

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ தத்துவராய ஞானதேசிக சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

அடங்கள் முறை.

இது

ஸ்ரீ சிதம்பரம்

கோ. சித. மடாலயம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பல ஞானதேசிக சுவாமி

அவர்களின் மடாதிபதி

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞானதேசிக சுவாமிகளால்

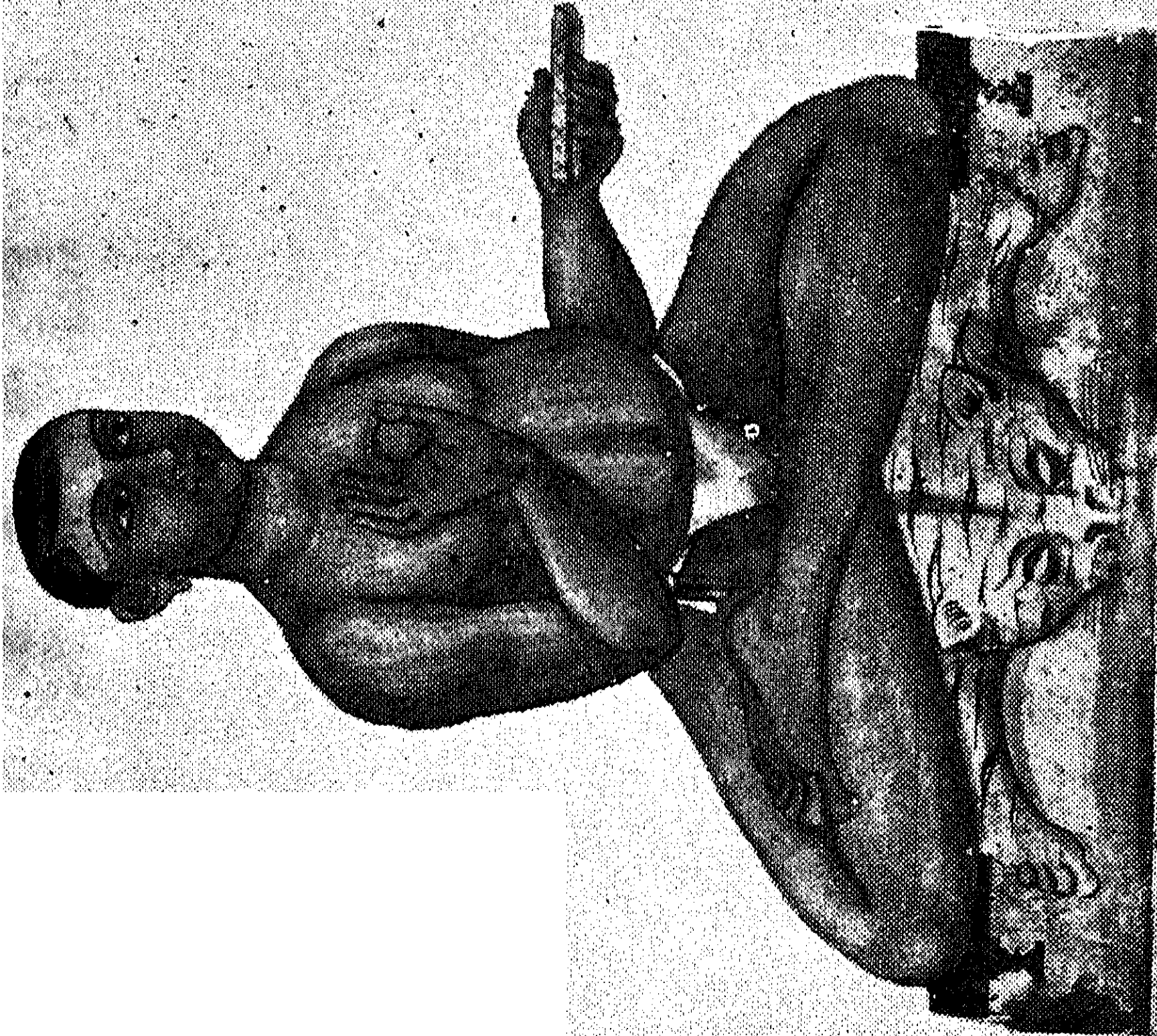
அச்சியற்றப்பெற்றது.

ரக்தாக்ஷிஸ்ரு

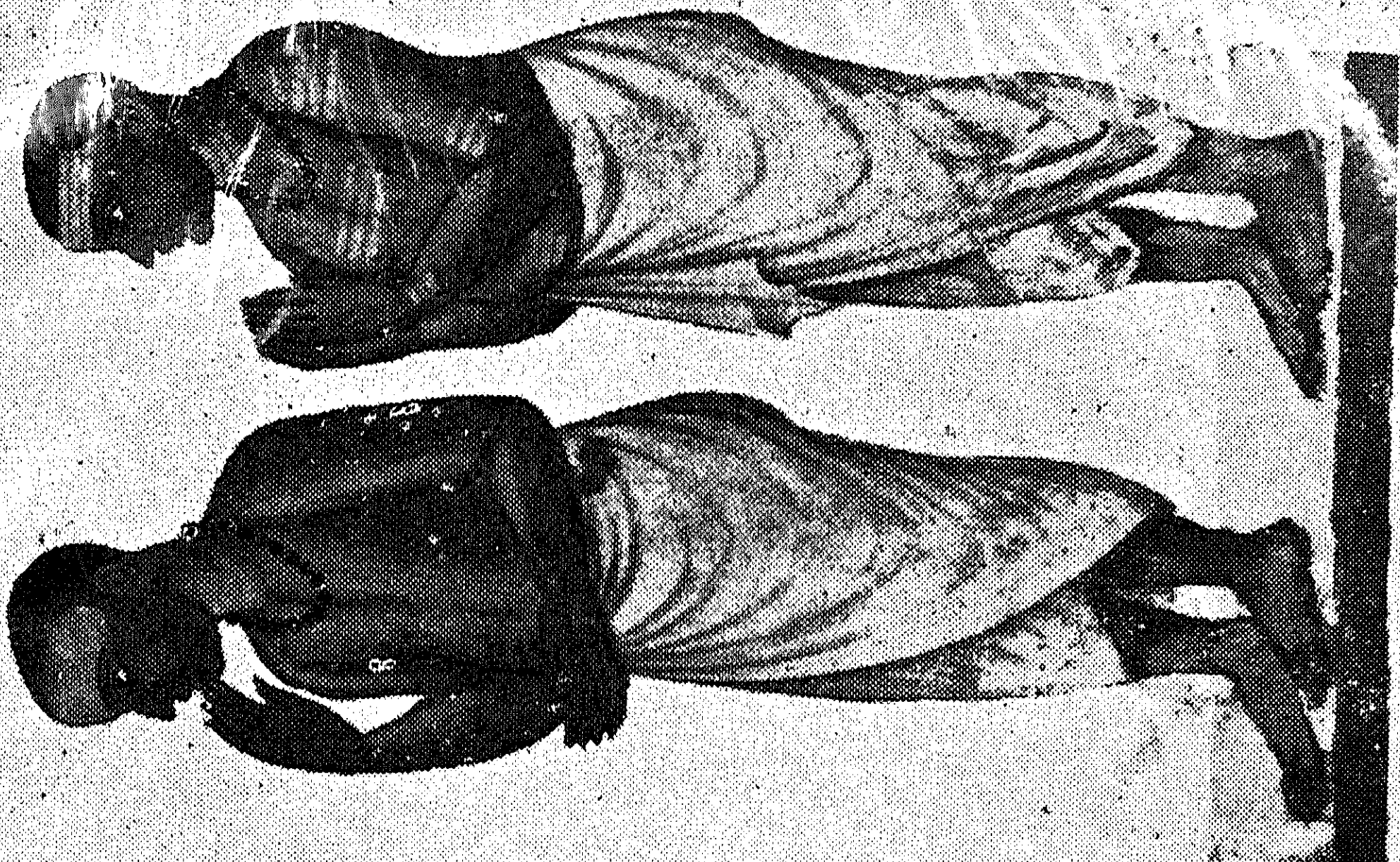
உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

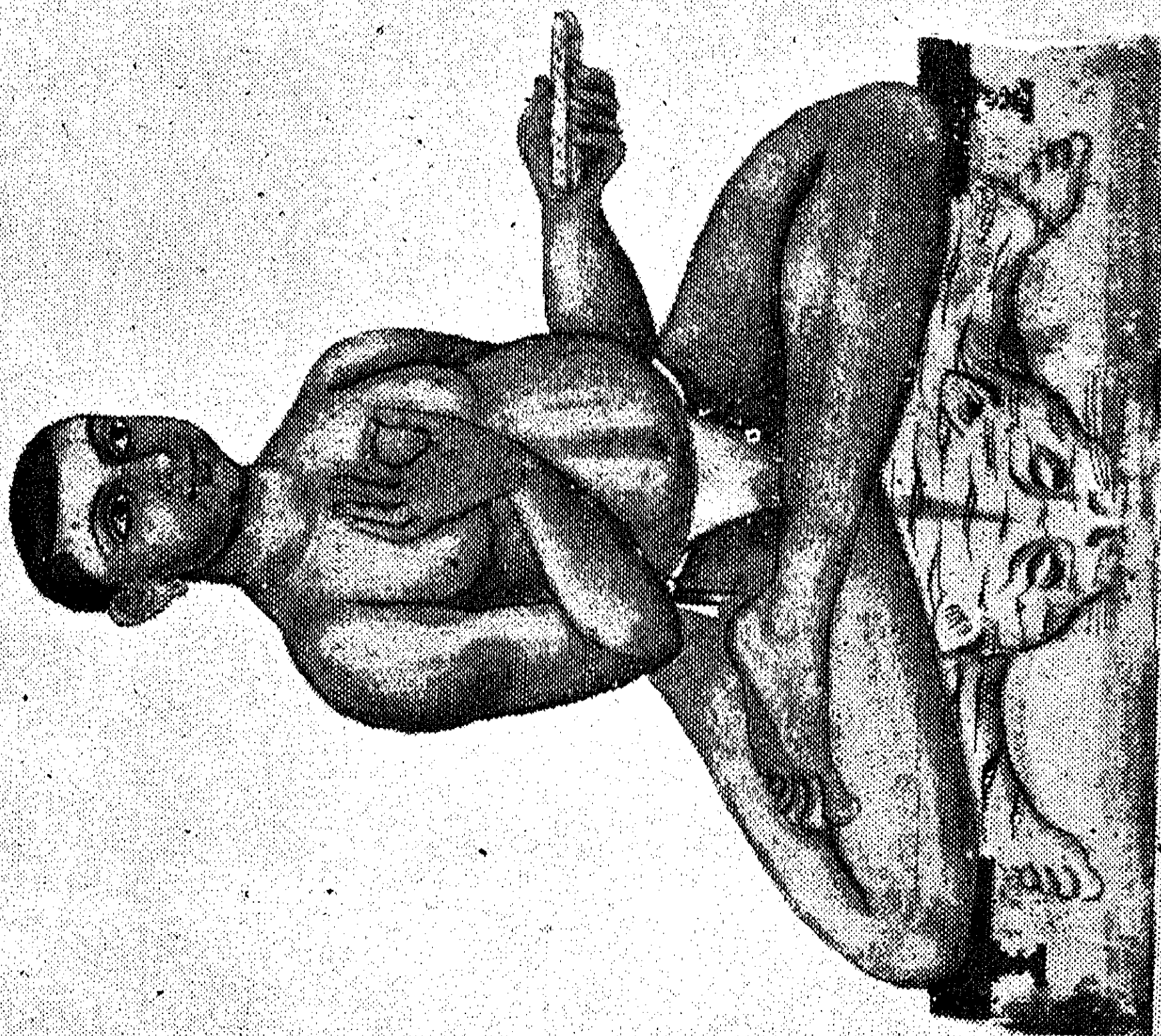
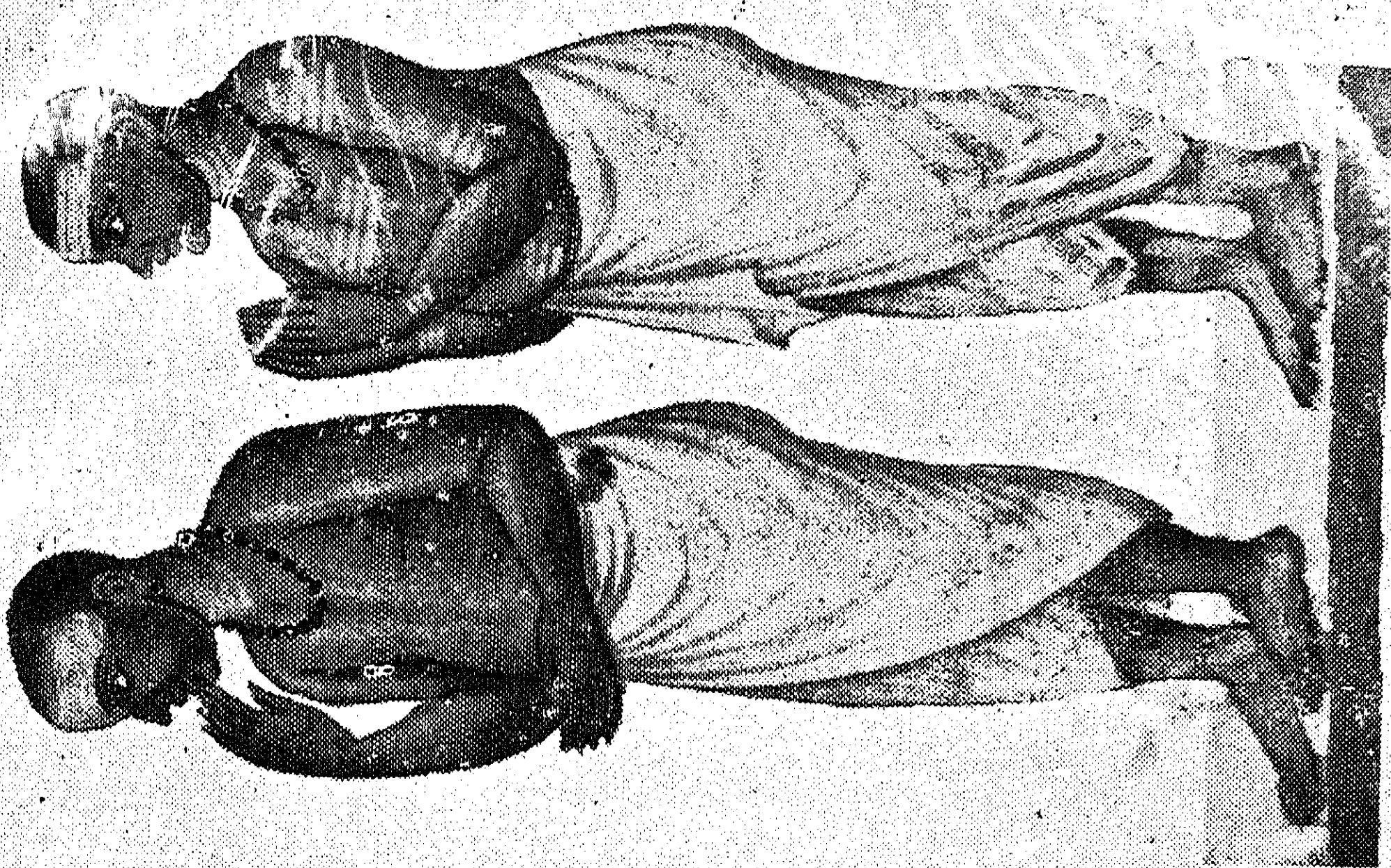
ஸ்ரீ தத்துவராய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
அடங்கள் முறையின்
அட்டவணை.

	பக்கம்
1. திருத்தாலாட்டு	1
2. பிள்ளைத் திருநாமம்	6
3. வெண்பாவந்தாதி	54
4. கலித்துரையந்தாதி	75
5. சின்னப்பூ வெண்பா	96
6. தசாங்கம்	117
7. இரட்டைமணி மாலை	120
8. மும்மணிக்கோவை	125
9. நான்மணிமாலை	145
10. கலிப்பா	173
11. ஞான கீதேதன் கலம்பகம்	177
12. உலா	217
13. சிலேடையுலா	259
14. நெஞ்சுவிடு தூது	297
15. கலிமடல்	314
16. அஞ்ஞவதைப் பரணி	336
17. மோகவதைப் பரணி	421
18. அமிர்தசார வெண்பா	563

சுரோத்திரியப் பறமமநிஷ்ட
மீது தத்துவநாயகவாமிதர்

சுபாத்தகிரியாபரிசு
 1952-53 கிருஷ்ணாபரிசு

சிவமயம்.

ஸ்ரீ தத்வராசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினு மேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீரமாநகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முந்நூறு வருஷத்திற்குள்ளாக மாத்துவப்பிராமணருக்குள்ளே யிவ்வுலகஞ்செய்த மாதவமென்று சொல்ல இரண்டு புண்ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம்மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர்கள். அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவராய் அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்களாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வழுவாது நடந்துவருநாளில், வேதாந்தசாஸ்த்ரம் யாவையும் படித்து ஐயந்திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதுந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூப விசாரணையுஞ் செய்துவரு தலாலும், அவைகளை யேளவர்களுக்கும் போதித்தலாலும், பெரிய விருஷம் தோன்றற்கிடனான சிறிய ஆலம்விதைபோல் ஞானங் குரமானவராதலாலும் இவர்களுக்கு அப்பருவத்திலேதானே பூர்வநாமம் போய்த்தத்வராசுரென்றும், ஸ்வரூபானந்தரென்றும் காரணநாம முண்டாயின.

(இவர்கள்) பூர்வ தவக்குறைவால்வந்தவர்களாதலால் ஆத்ம விசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனினில், இம்மையில், யாவாரி

* ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுடன்பிறந்தாள்பிள்ளை—தத்வராசுவாமிகள்.

து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானாநுச்சிரம் பெற்றுக்கொண்டு நிருலிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நிரதிசயா நந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்திலே பெரியோர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம் பெறவேண்டுமென்கிற சங்கற்பம் சுபாவமானபடியால் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத் தத்வராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லவராயிருக்கையால் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாச் சில சாஸ்திரங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர, அவர்சதாநிஷ்டையில் இருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக்குறிப்பு மிகவுந்தோன்றும் லிருந்ததுகண்டு, இக்கருத்து நன்றாய்த் தெரிவிக்க வெண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்யங்கஞ்செய்யவேண்டிய வர்போல ஏவலாளரைத் தயிலங்கொண்டுவாருமென்று சொல்ல, அருகேநின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதை மனதிலே நினைத்து அம்மென்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல விதிவிலக்கென்கிற சங்கற்பமுங்கடந்து காலாதீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ, நம்மெதிர்நிற்கவேண்டாம்போமென்று சொல்லத், தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச்சரீரத்தோடிருத்தல்தகாது, கடலில் விழுந்திறத்தலன்றி இதற்குப்பரிகாரம் வேறில்லையென்று நினைத்து ஆசாரியர் சந்நிதானத்தைநோக்கிக்கொண்டே பின்னிட்டபடி நடந்து ஆரமை மேலிட்டிக் கண்கணிற் சலம் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பரமாசாரியராகிய சிவப்ரகாசசுவாமிகளையும் ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளையும் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரவிலாசத்தை நவ நவமாய்த் தமது ஸ்வாநுபூதியின் கணனுபவித்தபிரகாரம் பின்னுள்ள

வாத்மகேகாடிகளும் அவ்வனுபூதியைப் பெற்றுய்யும்படி ஜீவகா
ருண்ணியத்தினால் தமது ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்
திரமாய்ச்-சிவப்ரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தமென்னும் இரண்டு
டன்-திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வெண்பாவந்தாதி, கவி
த்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவெண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணி
மாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞான
வினோதன்கலம்பகம், உலா, சிலையையுலா, நெஞ்சவிடுதூது,
கலிமடல், அஞ்ஞவதைப்பராணி, மோகவதைப்பராணி, அமிர்தசார
வெண்பாவென்னும் ஆந்தப்பதினெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிக்கொண்டுபோம்பொழுது அருகில்நின்ற மாணாக்கர்கள் அப்
போதைக்கப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெழுதிக்
கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்நிதானத்திற் படிக்க
கச், சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்களில் விருப்பமில்லாதவர்போல்
மயிருள்ளவள் வாரிமுடிக்கிறதுபோல் வாயுள்ளவன் பாடியனுப்பு
கிறானென்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்க
இங்கே தத்வராயசுவாமிகள், ஆசாரியர் தரிசனத்துக் கபாத்திர
னாய்விட்டேனே, இனி நானெந்தச்சனனத்தில் தரிசிப்பேனென்
னும் ஏக்கத்தினாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல
அழுது முகம்வீங்கிப் பாடுதுறையில் திருவடிமாலையைப் பாடிக்
கொண்டுவிழுந்திறக்கக் கடலுக்குச் சமீபத்தில் போம்பொழுது,
அந்தச்செய்தியையு மாணாக்கர்கள் வந்துசொல்ல ஸ்வரூபானந்த
சுவாமிகளறிந்து, குருவுக்குவீங்கியை வாச்சொல்லுமென்று கட்
டலையிட, அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமிகள் தந் தேக
வருத்தமுழுதும் நீங்கிடக்கச் சக்தியும் பெற்றுக்கொண்டு, சுவா
மிகளால் அனுப்பப்பட்ட மாணாக்கர்களைப்பார்த்துக் கருணாநிதி
யாகிய சுவாமிகள் மகாஅபராதியாகிய வெண்ணையும்வரக் கட்டளை
யிட்டார்களோவென்று பேரானந்தமடைந்து மேற்படி பிரபந்தத்

திவ் திருவருட்கழன் ஸ்ரீலே, போற்றி மாலை, புகழ்ச்சி மாலை, முதலா
 னவைகளையும் பாடிக்கொண்டு சிரசின் மேல் அஞ்சலி உஸ்தராய்ச்
 சுவாமிகளுடைய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து பிர
 திஷ்ணம்பண்ணி அவ் ஸ்ரீலாங்க பஞ்சாங்கமாக அநேகநமஸ்காரஞ்
 செய்துமுன்னிலும் அதிகமாய்ச் சண்களில் நீர்பெருகமயிர்க்கூர்ச்
 செறிந்து பரவசப்பட்டு லஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்
 கொண்டு நிற்கும்போது சுவாமிகளும் இருவென்று சுட்டளையிட
 இருந்து சுவாமிகளின் டணிவிடை செய்து கொண்டு மிகவும் சந்
 தோஷமடைந்திருக்கும்நாளில், சுவாமிகள், தத்வராயர் பாடிய
 சந்நிதானங்களை உயல் லாம் பார்வையிட்டுச் சொல்லமைதியும்
 பொருளமைதியுநோக்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யடக்
 கிக்கொண்டு இந்தச் சந்நிதானங்கள் மிகக் கற்றவர்க்கன்றி மற்றவர்
 க்குத் தவாவென்று நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைப்பார்த்து, அப்
 பா! இந்தச்சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனே
 யன்றி யுலகத்தாருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே என்றருளி
 ச்செய்ய அப்போது, மடைத்தொழிலாளர்கள் சுவாமி! அமுது
 கொள்ள வெழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச்
 சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களை முடித்து அமுதுக்கெழுந்தருளத்,
 தனியேயிருந்த தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாபியர் திருவாக்கை
 ஆலோசித்து அப்படியே தாமும் நினைத்துச் சுவாமிகள் அமுது
 கொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசனப்பட மோகவ
 தைப்பரணியில் ஒருபிரகாரணமாகச் சிவசுண்ணப்போத மென்னும்
 ஒருசாஸ்த்ரத்தைச் செய்து சுவாமிகள் திருவடியிலே வைத்து நமஸ்
 காரம்பண்ணிச், சுவாமிகளும் தத்வராயர் விஜயந்துபாடினதையும்
 அச்சாஸ்த்ரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார்,
 பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள் சில வேதாந்த சாஸ்த்ரங்களுஞ் சில
 மத சித்தாந்த நூல்களுஞ் செய்துகொண்டு நிர்விகற்பசமாதியிலி

ருக்கும்நாளில், யாத்திரைசெய்கின்றவராகிய சிலஆராத்நியர்களு
ஞ்சில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளின் சந்நிதானத்
தில் வீற்றிருக்கிற தத்வராயசுவாமிகளின் முன்னேவந்து பேரார்
முகத்தாயிரங்களிற்றி யானையைக்கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவ
னாகக்கொண்டு பாடப்படும் பாணியென்னும் பிரபந்தத்தை வீர
மென்பது சனவிலுங்கேட்டறியாத உம்முடைய ஆசான்மேலெப்
படி நீர் பாடினீரென்றுகேட்க, அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் நம்
முடையசுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யானையைக்
கொல்லுதலாற் பாடினோமென்று சொல்ல, அதற்கு அவர்கள் நீர்
சொல்லும் அகங்காரயானை கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்
வாது; ஆயினும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானையைக்
கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே? இவர் ஏககாலத்தில் ஆயி
ராஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்கெடுத்த தெப்படியென்றுவினவ,
அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்டவேண்டு
மென்று பிரதியுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் சமாதி செய்தி
ருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நிதானம் பட்டமையால்
வந்த வித்வான்களனைவரும் இராப்பகல் ஒன்றுந்தேரியாமல்
முன்றுதினமளவும் பரிபூரணதசையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள்
தத்வராயசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான்களும்
எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளையும் நமஸ்காரம்
பண்ணி நாங்களறியாமையினால் ஆகேஷித்தோம். தங்கள்
சந்நிதானத்தினது விசேஷம் ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ்
சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும் பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ள
தென்று அவர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்குறித்து ஒவ்வொ
ருகவிகளைச்சாத்தி மாணாக்கர்களாய் வழிபட்டுப் போனார்கள்.
பின்பு தத்வராயசுவாமிகள் லோகோபகாரமாக வேதாந்தசாஸ்த்ரத்
திற்குள்ளே சுவானுபூதிக்கிசைந்த சாரமாயுள்ள செய்யுட்களை

யெல்லாந்திரட்டிப், பெருந்திரட்டு, குலுந்திரட்டென்ன இரண்டு சாஸ்தரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாகச்சுவாமிகளுடனினிணைபிரியாமல் இருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவ்ணையாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளை வைத்துத் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும் பின்னொடரச், சுவாமிகளுந்தமக்கு நேரிட்டபடி வழியொன்றின்றிக் காடு நாடு மலைகள் முதலான விடங்களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போயினார். தத்வராய சுவாமிகளும் உடனாகவேபோய் ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கடற்சலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும் கடலில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் கரையிலே நின்று பசுவைநீங்கிய விளங்கன்றுபோலக் கதறித்திக்குகள்தோலுந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார். அதைக்கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆராமையும் அடைந்து சுவாமிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரியைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமையாலோ போன்பினாலோ சுவாமிகளையன்றித் தமக்கொருசெயலின்மையினாலோ தாமும் உடனே பரிபூரணதையடைந்தார். இவர்களுக்குத் திருவலஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம். சிவப்ரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவாரூர் சமீபஸ்தானம். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சமாதி திருவண்ணாமலைக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். தத்வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்பரை மாணாக்கர்கள் அனுப்பின பிரதிகளின்படி பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

 குறிப்பு;—

இங்ஙனம் ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடுதுறைப்பிரபந்தத்தின் ஆதியில் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. பின்னர், இப்பெருந்தகையார் சமாதியின்மீது சுருங்கல் ஆலய மமைக்கப்பட்டுவிருத்தாசலத்திற்கும் சிதம்பரத்திற்கும் மத்தியில் எறும்பூர் என்றவழங்கிவரும் இறும்பூதூரில் “ஸ்ரீ தத்வேசரர் கோயில்” என வழங்கப்பெற்று உத்ஸவாதிசனும் நடந்துவந்தன. பின், ஆலயமும்பழுதுற்றுக் காலவேற்றுமையால், ஆலயத்தின் நாற்புறமும் இலைக்கள்ளிப்புதர்கள்மூடி, குளங்களெல்லாம் தூர்ந்து, வளங்குன்றியிருந்தகாலத்தில் ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகளின் அடியவர் பரம்பரையில் இருந்துவந்த சதானந்தசுவாமிஎன்பவர் கிராமங்களில் அரிசிமுதலியன பெற்று ஒருவேளைப் பூஜையாற்றிவந்தனர். இங்ஙனமிருக்குங்கால், ஸ்ரீ சமிவனக்ஷேத்திரம் என்னும்கோயிலூரில் அருளிறையாயெழுந்தருளித்தனையண்மிய அடியவர்களின் ஆணவாதி மும்மலமகற்றி அறிவுருவாக அநுக்கிரகஞ் செய்தருளியிருந்த ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஞானதேசிக வடிகளின் திருவருட்பேறுபெற்றவள்ளலும், சுருணாநிதியென ஸ்ரீ சிருங்ககிரிஜகத்குருபீடம் ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதியவர்களால் காரணநாமமிட்டழைக்கப் பெற்றவரும் ஆய ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின் மாணாக்கராய் ஸ்ரீ சிதம்பரத்தில் அரியமடாலைய மமைத்து அணுகிய அடியவரகவிருளகற்றுந் தினமணியாய் விளங்கியிருந்த ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞானதேசிகரவர்கள் ஸ்ரீ தத்வராயப் பெருந்தகையால் பாடியவாயிற்றேனா றும்படி பாடியருளிய பாக்கணலமும் பொருட்செறிவும்கண்டு, அப்பெருந்தகையின் சமாதிகாணும் அவாப்பெருக்கத் துடனிருந்தனர். இங்ஙனமிவரிருக்க, ஸ்ரீ தத்வராயசுவாமிகள் சமாதியிற் பூஜைசெய்து

மாஞ்சுங்	187	முந்தியமறை	500
(மி)		முந்தைதழுவ	464
மிகமேவிய	466	முப்பொழுது	178
மிகசெய்	587	மும்மைமப்	5
மிகையாகும்	462	மும்மணிக்	125
மிகையாவென்	387	மும்மலம்	593
மிடையிரு	413	முரசு	572
மின்றெனல்லை	371	முரண்டசீவ	476
(மீ)		முருகுபுத்த	537
மீட்சிசெல	4	முமுந்திய	407
மீட்டவிர	417	முறைமை	372
மீட்டுகைக்	2	முறையோ	70
(மு)		முற்றுமாய்	158
முகுந்தனன்	391	முனிக்கண	449
முகுளிதம்	386	முனியேநல்	178
முடியாத	509	முனிவரன்	40
முடியாவுப	467	முனிவன்	468
முடிவுமாதி	464	முன்புமிக	548
முடிவிலா	435	முன்வேதமெல்	1
முடிவேதிது	411	முன்னஞ்செயு	18
முதியலோக	437	முன்னம்பிழைத்	165
முத்தண்டு	440	முன்னரோயுன்	577
முத்திக்கரசே	403	முன்னாக	474
முத்திக்குவித்	507	முன்னேனெதாட	90
முத்திதர	450	முன்னேனநடுவே	180
முத்தியினிர்க்	576	முன்னையா	459
முத்திவரும்	365	(மூ)	
முத்திறனா	598	மூலந்திக	451

மூலமான	482	(மை)		
மூலாதிட்டான	592	மைப்படியு	409	502
மூவர்சேனை	392	(மொ)		71
மூவர்தேவர்	562	மொழிகிலீர்	198	393
மூன்றாமுருவு	105	மொழிந்தவா	541	86
		மொழிதருங்	387	179
(மெ)		மொழியினுலள	435	443
மெத்தித்தா	557	மொழியின்மொழி	441	412
மெய்க்குள்	63	(மோ)		
மெய்தமூவ	428	மோகமுறவே	379	355
மெய்மையறி	471	மோகமுட்டி	499	597
மெய்மையே	385	மோகனாகு	492	53
மெய்மையேபெற	434	மோகனருயி	544	460
மெய்யென	463	மோகனுமுல	396	457
மெய்வரு	349	மோகன்யானெனது	517	392
மெய்விளக்	352	மோனமா	463	543
		(யா)		101
(மே)				436
மேதகுசந்	503	யாதுநாசமு	435	557
மேதினியொ	579	யாதுமாயறி	546	121
மேலாரொடு	411	யாதொன்றுநீ	84	173
மேலாயவானே	345	யாப்புச்செய்ய	441	505
மேலிசவி	449	யாமாதரியா	124	477
மேவிவிடு	396	யாமாசறிய	55	538
மேவுமவிட்டு	476	யாரேபேறு	123	65
மேற்றிசை	463	யாவருலக	450	162
மேனிவெறு	185	யானறிகை	4	194
மேனின்றவா	180	யானேயெனை	73	149
மேனோக்கி	354	யானேவினவி	87	112

(யோ)

யோகத்தபா
யோகத்தாலே
யோகத்தினு
யோகாதி
யோகினிகள்

605

605

567

604

358

(வ)

வகையான
வஞ்சக்கள்வன்
வஞ்சமொன்று
வஞ்சவலி
வடிவற்றபல
வடிவேது
வண்ணப்பசு
வதையுரையில்
வந்தவரலா
வந்தவழி
வந்தவிச்சக
வந்தனைசெய்
வந்திக்க
வந்துபர
வந்தெனக்கு
வம்புகூறி
வயிறுசாணு
வரதார
வரர்கண்
வரவியோம
வரவுசெலவு

91

45

500

481

390

91

117

423

183

389

363

462

614

210

58

347

348

542

491

545

418

வரவுடன்

வரவுபோக்கற்ற

வருகுவென்

வருசெருச்

வருணனின்

வருபாசக்

வருபிறப்

வருபிறவி

வருமாகி

வருமாதா

வரைசாலு

வர்க்கம்

வல்லவகை

வல்லாள

வல்லிருண்

வழுத்தித்

வளருமிருக

வளைசுரு

வறியவா

வன்னேனமரு

வன்பேயனை

வன்மைபுடை

வன்னிய

வன்னியிரு

(வா)

வாங்குப்

வாசகத்தா

வாசஞ்சுவை

36

464

555

377

512

381

491

526

73

73

51

499

413

86

4

450

37

340

348

77

372

109

430

603

589

364

112

வாடேன்	89	வானநட	502
வாணாளாழி	387	வானவாநின்	71
வாதகரோடினு	391	வானவாக	393
வாதஞானே	362	வாணாதிபூத	86
வாதஞாறுபல	545	வாணுநீ	179
வாதாகினு	388	வாணுமிறைவ	443
வாதியரோ	8	வான்றுடங்	412
வாயாநின்	9	(வி)	
வாயுணர்வு	552	விகடநாம	355
வாயுரையா	368	விசுதியிரு	597
வாயுமுத	595	விக்கிவிடு	53
வாயொருகோடி	368	விச்சைகண்	460
வாய்க்கமானுடப்	166	விச்சையாவையுங்	457
வாய்மையென	585	விடர்விளங்கு	392
வாரமாகவோ	535	விடமன்ன	543
வாராய்வரு	188	விடம்போன்	101
வார்த்தைவேறு	495	விடலில	436
வாழிசொருபனெனை	425	விடாயெல்	557
வாழிசொருபனடி	425	விடுமாறென்	121
வாழிதங்குரு	420	விடுவித்தா	173
வாழிபழுதொன்	425	விடைகருட	505
வாழியென	470	விட்டலக்கணை	477
வாழுகின்ற	182	விட்டவிட்ட	538
வாழும்பத	197	விட்டிடமுந்	65
வாழ்திமன	163	விட்டிலங்	462
வாழ்வாக	86	விண்டிருந்	394
வாழ்வமா	554	விண்ணவ	449
வாளொரியி	444	விண்ணாளாறு	512

விண்ணோபெரி	566	வினைவேறு	80
விண்முதற்	463	(வீ)	
விதிவலியின்றி	169	வீடுதெளிவார்	111
வித்தகவேத	390	வீடுந்துவக்	31
விந்நிய	519	வீடுபற்றில்	593
விபரீத	534	வீட்டின்	499
விரிந்தாலு	601	வீதியுமென்	375
விரியுமிட	551	வீயுமோகினை	544
விரும்பித்	1	வீராஞான	405
விவகாச	388	வீராஞ்சிறந்த	430
விழித்திரு	61	வீழ்வார்	82
விழித்தியாவை	458	(வெ)	
விழியாலு	342	வெண்டாவந்தாதி	54
விழியைப்	472	வெந்தவுட	414
விழுந்துகிட	165	வெந்துதாய	434
விழுமதி	421	வெய்யமற	345
வினம்ப	155	வெய்யவன்	492
வினம்புகின்ற	65	வெருவந்தி	485
வினம்புமென்	357	வெருவாசம்	355
வினவினென்	10	வெருவருகின்ற	469
வினவிவந்தாரீர்	463	வெருவருநான்	399
வினவிழ்ப்பாத்தை	478	வெருவருந்திறன்	366
வினைஞ்சும்	102	வெருவவெரி	344
வினைப்பா	609	வெருவும்	468
வினையின்	121	வெளிப்படு	94
வினையோனை	85	வெளியாசைவு	570
வினையை	529	வெளியாய்	482
வினைவனை	192	வெளியிழ்	574

வெருதேயரி	588	வேதாவினோத	555
வெறிகமழ்	21	வேதியனார்	77
வெறுவாய்	415	வேதிவினை	550
(வே)		வேய்ந்ததோ	591
வேகமிசு	529	வேரிவாரி	494
வேணியென்	579	வேலைஞால	375
வேண்டலன்	142	வேறிலாவகை	540
வேண்டாத	189	வேறுசெய்	127
வேண்டிய	88	வேறென்றறு	58
வேதகீதன்	393	வேறென்றேற	187
வேதங்களோ	112	வேனிஞாதன்	538
வேதநாயக	195	(வை)	
வேதநான்கு	499	வைக்கப்	78
வேதமவ	357	வைத்தாய்	95
வேதமொழி	564	வையபமினி	216
வேதனமென்	2	வையமுயிர்	552
வேதாகம	415	வையம்புனற்	97
வேதாகமமோதி	564	வையம்யாவையும	48

ஸ்ரீ தத்துவராயர் அடங்கன்முறை
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று

கொண்டிருந்த சதானந்தசுவாமிகள் கனவில், பொன்னம்பலவன் ஆலயமியற்று உன் எனத்திருவருடோற்றுவிக்க அவர் உடனே சிதம்பரம்வந்து ஸ்ரீபொன்னம்பல்விறையைக்கண்டுசெய்திதெரிவிக்க, மிக மிக மகிழ்வுற்று உடனே அடியார்குழாங்களுடன் சென்றுபார்த்து அவ்வாலயத்தினைச் சூழ்ந்து செறிந்துள்ள இலைக்கள்ளிப்புதரின் நாப்பணுள்ள நடைபாதையில் வலம் வருங்கால் ஒரு வெண் பொற்காசு காணப் பெற்றது. அதனையெடுத்து, “திருவருள்திருப்பணிக்குதவிய முதற்றொருகையென” அடியவர்பாற்கொடுத்துப் பின்சிதம்பரம்வந்து அன்றுமுதல் மேற்கண்ட ஆலயஜ்ஞானோத்தாரணத்தின் பொருட்டுப் பலஅன்பர்களிடம் தெரிவித்துப்பொருளிட்டிச் சுமார் சயது ரூபாய்பெறத்தக்க கருங்கல்லாலயம், மடம், நந்தவனம், திருக்குளம், அந்தணரில்லம் முதலியன அமைத்து விளம்பிவ்ரு ஆனிமீ யசுவ முறைப்படி சும்பாபிஷேகமியற்றி அதற்குவேண்டிய விளையில் ங்களும் மூலதனமும் சேகரித்துவைத்தனர். இப்புண்ணியகைங்கரியத்திற்குப் பெருந்துணையாய்நின்றவர் அருங்குணியும், தனவணிகமணியுமாய உய்யக்கொண்டான் சீர்வயல் அள. மூரு. திருவாளர், சப்பிரமணியன் செட்டியார்என்னும் செம்மலாவார். இப்போதுமேற்கண்ட ஸ்ரீதத்வராயசுவாமிகள் ஆலயம்அழகுறஅமைக்கப்பெற்று அந்தணர்களைக்கொண்டு இரண்டுகாலஅபிஷேக ஆராதனாதிதகளும் வருடந்தோறும்வரும் ஆடிமீ சதய நகரத்திரத்தில் ஸ்ரீதத்வராயப்பெருந்தகை சமாதியெய்திய திருநாளாதலின், அன்று அடியவர்கட்கும் ஏழைகட்கும் அன்னமளித்தலும் ஸ்ரீதத்வராயசுவாமிகளின் திருவுருவத்திற்குத் தக்கவிமானத்து இரவு திருவோலக்கக் காட்சியும் நடந்துவருகின்றன. இவரது ஆசிரியராகிய ஸ்ரீசொருபானந்தசுவா

மிகள் சமாதியைக்காணவேண்டிப் பலதுறையிலும் முயன்றும், துணிவுதோன்றும். நிகழ்ச்சியுடன் காணப்பெறவில்லை. தொடர்ந்து விசாரிக்குமளவில், திருநெல்வேலிக்கு வட கிழக்கு, தாம்ரபர்ணிக்கரையில் சேந்தமங்கலத்தில் சமாதியுற்றுத் திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எனவழங்கிவருவதாயும், அவர் சமாதியெய்தியதிருநாள் வைகாசிமீ குருவாரம், கேட்டைநகரத்திரம் சகாதசிதிதியெனவும் இவர்கள் காலவெல்லேசுமார்(சு) வருடங்கட்கு மேலாயிற்றெனவும் கூறலாம். “அஃதெப்படியறியக்கிடக்கின்ற தெனின், சேந்தமங்கலம் கோயிற்கல்வெட்டி னாலும், சங்கரானந்தர் நான் மணிமா லையிலும் தொகைவகை சொல்லவறிந்தே தாம்பெருந்தி ரட்டுச்சேகரித்தகாலம், சாலிவாகன சகாப்தம் (ருகௌ) ல் யுவ வருடம் மாசிமீ திரட்டிமுடிந்தது. தத்வதேதிகர் சந்தானத்தில் நடு ம் சந்தானமாகிய சுவயம்பிரகாசயோகி தேவாரந்திருவாய் மொழி (யசு) ம் எடுத்து அதிகாரம் நுட பாட்டு தளம் திரட்டிச் சங்கரநாராயணத்திரட்டென்று பெயரிட்டு இருக்கின்றார். அது சங் கரநாராயண புரத்திலிருக்கலாம்” எனவிற்குறிக்கப்பெற்ற ஒரு பழைய பனைவெகாணப்பெற்றது. இவற்றை நம்புதற்குரிய காரணமும் ஸ்ரீ தத்வராயர் திருவாக்கிற்காணப்பெறுகிறது. அஃதா மாறு, நெஞ்சுவிடு தூதில் “அன்பதனாற்-புண்ணியநீர் கங்கு புரள வரும்பொருதைத், தண்ணதியும் பண்டைச் சதுர்மறையும் - விண்ணவரும், வந்துகுழ் சேந்தை வடகுடபால் வந்திப்போர், சிந்தைநோ யெல்லாஞ்சிதையும்வகை -யெந்தைபிரான், மெய் யன்பர் தற்குழ வீற்றிருக்குமெய்ம்மையிதிற், பொய்யொன்று மில்லை” யென அறுதியிட்டருளியிருக்கின்றனர். பொருதைத் தண்ணதி என்றும், சேந்தை வடகுடபால் இன்ன ஊர் எனக் கூறுது சேந்தை வடகுடபால் என்றும் கூறியிருத்தலினால், தாம்

சபர்ணிபாயும் திருநெல்வேலியின் வடகிழக்கில் 3-வது மைலில் தாம்பிரபர்ணிவடகரை யிலுள்ள சேந்தமங்கலம் என்னும் ஊரின் கண் வடமேற்குமூலையில், என்னும் பொருளுந்தரலாம் என ஐயுறக்கிடக்கின்றது. அவ்விடத்திற் சமாதிகள்தாணப்பெறினும், சொருபரந்தர் சமாதிதான் எனப்புலப்படக் காணத்தக்க அறிகுறிகள் காணப்பெறவில்லை. கல்வெட்டும், சங்கரநாராயணத்திரட்டுங்கிடைத்தற்குரிய முயற்சிசெய்து வருகின் றதன் கிடைப்பின் அவற்றையும் அச்சியற்றிப்பிரசுரிக்க ஆவலுடையேன். திருவருள் கூட்டு விக்குமாக. மேற்கண்ட ஓலை எட்டிற்கண்டபடி பார்க்கின் இற்றைக்கு (1252) வருடத்திற்கு முன்னரிருந்தனரென்பது தெரிகிறது. அன்றியும் சங்கரநாராயணத்திரட்டுச் சேகரித்த ஸ்ரீ தத்வராயசந்தானத்தில் (௩௫) ம் சந்தானமாகிய சுவயம்பிரகாசயோகி திரட்டிய துளனக்காணப்படுகின்றமையின், சுமார் ௧௫௦ வருடங்கட்கு முன்னர்ச்சமாதியெய்தி யிருக்கவேண்டுமென அறியலாம். இப்பெரியார்வாக்குத் தமிழறியும் விழைவுடையார்க்குப் பேரமுதலையினுன்சுவைததும்பும் பாக்கள் பலசந்தங்களால் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதுடன், தெய்வவேறுபாடின்றி அடங்கன்முறையின் பிள்ளைத்தமிழில் “தம்பத்துனை நிந்தித்தொருவேள்வி தெரடங்குந்தக்கன்றலையோநீதானங்குரி கொள்ளங்-கம்பக்களி ரோவெங்காலன்னுயி ரோவக்கஞ்சன்வர வேவும்வஞ்சச்சக டோதிண்-கும்பக்கரி யோமா மருதோதிரு முன்னை குவியுமபடியார்தம் பவமோவிலை யன்றே-செம்பொற்கழ லிட்டுச் சிதைவிப்பதுநின் சிற்றடியேமென வெஞ்சிற்றில்லஞ்சிதையேலே” என்றும் நெஞ்சுவிடுதூதில் “நாயனார்,சந்தரார்க்குங்குந்திசுதார்க்குந் துணிவுடனப், பைந்தொடிபால் வேந்தர்பாற் பைம்பொனடி-நொந்திடவே, அன்று தூதாநாவர் பாலடியேற்கா, வின்று நீதூதாயெழுந்தருளாய்”

என்பனவாயமனைதத் தூ தனுப்புதல்பேபான் றபலபாக்கள்முத்தும்
பவழமும்பேபாலக்கலந்து செறிந்துநிற்குமழகும்,பக்தர் கணங்களை
த்துதிக்குங்கால், பிள்ளைப்பிரபந்தம் “கதியதி துவாகுமென முயலு
காமகருமிகள் கனாதர் கபிலர் மாக்கணிகர்மதி யாள ரருகர்முதல்
வாதர் கலைகள்கத ரும லிறைவர் தாண்,முதியதமிழ் மாலை யணி
யவருகாழி முருகர்மறை ஞான முனிவர் மான் முடிவறிவில் பாத
முளரிகொடு தூது முதல்வர்தனி பேக மொழிகுவா, ரதிகை
நகர்நாத ரருள்செய்திரு நாவினரையரிறை யாளு மியல் பொரு
தழுதழுது பாடி யருளுதிரு வாதை யதிபர்சட கோபர் துதிகளே,
மதிசெயவெந் நாளு மகிழ்வொடுரை யாடும் வகை யருளு நாதன்
வருகவே மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி வருகவேனை
யாளி வருகவே” என்பனபோன்ற கவிகளின்வனப்பும், நெஞ்சு
விடுதூதில்” வெய்ய திரிபுரமுஞ் சுட்டாணெமெய்ப்படவே துய்ய
மறையாலுஞ் சுட்டாணெ-மெய்யாக, வானுமடிமைபுகுந்தாளாணெ
வல்லிணையேன்ற றுனு மடிமைபுகுந் தாளாணெ-வேனில் வே,ளெய்
யப்படுங்கோலஞ் செய்தாணெ யென்னையிங்ஙன் செய்யதிருக்கோ
லஞ் செய்தாணெ-யையமற,நேராகச் செய்வெதான்றுஞ்செய்யாணெ”
“மெய்யாணெ மெய்யர்க்குப்பொய்யாணெ யஞ்சலெனுங்,கையாணெ
யென்னையிங்ஙன் கையாணெப்-பொய்யருளத், தாயாணெ யொன்று
ந்தா னாகாணெயென்பிழைக்குக்,காயாணெ அங்கைக்கனியாணெ” என
இருபொருட்படவும்நிரையழகுறவும் வைத்துப்பாடிய பாக்களின்
மாண்பும், பாணிப்பிரபந்தங்களில் அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோக
வதைப்பரணி இரண்டினும் தத்துவக்குழாங்களை எதிராக்கி,படை
வகுத்து, போர்ச்செறிவுகாட்டி வெற்றிகொளுந்திறனை விவேகி
கட்கு அறிவூட்டிச்செல்லும் ஆற்றலும், வெண்பாக்களில் அசைப்
பதம் முதலியனவின்றிமுழுச்சொற்கள் புனைந்து பெரும் பொ

ருள்களைத் திணித்துக் குறுக்கிக் கூறிச் செல்லுங்காட்சியும் அறிஞர்கள் மதிக்குப்பெருவிருந்தாக விருக்கும் என்பதிலையென்ன?

ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞான தேசிகர் என்னும் எனது பாமாசிரியர் இத்தகை அருமைநூலை முட்டறப்பல பிரதிகள் கொண்டு ஆய்ந்தச்சிடப்பிரயத்தனஞ்செய்தும் ஆகழின்மையான் முடிவெய்தாது போயிற்று. பின்னர் எனதாசிரியர் ஸ்ரீ காசிவாசிசிதம்பரஸ்வாமிகள் காலத்தச்சியற்ற வெண்ணி அச்சியந்திரசாலையிற் கொடுத்த நாடொடங்கி இந்நூற்கு அச்சியற்றுங்கால் வந்தஇடுக்கண்கள் எண்ணிலடங்கா. அதனானே இந்நூல் எப்படியாயினும் வெளிவந்து உலவின் பின்னர்த் திருவருள்கூட்டுவிக்கின் மறுபதிப்பில் அரும்பதவுரை முதலியவும்கேர்த்துப்பல திற ஆராச்சியுடன் முழுச்சரித்திரமும் தெரிந்துவெளியிடலாம். இப் போது ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞான தேசிகரவர்களாலும், ஸ்ரீ ராமானுஜயா அவர்களாலும் திருத்திய பிரதிகளையும், கபிஸ்தலத்திலிருந்த “தத்துவராயசுவாமிகள்.” (இவர்கள் இந்நூலிலே மிகவிறுகியபற்றுடையராயிருந்ததனால் இப்பெயர்வந்தது,) என்னும் பெரியார்பாலிருந்து ஸ்ரீ பொன்னம்பலஞான தேசிகரவர்கள் காலத்தில் வாங்கி மடத்தில் வைத்திருந்ததுமாய ஒலைச்சுவடியினை மொத்திட்டு எனது சிற்றறிவிற் கெட்டியவளவு அச்சியற்றியிருக்கிறேன். எனதிதயவனசத்துறை இமகிரிஜனநியருள் செய்யின், பல பெரியோரைக்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து மறுபதிப்பு அச்சியற்ற வெண்ணியுள்ளேன்.

திருவருள்கூட்டுவிக்குமாக.

பிழையுள தேல் உலகம்பொறுக்க.

பாஞ்ஜோதி.

ஸ்ரீ பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் மடம்.

சிதம்பரம்.

பிழை திருத்தம்.

பக் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
நககுக	உக	முழுவுற	மொழிவுற	நகக	கசு	சுருக்கி	சுருக்கி
சுஎ	க	முன்கைக்	முன்கை	நகந	கஅ	வேறெனினில்	வேறெனினில்
எக	அ	தீவினையென்	தீவினையென்	நகஅ	கஎ	னுற்பவ	னுற்பவ
”	க	தாயநியே	தானநியே	நசுக	உந	ஊனே	ஊனே
எக	க	மற்றிலைப்	மற்றிலை	நசுக	ரு	மறுளா	மறுளா
”	க	சொல்லிற்பா	சொல்லிற்பா	நசஅ	எ	செய்க	செய்ய
அஉ	சு	பாமன்	பிரமன்	”	உய	வறுத்த	வறுத்த
”	அ	கண்ணால்	கண்ணு	நசுக	யஎ	யாவியங்	யாவியங்
”	யஉ	பைப்பின்	பைப்பின்	நருந	கௌ	புள்ளது	புள்ளது
அந	உ	திலைத்தொல்	திலைத்தொல்	நருக	உ	லாவியினு	லாவியு
”	ரு	வினைச்சித்த	வினைசித்த	நருஎ	கக	வுரியவா	தரவுரியவா
அச	ரு	விண்ணொனவி	விண்ணொனவி	நசஉ	அ	னுணுள	னுணுள
குக	யக	மரமேன	மரமேன	நசந	உௌ	மதச்சென்ற	மதிசென்ற
நசு	ரு	திழுக்குந்	திருக்கந்	நசச	க	னுகாந்து	நுகாந்து
நகரு	யஅ	வெள்ளிவான்	வெள்ளிவான்	நசரு	யஅ	யேத்தி	யேத்த
”	உௌ	னுவுள்ளி	னுவுள்ளி	நஎக	க	காணே	காணே
”	கௌ	தாரனென	தாரனென	நஎந	யக	மூங்கி	மூங்கி
”	”	தொனென	தெனென	”	உௌ	கனிபினி	கனிபினி
நஉசு	உஉ.	மொய்	மெய்	நஎஅ	சு	யயப்பெழுது	யெப்பெழுது
நஉஅ	கந	தொய்	தொய்	நஅௌ	யசு	னுவினிலை	நொவினிலை

பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௩௮௯	௨௨௨	மெம்ம	மெம்ம	௨௬௮	௨௬௮	யசு	ளாயனித் து
௩௯௦	௨௬௬	தெடுவது	தேடுவது	௨௭௦	௨௭௦	௨௦	டாதேரிச
௩௯௧	௨௬௭	னையா	னையா	௨௭௧	௨௭௧	௬	ளாய்கை
௩௯௨	௨௬௮	வோநெறி	வோர்நெறி	௨௭௨	௨௭௨	௩	சிறுதொழி
௩௯௩	௨௬௯	வென்றதனை	வென்றதனை	௨௭௩	௨௭௩	௩	பத்துநான்
௩௯௪	௨௭௦	வரைத்தனு	வரைத்தனு	௨௭௪	௨௭௪	௩	மாமரை
௩௯௫	௨௭௧	காணா	காணான்	௨௭௫	௨௭௫	௩	வருபானு
௩௯௬	௨௭௨	புகுதுபு	புகுதுங்	௨௭௬	௨௭௬	௩	கொன்
௩௯௭	௨௭௩	விருத்தி	விரித்தி	௨௭௭	௨௭௭	௩	நெல்லைக்
௩௯௮	௨௭௪	வொழியாதி	வொழியாத்தி	௨௭௮	௨௭௮	௩	மவர்பயந்த
௩௯௯	௨௭௫	கோரணிகொ	கோரணிகொன்	௨௭௯	௨௭௯	௩	மளவிறுங்க
௪௦௦	௨௭௬	மூப்புட்	மூப்புப்பிணி	௨௮௦	௨௮௦	௩	மாண்புற்
௪௦௧	௨௭௭	கோப்புபல	கோப்புப்பல	௨௮௧	௨௮௧	௩	மொய்ம்மலர்
௪௦௨	௨௭௮	கூத்தாட்டு	கூத்தாட்டுத்	௨௮௨	௨௮௨	௩	யிருந்தே
௪௦௩	௨௭௯	மொழியா	மொழியா	௨௮௩	௨௮௩	௩	வரியேன்
௪௦௪	௨௮௦	நிவந்த	நீவந்த	௨௮௪	௨௮௪	௩	தருளினு
௪௦௫	௨௮௧	தார்டேநா	தானேரா	௨௮௫	௨௮௫	௩	ரணையே
௪௦௬	௨௮௨	மமைந்தேன்	மமைத்தேன்	௨௮௬	௨௮௬	௩	யுலராநி
௪௦௭	௨௮௩	யுவகைத்	யுவகை	௨௮௭	௨௮௭	௩	ரிண்ணிதழ்
௪௦௮	௨௮௪	யன்றி	யின்றி	௨௮௮	௨௮௮	௩	கெங்கனே
௪௦௯	௨௮௫	கழிப்பான்	களிப்பான்	௨௮௯	௨௮௯	௩	பெலத்தா
௪௧௦	௨௮௬	திரைக்கொ	திரைக்கொ	௨௯௦	௨௯௦	௩	மித்தார்க்

பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக் கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ந-ந-ந	உ-0	கோவத்தை	கோவத்தைக்	ச-எ-க	க-சு	யாவெந்நி	யாவ்வெந்நி
ந-ச-ந	ய-அ	யிடர்சோ	யிடர்சோர்	ச-எ-சு	க-0	டி-ற-டா	டி-ற-டா
ந-ச-ச	க-0	பவையில	பவையில	ச-அ-அ	உ-	னெருத்தீ	னெருத்தீ
ந-ரு-உ	உ-	நிகழ்வறு	நிகழ்வறு	ச-க-சு	க-சு	ம-ரு-வி	ம-ரு-வு
ந-ரு-சு	உ-	மறியொண	மறியொண	ரு-ய-சு	க-சு	சொலவே	சொல்லே
ந-சு-ரு	கூ	மொருக்கா	மொருகா	ரு-உ-எ	க-கூ	மார்க்கொளா	மார்க்கொளா
”	ய-எ	குறியல்ல	குறியன்று	ரு-ச-உ	கூ	வொண்டு	கொண்டு
ந-எ-0	ய-க	நன்றிக்கா	நன்றியறியங் படு	ரு-ரு-க	ரு	மையமு	மையமு
		காப்பழி		”	உ-உ	புரிக்கலம்	புரிக்கலம்
ந-எ-உ	க-ரு	காணதறி	காணவறி	ரு-சு-சு	கூ	பெரியாரிற்	பெரியாரில்
ந-எ-ந	ய-க	காப்பவே	காப்பபேத	ரு-எ-சு	ந	மிறைவனை	மறைவனை
ந-அ-உ	க-ரு	தானலா	தமலா	”	சு	வினைச்சட	வினைச்சட
ந-அ-அ	ய-க	விதென்னே	விதென்னே	சு-0-உ	க-0	மாததூர	மாததூர
ந-அ-கூ	ய-சு	ஒழிந்தன	ஒழிந்தது				
ந-கூ-சு	ய-ரு	னழிந்ததே	னழிந்தவே				
ச-0-உ	க-சு	தாளிணைப்	தாளிணை				
ச-0-சு	உ-0	ரெருநீ	ரெருநீ				
ச-0-எ	க-0	ரென்னுனு	ரென்னுனு				
ச-0-அ	எ	நிலனிலேலா	நிலனிலேலா				
”	கூ	யுவமையா	யுரிமையா				
ச-உ-0	உ-	தற்க	தர்க்க				
ச-சு-சு	எ	வாணலகை	வாளலகை				

உ

ஸ்ரீசச்சிதானந்த
பரப்பிரஹ்மணைரம:

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

அடங்கன்முறைபதினெட்டனுள்

முதலாவது

திருத்தாலாட்டு.

தத்துவப்பிரகாசம்.

- அனீனைத் தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னைத் தரமேனி சாத்தும் பெருமாளே. (அ)
- துஞ்சம் பிறவித் துயரை நினைந்தடியே
னஞ்சம் படிக்கண் டழுவித்த வாண்டகையோ. (உ)
- விரும்பித் தனைத்தேட வெவ்வினையே நெஞ்ச
விரும்பைக் கனிசெய்த வெந்தை பெருமாளே. (ஈ)
- முன்வேத மெல்லா மொழிவரிய மொய்கழல்கொண்
டென்வே தனைகண் டெழுந்தருளி வந்தாளே. (ஊ)
- நன்கொன்றும் வானவர்க ணின் றுணங்க நானிலத்தே
யென்கண் களிக்க வெழுந்தருளி வந்தாளே. (ஐ)
- தொந்தனை தீரச் சுருதி தொழும்பதத்தை
வந்தனை செய்ய மதிதந்த வள்ளலே. (க)

- நஞ்சேய் பிறவிக்கு நாயே னடுங்காம
லஞ்சே லஞ்சேலென் றருளும் பெருமாளே. (௭)
- தேசார் முனிவர்குழா நின் றுணங்கத் தீயனைக்
கூசாம லாளக் கொடியிட்ட கொண்டலே. (ஆ)
- மீட்டுகைக்கு முள்ள முருக்கினில மேல்விடு
காட்டுகைக்கும் வீரக் கழலிட்ட கண்டலே. (க்)
- கண்குளிர நான்கண்டு கொள்ளக் கடிகமழுந்
தண்களப மெய்நிறையச் சாத்தும் பெருமாளே. (௮)
- அனைத்துத் திசைகளுக்கு மப்பாலாய் நின்ற
தனக்குப் பரிவட்டஞ் சாத்தச் சமைந்தாளே. (௮௧)
- இங்கமுநீர் மாலை யெனக்கருளி யின்னளிசேர்
சேங்கமுநீர் மாலை புனைந்தருளந் தேசிகளே. (௮௨)
- புண்டரீ கத்தவனுங் காணாத பொன்முடிக்கே
தொண்டர் திருமலை சூட்டக் கொடுத்தாளே. (௮௩)
- செற்ற பிறவீராகத் திருமுண்ட
மற்ற பிறைபா லணிந்தருளு மண்ணலே. (௮௪)
- ஆங்கோயி லீதென் றடியே னகம்புகுதப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுதும் பெருமாளே. (௮௫)
- ஆத்த மறைகூற வஞ்சு மடியிணைகண்
டேத்த வடியர்குழா மின்புற் றிருந்தாளே. (௮௬)
- வேதன மென்னுநவ மாக்குதற்கு வீரசிங்
காதன மேறியமுந்தவி ருந்தாளே. (௮௭)

தோயமுன் பாகத் தொழுதெழுமென் கைப்பொருளுங்
கர்பமு மாவியுங் கைக்கொள்ளுங் கற்பகமோ. (௧௮)

புண்டரிகக் கைம்மலரென்புன்றலைமேல் வைத்தருளிப்
பன்னை வினைதீரப் பார்க்கும் பெருமாளே. (௧௯)

ஆவா விருவாநிபாத சேவடிபை
வாவாவென் றென்றலைமேல் வைக்கும் பெருமாளே. (௨௦)

ஏட்டைவா சித்து விடாமே யெனக்கென்னைக்
காட்டவா வென்ற கருணைத் தடங்கடலோ. (௨௧)

என்னதி யானென் றினியோருகா லத்தினுள்ளு
முன்ன லறவு னுபிரவேறு செய்தாளே. (௨௨)

பூண்ட புலன்கள் போறியழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும் பெருமாளே. (௨௩)

புற்கடந் தோன்றாத வண்ணம் புளாமே
மற்கட மாமனத்தை மாட்டும் பெருமாளே. (௨௪)

பொய்யாகு மெய்யில்வே றுக்கும் புருடனைக்
கையா மலகமெனக் காட்டும் பெருமாளே. (௨௫)

உனைமறையமுதி முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும் பெருமாளே. (௨௬)

கண்ட விருளைநீ காணாதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறினைநீ காணென்று சொன்னாளே. (௨௭)

கண்ட வறிவுதனைக் கொண்டுன்னைக் கண்மறைத்த
பன்னை யிருளைநீ பார்த்துக்கா ணென்றாளே. (௨௮)

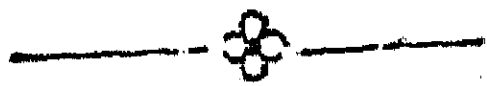
- கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காண்கின்ற
தெங்கு மறிவென் றிசைக்க விசைந்தானே. (உசு)
- சாதமா மிவ்வுடல நானல்லேன் சான்றாகும்
போதமே நானென்னப் போதிக்கும் போதகனே. (உஊ)
- ஏரணவு மிஞ்ஞாலத் தோற்ற நிலையிற்
காரணநா னுனபடி காட்டும் பெருமானே. (உக)
- யானறிகையாலே யறிவ னறிவதல்லே
னுனறிவ னுகமென நாட்டந் தருவானே. (உஉ)
- சான்ற மறிவுருவுஞ் சாக்கியமா மிச்சகமுந்
தோன்றாத வண்ணஞ் சொருகுவித்த தோன்றலோ (உஊ)
- இருந்த விருப்பினையும் யானறிவ தின்றித்
திருந்த விருக்க வருள்செய்த தேசிகனே. (உச)
- அந்த வுபாதி யுனக்கான வப்பரிசே
யிந்த வுபாதியிறைக் கென்னும் பெருமானே. (உஊ)
- தான்சகத்தைக் கண்டுந் தனைக்கண்டுந் தான்மறந்து
முன்செ யவத்தைமுன் றுண்டிதற்கு மென்றனே. (உக)
- அமுந்த விருந்தவிருப் பாரா லதுவிட்
டெமுந்திருந்த தாரா வியம்பிக்கா னென்றனே. (உௌ)
- வல்லிருண் முடி யறியேனை மற்கடத்தைப்
பல்லினி கண்டு பதைப்பித்த பண்பனே. (உஅ)
- பதையாத வண்ணம் பரஞ்சடரைக் காட்டிச்
சுதைபா விருளைச் சிதைவித்த சேவகனே. (உக)
- மீட்சி செலவின்றி வேறின்றி விண்முதலாங்

- காட்சியுங் கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தானே. (சடு)
- கண்டகண் னாலே கட.லுலகும் பாதல்மு
மண்டமுநே சாக வமிர் துசெய்த வண்ணலோ. (சக)
- உதிப்பதெல் லாமு முணர்வன் றுணர்வை
மதிப்பதுவும் விட்டுநீ வாளாவி ரென்றானே. (சஉ)
- நாற்றஞ் சவையொளியு னேசையெலா நாட்டமெனந்
தோற்றமுங் காணாதே சம்மாதி ரென்றானே. (சங)
- சித்தசித் தீசத் திரிவிதமுந் தீர்ந்தபா
ழித்தனைக்கு முற்பத் தியுமிதுவே யென்றானே. (சச)
- மும்மைப்பாழ் தீர மொழிபா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரென்று நவிலும் பெருமானே. (சரு)
- அபாவபா வங்களுக் கப்பாலாய் நின்ற
சபாவமாந் தன்சோதி சொல்லாமற் சொன்னானே. (சசு)
- இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ணு விற்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற் செப்பும் பெருமானே. (சஎ)
- ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னாலே மொழியும் பெருமானே. (சஅ)
- ஆட்டின மாயக்கூத் தென்ன வகத்துள்ளே
கூட்டுடனே ஞானக்கூத் தாட்டிய வித்தக்கனே. (சக)
- செல்ல லறுத்த சிவப்பிர காசனே
தொல்லை மறைதேர் சொருபானந் தச்சுடரோ. (ருடு)
- சேய்வந்த வானவருங் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்த வாபுகழ வாழும் பெருமானே. (ருக)

வ

இரண்டாவது.

பிள்வனா த்திருநாமம்.

[தத்துவ நிலையம்]

(காப்புப்புருவம்.)

மும்மூர்த்திகள்.

எத்தியிறை யேககினன வனெகனென மறையி

னீறுகளு நின்னுருவ மீன்னதென வுணராச்

சோத்தமுனக் கபயமென வனவரதநின் று

சொருபானந் தன்செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காக்க

மூர்த்திகண்மு வர்களுன்ன மாஸரன்னான் முகனாய்

முக்குணத்தான் மூவுலகு முறைபிறழா வண்ணங்

காத்தழித்துப் படைத்துவருங் கருமுகிசெம் பவளக்

கனசமெனுந் திருமேனிக் காரணநா யகரே. (க)

கலைமகள்.

பொய்யுடலைப் பொறிபுலனு யழியாம லடியேன்

பொருவிலனந் தானந்த போதம்வடி வாக

வையமுயிர் பரமெனும்பே தங்கழியத் திருவாய்

மலர்ந்தசொரு பானந்தன் மணிமலர்த்தாள் காக்க

செய்யகன கக்குன்றின் முகத்திடத்துந் திருவார்

செழுங்கமலத் தன்னம்போ லெழுந்தருளி யிருந்திங்

குய்யுமறம் பொருளின்பம் வீடுயிர்நன் குணர

வோதியநர் மகளென்னு மும்பர்களு யகியே (உ)

வேறு.

சத்தமாதர்கள்.

உலகுபதி னாலுமாக வாக்கின
 னுயிர்கணிலை யாருமாறு காப்பவ
 னொருவும்வகை நூறியாடு கூத்தின
 னொருபதொரு நூறுகூடு நோக்கின
 ளிலகுதல னேழுமேறு கோட்டின
 னெழுமலையு முறிபோன வேற்கைய
 ளிகலிவரு தாருகாரி யார்க்கொலு
 மெழுகடவுண் மாதர்பாது காக்கவே
 கன்கமத கோபலோப காத்திரர்
 கனவுமனு காமைகாது மைத்திரி
 சுருணை முதி தாதிமாத ரார்க்கொரு
 கணவரென மேவிவாழு மாத்திகர்
 துலவுமறை யோதுமாறி லாப்பர
 சுகமெய்யுணர் வானு பூதி யாத்தும
 சொருபமெனு மாறுமேனி சாத்திய.
 சொருபனெனை யாளிபாத மேத்தியே.

(௩)

வேறு

உமைபவள்.

சோதிசொரு பாநி நீதியறி யார்க
 டோமினொருமுவ ரென்ன வேத்திய
 தூயுமறை யோதி நாலுமுண ராத
 தூலமதி யாளர் சொன்னசாத்திர

அ

பின்னைத் திருநாமம்.

வா தியரோடேறு மாறுசில பேசி
மாளுமயநீச வென்னை யாட்கொளு
மாறுநா னுகி மாயவிரு டா
மாறவிருதாள்கள் சென்னி சூட்டியை
யாதியரி மாதர் தாமிருவ ராலு
மாசைதணியாது முன்னொர் நாட்பதி
னாறுமடி யான வாயிரவர் கூடி
யாடவரஞ்சை தன்னி னீத்தொரு
பாதியொரு மாது வாழ்விரை வோடு
பாயவொரு மாது சென்னி மேற்கணை
பாடழிய மேவு மாரன்மலர் பாத
மீதுமணு காத கன்னிகாக்கவே.

(ச)

வேறு.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்.

கதியறியாக் கட்டனா நாயினேற்கருள்
கருணையனைக் கற்றவாறு பாவினாற்கொடு
துதிசெய்துமெய்ப் பத்தர்பாடி யாடு தீர்த்தனைச்
சொருபனைமற் றொப்பிலாணை ஞான மூர்த்தியைப்
பதினொருநெற் றிக்கண்ண ரோரொர் தேர்க்கெழு
பரியொருசக் கிரத்துநான்மை மூவர் பாற்கா
ரெதிரிலிபத் தட்டலோக பாலர் வைத்திய
ரிருவரெண்முப் பத்துமூவர் தேவர் காக்கவே

(ரு)

காப்புப் பருவமுற்றிற்று

வருகைப் பருவம்

வேறு

நறைதரு நளின முறைபவ னூக
நடுவறி தூயி ல்கொ ளமலன்
ணதிபொதி சடிவ தாவான் முதல
நவில்வுறு மமார் கணமுனாட்
சிறைதரு பிறவி யுறும்வகை யுறவு
செயவுள னுருகி நயடுனாடே
செயசெய விறைவ செயவெனு மொலிகள்
செவிமுத லருகு செலவுறு
வுறைதரு முடலை யுடலொடு நடலை
யுறுபவ கடல்கொ ளலையென
வுறுபுல னினிமை யொழியநல் வழியி
லுறவு'ரு மெனையும் வினவியே
மறைதரு பொருளொர் மொழியினின் மதிக்கொள்
வகைசொல வலவன் வருக'ஃவ
வருபவ மொழிய வனுபவம் வினைய
வடிவுகொ ளமலன் வருகவே.

(க)

உரையுணர் வரிய வுணர்வுரு நிகழ
வொருமொழி யருள வருகவே
யுணர்தொறு முருகி யுளனுடல் புளக
முறவுற வருள வருகவே
திரையொடு கரையில் சிவவுணர் வுததி
தினையென வருள வருகவே

சென்னமொ டி றுதி செலவொ விலதொர்
தெளிவுற வருள வருகவே.

யிரையுறு புலனொ டிசையுறு பொறிக
ளிவைதொறு மருவு கரணமே

லிருடருபுருட னிறையெனும் வித்தி
யிவைகெட விதுவ தெனவொனா

வரையறு நினது வடிவொளி திகழ
வழியிட வலவன் வருகவே

வருபவ மொழிய வனுபவம் விளைய
வடிவொகா ளமலன் வருகவே.

(2)

வினவியெ னுருவு தரவரு னுருவின்
வெளிபடு விமலன் வருகவே

விரகழி யடிய ருளமிக வருகி
விழிபுனல் சொரிய வருகவே

கனவினு மமரர் கருதவு மரிய
கழலினை யருள வருகவே

கருதரு முருவு கரதல மருவு
கலியென வருள வருகவே

யெனவினை யளவ தெழுகடலளவ
தலவெனு மிதனை விழியினா

லெரிமுக மிடுவை யெனும்வகை பொடிசெய்

தெனதெழு பிறவி யிரியவே

மனவிட ரழியும் வகைபொழி கருணை

மனழ் ழநில் வருக வருகவே
வருபவ் மொழிய வனுபவர் வினைய
வடிவுகொள்மலன் வருகவே.

(ஈ)

வேறு

மலரின் மண்மென மணியினொளியென
மகிழு மொருபொருள் வருகவே
மதியு மிரவியு மனலு மெனவதின்
மருவு பயனவன் வருகவே
யலது வுளதென வறிய வொருவரு
மரிய விரகினன் வருகவே
யமிர்து தருசுவை யெனவெனகமனி
யருளு மருபரன் வருகவே
புலனு மனமுதல் கரண மறிவரு
புனித வெணையு வருகவே
புகழ்வ திகழ்வது புதுமை பழமையொ
டொழியு நிலையவன் வருகவே
செந்நீவு கொடுத்தனை யறியுமு ணர்வினர்
தொடர வரியவன் வருகவே
சொருப் வெணையுநி னருளி னடியினை
துதிசெ யெனுமருள் வருகவே

(சு)

வேறு.

மலர்தலை யுலகின் வருபொருண் முழுதும்
 வடிவெனு மொருவன் வருகவே
 மருவிய பொருள்கண் முழுதினு மொழிப
 வடிவெனு மமலன் வருகவே
 நலமொழிவறவெ னுளன்மனி யெனையு
 மழிதரு நயனன் வருகவே
 நவமணி யொளியி னொளிமிகு சொருப
 நமதென வருள வருகவே
 சலமதி யெனவென் மன்னுறுதுயர
 மொழிதர வருள வருகவே
 சளனுறு மவல வறுசம யமய
 றவிரெனு மழகன் வருகவே
 சிலுகுறு மறைகள் பலசொலி யுணர்வு
 தெளிவிலர் மறையன் வருகவே
 திருவடி யெனது செனிமிசை யருளு
 சிவபரன் வருக வருகவே.

(ரு)

வேறு.

பரவுமிமை யோர்கண் முனிவர்மறை யோது
 பரிசுதனை நாடி யறிவுருர்
 படர்பெருக மேனி யருள்கொடெனை யாளு
 பரிசுபடி மேனி யரியதா
 னரவுகயி ருகை யறியினில தாமென்

நருமறையி னோது முவமைதா
 னனுபவம தாக வகிலநிகழாம
 லறிவுவடி வாக வறிவுதா
 னிரவில்வரு சோம னிருமையில் தாகும்
 விழியினுள மாசு கழியவே
 யெனுமறையி னீதி யிலகவிதை சீவ
 னெனநிகழு பேத மிரியவே
 வரவுதிரி வான மதிவிழியின் மாசு
 கழியவரு நாதன் வருகவே
 மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி
 வருகவெனை யாளி வருகவே.

(கூ)

கறைசெய்பவ வேலை முழுகியழி யாது
 கடிதுகரை யேற நினைசுவார்
 கதிசொருபர் தாளி னனைகையெனு ஞான
 கலையையுண ராது கலகமார்
 துறைகடொறு மேவி யறிவறியு மாறு
 சுழலுதுயர் தீரவருளி மா
 சுருதிமுடி வோது பொருளெனுரு வாகை
 துணியவரு நாதன் வருகவே
 யறையுமள வாகி யனுபவ மிலாத
 வவலவறி வாளர் கனவுநா
 னனுகலற வாடு மலகைமன மாள்
 வருளியினி யாறி யிருவென

மறைசொல்வழி யேநம் வடிவுசிவமாக
மதியருளு நாதன் வருகவே
மனிதர்வடி வாகி வருநருணை வாரி
வருகவேனை யாளி வருகவே

(எ)

கதியதிது வாகு மெனமுபலு காம
கருமிகள் கணுதர் கபிலர்மாக்
கணிகர்மதி யாள ரருகர்முதல் வாதர்
கலைகள் கத ரும லிறைவர்தான்
முதியதமிழ் மாலையணியவரு காழி
முருகர்மறை ஞான முனிவர்மான்
முடிவறிவில் பாத முளரிகொடு தூது
முதல்வர்தனி போக மொழிகுவா
ரதிகைநகர் நாத ரருள்செய்திரு நாவி
னையரிறை யாரு மியல்பொரு

தழுதழுது பாடி யருளுதிரு வாதை
யதிபர்சட கோபர் துதிகளே
மதிசெயவெந் நாளு மகிழ்வொடுரை யாடும்

வகையருளு நாதன் வருகவே
மனிதர்வடி வாகி வருகருணை வாரி
வருகவேனை யாளி வருகவே.

(அ)

வேறு...

நிறைவுகுறைவாத லழிதல்கழி சீரல
நிகழ்வுவா வீறு முத்தொடே

நெடுமைமகுற ணோர்மை பெருமைசிறி தானை
 யிலுளது மான வருமா
 யுறுகையொரு காலு முலகின்னமு வாழ
 லுலவு மடியேனு முருகவே
 பொருவடிவ மாக யிருபதமு மீபு
 மொருகருணை யானன் வருகவே
 யறுசமய வாதி னுறுசமய நாடி
 யழகிதிது தீப திதுவென
 வவர்களுநு பேத சுவலைமி க வேரது
 மலமதி யான சுவலை போய்
 மறையின்முடி வேரது பொருளென்வடி வாக
 மதியருளு நாதன் வருகவே
 மாணபவ மாற விரணமனன் மாற
 வருகவெனை யாளி வருகவே

(கூ)

புயலனக பார முயலளவிடாத்
 புதியமதி யாகும் வதனம்வேள்
 புயமருவு சாப முரியவொருபாக்
 நெரியுமிரு கோணுபுருவநீள்
 கயலுலவு காவி கமலமலர் நீல
 முழையதல வாலவமுதமே
 கரவுடைய நாளி னுலகுதடு மாறு
 கலகமிட மார னளவியே
 செயவருவதான கணை களிநு காது

ககூ

பிள்ளைத் திருநாமம்.

கிழியவினே யோரு ளழியவா
டிருநயன மார மிளநிலவு சாரு
சிறுமுறுவல் கோப மதரமா
மயிலியலின் மாதர் வடிவழிகை னாமன்
மதியருளு நரதன் வருகவே
மரணபவ மாற விரணமனன் மாற
வருகமல பாதன் வருகவே.

(௨)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று. ஆக-௮௩.

தாற்பருவம்.

வேறு.

பருதியாய்ச் சசியாய்நீர் பர்கா நீவானாய்ப்
பகலிராத் திரியாய்மேல் கீழ்கூழாயாதே
கருதினார்க் கதுவாயே தாகா தாயானாய்
கலகதார்க் கிகளோடே கூடா வீடாதே
பொருதிநாச் சலியாமே நாமே நாமாகப்
புகழுநாத் தருவானே போதா காராநீள்
சுருதிசாற் றரியானே தாலோ தாலேலோ
துதிசெய்வார்க் கினியானே தாலோ தாலேலோ. (க)

தெரிசனாத் தியமாரு லேரு மாருமா
சிவசுகாத் தியின்முழ்கா மீள்கால் கூடாமே
முரசுதாக் கியதீவாய் மேனா னைல்வேத
மொழியுமாற் றமிலாதாய் மூவாய் சாவாதா
யரசனாற் தனவேதா வானோர் கோமானா
லறிபொனாப் பொருணோரே காணா நாம்வாழ்வா
னொருசொலாற் றருவானே தாலோ தாலேலோ
வொழிவிலாப் பெருமானே தாலோ தாலேலோ. (உ)

தணியுமாற் றலிலாதோ வாதே வாதேதோ
சமயசாத் திரநூலே யோதா யானானாள்
புணர்வுதார்க் கிகளோடே யாய்வா னாள்வீணே

கவி.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

பொழுதுபோக் கிவிடாமே பூமே னீவாராப்
பணியுமாத் திரைப்போதே வாளை ரேனோர்தேர்
பனாமநாய்த் தலைமேலே தாரா நேராவோ
ருணர்வுதாக் கியகோவே தாலோ தாலேலோ
வொழிவிலாப் பெருமானே தாலோ தாலேலோ.

(ஈ)

சேறு.

முன்னஞ் செயுமா தவகோ டுகளான்
முதுநான் மறையோது
முனிவோர் தமிழுற் பனியா மறையின்
முடிவிற் றுணிவுற்றுப்
பன்னும் பொருளா னபரம் பொருளே
பொருளென் றலதொன்றிற்
பற்றற் றுறவும் பகையும் புகழும்
பழியுங் கழியோடும்
பொன்னுஞ் சமமா கநினைந் திகழும்
பரமுந் தருமின்பப்
போகங் களெலா மோகங் களெனும்
படிபுந் தியின்வைத்துத்
தன்னந் தனியே யடைவா ருறவே
தாலோ தாலேலோ
தனிநா யகனே யெனையா னுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

(ச)

பிள்ளைத் திருநாமம்

கக

மத்தம் முறும் மரமீச மார்க்கந்
 நியாயம் வைசேடிக
 மாயா வாதஞ் சாங்கியந் திருமான்
 மார்க்கம் மறையோதுஞ்
 சித்தம் மறுவை ரவமா விரதங்
 காளா முகம்வாமந்
 திகழ்பா சுபதஞ் சைவம் மெனவே
 சிவமேன துபவேறும்
 புத்தம் மருக முலகா யதிக
 முதலா கியவாதம்
 புகலுஞ் சிலுகிற் புகுதா தகலச்
 சுகபூ ரணபோதச்
 சத்தென் னுருவாம் வகைதந் திருவாய்
 தாலோ தாலேலோ
 தனிநா யகனே யெனையா னுடையாய்
 தாலோ தாலேலோ :
 இம்மற் கிரை யானவு டம்பை
 பெடுத்திது காரணமா
 யிரவும் பகலும் மெளிவந் தனசெய்
 திதனு லமையாதே
 மம்மர்க் கிடனாய் நடனா டியபொய்
 வாழ்வைக் கருகாதே
 மறையிற் றறையிற் பொறையிற் றறவி
 னிறைவிற் குறைவற்றே

(6)

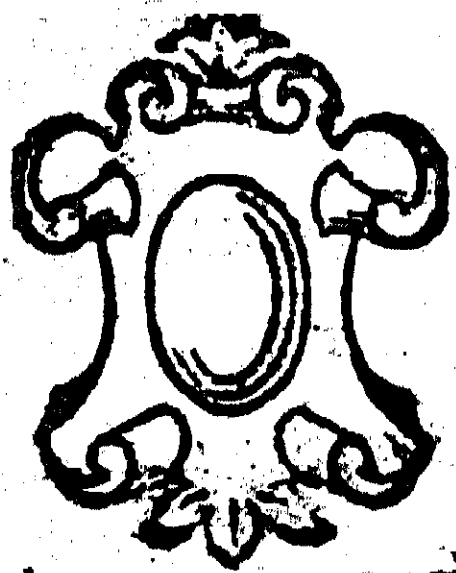
உரு.

பிள்ளைத் திருதாமம்.

யெம்மைக் குமக் குறவா மவரவே
றலநா மலதென்றே
யாதொன் றினுமியா வரொடும் பணியற்
றெல்லா வழியானுந்
தம்மைப் பெறுவா னினைவா ருறவே
தாலோ தாலேலோ
தனிநா யகனே யெனையா னுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

(க)

தாற்பருவ முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்;

வேறு.

நிலன்முழு தணிமுடி மலரெனு மாவணை
நித்திரை யற்றேனு
நிகிலமு முதவிய நிமலனு மடிமுடி
யற்றறி யத்தேடித்
தலன்முழு தையும்வெளி முழுதையு மியல்வகை
தட்டிபி னைப்பாகிச்
சயசய வெனவடி பாவவும் வெளிபட
வற்றிவர் பித்தாக
மலன்முழு துறுமுட லெனதுரு வெனநினை
மத்தவெ னைத்தேடி
மனனுரை யறுநின துருவென துருவென
வைத்தும லர்த்தாளென்
குலன்முழு தையுமடி மைக்கொள வருமிறை
கொட்டுக சப்பாணி
குருபர பாசிவ சிவகர கரமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(க)

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிகை
வைத்தரு ளித்தாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழுவற
விட்டிரெ னப்பேசி
மறிகட லையென வுறுமனன் மலைவற

வைத்தொரி மைப்போதின்
வடிவறி வெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
குற்றம தைக்கூறி
யறிவறி பொருளறி பவனென நிகழ்தரு
மூப்பரி சைத்தீர
வறிபொரு ளறிவினி னறிவறி வனிலவன்
முற்றறி விற்கூடக்
குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியவிறை
கொட்டுக சப்பாணி
குருபர பரசிவ சிவகர காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(௨)

கடலுறு திரையெனு மனவினை கெடவெனை
வைத்தொரி மைப்போதிற்
கரதல மணியென வெனையெனி னெதிர்நிகழ்
வித்தனை யெத்தோடு
முடன்மரு வியுமொரு மருவுத லறவிறை
நிறைநிற வித்தார
முணர்தொறு முணர்தொறு முளமுரு கிடவிவன்
வைத்தனை பொற்பாதம்
வடகலை தமிழ்பல கலையலை கொடுவரு
கற்றெரு தொப்போர்தம்
வழியொழி யொழிகென விழுபடு குழியவை
தப்புத ஓற்றோரின்

பிள்ளைத்திருநாமம்.

உரு

குடி குடி வழிவழி யடிமைகொ ளெமதிழை
கொட்டுக சப்பாணி

குருபர பாசிவ சிவகர காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(ஈ)

வேறு.

பணியு மடியவர் பிணிக ளறவருள்
பத்தர்வி னைக்கேட
பகரு மறைகளு மயாவெ னுள்வரு
பட்சப தக்கார
மணியும் வயிரமு மெனுமவ் வெளியெ னுள்
வைத்தவ ருட்கோல
வடிவ மெவையுநின் வடிவ மெனவரு
மச்சக நற்போத
நணுக வமரர்க ளரிய குருபர
நற்றவர் பற்றாள
நலம திடையற வருளி முடிமிசை
வைத்தம லர்ப்பாத
குணனு மலனற வருளு சிவபர
கொட்டுக சப்பாணி
குரவ வெனையு விருகை மலர்கொடு
கொட்டுக சப்பாணி.

(ஈ)

வைத்தொரி மைப்போதின்
 வடிவறி வெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
 குற்றம தைக்கூறி
 யறிவறி பொருளறி பவனென நிகழ்தரு
 மூப்பரி சைத்தீர
 வறிபொரு ளறிவினி னறிவறி வனிலவன்
 முற்றறி கிற்கூடக்
 குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியவிறை
 கொட்டுக சப்பாணி
 குருபர பரசிவ சிவகர காமலர்
 கொட்டுக சப்பாணி.

(௨)

கடலுறு திரையெனு மனவினை கெடவெனை
 வைத்தொரி மைப்போதிற்
 கரதல மணியென வெனையெனி னெதிர்நிகழ்
 வித்தனை யெத்தோடு
 முடன்மரு வியுமொரு மருவுத லறவிறை
 நிறைநிற வித்தார
 முணர்தொறு முணர்தொறு முளமுரு கிடவிநன்
 வைத்தனை பொற்பாதம்
 வடகலை தமிழ்பல கலையலை கொடுவரு
 கற்றெரு தொப்போர்தம்
 வழியொழி யொழிகென விழுபடு குழியவை
 தப்புத ஓற்றோரின்

குடி குடி வழிவழி யடிமைகொ ளெமதிழை
கொட்டுக சப்பாணி

குருபர பாசிவ சிவகா காமலர்
கொட்டுக சப்பாணி.

(ரு)

வேறு.

பணியு மடியவர் பிணிக ளறவருள்
பத்தர்வி னைக்கேட
பகரு மறைகளு மயாவெ னுள்வரு
பட்சப தக்கார
மணியும் வயிரமு மெனுமவ் வொளியெ னுள்
வைத்தவ ருட்கோல
வடிவ மெவையுநின் வடிவ மெனவரு
மச்சக நற்போத
நணுக வமரர்க ளரிய குருபர
நற்றவர் பற்றாள
நலம திடையற வருளி முடிமிசை
வைத்தம லர்ப்பாத
குணனு மலனற வருளு சிவபர
கொட்டுக சப்பாணி
குரவ வெனையு விருகை மலர்கொடு
கொட்டுக சப்பாணி.

(ரு)

வேறு.

துஞ்சல் விழித்தல் பிறத்த விறத்தல்
 சுருங்கல் விரித்தலெனச்
 சொல்லும் விதங்களு மற்றள வற்ற
 சுகோததி யாய்நினையு
 நெஞ்சு நினைப்பு மறப்பற நின்மல
 நிட்கள மாயறிவாய்
 நிற்ப விருப்ப கிடப்ப நடப்பன
 நிற்பிறி தற்றொருகா
 லெஞ்சுத லின்றிய விவ்வுரு வென்றுண
 ரவ்வுரு வுற்றுணர்வா
 ரெவ்வள் வவ்வள் வாகிய நின்னுரு
 வென்னுரு வாயிடவென்
 குஞ்சியின் வைத்த துணர்ப்பது மங்கொடு
 கொட்டுக சப்பாணி
 கும்பிடு மன்பர்த மென்புரு கும்பா
 கொட்டுக சப்பாணி.

(ரு)

வேறு.

நாளன் றுயிர்ப்பரியும் வாளென் றுரைத்தவுல
 கிற்காத லற்றுனடைவார்
 நாளிங் கதிக்குமறை நாலின் பொருட்டெளிய
 வுற்றாய் லுற்றருமையா

யாளிங் குனக்கபயம் யாமென் றுரைக்கநினை
யத்தேவ ருட்கியிடவா
லாலங் கயற்கண்மொழி தேனம் புயத்தினவ
ளிப்பாவை யொப்பவ்வென
வேளைங் கணைக்குமிரை யாய்மங்க லுற்றவென
சிந்தாகு லத்திணையென
மீளென் றிருத்திவெளி வீடிங் களித்தவிர
கைப்பாடி நட்டமிடவே
தாளிங் களித்தெனது தாபந் தவிர்த்தவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாதாவை யும்பெற்ற மூதாதை யானவிறை
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(கூ)

ஓதார னாங்களுன் பாதார விந்தமல
ருன்னப் படாதவதனா
லோதப் பெறோமென்ன மேதக்க வானவர்க
ளுள்ளம் பதைக்கவுருவ
மீதாகு மிங்கிறைவ னிவனையெ னத்தெளிய
வென்போலி கட்டுகளியையா
மிறைநின் பெருங்கருணை வெள்ளத்தி லேழுழ்கி
யென்செய்வ னென்றறிகிலேன்
றீதான விப்பிறவி நோய்தீர் மருந்தொன்று
திருவுள்ள மாகவெனுமுன்.

சென்னிக்கண் வைத்தடிக ளுன்னற்கு ரைக்கரிய
 தன்னைக்க ணத்தினருளுந்
 தாதாவெ னப்புலவ ரோதும்பு கழ்ச்சொருப
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தாதாவை யும்பெற்ற மூதரதை யானவினை
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

(எ)

வேறு.

சித்தந் சித்திட நிற்குண முத்தி
 யெனச்சிலர் நிற்பாருள்
 சித்துரு நித்தவ நித்தவி தப்படல்
 செப்புதி றத்தாரு
 மத்துவி தத்துவி தத்துப யத்து
 விதத்தும தத்தாரு
 மத்துரு விற்பிறி தற்றமை தத்தமை
 யத்தமு ரைப்பாரும்
 புத்தர்மு தற்சம யத்தவர் தத்த
 மதத்த பொருட்பேசப்
 புக்கும லைத்தவி லைத்தக லைப்பொடு
 புத்திச வித்தேகை
 குத்துவ தத்தையொ ழித்தவ ருட்கடல்
 கொட்டுக சப்பாணி

செங்கீரைப் பருவம்.

குத்தரி யொத்த மனத்தை யுருக்கிறை
கொட்டுக சப்பாணி.

(அ)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று ஆக உக.

வேறு.

கருவிக டந்திட னருள்விர கங்களி
தந்தா ளுந்தாளின்

கருணையு நெஞ்சது கருதுதொ றுங்க
ணிரண்டா ளுந்தாரை

யருவி சொரிந்திட வதிசய மங்குற
நின்பா லன்பாயே

யரிசூரல் வந்தமு தழுது வரும்படி
கண்டார் நின்றார்க

ளிருவ ரிருந்திட மெனதுரை கொண்டு
நகுந்தோ றுந்தோறு

மெனது மனங்களி வாவா நின்கழ
லின்கீ தம்பாடித்

தெருவு தொறுந்திரி தரவரு ளும்பா
செங்கோ செங்கீரை

சிவகா சிந்தனை யறவருள் சுந்தா
செங்கோ செங்கீரை

(க)

ஆவனியி னன்றியில் வினைநா கந்தரு
 நன்றே யுண்டாகி
 லமருல கந்தரு மறிய விழுந்திடு
 மங்கோ டிங்கோடும்
 பவநி தனங்கெடும் வகையிலர் பங்கய
 நின்ற ளன்பாகிப்
 பணிகில ரென்றரு மறைபக ரும்பர
 செங்கோ செங்கீரை
 தவவடி வென்றுகொள் சடையுடை செந்துகி
 றண்டே கொண்டாடித்
 தமையுணர் வின்றிய சமயிகள் பந்திசெல்
 சங்கே தஞ்சாடிச்
 சிவமக மென்றுள தெளிவு தரும்பா
 செங்கோ செங்கீரை
 சிவகா சிந்தனை யறவருள் சுந்தர
 செங்கோ செங்கீரை

(௨)

வேறு.

எனைப்போ ருளாக நினைத்திறை பார்மிசை
 வந்தா யென்போல
 வினிப்பிற வாது பெறத்தொழு வோர்மதி
 தந்தா யன்போடு
 முனைத்தரு மாறெனு டற்பொரு ளாருயிர்
 கொண்டாய் திண்டாடு

முளச்செயன் மாள வளித்திரு தாளுரை
 யொன்று னெஞ்சா
 நினைப்பது மீள மறப்பது வாநினை
 வன்று யொன்றாகி
 நிகழ்ச்சி யறுத நிலைப்பொருளாகிய
 நின்கோ லங்காணத்
 துனைத்துணை போதி னெனக்கருண் மாதவ
 செங்கோ செங்கீரை
 சிவப்பிர காச தவத்தனி நாயக
 செங்கோ செங்கீரை.

(ஓ)

வேறு.

பாதமுடி தேடிருவர் பாதலனும் வானுமுடி
 வாகவிவர் சென்றேயவே
 பாரினது நாதனருள் வானில்வர நாமரிய
 பாவியர்க ளென்றேறாதவே
 பேதமொ டபேதமெனு மாறுகொடு வாதுசிவ
 பேசுமவர் திண்டாடவே
 பேணுமடி யார்கடிரு வாய்மலரு மேர்விரகு
 பேசினனி கொண்டாடவே
 வேதமுட னாகமபுராணமன வாசக
 முறுத்தென நின்றேறாதீ

வீடிதெனு மாறுவெளி காணவரு ளானதிரு
 மேனிகொடு வந்தாய்விலா
 வாதமிலி யானவெனை யாளநினை வாய்சொருப
 வாடியருள் செங்கீரையே
 யாசையறு வார்கனித யாலயம்வி டாதவிழை
 யாடியருள் செங்கீரையே.

(ச)

தூலமற நேர்மையதி தூரமணி தாகுமிருள்
 சோதியல வென்றோதுமா
 தூயமறை நாலின்வடி வாகிதிரு மேனிசுர
 ரானவர்கள் கண்டார்களே
 மாலுமர னுன்முகனு நாடவரி தாகுமெனு
 மாசிலொளி குன்றமனீ
 மானுடவர் போலவரு ளானதிரு மேனிகொடு
 மாநிலனி னன்றானதோர்
 சீலமெனி னேதுமில தாகிமட மாதரொடு
 சேரமிகு மன்பாகியே
 தேடுபொரு ளாசைகொலை யாதிபழி யானவினை
 சேரவரு சந்தாபமா
 மாலமனன் மாறியமு தாகவெனை யாள்சொருப
 வாடியருள் செங்கீரையே
 யாசையறு வார்கனித யாலயம் விடாதவிழை
 யாடியருள் செங்கீரையே.

(ரு)

பிள்ளைத்திருதாமம்

௩௧

வேறு.

புனவின்வ ருஞ்சுவை புவியினு ராங்கனல்
வெஞ்சு டென்று ழின்
புகரென விர்துவி னுங்குளிர் விண்புரை
வங்கு ழின்சேற
வினையன வும்பொருள் பலபல கண்டனை
யங்கே யங்கேநின்
றிசைய வருங்குண னியல்பின் வழங்கினை
சந்தர பந்தீர
மனனு மிறந்தவ் விடனு மறிந்தது
வும்போ கும்பாழாய்
வறுமைக டந்துள புரண வெறுந்தனி
கண்டே கொண்டாடச்
செனன மறும்படி மனனம் விளம்பினை
செங்கோ செங்கீரை
சிவகா சிந்தனை யறவருள் சந்தர
செங்கோ செங்கீரை.

(க)

வேறு.

வீரந்து வக்குமறும் வேடம்ப ணித்தருளும்
வழங் தெனக்க தளவே

வேதங்க ளுச்சியுறை பாதங்கள் வைத்தருள
வேயென் றலைக்கி யைவதோ
வோடும் மனப்பிணியை மீளென் றளித்தறின
யோரென் றுணர்த்தி யமையா
வோரும்பொ ருட்கு நினை வேறென் றுணர்த்தியுண
ராவான் றுணர்த்து மிறைவா!
வீடென் றெனக்குவின வேனுன் கடைத்தலை
வீடென் றிருப்ப னலதோர்
மேவும்பொ ருட்களுட னோவுஞ் சுவர்க்கமினி
வெறென் றெனக்கொர் பொருளோ
தேடும் மறைக்கரியை யாகுஞ் சிவப்பிரம
செங்கீரை யாடியருளே
தேறும் மவர்க்குணர்வு நீயென் றளிக் குமிறை
செங்கீரை யாடியருளே.

வேறு

அஞ்சொன் புலனா னரிப்புண் டவலக்
கடல்வா யழிவேனை
யாறா யெனநின் னருளா மடிவைத்
தழகாம் விழியாலென்
வஞ்சம் மெறியா மறியா வறிவாம்
வடிவா மென துள்ளே

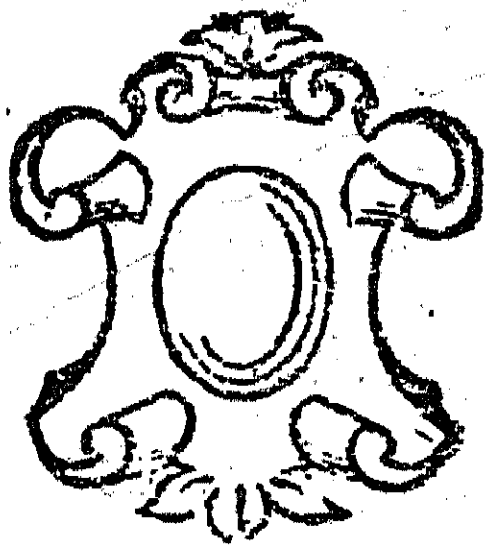
பிள்ளைத்திருநாமம்.

நந.

மன்னுஞ் சொருபா மதியாய் சவியாய்
வருபு தமுமானாய்
நஞ்சஞ் சினமென் றயன்மான் முதறே
வர்கடா மயல்செய்ய
நாதா வடியோ நசியா வகையா
ளுடையா யெனவன்பர்க்
கஞ்சம் மருளா நயிலும் பரணே
யாடாய் செங்கீரை
யான்மால் பிரமார்க் கறியா வறிவே
யாடாய் செங்கீரை.

(அ)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று. ஆக-௩௭.

முத்தப்பருவம்.

மதியு மிலமதி யுடைய வறிஞரை
மருவி யொருகலை கற்றிலே
மதூர கவியல வடசொ றமிழ்விர
கறியும் வழிசெல வுற்றிலேம்
புதிய சொலவொரு பொருண்மை பெறவியல்
புனையு நினைவது பெற்றிலேம்
புலவர் சொனசொன சொலவு மவாநினை
பொருளு முரைசெய்து நிற்கணை
துதியில் வருசொல வொழிய வறிதொரு
சொலவு மிலமெனும் பெற்றியால்
சுரரு முனிவரு மெமது சொலவுக
டொழுது சிவமிசை யிற்கொளா
முதிய மறையென மொழிய வருளிய
முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடிவுசெய்
முனிவ பணிமணி முத்தமே.

(க)

கழிய மொழிவகை பொழிய வுளனுறு
கவலை யறவிலர் கட்டுநூல்
கதறி விடுமறு சமய நெறியுறல்
கருது நினைவது தப்பவே
விழிய தொழியவொர் சொலவு மிலதூல்
கெனநி னருளினை மெச்சியே
விழிக ளருவிகள் பொழிய வருகிட

பிள்ளைத் திருநாமம்.

௩௩

விரகு செயவல வித்தகா
வழிய விருவினை யமல மலர்விழி
யடிய ரவர்பெற வைத்வதுநீ
யழிய மலவுட ல்லவு னுருவறி
வுருவ மெனுமது சுத்தியமே
மொழிய வொருமொழி மொழிய முருகிதழ்
முளரி பணிமணி முத்தமே
முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடிவுசெய்
முனிவ யணிமணி முத்தமே.

(௨)

வேறு

தளர்வ தின்றிநி னுலகி னின்புற
தலைமை யொன்றிய முத்திதான்
சமரெ னும்படி தலைவ நின்றிரு
வுருவு தந்தருண் முத்திதா
னுளன்ம கிழந்திட வருகு மன்பொடு
னரு கிருந்திடு முத்திதான்
னொழிவ தின்றிநி னுணர்வெ னுந்திரு
வுருபொ டொன்றிடு முத்திதான்
வளமை யொன்றொழி வறவு டம்புட
னடைய விங்கடை வற்றியான்
மகிழ விங்கருள் வடிவு கொண்டரு
மறை மொழிந்திட வற்றுமா
முளரி யங்கழ லருள வந்தருண்

முனிவ தந்தருண் முத்தமே
முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
முதல்வ தந்தருண் முத்தமே.

(15)

வாவு டன்றிரி வறுப தந்தருண்
வலவ தந்தருண் முத்தமே
மதியி றந்துள மதிய றிந்திடு
மதிஞ தந்தருண் முத்தமே
பரவி நின்கழல் பரிவொ மெம்புகல்
பரிசு தந்தருண் முத்தமே
பதக மின்றிய வவர றிந்திடு
பரம தந்தருண் முத்தமே
பிரவி சந்திர னெரி மறைந்திட
மிகவி லங்கிய சித்துமெய்
பெலையி னின்பமெ னுருவு தந்தரு
ளிறைவ தந்தருண் முத்தமே
முரிவு றும்பவ மொழிய வென்றருண்
முனிவ தந்தருண் முத்தமே
முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
முனிவ தந்தருண் முத்தமே.

(16)

ஒழிவ றந்திருவுருவு தந்தரு
ளொருவ தந்தருண் முத்தமே
யுருகு மன்பர்க ளுணர்வு றந்திரு

வருவ தந்தருண் முத்தமே
 முழுது நின்றிரு வருவெ னுந்தனி
 முதல்வ தந்தருண் முத்தமே
 முரசு றைந்துனை யருள வந்தருண்
 முனைவ தந்தருண் முத்தமே
 தொழுதெ முன்பார்க ளறிய வந்தருள்
 சொருப நின்கழல் செப்புமா
 சுருதி யஞ்சுவெ னறிவி னன்றியில்
 சொலவு கொண்டுனை மத்தனைன்
 மொழிய நின்றிரு முகம ள்ந்தருண்
 முனிவ தந்தருண் முத்தமே
 முதலு மின்றியொர் முடிவு மின்றிய
 முதல்வ தந்தருண் முத்தமே.

(௩)

வேறு.

வளரு மீருகன கலச தனமவை
 மருவு தசைநிண மச்சைசீ
 வழுவெ ழுனவிழும் வழலை வருபுரை
 கழலை மறுவுற வற்றேதார்
 குளிர்வு தருமொளி ருடைய மதியல
 குருதி முகமொளி கற்கநீர்
 கொழுமொர் ழெனவிழு குழுமி குலவிய
 குமிழ மலரல சுத்தமா

கூறு.

பிள்ளைத்திருநாமம்.

வுளது வடிவினை புணர வுறிஞெரு
கணனு நினைவறு கட்டமா
புலவு பொறியென வுணர வருளியொ
ருராயி னுபநிட தத்தமே
முளரி மலரித ழுலரு மொளிமுக
முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முடிவில் பவமொரு நொடியின் முடிவுசெய்
முனிவ பணிமணி முத்தமே.

(கூ)

வேறு.

நித்த வதிபதி சுத்த நிருபதி
பத்த நிரவய வத்திலே
நெக்க வுளஞெடு பொக்க மறவரு
நிட்டையுடையவ ரிட்டனே
கத்தி யலைபடு புத்தர் முதலவன்
கட்டு வனசில முட்டைநூல்
கற்று வருசில சற்றர் சொலவறு
கட்ட வழியினை விட்டுமா
சித்தி யமுகிய பத்தி யெனநினை
முத்தி யருளிய சித்தனே!
செத்தி வுடனொரு தத்த படமென
நிற்க வருளிய சிற்சுகா!
முத்தி நிலிசை யெத்தி யருளிய

பிள்ளைத்திருநாமம்.

நகல்

முத்த பணிமணி முத்தமே
முற்று முழுவத நிற்கு மொழிமுதன்
முத்த பணிமணி முத்தமே.

(எ)

முத்தப் பருவ முற்றிற்று. ஆக-சச.

அம்புலிப் பருவம்.

வேறு.

முனிவ ரன்சொர்ரு பன்ற ருங்கழன்
முடிவ றிந்தில னாரியுநான்
முகனு மன்றணி முடிவ றிந்தில
னெனமொ ழிந்தன மறையெலர்
மினிவ ரும்பவ மொழிய வென்பதை
யுறவு டம்புட னினியவீ
டிதுவெ னும்படி தெளிய விங்கொர்ரு
மொழிமொ ழிந்திருள் வெளியொடே
யனித மிங்கித முறும கம்புற
மறநி றைந்துள வமலமா
வறிவ னந்தமெய் யளவி னின்பமெ
னுருவெ னும்படி யருளிஞன்
மனித னென்றிட வரவி சைந்தவன்
வருக வென்றபின் வருகவே
மறுவொ ழிந்திடும் வடிவு தந்திட
வருக வம்புலி வருகவே.

(சு)

வேறு.

கோதி லர்வமு தக்கடல் குளிக்கவாங்
குறைவொடு நிறைவற்றுக்
கோடி லாவுடம் புறவுமா நினக்கொரு

பிள்ளைத்திருநாமம்.

சுக.

கோளிஞன் மறையாத
சோதி யானிலை பிறவுமாம் பண்டைநின்
சோடசக் கலையன்றித்
துகளி லாவறு பத்துநாற் கலையுநின்
சொருபமா நினதல்லாப்
பாதி நாளுமுன் றன்னதா மரிப்பதுற்
பனிப்பதா யிதுகாலம்
பட்ட பாடெலாங் கெட்டுநற் பரம்பொரு
ளாகவாம் பணிந்தேத்தி
யாதி நாயகன் றன்னுட னுடுதற்
கம்புலீ வருவாயே
யாண்ட நாயகன் றன்னுட னுடுதற்
கம்புலீ வருவாயே

(2)

தேச நாமெனு மதிக்கோடோ சிவப்பிர
காசனிங் கழைத்தக்காற்
செல்லு வோமெனா திருந்ததுன் சிவப்பெலாந்
தீயதுன் வெளுப்பெல்லா
மாசி லாதநீ ருடையதுன் கறுப்பெலா
மண்ணதுன் னசைவெல்லா
மாரு தத்ததுன் புரைப்பெலாம் வானதைம்
பூதமாய் வான்மீதே
யூச ளாடுநீ யும்பொ மெனமதித்
திடப்பெரு யும்பார்க்கு

மும்ப ரானவர் தமக்குமுள் ஞானர்வதா
மும்பனா மிவன்பாதத்
தாசி லாவறி வாகவாம்
மாடுதற் கம்புலீ வருவாயே
யாண்ட நாயகன் றன்னுட னுடுதற்
கம்புலீ வருவாயே

(ஈ)

வேறு.

இருளெலா மெறியுநின் னெனியெனுங் கனிகொடே
விங்குவா ராததையோ
விரவிதேர் கொடுவரும் புரவிவந் திட்டபோ
திலகுநின் னெனியதற்றே
ருருளையே யொத்திகா ணுன்னையும் மவனையு
மும்பர்யா வரையுமற்று
முணர்வுளோர் யாவரையு முட்புறம் பறநிறைந்
துருவுதோன் றுதவண்ண
மருளவே முடுமா மாயைவல் விருளையே
மாத்திரைப் போதினுள்ளே
மாயவோ ரளவிலா ஞானவா னந்தமே
வடிவதா வொளிரவேதந்
தருளுதே சிகனைவந் தடைவதே கருமநல்
லம்புலீ யாடவாவே
யனுபவத் தன்றிவே றறியொனா விறையுட
னம்புலீ யாடவாவே

(ச)

பிள்ளைத்திருநாமம்.

சுந.

உணவினிற் சுவைகள்போ லுரைகளிற் பொருள்கள்
லுட்களுக் குயிர்கள்போலு [போ
முயிரினுக் குயிருமா யுணர்வினுக் குணர்வுமா
யொளியினுக் கொளியுமாயே
பிணையறத் திகழிவன் றேசினே ரேகதே
சத்தைநா றுயிரங்கு
றிட்டமட் டில்லைகா ணிரவீநீ தீயுடுத்
தொகைமினென் றெண்ணு மெல்லாங்
குணதிசைக் கண்ணெழுந் திரவீனீ குடதிசைக்
கண்மறைந் திடுதி யெங்கோன்
கூறுபத் துத்திசைக் கண்ணுமப்புறமுமெட்
குத்துவிட்டகல்வுறாதே
யனுவினுக் கணுவுமாய் நின்றதன் மையையறிந்
தம்புலீ யாடவாவே
யனுபவத் தன்றிலே றறியொணு விறையுட
னம்புலீ யாடவாவே.

(௫)

வேறு,

அண்டமியா வையுமுலா விடினுமா நின்னைநீ
யறியலா யெங்கள் பெருமா
னகிலமியா வையினுமுள் ளொடுபுறம் பறநிறைந்
தறிவர்கா ணறியு மதுநீ
கண்டதே காணொணு வறிவுறாய் முழுதையுங்

பிள்ளைத்திருநாமம்

கண்டுபோய் விஞ்சிய பெருங்
கண்ணர்கா னென்றுமெக் காலமுஞ் சுடர்விடுங்
கடவுள்கா ணிந்த விறைகாண்
மெண்டமா முடலெடுத் தூழல்வைகற் றின்னையித்
தொழில்கொள்வா ரிவர்தமக் கோர்
தொழிலிலார் தொழிலியா வையும்தித் திடுவார்நஞ்
சொருபவா. ரமுத ரிவர்கா
ணண்டநா யகனதா ளடைவதே கருமநல்
லம்புலீ யாடவாவே.
யறிவதா னந்தமா வழகுநீ பெறுதிரல்
லம்புலீ யாடவாவே.

(சு)

வேறு.

கோணுருவு கொண்டு குறை கூடிநிறை வெய்திக்
குறைந்தற மறைந்துள குரம்பையெனு மிந்தக்
காணுமள வாவிடுவ தின்றிநில நீர்தீக்
கால்வெளி வரற்குரிய காரணனு மாகித்
தர்ணுவெனு மர்திகழ லாமடி யவர்க்குத்
தன்னையருள் கற்பகத ருத்தகவில் பெண்பே
டாணுமல னாய்முழுது மானபெரு மாளே
டம்புலி பணிந்துவினா யாடவரு வாயே.
அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று. ஆக-ருக.

(எ)

செற்றிற்பருவம்.

வேறு.

நெஞ்சநின் தாலய முடம்பக லெனைய
நெய்திரி மனன்சுடர் நிறைந்தபர ஞான
மஞ்சனம் விடாதுனை நினைந்துருகு கண்ணீர்
மந்திரதி னன்பர்திரு வாசகம் வணங்குங்
குஞ்சிமல ராதாவு சந்தமணி யாடை
கோலமணி வாயமுது கொள்வதுமென் வர்ணன்
செஞ்சொன்மணி மாலைதிரு மாலையிவை கொண்டுன்
சேவடிக ளாலெமது சிற்றில்சிதை யேலே. (க)
மாதினை வழங்குநில நீதிசெட வாழே
மடைப்பனியின் மைந்தனை யறுத்திடவு மாட்டேந்
தாதைநல வேதிய னவன்றனை வெகுண்டே
தானையற வெட்டுகில மாளுவது நீயிந்
நீதியுடை யார்சிலரை யென்றுனைபு நின்னுண்
னெக்கவடி யார்தமையு மிக்கபிழை தேடித்
தீதுமொழி யேமெமது சிற்றில்சிதை யேலே
சேவடிக ளாலெமது சிற்றில்சிதை யேலே. (உ)

வேறு.

வஞ்சக்கள் வன்மா மாயன்னிவ னிங்கோர்
மாயக்கவி யாய்வந் தடியேனுயி ருள்ளு

சுசு.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

நெஞ்சத்துள் ஞம்புக் கவையொன்றொழி யாமே
நின்றாறியாமே யுண்டே நிறைவுற்ற
னஞ்சிக்கெடு வீரநும் முயிர்காத்தாட் செய்மின்
னருகேசெலி னும்மைப் பருகாவிடு மென்றுன்
செஞ்சொற்கவி கட்கிங் குன்னைப்பழி கூறேஞ்
சிறியேமென வெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே. (ஈ)

வேறு.

பேசக்கரு தப்பட் டவனன்றெனை யானும்
பித்தன்குறி கேடன் பெண்ணுணலி யல்லான்
றேசத்திறை யொன்றிற் றட்டானுற வற்றான்
சென்மப்பகை யன்றற் சேர்வாருயி ருண்பான்
கூசப்படு வாளுன் மறையன்குண னில்லான்
குருவற்றவ னிங்கோ ருருவற்றவ னென்றே
யேசித்தில மெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே
யெமையாளுடை யாய்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே .(ச)

வேறு.

தம்பத்துனை நிந்தித் தொருவேள்வி தொடங்குந்
தக்கன்றலை யோநீ தானங்குரி கொள்ளுங்
கம்பக்களி றோவெங் காலன்னுயி ரோவக்
கஞ்சன்வா வேவும் வஞ்சச்சக டோதிண்

பிள்ளைத் திருநாமம்.

சுள.

சும்பக்கரி யோமா மருதோதிரு முன்கைக்
சுவியும்மடி யார்தம் பவமோவிலை யன்றே
செம்பொற்கழ லிட்டுச் சிதைவிப்ப துநிற்சிற்
றடியேமென வெஞ்சிற் றில்லஞ்சிதை யேலே (ரு)

சிற்றிற்பருவ முற்றிற்று. ஆக-ருசு.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

வேறு.

அண்ட கோடிக ளனைத்தினுக் கப்புறத்
தப்புற மாய்நின்றே
யனுவி னுக்கணு வாகிநின் றயன்முத
லகிலசெந் துவமாகும்
பிண்ட கோடிநூ ருயிர கோடியாய்ப்
பிறந்தொரு பிறப்பின்றிப்
பேத மற்றள வற்றபே தங்களாய்ப்
பிறழ்ந்துள பெருமானே!
பண்டை நான்மறைக் கரியநின் றன்னையு
மென்னையும் பாராதே
பரவும் வானவர் நிற்பவென் புன்றலைப்
பாதபங் கயஞ்சூடித்
தெண்டம் யானிடத் தந்திடுஞ் சேவக
னுருட்டுக சிறுதேரே
சிவப்பிர காசனென் பவப்பிணி மருத்துவ
னுருட்டுக சிறுதேரே.

(க)

வையம் யாவையும் வகுக்கவுங் காக்கவு
மறைக்கவுந் தாம்பெற்ற
வரிசை வானவர் மூவருந் தேவரு
மற்றவர் தங்கோவு

பிள்ளைத் திருநாமம்.

சுகம்

மைய மாகியிப் பொருளென வறியொண
வப்பொரு ளடியேனை
யாண்டு கொண்டன விறந்தபே ரின்பமா
மமிர்தசா கரந்தன்னைக்
கையி னாமல கக்கனி னென்னவே
கண்டிகண் களிகூரக்
காசி னிக்கேணர் தேசிக னாகியெக்
கடவுளுந் தொழுதேத்துஞ்
செய்ய தாமரைப் பதந்தருஞ் கேவக.
ஹருட்டுக சிறுதேரே
சிவப்பிர காசவென் பவப்பிணி மருத்துவ
ஹருட்டுக சிறுதேரே.

(2)

வேறு.

நாவீற் படாதசுவை செவியிற் படாதவொளி
நண்ணப் படாதபரிசு
நயனப் படாதவொளி நாசிப்ப டாதமண
நாவீற் படாதகரணம்
பூவீற் படாதகனம் வெளியிற் படாதபுரை
வளியிற் படாதவொலிதோய்
புனவீற் படாதநெகிழ் வனவீற் படாததெற
வினனிற் படாதவொளிவந்
தோவீற் படாதுபடு மதியிற் படாதகுளி.
ருணர்வீற் படாதவுணர்வா

நய.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

யொன்றிற் படாதொருவ ருள்ளப் படாதுமறை
யோதப் படாமலொளிநுந்
தேவிற் படாதமிகு தேவர்க்கெ லாமிறைவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
தேனித்து நான்மகிழ வாழ்வித்த மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(ஈ)

வேறு.

பண்ணுத ரத்தினரர் மாறாத வாழ்வுலகின்
மட்கப்ப டாதவொளிநீர்
வாடப்ப டாதமலர் வீடப்ப டாதநிதி
கோடுற்ற யாழினிசையிற்
பண்ணுத வோசையொரு பாவிற்ப டாதவியல்
காவிற்ப டாதகனியோர்
பாகத்த டாநறவு போகத்து ருவினிமை
மோகித்த பண்டை யிமையோ
ருண்ணுத பேரமுத மொளியாத பேரிரவி
யோதாத வேதமொழியர்
ஹரையற்ற செம்பொனொரு கரையற்ற பேருத்தி
யுருகுற்ற பத்திவலையிற்
றிண்ணுத வந்துவளை வுண்ணுவி ருக்குமிறை
சிறுதே ருருட்டியருளே
தேவாதி தேவர்தொழு தேவாழு தற்கடவுள்
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(சு)

வேறு.

வரைசாலு மர்கரியின் முரசார் வாரமிக
வருவார்ப தத்தைமதியே
மடவார்க ளாயிரவர் நடனாட வானவர்கண்
மணிவாயில் கொற்றமகவா
னரசாளு மாகையில மயனா னைதிபத
மணிமாதி சித்தியனுக்கே
மறிவாள சேனுசின தடியார் லாதவரை
யனுவார் நினைத்துமறியே
முரையார் வாரமிடு முலகாய தாதிகல
ருடனா தர்க்கமுரையே
முனதாளி னேதுபுக முரையாடு தோறுமுள
னுருகாவி யக்கவிருகண்
முரையார் வாரமிட வுரையாடு மர்முனிவ
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவாத ஓர்முனிவர் திருவாச காபரண
சிறுதே ருருட்டியருளே.

(ரு)

சிறுதேர்ப்பருவ முற்றிற்று. ஆக-சூக.

சிறுகீரைப்பருவம்.

வேறு.

நீயதுவெ னும்பத மதந்தெளிய நேதி
நேதியென வோதிநிலை நின்றதுண ராதே
யோயும்வ ரங்கைபுறு மாமலக மாக்க
வோடிவரு வீர்களைன வறைகசிது பறையே
மாயுமுட லேந்துபுல னாற்காண மீரை
வாயுவுயிர் மாயைபர மற்றுமுள வெல்லா
மாயினறி வாகுமென வறைகசிது பறையே
யருளியெனை யாண்டவிறை யறைகசிது பறையே. (க)

புண்டருமு டம்பினள வாயழிய லுற்றுப்
போகுதுயர் தீரநின் பொன்னடிபொ ருந்தத்
தொண்டர்கணம் வருகவென வறைகசிது பறையே
சொருப! துய ரகலவென வறைகசிது பறையே
புண்டரிக நயனனறி வரியநின் தடியிப்
புவியினவ ரறியும்வகை புகுந்தபடி யெல்லா
மண்டருல கமுமறிய வறைகசிது பறையே
யருளினெனை யாண்டவிறை யறைகசிது பறையே. (உ)
சடைபுனைய நீறணிய வென்பதுவும் வேண்டா
தண்டியுடை செந்துகிலின் முண்டியென வேண்டா
வுடைபுனைய வுடைகளைய வென்பதுவும் வேண்டா
வுடம்புதனின் மற்றுமுறு மெக்குறியும் வேண்டா
விடையினொரு பொருளுமுள தன்றியள வில்லா

பிள்ளைத்திருநாமம்.

ருங்.

வின்பவறி வானவடி விவ்விடலொ டிங்கே
யடையுமவர் வருகவென வறைகசிற் பறையே
யருளினெனை யாண்டவிறை யறைகசிற் பறையே. (ச)
வேறு.

விக்கிவிடு மளவே விட்டதெனு முயிர்வா
ழக்கவெளி புவிகா லப்புடல மதுநான்
றுக்கிசுகி யெனுமா துக்கவிரு வினையாங்
கொக்கிவிடு திறவே கொட்டுசிறு பறையே (ரு)
நீடுதிரு நினையே னித்தபத நினையேன்
வீடுபுக நினையேன் மிக்குளது நினையேன்
பாடியுன தடியேன் பத்தியுட னுருகக்
கூடவருள் சொருபா கொட்டுசிறு பறையே. (சு)
சிறுபறைப்பருவ முற்றிற்று.

ஆக பருவம் டெ-க்கு-கவி-சூசு.

வேண்பா.

காப்பு வருகைதால் சப்பாணி செங்கீரை
முப்பிலார் முத்த முளேமதியங்-கூப்பிய
சிற்பில் சிறுதேர்ச் சிறுபறை யென்றிவை
பத்துத் துறைப்பிள்ளைப் பாட்டு.

பிள்ளைத்திருநாமம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவவிபரம்.

ஒரு காலை மடக்கி ஒரு காலை நீட்டி இருகைகளையும்
நிலத்திலுன்றிக்கொண்டுதலைநிமிர்ந்து முகமசையவாடுதல்.

மூன்றாவது.

வெண்பாவந்தாதி.

(தத்துவவிளக்கம்.)

போதா லயத்தோனும் புள்ளார் கொடியோனு
மேதாதி யேதந்த மென்றறியார்-நாதா!
சொருபானந் தாகடையேன் மென்கொந்து செய்ய
விருபாதந் தந்தவா றென்.

(க)

தந்தா யெனவேத்தித் தன்னைத் தாவல்ல
சிந்தா மணியென் சிரமிசையே-தந்தபத
நண்ணுங்க ளெல்லீரு மப்பொழுதே மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுங்க ளங்கைக் கனி.

(உ)

கனியே! தெளிதேனே! கன்னலே! பாலே!
முனியே! தனியேன் மொழிதோ-றினியாயென்
றப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாரமிர்தை நெஞ்சமே
யெப்பொழுது மெப்பொழுது மேத்து.

(ங)

ஏத்தாய் மடநெஞ்சே யெல்லா வினையுமறப்
பார்த்தாள வல்ல பாஞ்சடரை-யார்த்தவுடற்
புண்ணுலே பட்டதுயர் போகும்போ தாகுமவன்
கண்ணுலே காணவாங் காண்.

(ச)

வெண்பா வந்தாதி.

(ரு)

காணும் பொருளாகிக் கண்ணாகிக் கான்பவனா
யாணு மலியு மரிவையுமாய்த்-தாணுவுமா
யல்லவா மென்பார்க் கதுவதுவாய் நின்றானைச்
சொல்லாட வந்தான் றுணிந்து.

(ரு)

துணியுடையா ஞாட்ட சோறுடையார் சோம்பே
பணியுடையார் பல்லோர் பழிப்பா-மணியுடையா
ரெம்மை யுடையா ரிருகமலத் தாளுடையார்
தம்மை யுடையார் தமர்.

(ரு)

தமக்குருவ மேதென்று தாமுணரார் காயச்
சுமைக்குருவைச் சோறுன்னித் துன்புற்-றிமைப்பொழுது
மாவநல னின்றி யழிவரே யந்தோநந்
தேவை வணங்கார் சிலர்.

(ரு)

சிலரர னேயென்க சிலரயன் மாடுலன்க
சிலர்பரமஞ் சத்தி சிவமென்க-சிலர்பரம
மிங்குருவே யென்க வருவென்க வெவ்வுருவு
மெங்குருவே யென்றறிந்தோம் யாம்.

(ரு)

யாமா ரறிய விசையு மிசையாவுங்
கோமா னிவையறிந்து கொள்ளுவா-னாமோத
வல்லவா நெஞ்சே மலாடிதந் தாண்டவரு
ணல்லவா சொல்லவா நாம்.

(ரு)

நகூ.

வெண்பா வந்தாதி.

நாமம்: புகழ்ந்துரையாய் நன்னெஞ்சை நாம்விரும்புந்
தாமம் புணைகுழலார் சார்ந்துடல்-மீம
நிடும்போதென் செய்வா ரிறையடியார் சென்னி
நடும்போதை நாவா னயந்து.

(0)

நயந்தீர்சிற் றின்பமே நல்லன்பா னென்னைப்
பயந்தீர வாளும் பரணையயர்ந்திருக்கு
நெஞ்சினீர்! வாரீர் நிகழ்த்தீ ரெமக்கறியத்
துஞ்சினீர் யோங்காற் றுணை.

(0க)

காற்றை நிறுத்தவாங் கல்வளைக்க வாநமது
சீற்றமன னென்செயலார் தீரவதை-மாற்றித்தா
னுவே யளித்தபிரா னுண்மை யிருந்தவா
நாவே! மறவா நவில்.

(0உ,

நவிலாதே வேறென்று நாவவன்ற னாமர்
தவிராதே யெப்பொழுதுஞ் சாற்று-பவநோவு
விள்ளவடி யேற்காக வேதியவே டங்கொண்டார்
குள்ளவரு னுள்ளமே டுள்ளு.

(0ங)

உள்ளத் திருடரு முள்ள பொருளெல்லார்
தெள்ளத் தெளிந்து சிவமாகு-முள்ள
பொருளைக்கு மெக்கலையும் பூங்கழறந் தாண்டர்
னருளைக்கி னாற்பார்த்த வன்று.

(0ச,

வெண்பா வந்தாதி.

(௩௭)

அன்றமென் றோதே னறுசமய வாதிக்களோ
டொன்ற வுணரே னுலகத்தை-யின்றின்ப
மாருடையா ரென்னொழிய வன்பா லலர்கழுநீர்த்
தாருடையார் தந்தார் தமை.

(௨௫)

தமைமாற்ற மொன்றிற் றருவாணைக் கார்யச்
சுமைமாற்ற வேண்டுமெனச் சொல்லா-ரெமையாளிக்
காரார் கழிகாதல் செய்யா ரறிவற்றார்
தூராக் குழியென்றுந் தூர்த்து.

(௨௬)

தூர்த்தார் துறவர் தொழும்பர் தொழுகுலத்தோ
ரோத்துடையோ ரில்லாரென் றென்றில்லை-யார்த்தராய்ச்
சொல்லார் சொருபன்றான் குடினார் பிடுடையா
ரல்லாதா ரல்லா தவர்.

(௨௭)

அல்லாதா ரல்லா தவரா ரவரவர்க
ளெல்லா மெமக்கெம் பிரானுவா-ரெல்லாக்
காணங் கடந்தான் கடையேனைக் கண்டு
சாணங்க டந்தான் றமர்.

(௨௮)

தமா மிகுசமயச் சங்கேதஞ் சாரோ
நமரும் பிறரு மெனநாடே-மமருறை
நாடா தரிக்கிலே நாதன் பணியொழிய
வீடா தரிக்கிலேம் வேறு.

(௨௯)

௩௮.

வெண்பா வந்தாதி

வேறென்று மொன்றென்று மேவினர்க டம்பிறப்பைச்
சீறும் பெருமானஞ் சென்னிமிசை-யேறுங்
கழறழு மன்புடையார் காதினரோ டேதுங்
கழறரோ தம்மையே கண்டு. (௨௦)

தம்மை யிரந்தாலுந் தாரார்பின் சென்றவரைப்
பொய்ம்மைப் புலவீர் புகழாதே-வம்மின்!
வினைமாற்று மெம்பெருமான் வேண்டியதே நல்குந்
தனைமாற்ற மொன்றிற் றரும். (௨௧)

தருமணி தாமரை சங்குநின் செங்கை
கருமுகி லென்று கவிக-ளொருமணலு
மீயார்பின் செல்வரே யெல்லாந் தருவாளை
வாயார வாழ்த்தாதே வந்து. (௨௨)

வந்தெனக்கு நல்குவதே மானுடவே டங்கொண்டெ
னெந்தை பெருமா னிருபதங்க-ளந்தோவிங்
கென்னை நினையாதே யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னை நினையாதே தான். (௨௩)

தானந்த மில்லாத தம்பிரான் றுனென்னை
யானந்த வெள்ளத் தழுத்தியபி-னானந்து
துக்க விடன்போலுந் தொல்பிறவிச் சூழலெல்லாம்
புக்கவிடங் கண்டிலேன்-போய். (௨௪)

வெண்பா வந்தாதி

நக.

போக்கும் வரவுமிலாப் பூரணபோ தப்புரண
மாக்க வெனைநினைந்தே யாரருளான்-மாக்குமரை
வந்தா யெனைத்தேடி மாமறையும் வானவரு
மெந்தா யுனைத்தேட விங்கு.

(உரு)

இங்கோர் குறைவற் றெழின்முனிவ ராயிடினு
மெங்கோனைப் போற்றா ரெமக்கார்தா-னெங்கோ
ளழித்துண்ட கண்ட னடியார்தங் கூட்ட
மொழித்துண்டோ நாயேற் குறவு.

(உசு)

உறவா யிறையடியா ருட்பட் டிலகத்
திறவா ததுமிறப்பு மெண்ணி-மறைகோடி
யொன்றொழிய வில்லையெனு முண்மை யுளத்துணர்ந்தா
லன்றொழியு மிக்குரம்பை யச்சு.

(உஎ)

அச்சந் தவிர்த்தா னடியாரி ராதவிட
முச்சங்க மேயெனினு மூடமா-மிச்சிலா
முண்ணு விடமே யமிழ்தேனு முற்றவர்க
ணண்ணு விடமே நாகு.

(உஅ)

நாகுஞ் சுவர்க்கமு நானிலனுஞ் சென்று
வரவுந் திரியவும்யான் மாட்டேன்-மருவியெனைக்
கன்னு நரித்தாண்ட கற்பகத்தி னற்பதத்தை
யுன்னு நரியா நற.

(உக)

கூய்.

வெண்பா வந்தாதி

உற்ற தவங்க ளொருகோடி யுண்டெனினு
மற்ற தவமிறையை வாழ்த்தாரேன்-மற்றைத்
துரிதங்க ளேனு மவன்றொண்டர் தொண்டர்
சுரிதங்க ளெல்லாந் தவம்.

(1௩௦)

தவப்பிரகா ரங்களெல்லாஞ் சாதித்தார் நிற்கச்
சிவப்பிரகா சா! நினது செய்கை-யுவப்பினுட
னங்குமரை வந்தருளி யம்பொற் பதமளித்தா
யிங்குமரை யன்னேனுக் கின்று.

(1௩௧)

இன்றடைந்தா ரெய்தா நலனே தடையாதார்
சென்றடைவ தெந்தநலந் தேருங்காற்-பொன்றூத
தேவிற்குந் தேவாஞ் சிவப்பிரகா சன்கமலப்
பூவொக்கும் பொற்றாள் புகழ்ந்து.

(1௩௨)

புகழுங் குலனும் பொறியின் செறிவு
நிகழு மறிவு நிறையு-மகிழ்வுதரு
மும்ப ருலகு முயர்முத் தியுமடியேற்
கெம்பெருமா னல்லதுவே றேது.

(1௩௩)

ஏது மறியே னிவளுற்ற தெம்பெருமான்
பாத மடியேற்குப் பற்றென் னு-நாதனே!
யெவ்வயிர்க்கு மேமமே! யென்னு மெழும்வீ மும்
வெவ்வயிர்க்கு நீராய் விழி.

(1௩௪)

வெண்பா வந்தாதி

கூக.

விழித்திருந்து தூங்குவார் மெய்யுள்ளத் துள்ளே
முழித்திருந்த ஞானமுனியே!—யொழிப்பறநீ
யாட்டியருள் கூத்தை யாற்றா யருளாலே
காட்டியருண் மெய்ஞ்ஞானக் கண்.

(ஈடு)

கண்டுற் றுயிர்த்துண்டு கேட்குங் கருவியுமாய்த்
தொண்டுற்ற யானாகிச் சொற்கடந்து—பண்டுற்ற
நீதானே யாய்நிற்றி நின்மலனே! நிற்குணனே!
நாதா! நீ வல்ல நடன்.

(ஈசு)

நடனாடி நானனந்த நாளாக நல்லாய்
கடனா வதுதவிர்க்கை கண்டா-யுடனாகி
விள்ளா யருட்சொருபா! மேதினியின் யாவர்க்குங்
கொள்ளாத கோலமெலாங் கொண்டு.

(ஈஎ)

கொண்டாடுஞ் செல்வங் குலனும் பொருடானும்
வண்டார் குழலாரும் வாழ்மனையுமீ—விண்டா
லழலளவே யானா லருட்சொருபா! வந்தன்
கழலளவே யென்றன் கருத்து.

(ஈஅ)

கருதப் படாதநீ கண்காண வந்த
தொருதப்பே கண்டா யுடையாய்—கருதிக்குஞ்
சாற்ற வரிதாகுந் தாளினைமென் புன்றலைமே
லேற்ற வெனநினைந்தே யிங்கு.

(ஈக)

வெண்பா வந்தாதி.

இங்கேவந் தின்னம் பிறவாம லீசா! நின்
பங்கே ருகப்பாதம் பற்றினேன்-சங்கேத
சாத்திரமும் பாரேன் சதுமுகன்மால் வாழ்வைய னு
மாத்திரமும் பாரேன் மறந்து.

(சு0)

மறந்துங் கருதுகிலேன் வாழோர்தஞ் செல்வ
மிறந்தும் பிறந்து மிளையேன்-றுறந்தும்
பெருந்தவங்கள் செய்தும் பெறற்கரிய வீசன்
றிருந்தவந்து சிந்தையுள்ளே சேர்ந்து.

(சு1)

சேருஞ் சிவப்பிரகா சன்பதத்தி னின்பதத்திற்
பாரும் விசம்பும் பணிசெய்யுங்-கூரிய
மெய்ஞ்ஞானக் கண்விழிக்கும் வேதப் பொருள்விளங்கு
மஞ்ஞானக் கங்கு லறும்.

(சு2)

அறுதி யுனைத்தந்தா யாங்கென்னைக் கொண்டா
யறுதி யுனதோ வெனதோ-மறைகோடி
யன்புற்றாய் கின்ற வழியாப் பதம்பெற்றே
னென்பெற்றா யென்பா லிறை.

(சு3)

இறையோனே பெங்கட் கிரங்காய் முறையோ
முறையோ வெனத்தேவர் மூவர்-மறையுந்
திகைக்க வருமந்தச் சேவடிகொண் டென்னை
துகைக்கை சொருபன் ரொழில்.

(சு4)

வெண்பா . வந்தாதி

கூட.

தொழிலான னுன்பணியாத் தோத்திரஞ்செய் தோவா
தழலாகி னீயஞ்ச லென்பா-யெழிஸார் •
நிருபா திகனே! நினையவுய்யான் மாட்டேன்
சொருபா! வென் செய்குவேன் சொன்.

(சுரு)

சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சொருபா! வென்
றல்லும் பகலும் மரற்றூரிற்-கல்லு
மிரும்புந் தரமோ வெரிமெழுகு மொப்போ
விரும்பு மடியவர்கண் மெய்க்கு.

(சுசு)

மெய்க்குன்ற மாகி வினையே னுளஞ்சிறந்த
மைக்குன்றை வேரோடும் வாங்குமிரு-கைக்குன்றே
யுன்னை நீ யொப்பா யுடையாய் தகுமோவந்
தென்னை நீ யாண்ட வியல்பு.

(சுஎ)

ஆண்ட வியல்பொன் றறியா வருவினையேன்
பூண்ட மயலொருநாட் போகாதோ-நீண்டபுக
ழாணந்தா னுள்ள வறியா வகண்டபரி
பூரணன்ற னுள்ளம் புகுந்து.

[சுஅ]

புகுந்தது காணும் புவியிலே யொல்லை
முகந்துகொள் ரெல்லீரு முத்தி-முகுந்தனயன்
சென்றெல்லை தேடமுடி காணாத தார்காணு
மன்றெல்லை தேடு மடி.

(சுஆ)

கூசு.

வெண்பா வந்தாதி.

அடியு முடியு மறிவான் விசும்பும்
படியு மிடந்தும் புறந்து-நெடிய
கருந்தாதை யும்மகனுங் காத லித்தென் னெஞ்சத்
திருந்தானைக் காணுமா றென்.

(ருய)

என்னீய மானிடரை யேத்துவீ ரின்புலவீந்
தன்னீய வல்லான் சரணிற்க-மன்னும்.
பொருண லையுமோர் பொழுதே யருள்வான்
கருண லயனே கலந்து.

(ருக)

கலந்திலே னுன்னடியார் கண்ணாருங் கூட்ட
மலந்திலேன் யாக்கைத்தீ வாழ்க்கை-குலேந்திலே
னுன்பாதங் காண்பா னுடையாய் கடையானே
னன்பாக யானுனக்கிங் கார்.

(ருஉ)

ஆரானு மெய்த வரிய மலர்ப்பதமென்
ரோராதே யுண்மை யுணராதே-வாராத்
தரமன் றியவேன் றலேதந்தான் பாரீந்
பரமன் றிருவுள்ளப் பாங்கு.

(ருங)

பாங்கா மிருவர் பறவை யு மேனமுமாய்த்
தாங்கா மென்ப தறிந்தாயே-யோங்காரத்
தண்ண லுளவா றருளொழிய வாய்வோமென்
றெண்ண லுளமே யினி.

(ருச)

வெண்பா வந்தாதி

கூரு

பாங்கா மிருவர் பறவையு மேனமுமாய்த்
தாங்கா மென்ப தறிந்தாயே-யோங்காநாத்
தண்ண லுளவா றருளொழிய வாய்வேமென்
றெண்ண லுளமே யினி.

(ருச)

இனியார்தம் முள்ளத்தே யெப்பெர்முதும் வாழந்
தனியான தத்துவனார் தாமே-துனியாமென்
னுள்ளங் கரைத்தா ரொழியாப் பெருங்கருணை
வெள்ளங் கரைபுரள விட்டு.

(ருரு)

விட்டிடமுந் தொட்டிடமுங் காணு வெறுங்குருட்டுப்
பெட்ட ரறுசமயப் பித்தேறித்-தட்டுப்
படாதே பரனவன்றன் பங்கேரு கத்தாள்
விடாதே மனனே விளம்பு.

(ருகூ)

விளம்புகின்ற மர்மறையின் மெய்ப்பொருளே வந்தென்
னுளம்புகுந்த சோதி யுருவே-தளர்ந்தனன்யா
னுன்மாயங் காண்டோறு முன்னடியே நென்னளவு
பன்மாய நீதவிரப் பார்.

(ரு௭)

பார்க்கினுமாம் பாரா தொழியினுமாம் பண்டைவினை
தீர்க்கினுமாந் தீராமற் செய்கினுமாம்-யார்க்கு

சூ.சூ.

வெண்பா வந்தாதி.

மறிவரிய பார்தமே யன்பாயென் னுள்ளஞ்
செறிவது நீ செய்தவா செய்.

(ருஅ)

செய்யை கரியை வெளியை திருமேனி
யையை பெரியையென வாறிவார்-மெய்யாக
வும்ப ருணரா ருனையடியேன் கண்டிருப்ப
தெம்பெருமான் யாராகி யான்.

(ருக)

ஆராபு நெஞ்சு மடியேனுந் தானெங்கே
சீரார் பிரானுன் றிருவருட்கட்-பாராதே
நன்றாய ஞாலமாய் ஞானமாய் நானாவா
யொன்றாகி நின்ற வொளிக்கு.

(ருஉ)

ஒளியேயென் னுள்ளத்தை யோவா துருக்குங்
களியே கருத்திறந்து கண்ட-வெளியேயென்
னாத பேரமுதே யத்தா வடியேற்குத்
தாராத வில்லை தான்.

(ருங)

தானிருக்கும் வண்ணத்தைக் காட்டித்தன் றுளிணைக்கீழ்
யானிருக்கும் வண்ண மெனக்களித்த-தேனிருக்கு
முன்னரிய தோர்சொருப னுள்ளிருக்க நெஞ்சமே
யென்னரிய தெல்லா மெளிது.

(ருஉ)

வெண்பா வந்தாது

கூஎ.

எளிவந்த தோகெடுவா யெல்லாந் துறந்து
களிவந் திலேதினைந்துன் கண்ணீர்—துளிவந்த
தில்லைகாண் சிந்தையுனக் கெங்கேகனுங் காணெஞ்சே
யல்லைகா னாளுடையார்க் கன்பு.

(கூஉ)

அன்பா லொருகா லுருட்சொருபா! வென்னிலவன்
றன்பாத மெய்திச் சன்னமறு—மின்ப
மதிநமக்கு நல்குங்காண் வாராய் மனனே
யிதுநமக்கு நல்லதுவே றேது.

(கூச)

ஏதுசெய்தா லேதாமென் றேமாக்கு நெஞ்சமே
தீதுசெய்யா தெப்பொழுதுஞ் சிந்தியாய்—போதுசெய்யா
தண்ணலும் பால்வருங்கா னாகவன்றன் பூங்கழற்கே
நண்ணலு மாங்கா னமக்கு.

(கூடு)

நமக்குடைய நாயனார் செய்த நலன்ஞாலத்
தெமக்கியம்ப வாகு மியல்போ-தமக்கன்
படுத்தா ரடியா ரடியாரைப் போற்றக்
கொடுத்தா ரெமையடிமை கொண்டு.

(கூசு)

கொண்டுகொண் டேத்திக் குவலயத்தே நாயேனைத்
தொண்டுகொண் டாண்டவியல் சொல்லியே-கண்டுகொண்
டோவா துருகவுளனே டிரைகடந்த
தேவா! திருவுள்ளஞ் செய்.

(கூஎ)

செய்யார்மை யுஞ்செயலுஞ் செய்யாணைப் பெற்றயான்
செய்யே னுளகாலஞ் செய்வதினி-வையத்
தடியேன் றரமறியா தாண்டென்னைப் பார்த்த
படியே புகழ்வதுவே பார்த்து.

(௬௮)

பார்த்தார் யெனையொழியப் பாரா தொருபார்வை
பேர்த்தாயா னென்னதெனும் பேதைமையைத்-தீர்த்தாய்
கொடியேன் வருபிறப்பைக் கோவேநீ செய்த
தடியேன் றரமே யருள்.

(௬௯)

அருளே நிறைவடிவே யாசணங்க டேடும்
பொருளேயென் போதத்தே நின்ற-தெருளே
சிவனேநின் பொற்பாதஞ் சேராமல் யான்போ
யவமே கழியாம லாள்.

(௭௦)

ஆளும் படியே யலமாக்கு மென்னெஞ்ச
மீளும் படியே வினையெல்லா- மாள
வுருக்கும் படியே யுடையா னருடா
னிருக்கும் படியே யெனக்கு.

(௭௧)

எனக்கிருந்த வாறேபோ லெல்லாருங் காண
வுனக்கிருந்தாற் குன்றுவதொன் றுண்டோ-மனக்கவலை
நீத்தாட் கொளவந்த நின்மலநீ யாவரையுங்
கூத்தாட்டு வானென்றோ கூறு.

(௭௨)

வெண்பா வந்தாதி.

கூக

கூறுங் கரணநீ கூறரிய கொள்கைநீ
மாறுங் கொடிய மயக்குநீ-தேறும்
பரிசுநீ யாறாற் பரணினின் பண்பிங்
குரைசெய்வார் யாரே யுரை.

(எ௩)

உரைக்குந்தோ ஞவியைநின் றுன்கருணை வெள்ளங்
கரைக்குந் திறனொழியக் காணேன்-நிரைக்கொண்ட
வம்பரநே ரென்ன வருவிவரு மந்தோகண்
ணைம்பரநே ருண்டோ வெனக்கு.

(எ௪)

எனக்குநினை வுன்பதத்தை யெய்துவதே யெந்தாய்!
நினக்கு நினைவே துரையாய்-மனத்தினொடு
மாற்ற முணரா வடிவாக்க வோவென்னைக்
கூற்ற முணவோ குறித்து.

(எ௫)

குறித்தா யெனையாளக் கோலமாய் வந்தாய்
கருத்தாயென் வல்வினைநின் கண்ணான்-மறுத்தெனது
புன்றலைய வன்குரங்கு போலுமனன் போக்கினு
யென்றலையி னின்பதங்க ளிட்டெ.

(எ௬)

இட்டம் பெருமார்க் கியாதோ விவஸ்காதன்
மட்டன் றெனையாள வாவென்னு-மிட்ட
கமுநீர்த்தா ரென்னுந்தன் கைகழுவா நிற்கு
மமுநீர்த்தா ரைக்கே யணங்கு.

(எ௭)

எய். வெண்பா வந்தாதி

அணங்குற் றெருகோடி யாடறுத்தாற் பேறே
னுணங்குற்ற தேவ ரொழிய-வணங்குற்று
நான்கண்டு கொள்ள நடந்தா னடிப்பொடியே
மன்கொண்ட நோய்க்கு மருந்து. (எஅ)

மருந்தாய் நிதியாய் மதுபாய்க் கதியாய்ப்
பொருந்தநுகர் போகமாய்ப் போற்று-மருந்துணையாய்த்
தந்தையாய்த் தாயாய்த் தலைவனுமாய்த் தாடந்தெ
னெந்தையாய் நின்றா னிறை. (எக)

இறைநெஞ் சருளே யெனனினைந்தி யானக்
கறைநெஞ் சறியாதே கண்டேன்-மறையோனு
மோதரியான் செய்தவிர கொன்றுரைப்ப மாட்டுகிலே
னோதறியே னென்னாவி யுண்டு. (அஅ)

உண்டோ விலதோ வருவோ வருவோவென்
றெண்டா னு மற்றிமையோ ரேமாப்பக்-கண்டே
னடியே னெனவென்னை யாண்டானே யாற்றேன்
முடியேன் முறையோ முறை. (அக)

முறையோ தரியேன் முழுதுலகு மோடி
யறையோவமரர்க் கறையோ-மறையோடு
தங்க ளுளத்தொளித்த தத்துவனார் தாமேவந்
தெங்க ளுளத்திருந்தா ரென்று. (அஉ)

என்று மொருவர்க் கியல்பின்ன தென்னும்வகை.
யொன்று முணர்வரியை யுத்தமனே-யென்றால்வந்
தெய்தவார் வல்லா ரிரங்கா யெனவிரந்து
செய்தவா காணாமை தோர்ந்து.

(அந)

தேரே னுடையாய் திருமேனி யின்னருமை
பாரே னொருகாலும் பாவியே-னாரேனீ
யாண்டவா சொல்லி யகிலமெலா நிற்பாதந்.
தீண்டவா தீவினையென் செப்பு.

(அச)

செப்புற்ற கொங்கை திறத்தென்செய் தாயறியே
னப்புற்ற கண்ணருவி யாருகு-மொப்புற்ற
தேவா திபர்வணங்குந் தேவே சிவனையென்.
ருவா விவளான வா.

(அரு)

வானவா நிற்பாதம் வைத்தவா நீயேநா
னாவா வென்னவா வற்றவா-கானில்
வருந்தவா னோர்முனிவர் வல்வினையே னெஞ்சத்
திருந்தவா வென்செய்த வா.

(அசு)

என்செய் பிழையறியே னெங்கோ னெனத்தொழுதேன்
பொன்செய் கலைவீழும் பூண்வீழ-மென்செய்கே
னப்போத மாறு தருவிவரு மந்தோக
னெப்போதுங் கூடா விமை.

(அஎ)

இமைக்குள்ளு நம்பிறவி யெகை விருங்குற்றைக்
குமைக்குங் குரைகழல்க ணல்கி-நமக்குள்ள
வஞ்சமே கண்டாண்ட மாமணிக்குக் கைம்மாறு
நெஞ்சமே கண்டனையோ நீ.

(அஅ)

நீயென்று முண்டாய் நிகழ்வெல்லா நேராக
வாயன்றி நின்றனென் றுரணஞ்சொன்-னாயகனுக்
காமுறவே செய்யா மனனேமற் றல்லதுநீ
காமுறுவ தெல்லாங் களு

(அக)

கனவினுந் தேவர் கருதற் கரியா
னனவிலே நாமாக நம்மை-வினவிவந்
தஞ்சேலென் றுண்ட வருட்சே வடியருமை
நெஞ்சே நினைக்கிலே யே நீ.

(கூடு)

நீயே யெழுந்தருளி வந்து நெடுங்கால்
நாயேன் வருபிறவி நாமமறக்-காயுமத
வாரணமே யெந்தன் வலியேமற் றெப்பொருட்குங்
காரணமே நீயேயென் கண்.

(கூக)

கண்ணென்கோ நாயேன் கருத்தென்கோ காதல்செயும்
பண்ணென்கோ தேனென்கோ பாலென்கோ-விண்ணவர்க
டங்கோவே யென்கோ தனிநா யகவென்கோ
வெங்கோவே யென்சொல்கோ யான்

(கூஉ)

வெண்பா வந்தாதி.

௭௩

யானே யெனையுடையோ நென்னெஞ்சே நன்னெஞ்சம்
யானே பிறப்பறுக்க வெண்ணினேன்—யானே
பிறந்தேனு மெந்தை பெருமானென் நீமை
மறந்தே புகுந்தான் மனத்து.

(௭௩)

மனத்துணையே யென்பிறவி மாமருந்தே வாழ்வே
தனித்துணையே சார்வே தவமே—தினைத்துணையு
மாற்றே னுனைப்பிரிந்தே யாடமுதே யாடாத
கோற்றேனே யென்செய்கேன் கூறு.

(௭௪)

கூறு மளவே குருமலர்த்தா என்றியே
வேறு முளவா விளங்குமது—சீறு
மிடையானே யேழ்பிறவி மாறுவது மென்னை
யுடையான் றிருவார்த்தை யொன்று.

(௭௫)

ஒன்றோ மனனே யுயர்ந்தோர் திருவுள்ள
மன்றோ வறுதியிட வாகுமோ—வின்று
முழங்குந் திருவாய் மொழியொன்றான் முத்தி
வழங்கும் பெருமான் வரின்

(௭௬)

வருமாகி னிப்பிறவி வாய்த்ததே யன்றோ
திருமேனி கண்ணாற் றினைப்பப்—பெருமாற்குத்
தாமஞ்சாத் தக்காங்க டாழ்க்கத் தலைசெவிக
னாமங்கேட் பத்துதிப்ப நா.

(௭௭)

எசு.

வெண்பாவந்தாதி.

நாவே நினைபிரந்தே னானும் பிறிதொன்று
கூவேன்றான் வடிவு கொண்டருளிப்-பூவே
யிருபாதந் தந்திங் கெனையாண்டு கொண்ட
சொருபான் தன்புகழே சொல்

(கூஅ)

சொல்ல முடியாவாம் வேதந் துணையடிக்கு
நல்லமுடியாள னானனாம்-வெல்ல
முடியாப் புலனுடையேன் மூலமா முத்திக்
கடியா னெனநிற்ப தாம்.

(கூகூ)

ஆமே பிரமனுக்கு மாயனுக்கு நாயனார்
தாமே புகுந்தென் றலைமிசையே-யேமமுற்
வேற்றுதற்கு நோற்றேற் கொழிய வெளிவந்து
போற்றுதற்குச் செம்பொனடிப் போது.

(ஈ)

வெண்பாவந்தாதி-முற்றிற்று.

கலித் துறைபந்தாதி.

தத்துவசாரம்..

சொல்லன் சொல்லின் பொருளன் சொல்லு மனமுஞ்
செல்ல, லில்லன் வள்ளன் யாவையுமாவன வென்னுடைய,
கல்லன் ரெஞ்சங் கரைப்பன வன்பொ ருரைப்பவர்க்கு,
நல்லன் நற்சொரு பானந்தர் பாத நளினங்களே. (க)

நளினந் தனைபொக்க நற்றவஞ் செய்ய நலன்மருவும், புளி
னஞ் செறிதடம் புக்கதென் னோதனைப் போற்செய்கின்ற,
னளினந் தமக்களிக் குஞ்சொரு பானந்த னுண்டபிரான், களி
நந்து சேவடி யப்படி யேசெய்யக் கண்டிருந்தே. (உ)

கண்டிருக் குங்கதி நல்கா தொழியினிக் காயந்தன்னைக்,
கொண்டிருக் கும்படி யென்னடி யேன்கூர வாவுனக்கே,
தொண்டிருக் கும்படி யாண்டவ னேசொரு பானந்தநின்.
பண்டிருக் கும்மறி யாப்பா மானபொற் பாதங்களே. (ங)

பாதங்க ளேபர மென்றிருக் கும்பா மர்க்குடம்பு, போதங்க
ளேபர மல்லவெங் கொனடி போற்றினின்று, வாதங்க ளே
பர மென்றிருப் பார்க்கு வரவுபஞ்ச, பூதங்க ளேபரந் தோ
ன்றாத வார்க்கொரு போதினுமே. (ச)

போதி னுடம்பெடுக் குந்நெறி போகுத லந்நெறியாம்
போதி னெடுங்கிப் புகில்விரி கின்றமெய்ப் போதங்கண்ட
போதி னடங்கத் தருந்தம் பிரான்புவி மேனடந்த
போதி னிடங்கொண் டிருப்பதிப்போதம் புரையறவே (ரு)

அறவே தனைப்பட்ட முந்துகின் றேனடி யேனுடைய
 வறவே யுனக்கன்றி யார்க்குரைப் பேனினை யான்மறந்து
 மறவே னெனவென்னை வாழ்வித்த பாதத்தை வந்தடையப்
 பெறவே யருண்மற்று வேண்டே னெனக்குப் பிறிதொன்று
 [மே. (சு)]

ஒன்றும் பலவு முருவு மருவு முடம்பெடுப்பும்
 பொன்றுந் திறனும் புதிதும் பழைதும் பொல்லாமையுட
 னன்று முதலு நடுவு முடிவுநா னாவிதமா
 யென்று மொருபடி யாயிருப் பானிருக் கும்படியே. (எ)

இருக்கும் படியிது வாகினெம் மானிப்பொய் வாழ்க்கையினை
 யொருக்கும் படியொன் றுரைத்தரு ளாயுதிக் கும்பொழுது
 சுருக்கும் பொழுதுமி லாச்சுட ரேசொரு பானந்தவென் ளு
 றிருக்கு மறுக்கத் திருமேனி சாத்திய தேசிகனே. (அ)

தேசிகன் பாதங்கள் சிந்திக்க வேசிந்தை செய்திருக்கும்
 வாசிகண் டாலு மறக்குமென் னேயிந்த மாயவாழ்க்கைப்
 பாசிகண் டானந்த வாரிகண் டாரப் பருகப்பெறு
 நாசிகண் டாலுச் செவிதுவக் கோடு நயந்துநின்றே (சு)

நயவா விடயத்து நையுநெஞ் சேநம்மை நன்னெறிசேர்த்
 துயவா தரிக்கி னுரைக்கவுற் றேனுரை யாடுதொறும்
 வியவா வருகா விழிபனி யாநின்ற மெய்யடியார்
 கயவா மணப்பங் கயத்தானே யேத்துதல்காரியமே. (உ)

கலித்துறை யந்தாதி.

எள்

காரியங் கேட்கிற்செங் கையாழி கண்டிலன் செய்யபச்சை
நாரியின் பாகமு நான்கண்டி லேனான் முகமுமில்லை
வாரியுண் டாவியும் யாக்கையும வையமு மற்றுமுற்று
மாரியன் காணும் பிறப்பறுத்தா னென்னை யாண்டுகொண்
டே. (௧௧)

ஆண்டுகொண் டானு மமரா திபசையு மாக்குந் தன்மை,
பூண்டுகொண் டானும்புரங்கள்கூட் டானும் புவனமுட்ட
நீண்டுகொண் டானுந்தன் னேர்மைகண் டானு நினைந்துரு
கேன், டீண்டுகொண் டாடும் படிவிழித் தானொரு வேதி
யனே. (௧௨)

வேதிய னாற்சொரு பானந்தர் மெய்யடி யாசடிக்கீழ்ப், பூதி
யி னாற்பிற விக் கொடு நோய்விட்டுப் போகுமென்றால்,
வாதியர் நாவலங் காட்டி வடிக்கின்ற வார்த்தைகளா,
லாதிப? நாமறி கின்றிலங் காணு முலகத்திலே. (௧௩)

உலகத்தி லேசில கற்றாற் பிறப்பிறப் போவுமென்பார், கல
கத்தி லேரெஞ்சங் கன்றாத வண்ணங் கரதலத்தா, மலகத்
தி னேரிந்த வையமெல் லாமுண்ட வண்ணமெம்பா, லில
கத்தன் னேர்மலர்ப் பாதந்தந் தானுக்கிங் கென்செய்வனே.
(௧௪)

வனனே மருவினென் வரர்குழல் வாணகை மான்விழியார்
தனனே மருவினென் னென்செய்வ தோதம்பி ராணைத்தங்

கண், மனனே மருவி யிருக்கவைப் பாரை வணங்கியவ, ரின
னே மருவ விருப்பமுண் டாகி நிதயத்திலே. (௧௫)

இதயா லயத்தி னிருப்பா ாறிய விரந்துருகிப்,
பதையா திருப்பதென் பாவிரெஞ் சேபா னாருளாற்,
சிதையா தொழிபிற் சிலுகாய் விநிமிச் சிவசபயக்,
கதையான் மனக்கணக் கால்விடு மோவிக் கடும்பிறப்பே. (1)

பிறந்தும் பிறவாக பெம்மா னெனைச்செய்த பெற்றிதன்னை,
மறந்து மறவா வகையளித் தானின்ப வானுலகிற், சிறந்தே
னாகிற் செறிந்தேன்பல் லாழிகள் சென்றுநின்றே, யிறந்
தேனென் செய்தே னெனக்கின்ப துன்ப மினியிலலையே (1)

• இல்லாத வொன்றை யுளதா நினைந்திங்ங னேசழியும்,
பொல்லாத வென்னைப் பொருளா நினைந்திப பொறிசுலைக்க
வல்லாளை வாக்கு மனனு மொன்றாகி வழுத்தினர்ச்சு, நல்லா
னை யேத்துவன் யானின் றெனக்கே நகைவருமே. (௧௮)

வருமா தாவறி வாறொழி வான்வலிந் தாண்டுகொண்ட,
பெருமானை யல்லது பேசுவ னோபிற வாதவனே, யொருமா
னுடங்கொண் டிருகாத வென்னை யுருக்கித் தன்னைத்; தருமா
று வந்தசெந் தாமரைத் தாளென் றலைவக்கவே. (௧௯)

வைக்கப் பழவினை மாண்டறும் ஞான மயவடிவாம், பொக்
கப்பிறவியும் போய்விடு மிந்தப்புவனத்துளீர், துக்கப் படா

கலித்துறை யந்தாதி.

எக

வகை சொல்லுகின் றேன்சொரு பானந்தாத்தஞ், செக்கர்ப்
பதுமத்தை வென்றபொற் பாதஞ் சிரத்தெடுத்தே. (உ௫)

எடுத்தாய் வினைக்கட னின்றென்னை முன்னை யெழுபிறப்புங்
கெடுத்தாய் கெடாத பதமளித் தாய்கிள ரும்புலன்க, டடுத்
தாய் தடுக்கத் தடுக்கநி லாதவை யின்னமென்னைப், படுத்தா
வகையுன் னடிப்படுத் தாயெம் பரம்பரனே. (உ௬)

பரம்பா விடயந் தொறும்பதை யாவித யத்தினின்னை,
நிரம்பா தவரொத்து நில்லாத வண்ண நிரந்தரமென்
சிரம்பாதம் வைத்துன் றிருமேனி யைக்கண்டிருக்கநல்காய்
வரம்பாச வேறுத் தாயடி யேனுக்கு மற்றில்லையே. (உ௭)

மற்றிலைப் பற்றெ றன்று வாழ்வித்த நாதன் மலரடியைப்
பற்றிலை மற்றொன்றைப் பற்றா தொழிந்திலை பற்றியொன்று
ம், பெற்றிலை யாயினும் பேய்த்தேரை நீரெனும் பின்னொ
டர்ச்சி, மற்றிலை யென்செய்கின் ருய்நெஞ்ச மேயழிந் தற்
றனையே, (உ௮)

அற்றார் தமக்கன்பு செய்வா ரருட்சொரு பானந்தனார்
நற்றா யினுநல்கி நற்றா ளிணைதந்து நாடறிய
வற்றாத வானந்த வாரியுள் ளேநம்மை வைக்கநெஞ்சே
பெற்றாலு மொன்றைப் பெறுதாரையொக்குநின் பெற்றி
களே. (உ௯)

அ. 11.

கலித் துறை யந்தாதி.

நின்பெற்றி தன்னை நினைக்கவுண் டோநெஞ்ச மேநிறையப்,
பொன்பெற்று வைத்துப் பொதிந்துகொள் ளாய்ப்புண் குரம்
பையிலே, தன்பெற்றி தன்னைத் தருந்தம்பி மான்வந்து சார்
ந்திருக்க, வென்பெற்று நீயிந்தி யஞ்சொன்ன வாசெய்தி
னைக்கின்றதே. (உரு)

இளையேன் பிறந்திறந் திந்தியப் பந்தனைத் தொந்தனைப்பட்
டளையே னினக்கன்றி யன்புசெய் யேனகி லாண்டத்துக்கு
முளையே முதலு முடிவுமி லாவின்ப மூழ்கியெனைத்
திளையே யெனச்செய் சிவப்பிர காசச் செழுஞ்சுடரே. (உசு)

செழுமலர்ச் சேவடி சேர்த்தகி லேனன்பிற் சேர்த்தினரைக்
கெழுமியும் யானறி யேனன்பர் நீ திகள் கேட்டுமிலேன்
புழுமல யாக்கை பொறேனுடை யாயென்றுன் பொன்னடி
க்கே, யழுமது வன்றி யறிகின்றிலே னென்னை யாண்ட
வனே. (உஎ)

ஆண்டவ னிங்கரு ளால்வந்த வாறு மவனடிக
மண்டவென் னெஞ்சு திரிந்தற்ற வாறுஞ் செவ்வார்ய்மலர
நீண்ட வனந்தம் பிறப்பற்ற வாறுநே மேயறிந்து
மீண்டவ னென்று நினையா திருப்பதென் வெவ்வினையே. (உ)

வினைவேறு சொல்லுப வேறுமென் னெஞ்சத்தை மீட்டுடம்
பி, னெனைவேறு செய்தனை யித்தையு மென்னையும் யானி

கலித்துறை யந்தாதி.

அக

னையா, நினைவே நினைவித்து நின்னடிக் கேநிலை கொள்ளத்
தந்த, பினைவேறு நானறி யேனெம்பி நானன்றிப் பேசு
தற்கே. (உக)

பேசுதற் காவன வோதுதற் கார்பிறப் போடிதற்ப்பைக்
கூசுதற் காரிக் குவலயத் தாருட் குலநலங்கொண்
டேசுதற் கார்பா மீசனுக் காளுற்ற யானென் றென்மேற்
பூசுதற் காவன் பொன்மலர்ப் பாதப் பொடியொழிந்தே.()

ஒழிந்தன வேறென்று \ காண்கின்றி லேனுண்டு போல
முன்னங், கழிந்தன வாகின்ற காயமுஞ் சீவனுங் காட்சி
யெல்லா, மழிந்தபொய்ம் மாயையு மைந்தா மவத்தைக ளு
ம்மறிவா, மொழிந்தவன் பாத முளரியம் போதென்கண்
முன்னிற்பதே. (ஐக)

நிற்பன வாயு நடப்பன வாயு நிகழுநின்னைச்
சொற்பன மாமென்று சொல்லலுற் றேன்சொல்ல லாவ
துளக், கற்பனை யாவுங் கடந்தாய் திறத்தொன்றைக் காண்
கின்றிலே, னற்பன வா!வறி யேனினு நீசெய்தநாடகமே.

நாடக மாய்முடிந் தற்றது போனம்மை யாளுடையா
ளுடக மார்கழற் கன்புற்ற வாறு மமுகுபுழக்
கூடக மாகக் குறித்திதற் காகக் குயின்மொழியார்
மாடக மாள வருந்துமென் னேயிந்த வன்மனனே. (ஐங)

மனனே மொழியு மன்னமற் றூர்வடி வாகியசிறு
கனனே யுனைநல்கு கற்பக மேயென் கருத்தின்வைக் குந்
தனனே நினதடி சார்ந்தா ரவரடிச் சார்ந்தவர்தம்
மினனே மருவி யிருக்கநல் காயென் னிடர்கெடவே. (௩௪)

கெடுத்தான் பவமசன் பண்டொரு நால்வர்க்குக்கேசவனும்
படுத்தான் பதினெண் படிசொல்லிற் பார்த்தற்கு வார்த்தை
யொன்றிற், கொடுத்தா னெனையாண்ட கோனடி கூடினர்
யார்க்குமுத்தி, யெடுத்தான் பரமன் சுரர்க்கையந் தீர வெரி
மழுவே. (௩௫)

மழிப்பார் மயிரை வளர்ப்பார் சிலர்வற் கலைபுனைவா
ரொழிப்பா ருயிரை யொறுத்துழல் வார்தர்க்க மேடுளநாட்
கழிப்பார் பிறிது கருதுகின் றூர்கண்ட தேதுங்கண்ணால்
விழிப்பா ரருளை விரும்பார் நிரயத்தின் வீழ்வர்களே. (௩௬)

வீழ்வார் தமையுமின் மிக்கா ரிலரென்று மெய்யுணரா
வாழ்வார் கடைதொறும் வாளா சுழன் றுதம் வாய்மைகெடப்
பாழ்வாய் திறந்து பதைப்பார் சிலர்பந்த பாசம்விடத்
தாழ்வார் நினைவர்க ளோதம்பி ரானைச் சரணமென்றே. (௩௭)

சரணஞ் சரணென் றடைந்தார் தமக்குச் சலிக்குமந்தக்
கசணங்க ளில்லையிக் காயமெங் கேயவர் காண்பதொரு
மரணம் பிறப்பில்லை மற்றொன் றுமில்லைப்பற் றொன் றுமிலாப்
புரணந் தமக்கு வடிவா மிறைசெயும் பொன்னருளே. (௩௮)

பொன்னரும் பாதமென் புன்றலை மேல்வைத்துப் புன்குரம்
பைப், பின்னரும் பாமற் பிரித்தனை யேபிறி தற்றிருக்கப்
பின்னரும் பாவம் பிறிதுள வோபெரு மானிரங்கித், துன்
னரும் பாவந் துடைத்தருள் வாய்மெய்த் துறவுதந்தே. (நக)

துறவின டுத்திலை தொண்டிற் பணிந்திலைத் தொல்கழற்கே
யுறவி னெடுத்தொரு மாமல ரிட்டிலை யுள்புகுந்தென்
பிறவி கெடுத்த பெருமானை யைம்புல னாரப்பெற்று, மறவி
கொடுத்தநெஞ் சேயென்செய் தாயென்னை மாயத்திலே. (சடு)

மாயத்தி லேயெனை வைக்கினும் வையொரு மாசுமிலாத்
தேயத்தி லேயருள் செய்கினுஞ் செய்யின்பச் சேவடியைக்
காயத்தி லேகண்டு கொள்ளென்று தந்தவென் கற்பகமே!
நேயத்தி லேயென்னை நீங்காத வண்ண நினைந்தருளே. (சக)

அருளே! யமையாத வானந்த வெள்ள மளித்தருளுந்
தெருளே! மதுரச் செழுங்கனி யே! சிந்தைக் கப்புறனும்
பொருளே! புகல வரியவ னே! புக ழார்மனத்து
மருளே! மறையவ னே! மலர்த் தான்மற வாமனனே. (சஉ)

மனனே முதல்வரு மிந்திரி யப்பகை மாய்த்தடியா
ரினனே யெனைவைத்த வின்னமிர் தே! யிலங் குஞ்சு டர்ச்சிற்
கனனே! கருதரு காட்சிய னே! கடை யேற்கிருந்த
தனனே! தரிக்கின்றி லேன்றலை வா! சரண் டந்தருளே. (சங)

அச.

கலித் துறை யந்தாதி.

தந்தா யுனையென்னைத் தாங்கிக்கொண் டாய்தமியேன்ற
னுள்ளே, வந்தா யெனையிங்ஙன் வாழச்செய் தாய்மன வாக்
கிறந்த, நந்தாத பேரொளியேநனு காருள்ள நள்ளிருளே
சிந்தா மணியே! யடியேனிதற்கென்கொல் செய்வதுவே. (சச)

செய்யே னிருவினைச் சித்தவி காரத் தியக்கிற்சென்று
நையே னாகிணக் கென்கட வேனின் னடந்தவிர்த்த
வையே! யருட்சொரு பானந்த நாத! வுனையடைந்தே!
னையே னினிச்சிலர் பாவிர வேனினியாதொன்றுமே. (சரு)

யாதொன்று நீயன்றி யில்லாத பின்பிங் கெவற்றைநன்று
தீதென்ப தெங்கள் சிவக்கனி யே! செய்யவேண்டுவது
மாதொன் றியநின் றிருமேனி கொண்டிங்ஙன் வந்தவிந்தப்
போதொன் றியகழ லேவழு வாது புகழ்வியப்பே. (சசு)

புகழ்ந்தென் புகழல்ல சொல்லியொன் றுகப் புனியினுள்ளோ
ரிகழ்ந்தென் னெனையெவ ரென்செய்கி னென்னினி யாவை
யுமாய்த், திகழ்ந்தெங் கணுந்தன் செயலன்றி யில்லாமை
தேற்றிச்சிந்தை, நிகழ்ந்திங் கெனையென்று நீங்காம னின்
மல னின்றனனே. (சஎ)

நின்று ரறியா வகைவந்தென் னெஞ்ச முயிரும்வெளவி
யொன்றாக யர்னறத் தானே யுயர்ந்தன டோதரிய
வென்றதை யர்வையுந் தானு நிறைந்து கழன்றி லங்குங்
குன்று வொளிமெய்க் குருபர னாகிய கோலங்கோடே. (சஅ)

கொட்டாவி கொண்டனர் விட்டா ருயிரென்று கூடநின்று
நட்டார்கள் சுட்டு நடக்கும் வகையிது கண்டு கண்டு [பர்க்
மொட்டாதெ னெஞ்ச மொருகா விதென்னென் றுணரவும்
கெட்டா தவனென்னை யாளுடையானரு ளில்லவர்க்கே.(௪௯)

இல்லாத தில்லை யெனக்கினி யாவரிங் கென்னை யொப்பார்
நல்லா னிகத்தொரு மானுட னாகியிந் நானிலத்தே
யெல்லாரு நிற்கவென் புன்றலை மேலிரு பாதம்வைத்துக்
கல்லா மனமென் கனியாகும் வண்ணங் கரைத்தனனே. (௫௦)

கரையே னெனைவந்து நீசெய்த வாறது கண்டுகண்டே
புரையே னுருகினின் றோலமி டேனுடை யாயடியேன்
றிரையே மருவு கடலென வேங்கிச் சிலிர்த்தலறேன்
விரையேன் ரெழுவிங்ங னேயெளி தோவென்றன் வெங்
வினையே. (௫௧)

வினையே னையும்பொரு ளென்றிந்த மேதினி வந்தநன்மை
நினையே னெனதுகண் ணீர்சொரி யேனெடு மாலைகொடு
புனையேன் மகிழ்ந்துனைப் போற்றகி லென்புவி தன்னினெ
ன்னே, யனையேன் றிறத்திங்ங னெவ்வாறு கண்டுவந்
தாண்டதுவே. (௫௨)

ஆண்டவ னே! நின் னடியினை தந்தபின் னைவகையா
நீண்ட வ'சீனக வுலகங்கள் காலங்க ணீள்வினைக

அகா.

கலித்துறை யந்தாதி.

ளீண்டு சராசரம் யாவையு மின்னு முளவுமெல்லா
மாண்டன வோவறி யேனுடை யாயிந்த வல்லபமே. (௫௩)

வல்லாள னிங்கொரு மானுட னாகிவந் தாண்டு கொண்டு
பொல்லாத வென்றன் மனத்திற் புகுந்தபின் போதமதா
யெல்லா-மிருந்தது வேறுப டாமலி தென்செய்தவா
நல்லா னருளிருக் கும்படியோ விந்த நன்னலனே. (௫௪)

நலனே! விளங்கு நவமணி யே! பண்டை நற்றவத்தின்
பலனே! பகாவொ ணுப்பத மே! பத்தர் சென்றடையு
மிலனே! யருட்சொரு பானந்த நாத விகபரமே
நிலனே வருங்கழல் யான்பாட நல்கு நிரந்தரமே. (௫௫)

தரமேது மில்லாத் தமியேனை வந்தாண்ட தத்துவனே!
பரமேது மொன்றின்றிப் பல்கடை தோறு மிடுபலியென்
கரமே கலனென வுண்டு களித்திட நல்குகண்டாய்
வரமேது மீதன்றி சேவண்டே னினியெங்கள் வானவனே!.

வாஹி பூதங்கள் மெய்யென்று கொண்டு மயங்குமென்பால்
வாஹி பூதங்கண் மெய்யே யெனவிறை வந்தபின்றை, வா
ஹிபரு மனிதரு மற்றுள் ளவருமுன்னை, வாஹி பூதமுங்
காணே னவன்றந்த வாழ்வுகண்டே. (௫௬)

வாழ்வாக வெண்ணி மனைமக்கண் மாதரை மற்றவர்பால்
வீழா வழிந்து விடுகின்ற வெண்ணையு மேனிகொண்டு

கலித்துறை யந்தாதி.

அள

தர்ழர்மல் வந்து சரணா விந்தந் தலையளித்தே
யாள்வாளை யன்றி யறியேனினிமற் றறிகுவதே. (ருஅ)

அறிவே! யறிவு மறிபொரு ளானதும் போயடங்குஞ்; செறி
வே கழன்றொளிர் செஞ்சுட ரேபின்னுந் தேய்ந்துவெறுங்,
குறியேது மின்றிய தோர்குறி யேயிவை யாவையுமா, நெ
றியே யறிகின்றி லேன்சிறி யேனின் நிலைமையதே. (ருக)

அதுவே பொருளிது வன்றென் றாற்று மறுசமய
மதுவே மிகவுண்டு மாளாத வண்ண மலர்க்கழற்
திதுவே பொருளென யான்காண வந்த விறையையன்றி:
யெதுவே வரினு மியம்பேன் பிறதெய்வம் யானினியே. (ருட)

யானே வின்வி யிணையடி நண்ணுதற் கெவ்விடத்துந்
தானே மலர்க்கழ றந்திடு வாயித் தரணிவந்தென்
னானே யுருக்கி யொழியாத வானந்த மானவுண்மைத்
தேனே யளித்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கனியே. (ருஉ)

கனியென் றியம்புவன் கன்னலென் கேன்கரு தாதவர்க்குத்
துனியென்று சொல்லுவன் சொல்லறி யேன்றுளக் கற்று
நின்ற, தனியென்று சாற்றுவ னோதரி யேனெங்க டத்து
வனே, யினியென் னியம்புவ னென்செய்கு வேனிவ் வியல்
பினுக்கே. (ருஉ)

இயலாத வேட்கைகொண் டெய்த்தே யுழன்றறிவேது
மில்லா, மயலார் மனத்து மதியிலி காண்மன்னை வந்திறை

ஞ்சி, யுயலா யிருக்க வவமே யுழன்றெங்க னுத்தமர்க்கிங்
கயலா யிருப்பதென் னோகெடு வீர்நின் றயர்ந்துகொண்டே. (

கொண்டாடி முன்வந்த கோள்களும் வீடுங் குடிப்பிறப்பும்
வண்டார் குழன்மட மாதரும் வாழ்வும் வலிந்துவந்து
தண்டாத வின்பந் தமிழேயனை யாட்கொண்டு தந்தவரைக்
கண்டா லிவைமுழு தும்மெங்ஙனவல்ல கைவிடவே. (௬௪

கையே தொழுவது மன்றியென் னெஞ்சங் கனியும்வண்ண
மையே திருவுள்ள மாயரு ளாயறி யாதமுன்னைப்
பொய்யே யதுபினைப் போனது வாகப் புகுந்துநின்ற
மெய்யே யினியடி யேனிது வேநின்னை வேண்டுவேன. (௬௫

வேண்டிய வாசெய் தியாமிங்ங னேவினை யாடவென்றே.
யாண்டிடு நாதரை யாரென் றுரைப்பி னருட்படையா
னீண்டிய மாயங் கெடுத்தெனை முன்னை யியல்புதந்து
தூண்டிய காரணச் சோதி யருட்சொரு பானந்தரே. (௬௬)

சொருபா வெனவுமென் னோழா வெனவுந் துளக்கமிலா
நிருபா திகவென்று நின்றே யாற்றி நெடிதுரைந்தே
யுருகா வவவா வவன்புக ழாமுண்மை வெள்ளமுள்ளம்
பருகா தொழியினுண் டோபவ நாச முறும்பரிசே. (௬௭)

உறவே யலமந் துழல்கின்ற யானுண்மை கண்டுகொண்ட
திறவே யென் : முன்வந்த தேசிக னேநின்றுதித்திக்கின்ற

நறவே நவையறு மன்பார்தம் பால்வரு நல்லமிர்தே
மறவே னிணையென்னை வாளானினிச்சிலர் வாட்டி னுமே.கூஅ

வாடேன் மகிழேன் மனமுத லாம்புலன் றன்வழியே
யோடே னொருகா லுளந்தள ரேனினை யன்றி யொன்றுந்
தேடேன் சிறந்தநின் சீரடி யார்திருப் பாதமல்லாற்
கூடே னினிக்குர வாவெனக் கேதுங் குறையில்லையே (கூக)

இல்லையுண் டென்னு மிரண்டுமல் லாதவனின்றென்பொல்
லாச், சொல்லையுங் கொண்ட சுகசொரு பானந்தன் றாய்
மறைக, ளெல்லைகண் டோதற் கரிதா மிறைபுக ழேத்த
நெஞ்சே, வல்லைகண் டாயிங் கிதற்கென்ன மாதவம் வாய்த்
ததுவே. (எடு)

வாயா நின் று மலரடி வாழ்த்துவன் வண்ணமிலா
மாயா குணனொன்று மில்லா யெனவைவன் மன்னுமன்பிற்
றாபாகி வந்தென் றலைமிசைத் தாணல்கி முன்னைமறை
யாயா வறிவளித் திங்கெனை யாட்கொண்ட வத்தனையே. (எக)

அத்தனை யாதியை யேதுவின் றிப்புகுந் தாண்டுகொண்ட
பித்தனைப் பத்தர் பிணிமருந் தைப்பிற விப்பகையை
நித்தனை யெத்தனை யும்மரி யானை நினைநெஞ்சமே
கத்தனை த்தும்மொழித் திட்டி னுமே லுள்ள காலங்களே. எஉ

கூய். கலித்துறை யந்தாதி,

காலமென் கோகடல் ஞாலமென் கோகருத் தின்னதென்கோ
வாலமுண் டான்மற்றை யாயனென் கோவறிந் தாரறிந்த
கோலமென் கோவருட் கொண்டென் கோகுறை யாநிறை
வாஞ், சீலமென் கோநம்மு னேவந்த தேசிகச் சித்த
னையே. (௭௩)

சிந்தர் குலங்களைச் சேதித்து மாறுத செல்வந்தந்த
வெந்தா யினிநினை யானென் னிரப்ப னெழுந்தருளி
வந்தாய் பரிந்தொரு வார்த்தைதொன் னாய் மலையா
மந்தா மரையளித் தாயளித் தாயென் னயர்வழித்தே. (௭௪)

அழிந்தன வையைந்து மற்றன வாசைக ளல்லலுடன்
கழிந்தன காரண காரிய முற்றுங் கருத்துடனே
யொழிந்தன மாயை யுலகத் தியற்கைக ளுத்தமனார்
மொழிந்தனர் முத்தி யிதற்கென்ன காரண முன்னு
ளதே. (௭௫)

முன்னே தொடங்கி வருகின்ற மாயப் பிறவிமுற்றுங்
கொன்னே கழித்து விடுகின்ற கண்டு மகக்குறித்த
வன்னே யெனவந் தடியினை தந்தெனை யாண்டு கொண்ட
மன்னே யினியுந்தன் வார்த்தைய லாலில்லை மாற்றங்களே.

மாற்றங் கருமன னும்வினை யாவையு மற்றந்தவான்
காற்றங்கி நீர்தில் முற்று மவற்றுட் கலந்துநின்ற

கலித் துறை யந்தாதி.

கக.

நாற்றஞ் சுவையொளி யூறே சைபு நண்ணு மிவ்வுலகிற்
றேற்றங் களுஞ்சொரு பானந்த நாதர் சுடர்வடிவே. (எஎ)

வடிவேது மின்றிய மாயவ னேதொல்லை மர்மறையின்
முடிவே! முடியா முழுப்பொரு ளேமுத்தையொத்தநகைக்
கொடியேரிடையவ டங்குபங் கா! வெங்கள் கொற்றவனே
யடியே னினைப்பா வும்படி யேதென் றறிகிலனே. (எஅ)

இலனென் றினிச்சென் றிரக்கின் றிலனிங் கியாவசையுங்
குலனென்று கோத்திர சாத்திரக் கத்துகள் கூறகிலே
னலன்வந்து மற்றை யறுசம யச்சிலு காயகிலேன்
றலன்வந்த தத்துவ னுமெம்மை யேயின்னு சார்ந்தனரே. (ஏ)

சர்மாம னின்ற வொளிரின்ற வாநிற்கத் தாரணியின்
வாராது வந்தவர் போல்வந்த தெங்ஙன் மனனுங்கண்ணு
நீமா வருகு நினைதொறு மிங்கிது நின்மலனே
யாமாத வின்னமிர் தேயறி யேனின் னருள்வகையே. (அடு)

வகையான பல்பிற விக்கடன் மாய்த்து வருமவற்றைத்
தகையா வெனைத்தனி தாங்குதற் கேயருட் சட்டைசாத்தி
மிகையா வருகலி வென்றிடு னேதிய ராகுதியின்
புகையான் மகிழ்தர ணிக்கெம் பிரானின் றுபோந்ததுவே.

போதான கொண்டுமன் பொன்னடி நண்ணு புலன்கடந்த
நாதா! வெனநின்னை நாத்தழும் பப்புக னண்ணுமன்பர்க்

காதார மேயென் றரற்று நெஞ் சேயது காணமக்குப்
பேதாதி பேதப் பிணீதீர் மருந்து பெருகவுமே. (அஉ)

பெருகா சிறுகா பிறழா பிரியா பெயர்ந்தயரா
வொருகா லொழிபா வழியாத வுண்மை யுகந்துகொண்டு
பருகா வருகா பழியா விழியா பணிசொரியா
வுருகா மகிழ்பவர் காற்பொடி யேதுயர்க் குண்மருந்தே. ()

உண்மைய னேயென துள்ளம் வளைத்துன தாக்கவல்ல
திண்மைய னேசெய்யுஞ் செய்கையெல் லாஞ்சிவ மாக்குவி
த்த, வொண்மைய னேயொன் றறியா வெனக்குவந் துன்
னைத்தந்த, வண்மைய னேயின்னை வாழ்த்தா த வர்நிற்பர்
மாயத்திலே. (அச)

மாயாக் கருணைப் பெருவள்ள லேமதி யாதவர்க்குச்
சேயா யமுதச் செழுஞ்சட ரேயின்றன் செய்கையெலாம்
வாயா வோத வறியாது வானமு-மண்மிசையொன்
றயாத யானடு வேயெங்ஙன் வாழ்த்த வமைந்தனையே. ()

அமையு மினிமுன்னை யாசையெல் லாமிவ் வவனிவந்தே
யெமையும் பணிகொண் டெனே புகுந்தவ ரிங்ஙனெம்
மைச், சமையும் விழிகொண்டு தம்மேனி செய்த தலைவர்
தந்தா, னிமையுங் கொளலின்றிக் கண்டே யிருக்கை யினியு
ளதே. (அரு)

அருளே யருளே வடிவுகொண் டிந்த வவனியிலே
 மருளேவடிவா ரு மென்னைவந் தாண்டதென் வஞ்சநெஞ்ச
 விருளே வெளியா வெறிக்கச்செய் தாயெப் பொருள்களு
 மாம், பொருளே பொருளே புழுவார் குரம்பையைப்
 போக்குதலே. (கூஉ)

போக்குதல் பொல்லர் வுடம்பையல் ளாதைம் புலநெறியை
 நீக்குத னெஞ்சி னினைத்தவெ லாநீ நினைத்ததுவே
 யாக்குதன் மெய்ச்சொரு பானந்த நாத வருள்விழியா
 னோக்குதல்செய்கைகண் டாயடியேன்றன்னை நோக்குதலே.

நோக்குகண் டாயென்று நுண்ணி சோரக்க ணின் றுசொல்
 ளும், வாக்குகண் டான்மறுப் பான்வல்லனோவன் பிறப்பை
 நேரே, போக்குகண் டார்பொருந் தார்மா னம்பிறப் பிற்பு
 குது, மேக்குகண் டான்பரிந் திங்கெனை யாள விசைந்தவ
 னே. (கூசு)

இசையா னலனென்னை யாளுடையானிந் தியங்களுட
 னசையாத நெஞ்சுகொண் டன்பா னினைந்தழி யும்முடம்பி
 னசையான தின்றி நலஞ்செய்வ ராயினற் றுடலையின்
 மிசையார வைத்தென்று மெய்யான தன்னை வெளிப்படவே

வெளிபடு மாறு சமயப் பொருள்களு மெய்யுணர்வா
 மொளிபடு மாறு பிறப்பிறப் பானது முள்ளந்தெள்ளித்

அருளே யருளே வடிவுகொண் டிந்த வவனியிலே
 மருளேவடிவா ரு மென்னைவந் தாண்டதென் வஞ்சநெஞ்ச
 விருளே வெளியா வெறிக்கச்செய் தாயெப் பொருள்களு
 மாம், பொருளே பொருளே புழுவார் குரம்பையைப்
 போக்குதலே. (கூஉ)

போக்குதல் பொல்லர் வுடம்பையல் ளாதைம் புலநெறியை
 நீக்குத னெஞ்சி னினைத்தவெ லாநீ நினைத்ததுவே
 யாக்குதன் மெய்ச்சொரு பானந்த நாத வருள்விழியா
 னோக்குதல்செய்கைகண் டாயடியேன்றன்னை நோக்குதலே.

நோக்குகண் டாயென்று நுண்ணி சோரக்க ணின் றுசொல்
 ளும், வாக்குகண் டான்மறுப் பான்வல்லனோவன் பிறப்பை
 நேரே, போக்குகண் டார்பொருந் தார்மா னம்பிறப் பிற்பு
 குது, மேக்குகண் டான்பரிந் திங்கெனை யாள விசைந்தவ
 னே. (கூசு)

இசையா னலனென்னை யாளுடையானிந் தியங்களுட
 னசையாத நெஞ்சுகொண் டன்பா னினைந்தழி யும்முடம்பி
 னசையான தின்றி நலஞ்செய்வ ராயினற் றுடலையின்
 மிசையார வைத்தென்று மெய்யான தன்னை வெளிப்படவே

வெளிபடு மாறு சமயப் பொருள்களு மெய்யுணர்வா
 மொளிபடு மாறு பிறப்பிறப் பானது முள்ளந்தெள்ளித்

கலித்துறை யந்தாதி

கூடு.

தெளிபடு மாறுஞ் சிவப்பிர காசன் றிருக்கண்வைக்கிற்
கனிபடு மாறுங் கவர்வு மிலாத களிவருமே.

(கூக)

களிவர வைப்பன கண்ணு வனமண் புனலெரிகால்
வெளிவர வைப்பன மீண்டுமொன் றுவன மெய்யுருகித்
துளிவருங் கண்ணுடைத் தொண்டரைத் துன்பப் பிறவி
யென்னு, மிளிவர வைத்தவிர்ப் பான்மண்ணின் வந்த
வினையடியே.

(கூஎ)

அடியே னெனவென்னை யாண்டவ னேயம்பு காலெரிவான்
படியே யெனப்பல பேதங்க ளாவுன்னைப் பாவிக்கின்றே
னடியே யினியிந்த நானென தற்றென்று நீயிருக்கும்
படியே யிருக்கும் படியரு ளாயெம் பரஞ்சுடரே.

(கூஅ)

பரஞ்சுட ரேசொரு பானந்த நாதவிப் பார்முதலர்
மொரைஞ்சுடனேநின் றுழலாத வண்ணமென் னுள்ளுரு
கிக், கரைஞ்சுடனேருறக் கண்ணொளி யேயுறத் தண்ணிய
வென், சிரஞ்சுட ரேதரு சேவடி சேருன் றிருக்கண்வைத்
தே.

(கூகூ)

வைத்தாய் மலரடி வாங்கிக்கொண் டாயெனை யுன்னைத்தந்த
பித்தா பிறவிப் பிணிமருந் தேபெத்த முத்தியிலாச்
சித்தா சிவப்பிர காசாவென் சிந்தையு ளேசெறிந்துஞ்
சுத்தா தொழுவதல் லாலறி யேனொன்று சொல்லுவதே (ரா
கலித்துறையந்தாதி-முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

சின்னப்பூ வெண்பா.

தத்துவசரிதை.

தசாங்கம்.

~~~~~

பேர்.

ஏழு பிறப்பு மகல வெனைவந்து
சூழுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-வாழ்வெலா
மித்தை யெனக்களிப்பார் மென்கமலச் சேவடிக்கே
பித்தை யெனக்களிப்பார் பேர்.

(க)

அல்லும் பகலு மறியா வகையொன்று
சொல்லுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-புல்லிமையால்
வெற்றியறி தற்கரியா சாங்கவரான் மெய்யாந்தம்
பெற்றியறி தற்கரியார் பேர்.

(உ)

மன்னு மிதமகங்கண் மாற வடிவெங்குந்
துன்னுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-யென்னையொரு
வாசா திருத்தினுன் வாக்கு மனங்காயம்
பேசா திருத்தினுன் பேர்.

(ஈ)

ஒதி யுணர்பவர்கட் கொன்றுந் தெரியாத
சேர்தி சொருபானந் தச்சுடரே-வாதிகடந்
தத்தமுத்தி மாற்றவல்லார் தப்புவார் சார்ந்தவரைப்
பெத்தமுத்தி மாற்றவல்லார் பேர்

(ச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

கூஎ.

எத்தன்மை யுந்தானா வித்தன்மை யென்னவொணச்
சுத்தன் சொருபானந் தச்சுடரே-பெத்தியெனை
யேத மறமொழிவா னின்பமளித் தொன்றோடும்
பேத மறமொழிவான் பேர்.

(ந)

வையம் புனறீ வளிவா னெனநிகழ்ந்துந்
தூய் சொருபானந் தச்சுடரே-ஐயம்மறச்
சீரானந் தத்தன் றிசைமுகனீ சுன்றேறும்
பேரானந் தத்தன் பெயர்.

(சூ)

தீப வினை யேன் மனத்தே செறிந்திருந்தும்
தூய சொருபானந் தச்சுடரே-நாயேனை
வாதைப் பெருமான் மருவாமன் மானுடங்கொள்
பேதைப் பெருமான் பெயர்.

(எ)

இன்னதெனா தேதன்னை யன்றி யிலதாகச்
சொன்ன சொருபானந் தச்சுடரே-தன்னடியின்
மெத்தன் பிறப்பிலிதன் வேறு வெனையாண்ட
பித்தன் பிறப்பிலிதன் பேர்.

(அ)

ஊன்று மடியவர்தம் முள்ளத்தே யுள்ளபடி
தோன்றுஞ் சொருபானந்தச் சுடரே-யான்றமைந்த
விண்ணு னலியலார் வேதாக மத்தாயும்
பெண்ணு னலியலார் பேர்.

(கூ)

கஅ. சின்னப்பூ வெண்பா.

ஒன்றும் பலவு முருவு மருவுமாய்த்
துன்றுஞ் சொருபானந் தச்சுடரே-யென்றும்
பிறவா னிறவான்றன் பேருளா னன்றிப்
பிறவர் னிறவான் பெயர்.

(௦)

நாடு.

துதிபாடுந் தொண்டர் குதிபாயுங் கண்ணீர்
நதிபாயு மானந்த நாடே-கதியாவி
நாடும் பரம்பரத்தார் நாகத்தார் நாண்மலரார்
நாடும் பரம்பரத்தார் நாடு.

(௦௧)

துளிபாய்கண் டொண்டர் தொலையா நறவுண்
டளிபாடு மானந்த நாடே-யொளிவேதந்
தானாகத் திற்கரியா ரென்பார் சமயத்தார்
நானாகத் திற்கரியார் நாடு.

(௦௨)

பெரிதாயும் பேரன்பர்க் கன்றிப் பிறர்சேர
வரிதாகு மானந்த நாடே-விரிவேது
ஞான மயமானு னண்ணாம லென்னெஞ்சின்
ஞான மயமானு னாடு.

(௦௩)

எதுவெதுவா கக்கொண்டார் யாரேனுங் கொண்ட
வதுவதுவர் மானந்த நாடே-கதியதுவன்
றுமே யெனவல்லார் போலயரா மேயடைய
நாமே யெனவல்லார் நாடு.

(௦௪)

சின்னப்பூ வெண்பா.

கூகூ.

அறிவு வடிவா யயர்ந்து மயரா
நறவுதரு மானந்த நாடே-மறவிபினு
நோனா தவஞ்செய்தார் நோக்கமிலே னோக்குறவே
னாநா தவஞ்செய்தார் நாடு.

(௦௫)

கனவு நனவுறக்கங் காணுந் துரிய
நனவின்வரு மானந்த நாடே-தனதுகழல்
சூடுநற் கண்டந்தான் னேன்றாமே தான்னேன்ற
நாடுநற் கண்டந்தா னாடு.

(௦௬)

உடலா யுயிரார் யுணர்வா யொருந்தார்
னடனாடு மானந்த நாடே-யுடனாடு
மூன்பாடு மாசெய்தா ரோரா வெனையாண்டு
நான்பாடு மாசெய்தார் நாடு.

(௦௭)

புலனாலும் வேறொர் பொருளின்மை கண்டு
நலனாரு மானந்த நாடே-சொலவாலே
யென்னாக வேதந்தா னேத்த வெனத்திகைப்ப
னன்னாக வேதந்தா னாடு.

(௦௮)

பிறிவா னவையும்து பெருங்கண் னுடையார்க்
கறிவாகு மானந்த நாடே-செறிவார்க்குக்
கேடி-லது தாமொழிவார் கேடி-லா தீதென்று
நாடி-லது தாமொழிவார் நாடு.

(௦௯)

மென்று கொண்டுநினை வார்கள் செய்ததுமு
 னென்ன பாவமீவ ரிந்நிலத்
 தோன்ற வந்தசொரு பன்ப் தங்கடலை
 யுச்சி வைக்கிலர்கொ லுழிநா
 னென்று திங்கள்புவி யம்பு தீயனில
 மெஞ்ச நின்றவெளி துஞ்சவே.

(அ)

அகவற்பா.

துஞ்சல்பிறத்த றேயம் விஞ்சிய
 பெருமிதம் பெருமை பேரவா வாழம்
 வருமிடரீன்ப மறிதிரை விரவு
 குற்றம் வெண்ணுரை சுற்றந் துரா அன்
 மம்மர் நோய்கள் மறுக்கும் புலவு
 கொம்மை முலையார் கொடுஞ்சுழி வெம்மை
 கோபம் வடவை தாப மமிர்தம்
 போக நஞ்சு நாகங் காம
 மழுக்கு முதலை புழுக்கண் மைந்தர்
 மீனம் புலன்கண் மான மகா
 முணர்வில் கல்வி யொலியா மேழ்பவப்
 புணரி தன்னுட் பிணி யுடற்கலத்
 தரந்தைப் பொருள்பெறும் பெரும்பொய்ச் சரக்கு
 நிரம்ப வேற்றித் திரம்பெறு கூம்பு
 யானென நாட்டி யெனதெனும் பாசு

மானவிட் டத்து வலியுறக் கட்டி
 நேய மென்னும் பாயது விரித்து
 மேலை வல்வினை மாலுமி யாகி
 யீரறு நூறு யிரவே ழியோனிப்
 பேரது பெற்ற ஓர்தோ றுஞ்சென்
 நேற்றிய சரக்கி னிரட்டியு முற்றிய
 முறுதி யின்றி யோடுங் காலை
 யிறுதி யெய்த வெண்ண மொன்றறக்
 கருத்தது கலங்க மிருத்தியு வென்னும்
 வரைபட் டுடைந்துறு வங்க நிரய
 வளற்றின் வீழா முன்ன மொளித்தகு
 மறிவு மரக்கல னமைத்துத் துறவி
 னுமக் கூம்பு நாட்டி யேம
 வருளாங் கயிற்றிற் புரள்பறக் கட்டிப்
 பத்தி யென்னும் பாய்பூ ரித்து
 முத்தி யூரிற் றம்மை யுய்த்தருள்
 சொருப னென்னு மொருமீ காம
 னருந்தவர்க் கரசின் பாதந்
 திருந்தவைக் கிலர்தஞ் சென்னியின் மிசையே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

சென்னிமி சைப்பதங்கள் சேர்த்தித் திகழ்சொருப
 னுன்ன வரிய வுணர்வாருந்-தன்னை

யருளும் விரகேதா ஞடிப் புறத்தி
னுருளு மளவி னுழுந்து.

(கடு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உழுந்துரு ளுந்துணைப் போதி னுணர்வுரு வாகவொன்று
மொழிந்தரு ளத்திரு வுள்ளத் தடைத்து முது மறையோன்
செழுந்தர ணிக்கண் டிருமேனி சாத்திரஞ் சிற்சொருப
னெழுந்தரு ளிற்றில னேலெங்ங னேபிறப்பேறுவதே. (கக)

விருத்தம்.

ஏறுவ திழிவ தாவரு மியல்ப தேறுவ திலர்க ளாறினார்
கூறிடு சொருபர் தாளினை மலர்கள் கூடிட நினைவு ருது
போர், வேறொரு தரும மேவுறு மவர்கள் வீடதுபெறுகை
கூடுமோ, மாறியிவ் வுலகி லாவது திரிய வானுலகுறுவ
தாகியே. (கஉ)

அகவற்பார்.

ஆகிய மழிந்தும் போகு முற்பவத்
துன்பந் துடைத்திங் கின்பங் கொடுக்கத்
திருவுருப் புனைந்த குரவன் சொருபன்
பொற்பதஞ் சூடிச் சிற்பத வீடு
கையிற் கனியெனக் காண ரையோ
தர்க்க ரெறியிற் சார்வர் தர்க்கஞ்

சொல்லு தில்லை யாகுஞ் சொல்லு
 மன்னல தில்லை யாகு மன்னுங்
 கனவுஞ் ஞானக் காரிய மாகு
 மஞ்ஞா னத்தா லாகிய விருணைறி
 மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளக்கு மாறென்
 னிலதுள தேக மனேக மென்ப
 தலதிலை தர்க்க மறைவ திலதெனி
 லிலது முத்தி யெய்துத லின்ப
 மலடி மைந்த நெய்துத னிலையா
 யுள்ளது முன்னே யுள்ள தாதலி
 நெள்ளு முத்தி யென்செய வுள்ள
 தன்னின் மாசு தானொழித் திடுத
 லென்னி லேறிய மாசோ முன்னே
 யுள்ள மாசோ வொழிப்ப தென்னின்
 விள்ளா முன்னே யுள்ள தாகி
 னிடையோர் காலத் தென்னின் முத்தி
 யடைவார் திறத்தி னடையும் பின்னு
 மொழிவறு பரம்பொரு ளொன்றே யாகி
 னிழவு பேற தில்லை விழைய
 வேறே யொருவ னுண்டெனில் வேறு
 கூறின் முத்தியிற் கூடா னாகு
 மிங்ஙன மான பின்ன
 ரெங்ஙனஞ் சொல்வா ரிகற்சம யிகளே

நேரிசைவெண்பா.

சமபிகடம் பாஸை தம்மைச் சொருப
னிமைபி னருள்செய்ய வெய்தி-பிமையவர்க்குந்
தேவுதா மாயிருக்க வாகச் சிவச்சீசீ
போவதாம் பூசற் றொர. (௧௪)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூசலுற் றுடுஞ் சமபிக ளோடு புகுந்துதர்க்கம்
பேசலுற் றுறி யிருந்தன ரேபிணி சேர்பிறவி
பூசலுற் றுட ளொழிக்குஞ் சொருபன்ற னோங்குகொற்ற
வாசலுற் றுரை மருவலுற் றுர்கொலிம் மாதவரே. (௧௫)

விருத்தம்.

மாதாக மணந்திட வென்று கொளு
மாதாக மறந்திடு நஞ்சொருபன்
போதாரா விந்தம லர்ப்பதநம்
போல்வார்கள் பெறுந்தர மர்னதுவே
வேதாக நினைந்தனை யண்டர்களு
மீசானனு மாயனு மிந்திரனும்
வேதாவு மறிந்தில ரென்றலவோ
வேதாகம கீதைவி ளப்புவதே. (௧௬)

அகவற்பா -

விளம்பு வேண்டு மெந்தைத களங்கப்
 பிறவி செய்த பெற்றி யறவ
 நீசெய் தனையெனி னின்பே ரருளுக்
 காசெய் துவதே யன்றியுந் தேச
 னவிகா ரதையு மழியு மென்றுஞ்
 செய்ய மாயை யுண்டெனிற் சிதையு
 மையநின் பெருமை யன்றியு மெய்யே
 லுள்ள மாயை யொழியா பொய்யே
 லில்லது தோன்று தாகு மென்றுஞ்
 செய்வினை செய்யு மென்னிற் செய்வினை
 செய்வோ னொழிய வில்லை செய்வோ
 னின்னில் வேறு மென்னின் மற்றவ
 னுன்னரும் வீட்டி னொன்று னாகு
 மொன்றி னொன்றுகெட் டொன்ற வேண்டும்
 பொன்றுத லன்றி யின்றே யென்றும்
 பின்ன னாகி யிருக்கினின் னபரிச்
 சின்னதை சிதையு மென்றும் பன்னும்
 விழியின் மாந்தர்க்கு மொழிவகை முதன
 னுடம்பெடுத் துற்ற வாறு முள்ள
 நடுங்கிய பரிசுமென் னடுக்கங் கெடும்படி
 யுருநாம மில்லா வீரனியா நீயே
 சொருபர் னந்தனைன் றிருநா மத்து

ரா.

சின்னப்பூ வெண்பா.

நயனுற்ற ஞான நறவுண்டு நல்லேலர்
ரயர்வுற்ற வானந்த நாடே-யுயர்வுற்ற
வானநாட் டந்தந்தான் மண்மேலென் னுண்மேவ
ஞானநாட் டந்தந்தா னாடு.

(உடு)

ஊர்.

அடியா ரடியா ரடியேவல் செய்ய
மடியாத நல்ல மனனே-மியரைப்போய்ச்
சங்கந் தருவா னெனாம தனைப்பெறனோ
உங்கந் தருவா னகம்.

(உக)

தன்மை யறிவரிய தம்பிரான் றுன்செய்த
நன்மை மறவாத நன்மனனே-யென்மனனா
மாகந் துடைப்பான் வடிவுகொடு வந்தென்ற
னாகந் துடைப்பா னகம்.

(உஉ)

அல்லாக் கலரை யருவருத்திங் கன்பர்க்கு
நல்லார்க்கு நல்லதா நன்மனனே-யெல்லார்க்கு
நெஞ்சிற் கரியார் கரியார் நிறஞ்செறிந்த
வஞ்சிற் கரியா ரகம்.

(உங)

பிறியா வெர்ழியா பெயரா வுயரா
மறவா நினையா மனனே-பொறிவாயின்
மாந்தா மதியார் மதிபுகுல்லு மாறுவரத்
தாந்தா மதியார் தலம்.

(உச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

ளக.

தெண்ணீர்மை தந்தாண்ட செம்பொற் றிருவடிக்கே
யுண்ணீர்மை வந்துருகு மொண்மனனே-கண்ணீர்வந்
தீரஞ்செய் யாதார்பா லில்லா னெழின்மதனம்
போரஞ்செய் யாதான்ற னூர்.

(26)

பூதமாய்ப் பேதமாய்ப் போதமா யானினைந்த
தேதுமாய் நிற்கு மெழின்மனனே-யேதமா
மாயை தனையனையான் மாட்டும் வகைமூட்டுந்
தீய தனையனையான் சேர்வு.

(27)

விடம்போன் றுடம்போடு மேவா வுடம்பைக்
கடம்போலக் காணு மனனே-மடஞ்சேரு
மானம் பலகண்டான் மாதர்க் கெனுமேதர்க்
கூனம் பலகண்டா னூர்.

(28)

நெக்கருவி கண்ணோர நின்மலனார் கோலங்கண்
டெக்கருவி யும்போ மெழின்மனனே-நக்கனயன்
கைச்சங் கெடுத்தான் கருதரியான் கைதொழுவா
ரச்சங் கெடுத்தா னகம்.

(29)

உழறி விடயத்தே யோடாதே டீளக்
கழறுகின்ற கற்றோர் மனனே-குழறியபுன்
வாக்கினு னம்மான் மனத்தா னினைந்தேத்த
வாக்கினு னம்மா னகம்.

(30)

வினைக்கு மறிவிற்கும் வேறினமை கண்டு
நினைப்பயர்வு நீத்த மனனை-தனக்கொன்று
முன்னாக வில்லான் முடிவா கவுமில்லா
னென்னாக வில்லா னிடம்.

(௩௦)

யாறு.

கழற்பதுமந் தந்த கருணைநினைந் தோவா
தழற்பெருகி யின்பமா மன்பே-யெழிற்சுருதி
யோது மருவினா னென்றிற் றுவக்கின்றி
யேது மருவினா யாறு.

(௩௧)

எதுவெதுவா கக்கொண்டா ரெங்கோ னியல்போ
லதுவதுவா கப்பயக்கு மன்பே-முதுமறைக
ளோது மொழியாதா.னெள்ளொளியா னன்றிவே
றேது மொழியாதான் யாறு.

(௩௨)

எமையா னுடையா னெனுந்தோறு முள்ள
மமையா துருகிவரு மன்பே-நமையாண்டு
தாமா தரஞ்செய்தார் தம்மடியே மென்றிருக்க
யாமா தரஞ்செய்தார் யாறு.

(௩௩)

பரவு தொழி லுடையார் பாவகத்தி னுண்மை
யருவிசொரி கண்காட்டு மன்பே-மருவுமவர்க்
கொன்று மிருத்துவா ராமே யொழித்தவரை
பென்று மிருத்துவார் யாறு.

(௩௪)

சின்னப்பூ வெண்பா.

நக.

பாசந் தெறவந்த பங்கயத்தாள் பாராட்டிப்
பேசந் தொறும்பெருகும் பேரன்பே-யாசையெவ
மாற விருத்தினான் வந்தவந காணவெனை.
யாற விருத்தினான் யாறு.

(நக)

சகலமு மாய்தின்ற தம்பிரான் ஞன்போன்
றகல மளப்பரிய வன்பே-யகில
விலகு முருவினா னோராணை யாள்
விலகு முருவினான் யாறு.

(நக)

தொழுகையுந் தூய்மலருந் தோத்திரமுந் தொண்டு
மழுகையுங் கூடிவரு மன்பே-பழகிவரும்
புல்லார் தரவல்லார் போக்கினார் பொன்னடிதந்
தெல்லார் தரவல்லார் யாறு.

(நக)

பொறியிற் சுவையுணரும் புல்லறி வாள்
ரறியப் படாதபே ரன்பே-மறைமுடிவெப்
போதுமோ தத்தந்தா னானைற் போதங்கெந்ண்
டேதுமோ தத்தந்தான் யாறு.

(நக)

ஏதங் களைந்திங் கெனையாண்ட வன்கழற்கே
பேதங் கெடப்பெருகும் பேரன்பே-தாதையுட
னன்னையு மாற்றினா னானை தலமாக்கு
மென்னையு மாற்றினான் யாறு.

(நக)

ராசு.

சின்னப்பூ வெண்பா.

துதிசெயலுந் தொண்டர் தொழிற்செயலு நெஞ்சி
னதிசயமும் கூடியரு வன்பே-யெதுவுந்தா
னானந் தத்தான் முதலா நருமறைதேர்
னானந் தத்தா னதி.

(சடு)

மலை.

பொன்றாத தேவர்களும் பொன்றும் பொழுதினுந்தான்
குன்றுது நின்ற குணக்குன்றே-யென்றுந்தா
னீறிலாச் சித்தாந்த னேருருவங் கண்டவர்க்கு
வேறிலாச் சித்தாந்தன் வெற்பு.

(சுக)

ஒருவடிவ மில்லா வொளியே வெளியே
குருவடிவாய் வந்தகுணக் குன்றே-திருவடிதந்
தாலால மாற்றினு னார வமுதளித்தான்
கோலால மாற்றினுன் குன்று.

(சஉ)

தேடி யானுந் திருமாலு நான்முகனுங்
கூடி முடியாக் குணக்குன்றே-நாடியெனுட்
பேராது வந்தார் பெருந்தன்மை யிற்பிறழ்ந்து
வாராது வந்தார் மலை.

(சங)

பூமே லயன்மால் புராரியுடன் புத்தேளிர்
கோமேவு நேராக் குணக்குன்றே -நாமம்
படியா வணங்கொள்வான் பையாக்க மெய்யென்
குடியா வணங்கொள்வான் குன்று.

(சச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

௩௩.

பவலயங்க ளின்றிப் பரவைதீக் கால்வான்
சுவலயங்கள் பூத்தகுணக் குன்றே-கவலையாம்
வாதாந்தத் திற்கெட்டார் மன்னரியர் மன்னுபுகழ்
வேதாந்தத் திற்கெட்டார் வெற்பு.

(ச௩)

செனியாமற் செய்த பதமலதென் சென்னி
சுனியாமற் செய்தகுணக் குன்றே-துனியான்
கோதாக மஞ்சொன்னார் கூடா வகைகூட
வேதாக மஞ்சொன்னார் வெற்பு.

(ச௪)

மண்டலம்வா மூம்பரிசு மாறு கருதாதே
கொண்டல் பொழியுங் குணக்குன்றே-யண்டரெலா
மாவாவென் றுண்டா ரணியமுற வன்பினெனை
வாவாவென் றுண்டார் மலை.

(ச௫)

மூன்றா முருவு முதலுருவு மெவ்வுருவுங்
கோன்றானே யான குணக்குன்றே-தோன்றி
யிறக்குமா செய்தா ரெனையொழிய வெல்லா
மறக்குமா செய்தார் மலை.

(ச௬)

ஆறுசமயத் தவரு மருமறையுங்
கூற வரிய குணக்குன்றே-தேற
லெனவாம லோதியா ரின்னுரையாங்கேட்க
வினவாம லோதியார் வெற்பு.

(ச௭)

நகா. சின்னப்பூ வெண்பா.

மலையாழி விண்டிக்கு மண்டல்மாண் டாலுங்
குலையாது நின்ற குணக்குன்றே-தலையா
யடிவாய் வருவா ரடியா ரவர்பால்
வடிவாய் வருவார் மலை. (ரு௦)

உன்னும் வகையறியா மாலுமனேன் நன்மனஞ்
கன்னெகிழ வந்த கருணையே-பின்னமா
மாறாத வாதந்தான் மாற்றி யறிவுருவை
மாறாத வாதந்தான் மா. (ரு௧)

நீயஞ்ச லென்றென்முன் னிற்பார்போ னின்றடியேன்
காயஞ்சேர் வுற்ற கருணையே-மாயஞ்செய்
தந்தித் திடவுரியான் நன்னைத் தருமென்று
வந்தித் திடவுரியான் மா. (ரு௨)

தாக்குமா ரென்றின்றி நின்றேயுந் தானென்னைக்
காக்குமா வந்த கருணையே-நோக்குவார்
முன்னாக வந்திப்பார் காப்பார் முதன்மூவர்
மன்னாக வந்திப்பார் மா. (ரு௩)

ஆதலா காலை யறிவிங் கடியேன்பாற்
காதலால் வந்த கருணையே-யோத
லொருவா தரவுடையா னெள்ளொளியான் வேதர்
ழருவா தரவுடையான் மா. (ரு௪)

சின்னப்பூ வெண்பா.

௩௭.

தம்மேற் பரங்கெட்டுச் சார்ந்தவர்க்குத் தம்பதத்தைக்
கைம்மேற் கொடுக்குங் கருணையே—யெம்மை
நனமுன்று மாறினார் நன்னெஞ் சிருப்பார்
மனமுன்று மாறினார் மா.

(௩௩)

செய்தவமொன் றில்லேன் சிலவன்பு பாவிக்குங்
கைதவங் காணாக் கருணையே—மெய்தவிர்ந்து
மாறா வரும்பெருமான் மாறத்தா னென்மனத்தே
மாறா வரும்பெருமான் மா.

(௩௪)

புண்ணா முடம்பாகிப் போகாமே யாகமெலாங்
கண்ணாக வந்த கருணையே—யெண்ணே து
மீறா மதிதந்தா னீறாக வெவ்விடத்து
மாறா மதிதந்தான் மா.

(௩௫)

மாண்டகைய தேவரெனா மையலுற வையத்தே
காண்டகைய வந்த கருணையே—பாண்ட
பனவா சகங்கடந்தா னென்றுன்னப் பாட
மனவா சகங்கடந்தான் மா.

(௩௬)

எண்காதல் செய்ய விமையோரும் வேதமுமென்
கண்காண வந்த கருணையே—புண்காயஞ்
சேரா வழிபயந்தான் தீரச் செறிந்தவர்க்கு
வாரா வழிபயந்தான் மா.

(௩௭)

ராஅ. சின்னப்பூ வெண்பா.

பண்டர் மிமையோர் படரெய்தப் பாரினெனைக்
கண்டாள வந்த கருணையே-கொண்டாடி
நாவார வாரத்தா னல்லடியார் போற்றிசைக்கு
மாவார வாரத்தான் மா.

(கூடு)

கொடி.

கன்மதிமுன் னீரான தன்மைபோற் கல்லாவென்
றன்மனனு நீரான் தருமமே-துன்மதியான்
மாவும் பெருமான் மருவா வகையொன்று
கூறும் பெருமான் கொடி.

(கூக)

என்பரமோ வன்றி யினிப்பிறவா மேகாக்கத்
தன்பரமாக் கொள்ளுந் தருமமே-வன்பிறவி
மாற வினியான் மறவா வரந்தருவான்
கூற வினியான் கொடி.

(கூஉ)

என்னை யளியென் றிரந்தார்கட் கந்நிலையே
தன்னை யளிக்குந் தருமமே-மின்னைநிகர்
சால முடையா ருடம்பொழிக்கச் சாத்தியதோர்
கோல் முடையார் கொடி.

(கூங)

ஊனாக மானாரை யோர்மொழியா லேயுணர்வு
தானாகப் பார்க்குந் தருமமே-வானினா
னேற வரியா னினிப்பிறவா மேகாப்பான்
கூற வரியான் கொடி.

(கூச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

ராக.

உவ்வினா நென்றுள்ள முள்ள முடையார்க்குத்
தானினா தாகுந் தருமமே-மேனி
யலைகாற் றெரிவா னவனிதேதான் ருமற்
சூலைகாற் றெரிவான் கொடி.

(கூரு)

கட்டறுத்தென் சிந்தைக் கருவறுத்தென் நெஞ்சறியத்
தட்டறுத்து விட்ட தருமமே-கட்ட
முளவா தரித்தா னுவந்தடிமை யென்னைக்
கொளவா தரித்தான் கொடி.

(கூகூ)

வன்மை யுடைய மனக்கணக்காற் றன்னுடைய
தன்மை தெரியாத் தருமமே-முன்மேவு
சுற்ற மறுப்பான் றுடைப்பான் றெலையாவென்
குற்ற மறுப்பான் கொடி.

(கூஎ)

சாலத் தனக்கன்பு செய்வார்க்குத் தன்னையே
சாலக் கொடுக்குந் தருமமே-சூலத்தோ
டொன்றாவா னந்த நகத்தடக்கு முள்ளத்துக்
குன்றாவா னந்தன் கொடி.

(கூஅ)

ஆராத வன்புடையார்க் கன்றி யனுபவத்திற்
சாரா திழுக்குந் தருமமே-யோராமற்
றிண்டாட வந்தான் சிதைத்தவர் தேயமெலாங்
கொண்டாட வந்தான் கொடி.

(கூகூ)

நய.

சின்னப்பூ வெண்பா

அப்பார்கண் மாறா தழுவார்கட் கானந்தந்
தப்பா தளிக்குந் தருமமே-தப்பான
வாதாட வைப்பான் மருவாம லன்பருடன்
கோதாட வைப்பான் கொடி.

(எடு)

முரசு.

பஞ்சேந் திரியப் பயனுண்பா ருண்பவெலா
நஞ்சே யெனவறையு நான்மறையே-தஞ்சே
வடியா வருளா ரவர்பா லருளார்
முடியா வருளார் முரசு.

(எக)

பயமா னதுதீரப் பார்த்ததெலா ஞான
மயமா வறையு மறையே-நயவாத
வென்னு னடுவா னிறுதியா னெப்பொருட்கு
முன்னு னடுவான் முரசு.

(எஉ)

காலந் திசைகடந்த காரணத்தை வேறுசெய்தன்
மாலைன் றறைகின்ற மாமறையே-நூலொன்று
மோதாதை யானு னொழித்தா னுலகிற்கு
முதர்தை யானுன் முரசு.

(எங)

தத்துவா முத்தி யருளென்று சாருவதே
யத்துவா வென்னு மருமறையே-கத்துவார்
கண்டகத்தார்க் கெட்டார் கருதா வரனயன்மான்
முண்டகத்தார்க் கெட்டார் முரசு.

(எச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

நாகக.

வீடு தெளிவார்கட் கன்றி விளம்புபொரு
ஊட வரிதாரு நான்மறையே-யோடுபுலன்
காவா திருப்பார் கருத்தாள ரைத்திருப்பார்
முவா திருப்பார் முரசு.

(எடு)

ஆன்பதனாற் கேட்டா ரறியா வரும்பொருளை
யொன்பதுகாற் சாற்று மொளிமறையே-வன்புலன்கள்
காப்பா னினையான் கருத்தா னுலகிற்கு
மூப்பா னினையான் முரசு.

(எசு)

கதியொன் றுணரார்க்குக் கன்மனனே யாகு
மதியென்ற நல்ல மறையே-துதியன்றி
மற்று மொழியார்தம் மாட்ட லதுமொழியார்
முற்று மொழியார் முரசு.

(எஎ)

எஞ்சா திறைவ னுருவேயி தெல்லாமென்
றஞ்சா தறையு மருமறையே-நஞ்சாய
போக மறுத்தாரென் புந்தியா ரென்சின்தை
மோக மறுத்தார் முரசு.

(எஅ)

கோலா கலமாங் குதர்க்க நெறிகளெலா
மாலாகு மென்றறையு மாமறையே-மேலாகச்
சொன்னமே தந்தா னுந் தொல்பிறப்பென் றுன்னுமதி
முன்னமே தந்தான் முரசு.

(எக)

மாகு. சின்னப்பூ வெண்பா.

நல்லவர்க்கு ஞானமே சாற்றி நலனல்லா
தல்லவர்க்குச் சாற்று மருமறையே-பல்லுயிர்க்குத்
தான்றுருவ னான சதுர்முகத்தான் மாலைன்னு
முன்றுருவ மாணு முரசு. (அடு)

படை.

திட்டாந்தத் தெட்டாதே தேசிகன்றாள் சென்னிமே
னட்டாற் றெரிவதா ஞானமே-முட்டான
வத்தர்க் கினியா னனு கா வகையருள்வான்
பத்தர்க் கினியான் படை. (அக)

வாசஞ் சுவையொளியூ ரேசையெனும் வன்பேத
நாசஞ் செயவல்ல ஞானமே-நேச
ரணியாக வில்லா னனை த்துலகுஞ் செய்து
பணியாக வில்லான் படை. (அஉ)

காலந் திசைதேசங் கற்பித் திடுகரண
நாலுங் கடந்தொளிநு ஞானமே-மாலான
சுற்றங் கறுத்தான் ரெட்டர்ந்தடிமை கொண்டெனது
பற்றங் கறுத்தான் படை. (அங)

வேதங்க ளேமுதலா வெவ்வே றுரைக்கின்ற
நாதங் களையொடுக்கு ஞானமே-மாதங்கந்
தீர்க்க வுரியான் றிருமா லயன்றேடிப்
பார்க்க வுரியான் படை. (அச)

சின்னப்பூ வெண்பா.

ரகந.

ஆரணமும் பண்டை யானு மலரோனு
நாரணனும் பேர்ற்றிசெயு ஞானமே-கோரணியும்.
வாதங்க டந்தான் மனவா சகங்கடந்தான்
பாதங்க டந்தான் படை.

(அடு)

அந்த முதலற் றகம்புறமற் றெவ்விடத்து
நந்து மொளியுடைய ஞானமே-யிந்தவுடம்
பொடுமா செய்தா றுளத்தா றுணர்விலேன்
பொடுமா செய்தார் படை.

(அசு)

ஒக்க வருகியுட னென்ற தவர்தம்மை
நக்க வருகுபடு ஞானமே-யக்கோ
டரவாமை பூண்டா னயனெடுமா லுள்ளும்
பரவாமை பூண்டான் படை.

(அஎ)

உண்ணெக் குருகாதே யோதி புணர்பவர்க்கு
நண்ணற் கரிதாகு ஞானமே-யெண்ணுற்ற
கோசங் களைந்தார் குரம்பைக் குலங்களைந்தார்
பாசங் களைந்தார் படை.

(அஅ)

ஓட்டந் தவிர வெருக்கி யெர்ழியாத
நாட்டந் தரவல்ல ஞானமே-தாட்டந்த

ராகச சின்னப்பூ வெண்பா.

பின்னும் பரமன் றெனத்தனது பேரருளாற்
பன்னும் பரமன் படை.

(அக)

ஊனேநா னென்றிங் குழலா வகையுணர்வா
ஊனேநா னுக்கியமெய்ஞ் ஞானமே-மாநேயர்
தேடு மருவார் தெளியுந் திறனில்லாந்
பாடு மருவார் படை.

(கூடு)

தார்.

நாயான வென்னை நயந்தார்ண்ட வாசொல்லி.
வாயார் வேத்தும்பா மாலையே-காய
நிலைமை யெனக்களித்தார் நெஞ்சுகல்வார் தாமர்ந்
தலைமை யெனக்களித்தார் தார்.

(கூக)

கண்டுகேட் டிண்டியிர் த் துற்றுக் களித்தன்பாம்
வண்டு முாலும்பா மாலையே-தொண்டர்க்கா
ளாத லறனவயா னுக்கினு னண்டரையுஞ்
சாத லறவையான் றார்.

(கூஉ)

அந்தவா னோர்க ளயா வடியேன்பார்ல்
வந்தவா சொல்லுஞ்சொன் மாலையே-பந்தமா
முனாகக் காட்டினு னுட்காமே யுள்ளவெலாந்
தானாகக் காட்டினுன் றார்.

(கூங)

சின்னப்பூ வெண்பா.

நாகடு

நாட்டம் வருகீரார் நாளும் புதிதாக
வாட்டமறச் சாத்தும்பா மாலையே-வீட்டுநெறி
சேர வறவானோர் திண்டாடத் தீவினையேன்
சாரவற வானோர்தந் தார்.

(கூச)

அல்லவா மென்மனத்தை யாட்கொள்ள வல்லவா
வல்லவா சொல்லுஞ்சொன் மாலையே-நல்லடியார்
வர்க்கத்துக் குத்தரியான் வந்தாள்வான் வாதியர்க
டர்க்கத்துக் குத்தரியான் ஞர்.

(கூரு)

பாதமா லுற்றுருகும் பண்பினராய்ப் பல்சமய
வாதமா லற்றார்சொன் மாலையே-போதன்மா
லோதந் தணமா னு. னுன்னுனென் னுள்வரவுஞ்
சாதா தணமா னுன் றார்.

(கூசு)

நசு னெனதுட் புகுந்தருளி யென்னுவால்
வாசுகஞ் செய்யும்பா மாலையே-யோசையால்
வந்ததிருக் கைமலரான் மாமுனிவு நாமமறத்
தந்ததிருக் கைமலரான் றார்.

(கூள)

சித்தத்தார் தேறல் பருகித் தெளிவுற்ற
மத்தத்தார் போற்றுஞ்சொன் மாலையே-பெத்தத்திற்
றக்கியமா னுனெனினிவான் றந்தான் று னேகான் று
சாக்கியமா னுனெனினிவான் றார்.

(கூஅ)

ரிககூ

சின்னப்பூ வெண்பா.

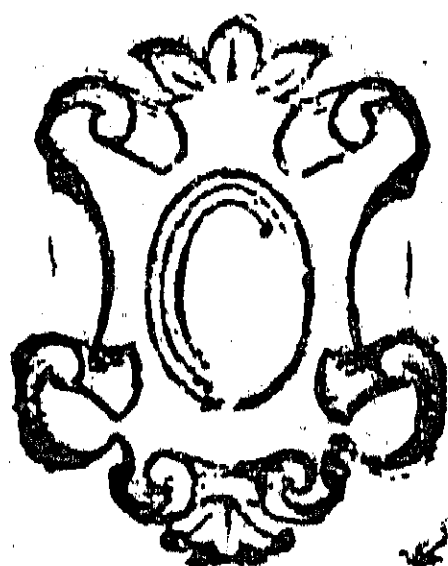
பன்னுந்தோர் ஸங்கேட்கூந் தோர் ஸம் பதைத்தெனது
வன்னெஞ் சுருக்கும்பா மாலையே-முன்னைமறை
வாளு டரியார் மலரான் மகேசன்மா
றாளு டரியார்தன் றார்.

(கக)

ஆறு வொழுகிவரு மானந்தக் கண்ணீரான்
மாறு மணந்தரும்பா மாலையே-பாறுமுட
லத்துருவ மாயினு னன்றென் பவரறியுஞ்
சத்துருவ மாயினுன் றார்.

(ஈ)

சின்னப்பூ-முற்றிற் று.

ஆறுவது

தசாங்கம்-வெண்பா,

தத்துவபோதம்,

~~~~~

பேர்.

சாம மணிநிறத்துத் தத்தாய்! தனைத்தருவர
மாம மறிய நயந்துரையாய்-நாமஞ்
சொருபாஅ னந்தனென்று தாமறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டதெல்லாம் பேர்.

(க)

ஊர்.

பண்ணார் மொழிக்கிள்ளாய்! பார்மிசைமேல் வந்தார்ண்ட
வண்ணா ரமுதுவந்தா னுருரையாய்-கண்ணாறு
வெள்ளம் பரக்க வெறுமின்ப மேவினையு
முள்ளம் பரம்பரனுக் கூர்.

(உ)

நாடு.

வண்ணப் பசுங்கிளியே! வாழ்வித்த நாயனார்
நண்ணப் படுகின்ற நாடுரையா-யெண்ணுற்ற
வானந்த மாக வருநாடா மேனாடு
மானந்த நாடென் றறி.

(ஈ)

யாறு.

செஞ்சொற் பசுங்கிளியே! செம்மேனி கொண் டெம்மை
யஞ்சற்க வென்றாண்டா னுரையாய்-வஞ்சக்

ராக ௮

தசாங்கம் வெண்பா.

கருக்கெடுக்கு ஞானக் கனம்பொழியக் கண்ணீர்
பெருக்கெடுக்கும் பேரன்பு பேசு.

(ச)

மலை.

மலையேது சொல்லாய் மரகதமே! வந்தென்
றலையேது தாளுடையான் சரச்-சிலையக்
கணமே கனியாகக் கண்ணளிக்க வல்ல
குணமே யெனையுடையான் குன்று.

(ரு)

வாகனம்.

பாகனைய செஞ்சொற் பசுங்கிளியே! பாரில்வரும்
வாகனமே தாண்ட மறையவனுக்-காகம்
வருங்கருவை மாற்ற மனுடரைப்போல் வந்த
பெருங்கருணை யென்றுநீ பேசு.

(சு)

கொடி.

பண்டோற்கு மின்சொற் பசுங்கிளியே! தொண்டென்னைக்
கொண்டாற் குரிய கொடிகூராய்-மண்டிக்
கெடுக்கு மனங்கெடுத்துக் கேடிலா வின்பங்
கொடுக்குந் தருமக் கொடி.

(எ)

முரசு.

இன்பா லளிப்பே னிளங்கிளியே! யெங்கோமான்
முன்பாய் முழங்கு முரசுரையா-யன்பர்

லறையு மறையே யவனியுளோர் துன்பம்
பறைய வறையும் பறை.

(அ)

படை.

நறவு கனியொடுபர் னல்கக் கிளியே!
யிறைவர் படையே தியம்பாய்-பிறவித்
தொகைதுணிக்குந் தெய்வச் கடர்ஞான வானே
பகைதுணிக்க வேந்தும் படை.

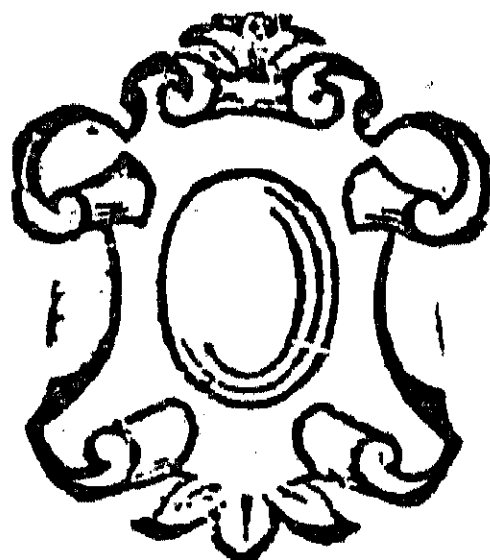
(ஆ)

தார்.

செங்கனிவாய்ப் பைங்கிளியே! தேசிகன்ற னாதாஞ்செய்
கொங்கலர்தார் யானறியக் கூறிக்கா-ணிங்கெனுட
லாமா லையனுக் ககமாலே மாற்றினர்தம்
பாமாலை யென்றே பகர்.

(இ)

தசாங்கம்-முற்றிற்று.

ஏழாவது

இரட்டை மணி மா வஸ.

தத்துவதீபம்.

நேரிசை வெண்பா.

கருணை யிருந்தவா காணீர்தங் கண்ணை
ரருணினைய வஞ்சுவதா மண்டர்-வெருளாதே
யேத்துவதா நாயேனு மென்னே! திருமேனி
சரத்துவதாந் தம்பிரான் முன்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தப்பெனனக் குச்செய்த நன்றிக்கென் னாவிதந் தோனென
யானினைக்கிற்றன தாகும்பண் டேயஃதி யானெனவோ[வே
ருனினைக் கற்பித் துயிர்வைத்து மீள வொளித்துக்கொண்ட
தேனினைக் குந்தொறுஞ் சொல்லுந்தொறுநின்று தித்திக்கு
[மே. (உ)

நேரிசை வெண்பா.

திக்கால தேசங் கடந்த செழுஞ்சுடரே!
யிக்காலத் தேயிங் கெழுந்தருளித்-துக்கமெலா
நீக்கியவா கண்டாயே நெஞ்சமே நீயறியப்
பாக்கியம்யா மென்செய்தேம் பண்டு.

(ங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பண்டைப் படியே நமக்களிக் கின்ற பாஞ்சுடரைக்
கண்டைக் கனியின் சுவையைக்கை விட்டுக் கவலைநெஞ்சே

தொண்டைக்கு மேலுறுஞ் சோற்றுச் சுவடுந் துடியிடை
யார், கெண்டைக் கிளர்விழியும் முன்னி யென்னைக் கெடுத்
[தனையே. (ச)]

நேரிசை வெண்பா.

கெடுத்தெனைநீ வஞ்சத்தே கீழ்ப்படுத்தி னானு
மடுத்தனவே செய்தாலு மன்பா-னெடுத்தென்னை
யாண்டான்வி டானெஞ்சே யாதலா லென்னளவில்
வேண்டாநீ செய்யும் வினை.

(௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வினையின் செயலும் விதியின் வலியும் விடற்கரிய
மனையும் புதல்வரு மண்ணு மயக்கமு மானுடங்கொண்
டெனையும் பொருட்படுத் தாண்டா னிருகழற் போதுநெஞ்
சா, வினையு மளவி விவையொன்று மென்முன்பு நின்றில
[வே. (சு)]

நேரிசை வெண்பா.

நின்றன போன்று நிலையாத வாழ்க்கையை
யொன்றென வுன்ன லொழிநெஞ்சே-யின்றென்னை
யாண்டா னடிக்குருகு மன்பலான் மற்றொன்றும்
வேண்டா மெனநீ விடு.

(௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடுமாறென் விட்டபின் மேலுறு மாறென் னெனநினைந்து
தடுமாறி நிற்குஞ் சளர்வம்மி-னே! சுகத் தானதென்றுங்

கெடுமாறு கண்டு கெடா வாறு வேண்டினங் கேள்வனுக்கா
ட், படுமா நினையப் படுமாகி நெஞ்சிற் பயங்கெடுமே. (அ)

நேரிசை வெண்பா.

பயங்கெடுமா வேண்டுதியேற் பந்தித்த நெஞ்சே
யியங்கிடுவாய் வாளா விருப்பாய்-நயங்கொடெனை
தொண்டாகக் கொண்ட சொருபானந் தச்சுடரைக்
கொண்டாடு தன்மறவாக் கொள். (க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறவா வரம்பெற்ற மெய்யடி யார்கண் மறந்துமினிப்
பிறவார் வினையிற் பிணிக்கப்ப டார்பிறி தொன்றுகண்டு
துறவா ரருட்சொரு பானந்த நாதன் றுணையடியே
யுறவா யுடைய வவரென்னை யாள வுரியவரே. (உ)

நேரிசை வெண்பா.

உரிய வடியா ருடன்கூடி டர்தே
திரியவெனை யிங்ஙனே செய்தாற் -பெரிய
வருளுக் கழிவென்றே யஞ்சுகே னஞ்சா
மருளுக் கழிவென்னே மற்று. (ஊ)

கட்டளைக்கலித்துறை,

மற்றா ரினியென்னைக் காப்பவ ரென்று மனுடர்தொழுஞ்
சற்றான தேவரைச் சாருவனோ தன்னைத் தள்ளத்தள்ளப்

பெற்றாளை யன்றி யறியார் தழும்பிள்ளை போலுனையே
யற்றா விருப்பன் பவமா நாகிற் படுத்தினுமே.

(௦௨)

நேரிசைவெண்பா.

படுத்துவமா கத்தனையும் பாவுந் தெரிந்து
தொடுத்தறியா' மைப்புகழ்ந்து சொன்னாற்-சடத்துவமே
தந்தாரா கின்றருவார் தத்துவனைப் போற்றன்னை
யிந்தாபா ரென்றீவார் யார்.

(௦௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

யாரே பெறுபவ ரென்னையல் லாலிப் பிறப்பிலினி
வாரே னெனவென்னை வாழ்விக்கு மாறு வடிவினெடும்
பேரேது மற்ற பிறப்பிலி பேரரு ளேவடிவாய்
நேரே புகுந்திந்த நெஞ்சே யறிய நிகழ்ந்திடவே.

(௦௪)

நேரிசை வெண்பா.

நிகழ்கின்ற தெல்லாமு நின்மலனே யானா
லிகழ்கின்ற வேறுதா னேதோ-புகழ்வின்றி
நாட்ப்ப டாவெங்க ணாயகனார் சீர்பாதஞ்
சூட்ப்ப டாதார்தாஞ் சொல்.

(௦௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லா யருட்சொரு பானந்த நாத துணையடிக்கு
நல்லார் பழுதற்ற நாவலர் நிற்ப நலனென்றிலேன்
புல்லா வெழுத்திற் பொருளின் வறுமொழி யாற்புகழ்ச்
கல்லா மனனைக் கனிசெய்த காரணங் காதலித்தே.

(௦௬)

நேரிசை வெண்பா.

காதலித்த வெல்லாந் தாவல்ல கற்பகத்தை
மூதலித்த நூலே மொழியாதே-யோதொலித்த
புத்தி யொருங்கவரும் பொன்னார் திருவடியை
யெத்தி னடைகிற்பே மியாம்.

(௦௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

யாமா தரியர் விருக்கநெஞ் சேநம்மை யிம்மையிலே
சீமான் சிவப்பிர காசன் றிருவடி தீண்டப்பெற
மாமாகர் நிற்ப வலிந்துவந் தாண்டதென் மாமறைநூ
லாமா மவனுக் கருளே வடிவென் றறைந்ததுவே.

(௦௮)

நேரிசைவெண்பா.

அறையின்றே னெஞ்சே யறம்பொருள்வீட் டின்ப
முறையும் பதியொழுக்க மோத-னிறையொளிசேர்
தந்தைதாய் சுற்றங்கண் முற்றுந் தனைத்தந்த
வெந்தைதா னென்றே யிரு.

(௦௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருத்தே சிகனடி யைப்பிரி யாதெம் பிரானிங்ஙனே
யுருத்தே வருந்திரு மேனியைக் காணுடை யான்புகழே
துருத்தேது மின்றித் துதியவை கேடொண்டர் தொண்
டதுசெய், கருத்தே கருது கழல்கூட வைத்த கருணை
யையே.

(௨௦)

இரட்டைமணிமாலை முற்றிற்று.

எட்டாவது.

மும்மணிக்கோவை.

தத்துவரூபம்.

அகவற்பா.

பூங்கழ னினைந்து புலம்பி யோங்கிய
மலரோன் மாலரன் மகேசன் சிவனெனப்
புலவோர் புகழு மலகில் கீர்த்தி
யைந்தொழிற் கடவுளுஞ் சிந்தனைக் கரிதென
விந்திசன் முதல்வரு மிமையவர் முற்று
மந்தரத் துள்ளோ ரனைவரு மலமர
மந்திர மறையுந் தந்திர மனைத்துங்
கற்றவர் காமங் கடிந்தவர் கோபஞ்
செற்றவ ராசை தீர்ந்த நற்றவர்
யாவரு நிற்ப மேவருந் தன்மைப்
படிமிசைப் பாவம் வடிவுகொண் டதுபோற்
செடிபடு முடல்கொடு வெடிவதன் முன்னம்
வினைக்கடன் மூழ்கி யனைத்துஞ் சிந்தித்
தற்பமும் பயனில் செற்பமும் பயிற்றி
வாமுதற் கெண்ணித் தாமுநர்த் தாழ்ந்து
மருந்து மின்பமும் பொருந்து மின்பமுந்
திருந்தா வாழ்க்கைப் பொருந்துதலை வருந்தி
யறுதொழி லாகுஞ் சிறுதொழில் வமுவா

விரத மொன்று மில்லா வியற்கை
 விரதம் பூண்டு வீடே னாகி
 வழக்கிடை யில்லா விழுக்குடை யொழுக்கு
 மழுக்குடை யுளனும் புழுக்குடை யுடலு
 மிறைநல வெல்லை யின்மை போலவென்
 குறைசொல வெல்லை கூடா தாகினும்
 யானுறு துபரம் யானறி யாமையிற்
 றுனறிந் தருளிச் சகலபல் லுபிர்க்கும்
 யோனி யாகியோர் மேனி யின்றிய.
 சுத்தன் முத்தன் சொருபா னந்த
 னித்தன் கருணை லயனென நிகழ்தரு
 நற்றிரு நாமப் பித்த னாகி
 யுளக்க னாளர்க்கு வெளிப்பட வுரிய
 வென்று முள்ள தன்றிரு மேனி
 நின்ற வண்ண நிற்க வின்னென்
 னூனக்கண் காண யான்பண் டறிந்த
 புலைமதி யிரியல் போயென் றலைகொடு
 யானடி வணங்கு மாறு
 மானுட னாகி வந்துதோன் றினனே.

(க)

நேரிசைவெண்பா.

தோன்றல்சொரு பானந்தன் றேன்றிலேனற் றேன்றிய
 போன்ற தனுகரண போகவுலகூன்று [மொய்,

கனவு நிலையெனவே கண்டியா மெய்ம்மை
வினவ நினைவுறுமோ வேறு.

(௨)

கட்டளைக்கவித்துறை.

வேறுசெய் தானரு ணைக்கத்தி னென வினையடைய
நீறுசெய் தானிரு பாதுக மேனியென் னெஞ்சறியப்
பேறுசெய் தான்பண்டி யானென்று பேணும்பிண்டத்தை
ஊறுசெய் யாம லொருவிர காலிந்த ஆனுயிரே [யொன்று

அகவற்பா.

ஊனா முடம்பு தானார் தன்மைபிற்
பூத மைந்தின் பொலிவே யாதெனி
னென்பு தோனாம் பிறைச்சி மயிரிவை
வன்புறு மண்ணே நெகிழூர் தண்புன
னீர்நிண முளை சோரிசுக்கிலமே
புறக்கமுஞ் சோம்பு மறப்பும் பசியுங்
கடுகிய விழைவுஞ் சுடுதீ யதுவே
யிருத்தலு மெழலுஞ் சரித்தலுங் கடத்தலும்
வலித்தலுஞ் சலிக்கும் வாயு வாமே
யாசையு முனிவு மானதம் பங்கனும்
வரையா லோபமும் புரையா னியல்பே
புறநிலை யையையந் திவையே யகநிலை
புவிமுதற் பொருளிற் புரிந்த கந்தஞ்

சுவையொளி யூறொலி யுண்டே செவிமெய்
கண்வாய் மூக்குப் பன்மொழி நடைகொடை
போக்கின் பந்தரும் வாக்கொடு பதங்கை
பாயு ருபத்தமென் ருயுன ரறைந்த
வறிதொழிற் கருவிபுஞ் செறிதொழிற் கருவிபு
முணர்ந்தங் காய்ந்து துணிந்துசெய் கரணமு
மித்தன்மை பிறவுஞ் சித்தன்மை தெரிய
பன்மொழி கூறுது சின்மொழி யருளி
யென்றோ நின்னுரு வென்ன வென்னை
யறியே னாதலி னஞ்சலென் றருளி
நெறியாற் றன்னை நிகழ்த்தக் குறைவறப்
பண்டே தன்ன தாயினு மென்பாற்
கொண்டா னாகக் கொண்டுதண் டித்தோய்
முன்னு கத்தொகுத் தென்ன துடைமையுங்
காயமுஞ் சீவனுங் கவர்ந்து நாயேற்
கந்தமில் சொருபா னந்தன்
சிந்துர மலரடி தந்தனன் றலைக்கே.

(சு)

நேரிசைவெண்பா.

தலைதருபோ துள்ளஞ் சமிக்குந் தவிர்ந்தா
லலைதருபே ராழிபோ லாகுஞ்-சலமெரி கான்
மண்மாகம் வைத்தழிக்க வல்லவா நிற்போலுங்
கண்மாய முண்டோ கழற்கு.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கீழலா ரணங்கள் பரவுஞ் சிவப்பிர காசன்றன்னைத்
தொழலா மதிதந்து துன்மதி தீர்த்திந்தத் தொன்னெடுநா
ளழலார் பிறவிபுற் றங்கொடிங் கெய்தி யலமருமிச்
சுழலா றொழியச் சுகவாழி மூழ்கத் துகைத்தனனே (சு)

அகவற்பா.

துகைத்தென் சென்னியிற் சுகத்தென்று விளங்கிய
மண்முதற் சென்ற கண்முதல் வாங்கி
முன்னேவா தனையா லுன்னிய கருத்தி
னோட்ட மெல்லா மீட்டுத்தேட் டறுத்துத்
தெரிவின்மை தெரிதலைத் தெரீ இத் தெரிபுகொண்டு
தெரிவின்மை யழித்துத் தெரிவே யாக்கித்
தெரிவொழித் தின்மை திகழ்த்தித் தெரிவையுந்
தெரிவானி னொரீ இத் தெரிபு தெரியாமை
யென்ப தின்றி யிருந்தமை போந்த
பின்பு தெரிவ தன்றி யங்கு
காயமு முயிருங் காலமுந் திசையுந்
தேயமும் யாதுந் திகழாது பாவிக்கும்
பாவனை யற்ற பாமிது வென்ன
மேவா விருத்தி யோவியம் மேபால
விருந்த வென்னை யெழுப்பிப் புரிந்து
போதலும் வீதலும் பொருந்தலிற் பிறத்தலுஞ்

சாதலுந் தவிராமை காட்டிப் பேதமற்
 றப்படி யிருந்து மிப்படி விரீந்து
 கப்புறம் வண்ணந் தப்ப விப்படி
 கருத்தற விருத்திக் கண்ணளித் தொடுக்கமும்
 விரித்தலுந் தீர விழிப்பித் திருட்டு
 பகலவன் முன்னர்ப் படர் அ தொப்ப
 வகிலமுந் தேரன்றா த்றிவொளி திகழக்
 கண்டு களிகூர்ந்த வென்னைத் தண்டிப்
 பண்டை நிலையிற் பதித்தது கண்ட
 ஞான நாடக! நான்முகன் முதலா
 வான நாடரு மாத்வத் த்வருங்
 காணு தலன்வா நாணும் லடியே
 னொருவாது பசவ நீருபா திகனாஞ்
 சொருபா னந்த னுருவாய் வந்து
 நேயமொன் றில்லா நாயேன்
 காயமே புகுந்து கோயில்கொண் டன்னே

(௪)

நேரிசைவெண்பா.

கொண்டவிடன் கொள்ளா விடென்ன றிவையிரண்டுங்
 கண்டவிடன் காணு விடன்கடந்த-கண்டானே
 தானாகி நின்றசொரு பானந்தன் றுள்கண்டே
 னாவி தங்கானே னான்.

(௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானாவி தஞ்செய்து நானாதி தஞ்செய்து நாடரிய
மாநாட கஞ்செய்ய வல்லவ னேயந்த வானவர்க்குந்
தேனார் பதநல்கிச் செம்பவ ளத்திரு வாய்மஸ்ரா
யானா லவரென்செய் வார்சொல்லு மாறென்கொ லாரணமே

அகவற்பா.

ஆரண மறிதற் கரிய காரணன்
முன்னா விடத்தைச் சொன்னா டருமையி
லென்னா நின்ற தென்னோ தன்னை
யறியும் பரிசே தென்னி லிறைவ
னருளா லாகு மின்றே யிருளெறி
யிந்து முன்னீர் தந்த கல்லென
வருட்கதி ரெறிக்கு முருக்கொண் மேனிமுற்
றிண்ணெஞ் சுருக்கிக் கண்ணீ ருகுமே
நோக்கா னிகழ்ந்த வாறு கோத்த
புனல்வாய் மீன்சொரி சினையுயிர்த் தற்றே
யன்பா லென்னைத் தன்பா னினைய
வென்பால் யானிலங் கிடுதற் கன்பா
லீன்ற வாமை முட்டையுஞ் சான்றே
கலந்தெ னாவி நலங்கொ ணீர்மை
விலங்குண் விளவின் கனியொக் குமே
கருவி யெல்லா மொர் இச் சொருக

வழியின்றிக் கழியு மாறு குழீஇய
வாயில் குடத்திற் றேயநிறைந் தற்றே
நாதன் செய்த செயலிற் கேது
வெல்லா முண்டு போலு மில்லை
விண்ணிற் றேவர் நண்ணுதற் கரிதெனக்
கண்ணிற் காண மண்ணிற் றேன்றிச்
சொருபா னந்தச் சோதி குருவாய்த்
தாயினும் பரிந்து வந்து நாயேன்
முண்ட வெம்பிறவியின் முழுகி
மாண்டுபோ காம லாண்ட காரணமே.

(௮)

நேரிசைவெண்பா.

காசணமென் கண்ணளிக்கக் கண்முன் றுடையானு
நாரணனு நான்முகனு நான்மறையும்-பூரணமாஞ்
சோதியுண ராநிற்கத் துய்யசொரு பானந்த
நீதியுண ராவெனக்கு நீ.

(௮௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயே பரிந்துவந் தாண்டிலை யாயி னிரயந்தன்னி
னாயேன் கிடந்தென் படக்கடவேனல னென்றுமில்லர்ப்
பேயே னுலகி னினிப்பிற வாவகை பெற்றெடுத்த
தாயே மனனே யுறைதன மேயென் றனிமைகண்டே (௯௦)

மும்மணிக்கோவை

நாநந.

அகவற்பா.

கண்டுங் கண்டிலன் மேனி காண்ப்
பண்டுங் கண்டில னடியேன் முண்டகத்
தாளினை தரினு மாளுவன் யானே
தாராக் காலு மாளுவன் யானே
கூடினுங் கண்ணீர் வருமே கூடாது
வாடினுங் கண்ணீர் வருமே நாடி
நினைபினு நினையநெஞ் சிலனே நினையா
வினைபினு நினையநெஞ் சிலனே யினைய
தன்மை யானிற் சார்தலுந் தவிர்தலு
மென்ன வயலொன் றின்றே நின்வயிற்
கண்டன னென்றல் காட்சியிற் படா
வண்டநின் றன்மை யன்றே கண்டில
னென்னின் முன்ன ரீசற் காணு
வன்னிய ரொனில்வே றன்றே நின்னிற்
பொன்றின னென்னிற் புகன்ற வாக்கே
யின்றெனக் கழறு மன்றே யன்றி
வேறேனில் வீடுகூ டாதே யொன்றெனிற்
கூட வேண்டா வாமே நாடிச்
சொருபா னந்த னுருபா யிங்குக்
குருவாய் வந்து தோன்றி யருளாம்
விழியி னன்றி மொழியிற் படாதெனி
னொழிவற நிறைந்த வழிவில் சோதிக்கு

வரவுஞ் செல்வு மில்லை யருவினுக்
 குருவு மிலனென் பவர்க்குத் தெரிவுறக்
 கண்டன னெனவோ கண்டில னெனவோ
 வொன்றின் னெனவோ வொன்றில் னெனவோ
 வந்தனை யெனவோ வந்திலை யெனவோ
 வருவினை யெனவோ வருவினை யெனவோ
 கருவினை யறக் கடைக்கணித்த
 வொருமொழி யாள வுரைத்திசி னெமக்கே (௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

கேட்டற் கரிய மறைப்பொருளிங் கேகிடைக்கு
 நாட்டப் படுமென்றி யானுரைத்தா-னுட்டினவர்க்
 கேறுமே யென்னை யுடையா னருளிலதேற்
 றேறுமே சிந்தை சிலர்க்கு. (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலவா சகங்கொண்டு சிந்தைசெல் லாத விடத்தையொன்று
 பலவாகு மென்னப் படுவது வோபத்தி யால்வணங்க
 மலவர் சறுத்தென்னை வாழ்வித்த நாதன் வடிவின்வந்
 தோர், சொல்வா லுணர்வுஞ் சொல்வு மொண்ணாத தனைச்
 சொலுமே. (௧௫)

அகவற்பா.

சொல்லும் வார்க்கு நீயே யாயினுஞ்
 சொல்லாற் சொல்லப் படா ஆய் நீயே

யுள்ள முள்ள நீயே யாயினு
 முள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅய்
 கண்ட வெல்லா நீயே யாயினுங்
 காட்சியிற் படாஅ மாட்சிமை நினதே
 யெல்லாப் பொருளு நீயே யாயினு
 மல்லா திருத்தி யமல நீயே
 யெல்லா விடனு நீயே யாயினு
 முள்ளா தவர்பா வில்லை நீயே
 யஃதான், றரியதி னரீயை யெளியதி னெளியை
 பெரியதிற் பெரியை சிறியதிற் சிறியை
 நொய்யதி னெய்யை யையதி னேயை
 வெய்யதின் வெய்யை தணியதிற் றணியை
 யணிமையி னணியை சேயதிற் சேயை
 குறுமையிற் குறியை நெடுமையி னெடியை
 பருமையிற் பரியை நேர்மையி னேரியை
 யின்ன தன்மை யாயநின் னியல்பு
 வான நாடரு மறையுமியானு
 மறிந்த வளவி னரற்றுது நின்னள
 னிறந்த பெருமைக் கெங்கே யெறிந்த
 திலத்தள வல்லது நிலத்தள வுறமை
 யிலக்கது சிறுமை யன்றே சலத்துறு
 மதியென நடுங்குமென் மதியை வாங்கிப்
 பதிவியிற் படுத்தப் பார்மிசை யுருவாய்

வந்தருள் சொருப! வாணோர்
சுந்தனைக் கரிய தெய்வ நற்சுடரே.

(௨௬)

நேரிசைவெண்பா.

சுடர்க்குச் சுடராஞ் சொருபானந் தன்றூ
ளிடர்க்குப் படையா விருக்க-வுடற்குச்
சிலகோலஞ் செய்தவமே செத்துப்போ வாரே
யுலகோரி தென்ன வுணர்வு.

(௨௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உணர்ருடம்பி நிலைமை யுடம்புயி ருள்ளதெல்லாங்
கொணர் ரினிய குரைகழ னல்கக் கொண் டாடிக்கொண்டு
புணர் ரருட்சொரு பானந்த நாதர் புகழ்வல்லவா
கிணர் ருளம்பா மானந்த மாம்படி நித்தலுமே.

(௨௮)

அகவற்பா.

நித்தலு மலர் தூஉய்க் கைத்தலங் குவித்துப்
பணியுந் தொண்டர் பிணியுறும் பிறவியிற்
போகர் வண்ண நீகாத் தருளத்
திருவரு ளதுவே யொருவடி வர்கித்
தோன்றிய சொருபர் னந்த வானற்
வாறு சமயத் தவரு நாடிக்
சூறுவது நின்னை யன்றே வேறறப்

பொல்லார்க் காயமு நில்லாத் தன்மைபு
 மிடும்பைத் தொழிலுங் குடும்பச் சமைபுந்
 தாகா திகளும் போகாப் பிணியும்
 பிறப்பிற் றுன்பமு மிறப்பிற் கேடுங்
 கேடறு கின்ற வீடுறு நினைவுந்
 தவத்துறு முயல்வு மவத்துறை யிகழ்பு
 மெல்லா மொக்கச் சொல்லா நின்று
 மொவ்வா வியற்கையின் வெவ்வே ருன்
 விவ்வா றென்றோ விறைவ செவ்வே
 பற்பல வழியோர் பதிக்கு மதியோர்
 கற்பித் தனரெனக் காணார் சொற்பித்
 தாமன் றெனதின் றேழுறு மாக்க
 டாமன் றொப்பிவர் தமக்கே காமுறத்
 தம்மா னறியுந் தன்மையிற் றடவிக்
 கைம்மாக் கண்ட கண்ணி லாளரு
 முறிகாய் சாக முலந் தனித்தனி
 யறியா தோர்க்கு ழரமா மாறு
 மொக்கு மன்றே மெய்க்க னாளர்க்
 காயா விடினு மாயினு நீயாய்
 ஞானக் கண்ணி னிகழ்து
 யூனக் கண்ணி னுலகா யினையே.

(௧௯)

நேரிசை வெண்பா.

உலகமாந் தோற்றம்போ யோருருவாய் நேரே
 யிலகி னென்கண்ணி னிற்கட் புலனொழித்துக்

கையாற் றடவினர்க்குக் காண்கின்ற வோவியங்கள்
பொய்யாய்ச் சுவராமாபோல்.

(௨௦)

கட்டளைக்கவித்துறை.

போலா வுரைகொண்டு போற்றினு மென்றலை யிற்பொறித்த
காலா தரஞ்செய்து கண்ணீர் ததும்பிக் கசின்துருகி
மாலா குவநல்ல வார்த்தைகண் டர்வடித் துப்படிக்குங்
கோலா கலவுரை கூகையும் பேயுங் குழறுவவே. (௨௧)

அகவற்பா.

குழறு சிறுவர் மழலை மென்சொற்
கேட்டு மகிழ்த லல்லது மீட்டுக்
கழறு சவரை விழுமி யோரே
யன்ன தன்மைநீ முந்நீர்ப் பிறந்த
புற்புத நிகழ்ந்த பொருளொரு பொருளாக்
கற்பனை செய்யு மற்ற மாக்கண்
மலவுடன் மன்னு வந்தன வுணவின்
பலமெனப் புலவர் பகரவு நிலையி
னுற்பவ மனத்திற் கற்பித மெல்லாச்
சொற்களு மென்னச் சொல்லியு நற்பொரு
ளெம்மதென்னவெம்மதென்று
மம்மர்மாந்தர்மயங்கித்தம்மிற்
கலகஞ்செய்யக்கர்முற்றவர்பா

லீல்காநிருந்தும்விலகாநீயே
 வன்பாவியனொமன்பாலன்பா
 பவ்வழிமாற்றிச்செவ்வழிப்படுத்தப்
 புரணமேனிடொளிந்தினிதிலங்கத்
 தரணிவாழத்திருவவதரித்த
 சொருபானந்ததிருமாமுனிவ
 வருளேபொருளெனநினைநுநெதருளுடை
 மெய்யுணர்வாளர்மெய்யிற்றேன்றி
 யையுணர்விற்குமமிர்தாயினையே
 பலவெனிற்பலவாயொன்றெனினொன்றா
 யிடெதனினிலதாவுளதெனினுளதாய்
 நன்றெனினன்றாய்த்தீதெனிறந்தா
 யன்றெனினன்றாயாமெனினுமா
 யீதிதுவென்னுநீதியின்றி
 யாதேயாகநினைந்தனரஃதே
 யாகநின்றவேகநாயக!
 நீகண்டிருக்கினல்லதாகத்
 தொழிவறநிறைந்தநின்னுரு
 வழியிலைகாணமதியிளோர்க்கே

(உஉ)

நேரிசைவென்பா.

மதியாலு நாலு மறையாலு மற்றோர்
 கதியாலுங் காண்பரோ காலான்-மதியாக்கொண்

மீட்டாசறுத்தாண்டவீரன்விழியாலே
காட்டாதபோதந்தக்கண்.

(உரு)

கட்டளைக்கவித்துறை.

கண்ணுளனையன்றிக் காணாது கண்ணவன்கண் னெழிய
வெண்ணாது சிந்தைகொண் டேத்தாது நாவிறை தாளொர்
நண்ணாது சென்னி நயவாது நாசிறற் சீரொழிய [ழிய
வுண்ணு செவியவ் வெளியொடல் லாதுரு காவுடம்பே ()

அகவற்பா.

உடம்பே, மலநினமுனை வழுவுன்பிறைச்சிப்
புலவுநாறிப்புழுச்சொரியும்மே
தலையே, நில்லாப்பொருளைநிலையெனநினைந்து
பொல்லாதவரைப் போய்ப்பணியும்மே
கண்ணே, மலம்பொதிந்தியற்றிய வடிவினைமறையக்
கலன்புனைமாதர் கவின்காணும்மே
மூக்கே, உடன்மணமுணரா தொருமணங்கொண்டு
முடைமணமாறி மொத்துண்ணும்மே
வாக்கே, அறம்பொருளின்பம் வீடெனநான்கின்
றிறங்கெடவெரியுந்தீச்சொரியும்மே
செவியே, பிறனில்வாழும் பெண்மைகேட்கும்
புறனுரை யன்றி யறனுரை பெருவே
கையே, மடக்கொடி மாதர் வயிற்பணி செயும்புல
னடக்கிடு சொருபற் காம்பணி செயாதே
மனமே, ஏதுசெய்தா லேதா மென்று

காதற் கடலின் கரைகா னாவே
 யானே, குடும்ப மென்னு மடங்கற் காட்டி
 னிடும்பைக் கெல்லா மிடனா யினனே
 யின்ன தன்மைய னான வென்னை
 யாரண மறியாக் காரணக் கடவுளென்
 றாரணங் கெடுத்த பூரண புராணன்
 சொருபா னந்த னிருபா தங்கள்
 புலைய னேனுக் களிக்கத், தலையே
 பற்றா வளித்த பொற்றா ளல்லது
 மற்றோர் தெய்வம் வணங்கறி யாவே
 கண்ணே, அருவி பாய வருளா னண்ட
 வருவ மன்றி யொன்றுங்கா னாவே
 முக்கே, மெய்கழல் புறவுளன் மெய்ப்புகுந் தருளிய
 மொய்கழன் முளரி மணமுர லும்மே
 வாக்கே, கருவினை யறுத்த கழலினை கனவினு
 மருவ லன்றி மற்றறி யாவே
 செவியே, கூறு மன்பர் குரைகழற் றெடுத்த
 வாரமிர் தருந்தி யாரா வாமே
 கையே, என்பணி யுடம்பாம் வன்பிணி மருத்துவன்
 றன் பணி யன்றித் தானறி யாதே
 மெய்யே, விகிர்தன் வந்து மெய்யே தன்னுட்
 புகுத வுரோமம் புளகஞ் செயுமே
 ஊனே, நெக்கு நெக்கு நீரா வருகி

யுக்கு நாத னொளிபுக் கதுவே
யானே, யானென தின்றி யெல்லா மாந்
தேனினே யருந்திச் சிவமா யினனே
யோதின னெல்லாப் பேதமும் போந்த
வாதனை யன்றி மற்று
நாதனை யொழிய நான்கா னேனே.

(௨௫)

நேசசைவெண்பா.

காணும் பொருளெல்லாங் கண்ணாகக் காண்பவர்க்கு
கோணஞ் சமயிகடங் கொண்டாட்டம்-வேணுமே
சூழ்ந்திருக்கு நாடுஞ் சொருபானந் தன்பதத்தீத
வாழ்ந்திருப்ப தல்லாது மற்று.

(௨௬)

சுட்டனைக்கலி த்துறை.

மற்றுக் கொளவொன்றும் வேண்டா மனனே! வரனிசந்து
பெற்றுக்கொ ளொந்தை பெருமானே யுன்னப்பெறவவன்சீர்
கற்றுக்கொ ளாண்ட கருணைக் கழல்சை விடாதிருந்து
விறுக்கொ ளொற்றிறைவ யென்னிது வேநின்னை வேண்டு
[வனே. (௨௭)]

அகவற்பா.

வேண்டலன் விண்ணு மண்ணு நீண்ட
புகழு மறனும் பொருளு மின்பமுந்
திகழும் வீடுஞ் சிறப்புந் தொகையி
னெல்லாப் பொருளு மில்லா வாகி

யொழியினு மொழிகப் பொழியினும் பொழிக
வெனையா ளுடைய சொருபானந்த!

நினையா நிர்ப்ப் துண்டு மன்னே
மன்னு நின்னடி மறவாது நினையமற்
லுன்றுதல் கனவினு மொழிய வாக்குன்
னும் மொன்று நனிற்ற மற்றவந்
றாம னாகி யொழிய முக்குன்

முற்றுத் தளிசடி முசல முன்னே
மற்றை நாற்ற மாற்றக் கண்ணுந்
திருவுரு வதுவே தினைக்க மற்றே
ருருவுங் காணு தொழிகச் செவியுன்
கீர்த்தி யொன்றுங் கேட்க மற்றொரு
வார்த்தையுங் கேளா வாகக் கையுன்
காற்றலை யேவல் செய்யக் கவலைச்
சேற்றலை யேவ றுறக்க நாய்த்தலை
மற்றோர் தெய்வம் வணங்கா வுன்றன்
பொற்று ளிணையே பொனிய மற்றை
யவயவ மெல்லா மவயவத் தடுத்த
விவை யிவை செய்ய யானுஞ் சிவமா
வாவா வென்றன் றருளு மருண்ணைந்
தோவா துருக விவ் வுடம்புகு மளவே.

நேரிசைவெண்பா.

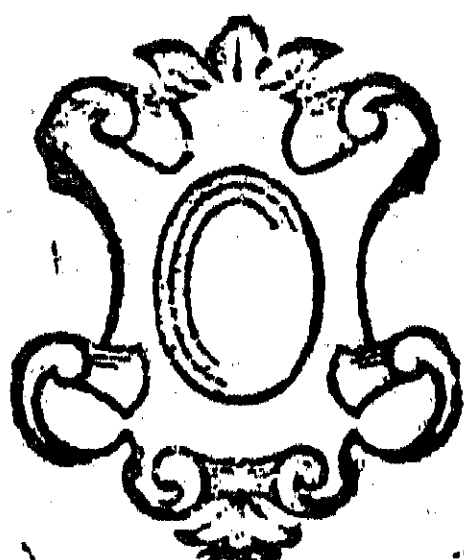
அளவா யிருப்பதே யையோ வரனுந்
துளவார் முடியோனுஞ் சோதித்-துளவாறு
தன்னையா யாநிற்பத் தம்பிரான் றுனேவந்
தென்னையாள் கின்ற விது.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை

இதுவா மதுவெனி லன்றிநின் றேயெப் பொருள்களுமா
மதுவா கினுந்திரு மேனியன் பாலமு வார்க்கருளான்
மதுவார் பதநல்கு மல்லது வானவர்க் கும்பிறர்க்கும்
பொதுவா விருந்தது வோசொரு பானந்தன் பூங்கழலே. ()

மும்மணிக்கோவை முற்றிற்று

ஒன்பதாவது.

நான்மணிமாவலி.

தத்துவானுபவம்.

அகவற்பா.

பூவை வண்ணனும் பெரன்னென வண்ணனும்
தீவண் ணனுமெனச் சிறந்த மூவரு
முண்ணிகழ் ஞானக் கண்ணாற் காணும்
வண்ண மில்லா வண்ணல் வண்ணங்
காணப் படாஅன் காண்பவ னாகுங்
கேட்கப் படாஅன் கேட்பவ னாகுஞ்
சொல்லப் படாஅன் சொல்பவ னாகு
முயிர்க்கப் படாஅ நுயிர்ப்பவ னாகு
மியக்கப் படாஅ நியக்குவ னாகும்
புணரப் படாஅன் புணர்பவ னாகும்
உணரப் படாஅ நுணர்பவ னாகுஞ்
செய்யப் படாஅன் செய்பவ னாகு
மையப் படாஅ வறிவா மெய்யன்
புவியிற் றிண்மை புனலி னெகிழ்பு
தீயின் னெம்மை வாயுவிற் சலனம்
வானிற் புரைத்தல் பாணுவிற்றேசு
மதியிற் றண்மை மன்னுயிர்க் குணர்ச்சி
திதியுற முன்னே செய்த முதியோ
னெவையுந் தன்னிற் றேன்றி நின்றிறக்க
வவைதனக் கில்லா தாம விகார

மாகி நின்ற வேகன் சொருபன்
 யோக மெட்டு முணர்ந்த பாகத்
 தெருள் புரி சிந்தைப் பெருமா தவர்க
 ளருள்விருப் புறுவா னஞ்சி நிற்க
 மறுளா மெனையோர் பொருளா நினைந்தென்
 னிருளார் யாக்கை நீக்க வருளா
 மின்னெனும் புகுந்துதன் பொன்னடி பணித்தென்
 கண்ணெஞ் சுருக்கிக் கண்மா ஞமன்
 மஞ்சனஞ் சொரியவே நெஞ்சினை நடுக்கி
 யஞ்ச லஞ்ச லென்று தஞ்ச மில்
 யாக்கையும் பொருளு மாவியும் வாங்கி
 நோக்கி னென்வினை நூறிப் பூக்கமழ்
 பாதந் தலையிசைப் பதித்துப் பழமறை
 யோது முபாதி யான பேதப்
 பந்தமுஞ் சீவனும் பரனு மாகி
 வந்த மாயா பேதம் வந்த
 விடந்தொறுங் காட்டி யிரண்டு பாதியுங்
 கடந்து நின்ற கண்ணே யாக்கி
 யுலவு முடற்குயிர் மலரி னுற்றஞ்
 சொலவினிற் பொரு டீய்மணிச்சோதி
 திலத்தி னெண்ணெய் பலத்தி னின்சுவை
 விறகினிற் செந்தீ பாவி னுறுநெய்
 யென்ன நின்ற விப்பொரு ளியா
 னென்ன வென்னிற் காட்டிப் பின்னர்ச்

செய்தருள் விரகு செப்பும் வகை யறியேன்
கைதவ மின்றிக் கண்டும் பொய்தவ
மெய்யோ வருகி வீழா
வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே.

நேரிசைவெண்பா

அருவமாய் நின்ற வொளியப் படிநிற்க
அருவமாய் வந்த வொருவன்-சொருபன்னுள்
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்க மாட்டாதே மாருலம்
பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து.

(௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பருதிநள் பல்லா யிரங்கதி ரும்மிரு ளப்பகலா
வொருதிசை கால மூலக மொழிவற் றொளிநுந்தன்மை
சுருதிக ளாயிரஞ் சொல்லவு நஞ்சொரு பன்பதங்கள்
பொருதிகன் மார்க்கிகள் காண்கிலர் கத்திக்கண் பூத்தலினே.

விருத்தம்.

பூத் திருக்கையால் வைத்துநஞ் சென்னியில்
பொன்னடி பொறித்துள்ள
மாத் திருக்கையோர் மாத்திரை யதனிலே
மாற்றிவா சகமொன்று

பார்த் திருக்கெலா முரைப்பரும் பொருளின் வே
 றின்றியே யொன்றாகப்
 பத் திருக்கவாம் படியருள் சொருபனைப்
 பாவிகள் பணியாரே.

(ச)

அகவற்பா.

பணிக்க வேண்டுநின் பழுவடி யார்க்குக்
 கணிப்பி னேவலென் கையாற் செய்க
 கரந்தொழு தேத்தக் கடிமலர் தேடிப்
 பரந்தெழு வென்றன் பதங்க ணிரந்தரம்
 பூக்கழ லென்றும் புகழ்ந்து போற்றியென்
 வாக்கு நின்னை வாழ்த்த நோக்க
 நீக்க மின்றி நின்றன் மேனி
 நோக்கி நுண்டுளி சொரிய மூக்கு
 மதமண னுண்ண மதியா துன்றன்
 பதமண னுண்டு பருகத் துதியெனு
 மாறி ஸன்பர் வாக்கெழு மதுரத்
 தேற லுண்ணவென் செவிக ளாறி
 யச்ச மற்ற வடியவர் வைத்த
 மிச்சி லுண்ண வென்ற நிச்சலும்
 பாவிடை நூலிற் பரந்தெழு வறுத்த
 சேவடி சூடவென் சென்னி மேலிட
 வற்ற தவத்தோ ருறுதுய் ரெய்த

தான்மணிமாலை.

நற்றவ மிலேனை நாடிப் பெற்ற
தாயி லாகி யாண்டநின் றனக்கே
கோயி லாகவென் குரம்பை யோயா
தொளிவந் துள்ள மொழியா விற்பக்
களிவந் துருகிக் கரைய வெனியா
வீட்டிய விருக்கு மாறு
காட்டிய சொருபநின் கருணை கண்டே.

நேரிசைவெண்பா.

கண்டு குழைவர் கணையென்றும் வேலென்றுந்
தொண்டர் குழையுஞ் சொருபன்கண்—கண்டு
மனங்குழையா ரையோவிம் மானிடவர் மாயக்
கனங்குழையார் காவியங்கண் கள்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

காவியங் கண்கள் பனிப்பவந் தாய்கடி மாமலர்க
வேியந் தோகை தொழுதனை யோசொரு பன்பதங்கண்
மேவியங் கார்தொழு வராவர் மெய்யும் பொருளுமன்றி
யாவியங் கொள்ளுமென் றேமறை நான்கு மறையுநின்றே.

விருத்தம்.

நின்ற வொன்றைநினை யாது நெஞ்சினிலை
யாத விவ்வுடல் நித்தமா

மானுட வேடஞ் சாத்தி வந்தெ
 னானுட லாவியு னுடைமை யானவை
 முன்னர்க் கொண்டு முளரியங் கழலென்
 சென்னியிற் சேர்த்து நின்னைத் தந்த
 பின்னர் நின்னை யல்லான் முன்னை

யாதுங் காணு திருந்த நாத
 வெனதனு பவமே பிரண்டுங் கணையிரு
 ளிரவி முன்ன ரெஃகிய பரிசெனின்
 வரவு போக்குளன்-மற்றவ னிருண்
 மீண்டும் வருதலு முண்டா
 மாண்டகை யென்றுந் துண்டாச் சுடரே.

(௨௭)

நேரிசைவெண்பா.

துண்டாச் சுடரனைய சோதி சொருபனே
 யாண்டவனே பென்றழைத்த வப்பொழுதே—மீண்டு
 மறித்தொருகால் வாராமே வந்து தலைமேற்
 பொறித்தருள்வான் செம்பொனடிப் போது.

(௨௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

போதா ரயனரன் மாற்கும்புத் தேளென்று பொய்ம்மையற
 வேதா கமங்கள் விளம்புஞ் சொருபனோர் மேனிகொண்டு
 பாதா ரவிந்தங்க ணையேன் றலையிற் பதித்திடவுஞ்
 சாதா ரணமா விருப்பது வேயிச் சகத்தினிலே

(௨௯)

விருத்தம்

சுகத் தார்செய் தவங்களின் மாய்க்திடு

சமுகக் காம்விர தங்களி னேய்ந்திடு

மகத் தாலிவ லந்தலை யாம்பவ

மயக் காற நினைந்திலம் யாம்பவ

முகத் தான்மறை நின்றறை சாந்தியை

முதற் சாதன மொன்றில நீங்கலில்

சுகத் தாறி யிருந்தன மீங்கிரு

சுடர்த் தாள்சொரு பன்றர நாங்களே (௨௦)

அகவற்பா,

வரி யவர்வே றில்லை யிச்சுகத்

தானமைத் தனனே யென்பார் கரிய

செங்க ணெடுமால் செய்தன னென்பார்

பங்கயத் தவனே படைத்தன னென்பார்

ரிந்திரன் முதலா விமையவ ராலே

வந்ததிச் சுகத்தென மதிப்பார் சிந்தை

யாயி னிலதா மல்ல துண்டா

மாயையிச் சுகத்து வந்த தென்பார்

முக்குண வடிவா முலப் பகுதி

யிக்கட லுலக மீன்ற தென்பா

ரொலியே தந்ததிவ் வுலக மென்பார்

மலியும் வினையான் வந்த தென்பா

ரணுவிவ் வுலகை யாக்கிய தென்பார்
 கணிகர் புத்தியின் கற்பனை யென்பார்
 சூனியத் துலகு தோன்றிய தென்பா
 ரான்றவ ரொருவ ராலு மன்று
 பூதந் தன்னின் புணர்ச்சி யென்பா
 ரோது மியல்ப தில்லை யென்பா
 ரிப்பரி சளவி லாத வா திகள்
 சொற்பொரு ளறிந்து மெய்ப்பொரு ளறியாது
 கற்ற வளவிற் றர்க்கஞ் சொல்லிக்
 கூவற் பூட்டைக் குண்டிகை போல
 வோவற் றுற்பவத் துழல்பவ ராவ
 ரோமெனும் பதத்தி னுட்பொரு ளென்று
 தூமறை பரவுஞ் சொருபா னந்தன்
 மையற் பிறவி வன்பகை யறுக்குஞ்
 செய்ப சேவகன் சிவப்பிர காசன்
 மனக்கணக் கிடாமல் வந்திப் பவர்க்குத்
 தனைக்கணத் தருள வல்ல தத்துவன்
 ஞானந் தன்னிற் றேனன்றி
 மோனந் தன்னின் முடிய முற்றுமே.

(௨௧)

நேரிசைவென்பா

முற்றுமாய் நின்ற முதல்வன் சொருபன்றாட்
 கற்றுமா லாகி யமைவுற்று-மற்றேனன்றிற்

சென்றவர் மண்டித் திரியா திருந்ததி
னின்றவா நில்லாவே நெஞ்சு.

(௨௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுத்த மனந்தஞ் சுகமென் றுபபிடஞ் சொல்சொருப
னுத்தம னந்தக் கரண மொருக்கி யொளிரினல்லாற்
றத்த மனன்கொடு தத்துவங் காணும் பரிசெனவர்க்
கத்த மனமுத யம்மவன் பாலுள வானபின்னே.

(௨௩)

விருத்தம்.

பின்னா பின்னம தெனவே நின் று
பிணங்கா நிற்பார்கள் பேச்சிற்கு
முன்னா நின்றிடு மனனுக் கும்மிவை
புடையா னெனவரு முணர்விற்கு
முன்னா நின்றிடுஞ் சொருபா னந்தனை
மொழிவா னரிதென முதுவேதஞ்
சொன்னா லறிகில ரவனா ரருளடி
சூடா தவர்மதி கேடாயே.

(௨௪)

அகவற்பா,

மதிகே டென்னே மனிதர் விதியான்
முக்குணந் தன்னி னற்குணந் தன்னால்
வானி னேறி மாத ராருடன்

வேனில் வேளின் விழாக்கொண் டாடியந்
 தாழ்ந்தவர்க் கண்டு சாலவும் வியந்தும்
 வாழ்ந்தவர்க் கண்டு மனன்வழக் குற்றுங்
 காயத் துற்ற நோயது தணிக்க
 வைத்தியர்த் தேடியும் வலியினுலடர்
 தெயித் தியர்க் கஞ்சியஞ் செற்ற மார்வங்
 கோபமே முதல் குற்றம் பெருகிப்
 பாவ மெய்திப் படுநா குற்று
 மத்திம குணத்தான் மானுட வடிவாய்
 நித்த முத்தியி னன்றிச் சித்தந்
 தந்தைதாய் தாருஞ் சுற்ற மற்று
 மைந்தர் மாதூலர் மருகர் மாற்றலர்
 கள்ளர் மன்னர் கடிய மிருகம்
 புள்ளு நாகம் பொல்லாப் புழுக்கள்
 வாதஞ் சீத மடக் குறு பித்த
 மாதி நோய்க ளார்வஞ் செற்ற
 மதமாற் சரிய மானந் தம்பங்
 கதனார் கோபங் காம மாசை
 யைம்புல னொருநான் கந்தக் கரணங்
 கம்ப முறக்கங் களிப்புக் கவர்பு
 கல்வி செல்வ நல்குர வாதி
 யெல்லையில் துயரா லல்ல லெய்தித்
 தீக்கிரை யாகித் தேகங் கூற்றின்

வாய்க்கிரை யாகி வாணுள் போக்கி
 யறிவ தெல்லா மழித்துச் செறிவினை
 யொக்கி னுயரீற் குறையின் மக்களிற்
 றேவரில் விலங்கிற் செனித்துப் பாவந்
 தீக்குணந் தன்னுற் போக்கிட வொண்ணு
 விலங்குச் சாதிபிற் பிறந்து மலங்க
 வொன்றை யொன்று கொன்ற றின்ற
 றுஞ்ச லஞ்சன்மை துனித்த லெஞ்சந்
 நெறியில் பிறப்பி னிரய நன்றே
 பாவப் பெருமைத் தாபந் மாகிக்
 காற்று மழையுங் கதிரவன் வெயிலு
 மேற்று மெல்லையில் கால மாற்றும்
 படியுணர் வில்லாச் சடவடி வாகி
 முக்குண வினையின் முழுகி நிற்குண
 வெந்தை 'சொருப னிணையடி
 சிந்தை செய்யார் செய்வ ரருவினையே.

(௨௫)

நேரிசைவெண்பா.

அருவிபாய் கண்ணிடுகு மஞ்சலித்த கையாற்
 நெருவெலா மென்றோ திரிவேன்-சொருபா
 வெமைக்கண்டு கொண்டாண்ட வெம்மானே யென்று
 நமைக்கண்டு நாடர் நக.

(௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நகலுறு மேசொரு பானந்த நாத நதிநதங்கள்
சகலமுஞ் செல்வது சாகரத் தேதர்க்க சாத்திரங்கற்
றிகலுறு மார்க்கிக னெல்லா வழியு முடிவிற் சென்று
புகலுறு முத்தியி னென்னாது நின்று பொருதிடவே. (௨௭)

விருத்தம்.

பொருதிவ் வுலகை யாள லாமிவர்
புயல்செய் குழல்கொள் போதி னானுள்
பொருவில் விசிக மாகும் வாள்விழி
புருவ மிருவி லாகு மேயெனக்
கருது மதன ராசன் வாழ்வுசொல்
கவிகண் மொழிகள் காமி யேமிறை
கருணை யுத்தி யாகை யானிரு
கழலு முடியு நாட மால்கொளு
மருதி னிடையி னுரு மாதவன்
மலரின் மிசையின் வாழும் வர்னவன்
மதியி னறியொ னாத தானொரு
மனுடர் வடிவ தாகி யோவிடு
சுருதி முடிவு கூறும் வேற்று
சுகமெய் யுணர்வு காணு மாறொரு
சொலவி னருளு நாதன் மாசறு
சொருப னடிகள் குடி வாழ்துமே. (௨௮)

அகவற்பா.

வாழ்தி மனனே மாய வாழ்க்கையி
 னாழ்துய ரேது மறியாய் நாளுங்
 கண்டுங் கேட்டு முண்டு முடுத்துங்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் கூடியும் பிறிந்து
 முறங்கியும் விழித்துங் கறங்கு போற்குழன்று
 செய்தது செய்து சென்றவிக் காலத்
 தெய்திய வெமக்கிங் கியம்பேயெய்திய
 துண்டு கேண்மதி யுன்வச மொழிந்து
 பண்டை வல்வினைக் கண்டகர் கொண்டு
 போம்வழி போகிப் புன்னுனைப் பனிநீ
 ராம்வழும் பளவா யன்னை யருதா
 மண்டு தீமிசு தண்டனிற் புக்குப்
 பிண்ட மாகிப் பெருத்துக் கண்செவி
 மெய்வாய் முக்குக் கைகான் முதலிய
 வரும்பி யன்னை யுணவா னிரம்பி
 யவற்றின் வழியே யறிவது பிறழ்ந்து
 கவற்றி பெருகக் கைகா னிமிர்க்க
 வொல்லாச் சிறையி னுள்ள துன்ப
 மெல்லாங் கரந்தை யிருமதிச் சென்றபிற்
 சாலும் வல்வினை காலாற்றள்ள
 மேலாக் காலுங் கீழாத் தலையு
 மறிய விழுந்தங் கறிவுபிறழ் வெய்தித்

தப்பா மலனுந் துப்பா னுகர்ந்து
 விழும முற்றாங் கழுமத் தனையாங்
 குழவியிற் றுன்பங் குவாலே வழுவின
 நடைகற் றளவின் ஞானநல் கினரா
 லடைவிற் குரவ ராலேயே தடையிற்
 காளைப் பருவத்துக் காம வெந்தீச்
 குளைப் பட்டுத் துயரே பீளை
 வடியக் கண்ணுந் தடிகா லாகத்
 தள்ளி நடந்து சாலவு முனந்தோ
 ரெள்ளு மூப்பா னிடசே யுள்ளோ

யிடும்பை செய் தொழி லாற்கடும் பிணி நோயாற்
 சுற்றத் தவராற் பற்றலர் தம்மான்
 மற்று முற்ற தெற்ற விற்று
 மாண்டுடல் கழிய வல்வினை யுடன்போய்
 மீண்டு மீண்டும் வெவ்வே றுடல
 மாயழி வெய்தி யனந்தயோனியி
 னீயுறு துயர மறிதி னீயா
 விற்பம் வேண்டுதி யாயி னிற்ப
 வருவாய் வந்த சொருபா னந்த
 னாடி யுழுந்துருள் போதிற் கேடி
 லுரைகழி யிற்ப வருவுன தாக்குங்
 கரைகழி காதல் கொண்டு
 விரகழிந் தடியின் மேல்விழுந் திடினே. (௨௯)

நேரிசைவென்பா.

விழுந்து கிடவாதார் வேதனைபோ மாறென்
மொழிந்த மறைமுடிவின் முற்று-மழுந்து
துனியார் பவமருந்தாச் சொல்லுஞ் சொருபன்
முனியா வருளுடையான் முன்.

(௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முன்னம் பிழைத்தது நும்மையம் மொய்கழல் காணவுற்ற,
வன்னம் பிழைக்கச் செலவிட்டி லீர்பின் பகத்ததுவே,
டன்னம் பிழைக்கட்டிச் சாந்தமும் பூசித் தவறுசெய்தீ,
ரின்னம் பிழைக்குஞ் சொருபன்முன் னேசென் றிடப்பெ
றினே.

(௩௬)

விருத்தம்.

இடக்கரு துகிலவொ ராக்கை யாய்த்தொழி
லிலக்கறு மெழுவகை யாக்கை யாய்க்கெட
வடக்கரு புலனவை மேற்கொ ளாத்தனை
யலைத்திட வலைதுலை மாற்றி னாய்படுஞ்
சடக்கென வொருதிரு வார்த்தை யாற்றிகழ்
தனைத்தரு சொருபனை யேத்தி நோற்றில
திடர்க்கடன் மூழ்கிடு நாட்டி லார்க்குள
தெனக்கென வொருமனன் வாய்த்த வாய்க்கையே

அகவற்பா.

வாய்க்க மா லுடப் பிறவி யாக்கை
 யூறின் றாக வ்யர்குலத் துதிக்கப்
 பேறுண் டாகப் பெற்று மாறின்
 றறனும் பொருளு மின்பமும் வீடு
 முறைமையின் மொழிந்த முதுமறை முதல்வன்
 வேதப் பொருளை விரித்தரு ளாகம
 மோதிய புராண முப்புரா ணங்க
 ளிதிகா சங்க ளிவ்வழி வந்த
 மதியோ ரமுத மதுர ளாக்கா
 லோதும் பொருளி னுள்ளம் வைத்துக்
 காது நூலிற் கருத்துவையாது
 காமங் கொலைபொய் களவறக் கருணை
 தூய்மை செவ்வை துணிஞ்ஞன் சுருக்க
 லிரும்பொறை யென்னு மியமமீ ரைந்து
 மருந்தவங் கொடைமதி யார்த்தீ கமமைப்
 பூசை கேள்வி பொருந்திய விரத
 மாசி னுண மந்திரஞ் செபமென
 வோது நியம மாகுமை யிரண்டு
 னாதனம் பயின் றுவாதசயம் பண்ணி
 யிர்தியந் தன்னி னெழுச்சியை மீட்டாங்
 கந்தக் கரண மசைவற வெருக்கி
 யொருக்கிய விடத்தி னுணர்வினைக் கொண்டு

தரங்கம தறவே சமாதியி னிருந்து
 பாவுட லதனைப் பார்த்தங் கழித்துப்
 புரண போதமு மொழியத் திரணமு
 மில்லை யாக்கி யாவையுந் தானெனுஞ்
 சொல்லு மாறிச் சொருபனன் கழல்கள்
 கண்டு கொள்ளுந் தொண்டருட் கூடா
 ருண்டியும் புணர்ப்பு முறக்கமும் பயமுங்
 குணனும் புழுவி னுணர்வே யாகி
 மற்றவைபொருட்டால் வான்பொருளீட்டக்
 கற்றவை விற்றுக் கான்பல கடந்தும்
 பற்றலர்ப் பணிந்தும் படிநுகள் செய்து
 மருந்தின் மந்திரத் தருந்துய ருழந்துங்
 குலத்தொழில் புரியாது புலைத்தொழில் செய்தும்
 வங்க மேறியும் வல்லிரு ணடந்துந்
 துங்க மன்னரைத் தொழுது போற்றியு
 மங்கவர் மதிப்ப வாகவத் தேறியுங்
 கைநா கத்தின் காலிட் டோடியும்
 பைநா கத்தைப் பணிகொண்டு புணர்ந்துஞ்
 செல்வர்பிற் சென்று நல்குர வுரைத்துங்
 களவும் பொய்யு மளவறப் பயின்று
 மெய்யா முயற்சியொடு செய்யாச் செயலிற்
 செய்யா தில்லை செய்து மெய்திய
 வேது மில்லை யெனினுந்
 காதலிற் றணியார் கழிந்துபோ குவரே.

நேரிசைவெண்பா.

போகாது வாசாப் பொருளெல்லா மாயல்லா
வாகர் தழியாத தாகாதே-யாகா
சொருபனா நாமத்தென் றுன்பந் துடைப்பா
னுருவுமாய் வந்த வொளி. (௩௪)

கட்டளைக்கலி த்துறை.

ஒளியார் வளைகலை நாணிழ வாருரு வுந்திரியார்
தெளியாத பித்தென்று செப்பவி ரார்நின்று தேங்கக்கண்
ணீர், குளியா ரினிய கொடிய வென் னூர்குர வன்சொருப
னவியா ரலங்க லெனிதோ புனைய வரிவையர்க்கே (௩௫)

விருத்தம்.

அரிவைத னளக மிருளும்புய ண்ணிதிரு திலக நுதல்புனி
யரிமதர் விழிகண் மதனைங்களை யழகிய வதன மலரம்புயங்
கிரிவம தரிகொ ளணிசங்கிரு கிரியென வுயரிய விருகொங்
கைகள், கிளிமொழி யுருவு திருவென்றயர் கிறிபடு புல்வ
ரறிவென்சொல, விரிவுறு சனன மரணஞ்சல மிடர்சுக
மிதனு ளலவுஞ்சட, மெனமொழி பவமெனெழுவன்கட
லிடையற முழுகி யழிகின்றனர், புரிவுற மனனை யிருவென்
றருள் பொழிவிழி யருளி யிருதன்கழல், புனைதரு சொருப
னருளின்புறு புணரியின் முழுக விதியின்றியே. (௩௬)

அகவற்பா.

விதிவலி யின்றி மதிவலி யன்றே
 யலைகடல் கடைந்த ஞா அன்று
 நிலையுடை யசைவின் மந்தர மத்தாய்
 விசையினிற் றசிகர மெத்தனை யற்றுப்
 போகா ததுவே போத நொந்தன
 நாகா திபனு நாண வேக
 விடஞ்சுட வெந்து விருப்புட னுண்ணக்
 கடைந்த வவுணர் கையே யடைந்த
 திருவு மமீர்துஞ் சிந்தா மணியும்
 பரியு மைரா வதமுந் தருவும்
 பெற்றவர் பிறர்பிற ரன்றே மற்றை
 விதியே விபரீ தத்தா ரறுதி
 சொற்றொழி ருனு மறப்பயன் றருமே
 காலம் வாசி மகமே ஞாலங்
 கொடுத்தது கோவிந் தற்கே கொடுத்த
 மாவலி பெற்ற தோவலில் சிறையே
 குஞ்சரத் திற்குங் கோளர விற்கு
 மஞ்சிறைப் புட்கும் வெஞ்சிறை யெதனால்
 விதியின் வலியா லன்றே யதுவோ
 ஆழ்வினை யுருந் துவந் தூட்டு மென்பது
 சூழ்வினை யுருந் துணியே பேழ்வாய்
 ஞமனைத் தப்பல் ஞார்க்கு மரிதே

வெருவரத் தக்க வெருமுன்று மொழித்தவ
 ரொருவரில் லெனி லுலகத் திருவினை
 சாய்த்தேம் விதிவலி மாய்த்தே ஞமன்வாய்
 தீர்த்தே மென்ற வெருவன் வார்த்தை
 பொய்யல வெனும்வகை கைகண் டனமே
 மறைமுடி வெல்லா மறைபுற லரிதென
 விமையவ ரோமாப் பெய்தச் சமயத்
 துறைதொறுஞ் சுழன்றவர் சுழன்றே சோர
 மாரி கோடையில் வானுயர் பெருக
 நீரின் மூழ்கியு நெருப்பிடைநின்று
 மருந்துவ துறந்து மரிய மாதவம்
 பொருந்தியும் பொருந்தார் போகப் பெருந்தகை
 பெருமை தானே கருணையி னியல்போ
 தற்சுதந் தாமோ வெற்செய்த தறியேன்
 விடைய மன்றி வேறென் றறியாக்
 கடையரிற் கடைய னாகி முடையார்
 புண்சா ருடல மெண்சா ணளவாய்ப்
 போகு மென்னை வாவா வென்று
 பங்கயக் கண்ணாற் பார்த்தருள் செய்து
 செங்கைவைத் தருளியென் சென்னியின் மிசையே
 துங்க நற்கழல் சூட்டி யிங்கொரு
 மொழிதர ஞான விழியது விழித்த
 வெண்ணில் கால மிறந்துபிறந் துழந்த
 கண்ணி லென்னைக் காணெனப் பணிய

விதியையுங் காணேன் வினையையுங் காணே
கொதிவிழிக் கூற்றையுங் காணேன் விதமுற
வுருவாய் நின்ற வெல்லாஞ்
சொருபா னந்தன் னேற்றமா கியதே. (௩௭)

நேரிசை வெண்பா.

தோற்று வ வெல்லாஞ் சொருபன் சொருபமே
பூற்றமா மண்ணீ ரொளியெங்கே-காற்றெங்கே
வானெங்கே மாலா மனெனங்கே மாமாயை
தானெங்கே யானெங்கே தான். (௩௮)

கட்டளைக்கலி த்துறை.

தானே தனைநிக ராகுஞ் சொருபனிற் சங்கையிலை
யானே யெனைநிக ராவது மேது முணரகில்லேன்
றேனோர் மலர்ப்பதஞ் சூட்டித்தன் னாச்செய்த பின்னு
முண, மூனே வடிவா மிடத்தினும் பேத முணர்ந்தி
லனே. (௩௯)

விருத்தம்.

உணர்வ தறுமவ ருணர்வ திலர்தனை யுணர வுரியவர் தாமு
மோ, ருணர்வு முணர்வறு பொருளு மறுதலி னுணர்வ
திலரிங் னாதலா, லணர்கொள் கறையுடை யவனு மாவணை

யவனு மலர்மிசை யோனாநா, மறிய விரகிலெ னரிய சொரு
 பன தருமை யறிகில ளாசையாற், கொணரு கிலளிநை
 யவனை யெனையெதிர் கொடுசெல் கிலனொரு தாயுமாய்க்
 கொடுகி யுயிர்குலை குலைய வலையிடு கொடிய விவனெதிர்
 காணவே, புணரும் வகையரு ளருவு கொளுமிநை புகுது
 கிலனென வோதியே, புரளும் விழுமெழு மருவி யிருவிழி
 பொழிய விவனொரு பூவையே. (சுடு)

நான்மணிமாலை முற்றிற்று.

பத்தாவது கலிப்பா.

தத்துவ சித்தி.

நேரிசைவெண்பா.

விடுவித்தா னெல்லாம் விடாதபடி நின் னு
கடுவித்தா ரத்தினிமை காணீர்—முடிவிற்குன்
செய்ததொன்று மில்லை சிவபெருமா னெங்ஙனே
மெய்கலந்து நின்ற விரகு.

பஃருழிசைக்கலிப்பா.

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந் தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகடேறி
யிகபரம தறமுடி யானெனதங்கற முங்கி
யகமிதம தறமின்னி யமலமெனுந் தனுவிளங்கச்
சுருதிகளின் முடிபெவையுந் தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா னாதிகளும் விளம்பவின மறிவரிய
பொருவிப்பரம் பொருளதெனும் பொற்புடைய மெய்து
ஞானப், பெருமழையுந் தொருமொழியிற் பொழிந்துபிர ளய
மதுற.

நீங்கர்த மாயையுட னீகளமமத் துவமடிய
வாங்கார மதமான மாமரங்கள் பறித்தெடுத்துக்
கற்பனையும் விரதமுமாங் களிப்பி றச் சுழித்த முக்கிப்
பற்பலவாஞ் சமயமெனும் பறவையின மிரிந்தகல

வறம்பாவ ஞானமுட னரீயவளம் பெருகவினை
 திறம்பாத நனவதனிற் றிகழ்தரவே குதித்தோடி
 யிருவினையாங் கரைபுரள வெல்லையற மிகப்பொங்கிக்
 கருதருமா மோகமெனுங் கலக்கமறத் தெளிந்தெழுந்து
 சரிதையுடன் கிரியைவனந் தானுழக்கி யாதாரங்
 கருதுகலை மண்டலமாங் கருமவியோ கதுதொலைத்துப்
 பூதவியல் பையைந்தாம் பொழிலழித்து மீதோடி
 யேதமறவறுநான்கு மிலங்கிவினைந் தெழிலாரு
 நனவதெனு நிலனழித்து நன்கில்கன வதுமருவி
 மனமுதலா நான்கினுடன் மகிழ்விடயம் பிராணாதி
 நனவெனவே நடித்துவினை நாடழித்துக் காலோடி
 யுனலரிய சுழுத்தியெனு மொப்பரிய நிலம்புகுந்து
 திறம்பாத பிராணாதி திகழ்தரமா மாயையினின்
 மறந்தேது மறியாத மாநிலனுங் கழித்தோடி
 யவ்வியத்த மெனுமடவி யழித்தறிவாந் தனைநோக்கி
 மெய்வியத்த மாந்துரிய மிகப்பரந்து வினையாடி
 யகநோக்கி னறிவாகுந் தனையன்றி யேதுமின்றிச்
 சகநோக்கிற் றுன்கரியாய்ச்சகமதுசாக் கியமாகுங்
 கருதரிய காரணபா வங்களெலாங் கழித்துவினை
 பெரியநில னதுவழித்துப் பேசரிய நிலன்மேவி
 யறிவறிவா னறிபொருளு மறிவறியா மையுமறவே
 யிறுகல்தா யிவணமென வினம்பவிர கேதுமிலா
 வரியநில னதுவழித்தங் களவறவே தான்மிகுத்துத்

தரிசற வேசத்தாதி யுலகழித்துச் சமைந்தெழுந்த
 நித்தாதி குணனென்னு நிலன்மருவி நினைவரிய
 பற்றுகும் பெருங்கடலைப் பழுதறவே தானேக்கி
 யாதுபுட னந்தமிலா வலைதிரைநீத் தளவிறந்த
 போதவெனம் பரந்துபரி பூணமோங்கியநாடன். (௧)

வேறு.

நாடியிடின மேலதுவா நாடுபொரு ளாய் முழுதும்
 வீடலற மேனியெலாம் வித்தகனா ருருவாகித்
 தேடியின மமர்களுஞ் செழுமறையும் வசடியிட
 நாடியெமைச் செய்தவள நவிலுறுமா றறிகிலமே. (௨)

உலகினுட னுயிர்பரமா யுணர்வாயெர்ண் பொறிபுலனா
 யலகினவை முழுதுமலா வரிய பிரானுருவாகிக்
 குலமறையு மமர்களுந் தடுமாறக் குவல்யத்தே
 நிலனியெமைச் செய்தவள நிகழ்த்துறுமா றறிகிலமே (௩)

அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமறு மமலமதாஞ்
 செறிவாகித் திகழுசிவப் பிரகாச ருருவாகி
 மறையோடங் கமர்கண மலறிமுறை யிடப்புவியிற்
 சிறியேமைச் செய்தவளஞ் செப்பிடுமா றறிகிலமே. (௪)

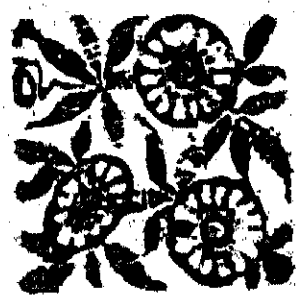
எனவாங்கு-தனிச்சொல்--ஆசிரியச்சுரிதகம்,
 அருமறை முழுது மமர்கள் கணமுந்

தெரிவுற வரிய சிவப்பிரகாச
 ரெல்லையி லருளா னெழிலுரு வாகிக்
 கல்லுறு மென்மனங் கனிசெய்து முன்ன
 முனது வடிவா யுழியுழி வந்த
 யானெனு நினைவிமைப் பொழுதினினழித்து
 முறியா விற்ப முழுமுத லாகி
 வறிவார் தன்னை யையம தறவே
 கையுற நெல்லிக் கனியெனக் காட்டிச்
 செய்தவிப் பெருநலந் திகழ்த்துத லரிதே. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருப்புக்கன் மன்னிய வென்னெஞ்சின் வஞ்சத்திசைந்து
 நின்று, கருப்பற் றறுத்தென்னை யாண்டவனே கமலத்
 தயன்மா, நெரிப்பற் கரிய சிவப்பிர காச திருவருளா,
 லுருப்பெற் றலர்ந்தநின் னெண்மலர்ப் பாதமெனுச்சியதே.

கலிப்பா - முற்றிற்று.

பதினொராவது—

ஞானவினோதன்கலம்பகம்,

தத்துவஞானம்.

[நேரிசை வெண்பா.]

ஆடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீதில் வந்த பரணை—கொடியேனென்
மெண்ணா விமைப்பளவி னிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணா கடைபோகக் கா.

[மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.]

ஒன்றாயும் பலவாய் முருவாய் மருவாய்
மன்றாய் நின்றாலு மறிவேநின் னருருருவம் (க)

மணங்கமழுஞ் செங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேநின் னெனியுருவம்
தன்னியல்பு வானவருந் தாமறியா ராயினுமென்
சென்னியினின் னெழியாத திருவடித்தா மரைமலரே (ங)

சுழலனைய வினைவழியே சுழன்றுசுழன் றிடையோவா
துழலுமெனைப் புகுந்தாள வேருருவம் புனைந்தருளி
யழலனைய விப்பிறப்பி னழுந்தாம லடியேற்குன்
கழலிணையை யளித்தாய்க்குக் கைமாறு காண்கிலமே. (ச)

துரியநிறங் கவர்ந்தொளிருஞ் சொருபார்னந்தச் சேரதி
யரியடிவிந் திரன்பிரம னமரருளந் தடுமாறப்

ரஸ்அ ஞானவிகேதன்கலம்பகம்.

பெரியதொரு பொருளாகப் பேதையே னுளம்புகுந்துன்
னுரியபழ வடியவந்த முடனா வுவந்தனையே. (ரு)

முப்பொழுது நீயேயாய் நின்றாலு மூர்த்தினினக்
கொப்பெழுத வெண்ணாது வேங்குசொரு பானந்த
வப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாறாத பேரமுதா
யெப்பெழுது மென்னிதயத் திப்படிநீ யிருந்தருளே. (சு)

வேறு.

அறிவிலெ னுளம்வரு மருளினை யயர்வுறும்
பொறிபுலன் மனன்விறல் பொடிபட வருளினை. (எ)

குறுகிய வவர்வினை குலைசெய்த விழியினை
முறுகிய பிறவிகண் முடிவுறு மொழியினை. (அ)

வேறு.

காயமதே யானாகிக் கழிகின்றே நொழியாத
மாயையெலா மறவுலகில் வாராநீ வந்தனையே. (க)

முனியேநல் லமரர்கடம் முடிகிடப்பக் கடையர்ன
தனியேனுக் கிரங்கியடித் தாமரைநீ தந்தனையே. (ம)

கரமறியா னிந்திரன்மால் கமலத்தோ னிவர்நிற்பத்
தரமறியா தென்னையுநீ தானாகப் பார்த்தனையே. (மக)

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

நான்கு.

நிலைசுலையத் தோன்றியதெ னீகொண்டவென துடல்ங்
குலைகுலையத் தோன்றியதெ னீயுண்ட வென துள்ளம்

ஒங்குவிரி கடற்றிரைபோ லுலகொடுயி நுணர்வுன்பர்
ஈங்குவிரிந் தடங்கவிரிந் தடங்காத வழகிளையே. (௦௩)

தேவர்க்குந் தேவுநீ தெளிவிற்குந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றுபிர்க்கு மூலநீ (௦௪)

எப்பொருட்குந் தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்ப்பொருட்கட் தோற்றநீ மெய்யினர்க்கு மெய்
[யனீ. (௦௫)]

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ யொளியுநீ
யூனுநீ யுயிருநீ யுண்மைநீ யின்மைநீ. (௦௬)

தோற்றநீ யிறுதிநீ துன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனனநீ மற்றுநீ முற்றுநீ. (௦௭)

எனவாங்கு-தனிச்சொல்.

உருவாயிந்த வுலகுயவந்த-சொருபானந்தனைப் பரவுதும்,
வருபா சங்களை மாற்று வோனெனவே. (௧)

நேரிசைவெண்பா.

எனதே பிறவித் துயரென தேயெந்தன்
மனதே யலமாக்க வற்றுந்-தனையேதா

௩௮௩. ஞானவிலே தன்கலம்பகம்.

என்னே ஞானஞ்சொருபா னந்த னனைத்தினுக்கு
முன்னே னெழுந்தருளா முன். (௨)

கட்டளைக்கவித்துறை.

முன்னே நடுவே முடிவே முடியா வருள்சுரந்த
வன்னே பரிந்தெனை யாண்டவ னையழி வின்றியசெம்
பொன்னே புகழ்சொரு பானந்த னேபுலே யேனளவே
யின்னே யருளியவா றெழ்பிரான தியல்புகளே. (௩)

விருத்தம்.

புகழ்பெறு வேதந்தான் புகலறி யாதென்ற
லிகழ்வுறும் யானின்ற ளிணைபுகழ் வானுண்டே
நிகழ்வெ னாகின்றே நினைபுரை யாநின்றாய்
திகழ்சொரு பானந்தா சிரமிசை மேனின்றே. (௪)

வேறு.

மேனின்ற வானவர்க டாநின்று தேடுவதும்
வேறொன்ற தாகுமெனு மாறொன்றி லாததுவு
முனின்றெ னாவினிடை வார்சென்று தீர்வதுவு
மோர்வொன்றி லாதவடி யேனின்னு சூடுவதும்
வானின்ற ஓதைகன னீர்மண்க ளுடுருவி
வாழ்சந்திர சூரியர்கள் காலங்கள் சூழ்திசைக
டானன்றி மேவுபர மானந்த மாகமறை
தானின்று கூறுசொரு பானந்தர் தாளிணையே. (௫)

ஞானவிக்ஞாதன்கலம்பகம்

ராஅகம்

வேறு.

இணையாய் வந்து புகுந்தென தாருயிர்ப்
புணையா குஞ்சொரு பானந்தர் பொன்னடி
யணையா நின்றகல் வார்களுக் கார்கொலேர்
துணையாய் நின்றிடு வார்துய ரன்றியே.

(சு)

வேறு.

துன்றிய பிறவிக ளும்வகை யுறவினொ
டகனெக மிகநாளுந்
துன்றிய மலர்கொடு முனிவாரின் மலரடி
தொடர்சொரு பானந்தா
வொன்றிய மலரடி யிணையென் றலைமிசை
யுறவெறு முணர்வாய்வே
றின்றிய படியதி சயமதி சயமினி
யென்செய கியலாதே.

(எ)

வேறு.

இயலுமிசை களும்விரகு படநின்றோதி
யீதலறி யாதவரைக் காதலோடும்
புயலுமிகு ஈரதருவு நிதியுமென்று
பேர்ப்புகழ்ந்து திரிகுவமோ பெரய்யு மெய்யு
மயலுமுற வுகளுமறுஞ் சொருபானந்தர்க்
கடிமைசெய்து முடியாத கொடியமாய்

௪௮௨. ஞானவிவேகதன்கலம்பகம்.

மயலுமற விபுநினைவு மறுமானந்த
வடிவிகொடு சிலமிசையின் வாழுவோமே (௮)

வேறு.

வாழுகின்றனர்கள் போலிந்த டர்னுடவர்
மாளுகின்றனர்கள் பூதங்கள் பர்னுமதி
சூழுகின்றதிசை காலங்கள் யாதுமறு
சோதி யெங்கள்சொரு பானந்தர் பாதமவர்
தாழுகின்றிலர்க ணீள்பந்த பாசவினை
தாயர் தந்தைமனை யாண்மைந்த சாயதனுள்
வீழுகின்றனர்கள் கேடொன்றி லாதபர
வீடு சென்றுபுகு வா றென்றுதா னிவர்களே (௯)

நேரிசைவெண்பர்.

தானிவ் வலகி னுருவாகித் தன்னடியே
னூனில் வருமா ரெழுதித்ததே-மேனி
நினைந்ததுவே யாகி நிகழ்சொருபா னந்தன்
புனைந்தவினைப் பாதாம் புயம். (௧௦)

வேறு-விருத்தம்.

புயமேகுன்றமு நுமதீகை புயலே யென்று புலவீர்காள்
சுயமே யன்றி நயவாரைக் கவிநீர் பரட றவிரீரே
துயர்மே லின்றி யிடமேவுஞ் சொருபா னந்த வெனின் ஞான
மயமே யுங்கள் வடிவாகி மறுகால் வந்து பிறவீரே. (௧௧)

ஞானவினோதன்கலம்பகம். ௪௮௩.

வேறு.

பிறவியர் லுள பேறிது காணும்வந்
திருக வேதமு வீரோனை யும்முட
ஹுறவு கூர்வெ னுள்வரு மாதர
வறிகி லீர்சொரு பானந்த நந்தரே.

(௦௨)

வேறு.

நாதனை பென்சொருபா னந்தனை பென்றலைசார்
பாதனை யோர்வுறுவார் பாலனை மீயாதியநால்
வேதனை வேதனைநோய் தீர்வுற மெய்பணிபார்
சேதன மன்றவர்தஞ் சிந்தைவெ றுந்திணியே. (௦௩)

வேறு.

திணியமுரு டாயொன்றை யறிவிவனு ளேவந்து
சேறியநினை யாவின்யமே
யணிகொளரு ளாகங்கொ டவனிதனி லேவந்த
வரியசொரு பானந்தனார்
பணிகொள்பர மானந்த பதமொழிய வேறிங்கொர்
பதநினைவர் நீள்சிந்தைநோய்
தணியவிரு பாதங்க டலைமிசையி லேதந்த
தகவைநினை யாவந்தரே.

(௦௪)

வேறு.

வந்தவரலா றென்றுமறியாய்
மண்டுபுலனார் கொண்டுசெலவே.

௮௮௪. ஞானவிவேகதன்கலம்பகம்.

பத்தநெறியே சென்று மன்னே

பங்கமுற்றீ மங்கியழியா

தெந்தைபெருமா னின்பவடிவாய்

நின்றசொருபா னந்தனிநுதாள்

சிந்தைமயலால் வந்தபவநோய்

சிந்தும்வகைநீ சென்றுசெறியே.

(௮௮)

வேறு-புயவகுப்பு.

செறிவுறு மடியார் சிந்தைசெறிந்தன

சினமுடன் மதமா னங்கல்க னேந்தன

செயமக டிருநர் மங்கைபொருந்தின

திசையொரு பதுகுழி நின்றபொதிந்தன

விறவறு பர்மா னந்தம்வி னேந்தன

வெனதித யமெலா முண்டுமகிழ்ந்தன

விகபா மெனவே தின்றியிசைந்தன

வீதுவெனி னதுதா னன்றிபொழிந்தன

பிறிவறு பொருடா நின்றநிறைந்தன

பிரமனொ டரன்மா லென்றுபகுந்தன

பெருமறை பலவா நின்றபு கழ்ந்தன

பிறவியி னதுவே ரின்று பிடுங்கின

வறிவயர் வெனலா யன்றியிருந்தன

வகமித மெனுமால் பொன்றவ னேந்தன

வதிசய மீகுமா ரெங்குமுறைந்தன

வழகிய சொருபா னந்தர்பு யங்களே.

(௮௯)

வேறு-நற்றூயிரங்கல்.

புயம்பொருந்தநடு வேநின்று நீமகள்

புலம்ப லொன்றுமறி யாயன்று காண்வா
திபம்ப கன்பிரமன் மாலன்று தேடிய

திறங்க டந்தசொரு பானந்தர் காணவர்
வயம்பு குந்தவச லாறன்பர் பாலருள்

வருந்து கின்றதொழிவாயின்று நானையு
மியம்பு கின்றவெழில் வேதங்கள் தானுணர்
விறந்து நின்றவுணர் வேயென்று மேனியே. (௧)

மேனி வெறுமறி வேயென்ற தேயென

வேத மொழிவுற் மேநின்று தேடுநர்
வானி னிமையவ சேகண்டு நாமிக

வாழ நிலமிசை யேவந்து தாழ்பவ
ருனில் வருபவ நோயின்றி யேயிட

வோர்சொல் மொழிகுவ ரேபந்த நீள்வினை
யானி செயுமவ ரேயின்ப மேயரு

ளாகி னவர்சொரு பானந்த நாதரே. (௨௮)

வேறு.

தரையதன் மேல்வந்தே தலையதன் மேலுன்று

டுரையற நீதந்தே சுடர்சொரு பானந்தா

புரையற வேநின்றுப் புலனறி யாவொன்றே

யுரையுணர் வாலொன்று யுணர்வறி யாயின்றே. (௨௯)

ராஅகா. ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

வேறு.

இன்று ளேனின்றி லேனெனத் தோற்றுற
நின்று ளேன்ழி யாவகை நேயமோ
டின்று ளேசொரு பானந்தர் வாய்மொழி
யொன்று ளேபர மானந்த லோகமே.

(உடு)

வேறு.

கமையால் வந்த துறவான் முந்து
கலையா லொன்று மனமுலோ
ரமைவால் விஞ்சு மறிவா லெந்தை
யருடா னின்றி விடினாகா
தெமையாள் கின்ற சொருபா னந்த
னிருபா தங்க டரிலோர்கா
லிமையா தொன்றில் விழியா தென்று
மிறவா வொன்றை யுறவாமே.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறவே யுயிர்கட் குயிரே யொருபற்று மற்றுநின்ற
துறவே சுடர்ச்சொரு பானந்த னேதுயர் தீரக்கண்ட
துறவே யழிவு படாச்செல்வ மேயென்றுந் தித்திக்கின்ற
நறவே சிறியே னுரைப்பதெவ் வாறுனை ஞாலத்திலே (உங)

நேரிசைவென்பா.

ஞானம் புகுந்தருளி நாயேனை யாட்கொண்ட
சீலம் புகழுமா செய்கண்டாய்—கோலங்கொண்
டாண்டானே மாறா வருட்சொருபா னந்தனை
வேண்டா வடியேற்கு வேறு.

(௨௩)

அம்மாளை-மடக்கு.

வேறென் றெனுமந்த வேறெங்கே யம்மாளை
வேறென்று மில்லை வெறுமறிவே யம்மாளை
பேறென்ப திப்படியே பேறன்றோ வம்மாளை
பேரின்பம் பேசும் வகையென்றோ வம்மாளை
கூறுஞ் சுருதிகளின் கூறெங்கே யம்மாளை
கூறாமற் கூறியவா கொண்டாடா யம்மாளை
யாறுந் திறந்தான்வந் தேறுங்கா னம்மாளை
யண்ணல்சொரு பானந்த னம்பொற்றா ளம்மாளை.

வேறு-விருத்தம்.

மாண குங்கயல் விழியா கின்றன
மயிலா மிங்கிவ நியருணர்
தேனா ருங்குழல் முகிலா நன்றிசெய்
திருவா மிங்கிவ ருருநேரே
பாண னுங்குழல் மொழியா மென்றிடர்
படுவார் தம்மொடு தடுமாறற்

ரா.அ.அ. ஞானவினோதன்கலம்பகம்

கியான சன்பொடு சொருபர் னந்தர்த்

மிருபா தந்தொழு திடுவேனே.

(உரு)

வேறு.

இடுவா ராரென்றேசறு கின்ற ரிப்போதிக்

கெடுவார் மேலுங் கீடம ரிக்குங் கெற்பத்தார்

நடுவா நின்ற னஞ்சொருபானந் தன்றாளிற்

படுவா சல்லா ரின்னமு மீதோ படுவாரே.

(உரு)

வேறு.

வாசாய்வுரு வாயொரு மாணுட னாகு பென்னு

நீராயுரு நெஞ்சினு மிங்கிங் கெணக்குநெக்குச்

சேர்ராவெழு மென்சொரு பானந்தச் சோதியென்னும்

பேசாயிரத் தானேநி னேந்திவள் பெற்ற பேறே.

(உரு)

வேறு.

பெறுவ தினியொரு பேறென்கொ லோவரு

பிறவி யறுமிதின் ஞாலந்தன் மேனனி

செறிவ் தினியுற வேதின்ப வார்கடல்

செறிய வருள்சொரு பானந்தர் தாளல்

துறுவ் தினியெது வேறன்பி னானக

முருகு மடியவ ரோடொன்றி வழுதவி

ன்றிவ் தினியெது வோவொன்று வேறற

வைய நமதுரு வாய்நின்ற தாகிலே.

(உரு)

ஞானவீனோதன்கலம்பகம்.

௪௮௯

வேறு,

நின் றுநிலை யாதும்பர் வாழ்வங்கு நேரர்

நெஞ்சு குலையாநின் று வாழிம்பர் வாழ்வோ

விந் றுநிலை யாகின்ற வாழ்வென் றிராதே

யென் றுமுளர் போலிங்கு வாழ்கின் று ளீர்கா

னொன் றுநிலை யாதென்றி ரீரெங்கு மாய்வே

றென் று மிலதா வென் று மாய் ன்று மாயே

யென் றுநிலை யாவின்ப மாகின்ற தாநீ

ரெந்தைசொரு பானந்தர் பாதந்தொ ழீரே. (௨௯)

வேறு-தலைவியிரங்கல்.

தொழுவார் வினைதீர்த் தருளுஞ் சொருபா னந்தன்றோ

டழுவா வென்முன் றுயினுநீவெந் தழலாயே

யெழுவா யோதண்மதியே யென்னே யென்னேபோய்

விழுவார் மேலே தடிகொடு சென்றாய் வேண்டாதே. (௩௦)

வேறு.

வேண் டாதெனஞ்சமடி யாருட னன்றிமேவத்

தீண் டாதுசென் னியிறை சேவடி யன்றியென்னாத்

தூண் டாலிலங் குசொரு பானந்தக் கோதியென்னை

யாண் டானையன் றியுரை யாடவ் றிந்திராதே. (௩௧)

வேறு.

இரவுபக லுயிர்கழியு மாகண்டு வானவர்க

ளெரியனைய பிறவியதி லெநின் று மாளு மெம்ம.

வேறு-விருத்தம்.

வினைவனை கழன்று புனைகலை குலைந்து
 விழியருவி நின்று சொரியவே
 நினைவுபிறி தின்றி நிசிபகல தின்றி
 நினையநிகழ் கின்ற. சொருபர்தோள்
 வினைவனை கழன்று புனைகலை குலைந்து
 விழியருவி நின்று சொரியவே
 நினைவு பிறி தின்றி நிசிபகல தின்றி
 நினைபுமபி லென்று புணர்வதே. (ந.௭)

மடக்கு-விருத்தம்.

புண்ணி யம்மவன் கொண்டதொ ராசமே
 போத மேசொரு பானந்த ராகமே
 யண்ணி யன்னதி தூரத்த னல்லனே
 யன்ப ரானவர்க் கேயத்த னல்லனே
 மண்ணி யங்குகா றீநீர் வானுமாய்
 வைத்த ளித்து மறைத்திடு வானுமாய்ப்
 பண்ணி யும்மழித் தும்வினே யாடுமே
 பழைய நான்மறை யேயுரை யாடுமே. (ந.௮)

அகவற்பா.

உரைசெய் மனனே யுரைசெய் மனனே
 கரையி லாசைக் கடலிடைப் பட்டுக்
 கலங்கித் திரையின் மலங்கியலைத் தலைந்து

பன்னெடு நாளாற் பாரிடை விசும்பிடை
 மன்னுப யாவினும் வந்துழி வந்துழி
 யோரோ ருருவி னுடலெடுத் தழிந்தது
 பாரே முன்றே பழுவுவன்பு பகரி
 னட்ட கிரியி னெட்டடுக் குடைத்தே
 குழவியிற் பருகிய செழுமுலைப் பாலிவ்
 வெழுகட லதனி னெழுமைய தன்றே
 மலர்தலை யுலகிற் பலபல மாக்கட்குத்
 தாயென வீன்றுந் தந்தையென வளித்துஞ்
 சேயெனப் பிறந்துந் தெவ்வரெனப் பகைத்துங்
 கணவரெனப் புணர்ந்துந் துணைவரெனச் செறிந்து
 மோரோர் யோனியி னுற்றதும் பிரிந்ததும்
 பாரேழ் குழ்கடற் படுதிரை தொகுத்த
 நுண்மணற் பகரினு மெண்வகை யரிதே
 யிவ்வகை பீறந்திறந் தியைபுழி யவ்வயின்
 கூடிய பொருள்களை நாடுவ தரிதே
 கல்வியிற் கழறிய தெல்லைய திலையே
 மறுமை யன்றி மற்றவை யனைத்தும்
 பிறிது நீயே யறிதி யன்றே
 யன்ன தன்மையை யறிந்து மின்னு
 மென்ன தியானென் றிசைந்து நாடு
 வடிவு மெழிலும் வனப்புறு கல்வியுங்
 குடியுந் திருவொடு குலனு மிடுவதோர்

ஞானவிஜேதன்கலம்பகம்.

நாமமுஞ் சமந்து நமபிற வென்று
 சாமன வஞ்சமுக குணத்துப் போமிது
 தன்னு னிந்தப் பன்னெடுங் கால
 மென்னீ பெற்றனை யியம்பே யன்னே
 பயனில செய்து கழியா தயனர
 னிந்திர னெடுமா லின்னமு நிற்பச்
 சிந்துரச் சேவடி யந்தரத் தின்றித்
 தீண்டவிப் புவியிற் சீரடி யார்களை
 யாண்குகொண் டனளவோ ரந்தனை னுகி
 வந்தருள் சொருபா னந்தனைச்
 சிந்தை செய் யிடருநு பந்தவீ டறவே.

(15 கூ)

வேறு விருத்தம்

அறையாநின் றிடுஞ்சருதி யறையுமாறு
 மறிவோமென் றறைபவர்க ளறியுமாறுஞ்
 சிறையாகும் பிறவிசிறை செய்யுமாறுஞ்
 சிலையாகுஞ் சிந்தைசிலை யாகுமாறு
 மறையாநின் றிடுமாயை மறைக்குமாறு
 மதியாலன் றுகுமென வகுக்கப் பட்ட
 துறையாறும் படுமாறு மறியலாகுஞ்
 சொருபானந் தன்றிருத்தாள் சூடுஞானே. (சுடு)

வேறு

ஞானவா ளருவி யிருவிழி சொரிய

நானெனையேயதி சயிப்ப
வான்றன்மே லமரர் வியப்புற மண்ணோர்
மத்தனுன் மத்தனென் றுரைப்பத்
தோன்றநீ வந்திங் கென்னையான் டவனே
சொருபானந் தச்சுடர்ச் சோதி
சான்றதாய் நின்ற வருவமே தாராய்
தமியனென் மருளடுந் தாளே

(சக)

வேறு

மருளால்வன் றறியேனன் றறியேன மதனான்
மதனரைங் கணையான் கணையாநெஞ் சுருளச்
சுருளாரங் குழலார்சொற் குழலார்நஞ் சுழலச்
சுழலாற்றிற் சுழலாற்றிற் சுழல்வேனோர் பொருளாப்
பொருளாமென் றருனாடும் பருநாடும் புகலைப்
புகல்வாரெஞ் சொருபானந் தன்னென்றென் றருளா
னருளான்மெய் யன்பான்மெய் யன்பாலே யற்றா
யற்றார்வே தனையேதும் பெற்றார்வே தனையே. (சஉ)

வேறு.

வேத நாயக னாரெனுண் மேவிய
நாத னார்சொரு பானந்தர் நாண்மலர்ப்
பாத மேதுதி யாய்கெடும் பல்பிறப்
போத வேலை யொலிதரு மோசையே.

(சங)

வேறு.

ஓசை தந்தமித நாவந்த தோவா
தோதி யொன் றுபல வாமென்று வேறு
பேசு நுங்களள வேயெங்கள் வாஜேஸ்
பேணு கின்றசொரு பானந்த னுத்தாள்
வாச கங்கண்மன னேடுங்கள் வாணை
மாளு மெங்களுட னேயின் றடாரீர்
பூச லென்றுவரு போதங்கள் கூர்வாள்
போதம் வந்தவழி யேயின்று போமே.

(சக)

வேறு

இன்றவா விதுவாக யானேயா னாகவினி
யென்செயலோ விவையாக விமைப்பளவு மொன்றி
னின்றவா நில்லாத நெஞ்செனக்கு நெஞ்சா
நினைவரிதா யிதுவெனவோ நெறியுமதற் கின்றி
யன்றுவா னவர்களரு மறையினுடன் றேடற்
கரியவொரு பொருளாகு மப்பொருளை யானுஞ்சென்
றென்று வானெறியுண்டோ சொருபானந் தச்சோதி
யுடையதிரு வுளத்தினரு ளுண்டாயினுண்டே.

(சரு)

வேறு

உண்டுமில் லையுமதாகி யுருவுமிங் கருவுமாகிப்
பண்டொடின் றடையவாகிப் பலவொடொன் றுகித்தானே
கொண்டகொண் டளவ தாகிக் குறிக்கொணத் திறத்ததாகி

ஞானவீடுதன்கலம்பகம்.

ராகம்

புண்டனென் சொருபா னந்த னடியினை யலர்ந்தவாதே.

கட்டளைக்கவித்துறை.

அலசா யினசெய்யு மைம்புலன் காண்ம் மறுவகையாங்
கலர்காள் பலகுணங் காண்மலங் காள்கா ணங்கொள்ளுப்
பலர்கா ளருட்சொரு பானந்த னார்பவ ளத்திருவாய்.
மலசா தளவுமன் றோவெங்க ளோடுங்கள் வாழ்வுகளே. ()

வேறு-விருத்தம்.

வாமும் பதநீ சங்கசன் மால்பூ

வாழ்கின் றவனீ யும்பர்கள் கோனீ

சூழர் திசைநீ காலமு நீமா

தூலங்களுநீ நேர்மையு நீயே

விழும் பவநீ வீடது நீயான்

மேவுஞ்சொருபா னந்தவெ னெஞ்சந்

தாமும் மிறைநீ யெந்துணை நீயெந்

தாயென் பவணீ தந்தையு நீயே.

(சுஅ)

வேறு.

தந்தையோடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார்

தாமொடு பேரார்மிகு கூருமுற வாகும்

பந்தமென வேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற்

பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிடுநேரா

வந்தமுத றுனின்றி யென் னுமுள் தானே

புண்டமுத லாயன்றி நின்றபொரு னுமா

நாகு ௮ ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

விந்தவுல கேவந்து தந்தருளுமாறு
தெந்தைசொரு பானந்த னென்று மொழியீரே. ()

வேறு

மொழிகிலீர் சொருபா னந்தர்
மொய்கழல் வெய்ய வாழ்க்கை
கழிகிலீ ரிரங்கி யானுங்
கருணையை நினைந்து கண்ணீர்
பொழிகிலீர் புலவீர் பொய்யே
பொருளலா தவரைப் போற்ற
லொழிகிலீ ரவமே யுங்க
ளுரையெலா முகுத்தீ ரன்றே. (௫௦)

வேறு-குறம்

குத்திரம தாவுலகர் பிச்சையிட வென்றுசில
கூறியருள் வேறுபடுமக்
குறத்தியல னாயகர் திறத்தின்வழு வாதவருள்
கூறுமவள் வேறுநினைவா
மித்தனைவி டாய்நினைவை விட்டுநினை யாயறி
விறந்திடவி ருந்தபடிபா
செங்குமறி வேயினிய் கம்புறமி றந்திட
விருந்துவி டிருந்தபடியே
சுத்தமறை யோதவறி யாதபொரு டன்னைவெளி
சொன்னபடி யுன்னிநமையா.

ஞானவிக்ரோதன்கலம்பகம்.

நாகன்

சீய்சொரு பான்ந்தர் செய்கழ லேந்தொரு
துவட்சியுள் சொல்லிவிடவோ
னெத்தியெனை யாளுடைய நாயகனு மென்பணி
யிசைந்துகொளு மோவெனுமதே
யெப்படிநி னைந்தனைகொ ல்ப்படிய தாகுமிதி
லேதொரு போதுமில்லதே.

(ருச)

வேறு.

இலதுள திகபர மிதமக மிருள் வெளி
யிழிவுயர் வெனுமெல்லா
மலதல வவையல வறிவல வயர்வல
வமாரு மறிவானோர்
வலதில தருள்வடி வொடுவரி னல்தெனுள்
வருசொரு பான்ந்த
னலதிரு வருவின தெனுமொழி பனுவல்க
னாடுதல் கூடாதே.

(ருஉ)

வேறு.

கூடாதே யவனடியார் குழாத்தையவன் குரைகழற்றாள்
கூடாதே யெனையாண்ட சொருபானந் தச்சுடரைப்
பாடாதே யவன்றந்த பரமானந் தக்கடல்புக்
கூடாதே யிந்நெடுநா னென்செய்தே னானேனே.

(ருங)

வேறு.

ஆனே னதுநர் னென்றிங் கோது மளவேயந்

உள் ஞானவிஞ்ஞதன்கலம்பகம்

மூனே வடிவா மவரோடு ழலா வகைநெஞ்சே
தானே சொருபா னந்தன் கமலத் தாள்வந்தன்
பானேர் படமா தவமென் செய்தாய் பகராயே. (௫௪)

கட்டளைக்கலித்துறை [மறைச்
பகரானின் றேனெவர்க் குஞ்சொரு பானந்தர் பண்டை
சிகரா லயத்துமென் சென்னியு மன்னுஞ் செழுங்கமலச்
சுகரா சியைநினைந் தேத்தித் தொழுமினுந் தொல்பிறவி
மகரா லயத்தை வறளாக்க நல்ல மருந்திதுவே. (௫௫)

நேரிசைவெண்பா.

மருந்தா மவன்பெயரை வாழ்த்துகிலே மின்பந்
தருந்தா ளிணைசாரேஞ் சார-விருந்து
மொருபாச மில்லே முணர்விலேம் யாமா
சொருபானந் தன்கழற்குத் தொண்டு. (௫௬)

விருத்தம் = மேகவிடுதூது.

தொண்டர் வாழ்சொரு பானந்த னார்பதங்
கண்ட நாண்முதல் கண்களு நீர்நிலாப்
பண்டை யாள ளென்றுபல் காலமாக்
கொண்டல் காள்மொழி யீர்கொடி யேனையே. (௫௭)

வேறு

கொடியவினை யான்மங்கை மார்குழறுமொழியேகொண்டுநீ

முடியவிட னேநின்று போய் முறிகைமதி கேடின் நிசா
யடியார்பவ நோய்மங்க வே யருளுசொரு பானந்த னார்
படியின்மிசை யேவந் ததாள் பணிய நினையாய்நெஞ் சமே.

வேறு

நெஞ்சமறியத் தன்வடிவை நிகழ்த்தி நெடுநா ளுடனாய்
துஞ்சல் பிறத்த லறச்செய்த சொருபா னந்தர் துணையடி
போல், வஞ்ச மறுக்க வற்றோயோ மணமுண் டாயோ மதி
யாதே, கஞ்ச மலர்கொண் டெவமிக்கக் கருதிற் றென்னோ
கற்றவரே. (ருக)

வேறு.

கற்றவர்க ளாவாருங் கருத்துடைய ராவாருங்
கருதிற் றெல்லாம்
பெற்றவர்க ளாவாரும் பிறந்தவர்க ளாவாரும்
பீடு சேர்ந்த
நற்றவர்க ளாவாரு ஞானிகடா மாவாரு
நன்மை யெல்லாந்
துற்றவர்க ளாவாருஞ் சொருபானந் தர்க்கடிமைத்
தொழில்செய்வாரே. (கூடு)

வேறு

தொழிலவ ரடியினை தொழலா வென்றன

சொலவவர் திறன் வரு துதியா வென்றலை
விழிலவ ரடியா ரடியார் பங்கய
விரைமல ரடியினை மிசையா வன்புகொ
டழினவர் பிறவிக ளறவே தனதிரு
வருளொரு வடிவுகொள் சொருபா னந்தர்த
மெழில்புரை திருவுரு விதுவே யன்றியொ
ரிசுபா மிதமக மிலதாய் நின்றதே.

(கூக)

வேறு.

நின்றதடி யார்தங்க ணெஞ்சினிடை யேவஞ்ச
நெஞ்சமுடை யார்கள் விரகே
வென்றதடி யாரன்ப ரன்பரடி யார்தங்கள்
வெம்பிறவி யான பகையே
கொன்றதகல் வானன்றி நின்றதடு மாறவருள்
கொண்டுவினை யாடி யிசையா
வென்றதனை யேயிங்கெ ணெந்தை சொரு பானந்த
னிற்பவிரு பாதங்களே.

(கூஉ)

கொச்சகம்

பாதந் தலையிற் பதித்தென் பவங்களைந்த
நாதன் பான்சொருபா னந்தன் பரங்கருணை
கேதங் கெடச்செவியாற் கேட்குந் தொறுமென்னு
வோதுந் தொறுமுருகி நீரா வுகுமுனே.

(கூங)

விருத்தம்-வண்டுவிடு தூது

ஊன்வரு பெருநோய் தான்விட விறைபா

லுகுதரு மன்பாய் மிகுதவ முறவே
 வான்வரு மிமையோர் கான்வர நிலனே
 வந்தருள் சொருபா னந்தர்த் மலர்சேர்
 தேன்வரு மிருதா ளிணைமல ரென்றன்
 சென்னியின் மிசையே பின்னமு மொருகா
 றுன்வரும் வகைபோய் நீபணி யாயே
 சரிசுழல் வண்டே வரிகழல் கண்டே.

(கூச)

வேறு.

கண்டே சொருபா னந்தன் பாதங் காணார்போல்
 விண்டே யுழல்வேன் மெய்யே யடியார் போலன்பு
 கொண்டே னெனவுங் கூருநின்றே னென்னைப்போ
 லுண்டே யுடையா னெடுகை தவமிங் குடையாரே

(கூடு)

வேறு.

உடையார் னெனவுவந்த சொருபா னந்த
 னுருவாவந் திருக்கவவன் றிருவா சற்கோர்
 தடையான தற்றிருக்க வழிவொன் றில்லாத்
 தானாகத் தனையடைவார்க் கருளா நின்ற
 கொடையான தவனடியா ரடியே யாகக்
 கூடுவதும் பாடுவதுங் குவலயத்தோர்
 கிடையாது கிடைத்திருக்க வவமேதாம்போய்க்
 கெடுகின்ற ரலமாக்கப் படுகின் றாரே

(கூக)

நேரிசைவெண்பா

படக்கடவ தெத்தனையும் பட்டேனிக் கூட்ட
விடக்கொழியும் வண்ணம் விளம்பாய்கடற்கருணை
மாமலையா யாள வருசொருபா னந்தாவென்
நீயலையாஞ் சிந்தைநோய் தீர்..

(கூஎ)

விருத்தி

தீர்த்த மாவதுஞ் செய்தவ மாவது
மார்த்த மாவது மர்ச்சனை யாவதுஞ்
சோத்த மாவது மென்சொரு பானந்தர்
வார்த்தை கேட்கை மதியே மதிக்கொளே.

வேறு.

மதிக்கைமதி கேடென் றிரீர் மலப்பொதியை நீரென்றுநீ
ருதித்துமரி யாநின்ற நோ யொழிக்கநினை யாநின்றிலீர்
கதிக்குறெறியேதென்பி ரேல்கருத்தின்மிகு நேயங்கொடே
துதித்தபொழு தேசிந்தைநோய் துடைய்பர்சொரு பானந்
தரே.

(கூகூ)

வேறு

பானந்திய சுவையோசொரு பானந்தன தின்பந்
தாவென்றிய விருசேஷடி தருமின்சுவை மதுரத்
தேவென்றிய சுவையோதிரை யமிர்தந்தரு சுவையோ
ஞானந்தரு சுவையோவெது நாடும்பெரு நலனே

(எடு)

கட்டளைக்கலி த்துறை

நலனா குவதுநன் ஞானம் தாவது நன்மைமிகுங் [ட
குலனா குவதுங் குரம்பைகொண் டாரிவர் கொண்டுக்கொண்
பலனா குவதும் பணிதந்து செய்த றணித்தனஞ்ச
மலனா வருசொரு பானந்த நாதர்நல் லன் பருக்கே (எக)

விருத்தம்-சித்து

பருதியு மதியு மெனுமிவை விததி
படுபு தங்க னுற்ற வாருயிர்
பலபல வுலகம் வீரவிய பிரமன்
முதலாவந் துதித்த யோனிகள்
பகர்வுறு திசைக ணிசிபகன் முதல
வருகா லங்கண் முற்றும் வேறொரு
பரமற வெமது வடிவென வருளி
வினாயா டென்று விட்ட தேசுறு
சுருதியின் முடிவு மறைவுற வரிய
சொருபா னந்த னித்த மாகிய
துணையடி தொழுது துதிசெய்து மிகவு
மருச்சி யாநின்ற சித்த ரேமணி
துளவ னெடய னரன ருளிய
பதமா கின்ற குத்திர வாழ்வுகள்
சுகமல திரிய வரும்வழி பழைய
குருடே நன்று னிட்ட மேதுரை
கருதிய தருது மழிவரு போழுது

உராக்

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

மிலதா கின்ற சித்தி யேபல
கலைகளி னலையி னலவது வினவி
யெனையாள் கின்ற வத்த னாரநுள்
கழலினை தொழுது வழிபட வவர்த
மருளால் வந்த வித்தை காண்வரு
கருவறு குளிகை யிதுமுன மொருவர்
கிடையா தென்று கிட்டி னுர்மிக
வரிதிது பரம குருவரு னுடைய
பரமா னந்த சித்தனா யிரு
வருபா னமரு மழ்கிய கருணை
யிதன்மு லங்க ளொப்பி லாதவ
னதிரச முடைய வடியவர் திறனை
மிகவே கண்டு திருஷ்டனை யாலவ
ரருளிய வமிர்த கிருதகுள சகித
மயில்வே மென்று மிட்ட மாகவே (எஉ)

வேறு.

ஆகமுடை யிருங்கண் மே லாடுபுல னவைந்து மா
னாகலி யா திந்திர மா னூலபவ மேவந்து ரு
சோகமெனு நோயிங்கு ரு தூயசொரு பானந்தர் தா
மாகவருள் பாதங்கண் மே லாசையொரு போதொன்றி லே

வேறு.

போதா தனன்மா லானே யெனினும் பொய்யில்லா

வேதா கமமெய்ப்பொருடா மெய்கண் டவரேனு
நாதா வெனையா ஞடையாய் சொருபா னந்தாவென்
வேதா தவர்மேன் மையெலா மொன்றுக் குடனன்றே.

வேறு.

உடலை யார்த்தவைம் பூதமிட் டன்றெனக்

கோரள வறுமாசைக்

கடலை யார்த்ததிவ் வடவையாங் காமகோ

பாதிவெங் கனன் மண்டுஞ்

சுடலை யாற்றவொண் கிலதருள் வடிவொடு

சுடர்ச்சொரு பானந்தா!

முடலை யாக்கைகொ டலம்வரன் முடிவுநாள்

மொழிந்தருள் செய்யாயே.

(எரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

செய்தவந் தானிலை சீலமொன் றுலிலை மால்கொணஞ்சிற்

கைதவம் பொன்றிலை காமரு பூங்கழற் காமளவு

நைதலுந் தானிலை ஞானமொன் றுலிலை யானடுவே

யெய்தவென் றுல்வரு ஹோசொரு பானந்த னின்னருளே()

நேரிசை வெண்பா.

அருணாறு மெம்பெருமா னாக மழியாப்

பொருணாறு மென்னுள்வரும் போதந்-திருவாயென்

வாணாளே நாரும் வருஞ்சொருபா னந்தன்மலர்த்

தாணாறு மென்புன் றலை

(எஎ)

அசுவற்பா.

என்புன் றலைமிசை யிணையடிக்க கமல
மன்புற வளிக்க வென்றே முன்பு
சொருபா னந்தத் திருமா முனிவ
செறிந்துல கிடையிற் செய்த சேவக
மறிந்தன னறிந்தன னம்ம செறிந்த
வாயிர கோடி யனல்கனன் றுயிர்க்கும்
வாயின வெய்ய மறந்திகழைம்புலக்
கொத்தொரு மொழிபடக் கோளாக் கன்சிரம்
பத்தொரு கணைப்படுத் தினையே சுத்த
நஞ்சமு முண்டனை நம்ப நாயேன்
வஞ்ச நெஞ்சம் வாரியுண் பதற்கே
சிலைபெண் னாகச் சேவடி சேர்த்தினை
நிலைபெற வென்னை நீயாக் குதற்கே
வரைத்தனு வாக வளைத்தனை
கரைப்பது கருதியென் மனப்பெருங் கல்லே ()

வேறு-காலம்

கல்லையலா லுவமையிலா மனங்கனியுங் காலங்
காதலெலா மீசனுக்கே கூரவருங் காலந்
தொல்லையிலா கியபிறவி தொலைந்துவிடுங் காலஞ்
சொருபானந் தச்சுடர்தான் னேன்றவருங் காலஞ்
சொல்லவிலா வொருசுகமா யென்னில்வே னென்றுந்
தோன்றாத திருவடி யென்றலைமே லேறி

யெல்லையிலர் வின்பவெள்ளங் கரையழியுங் கால
மென்னையுமாண் டருள்புரிவா னெழுந்தருளுங் காலம்.

வேறு.

காலம்பல தானின்கழல் காணுந்திற னேதென்றான்
மாலம்புயன் மாலங்குற வாவென்றெனை யாளுந்திறன்
ஞாலம்புகு தாநின்றரு னாதன்சொரு பானந்தனொர்
கோலம்பழ வேதம்பல கூறும்பொரு ளாகின்றதே. (அடு)

வேறு.

ஆகின் றவையழி யாநின் றமையழி
யாநின் றறிகின் றிலைவாணுள்
போகின் றதுபுகு தாதென் றறிகிலை
பொய்யென் றறிகிலை மெய்யென்றே
சாகின் றனைபிற வாநின் றனைதடு
மாறும் படிக்கெடு வாய்நெஞ்சே
யாகின் றளவினு மாகின் றிலைசொரு
பானந் தரொடுற வாமன்பே. (அக)

வேறு.

அன்பே சொருபர் னந்தச் சுடரே யகிலத்தின்
முன்பே பின்பே முடிவீ றறியா முதலோனே
யென்பே றுநினைந் திமையோ ரலம்வந் திடவிங்கோர்
வன்பே யுனையே னென்பா லன்பா வந்தாயே. (அஉ)

உகல.

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

நேரிசை வெண்பா

வந்துபா மானந்த வாழ்விந்த மண்ணிடையே
தந்தசொரு பானந்தர் தாள்சூடிச்- சிந்தைமய
தீர்ப்பா ரலாதவரே தேவர்கோ வாச்செல்லப்
பார்ப்பா சமரா பதிக்கு.

(அங)

விருத்தம்-மதங்கு

பதியா கின்ற பதந்த னின்செயல்
பழவே தங்க ணிரந் தரந்தனி
துதியா நின் ஆமி தென் றறிந்திலர்
சொருபா னந்தர்பு குந்து சந்தத
முதியா நின்றவி ரண்டு பங்கய
முமிழ்தே னுண்டம தங்கி யென்றனை
மதியா வின்றுவி லங்கு கென்றனை
மறையோ னென்றுவி லங்கொ துங்கியே. ()

வேறு

துங்கத் திருவடி யதனைத் தெரிதரு
சொருபா னந்தன தருளாலே
சங்கைத் திறனது தவிரத் தனதிரு
தானைத் தலைமிசை யாளத்தந்
தங்கைக் கனியென வருளிச் செய்தவிர
கயர்வுற் றயல்படு மயனெஞ்சே

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

உகக

யெங்குற்றனையன் பெங்குற் றனையவ
னிருபொற் கழலினை மலரிற்கே.

(அரு)

அகவற்பா.

மலர்மிசை மடந்தை யொருமண வாள்!

பலர்புகழ் தக்க கலைமகள் கணவ!

கௌரி கேள்வ! பார்மகட்கி கிறைவ!

மௌன நன்மொழி ஞானவினோத!
வறிவரு மறிவ நெறியரு ணிமல

போதங் கொடுக்கும் பூத வல்லப
கேதங் கொடுக்கும் பாத பங்கய

வெனக்கென வந்த தனித்துணைத் தலைவ
வொருவரு மறியாச் சொருபா நந்த

பெரும நின்புகழ் பெரியோய் கேட்டரு
ளொருருப் புனையி னும்ப ருலகத்

தாருரு புகழு மறிவுரு வாமே
யிந்நிலத் தடியிட விறைவ விந்நில

மந்நிலத் தேற வடியிட் டறுமே
பண்டைவடி வொழிந்துன் பங்கய மலர்க்கண்

கண்டவர்க் குடம்பு கண்ணு கும்மே
செய்ய பாதஞ் சிரமிசை யேறின்

வெய்ய பாசம் விட்டே றும்மே
யன்னிய மறுமோர் மொழியின்

முன்னிய சமய மொழிப்பிணக் கறுமே.

(அகா)

விருத்தம்.

பிணங்குவனே பேதமபே தங்க ளென்று
 பிதற்றுகின்ற பிதற்றருடன் பிறவி யொன்றுற்
 றுணங்குவனே குணங்கடந்த சொருபா னந்த
 னெளிமலர்ச்சே வடியொழிய வொருதே வுண்டா
 வணங்குவனே வவனடியா ஈடியார் தம்மை
 வழிபடுவோர் குழுவொழிய மற்றை யாரோ
 டிணங்குவனே வென்னையெனக் கென்னிற் றந்த
 வியல்பைநினைந் துருகியழிந் திடுகின் றேனே. (அஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இடுகின்றி லேனென்று மேற்கின்றி லேனல்லனிந்தியத்தை
 யடுகின்றி லேனென்று மாய்கின்றி லேனென்று மாசை
 யொன்றும், விடுகின்றி லேனென்றின் மீட்கின்றி லேனெஞ்
 சன் றுட்கண்வந்தாட், படுகின்றி லேனென். படக்கட வேன்
 சொருபா னந்தனே. (அஅ)

விருத்தம்-களி

சொருபா னந்தத் திருமா முனிவன்
 றுணையார் கமலத் தொலையா நறவைப்
 பருகா வருகிப் பெருகா நிறையும்
 பாமா னந்தப் பெருமா களியே
 னெருபா வணையற் றுரையற் றுணர்வற்
 றுருவற்ருழிவற் றுலகற்றிலகுற்

ஞானவிக்ரமன் கலம்பகம்.

உகந்

நிருகாத லுமற் றவரென் றுலகத்

தெண்பட் டவரென் கண்பட் டவரே.

(அக)

நேரிசைவெண்பா.

பட்ட மதகரிமேற் பல்கோடி யாண்டவனி

வட்ட முழுதாளு மன்னர்பத-மட்டோ

சொருபானந் தன்கீர்த்தித் தொல்லமுதை வாரிப்.

பருகா வருகும் பகற்கு.

(கூடு)

விருத்தம்.

பகுத்த பேதமும் பூதமும் போதமும்

பற்றுவிட் டதுமுற்றுந்

தொகுத்தி யாவையு நானெனத் தானெனுட்

சுடர்ச்சொரு பானந்தன்

மிகுத்த தாமரை செகுத்த தூள் ளல்லது

வேறுவே றுலகத்தே

வகுத்த முவர்தம் பதத்தையொன் றுகயான்

மறவியு மதியேனே.

(கூக)

வேறு.

மதியிலே னெனைப்போல வல்வினைசெய் தாருண்டோ

மங்கு மிந்நாற்

கதியிலே சுழன்றவலக் கடலிடையே நடனாடக்

கடவே னாகித்

உகசு ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

துதியிலே யருள்காக்குந் தூயசொரு பானந்தச்

சோதி யென்னு

நிதியிலே புகுந்திருக்க விதியிலேன் முகவாதே

நின்றற் றேனே.

(கூஉ)

வேறு.

அற்றவர்க ளாகியற வேடங்கொண் டாசறாதே

கற்றவர்க ளாகியரி தாயரிதாய கலைகளெல்லாந்

துற்றவரி லாதிச் சொருபானந்தன் றெண்டல்லா

மற்றவர்கள் கோடிபல கோடி மடங்குநன்றே.

(கூங)

வேறு.

நன்றும் மறியே னன்றும் மறியே னாயேனுட்

மென்றுஞ் சடரே சொருபானந்தச் சோதியென்

றென்றிங் குரையா டளவென் னிதயஞ் செயுமாறிங்

கொன்றும் மறியே னென்னும் முரையா தொழியேனே.

கட்டளைக் கவித்துறை.

ஒழித்திலை சிற்றின்ப முண்டிலை நீயுண்டு முண்மைதனில்,

விழித்திலை மெய்ச்சொரு பானந்த வென்று வெறுமொரு

கான், மொழித்திலை தீயை மொழிந்தற் றனைபல மோக

மென்றும், கழித்திலை யாவி கழிந்தனை யேயென் கடை

நெஞ்சமே.

(கூரு)

விருத்தம்.

கடைய தாகிப் பிபிலிகை யாதியாக்
கமல யோனிக ணக்கிச்ச நாசரத்
தொடைய தாயொன்று போலுல கங்களார்
தோற்ற மென்சொரு பானந்தச் சோதியை
பிடைப் றுவின்ப வாரியை யிங்குவந்
தென்னை யாண்டவெங் கோனையி றைஞ்சியே
யடைய யான்விழுங் கும்படி பாரினி
யகில லோகமெங் கையறி வன்றியே. (கூக)

வேறு.

அன்றென்று கூறுதனை யாமென்று கூறுமறு
சமயங்க ளாதி யவையே
நன்றென்று கூறுமவர் நடுவென்று ஞானகன
வொளியென்று நாலுமறையே
யொன்றென்று கூறுசொரு பானந்த நாதனுரு
வாய்வந்து மேவிவாவா
வென்றென்று கூறியிரு பாதங்கண் மேவவிதி
யின்றிங்கி லாதவிவசே. (கூஎ)

வேறு,

தவிரேமிதொன்று பகரச் சமயத்தி னென்றார்
துவரே மனைத்துஞ் சொருபா னந்தச் சோதிதொல்லைப்
பவரே கமாரும் படி கண்ட பதங்களென்னு
மவிரோத மான நெறியல்லன வையமுண்டோ. (கூஅ)

உகக

ஞானவினோதன்கலம்பகம்.

வேறு.

வையயினி யெனைப்புகழ்ந்தென் மற்றென்னை யிகழ்ந்
தாலென் மாறுதென் றுஞ்
செய்யவள்வந் தென்னுடனே செறிந்திருந்தென்
பிறிந்திருந்தென் சிதையாதென்று
மையமற விருந்தெனுடம் பழிந்தாலெ லுக்கமழி
வதனானுண்டோ
துய்யசொரு பானந்தன் றுணையடியென் றலையாச்
சூடினேற்கே.

(ககக)

நேரிசைவெண்பா.

சூடினேன் பாதஞ் சொருபானந் தச்சுடரைப்
பாடினேன் பண்டையடியாரிற்-சூடினேன்
கண்டேன் களிகூரக் காயம் படைத்தநா
னுண்டேன் பெறுதபய னென்று.

(ரா)

ஞானவினோதன்கலம்பக முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது-உலர்

தத்துவகர்மியம் குழகன்.

பூப்போலு மேனிப் புவனம் பதினாலுங்
கூப்போலு மெல்லாங் கசப்போலுங் - கோப்போலுந்

தன்கமல பாதங்க டேடித் தளர்வுறவிங்
கென்கமல மார விசைந்தருளி - நன்கமல

வர்க்கிறந்து துய்ய மனனிற்ந்து மற்றனைத்து [ந்தென்
நோக்கிறந்து நோக்கரிய நுண்பொருடான் - போக்கிற

கையகத்தி னுமலகம் டோலெனக்குக் காட்சிதர
வையகத்தின் மா னுடனாய் வந்துதித்த - துய்ய

பெருமா னுலகிற் பிறந்திறக்க கில்லா
வொருமா முதலா மொருவன் - பெருமாலா

யஞ்சாரை யாறாரை யாங்ககல்வான் வேண்டியவர்க்
கஞ்சாரை யாறாரை யாங்ககல்வா - னெஞ்சா

ரயனா ரணனிச் சூனாலு மேத்து
மயனா ரணனிச் சூனான் - பயமார்

முனிவா னவையா மொழிவான் வருமா
முனிவர் னவையா மொழிவான் - றுனியாகி

யங்குழலார் தங்கட் ககப்பட் டவர்பிறகே

யங்குழலார் தங்கட் ககப்படுவான் — ஸங்கக்

கழற மரையனையார் காணென்று நெஞ்சைக்

கழற மரையனையார் காணார் — சுழலர்

வலமாந் திருக்கு மறிவா னுறநா

வலமாந் திருக்கு மறிவா — வலனா

வத்துருவ மாய வருளிசையர் னன்பருவந்

தத்துருவ மாய வருளிசையான் — தத்துவங்க

ளாறறு மையைந்து நாலேழு மீரேழுமீ

வேறான துந்தானாய் வேறான — வேறாக

வென்னைத்தா னாக்கி யெனதுநா வுண்ணிறைந்து

தன்னைத்தான் பாடுந் தகைமையான் — வன்னத்திற்

கொப்பாரு மில்லா வருவுடையான் யானறிய

விப்பாரில் வந்தவிருந்திய — மப்பாலைக்

கப்பாலாய் மெய்யே யடிபணிந்தோர் தம்முடைய

மெய்ப்பாலாய் நிற்கும் விரகி — வெப்பாலுந்

தன்னை யொருவ றறியாத தன்மையான்

மூன்னை யறிவான் மூர்த்தியா — வென்னையுமென்

சூக்குவான் போலே யடியேன் கிளையோடும்
போக்குவான் முனே பொலிந்திருப்பான் — யார்க்குந்

திகழாதே தான்றிகழ்வான் சேராதே சேர்ந்தா
னிகழாதே யாவு மிகழ்ந்தா — னிகழ்பெயையு

மாக்காதே யாக்கினு னுங்கெல்லா மாயல்லான்
போக்காதே யூழிபல போக்கினுன் — பார்க்கிற்

பெரியவற்றுட் டானே பெரியான் பெயர்த்து
மரியவற்றுட் டானே மரியான் — றெரிபறவே

யாழ்ந்தா னகண்ட மகமாக வப்புறனுஞ்
சூழ்ந்தான் றனையொன்றுஞ் சூழாதான் — றுழ்ந்து

நுகரா நுகர்ச்சியா னுண்ணுணர்வொன் றில்லாச்
சுகரா சறிவரிய தாளான் — பகருங்கா

னெய்யவற்று னெய்யா னுணியவற்று னுண்ணியா
னையவற்று னையா னழகியான் — வெய்யவற்றுள்

வெய்யான் றணிவின் மிசத்தணியான் றுய்யவற்றுட்
டுய்யா னெனக்கினிய தோற்றத்தா — னைய

னுயரா வுயர்வா னுணரா வுணர்வா
னயரா நிணையா வறிவான் — பெயராத

விந்நிலைமை தன்னிலைமை யென்றறிய வெண்ணுத
வந்நிலைமை தன்னிலைமை யாயினான் - மன்னுப்

பொருளின் மருளும் புலையேனை யும்பார்த்
தருளுங் கருணை யமல - னிருடா

ளாதி முடிபீ தெனமுன் னருமறைக
ளாதி முடியா வுணர்வினொளி - யேதிலே

ஹி னவிலு மளவி னயமொடென
தாவி பருகு மருநிருதி - பாவியேன்

வண்ண நினையு மளவில் வடிவினொடு
கண்ணுட் புகுதுபூ கருணைமலை - யெண்ணரிம

போக நினையு மளவி னுடல்புளக
மாக வருளு மருளமீர்து - தாகத்தா

லுண்ண நினைபி னுருகி யெனதுசெய
லெண்ண மழிய வெழுமிரத - நண்ணிரதந்

தன்னை நினைபு மளவு தனிநினைபு
மென்னை யழிய வெழுமின்பந் - தன்னளவி

னன்பு மிகுதி யுடைய வவருடலோ
டென்பு முருக்கு மெழிலிறைவ - னின்பவரு

ஞள்ள நினைபி னயன முததியென்
வெள்ளம் வினைய வினையுமருள்

-

கள்ள

மயக்கத் தினை சினையில் வன்மத்த னென்னும்
வியக்கந் தருமொப்பில் வீரன்

-

பயக்குமிரு

வல்வினையின் வாயின் மணலிட்டி யான்மருவு
புல்வினைக டரப் புகல்புனிதன்

-

வல்வினைதீர்

வானுக்க விப்புவினைய மற்றென்னை வெற்றவெறுந்
தானுக்க வந்தருளுந் தம்பிரான்

=

மேனிலத்த

விண்ணோர்க ளண்ணுக்க மேனி யுடையார்போல்[லாந்
மண்ணோர்கள் விண்ணுக்க வந்திருப்பா-னெண்ணமெ

தானுடையா னுயேற்குத் தன்னைத் தரவந்த

ஆனுடையா னெல்லா வுயிருடையா - னேனையவுந்

தன்னிலே தோன்றியிடத் தானொன்றிற் றேன்றாதா
னென்னிலே யென்னை யெனக்களிப்பான்- முன்னமெ
[லாந்

தன்னைப் பருகத் தருவார்போ லுள்புகுதா

வென்னைப் பருக வெழுந்தருள்வா = னின்னதெனா

ஆருடையான் றுனே யுறவுடையான் யாமிட்ட

பேருடையான் பேரா யிரமுடையான் = சீருடைய

தன்னுடைய சோதி சலியாம னிற்கவே
யென்னுடைய மாய விருளகற்றத் - தன்னிலையின்

வாராமல் வந்தார்போல் வந்தான் வருபிறவி
சாராமல் வந்து சமைந்தபிரான் - சீரா

பிணக்கொன்றுந் தானன்றி யின்றியே நின்ற
குணக்குன்றந் தானுடைய கோமான் - பிணக்கின்றி

யாதானு மோர்வழியர் னேத்துவோர் தங்கட்கு
மாதா வெனவே வழிபட்டு - நீதியா

னங்கவர்கள் வேண்டு மவையே யளித்துலக
மெங்கு முலவி யிடாகற்றி - மங்குமுட

னீறெனவே போகா முனெஞ்சப் பிணியடைய
வாறெனவே நல்கிவரு மாறுடையோன் - வேற்றவே

தானந்த மொன்றின்றித் தானே தனைவினையு
மானந்த நாடடைய வாளுடையோன் - மேனந்து

சிந்தைதார் னுஞ்செல்லாத் தெய்வத் திருக்கோயில்
எந்தைதான் வீற்றிருந்த வெல்லைக்க - ணந்தமறும்

புண்ணியர்க ளுளும் புதுமலர்தூய்ப் பொன்னடிக்
நண்ணி யவர்பணிந்து நாத்தழும்பு-வெண்ணரிய [கே

பாதனே பாதம் பணிந்தெழுவோர் தம்முள்ளப்
போதனே புத்தேளிர் போற்றரியோய் - நாதனே

நாரா யணனே சடாதரனே நான்முகனே
தீரா வினைதீர்க்குஞ் சேவகனே - யாரானும்

வேண்டுவார் வேண்டு முருவாகி வேண்டியதே
யீண்டுவா வென்றென்றே நின்றேறத்தி-யாண்டகையே.

யாரா வழதமே யைம்புலனுங் கொண்டுவப்ப
வாரா யெனப்பெரிது மால்வினைப்பச் - சீரருந்

தாழ்ச்சி தருமன்பர் தாங்கர்ண விப்புவிபிற்
காட்சி தரத்தன் கருணையான் - மாட்சிமையிற்

செய்யா வழகுடைய செய்யவனார் யாம்பிறப்பி
னெய்யாத வண்ண மெழுந்தருளத் - துய்ய

திருக்கோலங்கொண்டருளுஞ் சீரழகை முன்னை
யிருக்கோத மாட்டாதா மென்று - நெருக்கன்பர்

கண்ணீரான் மஞ்சனமே செய்வானற் கர்ப்பூரத் [ராச்
தெண்ணீரான் மஞ்சனமுஞ் செய்தருளி - யெண்ணே

சொற்கலையி னின்று துவளா வழியருள்வா
னற்கலையுஞ் சாத்தி நலனாரப் - பொற்கழலே

தஞ்சந் தனமென்றி யானிருக்கத் தானருள்வார்
னஞ்சந் தனமே லணிந்தருளி - நெஞ்சமது

செஞ்சாந்த மாகச் சிறியேற் கருள்செய்வான்
செஞ்சாந்து சாத்திச் சிறந்திடவே - யெஞ்சவரு

நாண்மலரா வண்ண மடியேற்கு நல்குவா
னாண்மலர்தான் சாத்தி நலங்குழன்மே - னீண்மா

மறைகழரு நின்ற மலர்த்தா டருவா
னறைகழருன் சாத்தி யழகா - வந்நெறிவந்

தெதிரா னவர்பிறவி யெல்லா மெறிவான்
கதிர்ஞான் மாங்கடகஞ் சாத்தி - முதுபிறவிப்

பேரார் ழியினின்று மேற்றுவான் பேரொளிசேர்
சீராழி சாத்தித் திருவிரற்க - ணைராருஞ்

சொற்கடக நாயேனை வந்து தொழ்ச்சொல்வா
னற்கடகஞ் சாத்தி நலஞ்சிறப்பப் - பொற்கொடியா

ராகு வலையங் கழுந்தாம லாட்கொள்வான்
வாகு வலையம் வலஞ்சாத்தி - மாகவலை

தீராரஞ் சாத்தவினை தீரா ரெனவருள்வான்
பேராரஞ் சாத்திப் பிறவியெலா - நேராக்

குருத்தோடு தீர்ப்பான் குழைக்காதிற செம்பொற்
 றிருத்தோடு சாத்திமறுச் சேரா-திருக்குமதிச் [டும்

செவ்வித் திருமுகனைச் சேர்ந்தடியேன் கண்ணிரண்
 வெளவிப் பெரிய மயநீர்ந்து - மெய்வினைப்பா

னாகத் திருக்கோல மாங்கொன்று கொள்ளாதே
 மேகத் தணைகின்ற வெண்மதியின் - பாகமே

யொத்த நுதன்மீ தொளிர்நீற்றுக் காப்புத்தன்
 பத்தர் வினைநீறும் படிசாத்திப்- பித்தனே

னிட்டவொரு பட்டத்திற் கெல்லா மிசைந்திருப்பான்
 பட்ட மழகு படச்சாத்திக் - கட்டவுடல்

காட்ட மணிந்தழலிற் காட்டாமுன் றுளெனக்குச்
 சூட்ட மணிமகுடஞ் சூடித்தா - னூட்டமிலாப்

பேயான நாயேன் பிதற்றுந் தமிழ்மாரை
 யாயாமற் சாத்து மருளினா - னாயாவென்

வாண்மாரை மெய்யென்று மங்கர்மே செங்கமுநீர்த்
 தோண்மாரை சாத்தித் துயரகலக்- கோண்மாற்றும்

வேதகத்தி னுன்னம் புள்ளும் விடைதவிரப்
 போதகத்தின் மீதே புகுந்தருளி - யேதுவற்ற
 கடு.

முத்திலகு நன்குடையோர் ருள்ளத்தே முற்றுமென
முத்திலகு நன்குடைகண் மொய்த்துவர - மற்றக்

கொடிய பிறவிக் குலேவோரை யம்பொற்
கொடிக ளெழுந்தழைத்துக் கொள்ள - விடுசுகடு

போலவட்ட மாகவரு பொய்ச்செல்வ மென்றேபட்
டாலவட்டமெங்கு மசைந்துவரக் - கோலமுற்ற

மூர்த்திகளு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களு
மேத்தி யெழுந்துவிழுந் தென்புருகிக் - கூத்தாட

விண்ணோர்க ளேற்றும் விரைத்தூப முமொழிய
மண்ணோர் நறுந்தூப வான்புகைதா - னண்ணரிய

மெய்த்தேவ தேவன்றான் மேதினியு ளானென்று
புத்தே ளுலகிற்குப் போயுரைப்பச் - சித்தமுறுஞ்

சல்லியங்க ளெல்லாந் தவிரச் சதிரான
பல்லியங்க ளெங்கும் பரந்தொலிப்பத் - துல்லியங்க

டானென்று மில்லாத் தனிச்சுடரான் றுன்வந்தா
னானென்று மில்லா வொளிவந்தான் - றுனென்று

மென்னையாட் கொள்ளு மிறைவந்தான் யாவர்க்கு
முன்னையாய் நின்ற முதல்வந்தான் - பன்னுமறைச்

சீரோத வொண்ணுத் திருமேனி தன்னையுமிப்
பாரோ ரறியும் படிவந்தா - னோராத

வென்னைத் திரித்தென்னைக் காட்டி யெனைமாற்றித்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்வந்தா - னென்னுந்

திருச்சின்ன மெங்குஞ் செவிகளெல்லா மாற
விருத்தின்னஞ் சேவித்து மேவத் - தெரிப்பரிய

சுத்த நெறியான் துறவி னெறியறியுஞ்
சித்த ரிருமருங்குஞ் சேவிப்ப - நித்தமொழி

வில்லாம லோது மெழின்மறைகள் கண்டறியா
நல்லான் மணிமலர்த்தா னுத்தமுட்ப - வல்லவர்தம்

பாமாலை கொண்டு பணிந்தெழநன் பத்தர்கணம்
பூமாலை கொண்டு புகழ்ந்தேத்தக் - கோர்மா

னெழுந்தருளுங் காலை யெழிலடியார் கண்ணீர்
கொழுந்தரளம் போலே குதிப்பச் - செழுந்தராணி

யூரர் னுவந்தருளி யோங்கு மணிமாட்சி
சீரார் திருவீதி சேர்ந்தருள - வேராரும்

வான மதிதயங்கு கோர்புரங்கண் மண்டபங்க
னேனை மணிமா ளிகையிடங்க - டானடைய

நாணு மடனு நலனு மினவனையும்
பூணுங் கலனும் புனைகலையும் — பேணலுறு

முள்ளமுடிவியு மொன்றொழியா மேதம்மை
விள்ள வினைந்தீண்டி மெல்லியரால் — வள்ளலார்

தாளிணையை வந்தித்துத் தம்முடைய மெய்மறந்து
கோளில்பொறிபோற் குழறுவார் — மீளா

வுணருவா ருண்ணா ரமிர்தைத்தங் கண்ணாற்
புணருவார் புண்ணியனே! யென்பா — ரிணையிலாத்

தோற்ற மிருந்தபடி யார்ச் சுருதிகண்முன்
சாற்ற வரியபொரு டானென்பார் — போற்றவரும்

பண்டி தருமறையும் பாரோரும் வானோருங்
கண்டு தொழுவரிய காரணஞர் - தொண்டர்க்குக்

காட்சி கொடுத்தருளக் காசினிமேல் வந்ததொரு
மாட்சிமைகா னென்று வனப்புறுவா-ராட்சிசெய்தார்

தம்மை மயக்கந் தவிற்குமே தானேதா
னெம்மை மயக்குவா னென்றிசைப்பார் - தம்மை

முனியா வருந்தவத்தை முண்டிவனைச் சேர்ந்துந்
துனியாம றேமென்று சொல்வா - ரினியானெம்

முள்ளமே மேவ வொழியா திருக்கருணை
வெள்ளமேயென்று விளம்புவந் - நுள்ளவி

நோமனேய் செய்யு மிவனொழிய துண்ணிடைபீர்
காமனும் வேறே கருதுமோ - யாமறியப்

பற்றற்றோர் தங்கள் பரம்பொருளாய்ப் பஞ்சமய
முற்றுற்றோர் வேண்டு முருவமுமாய் = மற்றுற்றோ

செல்லார்க்கு மெல்லாப் பொருளா யிருக்கத்தான்
வல்லா னிவனென்று மாமறைகள் - செல்லுங்கதிவ்

வீரனையே யானாலும் மெல்லியலாந் தம்மளவு
மாசனே யாகை வருத்தமோ - நேரிழையீந்

பூண்ட வளைகலைநாண் பேரனாலு நம்மைநா
மீண்டு கொடுபேசு க வேண்டாவோ - வாண்டகையே

வேண்டரோ வென்பார் விரையீ நுசையெல்லா
மாண்டரோ வென்று மறுசுவார் - மீண்டுங்

விழுவார் தொழுதெழுவார் வேர்ப்பார்தந்ம் விம்மா
வழுவார்நீ யாளாயோ வென்பந் - வழுவாத்

பேருட்கணில்லையோ வென்பார் பெரியோனுக்
காருட்க ணென்பாலே யாமென்பா - சேருட்சேந்

பொன்னடிகள் வந்து பொருந்தப் புவிமடந்தை
யென்னதவஞ் செய்தாளோ வின்றென்பா - ருன்னரிய

சீமான் மணீமார்பிற் சீர்மலை தான்சாத்தும்
பாமாது பெற்ற பதமென்பார் - பூமாதின்

புண்ணியமே யென்பாரிப் பொன்னார் திருமேனிக்
கண்ணியளே சால வவளென்பார் - ரண்ணல்

வசையில் புகழ்மாதை வாழ்த்துவார் மன்னும்
விசையையே வீறுடையா ளென்பா - ரிசைபெரிய

ஞானக் கொழுந்துற்ற நன்கென்பார் நற்சுருதித்
தேனப் பதமிரக்குஞ் சென்றென்பார் - மேனி

யருளேகா னேராக வாஸ்கின்ற னென்பார்
வெருளேது மின்றிப்போய் வேண்டிற்-றெருளேசெய்

யானந்த வெள்ளக் கலவி யடியேன்பாற்
முனந்த வாராஜை தானென்பார் - தேனே

புலன்களிஞ் லுள்ளபயன் பொய்யன்றி மெய்யே
நலன்களிகூ ரப்பெற்றே நாமென் - றலம்புனைவா

ராதரமு மாராமை தர்னு மதிசயமுந்
தீதரங்க மேன்மேலுஞ் சென்றின்னே - யோதியவர்

சின்து மலர்க்கணைக டான்றெரிந்து சீராய
 வெந்தையளி நாணுக்கி யின்பவேள் - பைந்தொடியார்
 சொல்லு மனனு முடையவொரு சொற்கரும்பு
 வில்லி னழிக்க விரைவுற்றான் - சொல்லே.

பேபைத.

வடிக்குங் கிளிப்பிறப்பு மாற்றறியாப் பாலன்
 பிடித்தது வேபிடிக்கும் பேபைத - யடுத்த

தறியாப் பருவ மறியாமை தாயைப்
 பிறியாச்சி றுகுழந்தைப் பிள்ளை - கிறியாய

மாயைக் குலக்கொழுந்து மாஞால மர்னகருத்
 தீயை மதியாதே சென்றணைவாள் - வாயாத்

தணக்குந் திருவேண்டித் தாழ்ந்தேதாரை யுந்தான்
 வணக்கஞ் செயாநின்ற வல்லி - கணக்காயந்

பாடமே யோதிப் பயனென றறியாத
 முடமே யான முகத்தினு - னீடு

கடற்புவன மீரோழுங் காமனாற் செங்கோ
 னடக்கு முறையே நடப்பாண் - மடக்குதலேத்

பொன்னடிகள் வந்து பொருந்தப் புவிமடந்தை
யென்னதவஞ் செய்தாளோ வின்றென்பர் - ருன்னரிய

சீமான் மணீமார்பிற் சீர்மலை தான்சரத்தும்
பாமாது பெற்ற பதமென்பார் - பூமாதின்

புண்ணியமே யென்பாரிப் பொன்னார் திருமேனிக்
கண்ணியளே சால வவளென்பார் - ரண்ணல்

வசையில் புகழ்மாதை வாழ்த்துவார் மன்னும்
விசையையே வீறுடையா ளென்பார் - ரிசைபெரிய

ஞானக் கொழுந்துற்ற நன்கென்பார் நற்சுருதித்
தேனப் பதமிரக்குஞ் சென்றென்பார் - மேனி

யருளேகர் னேரர்க வாஸ்கின்ற னென்பார்
வெருளேது மின்றிப்போய் வேண்டிற்-றெருளேசெய்

யானந்த வெள்ளக் கலவி யடியேன்பாற்
முனந்த வாராஜோ தானென்பார் - தேனே

புலன்களிஞ் லுள்ளபயன் பொய்யன்றி மெய்யே
நலன்களிகூ ரப்பெற்றே நாமென் - றலம்புனைவா

ராதரமு மாராமை தர்னு மதிசயமுந்
தீதரங்க மேன்மேலுஞ் சென்றின்னே - யோதியவா

சின்து ம்லர்க்கணைக டான்றெரிந்து சீராய
 வெந்தையளி நாணுக்கி யின்பவேள் - பைந்தொடியார்
 சொல்லு மனனு முடையவொரு சொற்கரும்பு
 வில்லி னழிக்க விரைவுற்றான் - சொல்லே.

பேதை

வடிக்குங் கிளிப்பிறப்பு மாற்றறியாப் பாலன்
 பிடித்தது வேபிடிக்கும் பேதை - யடுத்த

தறியாப் பருவ மறியாமை தாயைப்
 பிறியாச்சிறுகுழந்தைப் பிள்ளை - கிறியாய

மாயைக் குலக்கொழுந்து மாஞால மர்னகருத்
 தீயை மதியாதே சென்றணைவாள் - வாயாத்

தணக்குந் திருவேண்டித் தாழ்ந்தோரை யுந்தான்
 வணக்கஞ் செயாநின்ற வல்லி - கணக்காயர்

பாடமே யோதிப் பயனென் றறியாத
 முடமே யான முகத்தினு - னீடு

கடற்புவன மீரோழுங் காமனாற் செங்கோ
 னடக்கு முறையே நடப்பான் - மடக்குதலைத்

தப்பா வினைத்தனையைப் பூண்பா டனையொருகான்
மெய்ப்பால் வினவ வினைவறியான் - மெய்ப்பாலாங்

கந்தஞ் சுவையொளியூ றேசைக் கடுவிடஞ்சே
ரைந்தலை நாகத்தை யாங்கெடுத்துச் - சிந்தை

சுழல வுடலைச் சுழலச் சுழலக்
சுழல வுதறும்வகை காண - ணிழல்சீபாலப்

பொய்யேயாய்க் காணும் பொருளெல்லாம் பொன்றாத
மெய்யேபோற் காணும் விழியினுள் - வையகத்தே

வாதைப் படுகின்ற மாமோகக் கையாலே
போதப் பெருங்கண் புதைத்தொளிப்பா - டுதுற்ற

மையல்சிற் றில்வாழ்க்கை வாழாதெ லாம்வாழ்ந்து
செய்யக் கடவதெலாஞ் செய்தாலும் - பொய்யாகி

யின்று பிறந்தார் கணக்காய் மின்னுமிது
நின்று நிலையா தெனவின்றிப் - பின்றையு

மூனிழைத்த வில்வாழ்க்கை யுண்மை யெனநினைந்து
தானிழக்க நின்று தளர்வளவில் - வானிழக்க

முன்னை மறையாற்ற மூவாத மூர்த்திகளு
மின்னு மறிவின்றி யீடழிய - வென்னைத்

தரமறியர் தேயாண்ட தம்பிரான் வந்து
நரருருவாய் ஞாலமெலாங் காணத் - தரணிதனிற்

பொன்மாட வீதியினுட் போதகத்தின் மேல்வரலுஞ்
சென்மாந் திரியத்திற் செய்தவத்தான் - முன்மேவு

புல்லினத்தை நீங்கியிற்றை பொற்றா டொழுவிரும்ப
நல்லினத்திற் றேழியர்பா னன்கணைந்து - சொல்லீ

ரிவரா ரெனவியம்ப வெம்மையும்வந் திங்கே
யவர்கா ணடிமையுகந் தாள்வார் - கவரா தே

தம்பே ரழகுலகிற் றுங்காட்ட வேண்டியபோ
தெம்போ லெழுந்தருள்வ ரித்தனைகாண் - கொம்பேநீ

கைதொழா யென்றவரைக் கைதொழா யென்றுரைத்
செய்தவா செய்தவா செய்தற்றாண் - மைதீர் [தாள்

திருவுருவங் கண்டாலென் செந்தர்மரையும்
பருவமலா தன்றலாப் பண்ணான் - மருவிவருந்

தன்னயர்பு தன்னாலே தையலுந் தற்பயக்கு
மன்னையர்பா லேசென் றணுகிஞாள் - பின்னோத

பேதும்பை

லாகும் பெதும்பை யறியப் படாத்தவமும்
பாகொன்று கல்விப் பயனதுவுஞ் - சோகமறக்

திருவீதி யிற்பொடியைச் சேர்த்தார் செழுநீர்
 விரையார் பளிதஞ்சேர் வெண்கனபம் விம்மும்
 விரையார் முலைமீதே மாறாம லப்பித்
 திருமார்பிற் சேர்த்திய செங்கழுநீர் மாலை
 சுருளார் குழன்மிசையே சூட்டார்கள் வேறே
 யொருமலை சூட்டியிறைக் குள்ளருகு மன்பர்
 திரளோர் டிருத்தாதே தெண்ணிலவின் வைத்துக்
 கருமாற நாழுமெலாங்கண்காண வின்னே
 வருகா லொழிய மலயக்கான் மாறா
 வொருசா ளரத்தருகே யோவாம லிட்டுப்
 பெருமான் றிறனன்றிப் பேயேறி நூறா
 யிரமாகச் செய்தார்க ளின்றெனக்க தெல்லா
 மெரிமே லிழுதா விருப்பத்தைக் காணா
 வரிசார் மழைத்தடங்க ணம்மனையுந் தன்னை
 நெரியா விதுதணிக்க நேராத வில்லை
 யொருகோடி நோ வொருநாட் கொருநாள்
 பெரிதா வறிமயலும் பீர்நிறம்போய் முன்னை
 யுருவா னதும்வாரா வாகந்தா னுட்கா
 பரிவோடு மென்னைப் பயந்தாளிப் பார்மேன்
 மாணா னதுவறியு மாதரார் தங்கட்
 குசையாடி யென்செய்கே னென்றாளுக் கோரா
 நிரையார் வளையார் நிமித்தங் குறிகேட்

டருள்பே சினரர் லணங்குற் றுவந்த
 வரலா றறியலா மென்றார் மயலார்
 நிரையாகக் கேட்டா ணிமித்தங்க ளெல்லாம்
 வருமா நிமித்தமாய் மன்னுங் குறிக்குக்
 குருவார் குறியாய்க் குவலயமாங் கோப்பின்
 கருவான கட்டிற் குக் கட்டாய்க் கடவு
 ளருளான துக்கெல்லா மாரருளா யுள்ள
 பெருமா னிவராலே பேசப் படுமே
 தெரியாமை யாலென்னிற் சிந்தைநோய் கூர
 வொருநாளு மென்க ணுறக்கத்து மென்வாய்
 வருவா யெனையாள் வாரா யிமையோர்
 பெருமா னெனக்கேட்டுப் பெண்ணேநீ யுற்ற
 வருமா லெனக்குரையா யென்றாளுக் கன்னே
 பெருவே தனைக்கிடனும் பேதையே னாகந்
 தருவாயொழியத் தவிர்ப்பாயு நீயே
 வருமாயிற் கேளாய் மயலான வுங்க
 டெரிவா லறியுஞ் சிறுதெய்வ மல்ல
 விரிகாய் கதிர்ச்செல்வன் வெண்டிங்கள் பார்நீ
 ரெரிவளி வானிய மானெனன் றெட்டும்
 வருநாள் வருமெவனால் வந்ததெவ னாலிங்கன்
 சரியாது நிற்குந்தான் வாரோர் தலத்தி
 னரராது யெண்பத்து நான்கடுத்த நூறு

காரணத்தின்	506	குருதர்க்க	453
காரணமென்	132	குருநாயக	372
காரியங்கே	77	குருவடிவ	486
காலமென்	90	குருவருளோ	487
காலந்திசைக	110	குருரன்	518
காலந்திசைதே	112	குலவணிக	500
காலம்பல	209	குலைகுலைந்	377
காலிற்ச	525	குவளையாம்	515
காலையிழை	488	குழறுசி	138
காவியங்க	149	குறித்தல்கு	400
காற்றை	56	குறித்தாயெ	69
(கி)		குறித்திட	400
கிளராதரத்	472	குறியுருவ	343
கிறியினிப்	495	குறுகியவ	178
(கி)		குறுகிரண்	432
கீழிலாதபடி	384	(கூ)	
கீழ்மேலுளதோ	516	கூசாதேயா	363
(கூ)		கூடாதேய	199
குடர்வ	494	கூடாவொ	567
குடிகெடுந்	392	கூடியதுகொ	587
குடிமுழுதா	504	கூறுபலபே	488
குடும்பச்சிந்தையொழியக்	449	கூற்றமை	526
குடும்பச்சிந்தையுங்	542	கூற்றையோ	530
குணங்க	491	(கெ)	
குத்திரமதா	198	கெடுத்தான்	82
குமதமெங்	499	கெடுத்தனை	121
குரவனடி	424	(கே)	
குருகெழுத	523	கேட்டற்க	134

அடங்கன் முறை அகராதி

கேட்டிதன்	551	சகமத	578
கேதமையய	546	சகலமு	103
(கை)		சகலோக	360
கையேதொழுவ	88	சுடலுடந்	575
(கொ)		சுடாதா	592
கொடியபவ	418	சுநீனம்	593
கொடியவினை	200	சுநீனம்	523
கொட்டாவி	85	சுடைசில	52
கொண்டகே	498	சுடைபுனைப	593
கொண்டவிடன்	130	சுட்கோடி	592
கொண்டாடுந்	61	சுட்பாவி	551
கொண்டாடி	88	சுத்தமாதி	413
கொண்டுக்கொ	67	சுத்தமாதிக்கு	608
கொல்லிட	530	சுந்தனன்	383
கொழுங்கென	531	சுந்தித	599
(கோ)		சுந்தித	535
கோங்கரும்பு	523	சுந்தித	388
கோசமொடு	419	சுந்தோடனி	366
கோட்டமுமான்	490	சுமதம	352
கோணுருவு	44	சுமயமா	391
கோதற்ற	401	சுமயமென்	428
கோதிலாவ	40	சுமயவித	404
கோபனைப்	539	சுமயாவெ	154
கோரன்வெ	519	சுமயிகட	453
கோலாகல	111	சுயமுற்ற	82
(ச)		சுரணஞ்	422
சகத்தார்	157	சலமாகை	583
சகத்தார்	400	சலமுமுகி	393
		சலிக்கும்	

மாணுகங்	187	முந்தியமறை	500
(மி)		முந்தைதழுவ	464
மிகமேவிய	466	முப்பொழுது	178
மிகசெய்	587	மும்மைப்	5
மிகையாகும்	462	மும்மணிக்	125
மிகையாவென்	387	மும்மலம்	593
மிடையிரு	413	முரசு	572
மின்றெனல்லை	371	முரண்டசீவ	476
(மீ)		முருகுபுத்த	537
மீட்சிசெல	4	முமுந்திய	407
மீட்டவிர	417	முறைமை	372
மீட்டுகைக்	2	முறையோ	70
(மு)		முற்றுமாய்	158
முகந்தனன்	391	முனிக்கண	449
முகளிதம்	386	முனியேநல்	178
முடியாத	509	முனிவரன்	40
முடியாவுப	467	முனிவன்	468
முடிவுமாதி	464	முன்புமிக	548
முடிவிலா	435	முன்னேவதமெல்	1
முடிவேதிது	411	முன்னஞ்செயு	18
முதியலோக	437	முன்னம்பிழைத்	165
முத்தண்டு	440	முன்னரோயுன்	577
முத்திக்கச்சே	403	முன்னாக	474
முத்திக்குவித்	507	முன்னேனெதாட	90
முத்திதா	450	முன்னேனடுவோ	180
முத்தியினிர்க்	576	முன்னையா	459
முத்திவரும்	365	(மூ)	
முத்திறனான	598	மூலந்திக	451

மூலமான	482	(மை)	
மூலாதிட்டான	592	மைப்படியு	409
மூவர்சேனை	392	(மொ)	
மூவர்தேவர்	562	மொழிகிலீர்	198
மூன்றாமுருவு	105	மொழிந்தவா	541
		மொழிதருங்	387
(மெ)		மொழியினுலன	435
மெத்தித்தா	557	மொழியின்மொழி	441
மெய்க்குள்	63	(மோ)	
மெய்தமுவ	428	மோகமுறவே	379
மெய்மையறி	471	மோகமுட்டி	499
மெய்மையே	385	மோகனாகு	492
மெய்மையேபெற	434	மோகனருயி	544
மெய்யெனா	463	மோகனுமூல	396
மெய்வரு	349	மோகன்யானெனது	517
மெய்விளக்	352	மோனமா	463
		(யா)	
(மே)		யாதுநாசமு	435
மேதகுசந்	503	யாதுமாயறி	546
மேதினியொ	579	யாதொன்றுநீ	84
மேலாரொடு	411	யாப்புச்செய்ய	441
மேலாயவானே	345	யாமாதரியா	124
மேலிரவி	449	யாமாரறிய	55
மேவிவிடு	396	யாரேபேறு	123
மேவுமவிட்டு	476	யாவருலக	450
மேற்றிசை	463	யானறிகை	4
மேனிவெறு	185	யானேயெனை	73
மேனின்றவா	180	யானேவினவி	87
மேனோக்கி	354		

(யோ)

யோகத்தபா
யோகத்தாலே
யோகத்தினு
யோகாதி
யோகினிகள்

605

605

567

604

358

(வ)

வகையான
வஞ்சக்கள்வன்
வஞ்சமொன்று
வஞ்சவலி
வடிவற்றபல
வடிவேது
வண்ணப்பசு
வதையுரையில்
வந்தவரலா
வந்தவழி
வந்தவிச்சக
வந்தனைசெய்
வந்திக்க
வந்துபா
வந்தெனக்கு
வம்புகூறி
வயிறுசாணு
வரதார
வார்கண்
வாவியோம
வாவுசெலவு

91

45

500

481

390

91

117

423

183

389

363

462

614

210

58

347

348

542

491

545

418

வரவுடன்

வரவுபோக்கற்ற

வருகவென்

வருசெருச்

வருணனின்

வருபாசக்

வருபிறப்

வருபிறவி

வருமாகி

வருமாதா

வரைசாலு

வார்க்கம்

வல்லவகை

வல்லாள

வல்லிருண்

வழுத்தித்

வளருமிருக

வளைசுரு

வறியவா

வன்னேமரு

வன்பேயனை

வன்மைபுடை

வன்னிய

வன்னியிரு

(வா)

வாங்கிப்

வாசகத்தா

வாசஞ்சுவை

36

464

555

377

512

381

491

526

73

73

51

499

413

86

4

450

37

340

348

77

372

109

430

603

589

364

112

வாடேன்	89	வானநட	502
வாணொளாழி	387	வானவாநின்	71
வாதககோடினு	391	வானவாக	393
வாதஞானை	362	வாணாதிபூத	86
வாதஞாறுபல	545	வானுநீ	179
வாதாகினு	388	வானுமிறைவ	443
வாதியரோ	8	வான்றுடங்	412
வாயாநின்	9	(வி)	
வாயுணர்வு	552	விகடநாம	355
வாயுசையா	368	விசுதியிரு	597
வாயுமுத	595	விக்கிவிடு	53
வாயொருகோடி	368	விச்சைசகண்	460
வாய்க்கமானுடப்	166	விச்சையாவையுங்	457
வாய்மையென	585	விடர்விளங்கு	392
வாரமாகவோ	535	விடமன்ன	543
வாராய்வரு	188	விடம்போன்	101
வார்த்தைவேறு	495	விடலில	436
வாழிசொருபனென	425	விடாயெல்	557
வாழிசொருபனடி	425	விடுமாறென்	121
வாழிதங்குரு	420	விடுவித்தா	173
வாழிபழுதொன்	425	விடைகருட	505
வாழியென	470	விட்டலக்கணை	477
வாழுகின்ற	182	விட்டவிட்ட	538
வாழும்பத	197	விட்டிடமுந்	65
வாழ்திமன	163	விட்டிலங்	462
வாழ்வாக	86	விண்டிருந்	394
வாழ்வுமா	554	விண்ணவ	449
வானொரியி	444	விண்ணுளாறு	512

சவலைச்சா	348	சித்தியாநி	607
(சா)		சித்துச்சட	575
சாதமாமிவ்	4	சினேகசா	520
சாதலாதல்	363	சின்தாகுலங்களை	90
சாதனசதுட்	514	சின்தாகுலமனிதர்	572
சாத்திரமென்	413	சிந்தைதமா	498
சாத்திரமென்	553	சிலரானே	55
சாத்தும்பூ	357	சிலவாச	134
சாந்தியினை	364	சிலைகளை	530
சாந்தீயு	410	சிவமுதற்	580
சாமாமுழ	505	சிவலை	476
சாமமணி	117	சிவாத்து	280
சாயைபோ	371	சிலேவகநாத	503
சாராமணி	91	சிறிதுசிவ	528
சாலத்தன	109	சிறியனுமா	518
சாலவரிதெ	446	சிறுகீரை	52
சாலவுதி	389	சிறுதேர்	48
சாவாகின்ற	403	சிறையா	606
சான்றாகும்	551	சிறற்றிற்	45
சான்றாமென்	550	சினமானமா	337
சான்றாமறி	4	(சு)	
சான்றுசா	480	சுடர்க்கு	136
(சு)		சுத்தபிரம	415
சிதறவிடா	382	சுத்தமரை	419
சிதையுமென	340	சுத்தமன	159
சித்தசித்	5	சுத்தமான	594
சித்தந	26	சுருதியா	511
சித்தான	484	சுவசந்து	542

சுவர்செய்	570	செவ்வேயு	589
சுழலனைய	177	செழுந்தாள	436
சுழுத்தினனவொன்	599	செழுமலர்	80
சுழுத்தினனவின்	60	செனியாமற்	105
சுற்றமொடு	389	செறிதரும்	399
(செ)		செறிந்தகா	476
செகத்தொழி	400	செறிபொ	569
செங்கழுநீர்	504	செறியும்	353
செங்களிவா	118	செறிவுறு	184
செடிகொண்	426	செற்றபி	2
செடிதரு	534	செற்றவர்	400
செத்தபிண	345	சென்னமொ	10
செப்பரிய	487	(சே)	
செப்பாதே	413	சேமிசையா	504
செப்புற்ற	71	சேய்வந்த	5
செம்பொனன்	554	சேராவரிவை	296
செயவினை	384	சேருஞ்சிவ	62
செயாதுவினை	576	(சொ)	
செயிரற	367	சொருபதரிசனம்	612
செயிரை	343	சொருபவென	614
செய்தருளு	407	சொருபாவென	88
செய்தவங்	524	சொருபானந்தத்	212
செய்தவந்தான்	207	சொருபன்வி	552
செய்யப்ப	403	சொல்லமுடி	74
செய்யாமை	68	சொல்லன்சொ	75
செய்யேனி	84	சொல்லாத	553
செய்யைக	66	சொல்லாயருட்	123
செல்லலறு	5	சொல்லாலும்	350

சொல்லாற்றம்	421
சொல்லுகோ	464
சொல்லும்பொருளுங்	63
சொல்லும்வாக்கு	134
சொல்லுவா	501
சொல்லேமறை	516
சொற்பதங்	554
சொனவத்த	553
சொன்னவா	443
சொன்னார்	375

(சோ)

சோதிசொருபா	7
------------	---

(சொ)

சொலமமீர்	444
சொலம்புகு	187
சொனகேதன்	491
சொனக்கண்	563
சொனசக்கிர	405
சொனநாடக	546
சொனநீதி	489
சொனபூசை	604
சொனம்பெரு	604
சொனமாகில்	380
சொனமுனேய	417
சொனமுதன்மை	604
சொனம்போல	415
சொனலக்ஷண	604
சொனவானை	406

சொனவினேதன்	177
சொனவேந்த	398
சொனபோ	605
சொனவலி	605
சொனானந்த	568
சொனிசரிதை	566
சொனிபூசை	566
சொனிபெருமை	566
சொனியே	566
சொனியைநான்	481
சொனியையிகழ்ந்தவர்	567
சொன்றவா	194

(த)

தசைமயிர்	597
தசையுரு	385
தஞ்சேனைக	390
தணந்தபோது	427
தணியுமாற்	17
தண்டைப்	346
தண்ணிய	578
தண்மையா	414
தத்தந்தொழிற்	390
தத்துவாமுத்தி	110
தத்துவஞானி	567
தத்தமதி	356
தந்தவம்	380
தந்தவறி	605
தந்தாயுனை	84

தந்தாயென	54	தலைபலவா	336
தந்தாபம்	465	தலைப்பான்மை	364
தந்தைதொ	487	தலைமுதலா	597
தந்தைதொடு	197	தலையிற்சொ	453
தமக்குரு	55	தவவேடங்	580
தமாக்கலை	478	தவஞ்செய	587
தமாமிசு	57	தவத்தினுற்	501
தமர்பிற	360	தவநோன்பா	587
தமதுரு	353	தவப்பிரகாச	60
தமைமாற்ற	57	தவளத்தி	547
தம்மேற்	107	தவிரேமி	215
தம்மையிர	58	தளர்வதி	35
தம்பத்துணை	46	தறுகண்	338
தம்பிரானிரு	433	தற்கமோன	397
தெய்தங்	381	தற்பதத்தின்	553
தம்பிறவி	444	தனதாபுரை	471
தம்பாற்றவ	607	தனாகம்வினை	582
தரணியில்	343	தனிச்சுடரி	400
தரணிபுகழ்	420	தனிற்பிறி	400
தரமேதுமி	86	தனிநாடிய	338
தரவரி	157	தனுக்கல்லை	508
தருபயன்	606	தனையாரு	190
தருபணி	58	தன்செய்ய	406
தருவர்	344	தன்செப்பு	485
தரையதன்	185	தன்பினுதி	490
தரையினி	432	தன்புத்திரனே	466
தர்க்கநெறி	584	தன்போலெவ	411
தலைதருபோ	128	தன்பராபர	362

தன்மனந்தனை	349	(தி)	
தன்மனசுகிர்த	532	திக்காலதேசங்	120
தன்மையறி	100	திடன்படு	571
தன்னியல்	177	திட்டாந்த	112
தன்னினாநறி	455	திணியமுரு	183
தன்னாகநல்	482	தியக்கந்தீர்	416
தன்னொழி	456	திரண்டசம	612
(தா)		திருநாவிற்	364
தாகமோகா	461	திருவாவரு	173
தாக்குமா	106	திருவீஞான	550
தாபந்தீர்	539	தின்றலுஞ்	345
தாயிலும்	437	(தி)	
தாயும்பூதல	433	திதண்டம்	554
தாயோடு	586	திதாமலமென்	451
தாரனென	120	திதெனநன்றென	566
தாளாகவூரா	471	தியவினை	97
தானசக்தா	491	தீர்த்தமாவ	204
தானதேது	391	தீர்த்தனெனை	511
தானந்தமற்ற	484	(து)	
தானந்தமிலா	466	துகொனு	4699
தானந்தமில்லா	58	துகைதென்	120
தானிருக்கும்	66	துங்கத்திரு	210
தானிவ்வுல	180	துஞ்சல்பிறத்தல்	150
தானெனுமுட	471	துஞ்சல்விழித்தல்	24
தானேசகத்	580	துஞ்சம்பி	1
தானேதனை	171	துஞ்சரின்	557
தானேவ	191	துஞ்சதல்	551
தான்சகத்	4	துடியிடை	522

துணியுடையா	55	துமங்கலந்த	547
துணிவற்ற	453	துமனனும்	376
துதிசெயலும்	104	துரதரமான	514
துதித்தலென்	455	துர்த்தர்துற	57
துதிபாடு	98	துலமற்றேர்	30
துதிப்பாரை	461	துற்றியவர்	536
துதிப்பிலாவ	433	(தெ)	
துயிர்ப்புன	606	தெண்ணீர்	101
துய்யசேவடி	508	தெரிசனாத்து	17
துய்யமாசில்	546	தெரிசித்து	453
துரிசுதுன்று	494	தெரியாத	551
துரிசுரைத்தி	537	தெரிடாப்	377
துரியநன	599	தெருளுறுங்கலை	366
துரியதூஷ	573	தெருளுறும்படி	515
துரியநிறம்	177	தெளியமா	497
துரியாதீத	551	தெளியுனு	361
துரியாதீதப்பதி	414	தென்றிசை	399
துவிதத்த	478	(தே)	
துளிபாய்கண்	98	தேகன்பா	518
துறவிநடு	83	தேசார்மு	2
துறந்தவர்	560	தேசிகன்	76
துறவிதிய	550	தேசநாமெ	41
துறைகூறுப	422	தேடியானு	104
துன்னிட்டே	394	தேய்ந்து	610
துன்னிநி	414	தேராதா	385
துன்புற்றுடல	556	தேரோனுடை	71
(து)		தேவரு	481
துடணன்நதி	521	தேவர்க்கு	179

தேவர்களு	398	தோயமுன்பா	3
தேவர்வெ	521	தோரவிலே	501
தேவாதி	93	தோற்றநிலை	581
தேவியிப்படி	464	தோற்றநீ	179
தேனனைய	510	தோற்றுவ	171
தேனிலவு	376	தோன்றல்சொரு	126
தேனுமிக்க	463	தோன்றிய	552
தேனெனக்க	483		
தேனெனத்த	482	(ந)	
(தொ)		நகலுறுமே	162
தொகுத்தநிதி	539	நகிலுமாதர்	437
தொடைத்து	554	நகித்தேதனிந்தக்	414
தொண்டர்	200	நசையுரை	370
தொத்தறவே	409	நஞ்சேய்	2
தொந்தமிலா	436	நடனாடி	61
தொந்தவன்	554	நடுமதிவா	504
தொல்லையாகி	357	நமக்குடைய	67
தொல்லையிறை	551	நம்பனல்லடி	531
தொல்லையுள்	368	நம்மாலேகா	412
தொழிலவரடி	201	நம்மையாளு	342
தொழிலான	63	நயந்தீர்	56
தொழுஞ்சுலம்	562	நயவாவிடயத்து	76
தொழுநகையு	103	நயனநீரொ	437
தொழுதெழா	355	நாருஞ்	59
தொழுமவ	561	நாம்பென்பு.	385
தொழுவார்	189	நலனவிளங்கு	86
(தோ)		நல்லாதா	430
தோயத்துல	452	நல்லேன	484
		நவமணியும்	439

நவிலாதே	56	நாரணனே	441
நவிலுகலை	470	நாராயணாய	601
நவையாகு	423	நாலுமறை	442
நளினந்தனை	75	நாவியொழுக்	536
நறைதரு	9	நாவிற்படாத	49
நனவுநிலை	395	நாவேந்தனை	74
நனவைத்	479	நாளன்று	24
நன்னலத்த	454	நாற்காணம்	596
நன்றமுனி	467	நாற்றஞ்	131
நன்னெறியுரைத்	565	நானுவிதஞ்	512
நன்னெறி	585	நானுநானு	568
(நா)		நானிலநீர்	
நாசஞ்செய்	431	(நி)	
நாசுநின்	545	நிகழுமுல்	489
நாடகமாய்	81	நிகழ்கின்ற	123
நாடியிடின	175	நித்தவதி	38
நாடுபரனன்றி	447	நித்தலும்	136
நாட்டம்வரு	115	நித்திரை	359
நாதனந்தி	489	நிமலமாம்	475
நாதனறி	448	நிமலப்பொருட்	478
நாதனருள்	448	நிரயத்தோடு	371
நாதனை	183	நிலவிய	351
நாமம்புக	56	நிலனேழு	570
நாமாது	509	நிலனாகும்	472
நாயகனா	368	நிலனில்வானில்	438
நாயனாடி	398	நிலன்புழு	21
நாயான	114	நிலாவரு	444
நாரணனு	613	நிலைகுலை	179

நிலையிலாமதி	521	நீயெயெழுந்தருளி	72
நிழற்பாவை	172	நீராட்டிவந்த	536
நிறைந்தபெரு	385	நீராயுகுவார்	510
நிறைவுகுறை	14	நீராவியு	427
நிறைவுற்ற	612	நீளத்திற்	344
நிற்பன	81	நீளுகின்றசடை	350
நினைத்துமற	556	(நெ)	
நினைவினரி	426	நெக்கருவி	101
நினைபுமாற	419	நெஞ்சநின	45
நின்மலன்	416	நெஞ்சமறிய	201
நின்பெற்றி	80	நெஞ்சமொன்று	540
நின்றதடியார்	202	நெடுந்தூர	571
நின்றவொன்	149	நெய்விட்ட	409
நின்றனபோ	121	நெரியமுய	354
நின்றாறி	84	(நொ)	
நின்றநிலை	189	நொந்தனார்	384
(நீ)		நொந்தொரு	496
நீங்காதமா	173	(நோ)	
நீங்குதலில்	551	நோக்குகண்டாய்	94
நீடுதிரு	53	நோக்கினான்	612
நீதிகணபங்க	447	(ப)	
நீதிகருணை	594	பகராநின்	200
நீதியானிரு	475	பகலுமத்	445
நீயஞ்சலென்	106	பகலுமெல்	530
நீயதுவெனும்	52	பகுதிபுமான்	576
நீயும்பெருமா	517	பகுத்தபேத	213
நீயென்று	72	பக்குவலட்சணம்	607
நீயேபரிந்து	132	பங்கயஞ்	491

பஞ்சகோச	591	பதைபாதவன்	4
பஞ்சபாச	555	பத்தராவ	555
பஞ்சாஷ்டாம்	601	பத்திரங்	589
பஞ்சாசயம்	591	பத்தியாங்க	435
பஞ்சாயுத	358	பத்தியாம்பவலை	464
பஞ்சபடுகலை	350	பந்தக்ஞரம்பை	536
பஞ்சேசந்திரிய	110	பந்தபாசம்	419
படக்கடவ	204	பந்தமாநெறி	493
படநாகமோ	530	பந்தமுத்திபெற	455
படித்துப்	451	பந்திக்குமா	591
படித்துமறை	415	பயங்கெடு	122
படுத்துவமா	123	பயப்ரதன்	519
படைத்தவ	388	பயமானது	110
பட்டமதகரி	213	பரஞ்சடோ	95
பட்டவாகம்	499	பரதெரிசனம்	610
பணிக்கவே	148	பரமனதரு	542
பணியப்படு	415	பரம்பாவிட	79
பணியுமடி	23	பரல்கூணம்	602
பணியேசுடிய	411	பாவறிவு	470
பண்டாமிமை	108	பரவுணர்வு	544
பண்டொர்நா	375	பரவுதொழி	102
பண்டோற்கு	108	பரவுபுக	430
பண்டைப்படியே	120	பரவுமவ	507
பண்டையிருளை	3	பரவுமிமை	12
பண்டைவிச்சுவ	480	பரவையுல	412
பண்ணார்மொழி	117	பரனொளி	370
பண்ணார்மொழியமுத	427	பரிசுத்த	453
பதியாகின்ற	210	பரிபுர	548

கருவென்பார் கத்தர்வுண் டென்றுரைப்பார் சத்தப்
 பிரம் மென்வுரைப்பார் பேதமே யென்பா
 ரோருபொருளே யென்பா ருபயமே யென்பார்
 பரவை யுலகம் படைத்தற் குரிய
 பிரம் மீறையென்பார் பிரவண்ணத் தந்த
 வுரகன் மிசையனந்த யோகத் துறங்கு
 கரிய முகிலவனே காக்கின்ற னென்பா
 சரனிவ் வுலக மழிப்பா னவனே
 திரிய வமைப்பா னு மென்றிசைப்பார் சித்திக்
 கருக ரருகர்க்கா ளானாரே யென்பார்
 தரும நெறிக்கரசு செளகதமாந் தன்மை
 யரசி னிழலனித்த வாதுயே யென்பா
 ருருவில னென்பா ருருவுடையா னென்பார்
 பரசத்தி யென்பார் பரப்பிரம் மென்பா
 ருருவமா மேலோ ருலகுறையு மென்பா
 சருவை யுருவித்தே யர்ச்சிக்க வென்பா
 ரிரமித் தசபை யிசைக்கின்ற தென்பார்
 கருமத்தை நன்றென்பார் காயக் கிலேசம்
 பெருகப் பிராண யாமாதிப் பிலத்தா
 னிருபித்து மூலாதா ரந்தன்னி னின்ற
 வெரியைக் கொடுபோ யிரவிமண் டலத்தை
 யுருவிச் சசிமண் டலமுருக்கி யோவா

திரிதிக்கு மாமிர்தந் தெண் முத்தஞ் செய்வித்
 துருமத்திற் கொத்ததுவே துல்லியமென் றேதி
 பிரதிப்பா ரிப்புருட னிவ்வுடம்பி னுள்ளே
 புருமத்தி யத்திற் புரிக்கின்ற போதிற்
 கிரிவத்தி லேகனவிற் கெட்டிடத் தனாகி
 மருமத்தி லேயாய் வடிவற்று நின்ற.
 துரியத்து நாபி தொடங்கியே யோர்நால்
 விரலுக்கு மேலாகி வீற்றிருக்கு மென்பார்
 கருமத்தி னெண்மடங்கு காயத்தே நின்று
 நிருமித்து யோக நெறிகூறி லங்ஙன்
 பிரமித்து நானு பிதற்றிப் பிணங்கி
 யொருவர்க் கொருவ சொழியா விலவிற்
 குருவிக் குழாம்போலக் கூப்பிட்டார் கொண்டு
 நிருபிக்கு நெஞ்சை நெகவிருந்து தம்மி
 நொருமித்தாற் கித்தனையு மொன்றாகுந் தன்மை
 தெரிசிக்குங் கண்ணிலார் தித்திக்குஞ் சொல்லான்
 மருவுற்ற பூம்பொழில்சூழ் வாதவூர் வள்ளல்
 கருவுற்று வந்த கவலைமையுங் கைக்கொண்
 டொருசொற் றெரித்தனித்த தோர்விரகு முன்னிப்
 பொருமிப் பொருமிப் புகலுங்கா நெஞ்சின்
 விரகற் றமையான் விழியருவி நின்று
 சொரியச் சொரியத் துயர்திரக் கேட்டார்

பொருளுண ராரும் புளகித்து நெஞ்சு

முருக வருக வுலகுய்ய வேதூந்

திருவா சகமெனுந் தேறல் செவியாற்

பருகர் வருகா பதைதயா கண்ணீர்

சொரியா வுரைகுழறு சொல்லும் பொருளும்

விரவாப் பொருளான மெய்யின்ப வேடங்

கருணா நிதியாகிக் கண்காண வந்த

யரிசேது நெஞ்சிற் படாதார் பரணே

குருகூர்ச் சடகோப னென்றொருபேர் கொண்டிங்

கருநான் மறையா யிரஞ்சுரமு மோரோர்

திருவாய் மொழியாகச் செந்தமிழாற் றென்றிக்

கிருணீக்கி மற்றிதுவே யின்பமா கின்ற

பரலோக மாகப் பரங்கருணை யாலே

தருமா ரமிர்தத்தைத் தாகந் தணியப்

பருகாச் செவியுடையார் பங்கயக்கண் மாலா

லரனா லயனா லறியாதா ரன்பால்

வருமா றறியாதார் மாணுடமாய் வந்த

திருமேனி யின்றன்மை தேராதார் நேரா

வருளே வடிவென் றறியாதா ரன்பின்

கிரமா கிரமங்கள் கேளாதார் கேட்டு

மரணன கண்ணுடையார் வன்னெஞ்சுடையா

ருருகா வுளனுடையா ருனா முடம்பின்

வருநோ யறியாதார் வன்னிபோ லின்ன
 மொருதாய் முகன்காண வுட்காதா ருள்ள
 பரமா யுவையுணரார் பாழிற் கிறைத்துத்
 திரிவா ரிவைசொல்லத் தீவினையே னுற்றேன்
 றரியேனென் னுள்ளே தலைமோதி யார்க்கீ
 துரையா டுவெனன் றுழற்றுவேன் றன்னைத்
 திருமாலு நான் முகனுஞ் செஞ்சடையோ னுந்தேர்
 பொருளாகி யின்றளவும் புத்தேளி ரானு
 மருவோ வருவோவென் றுய்தற் கரிய
 பொருளையோ வாகத்தார் புல்லுவா ளாகக்
 கருதினா ளென்றுதங் கையார்த்துக் கண்ட
 தெரிவைமா செல்லாஞ் சிரித்தார் சிரித்தென்
 பொருமால் கரிவேட்டும் பூழ்வேட்டும் போனா
 ருரியார் பெறுவ ரொழிந்தார் பெருரோ
 நரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினி னன்றே
 யரிமாப் பிழைப்பெய்த கோலென் றறைந்தார்
 பெரியோர் சிலமுன்னே பேயேன் பெறுதற்
 கரிதே யெனினு மவனாக மன்றி
 மருவே னவன்றன் மணிவாக்கிற் கன்றி
 யருகே னுரையே னெனையா னுடையான்
 றிருநர்ம மல்லது சீரெய்தாச் செந்தா
 மரையே தளிர்நீ ஷ்னஞ்சேர வையங்

கரைசேர வந்த கழற்போ தொழிபச்
 சிரமீது சேரே னெனச்சிந்தை செய் தேன்
 பெருமானைப் புல்லப் பெருதாஈ னாக
 மொருபாவை யன்றே யுடையான் புகழே
 பரவா தொழியினுப் பாழூரி னோரிக்
 குரலாகு மென்குரவன் கோல முழுதுங்கண்
 டிருகா வொழியுமே லுனசும்பு மாறு
 துரையார் குமிழியே யன்றேதா னோக்கந்
 திருநாமங் கேளா தொழியிற் செவியும்
 புரையார் குறும்பிவாழ் பொந்தன்றே பொன்னார்
 முருகார் மலர்ப்பாத மோந்துண்ணு முக்குந்
 துரிசான செற்புச் சொரிதுளையே யன்றே
 பரமாக நாதன் பணியே செயாதேற்
 கரனா னதுவழங்காக் காட்டகத்திற் கள்ளி
 மாணார் கவையன்றே வானவர்க்குஞ் சார
 வரியானை யிங்ங னவாவுற்று நானின்
 றெரிவாய் மெழுகொத் திரவும் பகலுங்
 கன்ரயா வெழுவேனைக் கல்லார முல்லை
 மரைமா வசோகென்னும் வன்கணைக னேந்து
 மொருகாலே யென்காருடட் டிச்சி யளவும்
 பொரமாச னாகமெலாம் புண்ணாகி நின்று
 சாமாரி தூவத் தமிழ்க்குன்றி னின்றும்

வருகா லெரிவிச மாமதியு றென்மே
 லெரியா வெறிப்ப விரும்பெண்ணை யன்றிற்
 குரலாலு மாயர் குழலாலுங் கொம்பின்
 வரியார் குயிலாலு மாய்வேனை மாயாப்
 பெருமான் றிருமார் பெறநினைந்த வென்போன்
 றொருகா லொழியாம லோவா தாற்றுந்
 திரைவாயி னெண்மடங்கு சேரியார் தங்கள்
 பெருவாயி னொன்றுப்பப் பெற்றா டனக்கே
 யிரையா யிருப்பே னிதெல்லா மிறைவர்க்
 குசையாடி வாடுவென்ன வோர்துணையுங் காணேன்
 பிரியாவெ னெஞ்சம் பெருமான்றன் பின்போய்
 வருமா றறியாது மற்றுரை நோவேன்
 கிரிசு முலகத்திற் கெட்டார்க்கு நட்டா
 ரொருபூத நிலையென வுண்மையாலோதும்
 பாவை வழக்கும் பழுதாகு தன்றே
 கரிய கடலன்ன காம முழந்து
 வரிநெடுங்கண் மாதர் மடலேறா ரென்னு
 முரையை யெமக்கொழிய வோது முமையாம்
 வரையரையன் பாவை மதுவுண்டு வண்டார்
 கரியகுழல் வேணி கட்டிக் கடின
 மரவுரியைத் தான்புனைந்து மாதிரங்க னான்கு
 மெரிவளா வீக்கி யிருவிசுப்பி னேகும்

பருதி சுடநின்றும் பாசடையே யன்றிச்
 சருகு மயிலா டவஞ்செய்து சாவா
 வெருவ னுடம்பி னொருபாகங் கொண்ட
 பெருமை பிறர்க்குரைக்கும் பெற்றியோ பின் னு
 மரசொழிய வெங்கா னடைவதற்கோ ரன்னை
 வரனிரப்பத் தாதைபான் மைந்தற் கதுவே
 தருமமெனச் சென்ற தாசரதி பின்னே
 திரியு மருங்கற்பிற் சீதையே காம
 சரிதை நிலைநிறுத்தித் தந்தா டகவா
 மிருடிக ளோரெழுவ ரின்பம் பயக்க
 விரதம் புரிந்துலகின் மேவுநா ளென்றும்
 பிரிவின்றித் தன்பதியைப் பின்னொடர்ந்து நின்ற
 வருமந்த கற்பி னருந்ததியை நேரே
 தரன்வந் தவருண்டே யித்தன்மை சார
 வரன்னேற வானகத்து மண்ணகத்து மன்னும்
 விரதங்கள் பூங்குழலார் வேண்டுவதும் வேறு
 முருகுங் கமழ்குழலார் முன்செய்தார் செய்த
 துரைதந் திடுங்கா லொருதோட முள்ள
 பொருளிங் குணராதே பொய்யிற் புலப்பி
 நிரயம் புகாமே நிலன்மிசையே முத்திக்
 கரைகண் டிடத்தன் கழற்போ தனித்த
 குரவன் றனையிக் குரம்பைத் துவக்கை

யுரையொன்றின் மாற்றி யுளதன்னை நல்கும்
 விரகன் றனையென்னை வேதித் தெனக்கே
 யிரதம் பிறப்பித்த வின்னமீர்தை யென்னைத்
 தரமன்றி வாழ்வித்த தானானைத் தன்ன
 தருளொன்றி னுனு மறிதற் கரிதாய்க்
 கரணங் கடந்தொளிநுங் கண்ணைக் கயிலை
 வரைமிகையின் முத்தி வழங்கும் பிரானைப்
 பரிநெடுந் தேருகைத்துப் பாரதப்போர் பார்த்தற்
 கருள்சுரந்த வற்புதனை யன்றூலி னீழ
 லுரையிறந்த வுண்மை யுருவைத்தான் செய்ய
 கர்மலராற் காட்டுங் கருணைக் கடலைக்
 குருவாக வென்னுள்ளங் கொள்ளக் குமரை
 மருவு மரகதத்தை மண்ணிநதித் தென்பாற்
 றரணி நகர்வந்த தம்பிரானைத் தண்
 பொருளை நகியிற் பொதியிற் பிறந்து
 வரிய வியலு மளியுண்டு தண்டேன்
 முரலு மிசையு முகிற்கணங்க டம்மிற்
 பொருது சொரியும் புனல்வழியே போந்து
 தெருவு தொறுமுல்வுந் தென்சேன்னை சேர்ந்த
 குருமணியைக் கோவத்தை கோயிலாக் கொண்ட
 வருமருந்தை யானைக்கா வாங்குவந்த தன்னைத்
 தரவிருந்த தத்துவனைத் தானெல்லா மான

திருநடனைச் செய்ய சிவச்சடரைச் செம்மை
 யருளு மமிர்தத்தை யன்னையினு நல்ல
 பெருமானை யென்னையிங்ஙன் பித்தேற விட்ட
 சொருபானந் தச்சடரைத் தூய்மறைகட் கெட்டாத்
 திருமேனி யைம்புலனுந் தித்திக்க வாரிப்
 பருகி யுருகும் பதமருளா னாகி
 லருவா முருவெழுத லாகாவென் றேறு
 மொருநான் மறைபோன னுள்ளக் கிழியிற்
 கருணா நிதியடியேன் கண்காண வந்த
 திருவான கோலமெலாந் தீட்டினேன் சீசந்தை
 மருவார் பொழிற் பெண்ணை மாமடலா நல்ல
 பரிமா மடலமைத்துப் பல்கலையாற் றன்னைத்
 தெரிவா ரவையகத்துஞ் சிந்தையுளே யோகம்
 புரிவா ருறைவிடத்தும் போற்று மடியார்
 திருவீதி தோறுஞ் சிறியேனை யாண்ட
 பெரியோனோர் பித்தன் பேரும் பிறப்பு
 முருவுங் குணனு முறவும் பிறவு
 மருவும் பதியும் வழியும் பழைய
 கருவின் க ணையிலான் காயத்தை மாற்ற
 வருவங் கொடுவருவா னுண்ணின் றெருளிக்கும்
 பெருவஞ்சக் கள்வன் பெண்ணு ணலியென்.
 ரெருதன் மையனல்லென னன்றிப்

பரிசெங்கு முள்ள பழிதூற்றி யென்றன்
சிரம்வந்த செந்தா மரைசிவப்ப வென்பால்
வருமெல்லை யூர்வேன் மடல்.

நேரிசைவெண்பார்.

கண்ணு மனனுங் களிப்பக் கழலளித்த
வண்ண மிலாதான் வடிவெழுதி-யெண்ணுகின்ற
தென்றிக்கே வாஞக்குந் தேசிகன்வாழ் தென்சேந்தை
மன்றிற்கே யூர்வேன் மடல்.

கலிமடல்-முற்றிற்று.

க.எ.சு.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ரலகோடு போத மழியாவொ ரோர்வு
மணுகாமல் மாதாடி தாழ்வரே.

(௦௧)

பரியேறும் வீரர் பலகோடி யோட
மலைபோ வியானைபல மோதியே
பரியேறு நூறு மதிசூர ரேனு
மலர்வாளி காணினற மாய்வரே.

(௦௨)

வேறு

சுரும்பெனினு மென்னுடைய கைச்சிலை யசோகங்
கமலநறு முல்லைகழு நீரினொடு சூதத்
தரும்பெனினு மென்களை சுரும்பெனினு நானோ
ராவியுடை யார்களென தேவல்பிழையாரே.

(௦௩)

தேனிலவு பூகவன முந்தடமு மியாறுஞ்
செய்யவிறை யேழுமுயி ருய்யவரு காலும்
வானிலவு மாளிகையும் வானிலவு மென்கை
மாமலரு முள்ளளவும் வந்துணர் வருதே.

(௦௪)

தாமனனும் வாய்மையு முறுதுமட வார்தஞ்
சொன்னவில வுள்ளவ மென்னுமள வேயோ
காமனெனு நாமமுள தாமளவு மாயக்
கங்குல்கழி யாதொருவர் கண்ணும்விழி யாரே.

(௦௫)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௪௪

வேறு.

அனிச்சமஞ்ச மடியினுரை யார்மறப்ப ரறிவினன்
மனிச்சர்முன் பிருந்துதான் வடிக்கும்வார்த்தை வார்த்
தையே. (௧௬)

பாவமேவு கொலைபிடுனாடு படுகனற்செய் கொடுவிழிக்
கோபனெ யெழுந்தபோதிவ் வுலகுநின்று குலையுமே (௧௭)

வேறு.

குலைகுலைந் துளநினைந் திடுநினைந் திடுதொறுங்
குடர்கரிந் துலகடங் கலுநடுங் குதலுறத்
தலைகுலைந் துடைகுலைந் தறிஞரும் பெரியதந்
தலைமைகுன் றிடவெழுஞ் சலமெனுந் தழலதே. (௧௮)

தெருடரப் பொருள்விரித் தருடரத் திரிதருந்
தெளிஞரைத் தெளிவறத் திசையகக் குறவெறுங்
குருடெனச் செவிடெனக் கொலைசினக் கனலெழுங்
கொதிபொறுப் பவர்களுக் குவலயத் தவர்களே. (௧௯)

வேறு

வருசெ ருச்செயா வகைய. றத்தையே
வடநி ழற்கணை மதிபெ றச்சொனே
னெருச ரத்திலே யொருக ணத்திலே
யுழல்பு ரத்தையீ றெழுவொ ருக்குமே. (௨௦)

கருடன்முன் னிற்குமோ ஞானமே வந்துறுங்
கண்ணின்முன் னிற்குமோ வெண்ணுறுங் கன்மமே (ந)

அழியுமிக் காயமுங் கழியுமுன் னிளமைபு
மன்புறுங் கிளைஞரு மின்புறும் போகமு
மொழியுமிச் செல்வமொன் றுகநீ யுன்னியோ
வுடையநா யகனைநெஞ் சுணர்வுறு தொழிவதே. (ச)

வேறு.

தேவர்களு முனிவர்களுஞ் செழுமறையும் பழையவொரு
முவருமென் றிருந்தனையோ முழுமுதலென் றறிந்திலை
யோ. (ரு)

இந்தவுல கத்தினிடர் கெடுப்பரிசிங் கெழுந்தருளி, வந்தவ
னென் றறிந்திலையோ மானிடனென் றிருந்தனையோ. (சு)

அதிரேக வழகுடையா னாளுடையான் றாளுடையா
னெதிரேநின் றனையாவி யிப்பொழுதே யிழந்தனையே (எ)

வேறு.

நாய ஞாடி யார்க ணவில்தொ றும்
பேய ஞானும் பெருகச் சினஞ்செய்தே. (அ)

ஞான வேந்தன்வந் தென்னெதிர் நண்ணுற
லான வெல்லையிற் காணுமென் னாண்மையே. (க)

என்ற வன்மொழி யெந்தைதி ருச்செவி
சென்ற வெல்லை சிரித்தருள் செய்யுமே. (கடி)

உம்பரிம்ப ருவப்ப வொளிமிகுந்

தம்பெ ருந்தன்மை காட்டச்ச மைந்துமே. (கக)

வேறு.

பழுது படாமறை வானுளோர் பண்டையோர் மூவர்க
ளின்றாகா, றழுது பெருவடி யஞ்ஞன்மே லாக விசைந்தன
னண்ணலே. (கஉ)

வெருவரு நான்முக னாதியாம் விண்ணவர் மண்ணவர்
வேறுளோ, ரொருவர் பெருவடி யுணர்விலா னுச்சியின்
மீது முதைத்ததே. (கங)

தென்றிசை யின்றையர் தீர்த்ததாள் செய்தரு னும்படி
தெரியுமோ, வின்றிசை கின்றன வல்லவோ வித்தலை மீதுமி
ருக்கவே.

பெரியவர் தஞ்செயலாவதும் பிறரறிவாலறி வோமெனத்,
தெரியும தன்றது தெரிவதுஞ் செய்து முடிந்திடு திசை
யிலே. ()

வேறு.

செறிதரும்பிறவி முறியவந்திறைவர் திருவிளங்குகழல
ருளுநா, ளறிஞரென்றுமில் ரவலரென்றுமில் ரவர்கதந்தா
ம தடையவே. (கசு)

பிறிவிலாதகுரு பாமனார்தமருள் பெருகவேயுடைய திரு
விஞ், னறிவிலா னுடனில் வகிலமாயையுயி ரடையநா றும்
வகை யறைகுவாம். (கஎ)

வேறு.

சலிக்குமனத் தெழுச்சியறத் தவிர்த்திதம்விட் டகத்தே.

சிலுத்தெழுமத்துடிப்புமறத்திரித்தடையக்கெடுத்தே(கஅ)
குறித்திடலற் றிடத்தனைக் குறிப்பவரைக் கெடுத்தே
கறுத்தவிருட் டனைக்கதுவக் கரித்தனைவிட் டழித்தே.(கக)

குறித்தல் குறிப்பறுத்தலெனிக் குறிப்பழியக் குலைத்தே
மறித்தவிடத் ததிற்பரிசித் தகைத்தெனல்மற் றெழுதித்தே
தனிச்சுடரிச் சகத்தொளிரத் தனைக்கெடவக் கணத்தே
பனித்திவலைத் தடிப்பொழிய ~~பு~~ பாச்சுடர்விட் டழித்தே

ஒருக்கிவிரித் ததிற்சுழல்வுற் றுழற்றுமிருட் டனைப்பே
பருக்கனுதித் தலக்கணறுத் ததிற்பிரபையிட் டழித்தே.
செகத்தொழிபத் திரித்தவிடத் தெளிர்ச்சியறச் சிதைத்தே
விகற்பமறத் தனிச்சுடர்விட் டெரித்தயர்வைக் கெடுத்தே.
(உங)

கலுழ்ச்சிகளிப் பகத்தெளிவுட் கலக்கமிகுத் திகத்தே
செலுத்தல்திரித் தலற்றடையச் சிவச்சுடர்விட் டெறித்
[தே.(உச)]

தனிற் பிறிதற் றிருக்குமருட் டனிச்சுடர் தற் பதத்தே
யினிப்பிறிதற் றிருக்கவிசைத் திடுக்கணறுத் துவிட்டே
சகப்புரணத் தடிப்படையச் சமித்திடலுற் றிடத்தே, ஈகத்
தெளிவிற் சிவப்பிரபையிற் களிப்பதனைத் தொலை
த்தே.
(உச)

வேறு.

காயாதிக னேழு மாயாவிட யத்தே
கையற்றறி வின்கா ரணமா திக னேழும்
மாயாவிட யத்தே மாயச்சுக சற்சின்
மயபூரண மேதன் வடிவானது வந்தே.

(௨௭)

கோதற் றமீர்தாகிக் கூறற்றுணர் வாகிக்
கூறற்கரி தாகிக் கோசப்புலன் மாறித்
தீதற்றவர் காணத் தேனெனத்தினி தாகித்
தேசத்திசை மாறித் தேறித்தெளி வாயே.

(௨௮)

வேறு.

எம்பிரானே வந்தெதிர்ந்த வஞ்ஞனிங் குருமலே
யும்பர்வானு ருதிரும லொன்றினுனவ் வொளியொடே.
அல்லலான காமராச னுதியான சேனையு
மில்லவாகி ஞானருப மாகியே யிலங்குமே.

(௨௯)

வேறு.

அறிவறி யாமைய ழிந்தனரே
யறிவறி யாமை யழிந்தனரே.
பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே
பிறிவறி யாமைபி றழ்ந்தனரே.

(௩௦)

காக்குமு ளத்தவ ராயினரே
காக்குமு ளத்தவ ராயினரே.

இருக்க முடிந்தவ ருட்பொருளே
யிருக்க முடிந்தவ ருட்பொருளே

(152)

வேறு

அழிந்தற மாயைபி ருட்டெலா
மறிவுரு வாகநம் மண்ணலார்
மொழிந்தது மிங்கொரு வார்த்தையே
மூவுல கும்மொரு வார்த்தையே.

(153)

உழுந்துரு ளுந்துணைப் போதுமே
யுணர்வுரு வாகநம் முச்சிமீ
இதழுந்தரு ளும்மிரு போதுமே
யேத்துவ தென்றுமெப் போதுமே. (154) ஆக நகரம்.

வெற்றிசாற்றல்.

அறிவீனா னுயிர்க் கிறுதி செய்தபி
னறிஞர் தம்பிதா னரிய தாளிணைப்
பிறிவி லாததம் படையை மீள்கெனப்
பெரிய சேனையுந் திரிய மீளுமே.

(155)

காய மாகிவாழ் மாய மகபுரங்
கட்ட டங்கனே சுட்டல் கண்டுளோர்
தூய ஞானநற் சுடர்வி ளங்குமெய்ச்
சொருப னுட்பதந் தொழுது ரைப்பரே.

(156)

வேறு.

அடியே முள்ளங் கறுப்பதுநல்
லம்போ ருகங்கள் சிவப்பதுமிப்
படியே வந்த பரனேநின்
பாதங் காட்டாப் பண்டன்றோ.

(ஈ)

செய்யப் படுங்கள் மமுமுலகுஞ்
சிறியம் வாழ்வுந் தீப்பிறப்பும்
பொய்யற் றிருப்ப தெம்பெருமான்
புவியிற்போதாப் போதன்றோ.

(ஈ)

போக்கும் வரவும் பொன்னும்
புழுவார் நாகும் புசிப்பனவு
மாக்க மழிவுந் திருக்கடைக்கண்
ண்ணுகா திருக்கு மளவன்றோ.

(ஈ)

சாவா கின்ற பெரும்பிணிக்குஞ்
சனிக்கும் பிணிக்குந் தடுபாற்ற
மாவா வென்றுன் றிருக்கரத்தா
லஞ்சே லென்னு மளவன்றோ.

(ஈ)

முத்திக் கரசே! நீயெங்கு
முழுந்தி யிருப்ப விழுந்துழலும்
புத்திக் கிலேசந் தலைமிசைநின்
பொற்றான் பொறியாப் போதன்றோ.

(ஈ)

அந்தக் கரணம் புறக்கரண
மவத்தை பலவோடகம்புறமந்
தொந்தக் கலாதி யாவையுநின்
றுணைத்தாள் சூடாச் சொல்லன்றோ.

(அ)

சமயம் வெந்தச் சமயமுமெச்
சுடங்குஞ் சவலைத் தனமுமெலா
உமையா ததுநின் றிருப்பவள
மலரா திருக்கு மளவன்றோ.

(ஆ)

வேறு.

எவ்வளவு மளவுபடா திருக்கை யுன்ற
னியல்பாகு மெங்களையெவ் வளவின் வைத்தா
வ்வளவே யளவாகி யிருக்கை யெங்க
ளளவாகு நிற்பெருமை யறிவா ரியாரே.

(இ)

கடம்படுமீவ் ஷடம்பாடேனங் கரண மாடேனங்
கண்டிருக்குங் கரியாடேனங் காட்சி தீர்ந்த
திடம்படுமீய ருணர்வாடேன மெல்லா மாடேனந்
திருவினையாட் டிருக்கின்ற செயலி தென்னே!.

(ஊ)

அஞ்ஞான மென்னவுமங் கதனா னாய
வனேகபவ மென்னவுமவ் வயர்வு தீர்ந்த
மெய்ஞ்ஞான மென்னவுநின் றெருநீதானே
வினையாட் றேற்றுவித்த விரகி தென்னே!.

(ஊ)

வேறு.

ஒழியாத பரவொளியா யோங்குசொரு பானந்தன்
வழியான செயலுறுதி வாழ்வன்றோ வாழ்வாதல். (௧௩)

ஆ சாந்.

திருமுடிசூட்டல்.

அடங்காமற் புலனுருக வடியிணையே வெளியான
திடங்காணல் கண்டிருக்குந் தெளிவன்றோ தெளிவாதல்.
தோன்றும்வினை வழியொழியத் தோன்றாத பொருடோ
ன்றிச், சான்றதுவே தானாகுந் தற்கிவமாய் நிறைந்தது
வே. (௨)

வேறு.

எல்லையில்பவ வேலைவீர நெறிந்தவாண்மை யறிந்தெமாற்,
சொல்லவில்லினி வல்லவாறடி தொழுகையென்றிவர் தொ
ழுவரே. (௩)

வீரஞானவி னோதனாண்மை விளம்புவார்கள் விளம்பவத்,
தீரனார்தமை யானநாயகந் செம்பொன்மெல்லடி சேர
வே. (௪)

வேறு.

ஞானசக்கிர மெங்குநீர் நடாத்து கென்று நல்லதா
ளானாதந் முடி கவிப்ப வருளினைம் மண்ணவே (௫)

ஞானவானை தாங்கள் சூடி நாயன்மார்க டாமெலா
மானவான வதிசயங்கள் யாவர்கூற லாகுமே.

(சு)

வேறு.

ஒழிவற்ற தன்கோதி யுருவத்தை நம்பா
லுள்ளங்கை நெல்லிப்ப மும்போல வுடையான்
மொழிவுற்ற விரகேயெ னுநின்று மொழிவார்
முன்னோன் மலர்ப்பாத முடிமீது கொள்வார்.

(எ)

தன்செய்ய திருமேனி யேயன்றி வேறோர்
தானொன்றி லாவண்ண மெந்தம்பி ரானா
ரென்செய்த வாறோவி தென்னென்று மொழிவா
ரென்னே யிதென்னே யிதென்னே யிதென்பார்.

(அ)

பொருளேது மிவரன்றி வேறில்லை யென்பார்
போதங்கி டர்செய்ய பொன்மேனி யென்பா
ரருளேகி டர்வந்த திருமேனி யென்பா
ரளவாவ் தேயிந்த வருனென்று மொழிவார்

(சு)

பொய்யோடு மெய்யேது மில்லாத பெருமான்
புவனிக்க னெம்மைப்பு குந்தாள விதுவு
மைமையாவொ ரளவாவ தேயென்று மொழிவார்
தருளோவி தருளோவி தருளோவி தென்பார்.

(உ)

எண்ணுத பெருவாழ் வெமக்காய் பெருமா
னெழுதப்ப டாமேனி யிது காண வெங்குங்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுரன்

கண்ணன் திலையே யெமக்கென்னு மொழிவார்
கண்ணல்ல காணாத கண்ணென்ன றுரைப்பார்.

(செ)

ஏயாத வெமையாளு பெருமானே யென்னே
யிரும்போநம்முடல்கொண்டெவ் விடமெங்கு மெங்கும்
வாயாய்வ முத்தாதி ராநின்ற தென்பார்
மலர்ப்பாத மீதுள்ள மாலாகி வாழ்வார்.

(செ)

அருகே செலச்செல்லு வராஞ்சி நிற்பார்
எஞ்சாது சென்றாலு மெஞ்சாது புல்லற்
கொருகோடி கையிலலை யேயென்று மொழிவார்
மென்றானு மாராது காணென் றுரைப்பார்.

(செ)

வேறு.

அன்னேயங் கவர்கள்செய லென்னு லிங்கொன்
றறையுமள விலகண்டே யறியி னல்லா
லின்னேதங் குறைக்காலங் கழித்தா ரென்ன
விக்கால மென்னையென வியம்ப லுற்றே.

(செ)

செய்தருளும் படிக்கிதுவு மன்றே தீர்க்கை
தேசிகனுக் கொருபொருளோர் திரித்தல் பின்னு
முய்தாவந் தருளுகழ லாவந்து வாழ்த்தி
புடம்பெடுத்த பயன்சிலநா ளுறுதற் கன்றே.

(செ)

முமுந்தியவன் பினர்மலர்த்தாண் முடிமேற் சூட
முவர்களுந் தேவர்களு முழுதும் போற்ற
வெழுந்தருளி யிருந்தனனிங் கிறைவன் செய்த

௩௭௮ அஞ்ஞவதைப் பரணி.

மறுக வுக்கிரத் தொழில ரக்கர்தம்
மனமும் வாரியு மதிளி லங்கையுந்
தெறுக னற்கொளச் சிலைவ னேத்ததுஞ்
சிரமு திர்த்ததுஞ் சினமி குத்தலே.
கோப மிக்கபோ தெவர்க ளாறுவார்
குறுகு வேர்தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ்
சாப மிட்டுமா தவர்க ளாயினார்
தலைமை மிக்கதந் தவமி முப்பரே. (௨௨)

வேறு.

அடலோப னெழிலேவ ரமைவார்க ளடையக்
கடலோடு மலையோடு தடுமாறல் காணே. (௨௩)

பேரோத நேரான பேராசை கூர்போ
தாரோடு முண்டோவொ ரன்பென்ப தங்கே (௨௪)

வேறு.

ஆலஞ்சேர் மிடற்றூனு மையத்திற் குழந்திலனே
மாலும்போய் மாவலிபான் மண்வேண்டி நின்றிலனே
உரையாத பொய்யுண்டோ வுலாபனே யுற்றக்காற்
றரையாளும் பொருட்டன்றோ தருமனும்பொய் சாற்றி
னனே. (௨௫)

வேறு:

ஈசனொளி யோரிடத்து நிகழர் வண்ண
மெவ்வுருவுந் தன்னுருவர் மெங்குந் தானு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௭௯

மாசையவ னோர்சேனா பதியின் றேலிவ்
வஞ்ஞகூல பதிபெருமை யறிவார் யாரே.

(௨௭)

புகர்வெண்டோர் புனலென்று புலன்க னாரப்
போயலையத் தினைத்தினைத்துப் பொய்யே யார்ந்து
சகர்திண்டா டச்செய்யு மோக னஞ்ஞன்
முனா சமன்வேறோர் தன்மை யின்றே.

(௨௮)

வேறு.

மோர்கமுற வேமுனிவர் மூவர்முதற் றேவார்நரியாவர்களு
மியாவையுமெலா, மாகமது யானெனது தந்தைதமர் தார
மக வென்பது மொழிந்ததிலரே.

(௨௯)

மோகமுற வேயெவரு மோகமத னாவிடரின் முந்துவர்மு
டிந்தவிடமும், சோகமுற வேதுயரமுந்துவத லாலது துரந்
துணர்வு கூரவிலரே.

(௩௦)

ஓசையி னிற்பெரியே னோதின்மி கப்பெரியே
னுங்களி னெண்மடியான் வம்சமெ னிற்பெரியே
னீசனெ னக்கெதிரோ வேவரெ னக்கெதிரவே
றென்னும கங்காரத் தெவரெதி ரேறுவரே

(௩௧)

என்னள வீசனும்வந் தேற்றொழி யும்பலிசென்
றேற்றில னாகினயன் னோற்றமி லன்றிருமா
றன்னள வோரவியுஞ் சந்திர னிந்திர னுஞ்
சற்றரெ னப்பகருந் தம்படை நம்படையே.

(௩௨)

௩௫௮ அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பூதமவ டிருவாசல் காவ லாதும்
போதமவ டிருமேனி காவ றுனே.

(௨௨)

யோகினிகள் கருணாதி யான மாதர்
யோகமரு நிலமாசின் ஞான யோகங்
கோகனக னறியாத கோயில் கோயில்
கூற்றிய பெருவாழ்வை யாவர் கூற.

(௨௩)

வேறு.

கலையே றுவணங் களியன் னமெனக்
கற்பித் திடவோ சொற்பித் ததுவா
மலையே றுவணங் களியன் புறவந்
தருள்போ தகமே யவள்வா கனமே

(௨௪)

பஞ்சா யுதமே திரிஞ் லமமுப்
படையே யெனவோ பகைவெம் பிறவிக்
கஞ்சா முனெழுந் தருளா வெறிபு
யன்பே திருவா யுதமா வதுவே.

(௨௫) ஆ. ஈ. ௨௬.]

வேறு— உட்பரிவாரம்.

ஆரணே யறிவே செறிவே யழகே
யருளே வடிவா கவமைந் துவருஞ்
சரணே யெனவந் தடையும் மடியார்
தங்கோ லமெலா மிங்கோ துதுமே.

(௧)

வேறு.

புரம யோகமுற பேதமறு போதமுடனே

பத்ம யோகமுது வாரிழைவி பயிரவர்களே.
புணரு மைத்ரிமுத லானபொரு ளுள்ளபரிசே
யுணருமார்க்கம்வரு மாதவர்கள் யோகினிகளே.
வேறு.

(௨)

(௩)

நித்திரை சாகரத் மற்றதொரு நீர்மையினதே
நிட்டை யாதுமில் தானதொரு நீதியினதே
முத்தா ஞானமெனு முத்தாயல தேதுமிலதே
முத்தி நாயகர்க ளானபவ மோசகர்களே.
பெத்த முத்தியில் தானதொரு சாதகர்களே
பித்து நற்கழலொ டானதொரு பாவகர்களே
பத்தி சித்தியென் நாடிவரு தாபதர்களே
பத்த செய்ப்பிலருள் கோலமிகு பைரவர்களே.
வேறு.

(௪)

(௫)

உரையிறந் துணர்விறந் திடனுணர்ந் திடுவதே
யுணவுமங் கையில்வரும் பலியுகந் திடுவதே
திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே
செறிதரும் வடிவருந் திருவகம் படியதே.

(௬)

அமுதன்மா றுதலிலா விழியர்பா லருள்வதே
யவர்களா கமுமெலாம் விழியதா மொழிவதே
யெமுதன்மா றுதலிலா விரவியா முருவதே
பிகலுமார் வழுமிலா திலகுபை ரவர்களே.

(௭)

ஆவனிவா னடையவோ ரணுவதா நெடியதே
யணுவமே ருகிரியா யறவுதே ரியர்களே

புவனிவா னடையவோர் பவனிபோ துவர்களே
புகலுகோ மளவியா மலைபுரா தனர்களே.

(அ)

அலைபொரு மலொருகா றலையடா தமைவரே
யருள்பொரு மலுருகா வருவிபாய் நயனரே
கலைபொரு மலொருகோ வணவராய் விடுவரே
கவலைதீர் பலிகொணீள் கரகபா லிகர்களே.

(ஆ)

சகலலோ கமுமெடா வயிலும்வா யுடையரே
சுதிரெலா மழியமா றருவதா னுடையரே
புகலுலோ கமுமலோ கமுமெலாம் விழியரே
புகலுமா றரியதாள் புணருபை ரவர்களே.

(இ)

உருகுவா சகமெலா முடையசா கினிகளே
யுயிரெலாம் விழியினு லயில்வர் லோ கினிகளே
பருகியா ரமீர்தையா டெவர்கண்மோ கினிகளே
பகருமா றரியநா யகிபதா கினிகளே.

(ஈ)

வேறு.

தமர்பிற சற்றார் சமயமு மற்றார்
சகவியல் பற்றார் தமையொழி வற்று

சமர்விட மற்று ரறிவயர் வற்று

சறமற மற்று சவளடி யாரே.

(ஊ)

இருணெறி விட்டா ரிருமையும் விட்டா

ரிலகந டப்பா ருலகந டப்பா

சருணெறி நிற்பா ரமரவி ருப்பா

சறிவுரு வுற்று சவளடி யாரே.

(஋)

பொருளை விரிப்பார் புகழுதி றத்தார்

புளகித முற்றார் புரளுத லுற்று

ரருளைவி யப்பா ரலறியு ரைப்பா

ரதிசய மிக்கா ரவளடி யாரே.

(௦௪)

தெளியுமு ளத்தார் சிலவர்தெ ளிப்பார்

சிலவர்க ளிப்பார் சிலவர்தி கைப்பா

ரளியுமு ளத்தோ டமுதுசி ரிப்பா

ரவர்கள் செயற்பா டறியவொ ணாதே. (௦௫) ஆ ராநடுக.

வேறு-லீலை.

ஆதி மூலமொரு கோலமுமி லாதவடிவிவ்

வகில லோகமும் றிந்தடையும் வண்ணமழகார்

சோதி மூவடிவு கொண்டருளி யந்தமறைமுன்

சொன்ன தன்மைதெரி யும்பரிசு சொன்னதுணிவும். (௧)

கயிலை மாமலையின் மேவினிதி ருந்தருளியக்

கமல யோனிமுத லெக்கடவு ளர்க்குமருளான்

மயிலை யேறிவரு மைந்தனுட னந்திமுதலா

மற்றும் வந்தடைப வர்க்குமருள் செய்தவகையும். (௨)

ஆல நீழலி னிருந்தருளி யன்றுசுரரோ

டசுரர் நெஞ்சினள விற்கள வறைந்தறிவுசேர்

நாலு பேரறிய நாலுமறை சொன்னபரிசே

ஞான மானநய னந்தனைந யந்தநலனும். (௩)

இசைய வையனெரு பாரதமு டிப்பவர்கள் போ
லிப்பி றப்புமுடி யும்பரிசி யம்புமியல்பும்
விசைய னையமுறு நெஞ்சினை யறிந்தருளியே
விசுவ ரூபவியல் காட்டிவெருள் வித்தவிரகும். (சு)

ஆயர் தம்மனைபி னோர்வடிவு கொண்டுபதினா
ராயி ரந்திரும டந்தையரு டன்புணரி னுந்
தூயபிர மச்சரிய மத்தில்வழு வாமலொழுஞ்
சுத்த ஞானசரி தத்தியல்பு சொன்ன துணிவும். (ரு)

வாத லுரனையொ ழிந்தவர்கள் பொன்னடியிலே
மன்ன வென்னுடலை மாற்றுகென வாற்றலிலனா
யோத லுறுமமீர் தஞ்செவிக ளார்வுறமுகந்
துண்டி வையகமு முய்யும்வகை செய்தவுறவும். (சு)

தன்ப ராபரம தான திரு மேனிநிலையிற்
சுலன மின்றியொரு தன்மையினி னின்றருளியே
யன்ப ரானவர்க ணெஞ்சினி லுவந்தவடிவா
யங்கு வந்தவர்க ளுய்யும்வகை செய்தவருளும். (எ)

வேறு.

உலகமயக் குருவண்ண முகந்தோறு முகந்தோறு
முதிப்பனென்றென்
றிலகியமெய்த் திருவார்த்தை யாவர்க்கு மேறும்வகை
யிக் காலத்தே. (அ)

பெருமான்வந் தவதரித்துப் பீடுடைய தரணியுலோர்
பிழைக்கும்வண்ணஞ்

சொருபானந் தச்சுடரின் றுணைமலர்த்தா டரும்பரிசு
சொல்லிச்சொல்லி. (க)

அண்டரெலா மலமாக்க வருட்சொருபா னந்தன்றன்
னடியார்வாழப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் பொறித்தருளுந் திருக்கருணை
போற்றிபோற்றி. (உ)

கூசாதே யாமுமெலாங் கொண்டாடும் படியிந்தக்
சுவலயத்தே
வாசாமகோசரேனார் வடிவாகி வந்தவருள்
வாழ்த்திவாழ்த்தி. (க)

வேறு.

கரைத்தல்தீர வந்துதித்த கருணைமேனி காதலோர்
டுரைத்து வாழு மிவ்வினோத மிடைவிடாம லுடையரே ()
சார்தலாதல் வாழ்தலாதல் தரையதாதல் சயனமாதல்
காதலாதல் காய்தலாதல் கருதுறார்கள் கணமுமே. (ரு)
வந்தவிச் சகத்துதித்து வந்தவாறு மாறுமா
றிந்தவிச்சை பாருமென் றிருந்துவிச்சை காட்டியே. (ச)

ஆ ராடுரு.

வேறு-பேய்முறைப்பாடு.

அண்டமுண்ட கண்டார்நிற்க வடையவுண்ண வாதரங்
கொண்டபேய்க ளகலவந்து குறைகணின் று கூறுமே
உலகிலே சனித்துநின் றுழைத்துநீர் பிழைப்பிலா

வலகையாமி னெனவசுத்த தென்கொலெம்மை யம்மையே.
வேறு.

• வாசகத்தா லாயினையநின் றுருக்கு ஞான
மதயானை வாதவூர் வள்ள லோடு
மாசகற்றி யாயிரம்பேர்க் கீச ஞார்நல்
லமிர்தளித்தா ரெமக்கிரங்கி யருளா ரிந்நாள்.

(௩)

தலைப்பான்மை மிகப்பெரிய காழி ஞான
சம்பந்தர் தாம்பிள்ளைத் தனத்தி னாலே
முலைப்பாலைப் பகிராதே தாமே யுண்டு
முத்தமிழும் பாடியற முதிய ரானார்.

(௪)

திருநாவிற் கரசர்மிகத் தெள்ளத் தேற்றித்
தெளிந்துதித் திக்குமருட் டேறன் முன்ன
மொருநாளிற் பெற்றெம்மை யொழியப் போயுண்
டொளியுருவா ஞர்யாங்க ஞலர்நீத போனேம்.

(௫)

அடுத்தனவே செய்துதிரிந் தற்ற நம்பி
யாருரிற் கிறைவர்திரு வருளி னாலே
தடுத்தவரை யாட்கொண்டா ரமிர்த முண்ணத்
தாமளித்தா ரெம்மளவுந் தாயே காணேம்

(௬)

சாந்தியினை நேராக வுடைய நல்ல
சடகோபர் பராவமிர்தைத் தாமே யுண்டு
தீந்தமிழென் றொருகோடி வேத மாகச்
செய்யதிரு வாய்மொழிந்தார் தேர மாட்டேம்

(௭)

சீபாக்கர் முதலாக முன்னந் தாந்தாஞ்

அஞ்ஞவதைப் பரணி

௩௬௫

செய்பாக்கி யத்தானித் தியக்கந் தீர்ந்தார்
நீபார்க்கப் பட்டவரே கண்டா யெங்க
ணிர்ப்பாக்கி யத்தையினி நீங்கப் பாராய்

(அ)

வேறு.

முத்திவரும் படியன்றி முற்றுடலம் விடுமளவுங்
கத்திவரும் படியாகக் கற்பித்தா யெங்கனையே.

(க)

ஆராத ஆணுண்டுன் னடியகலும் வகையெமக்குத்
தூராத குழிதூர்க்கை தொழிலாகச் செய்தனையே

(உ)

பாகாய மொழியாயிப் படுதுயர மொருக்காலும்

போகாத வுடலம்வெறும் பொய்யாலை செய்தனையே.

உங்கட்குத் தகுமிதுவென் னுள்ளபடி யுனையுணரா

வெங்கட்கு வடிவுவெறு மிடும்பையினு லெடுத்தனையே.

ஆடாசுடு.

வேறு-குறி

இப்பரிசே பலவியம்பி யிலகுமொரு பேயினையுன்

மெய்ப்பரிசே வினைந்தகுறி விண்ணப்பஞ் செய்கெனவே (க)

அடியறிகின் றிலனடியே னறிவதொரு குறியல்ல

குடிபறியும் படிவந்து தோன்றியதோர் குறியுண்டே (உ)

பூண்கின்ற வுடனாதி யாமிந்தப் புவனத்திற்

கூண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக் கண்டனனே. (ங)

சாஅ

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

வியல்பிதுவென் றிறைவிப்தத் திறைஞ்ச லுற்றே. (௮௬)

எனக்கினிய சொருபானந் தனைபெங் கோனை
பேத்தியவன் புகழினையே யியம்பா நின்ற
எனக்கினியென் செய்வேனென் றிறைவி யன்போ
சேசியைமோந் திடுந்தழுவு முவகை யுற்றே. (௮௭)

வேறு.

உடையசோ தியிலொர்மா சறவினா நிலனிலோ
சூருவமாய் வருமகா சொருபனா ருடையசீ
நீடையனா துருகியோ திடுதலே யுவமையா
மிதனைநீ பெறுகெனா விறைவிதா னருளியே. (௮௮)

திருமுடிசூட்டல்முற்றிற்று.

சாஅருக.

களங்காட்டல்.

இலகுநா யகெனா ரருளதாம் விழியினா
விறைவனார் செயவிதா மெனவினே யருளவே
யன்கையோ யடையயோ கினிகளா யருளினா
நதோழா வமர்செய்மா களமெலா மளவியே. (௮௯)

வேறு.

ஓராத மயவார்விட் டொழிந்த போதே
பாருகும் பினிதன்னை மொழியாச் சுற்றம்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சராக்

போத துவந்துவங்கள் போதல் துக்கம்
பிணம்போகப் போமாபோற் காண்மின் காண்மின். (உ)

தொத்தறவே மனந்துஞ்சப் புலன்க னேந்துந்
துஞ்சியவா நஞ்சமிழ்வா யஞ்சஞ் சேரக்
கத்தறவே யடிக்கழுத்தை யரிய மாய்ந்த
கறையனற்கட் செவியொத்தல் காண்மின் காண்மின் (ங)

மைப்படியு நறுங்குஞ்சி மாயை மாய
மாய்ந்தபடி யகிலமெரி மருவ வேரிற்
கப்புடனுங் கினையுடனு மநே ராகக்
கரிசறப்பட்ட மையொத்தல் காண்மின் காண்மின். (ச)

அவிழாத பிணியாக்கை யுடைய வஞ்ஞ
னழிந்த்படி தான்சாவ வுலக மெல்லாங்
கவிழாதோ வென்னுமுரை யார்க்கு மேற்கக்
கரமணிபோற் காட்டியவா காண்மின் காண்மின். [ஞ]

நெய்விட்ட கருங்குழலார் தம்பால் வைத்த
நெஞ்சொழிந்தா ரைம்புலன்சே ரின்ப நேராக்
கைவிட்டா ரொழியாவா னந்த போகக்
காமுகராய் முடிந்தபடி காண்மின் காண்மின். (க)

இணைப்பரிய பேரின்பந் தன்னின் மூழ்கி
இன்புறப்பட்ட டெவ்விடத்து மெக்கா லத்துங்
கணப்பொழுது மின்பமிலா வுடம்ப ரின்பங்
கைவிடனீத் தமைகாட்டல் காண்மின் காண்மின் (எ)

செற்றவர்க டம்முடனுஞ் செறுதற் கென்றுஞ்
 சிந்தைசெயுந் திறன்மறந்து சிறப்பே செய்யக்
 கற்றவர்தம் முடனுன பிறப்பை யெல்லாங்
 கரிசறுத்த பெரியசினங் காண்மின் காண்மின்.

(அ)

வேறு.

பழிப்பர்கி யொருகாலு மிதுகொண்டு கௌவுற்ற
 பயனற்ற பொருள் விட்டெலா
 மழித்தாலு மழியாத பொருள் பேணி யிவருற்ற
 வாராமை காண்மின்களோ.

(ஆ)

ஓராக மேபண்டு வடிவென்றி ருந்தார்க
 னுணர்வுற்று மொழிவுற்றதோ
 நேராக வந்தங்கள் வடிவான திவர்கேது
 நேதித்தல் காண்மின்களோ.

(இ) ஆ ச. ௩. ௩.

களங்காட்டல் முற்றிற்று.

கூழடுவார்.

இந்தக்க ளன்பட்ட பாட்டிற்கு நீரொப்பி டத்தேடி டாதீச
 னார், சந்திக்க விதுபட்ட தொப்பப் பெருங்கூழ் சமைப்பா
 ரை யழைமின்களோ.

(க)

வேறு,

சாந்தீயுள்வரு தாந்தீவந்தடி தந்தார்திருவரு டன்னோடே
 மாந்தீநல்லறி மாலாய்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

(உ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சகக

வேறு.

பொறையே மிகவரு நிறைவீ புகழ்புனை பொன்னீ யரு
ளினை யுன்னீயக், குறையா நிறைவுறு திருவீகூழட வாரீர்
கூழடவாரீரே.

(15)

மேலா ரொடுமிகு முறவீ தீவினை மிகுவாரொடுவிடு துறவீ
யம், மாலாரொடுவரு கருணைய்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.
முடிவேதிதுவரு முதலேதெனவொரு மொழியானளவி:
முடியாத, வடிவேயடைவதொர் மதியேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே.

(16)

தன்போலெவரொடு மன்பேவினைவதொர் தாயேபவமெனு
மாயாவீவ், வன்பேகெடவரு மன்பேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே.

(17)

பணியேசூடிய வணியேபாடிய பத்தீகூடிய சித்தீநிர்க், குணி
யேகோமள மொழியேகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே. (ச15அ)

வேறு.

ஒருமையென முன்வகுத்த சித்ரமாகிய
வுலகவுர லையமைத்து லக்கையாகவிவ்

வுலகர்பழு வையொடித்தொ டித்துநீளையி

றுதிர்செய்தரி சிபுடைத்தி டித்துமேலவர்

பெருமைமுடி யையடுப்பு வைத்துமேலுறு

பிணிசெய்யு டல்கடத்து லைச்செய்தாருயிர்

பெரியவிரு னைநொரித்தெ ரிப்பதாய்வினைப்

பிதிர்செய்தமிர் தம்மினிச்சு மைக்கவாருமே

(18)

பாவையுல கமனைத்து முற்றெமாருயிர்

படர்செயுட லமெடுத்த ழித்துநோயொடு
பகலொடி வுபசித்தி னேத்திடாவகை

பவமெனிநு னேயறுத்து தித்தசோதிசெ
யசவமறை கள்சிரத்தி னிர்த்தமாடிய

வரியசொரு பனைனக்கு வைப்பெனாருயி
சமலசடி யர்சிரத்தின் வைத்தபாமணி

யடிகள் பா வியுலக்கை குத்தவாருமே.

(2)

கூழுவார் முற்றிற்று.

வேறு. சும்முலக்கை.

அருவசையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக ளறியாத
சொருபரையாங் கண்டனமே சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
மாயவடி வளவாகி மதியிலியா யுழல்வேற்குத்
தூயவடி சூட்டினர்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (2)

பின்னமொழி வகைபுகுந்தென் பெருங்கருணைப் பெருமா
னார், சொன்னமொழி யொன்றேகாண் சும்மேலோ சும்மு
லக்காய். (ந)

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமாகிச்
சும்மாவே யிருந்தனங்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (ச)

வான்றுடங்கு முலகுதனின் மன்னுசரா சரங்கனெலாந்
தோன்றுமிடன் பிறிதுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய். (ஊ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுதந்

உலகாகி யுயிராகி யுணர்வாகி யொருபொருளே

* துலகாமை கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய் (க)

சாத்திரமென் செயநமக்குத் தக்கமய லறுத்தபிரான்

தோத்திரமே யமையுமது சும்மேலோ சும்முலக்காய். (எ)

வல்லவதை பரனருளே வாயா வாழ்த்தாதே

சொல்லுவது பிறிதுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய். (அ)

சுத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மானபரி

சுத்தமாய் விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (கூ)

ஆ சசக.

சும்முலக்கை முற்றிற்று.

கூழ்சமைப்பு.

மிடையிரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறியார்பற்கள்

அடையவு மிடித்திராகி னடங்கலு முலையுட்பெய்யீர். (ஓ)

இழைக்குமவல் வினையெரித்திங் கென்பெலா முருக்கியுள்

ளங், குழைக்குமெய்ப் பத்திவந்து குறைவறக் குழைக்கச்

சொல்லீர். (உ)

செப்பாதே பலவுநின்று சிலுப்பற வீருத்தியின்பந், தப்பா

மே பதத்தைப்பார்க்கச் சாந்தியை யிருத்திக்கொள்ளீர். (ஈ)

வேறு.

கனித னக்குடிகர் நெக்கு நெஞ்சுகள்

கரைந்து கன்னலொடு பாலு மொத்

* துலங்காமை எனவும் பாடம்.

வேறு.

உடலையொன்றிய வுயிர்விடும்பொழுது துணர்வ தன்றியிலே
நடலை கொண்டுடனமுவல் கண்டுள நடுநடுங்கிடமே. (ச)
அழியுமென்றம ருலகிவின்பமி தமையு மென்றிடமே
கழியுமென்றம ருலகமென்பது கருது கின்றிலமே. (ரு)
சமதமங்களை முதல்வ ருஞ்சில தலைமை வந்திடமே
மமதை கொண்டிது நமதெ னும்பெரு மயன்ம டங்கி
டுமே. (கூ)

அழிவ றும்பொருள் பொருளை னும்படி யறுதி வந்திடு
மே, யொழிவ றும்பொரு ளுணர் வென்றிடு முணர்வு வந்
துறுமே. (எ)

தெருளு றுங்கலை பலவு ணர்ந்தொரு சிறித லம்பிறவா
வருளு றங்குரு பரணி ருந்திட மறிய வென்றெழுமே. (அ)
அழுத கண்களு மருவு நெஞ்சமு மலரு மன்பும்விடா
தெழுத ரும்படி மொழித லிங்கரி திதுசெ யங்குறியே. (கூ)
அளியுநெஞ்சடை யடிய ரிங்கிவை யழகி தென்றனரே
தெளிவை யின்றிய வலகை யுஞ்சில திகைமலங்கினவே (ரு)
அழகி தென்றிடு மதுகொ டுஞ்சில வழகி தென்றனவே
பழகி வந்ததொர் பரிச யங்கொடு பலப யந்தனவே. (ருக)

ஆ. ரா. எ. சு.

வி. சே. ஷ. டி.

வெருவ ருந்திற னுரைசெய் தங்கடி விழவு றும்பொழுதே

குருப ரன்பொரு களன றிந்தொரு குணலைவந்ததுவே. (க)
கடுக வந்திடு மலகைவெம்பவ கருவ றும்படிநீ
படுக ளன்புக வினைவி னேந்தமை பகரு கென்றலுமே.

வேறு.

செயிரற மிக்க திபங்குமு டற்றுப் பிறி துத ணித்தெமதா,
ருயிரை யளித்தம ருரையு மெனச்சில வுதடுதுடித்த
னவே. (ங)

அறுதி படத்தெளி வளவு தரித்திடு மடையவெ னுமுதுபே
யறுதி படத்தெளி வாலம ருற்றதை யுசையுமெ மக்கெ
னவே. (ச)

வேறு.

ஐயப்பா டோகெடுவீ ரஞ்ஞனழிந் தமையின்னம்
வையத்தே வந்ததுநான் மறைதேடும் பொருள் காணும்
பசியும்போ முங்கள்பெரும் பாவமும்போ மிப்பத்துத்,
திசையும்போய் முடிந்தபடு களத்திலொரு தினைத்துணை
யில். (சு)

பல்லாயி ரத்தாரண்டு பலகோடி யண்டத்தா
ரெல்லாரு முண்டாலு மித்தனையுங் குறையாதே. (எ)
பாருண்ட மா லுண்டென் படைப்பவனோ டரணுண்டெ
னருண்டெ னொருழிந்தெ னருகாது பெருகாது ()

வேறு.

ஒழிந் து போன கா ணுமஞ்ஞமமென் றுரைக்கவே
மொழிந்தவாயை யோடிவந்து முத்தமுண்டு நிற்குமே.

தொல்லை யுள்ள பரிசுசொன்ன சுருதியைக்கொ டாடுமே
யி... லையென்ற பேயின்வாயி னெரியைவையு மென்னு
மே. (௦)

மாயைநாம மஞ்ஞனாம மாளுமாறு வந்துநந்
நாயனா ரழித்தவாறு நவிலுகென்ன நவிலுமே. (௦௧)
வேறு.

வாயொரு கோடிகொண்டு மலரோ னுதித்த
முதலாக விற்பைவரையா
வாயிர கோடிகோடி மறையோதி யோதி
முடியாது காணுமளவே (௦௨)

ஞானம லாதபாத முரையாடி ஞான
முரையாடு காலையாடார்
மோனம லாதுகூற முடியாமல் யாது
மொழியாரி தியாவர் மொழிவார். (௦௩)

வாயுரை யாடுமெல்லை யலநாய னாரென்
மனனேபு குந்தமொழியிப்
பேயுரை யாடுகின்ற தெனநீர் கொளரது
பெரிதாக வுன்னுமிதுவே. (௦௪) ஆகாசு.

~~~~~

அஞ்ஞன்சரிதை.

நாயக னானகோல வருண்மேவு நீரு
நலனோடு கேண்மி னெடுநா

ளாயக னெவன்மாயா புரிமேவி நாளு
மரசாளு மஞ்ஞ னளவே.

(௧)

வேறு

மாயாபு ரத்துள்ள வலிகூறு மளவோ
மாதாபி தாமாது லன்றா மகவென்
றயாவ ருஞ்சுற்றம் வீழ்வோர்க ளேற்ற
காதார மேபோல வமிழ்விக்கு மகழே.

(௨)

இன்னுனி யானின்ன னிவென்னு யர்த்தா
யியானென்ன தென்கின்ற பதனஞ்செய் தீசன்
றன்னுலு மிதுபோக விடுமாறு முடியாச்
சங்கற்ப மாமென்பர் சலியாத மதினே.

(௩)

ஓராத வாழுடி யுணர்வென் குடார
முள்ளு டறுத்தற்கு மொண்ணாம வியாரும்
பாராத பொல்லா வெழுக்கா மிழுக்கே
படைவீடு சூழப் படுங்காடு தானே.

(௪)

அலகற்ற விபரீதம் வினேவிக்க வுரியா
ளவற்ற பலவீர ரவர்குற்ற முடனே
யலகத்தை முழுதாளு முணர்வற்ற கெடுவா
னுருவத்தை யிருள்வேறெ வெமிக்க வரிதே.

(௫)

நடைய

அஞ்ஞவதைப் பரணி

வேற்று.

சீருதுமேர்நு பொருளையொரு கணமளவி லடையவிகல்
கடவுமவன் விடயரதமே
வருதிசைசுகள் முழுதுமொரு நொடியள்வில் வலிசுழல
வருகமன் மனதுரகமே. (க)

பரொளிசெ யருமறைகள் பகருமல ரடியினைகள் பர்வ
நினை கிலர்கொனவோ
வரொடரி யயனெனினு மிலதகில மடையவெறு
அஞ்ஞதுல பதியாணையே. (எ)

வேற்று.

அந்தக் குஞ் செய்நன்றிக் காக்கப் பழிநல் வழியள்வி
னிந்திர் னாகும் பிறரொருவ ரேதங் காணு மிடத்திலே.
மெய்யென் றிருப்ப துடம்பினையும் விளங்கிழை யார்தம்
வார்த்தையுமே, பொய்யென் றிருப்ப திசனையும் ப்ரையற்
ரோர்கள் டிகல்வதுமே. (க)

வேற்று.

நகையு ளைக்கின்வ ன்னும் னாகுமே
வசையு ளைக்கின்வன் வாய்கோடி யாகுமே (க)
எங்ங்ந் தேற்பவர்க் கியக்கை யில்லனே
இங்ங்ந் தேடி னொருகோடி கையனே. (க)

இளமை யும்மிடும் பைக்கிட னாகிய
வளமை யும்பெரி தென்றே மதிக்குமே.

(௫௨)

சாயை போலுஞ் சகட்டுருள் போலுமா
மாய வாழ்க்கை நிலையாய் மதிக்குமே.

(௫௩)

மின்ற னெல்லை விதியற்ற யாக்கைகொண்
டென்று மிங்கிருப் பார்போன் றிருக்குமே.

(௫௪)

அறஞ் சுருக்கு மவலம் பெருக்குமே
புறன் பெருக்கும் புகழுஞ் சுருக்குமே.

(௫௫)

நிரயத் தோடு நெடுவான் முகட்டொடுந்
தரையத் தோடுந் தனியூச லாடுமே.

(௫௬)

வேறு.

ஓதலு முணர்த்தலு முணவு சுட்டியே
சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்க்க வல்லவே.

(௫௭)

இந்த மன்னனுக் கென்றும்ப வங்கொள
வந்த துன்மது மந்திரி யாகுமே.

(௫௮)

அற்ப மில்லை யருந்தவ மாதரார்
கற்ப மில்லை கழிந்தா னொழுக்கமே.

(௫௯)

ஆக மேவடி வாகிய மைந்துள
முக நீதி முடியா மொழியவே.

(௬௦)

முறைமை யற்றமை முவுல சுத்தினு
மிறைய வர்க்கறி விப்பாரு மில்லையே.

(௨௧)

உண்மை யின்றி யுலகத்து னோர்படுந்
தன்மை தம்பிரான் றானே யறியுமே.

(௨௨)

அவப்பிர காச வவலம் பெருத்தமை
சிவப்பிர காசன் றிருவுளஞ் சென்றதே.

ஆ. உராமே.

~~~~~

அஞ்ஞன் சரிதை.

வேறு.

திருவவதாமம்.

வன்பே யனையான்மேல் வரமெய்ப் பரனுக்குத்
தன்பே ரருண்முற்றுந் தானோர் வடிவாயே.

(௧)

ஆரா வமிர்தின்சே வடியைப் பிரியாவச்
சீரா ரடியாருந் திருமே னிகள்கொண்டே.

(௨)

சுருகா யகனூர்தங் கோலங் கூறப்பண்
டருநான் மறைகாணு தறிவா ரினியாரே..

(௩)

பிறவிப் பகைவெல்வார் பிறிதற் றெருதாணு
வறிவுற் றவசென்றே யறையுங் கழலிட்டே.

(௪)

வேறு.

ஞான மேதிரு வாபர ணங்களு
ஞான மேதிரு மாலை புஞ் சாந்தமு

ஞான மேதிநு வானவக் கோலமு
ஞான மேபருண் மேனியு ஞானமே.

(௫)

ஞான மேயுடை யாடையுங் கூரிய
ஞான மேயுடை வாளுந லன்புனை
ஞான மேவரு மூர்த்தியும் யாவையு
ஞான மேபிற வுஞ்சில நல்கியே.

(௬)

வேறு.

கமல நரன்முக னூர்தங் கருத்தையுங்
கடந்து லோகம டங்கக் கவிப்பதோர்
விமல மாகி விரிந்தொடுங் காமலே
விளங்கு தன்கொற்ற வெண்குடை காப்பவே.

(௭)

பூவி லேறியும் போதக மேறியும்
புள்ளி லேறியும் போர்மயி லேறியுஞ்
சேவி லேறியுந் தேரினி னேறியுஞ்
செய்ய பொன்னடி சேரச் சேவிக்கவே.

(௮)

வேறு.

உம்ப ரானவர்க் கூரிய தாணு விவ்
வுணர்வி லானையொன் றுக வுன்னியே
தம்பி ரானருட் கருணை யாலையன்
ருணும் வந்தனன் றரணி தன்னிலே.

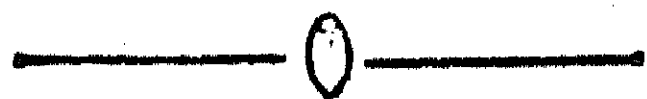
(௯)

நளசு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

மம்ம ரங்குழந் தமரர் தேடவிம்
மண்ணின் வந்ததா ளிணைவ முத்தியே
யெம்ம ருங்குநின் றடியர் போற்றவே
யெம்பி ரானிருந் தருளு மெல்லையே.

ஆ. உரையுந்

வேறு-கர்மாதிபடைச் செருக்கு.

புணர்வி னோ டருந்தலென்றும் போற்றுத லன்றிவேறோ
ருணர்வறு மரசன் றன்பா லொற்றரு மோடிச்சென்றே (க)
மதித்தல்விண் ணவர்க்கு மொண்ண மறைப்பொருள் மனி
த னாவந், துதித்தன னென்னும் வார்த்தை யுண்டென
வுரைத்த போதே, (உ)

இனிதினால் வாழு மென்னை யீசனென் றொருவன் வெல்ல
மனிதனாய் வந்தா னென்னும் வார்த்தையும் வார்த்தையா
வேறு. [மே. (ங)]

ஒன்றில்லை பெனுநீரு மொன்றுண்டு போலே
யுரைத்தீர்க ளெனவொற்றர்தா
மின்றில்லை யென்னுதி ரேமிந்த வுலகத்தி
னியல்கூறி னேமென்னவே. (ச)

அளவில்லை சமயங்க ளவரேயு ரைப்பார்க
ளையென்ன வவர்வந்துமெய்

புளவில்லை யென்றென்று மறியே முரைப்பர
நுரைப்பேசுதி னேனெமன்னவே.

(௫)

சொன்னார்கள் சொன்னத்தை மெய்யென் றிருந்தார்கள்
சுற்றஞ்சி றைச்செய்கவே
யென்னுதன் முன்னேவர் பொருளாக விக்காவ
லெனமார னிகல்கூறுமே.

(௬)

மண்ணோரி னெனையேவர் மலைவார்கண் முத்தேவர்
மாறூகி யானபடிபோய்
விண்ணேறி னுருருவன் மலையேறி னுருருவன்
வேலைக்கு ளாருருவனே.

(௭)

வேறு.

பண்டொர் நாண்மலர் பட்டின்று மக்கறைக்
கண்டன் மேனிசெம் பாகங்க றுத்ததே.

(௮)

வேலை ஞாலத்த வரென்னை மீறவோ
மாலின் மார்பின் வடுக்கண்டு வைத்துமே.

(௯)

விதியு மென்றன் விதியினை வெல்லுமோ
மதியு ழிந்து மகட்கும யங்குமே.

(௧௦)

வேறு.

மலரோனு மாலு மதிசூடு வானும்
வடிவோடு கூடிவரும் யாருமோ

ரலனோடு போத மழியாவொ ரோர்வு
மணுகாமல் மாதாடி தாழ்வரே.

(௧௧)

யரியேறும் வீரர் பலகோடி யோட
மலை போ லியானைபல மோதியே
யரியேறு நூறு மதிசூர ரேனு
மலர்வாளி காணினற மாய்வரே.

(௧௨)

வேறு

சுரும்பெனினு மென்னுடைய கைச்சிலை யசோகங்
கமலநறு முல்லைகழு நீரினொடு சூதத்
தரும்பெனினு மென்கணை சுரும்பெனினு நானோ
பாவியுடை யார்களென தேவல்பிழையாரே.

(௧௩)

தேனிலவு பூகவன முந்தடமு மியாறுஞ்
செய்யவிகை யேழுமுயி ருய்யவரு காலும்
வானிலவு மாளிகையும் வாணிலவு மென்கை
மாமலரு முள்ளளவும் வந்துணர் வுருதே.

(௧௪)

தூமனனும் வாய்மையு முருதுமட வார்தஞ்
சொன்னவில வுள்ளவ மென்னுமள வேயோ
காமனெனு நாமமுள தாமளவு மாய்க்
கங்குல்கழி யாதொருவர் கண்ணும்விழி யாரே.

(௧௫)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

கௌ

வேறு.

அனிச்சமஞ்ச மடியினுரை யார்மறப்பாறிவினான்
மனிச்சர்முன் பிருந்துதான் வடிக்கும்வார்த்தை வார்த்
தையே. (௧௬)

பாவமேவு கொலைபிணை படுகனற்செய் கொடுவிழிக்
கோபனெ யெழுந்தபோதிவ் வலகுநின்று குலையுமே (௧௭)

வேறு.

குலேகுலைந் துளநினைந் திடுநினைந் திடுதொறுங்
குடர்கரிந் துலகடங் கலுநடுங் குதலுறத்
தலைகுலைந் துடைகுலைந் தறிஞரும் பெரியதந்
தலைமைகுன் றிடவெழுஞ் சலமெனுந் தழலதே. (௧௮)

தெருடரப் பொருள்விரித் தருடரத் திரிதருந்
தெளிஞரைத் தெளிவறத் திசைமயக் குறவெறுங்
குருடெனச் செவிடெனக் கொலைசினக் கனலெழுங்
கொதிபொறுப் பவர்களெக் குவலயத் தவர்களே. (௧௯)

வேறு

வருசெ ருச்செயா வகைய றத்தையே
வடநி ழற்கணை மதிபெ றச்சொனோ
னெருச ரத்திலே யொருக ணத்திலே
யுழல்பு ரத்தையீ றெழுவொ ருக்குமே. (௨௦)

விண்ணோபரி	566	வினைவேறு	80
விண்முதற்	463	(வி)	
விதிவலியின்றி	169	விடுதெளிவார்	111
வித்தகவேத	390	விடுந்துவக்	31
விந்நிய	519	விடுபற்றில்	593
விபரீத	534	விட்டன்	499
விபரிந்தாலு	601	விதியுமென்	375
விரியுமிட	551	வியுமோகினை	544
விரும்பித்	1	விருநான	405
விவகார	388	விருஞ்சிறந்த	430
விழித்திரு	61	விழ்வார்	82
விழித்தியாவை	458	(வெ)	
விழியாலு	342	வெண்டாவந்தாதி	54
விழியைப்	472	வெந்தவுட	414
விழுந்துகிட	165	வெந்துதாப	434
விழுமதி	421	வெய்யமற	345
விளம்ப	155	வெய்யவன்	492
விளம்புகின்ற	65	வெருவந்தி	485
விளம்புமென்	357	வெருவராம	355
வினவிவென்	10	வெருவருகின்ற	469
வினவிவந்தானீர்	463	வெருவருநான்	399
வினவிந்நாத்தகை	478	வெருவருந்திறன்	366
வினைஞ்சும்	102	வெருவவெரி	344
வினைப்பா	609	வெருவும்	468
வினையின்	121	வெளிபடு	94
வினையேனை	85	வெளியிடைசவு	570
வினையா	529	வெளியார்	482
வினைவனை	192	வெளியிற்	574

அடங்கன்முறை அகராதி

43

வெருதேயரி	588	வேதாவிபோத	555
வெறிகமழ்	21	வேதியனார்	77
வெறுவாய்	415	வேதிவினை	550
(வே)		வேய்ந்ததோ	591
வேகமிசு	529	வேரிவாரி	494
வேணியென்	579	வேலைஞால	375
வேண்டலன்	142	வேறிலாவகை	540
வேண்டாத	189	வேறுசெய்	127
வேண்டிய	88	வேறென்ற	58
வேதகீதன்	393	வேறென்றே	187
வேதங்களே	112	வேனிஞாதன்	538
வேதநாயக	195	(வை)	
வேதநான்கு	499	வைக்கப்	78
வேதமவ	357	வைத்தாய்	95
வேதமொழி	564	வையமினி	216
வேதனமென்	2	வையமுயிர்	552
வேதாகம	415	வையம்புனற்	97
வேதாகமமோதி	564	வையம்யாவையும்	48

ஸ்ரீ தத்துவராயர் அடங்கன்முறை
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று

மாய நந்துழனி பென்றமைவு வந்துவிடுவா
 றிவி லன்புரம ழிந்ததினி யென்றயருவார் (அ)
 குழிகெ கிம்படிபு சூந்ததுணர் வென்றுதனார்வார்
 குலம டங்கலுழ டிந்ததென நின்னுகுலைவார்
 குழிவில் வந்துறுவ தொன்றென மொழிந்தகணியார்
 மொழியு மின்னுகலை வந்ததென நின்னும்மொழிவார் (க)
 பறைவ தென்கொல்பல விங்கவர்க ணின்னுகெடுவீர்
 பவமெ றிந்துவரு கின்றபடி கண்டுமினநீ
 றிறைவ னன்றென வியம்புவதெ னென்று மொழிவார்
 றிருவர் தங்களி வியம்புவ தடங்கவிவையே, () ஆ ௩௨௬

வேறு.

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சி.

விடர்விளங்கு தாணையஞ்ஞ வேந்தனுக்கு மாந்தர்போய்ச்
 சுடர்விளங்கு ஞானசேனை சூழ்ந்ததென்று சொல்லவே. (அ)
 சூழவர்கேனை யென்கண்முன்பு நிற்கவில்லை மொய்ப்பினே
 டியாவர்கேனை யென்னைவெல்ல விங்குவந்த தென்னவே.
 யாவர்கேனை யென்னயா மறிந்ததில்லை யெங்கணுந்
 தேவதேவ தேவனென்ற சின்னவோசை யென்னவே. (௩)

வேறு.

கழுத லோனாநவ னுகினமர் செய்யவவ
 னென் கணைதர் நிற்கவில்லை

தேகமுள னேலவனை மாரன் முதல் வீர்ப்படை
சுந்துவர்கள் சிந்திவிடவே.

(ச)

வானவர்க டானவர்கண் மானவர்க ளானவரின்
யாவர்மறை கூறுபரிசே

ஞானபா சாய்மதன ராசன் முத ள்நவிரு
நால்வரையும் வென்றவவரே.

(ரு)

ஓதுமுத லிந்திரிய முள்ளுமன புந்தியுயி
ரோங்கியவ கங்கா முமிங்

கியாதுமுள சங்கமெனு மேழணியி னென்றுவிடு
விக்கிலவ னிங்கிறைவனே.

(சு)

ஆண்டகைய னாகினைனை யஞ்சுதலொ ழித்துவரு
மவனையெதிர் கண்டளவியான்

மீண்டிடுவ னாகினைனை யஞ்ஞவா சென்றழையல்
வேறுபய ரிட்டழையுமே.

(எ)

என்றுபல பாஷைகள் கொடுத்துமத னுதிபடை
யேவியிறை வன்கணை திரே

நின்றுபார நேரறிவி னெஞ்சினிசி கோடியிரு
ணின்றதென லாகுநிலையே.

(அ) ஐ நகநசே

வேறு. தொந்தயுத்தம்.

வேத தேன்ப டையுடன் வெஞ்சினப்

போத கீனன்ப டைபொரப் போகவே. (௧)

துன்னீட் டீடகன போதகந் தோன்றலும்
வென்னிட் டீடகின வைம்புல வேழமே. (௨)

இரத மான ரதத்தெதிர் நின்றில
விரத மான விடய ரதங்களே. (௩)

புரணப் பாய்பரி தோன்றப் புரத்துள
கரணப் பாய்பரி யாவுங்க ரந்தவே. (௪)

அறிவன் பெருஞ்சேனை கண்காண வெதிரே
வஞ்ஞன்கொடுஞ்சேனை யஞ்சாம லெழுவோ
வெறிவெங் கதிர்ச்செல்வ ரெத்திக்கு மெழுவே
யிரியாம லிருணிற்கி னிதுநிற்கு மெதிரே. (௫)

வேறு.

ஓடலின்றியெதிர் நின்றவீரார்தமை வீரங்கொருவ ரொழி
வறச், சாடுகென்றருள வீரர்சொல்லுவார் வணங்கிவீரனிரு
தாளிலே. (௬)

தும்பை.

அறிவில்ன்படையு மளவினம்படையு மறியவின்றிவரு மறி
வுறுங், குறியுறும்பரிசை யருளுகென்னவவர் குறியுறும்
பரிசு கூறுமே. (௭)

வேறு.

விண்டிருந்தென்மெய் கண்டுளோர்தவ வேடமேவியென்
கோடிமாதரைக், கொண்டிருந்தெனவர் செய்ததேதவங்

கொண்டகொண்டதே கோலமாகுமால்.

(அ)

ஆ. நாசடுக.

வேறு.

நனவுநிலைபோல வறிவுமறிவார்க
ணவையுமறிவார்க ணலனுளோர்
கனவுநிலைபோல வெதுவுமறியாத
வதுவுமறியார்கள் கயவரே.

(க)

வேறு.

கற்றவரு மற்றவரு மொருவர் செய்யுங்
கடுமையினிற் கலுழும்வகை யொத்து மொவ்வார்
செற்றவர்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர் நல்லார்
தீயுடன்மே லுறுஞ்செயிர்க்கு நோவர் தீயார்.

(உ)

உள்ளமழிந் துகுமன்பர்க் கன்றி யோரா
வுலகர்திறத் தினுமுண்டங் கொவ்வார் மாதர்
கள்ளவிழிக் கழிந்துகுவா ரறியா ரீசன்
கலந்தவிழிக் கழிந்துகுவார் கவலை யற்றோர்.

(ஈ)

அறிவினான் மிகுபவரு மறிவி லோரு
மாயுமா றென்றுமில் ரெரினு மொவ்வார்
பிறிவிலா மையிலறியார் பிறவி நீத்தார்
பேரிருளா லொன்றறியார் பிறந்து சாவார்.

(ச)

மகவருடப் பால்பயக்குங் கொங்கை யின்ப
மயக்கமுயக் குறுங்கணவன் வருடும் போது

மிகவுணர்ந்தோர்க் சும்பிறர்க்குஞ் செயல்கள் பார்க்கின்
வேற்றினும் பாவகந்தான் வேறு வேறு (௩)

அழுக்கிலவர் செயவேண்டுந் தவமு மில்லை
யழுக்குடையோர் செய்வதிலை யாத லாலே
யொழுக்குடைய நல்வினையு முயர்ந்தோர்க் கில்லை
யொழிந்தோர்க்கு மில்லெனினு மொவ்வா ரொவ்வார் (௪)

மேவிவிடு மருட்படைக்கு மருட்ப டைக்கும்
வேற்றிய விவ்வாறு விளம்ப வீர
னேவிவிடு மளவதனி லஞ்ஞ சேனை
யீறந்தபடி யதனையுமிங் கியம்பல் செய்வாம். (௫)

வேறு.

உருபக மகளிர் திறத்தினை யுசாவொடு மறமொடிழிப்பொடு
நிருபகன் மதனை யழித்தன னிலவிய ரதியு மிறப்பவே. (அ)

பாவ்னு மிகலு மிரங்கலில் பாடுறு கொலையு மெரிந்தெழு
கோபனு மடைய நலம்பல கூறிய பொறையி னழிந்ததே ()
மோகனு முலகு மயக்குற முடியமயலு மிகுத்தெழு, சோக
னு மகிழ்வு நசித்தனர் தூய்மதி கணவன் விழிக்கவே. (கய)

வேறு.

ஆனசந் தோடனில் லோபனு மாயையும் பேசுகள வாதியு
மானசந் தாபனுந் தீனனு மானமுஞ் சேரவுயிர் மாயுமே.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நகல்

வேறு.

அறன ழித்தனன் மறத்தினைய சூசையினைநல்
லமிர்த சீலனு மழித்தன னடக்கனுமதத்
திறன ழித்தன னுட்பட்சையி லபேட்சைபொடிநற்
றேர்வி லேபெரிய டம்பனுயிர் சிந்தியதுவே. (கஉ)

ஆங்க றிப்பரிய சாந்தியி னழிந்ததுயிர்கட்
கன்னை போலுமவி ரோதமெழ வாருயிரையுந்
தீங்க ருத்தியிடு மச்சர மழிந்தயரவே
செய்யு மையமழி வுற்றது மிகுந்தெளிவினே (கங)
தற்க மோனமுற வேபொடி தமம்பொடிவுறுஞ்
சத்து வத்தின்வரு சங்கமு மசங்கமுறநேர்
நிற்கு மோவொரு மருட்படை யருட்படையின்முன்
நிற்க வேதுநிண னேதுகுட ரேதுநிலையே. ஆ. ந. ௩௬

வேறு- அஞ்ஞன ழிவுவதை.

ஆவியை யொழியவெல்லா மழிந்தசப் பட்டவஞ்ஞப்
பாவியை யெந்தைபாதம் பணிகெனப் பகர்ந்தபோதே. (க)
அறிவில னெனும்பேரொன்று மழிவுரு திருக்கஞானங்
கிறிவரும் படிபென்றானை கிளர்ந்தெழு மென்னக்கேட்டே.

வேறு.

இருடுணிந் திரவிமுன் னிற்குமோ பஞ்சுதா
னெரியின்முன் னிற்குமோ வெங்ஙனே யாவமுங்

வேறு.

கதத்தயாணை யைத்தணிப்பர் களிமிகுத் தெழுந்தமா
மதத்தையார் தணிக்கவல்லார் மண்ணினன்றி விண்ணிலே,
எச்சரங்க ளுந்தமக் கெதிர்துளோர்க ளைப்படு
மச்சரன்ற னாவிதன்னை வவ்வுதற்கு வல்லதோ. (௩௪)
தந்தவப்ப யன்பொசித்தல் கண்டுநெஞ்சு தன்னுளே
வெந்தவப் பொருமைதன்னை வெல்லயாவர் வல்லரே (௩௫)
ஞானமாசில் தன்மவித்த காமநாம நாலையு
மீனமாக்கு நம்படைக்கொ ரெல்லைசொல்வ தெங்ஙனே
இங்கியாது மிவனுரைப்ப விற்பமெய்தி யிறைவனைச்
சங்கியாம லஞ்ஞசேனை தாமகிழந் திருக்கவே. (௩௬)

காமாதிபடைச்செருக்கு முற்றிற்று

ஆ. ௨௫௮,

வேறு

ஞானவிலே தன்படைச்செருக்கு
எவ்வுயிர்க்கு முயிராய விறைவன் பொற்றா
ளெய்தவிருந் தவஞ்செய்தோ ரிறைஞ்சிப் போற்றி
வெவ்வுயிர்க்க வருமஞ்ஞ வேந்தன் றன்னால்
வினைந்ததெலாம் விண்ணப்பஞ் செய்த போதே. (௧)
போராரு மஞ்ஞனவன் றன்னால் வையம்
புகுந்தபிழை கேட்டருளிப் போத முர்த்தி

சீராரு மடியவரைத் திருக்கண் சாத்தத்
திருவடித்தா மரையவர்தஞ் சென்னி கொண்டே. (௨.)

எம்பெருமான் திருக்கடைக்கண் பட்டார்க் கன்றோ
வெளிதாகி யிருப்பதுதா னேற்ற மிக்க
வம்பருமா யாபுரத்திற் கஞ்சா நிற்ப
ரொழிந்தவரே வினியொழிப்பா ருலகத் துள்ளே (௩)

வேறு.

வருபாசக் கட்டறுத்து மாயபுரமழித்து மயக்கந் தீர்வார்
சொருபானந் தாநினக்குத் தொழில்செய்வார் பிறராலுந்
தொலைக்க லாமோ. (௪)

கச்சொருவுங் கனதனத்தார் கலவியினும் புலவியினுங் கல
க்கந் தீர்வார், மெய்ச்சொருபா னந்தநினை மெய்ப்படத்தாம்
பெற்றவரே வேரூர்வல்லார் (௫)

வேறு.

என்று நின் றுரை செய்த வெல்லையி
னெந்தை ஞானவி னோதனைச்
சென்ற வன்றன தாவி யுண்டு
திரிந்தி டென்றருள் செய்யவே (௬)

தம்பி ரானிரு பதங்க ளுந்தனது
சென்னி கொண்டறிஞர் தம்பிரா

னெம்பி ராணைவிடை கொண்ட வன்படை
யெழுந்த வாறெவ ரியம்புவார்.

(எ)

வேறு.

கடலன காமகோப லோபமாறுவ

கருணைநி ஷாதியாய்வி டாதுபாய்வன

கருவெனு நாமமாள் வீதிபோவன

கலகம் றுதீவோசை மீளமீள்வன

வுடலொடு கோபமேலு மேலுமூள்வன

வுணர்வறி யாதவேட கூடமோதுப

வுலகிய நூரநாற வேபொருதன

வொளிமத யானைகோடி கோடிகோடியே.

(அ)

உறவொடு வேறிலாத வாசியூர்வன

வுலகிரு நாலுமாறு மேலுமாவன

வுடுபதி சூரியாதி காடுணுணுதன

வுயர்வது வேறுதான லாதிலாதன

துறவொடு சாலுஞான வீரர்சூழ்வன

சுருதிகள் போனநீதி வீதிபோவன

துணிவுற வேறுபாடு சாடியோடுவ

சுடர்விடு ஞானவாழி கோடிகோடியே.

(ஆ)

சிதறணி டர்மல்யாது டாயநூறுவ

செறியவொ ணுதஞான வாளிபாய்வன

திருகுதல் தீருமாறு மர்றுசேர்வன
 சிலுகொழி யாதுகர்தி யோதும்வா திகள்
 குதறிய கூர்மைவாய்கண் மூடவேறுவ
 குணமொரு காலிலாத தர்நநீர்மைய
 குருபர ஞர்தகைவல் வீதிபோவன
 குரகத ராசிகேரடி கோடிகோடியே.

(௭)

இனியன வானகூறும் வாயும் வர்ய்மையு
 மிறுதிய தர்நபோதும் வாழுபோதினு
 மிபல்வழு வாதஞான தீரபாவமு
 மிலகிய ஞர்நவாளு மோனவீரமு
 மனியத வுணலாதி லாதவாண்மையு
 மவரவர் சீலமோடு வாழுநீர்மையு
 மளவுப டாமையேச பாவமாகையு
 மதிபய மானவீரர் கோடி கோடியே.
 வேறு.

(கக)

இந்தவுல கந்த ரஞ்செய் தெழுகட
 லெண்டிசைக லங்கி நின்ற குலமலை
 வந்துவிழு மன்று மொன்று மசைவிலர்
 வந்தபடி கண்டி ருந்து மகிழ்வரே.

(௭௨)

சுந்தன குங்கு மங்கள் புழுகுகில்
 தண்பளி தஞ்சொ ரிந்து மகிழ்விலர்

நொந்தன கொண்ட ரீந்து நுகரென
நொந்திலர் முந்தை யென்று நகுவரே.

(௦௩)

நொந்தனர் கன்றி வந்து நலிபவர்
நுந்தன ரென்ற மைந்த கடனற
வந்தன வென்றி மிம்பை வரமகிழ்
வந்தன ரங்கி ரண்டு முடையரே.

(௦௪)

வேறு.

செயலினை யற்றி ருக்கு முனிவர்கள்
செறிவினை யைக்கெ டுக்கும் வகையினின்
முயல்வினை யைக் கெடுப்ப ரறிவினின்
முனைவினை யைப்பொ சிப்ப ரடையவே.

(௦௫)

வேறு.

எண்ணி லாதவியல் ஞான வீரார்தமை
யெண்ண லாகுமள வெங்ங்னை
கண்ணில் வேறுபட வின்மை யானொருவர்
காணு மாறரியர் காணுமே.

(௦௬)

கீழி லாதபடி கீழு மேலுமதின்
மேலி லாதபடி கெழுமியே
சூழி லாதபடி சூழு தானைநிலை
சொல்ல லாகுமள வல்லவே.

(௦௭)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

ந.அ.டு

வேறு.

நிறைந்தபெரும் படைநோக்கி நீரழிக்கும் பரிசெமக்கிங்
கறைந்திடுமென் றருள்செய்ய வரியநிரு பகன்றொழுதே (1)
தேராதா ரல்லரோ சேயிழையா ரெனத்திகைப்பா
ராராயு மறிவுடையார்க் கருவருப்பே யல்லவோ (2)

மாலாய வவரன்றி மாசற்றார் மாணியைழயார்
கோலாக லங்கனையு மொன்றாகக் கொள்ளுவரோ; (3)
நரம்பென்பு முனைதசை நவைதருதோ லாற்பொதிந்த
குசம்பைதனைக் கற்றோருங் கொண்டாட லென்கண்டோ
வேறு.

தசையறாத முகத்தைவந்தெழு சுந்திரமண்டல மென்பதே
வசையறாமயிர் தன்னையுங்குழல் மங்குலென்று மதிப்பதே.

கற்கநாறி மணந்தகுங்கும களபவண்டலு மளவிலாத்
துற்கநாறுதல் கண்டிருந்துஞ் சுகந்தமென்று துதிப்பதே
பிளைசாரிய கண்களைச்சில பிணைகளென்று பிதற்றியே
சூளைபாரையு மொன்றெனச்சில சொல்லுவாரவர் புல்லரே
மெய்ம்மையேகொடி யெனதுவேள்கொடி மீன்விடும்படை
மாதரார், தம்மையேயென தவர்தமைத்துணி செய்ததைரி
யச் சக்ரமே. (4)

பாவைமாருடல் பைமறிப்பதோர் பார்வையிற்பொடி பட்ட
றும், பூவைமார்பொடி யாகவேபொடி யாகி வேளுயிர் போ
குமே. (5)

ந. ௨௫௬ அஞ்ஞவதைப் பரணி

இறைவன்முன்பு நிருபகன்றொழு திவைவிளம்பிய வெல்
லையிற், பொறைவலஞ்செய்து தொழுதுறும்பகை பொடி
படும்படி புகலுமே. (௨௪)

வேறு.

மாசாய நாவுடையார் வாய்திறந்தா லவர்களுடன்
பேசாம லிருந்துவிடு மஃதன்றோ பெருந்தகைமை (௨௮)
வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மதித்தென்று மறக்கொடு
மை, செய்தாரை யறியாத செயலன்றோ செயலாதல்.
பொதுவதுவா நிறைந்தபரம் பொருளேபோல் யாவர்க்கு
மதுவதுவா யிருந்துவிடு மஃதன்றோ வவிரோதம். (௩௦)

வேறு.

இஃழாவதேது புகழேதுதேரி லிவையாவு மாவதுரையே
யசழ்வார்களியாவ ரருள்வார்களியாவ ரநுபோக மாகும
வையே. (௩௧)

எரியானகோப மெழுபோதினாறி யினிதாய கூறியெதிரே
சிரியா திரார்கள் பெரியோர்கள்சீற நினைவார்கள் வேறு
சிலரே. (௩௨)

வேறு.

முகுனிதம்பெருகு முகமொழிந்துவிட முறுவல்கொண்டு
முக மலர்வனே, வெகுனிதங்குமன வெரிகெடும்பரிசுமிகவு
மங்கினிமை விளைவனே. (௩௩)

மொழிதருங்கன லு மவியசின்றமிர்த மொழியெ னுந்தடினி.
பொழிவனே, யழிதரும்படியென் னுடலில்வந்தனவெ
ன னுபவங்களென வயில்வனே (௩௪)

வேறு.

மிசையாவென் பொறைப்படைக்கு விருந்தாக்கி விடுகின்
றேன், பசைபாவங் கொடுமைகொலை படையுடைய கோட
னையே. (௩௫)

பொறைபெரிது மிசையோதப் புகழ்பெரிய சந்தோட, னி
றையுடையா னடியேத்தி நிறைவுடனின் றறைவுறுமே.

வேறு.

என்றும் பொருவரிய வியப்ப் பொருளுடையார்.
பொன்னும் பொருளும் பொருளாகப் போற்றுவரோ (௩௬)
வாண னொழிந்தாலும் வாய்விண்டு தாம்வேண்ட
நாண தொழிவாரோ நன்றாய் நாவுடையார். (௩௭)

வேறு-

உளம்படு பேராசை நோய்கூட மேன்மே
லுழன்றவர் வாழாத வாகாண லாமே
வளம்பட வாழ்வோமெ னாதார்கள் யாதே
வருந்தினும் வாராது வாராது தானே. (௩௮)

புலன்றலை கொண்டேறு பொன்போக மேன்மேற்
புணர்ந்திட வுண்டாகி வந்தாலு மாறு

௩௮௮ அஞ்ஞவதைப் பாணி.

வலந்தலை சுண்டாசை யொன்றோடு றுதே
யறிந்தவர் சந்தோடம் வந்தாறி னாரே.

(௪௦)

வேறு.

இல்லாத பொழுதின்ப மிஃதென்று பிறர்பார்ற்
செல்லாத செலவென்ப செலவாய செலவே.

(௪௧)

படைத்தவ னிறுந்திசை படைத்தபொரு ளெங்கே
பெடுத்தவன் விழிற்சுமை விழாமலு மிராதே.

(௪௨)

ஆமாகும் வழியா னருந்தித்த தடையத்
தாமாய்தல் பொருள்மாய்தல் தவிராது பிரிலே.

(௪௩)

வாதாகி நுகர்கின்ற வயிறுள்ள தொருசா
ணைதாவி தமையாதி தென்னே! விதென்னே!.

(௪௪)

ஞ்சாத பற்றின்மை யெனுமாய் தத்தா
லாசாப சாசோடு மடலோப னிறுமே.

(௪௫)

வேறு.

சந்தோட னிவையிவை சாற்றவே
யந்தோ வென்றருள் செய்யும் ளவிலே.

(௪௬)

விவகார பராமுகன் மேவரும்
பவகாலன் பதம்பணிந் தோதுமே.

(௪௭)

வேறு.

அத்தனொடன்கை கன்புசெய் கின்ற
களவில் பிறப்புற் றவையுவை தோறு

மெத்தனை தாயுந் தந்தையு முற்று
நீத்தனை யன்றோ யிவர்களு மிங்கே.

(சஅ)

சால வுதிக்கும் புழுவுட றன்னிற்
றகவின் மலத்தோ டொழுது முடம்பே
போல வுதிக்கும் புழுவினை யென்னே
புத்திர னென்றே புர்திசெய் வாரே.

(சக)

வந்த வழிக்கண் வந்திலர் போகும்
வழியினும் வருவா றீலரிடை வழியார்
தந்தை மகத்தாய் தம்மொடு வந்தார்
தாமு முற்றார் தாமுமெ லாமே.

(ரு)

அமரு முடம்போ டழிதுயர் வந்தே
யலம்வரு போதங் கனுபவி யாமே
தமார்கள் பகிர்ந்தா ருளரென வுண்டோ
தம்முற வாவார் தாமல தின்றே.

(ருக)

வேறு.

ஒழிந்தன வேறற வொன்றுட ருனு
மழிந்தது தம்முட னுமுற வாரே.

(ருஉ)

சுற்றமொ டெற்ற துவந்துவ மெல்லா
மற்றவர் தம்முட னற்றவர் தாமே.

(ருங)

வேறு.

கதறிய வாழியாறி யாடுதல் கருதினர் யாவர்தாமி யாவை
முகறிய ருதபோது நடொழு மொழுகவி டாதவா ளா
ரமே.

(ருச)

கூகயி

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

கழியநி லாதபோது சேறது கழுவியு மிலாபமேது யாவையு
மொழியநி லாதபோது மாசற ஷதறவொ ணுதுபாச முடு
மே. (ருரு)

வேறு.

உறவாடு பந்தங்க ளெல்லா முதிர்ப்பன்
றுறவாகும் வச்சாயு தத்திற் றுணித்தே. (ருசு)

வடிவற்ற கோன்மைந்தன் முன்னின்று மறைநா
முடிவற்ற பலகோடி மொழியாத முன்னே. (ருஎ)

தத்தந் தொழிற்கொன்று தாழ்வின்மை யின்னே
முத்தன் பெருஞ்சேனை யெல்லா மொழிந்தே. (ருஅ)

ஞானவிநோதன்படைச்செருக்குமுற்றிற்று ஆடாடெசு.

—()—

வேறு-ஞானவேந்தன் படையெழுச்சி.

தஞ்சேனை கண்டன்பு தாமுற்றி வாறே
நஞ்சே யனன்மே னடக்கின்ற போதே. (க)

வேறு.

வித்தக வேதங்க ளேவாசி யாவே
மெய்த்திற னாய்நின்ற தோர்பாக னாவே
தத்துவ மாகின்ற தேரேறி னாரே
தற்சொரு பானந்தர் தாள்சூடி னாரே. (உ)

வாதக ரோடினு மாதரவொ டோர்கால்
வாகியி லாவாசி யேவாசி தானும்
போதமே போதக மாந்தேர்வு தேர்தாம்
போல்பவ ரேவீர ரேதோது மாறே.

(ந)

வேறு.

தானதேதுமில் தாகியாகவல தம்பிரர்னுடைய தானைமால்
யானைதேர்புரவி யஞ்ஞமன்னனது மாயமாபுர மனைந்த
தே.

(ச)

புறம்புருதபடி சூழநம்படைஞர் போதுகென்றருளு போதி
லோ, ருறம்புகாதபடை வீடுசூழவு மடங்கவும்படைஞ
ரானவே.

(ரு)

முகுந்தனன்றா னு மன்றுநாலுதிசை முகனுமன்றவர்த
முலமே,புகுந்ததென்றிகல் புறம்புகண்டவ ரடங்கவுள்புகுது
போதிலே

(சு)

வேறு,

மருவி யெங்குமுற் நின்றபொரு ளின்றுபுனிமேல்
வடிவு கொண்டுவிரு கின்றதென நின்றுமொழிவா
ரருவ மென்றுமொழி கின்றபொரு ளிங்குவருதற்
கடிமை யென்றுசிலர் நின்றுநகை கொண்டுவிடுவார்.

()

சமய மென்பனவு மொன்றுமில் தென்றுமொழிவார்
தவமுடிந்தது முடிந்ததென நின்றுசமைவா

கற்றேரு ருரைக்குங் கசடறுநுண் கேள்வியும்
பற்றேது மில்லாப் பானருளு - முற்றுவரு

பாக்கியமுஞ் சேர்ந்து பயந்த பரிணாம
மூக்கி யறியு மொளிமதிய - நோக்கு

முளந்த னிடையே யொருகாற் கொருகால்
வளர்ந்து வருவதொரு வல்லி - விளம்பு

பலகலைப்பர் லாய பயன்கருதி யல்லாக்
கல்கலப்ப தெல்லாங் கழிக்குங் - குலவன்னங்

கண்டதெல்லாங் கானலினீ ராகக் கடைப்பிடித்தங்
குண்டதெலர் முண்டிலவா யேயொழிந்து தண்டறவே

செய்தவையுஞ் செய்திலவா கச்சிதைந்து தீங்கறவே
யெய்தவையு மெய்தாத வாயிழந்து - மைதவமுங்

காரொறித்த மின்னுங் கனவுங் கருதரிய
நீரொழுத்து மென்ன நிலையதுதா - னோரிடத்தி

னில்லாத வாழ்க்கை நிலைபெற லென்னேயென்
றல்லான தும்பகலு மாய்குவா - ணில்லா

வருபியா வொன்றினையு முள்ள படியே
நிருபியா நின்ற நிறத்தாள் - பெரியோர்கட்

கான்வைவே செய்ய வடியிடுவா ளங்கவர்முன்
பேரன வழியதற்பின் போகுவா - டானொருவர்

நிந்தியா நல்ல நெறிநடப்பர் ணீவுதலை
முந்தியா நின்ற முகத்தினுள்

சந்த

மன்றநர் நியமதுர் வாயாள் குரம்பைக்
குறைநாடு நல்லினிய கூற்றா

ணைநிகர்ணைப்

பர்லனதுவாய காலமே பன்னுபவ
மாலமென்விழிக்கு மங்கனா

ளேலக்

கடியா விடினன்றிக் காயத்தீ வாழ்க்கை
முடியாவென்றேது முடிப்பாள்

படியொழிய

வானகமு மீண்டு வர்த்தவிரா தாகினது
ஆனகமே யாமென் றுணர்குவாண்

ஞானமலாக்

கன்மபா வங்கள் கருச்சிறையுட் கட்டியிடுந்
தன்மபா வங்களெனத் தான்குலைவா

ணன்மைமிக

நின்று நிலையென்று நிலையாய நின்மலனை
யன்றி யிலதென் றறைகுவா

ளொன்றுதனை

யோதினவனையல தோதா வுபநிடந்தான்

மீதின் மொழியானைச் சேர்ந்திருந்து-பேதைமையால்

வந்த பிறவி மயக்கமற மாணுடனா

யிர்த வலகத்தெழுந்தருளி

யெந்தை

யுரைக்குந் திருவார்த்தை யொன்று மொழியாத்

திரைக்கொண்ட தீப்பிறப்பு வாரிக்

கரைசேந்

புணையாகச் சென்னி பொறித்தருளும் பொன்னா

ரிணையா ரடிப்போ திரண்டுந்

துணையான

நிற்குணை யாமேத்த நின்மலன்றா னீக்கியருண்

முக்குணங்க ளாய வெருமுன்று

நற்குணைச்

சந்தித்து நோக்கத் தரியா தழிவுபடு

மந்தக் கரண மவைநான்கு

மிந்த

வுடலா னதிலிறைவந் தொன்றுமு னம்மை

யடல்செய் புலனெறிக னேந்துங்

கடலான

காம முதலாறுங் கண்ணாளன் மண்ணிடையே

யேம முறவிங் கெழுந்தருளி

நாமொழியும்

பண்டைப் பிறப்பேழும் பாடிப் படியேழுந்

தொண்டுற்றுக் காணாத் துணர்க்கழல்கள்-கொண்டாடு

மெல்லையினி லென்னையுமாட் கொண்டபிரா னெவ்வி

[னையுங்

கொல்லு மதமாமேல் கொண்டுவா

மெல்லியலுங்

கூந்தல் சரியக் குதித்தோடிக் கோமான்முன்
காந்தள் பழித்த காங்குவித்தா - ணீந்தரிய

வஞ்ச மகலவரு மாநுடனார் தம்முடைய
கஞ்ச மலர்மேனி காண்பளவி - னெஞ்சமுட

ளங்கணவ னிங்கிவனே யாமென்று நாடினா
ளங்கணவன் மேல்வைத்தற் காதரித்தாள்-பங்கணையு
மாயமெலாம் பார்த்தவரை யஞ்சினா ளாகியிந்த [னில்
மாயமெலா மென்மனத்தே மாற்றென்றாள் - காயமெ

வேறாயி னுனிதற்கு வேறாயின வயலாத்
தேறமை யென்னென்று செப்பினாள் - வேறுகத்

தன்னையும் பார்த்தருளத் தானும் பெரிதுவந்தாள்
பின்னையும் மச்சம் பெரிதுற்றா - னுன்னையலால்

வேண்டாந்த மேலோ ருடனே வினைதீர
வாண்டாலோ வென்பாள்போ லாயினாள் - மீண்டுந்

தொழுதாள் பலவென் றுறவிப்பே ராசை
முழுதானுண் முலைக் கெழுந்தாள் = பழமறைகண்

ம ங் கை க.

மாசற வோதி வழியே படுந்துறவித்
தேசுக ளெல்லாந் திகழ்மங்கை

யீச

னுவப்பாலே கோடற் கொருவிளக்கு நல்ல
தவத்தோ ரியாவர்க்குஞ் சார்பு - சிவத்தாரும்

பத்திக்கு வித்தரிய பாவனைக்கு மேவுதுணை
முத்திக்கு மூல முழுதுமாஞ் - சித்திக்கு

நல்லோர் தெளிந்தநெறி ஞாலத் தியற்கையினை
யெல்லா மொழிக்கு மியல்புடையா - டொல்லே

சுருதிப் பொருள்விளங்கத் தோன்றினு ளான்ற
யிருதிக்குங் கண்ணாம் விளக்குக் - கருதியே

கற்றோர் பெறவருந்துங் காமங் கலரான
மற்றோர்க்கு நஞ்சாய் வளர்மருந்து - சிற்றின்பந்

தன்னில் வினையவுறுந் தாரணிக்குப் பேரின்பக்
கன்னல் வினையுங் கரும்பென்று - மன்னவே

சென்றடையாதி திருவேதந் தேய்த்து
நன்றுடையாரி னலனுடையா - ளொன்றினையும்

வேண்டுந் - திறன்மறந்து வேண்டாதாள் வேண்டுங்
மீண்டும் பிறவாமை வேண்டுவா - ளீண்டத் [கான்

துடிக்கு மனத்தாலாந் துயர்ப்பிறவி யெல்லா
முடிக்க வினைதான் முடித்தாள் - படிக்கணங்கே

யன்ன நடையா ளனைத்துலகும் வந்துறினுந்
தன்ன னடையிற் றளராதா - வினனாசெய்

பொய்தாய வெய்ய புலனைத் தலைவளைத்து
வெய்தாய செய்யும் வினைவழியா - டெய்தாய

வாய்மை மணநாறும் வாயாண் மறவியி னுந்
தீமை விரவாத சீர்மொழியா - டீய்மைமிகும்

வானிலத்தோர்க் கெட்டா மறையின் முடிவென்னு
மேனிலத்தையேறி மிகவுள்ளந் - தானலர்த்து

மன்பாய தோழியருந் தானு மருபரனார்
பொன்பாவும் பாதம் புகழ்ந்தேத்தி - முன்பாய

பந்தத்தை யெல்லா மெறிந்தடித்துப் பார்வையிற்ற
புந்திக்கணெங்கும் புரையறவைத் - தந்தரத்தே

கீழே யெனைத்தன்னை நாடக் கிடையாமற்
சூழேது மெங்குஞ் சுழன்றாடி - வாழியென

மாறுகின்ற பேருததி மாமறைக ளாயிரமுங்
மாறுகின்ற தெய்வக் குழாத்தொலியும் - வேற்றியர்த்

தொண்டர் துதியொலியுந் தோத்திரஞ்செய் தேத்து
வண்ட ரொலியு மதூர்ந்தியம்ப-வெண்டிசையே [கின்ற

மோசையறுசுவை யைம்பூத நான்குழி
யாசினிகழ் காலமுன் றுகியே - மாசிலா

வீருருவா யொன்றுகி யெல்லாமர் யல்லாதா
னேருருவா யிந்த வுலகத்திற் - சீருலவு

மாதவத்தி னானே மனுடரைப்போ லேனான
போதகத்தின் மீதே புகுந்தருளி - யோது

மருமறைகள் கண்டறியா வம்போ ருகத்தா
ளிருமருங்குங் கண்டடியா ரேத்த - வருமாவந்

தன்செவியின் வந்தணுகா முன்னமே தர்னுமவன்
பொன்செய் கழவினையிற் போய்வணங்கி முன்செய்த

சீரார் திருமேனி தன்னருமை சிந்தையகத்
தோராதே பார்க்க வொருப்பட்டா - னேராகப்

பாராதே பார்த்தான் பரமன் றிருமேனி
நேராகக் காணா நினைவழிந்தாள் - பேரா

வுணரா வுறங்கர் துணராதே யென்னைப்
புணரா யெனவும் புகன்றூண் - மணவாளன்

சீராரு ஞானத் திருநயனத் தாலொருகர்ற்
 பாராஞை வென்று பலநினைந்தா - னோசாரும்
 போதகமே யான்வருந்தப் போகாநின் றுயிதுதா
 னாதகுமோ வென்றென் றயர்வுற்றா - னோதரிய

மடந் தை.

மெய்யின்பந் தன்னின் விருப்ப மெனுமடந்தை
 பொய்யின்ப மெல்லாம் புறக்கணித்த - துய்ய

துறவிக்கு நல்ல துணைத்தோகை யெண்ணில்
 பிறவிக் கொருமருந்து பேரா - நிறைவுதரு

ஞானை தயக்கொழுந்து நானெனதா நின்றமுலு
 மூனோடும் வண்ண முரவிக்கும் - வாஞானை

யோவுத லின்றி யொருகா லொழிவறவே
 கூவுமொரு கோகிலப் பிள்ளை - மேவரிய

நல்லொழுக்கந் தன்னை நடைபயிற்று நல்லன்னம்
 புல்லொழுக்கில் லாநெறியிற் போய்ப்படரும்- வல்லிக்

கொடியைம் புலத்தோடாக் கோமளமா னென்று
 மடிமகிழ்வு தீர்சாந்தி மாதின் - குடிவிளக்கத்

தோன்றிய கொம்பறத்தின் சூளா மணியிறைபா
 னூன்றிய வன்பி னுயிர்க்காவி - தோன்றி
 யிறுவதா கின்ற விருணீக்க வந்த
 மறுவிலா கன்மா மதியம் - பிறவிலா
 வற்றை யிளங்கன் றலறுங் குரற்கேட்ட
 கற்றா வெனவே கலைகடெரிந் - தற்றபொரு
 னெங்கீகனும் யாவ ரிருந்துசைப்பக் கேட்டிடினு
 மங்கே செவிசென் றடைகுവാள் - சங்கேத
 மான நலன்குலன்கொண் டாடா ளளப்பரிய
 ஞான நலன்குலனா நாட்டுவா - ஞானபிலா
 வந்தண ரென்போ ரறவோ ரெனுமுரையைச்
 சிந்தையி னென்றுந் தெளிசுவா - ளெந்தைகழல்
 பூண விரையுமலர்க் கையாள் புரையறவே
 காண வவலம்வரு கண்ணினாள் - பேணிற்
 பிணக்கஞ் செயாவழியே பேணுவாள் பேணா
 வணக்கஞ் செய்யாநெறியே வாராள் - கணக்கில்லா
 வேதனை யுன்னி வெருவி விளங்கொளியா
 நாதனைநின் றேத்துகின்ற நாவினாள் - சாதனங்க
 ளான வொருநான்கு மாபரண மாயுடையா
 ளீன மிருமுன்றி னீடழித்தா - டானொழிய
 வல்லாப்பொருளாயா ளாயுந் தனையாய
 வொல்லாம லுள்ள முட்டந்துசுவா - ணல்லவிரு

நாலங்க யோகமெனு நல்லுயிர் போற் றோழியர்தம்
 பாலங் கிருந்துமிகப் பர்வித்து - மேலங்
 கவநீங்கு மெல்லையினி னொழுதே யென்றன்
 பவநீங்க நன்னெஞ்சே பாராய் - தவிராதே
 மண்டலத்தி னில்லா மலனே பொழியுமுடற் [டிக்
 கொண்டலுக்கும் யானென்றுங் கூறேன்காண் - மண்
 கெடுக்கும்வா யாங்கினியுங் கேட்டார்வாய்க் கேட்டு
 வடிக்கையால் வாய்திறக்க மாட்டேன் - செடிச்சேரு
 நாற்றமென வோராதே நன்றிதிலே கொண்டாடி [ன்
 மாற்ற மனங்கடந்தான் மாமலர்த்தான் - போற்றிச்செ
 றண்டமா ருந்தே னருந்தா ததனாலே [ரைப்பக்
 துண்டமாம் வண்டிற்குஞ் சொல்லேன்காண் - கண்டு
 கண்ணாய தோழியர்க்குங் கண்ணன் கழல்குறுக
 வொண்ணாமை யாலே யுரையேன்காண் - புண்ணி
 னெறியும் படைபோ வியம்புவார் சொல்லே
 யறியுஞ் செவிச்செவிலிக் காற்றே - னிறையு
 நிலையா னதையுற்று நில்லாப் பொருளைச்
 சிலையா மெனப்பெரி துந் தேறிப் - புலையாய
 தன்னை மிகமதித்துத் தானழியச் சிந்திக்கும்
 பின்னக் கரணப் பெருஞ்சுற்றத் - தின்னலே
 பட்டே'னி துகால நின்சீர் பரவாதே
 கெட்டே'னி நியான் கெடாதபடி - திட்டி

தரவல் லவன்றந்த தொன்றினைக் கொண்டு
 வரவல்லை யேயென்று வாழ்த்திப் - பரவெல்லை
 வந்தார் னருட்சொருபா னந்தனைன மாமறையாஞ்
 சிந்தா குலந்தீர் திருச்சின்னம் - வந்துதச்
 சென்று தொழுதா டிருமேனி தான்காண
 வென்று மறியாடன் னுள்ளத்தே - யின்றிந்தச்
 செய்யா னெனையுந் திருக்கடைக்கண் செய்யானே
 லுய்யாதென் னாவி யெனவுரையா - மெய்யே
 யுளவாய நின்றா ளுடன்கூட்ட நல்ல
 வளவாகு மென்றென் றழிந்தாள் - வளனா

அ ரி வை.

மயித்திரி யாமரிவை மாயா விருளைச்
 செயிர்த்திட வந்துதித்த தேச - நயத்தின்மிகு
 சத்தான தோருறவித் தாரணிமே லேகிடைக்கிற்
 புத்தே ளுலகிற்குப் பொலிவென்ற - வித்தெனவே
 யோவாது கற்றோ ருவந்து நுகரவுறுஞ்
 சாவாது மூவாத் தனிமருந்து - மேவத்
 தெவிட்டாது தித்திக்குந் தேற்றீச் செற்றந்
 தவிர்த்தார்க்கு நல்லதொரு சாப்பு - வுவப்பிடுநெடுந்
 தாதவர்க்க மாநெறியிற் சற்குரவன் றன்னடிக்கே
 மாதவத்தி னாற்சேர மன்னுமலர் - போதக்.

குறுகுந் தொறுமுள்ளத் துள்ளே குளிர்ந்து
 சிறிதும் பிறியாத் தெறுந்தீ நிறனிற்ந்த
 செவ்வி தருஞானக் கதிரெத் திசையஞ்சென்
 றெவ்வுலகு மெக்கால முமேரித்து - மெய்விளக்கு
 மாதித் தனைக்கண் டலர்ந்தெழுமம் போருகநாட்
 போதித் தனையும் புறஞ்சோரக் - கோதற்ற
 வின்சொற் கரும்பினிமை யெல்லாந் தருமின்ப
 நன்சொற் கடற்பிறந்த நல்லமிர்த - முன்சொர்ந்து
 கண்ட பொழுதுகெனெடுங் காலத் துறவாகக்
 கொண்டு கலந்து குணமனைத்துந் - தண்டறவே
 நாடிநடு வாடாம னட்டதற்பி னுழிகையும்
 வீடியியை யாததொரு மேன்மையா - னுடி
 னெருப்பாய் நெஞ்சினையு நீராகப்பேசி
 யிருப்பா னிருசெவிமீ தேற்று - நெருப்பெனவே
 சொன்னேனா யும்புகழ்ந்து சொல்லுவா னெந்நாளு
 மின்னொசெய் தாரு மிடும்பையற - மன்னு
 மினிதாய் செய்யு மியல்புடையா னோர்கான்
 முனியா மதிநன் முகத்தா - டனையா
 ரிகழ்ந்திடி னுங் கேளா விருப்பா னுளதே
 புகழ்ந்திடி னு மெய்யே பொருதா - ளகழ்ந்திடி னு
 மன்றே மறக்கு மணியிழையாள் செய்நன்றி
 கொன்று லுந் தான்மறவி கூடாதா - ணன்னுய

சீலங் குணஞ்முக்கஞ் சீர்வாய்மை செய்தவத்தால்
 ஞாலம் பாவ நடந்திடுவான் — மால்புதல்வன்
 வித்தரித்து நான்முகத்தி னுலெடுத்த வேதமெனுஞ்
 சித்திரப்பொன் மண்டபத்தைச் சேர்பளவிற் குத்தி
 (ரம்போல்

வானீர்மண் டகா லதனால் வகுத்தமைத்த
 ஆனார் பொறுயா மொருபாவை — தானேநின்
 நெச்செயலுந் தான்செய்ய வல்லதுபோ லீதியற்றும்
 விச்சையினை நோக்கி மிகமெய்ச்சி வைச்சுத்
 திரிக்கின் றவனைத் தெரியாளா யென்னை
 யிருக்கின்ற வாறென் றியம்ப — விரிக்கின்ற
 வாரணத்தி னந்தமெனுந் தோழி யனைத்தினுக்குங்
 காரணத்தி தாமாட்டுக் காண்கைகாண், கோரணிக்
 (கொண்

மூப்புட் பிணிமுடலை மோகாதி சேர்குரம்பை
 கோப்பு பலகொள்ளுங் கூத்தாட்டு — தீர்ப்பாருந்
 தாமே திருக்கோலங் காட்டித்தா டந்தென்னப்
 பூமே லெமையும் பொருட்படுத்தி — யாமேவ
 வந்திடுமே வானவருங் காணாத மாமலர்த்தா
 டந்திடுமே யென்றுள்ளந் தான்கலங்கிச் — சிந்தைவரு
 மாகுலத்தி னான்மயக்கு மக்கா லமளிமிசை
 மாகலுழ்ச்சி தீரவொரு மா னுடன — யேகமுற

மேன்மா கின்ற மொழியாண் முயங்களவி
 னீன்மா மாயை யெழுப்புதலுந் - தானுமெழா
 வென்னாழி னாறியே நென்னாதே யத்துயராஞ்
 சொன்னான் முடிவிற் னெலையாது - பின்னையவன்
 சீரடியார் பாதத் திருமருந்து சேர்ந்திலளேற்
 பாருடனே வீழ்ந்தழிந்து பாராகு - நேரா
 வருளே திருமேனி யாகு மெனக்கேட்ட
 தெருளே துணையாகத் தேறி - வெருளார் தே
 தேடுமா மூவர்க்குந் தேர்வரிய வோர்மேனி
 கூடுமேற் கூடென்று கூடலினை - நீடுந் [த்தி
 தொழுதிழைக்கு, மெல்லையினிற் றேத்திரஞ்செய்தே
 யழுதாற்றி யார்த்தெழுந்திட்டாடு - முழுமதஞ்சேர்
 பத்த ரொலியதிரும் பல்லியத்தின் முந்திவா
 நித்த நெழுந்தருளு. நீதியினை - யொத்து
 மெழுதா வலம்புரிக னெம்மருங்கு மார்த்த
 பொழுதா மகிழ்வுரைக்கப் போகா - தொழுதோடி
 வந்தாள் பெருமான் வருமா மதகரிமுன்
 கொந்தா ரணிவளைக்கைக கூப்பிக்கொண் - டந்தோவிக்
 கோத்தார் கடலுங் குவையமு மால்விசும்பும்
 பூத்தா நெழுந்தருளும் போதகமே - மாத்திரையுந்
 தேருப் பெருங்கவலைச் செந்தீ யறப்பொழியு
 மாருப் பெருங்கருணை மாமுகிலே - பாருத்

துடிக்கு மன்னவளையுஞ் சூழலெல்லாம் புக்கு
 மடிக்கு மதவர் ரணமே - நடிக்கின்ற
 வேடங்கள் கூட மிடித்தகன்று வேறுரையாற்
 றேடும் பரிகராச் செற்றெறிந்து - பாடகலாப்
 பத்தருளக் கூடத்துப் பாசமவர் நேசமா
 மெய்த்தறியிற் கட்டுண் ணும் வேழமே - தத்து
 மயலாகியசமய மர்றையுநி வந்த
 வியலாலே யீடழித்து விட்டேன் - மயல்வே
 ளுருபகத்தாற் செய்யு முறுப்பினைநீ பார்த்த
 நிருபகத்தார் நேராக நீத்தே - னுருவச்
 சமையாத பேராசைத் தாயையுநீ தந்த
 வமைவாலே யானு மமைந்தேன் - கமைதீ
 ரழலா மதிகோப மாறி வருகின்ற
 நிழலாலே யானாறி நின்றே - னுழலும்
 விதம்பலவா குட்பிறப்பு மேவுங்கருணை [ர்
 மதம்பொழிய யானடைய மாய்த்தேன் - பதம்பணிவா
 தங்கணி லேயுறையுந் தத்துவனை யெப்பொழுது
 மெங்கணி லேகொண் டெழுந்தருளி - யிங்கென்
 னுடைய வுடைமை யுடலுயிரு முற்று
 மடைய வுனதென் றர்தூஉய் - மடவாரு
 னேத்து முரைகளெலா மீசன் றிருச்செவியிற்
 சேர்த்துநீ திருவுள்ளஞ் செய்தருளிய் பார்த்திவடான்

முன்கிடைத்த தென்ன தவமறியே மூர்த்தி பவன் [ன்
 றன்கடைக்க னுலெல்லாஞ் சாற்றினான் - மின்கொடிநி
 ருவித்தா ளெல்லாந்தா னு ளதிசயித்தாள்
 பூவிதீதாள் கண்ணீர் பொழிவுற்றான் - மேலென்
 விளம்பு மளவோ வியந்த படி மெய்யே
 யுளம்பு குந்தா னென்றுருக லுற்றான் - விளம்பரிய

தெரிவை

வெத்தனையோ கால மிறந்துவரு மென்னையுந்
 தத்த நவனாண்ட வற்புதமு -- நித்தனவன்
 றன்பெருமை யோரா தே யென்னைத் தனக்குரிய
 வன்பரிலே கூட்டு மதிசயமும் - பின்போர்
 களங்க முறுதவகை காரணே னார் சொல்லால்
 விளங்க வியம்பும் வியப்பு - முளம்புகுந்து
 பன்னரிய தேனைப் பருகப் பருகவரு
 மின்னதென வொண்ணா விரதமு -- மெந்நாளுந்
 தொல்லைமறை தேர்ந்த சொருபானந் தன்றந்த
 வெல்லை யிலாதபே ரின்பமுஞ் - சொல்லரிய
 நல்வித் தகனாரை நாளும் புதிதாகப்
 புல்லிப் புணரவரும் போகமு -- மல்கு
 மலக்கண் கெடுத்த வடியிணையை நாளுங்
 கலக்கும்போ துள்ளக் களிப்பும் - புலைத்தக்க

நாயான் வென்னை நயந்தபரிசு நினைந்

தோயாம லுள்ள முருகுதலுந்

தூய

சிவனடியின் றிப்பிறிது தேராமே நாயேற்

கவனரு ளால்வந்த வன்புந்

தவிரா

தெமையா னுடையார்க்கே யெப்பணியுஞ் செய்ய

வமையா தெழுமா தரமுஞ்

சமைய

வொருவடிவ மாக்கி யிலகெலா முய்யப்

பெருவடிவந் தானுடைய பெம்மான் - றருவதொரு

பத்தியா குந்தெரிவை பாதாதி கேசமுறத்

தித்தியா நிற்பதொரு தீங்கரும்பு

முத்திக்

குருவிதுவே யென்ன வ்யர்தவத்தோ ரென்றும்

பருக வினிதாகும் பாகு

பரனடிக்கு

வாடப்ப டாதமலர் மாமுனிவ ரெஞ்ஞான்றும்

பாடப் படுந்தெய்வப் பாமாலை

தேடிக்

கலைதடுமா றத்தன்னைக் காத்ததனைப் பார்த்துத்

தலைதடுமா றுகிவருந் தையல்

புலைசேர்

களவுபடா வுள்ளக் கரையழியப் பொங்கு

மளவுபடா வானந்த வெள்ள

முளமேவப்

பாவிக்க வொண்ணாத பாவனை சீர்பரவா

ராவிக்கு நஞ்சாகு மாரமிர்து

முவ

ருளராய தேவ ரொருங்கிய காலத்துந்

தளராது நின்ற தனத்தா

டெளிவுதரும்

பொன்செய்த தாஸ்கள் புகலுங்காற் றன்னுள்ள
 மென்செய்ய வென்றறிய வில்லாதா - டன்செய்ய
 கண்ணுலங் கண்ணு ளனையொழியக் காணாதா [வன்
 ளெண்ணுஞ் சிந்தையிலேவெ றெண்ணுதா-ளண்ணல
 பேரொழிய வேறென்னும் பேசாதாள் பெம்மான்றன்
 சீரொழியக் கேளாச் செவியினாள் - பாரொழிய
 வானகத்தை யேபெறினு மற்றவன்பொற் றுளொழியத்
 தானிறக்கஞ் செய்யாத் தலையினா - ளுனத்
 தழுந்தர் வகையாண்ட வர்க்காம் பணியே
 தொழும்பாகிச் செய்யத் தொழுவான் - முழுந்துசீர்
 மெய்யடியார் சேர்ந்திருப்ப மேனி யினிதிருந்து
 துய்ய சொருபன் றுணையடியாஞ் - செய்ய
 மருவார் மலர்கூடி வாதலூர் வள்ள
 றிருவா சகமாகுந் தேறல் - பருகா
 வருகா வுயர் வயரா வுணர்
 விருபா தமுநா விசையா - பெருகா
 வவவா வடையா னுடையானென் றோதா
 மிகவா தரமே வினையா - வகமே
 களியா வெனையாள் கருணை கரணே
 யெளியா யரியாயென் றேத்தா - வெளியே
 யெழிலாந் திருபா திகனையோ வென்றென்
 றழலார் மெழுகா வழியா - விழியா

பொழியா வுளமா யுடம்பெல்லாந் தானே
 விழியா மிருதாரை மேன்மேற் - பொழியா
 விழையா விதிர்விதிரா விம்மா வியனா
 தழையா மொழிபுந் தனரா - வுழையா
 முறையோ வெனமொழியா முந்நீர்போ லேங்காச்
 சிறைமீ றியபுனல்போற் செல்லா - நிறைபோகா
 தேரு திகையா சிறிதுநகை யாகலுழா
 கூரு மிகமிகவுங் கொண்டாடா - மாருதே
 கூத்தாடா விப்பரிசே கூறரிய பண்ணுழிலான்
 மாத்தாடா வென்னை வலிந்தாளப் - பார்த்ததிருக்
 கோலமே கொண்டாடிக் கொண்டு புணர்வதொரு
 காலமே யென்றுருகுங் காலத்து - மேலாய்
 வும்பரார் தேட வுவந்தென்னை யாட்கொண்ட
 தம்பிரான்வந்தமையைத் தாரைபல - செம்பொற்
 றிருவீதி யினொவிப்பச் சிந்தனைக்கு முன்னே
 வருவனென வோடோடி வந்து - திருமேனி
 கண்ணு யிரங்கொண்டு கண்டாளோ கொண்டேத்த
 வெண்ணு யிரநாவோ வென்றறியே - னண்ணலவன்
 றன்செய்தி பார்த்தேதா தனதுநிலை பார்த்தோவப்
 பொன்செய்த வாறறியப் போகாதங் - கெஞ்சா
 வருகியோர் மேன்மே லுடையான்மேற் காதல்
 பெருகியோர் விற்பம் பிறங்கு - மருவியோ

கற்றைக் குழ்ஞெடங்கிக் காலளவு நேராக
 வெற்றவெறு நீராகி விட்டவே — பொற்றொடிதா
 னென்செய்தா னென்னுனா னென்கேன் சிலசொல்லின்
 வன்சொல்லே யச்செவ்வி வாராது — முன்செய்த
 மன்ன னெழுந்தருளி வந்த வதிமதுரக்
 கன்ன லயி லுங் களியானை — முன்னேதன்
 ஞாமை யொன்று மொழியாதன் னுவிமுத
 னேராகி முன்னை நிறனழிந்து — சேரா
 விழுந்து கிடந்த விளங்கொடியை மெய்யின்
 முழுந்து மடியவர்கண் முன்னிச் — செழுங்கமலப்
 பாதோ தகந்தெளித்துப் பற்றிப் பரன்பாதப்
 போதோடு சென்னி பொருந்துவித்து — வாதாகி
 மாறுஞ் சமய மயக்கங்க ளாகிவரு
 மாறுங் குறுகா வகையகற்றி — வேறுந்தா
 னேதுங் கலையகற்றி யோரா வுலகத்திற்
 பேதங்க ளாகிவரும் பித்தகற்றித் — தீதகலத்
 தொண்ட ரடிப்பொடியே பூசுமிகத் தோத்திரமே
 கொண்டு கழித்தாள் குறைகால — முண்டர்

பேரிளம்பெண்.

மமைவு நிலையாமை யவாவறுத்த லாற்றல்
 சூழவு நிறைவறிவு சார்வு — கழையினுடன்

வாய்மை யினிமைதவ மாறு வளியுவகைத்
தூய்மை பெருமை துணிவுடைமை - தீமையிலா
வன்பு கருணை யருள்பே ரறமுடம்பா
யின்பமிகு மெய்யுணர்வே யீங்குயிராய்த்-துன்பமிகு
பாச மகலப் பானமைத்த சாந்தியெனும்
பேச வரியவெழிற் பேரிளம்பெண் - னேசமிகு
முள்ளத் தமிழ்த முகந்து நுகர்பவர்க்குத்
தெள்ளத் தெளிவுதருந் தேற - லுள்ளத்தி
னாயாத காமாதி யாகு மறுபட்டி
மேயாமற் காக்கு மிகுவேலி - தூயசீர்
நல்லோர் ருளத்தடங்கு ஞானோ ததியுலக
மெல்லா முபசமன மானவிடன் - சொல்லரிய
பெம்மானை யன்றிப் பிறிதொன்றுங் காணாதே
சும்மா விருக்குந் தொழிலுடையாள் - பொய்ம்மாயப்
பந்தமொடு வீடு மற்றும் பகாவருந்
தொந்தங்க ளில்லாத சோதியாள் - வந்திறைஞ்சம்
வானாட ரேத்து மரசுறினு மண்டழல்சே
ருனா கியநிரய முற்றிடினுந் - தேனருஞ்
செஞ்சாந்து கொண்டணிந்து செம்மலர்தூய்த் தொர்
நஞ்சாந் துயர நலிந்திடினு - மெஞ்சாந் [ழினு
செல்வ மிகவே சிறப்பினுந் தீதாய்
நல்குவே வந்து நயப்பினும் - பல்கியே

யென்று மிளமை கழியா திருப்பினும்
 பொன்று முயிரின்றே போயிடினு - மென்றும்
 பெரிதாக வேபுகழ்ந்து பேசுடினும் வீசு
 மெரிபோல வின்னா செயினு - மொருபோதுஞ்
 சிந்தையில் வேண்டல் செறுத லிவையன்றி
 வந்தவையே கண்டு மகிழ்ந்திருப்பா - னென்திடவே
 வெய்தாய செய்பவர்க்கு வெய்துயிர்த்து வெய்யநர
 கெய்தாது வேண்டி யிரங்குவாள் - வெய்தா
 விடும்பை வருங்கா லிடையா தமைந்த
 கடன்கழிந்த தென்றே கழிப்பாள் - விடன்போ
 லிறவு விளைப்பவரை யின்றவரைத் தானே
 ருறவு பகையென் னுணராள் - சிறிதுணரிற்
 செற்றுடம்பை யீந்தார் செறிவுற்றார் தீமைதரப்
 பெற்றுடம்பை யீந்தார் பிறரென்பான் - மற்றுற்ற
 வெத்தன்மை யோர்க்கு மெழிலார் பளிங்கேபோ
 லத்தன்மை யாகு மணியிழையாள் - சுத்த
 குணநா றியமொழியாள் கோதிலா ஞான
 மணநா றியமதுர வாயா - டணியாதே
 கைமாறு வேண்டாவிக் காசினிக்கு வான்புனலே
 பெய்மாரி போலீயும் பேராளாள் - பொய்மேவு
 முனடைத்த வில்வாழ்க்கை யோவும் படிக்குலகிற்
 றுனடந்து காட்டுஞ் சரிதையா - ளேனோர்

வினவும் ரொருளொன்றில் வேறறவே யெல்லா
 மெனதென்ன வல்ல வெழிலாண் - முனிநல்ல
 சீரார் சடகோபன் றித்தித்த சொல்லொழிய
 வோரா பரண முவவாதாள் - பேராத
 வன்பா யுதனை யனவரத மாராதே
 தன்பாற் புணருந் தனமுடையா - ளின்பம்
 வழங்கும் பெருங்கண்ணன் வந்தருள முன்னே
 முழங்கும் பெருங்கொண்டன் முந்தத் - தழங்கு
 கலையை விடவெறியா கற்பனைகள் சீரு
 தலையை நிலமிசையே சாயா - பலபென்ன
 மையழியக் கண்மல்கா வாழ்த்தா வருகாதன்
 மெய்யழியப் பொங்கா மிகவிம்மா - மெய்யே
 யொருபா வனைசெய்யா வோடிச்சென் றண்ணல்
 வருபா வனைகண்டு வாழா - பெருகாதன்
 னாவி தளரா வகமகிழா வவ்விடத்தோ
 ரோவியம்போ லாகா வுயிர்ப்பெய்தா - கோவைக்
 கழரு கலுழா களியாகண் செல்லா
 வுழரு வுயிரா வுணரா - குழரு
 வருமாற்ற முந்தளரா வையகத்தோ ரெல்லா
 முருமாற் றெனச்சிலர்தா னோதா - பெருமானே
 யெவ்வுயிர்க்கு நீயெம்மா னாணலின் றென்னெஞ்சின்
 வெவ்வுயிர்ப்பை நீமாற்ற வேண்டாவோ தெவ்வர்புரந்

தீயா ஸழிவித்த தின்பொற் சிலையின் றிம்
 மாயா புரபெரிக்க மாட்டாதோ - வாயாவென்
 னேழு பிறப்பு மெறியு மறிவாழி
 யூழு மிறவெறிய வொண்ணாதோ - வாழித்தேர்ப்
 பார்த்தன் வினையகலப் பண்டுன் பவளவாய்ச்
 சேர்த்தசங்க மென்வினைக்குச் சேராதோ-நேர்த்தசார்
 தாமாய நீயெடுத்த தண்டா யுதம்விடயத்
 தேமாக்கு நெஞ்சை யிடியாதோ - கர்பாதி
 நாணாளு மீராமே ஞானவா டானிவற்றின்
 வாணனை யின்றீர வாசாதோ - பேணிநினைக்
 கொண்டாடுந் தொண்டர்கடங் கூட்டத் துடன்கூடித்
 திண்டாட்ட நானொருநாட் டிரேனோ - பண்டியானை
 மூலமே யென்றழையா முன்னமே வந்தருளுங்
 கோலமே யென்பணியுங் கொள்ளாயோ - வேலநீ
 தானாகப் பார்த்துந் தவிரா தெனையொறுக்கு
 மூனா கியனோ யொழியாதோ - யானாகக்
 கூட்டியமா மாயக் குரம்பையினி லென்னைக்கூத்
 தாட்டியநா ளின்ன மமையாதோ - கேட்டருளாய்
 வையந் தனிவென்னை மாற்றினான் மற்றுலகு
 செய்யுந் திறனுனக்குத் தீருமோ - மெய்யிலெனைக்
 கூவி யருளாத வென்னோதின் கோலவருள்
 பாவி யளவும் பழுதாமோ - தேவே

சொருபானந் தச்சுடரே தூயவனே வெய்ய
 வருபாசந் தீர்க்கு மருந்தே குருபரனே
 தாதாவே சங்கரனே மாலே சராசரத்திற்
 காதார மேயறிவே யற்புதனே நாதனே
 யென்று பலபலதா னேத்தினு ளிப்பரிசே
 துன்று வளைகலைநாண் சோர்வெய்தி கின்று
 பலதைய ளார்தம் பரிசுழிய விந்த
 வுலகுய்ய வந்தா னுலா.

நேரிசை வெண்பா.

பழுதிலர் வன்பர் பணிந்தெழுந்தார்த் தாட
 வெழுதிடா மாமறைநின் றேத்தத்-தொழுதிறைஞ்சுந்
 தொண்ட ருளம்புகுந்து சோதாம ளாருயிசை
 யுண்டருளப் போந்தா னுலா.
 நாமாது பாமாலே சாத்தினு ணன்கமலை
 யாமாது பூமாரி யாக்கினுண் மாமலர்த்தாள்
 பூண்டாள் குலநிலமான் போக்குநாள் வந்தெம்மை
 பாண்டா னுலாப்போந்த வன்று.

உலா-முற்றிற்று-ஆக-நகுகள்.

பீதின்முன்ருவது

சிலைடயலா

தத்துவவாக்கியம்.

குழகன்.

ஒங்கு விசம்பு முறுகாலு மொண்டியும்
வாங்கு திரைக்கடலும் வையகமு - நீங்காத
சத்தாதி யிற்பிறக்கச் சாரும் புலனைந்தும்
வித்தார மாக விவைவினைக்கச் - சித்த
விகாரத் துதிக்க வியன்புலன்வெவ் வேளும்
விகாரமுஞ் சித்தம் வினைக்கத் - தகாது
தெரியாத மாயையினிற் சித்தந்திகழக்
கரியாய சீவன்கட் டோன்றி - வாமாயை
காலத்தின் வந்து கரிபிறக்கக் காலத்தை
மூலப்பகுதி முனைப்பிக்க - மூல
முனையுணர்ந்த முற்றின் முதன்முடிபாய்த் தானே
தனையுணர்ந்த போதத்தே சாராத் - தனையுணர்புந்
தன்க ணுதிப்பத் தனக்குதயக் கேடின்றி
முன்கணிற் றேன்ற முழுதின்றி - யென்கண்ணிற்
றேன்றிய தோன்றறன் சோதித் திருமேனி
யான்ற முனிவர்களு மண்டர்களு - முன்றாய
மூர்த்திகளுங் கண்டு முடிவணங்க முன்மூர்த்தஞ்
சாத்திக் கயிலா சனத்திருந்தோ - னோர்த்துணரச்

சொல்லான் மறைப்பொருடானே ஞான்றமன் மாதவர்க
 ளெல்லாரு மெங்கட் கியம்பென்னக் - கல்லாவின்
 கேழிருந்து யோர்க சரிதை சிரியைகளிற்
 றுழுகின்ற நெஞ்சினர்க்குத் தானருளிக் - கேழிறந்த
 ஞானத்தை நால்வர்க்கருளி நலனான
 மோனத் திருந்த குருமூர்த்தி - வானுந்

திரண்டிவ் வுலகுந் திகைப்ப நகைப்பப்
 புரண்டும் பெரும்பித்தர் போலே - பிரண்டு
 கரங்குவியக் கம்பிக்கக் கண்ணொரியக் கண்ட
 மறங்களு நின்றிரங்க வாய்விட் - டிரங்கும்
 பெருங்கருணை நோக்கிப் பிறந்திறந்திக் காலம் ளின்
 வருங்கருவை யோரிமைப்பின் மாய்த்த- பரம்பொரு
 ளல்லபத்தை நோக்கிமிகும் வானவர்க்கு மெய்தரிய
 துல்லபத்தை நோக்கித் தொழுதிறைஞ்சிக் - கல்லு
 மொருனா சகத்தை புருக்கிநீ ராகத்
 திருவா சகந்தந்த தேனைக் - குருவாய்ப்

பெருந்துறையி னன்று பிடித்தந்ள வெண்ணிக்
 குருந்துறை நல்கியசெங் கொண்டல் - திருந்தியசீர்ச்
 செம்பொன்செய் காழிச் சிறுவன் றனைஞான
 சும்பந்த னுக்குந் தனிவள்ள - னம்பியைப்
 புத்திய முத்தியுந் சேரப் புணர்விக்க
 வேத்தி யருட்டுறையி னேற்றுவான் - கைத்தலஞ்சேர்

வள்ளத் தமிர்துபோல் வாசே ருள்ளத்தே
தெள்ளத் தெளிந்துறித் தித்திப்பான் - வெள்ளத்தே
யுள்ள புவன மொழியாம லுண்டருளிப்
பள்ளிகொள் கின்ற பசந்தாமன் - நெள்ளி

யறனே துணையென் றவைவரினும் பார்த்தற்
குறமேவித் தன்பெருமை யுன்னான் - மறமேவுந்
தேரா ழியைப்போகச் செய்வான்போற் றீயபவப்
போர ழியைப்போகப் பேசுவான் - சீரார்
முழுதுணர்ந்த தெய்வ முனிக்கணங்கள் போற்றும்
வழுதி வள நாடன் மாறன் - பழுதிலா

வெண்ணார் மறைப்பொருளை யெல்லாநுந் தாமறியப்
பண்ணார் தமிழாற் பரிந்தெடுத்துக் - கண்ணீர்

திரைக்கொண்டு நெஞ்சடைப்பத் தித்திக்கும் வார்த்
யுரைக்குந் திருநா ஷடையான் - வரைப்பரிய [தை

சூழ்ந்தகன் றூழ்ந்துயர்ந்த சோதி யெனத்துதித்து
வாழ்ந்திருக்க வைத்த மணிவண்ணன் - சூழ்ந்தொழுங்
[காய்த்

தீராத சித்தமெல்லார் தீர்ந்தற்று மீண்டிங்கு
வாரா ததுமுத்தி மார்க்கமென - நேதாகக்

சாதிக்க வென்று தரும்வேடங் கொண்டு
போதித் திருநிழல்சேர் புண்ணியன்

லசோக நெறியை யறிவிப்பா னாக
 வசோக நிழலமர்ந்த வண்ண — நிசாசரர்சேர்
 தென்றிசை தானே சிவலோக மாய்விளங்க
 நன்றிசை புத்தேனீர் நாடெலா — மொன்று
 மரணம் பிறவியுற மாசிலா வந்தக்
 கரணங் கடந்த கழல்க — டாணியிலே
 கையகத்தி னெல்லிக் கனியென்னத் தான்கருணை
 செய்மத் திருவுள்ளஞ் செய்தருளி — மெய்யே
 பிறந்தவர்கள் போலே பிறந்தான் பிறழா
 வறம்பொரு ளின்பம்மீ டாகுஞ் — சிறந்தபொரு
 னெல்லாம் வளர வளர்ந்தருளி யெம்மருங்கும்
 பல்லாண் டிசைப்பப் பழமறைக — ணல்ல
 புகழ்மாது திக்கெட்டும் போக விசையை
 நிகழ்மாது வந்து நிலவ — வகமகிழ்ந்து
 பூவின் மகளும் புவிமகளும் பூங்கலைசேர்
 நாவின் மகளு நயந்தினிது — சேவிப்பச்
 சாந்தி முதலாந் தவமாதர் தாம்பெற்ற [ன்
 பூந்திருவை யென்னைப் பொருட்படுத்துக் — காந்துமன
 போகும் படியளித்த பொன்னைப் புலன்கடந்தோர்
 யோகம் பிரியாத வெண்ணுதலேச் — சோக
 மொழிக்கின்ற தாயை யொழியாதென் னுள்ளே
 விழிக்கின்ற ஞான விளக்கை — வழத்துஞ்

சிலையுலா.

உகந்த

சுருதி மிசைவாழுந் தோகையை நாயேன்
 மிருதியி னின்றகலா மின்னைக் - கருதித்
 தொழுதடியே னேத்துஞ் சொருபானந் தன்றோண்
 முழுதும் பெறுவதற்கு முன்னே - பழுதி
 லருந்தவஞ் செய்த வறிவுடை யானைப்
 பொருந்தாவென் பொல்லா மனன்கண்டிருந்துவைத்
 தாதரித் தென்னை யடியா ருடனாண்ட
 பேதையை யென்றும் பிரியாத - மாதவத்தோ
 னாராத வன்பா லடியா ரடிபோற்றச்
 சீராக வீற்றிருந்த செவ்விக்க - னோராத
 வஞ்ஞான னென்னு மவனா லடர்ப்புண்ட
 விஞ்ஞாலத் தோர்க ளிடரறிய - மெய்ஞ்ஞானச்
 சோதி மணிவாயிற் றாங்கு மணியொலிபோய்
 நாதன் செவிப்புலத்து நாடுதலுங் - காதளவுஞ்
 செல்லுந் திருக்கண் சிவவா திருப்புருவ
 வில்லுஞ் சிறிது விரையாது - நல்லமலர்ச்
 செவ்வி முகம்பொழுது செய்யாது சிற்சிறிது
 கோவ்வை யிதழ்முறுவல் கொண்டதா - லவ்வளவி
 லிக்கார் சிலையு மிகல்செய்யு - மாதரொனுஞ்
 சக்ரா யுதமுந் தரைப்படுத்தி - மிக்க
 மகரக் கொடியறுத்து மன்மதனார் நாமம்
 பகரப் படாவண்ணம் பண்ணிச் - சுகமடையத்

தங்கோன் வளனே தன்முக்கத் தனிஞானச்
 செங்கோ நடத்திச் செயத்தம்ப - மெங்கெங்கு
 நாட்டி மிகுஞான நாட்டஞ் சிவந்துபோர்
 வேட்ட நிருபகனும் வேந்தனும் - வாட்டமிக
 வாகத் தெழுங்கோப வாரழலே யந்திலையே
 போகத் துறந்த பொறைக்கடலுஞ் - சேகமிகு
 மானச யெனும்ந்த வாழ்கடலேத் தூர்த்தினைறவ
 னோசை யுலகெங்கு முண்டாக்கித் - தேசமெலா
 மந்தோ வென்முனிவ ராதரிக்க நின்றதிறற்
 சந்தோட னென்னுந் தலைவனுந் - தெரந்த
 மதமாற் சீரிய முதலான மாயா
 விதமாம் பலவகையும் வென்ற - விதமா
 மியம் நியமாதி பென் றுலகி னெண்ணுஞ்
 சயமுடைப தார்விசர் தாமு - நயமெவ
 நிற்குணன் றன்னை நினையா வகைசெய்ய
 முக்குணந் தன்னை முனிந்தோட்டித் - திக்கனைத்துந்
 தேனக்க வாகை புனைந்து சிறப்பெய்தி
 யுனக் குசம்பை யொழிப்பிக்கு - ஞான
 வடிவார் அடர்வார் வலங்கொண்ட செய்ய
 வடியாரும் பாதத் தனைந்து - முடியாத
 வின்பனை தேனை யிறைவனை யிங்ஙன்வரு
 மன்பனை யன்பின் விளைபாழுதே - முன்பமைந்த

விண்சிறந்த தேவர்க்கு மேலாய் விளங்கொளியே
 பண்சிறந்த வேதப் பரம்பொருளே - கண்சிறந்த
 தேவாதி தேவே திருவுலாச் செய்தருளிக்
 காவா யெனவுரைத்துக் காதலிப்பத் - தாவிலா
 மெய்க்க ணருந்தவர்கண் மெய்கீ றணியவேண்
 மைக்கண்மட வாரமீது வந்தணிய - மிக்க
 வணியா லணியா வழகுடையா னன்பாக்
 கணியார் களப மணிந்து - பணியவரும்
 பொற்றொடியா மல்குல் பொருந்துங் கலைபோகக்
 கற்றறிவார் நெஞ்சிற் கலைபோக - நற்றவர்த
 முண்ணிலவு ஞர்ன வொளிவிரவ வொப்பரிய
 வொண்ணிலவே போலு முடைசாத்தி - வண்ணவனே
 கைகழல மாதரார் காத் லடியவர்கண்
 மெய்கழல வீரக் கழல்சாத்தி - மைகலந்து
 நீண்ட விழியார் நிறனழிந்து பொன்பூண
 மாண்ட விமையோர் மயல்பூண - வாண்ட
 வருளா பரண வழகெறிப்ப வேறுந்
 திருவா பரணங்கள் சேர்த்தி - மருவுமவர்க்
 கங்கமுநீர் மாலை யருள வனிமுரலுஞ்
 செங்கமுநீர் மாலை சிலசாத்தி - பெங்கண்மே
 லத்தேவர் தேடு மடியேற வானந்தப்
 பித்தேற மாயப் பிறப்பேற - வித்தலத்து

மேதகு வானவர் விச்சா தாரோறப்

போதக மேறிப் புறப்பட்டு

நாதப்

பறையு முகுந்தன் பணிலமும் போதோ

னறையு மறைநான்கு மான்மே = விறைவன்கை

வீணையு மற்றுள விண்ணோ ரியம்பலவுந்

தாணயந்து போற்றத் தவஞ்செய்து - நீணிலத்து

மன்னர் முரசு முதலாக மாகடல்போன்

முன்னர் முடிய முழங்கிவர - வின்னளிசேர்

தெய்வ மதிக்குடையுந் தேவ ரிடுகுடையுந்

வையக மன்னர் மணிக்குடையு - மையந்

தடுத்து மலர்ப்பதத்தே தாழ்வித்து முத்தி

கொடுக்க வெடுத்த கொடியு - மெடுத்த

விடைசேர் கொடிமுதலா விண்ணோர் கொடியும்

படிவேந்தர் பல்கொடியும் பைம்பூண் - மடவார்கள்

வல்லபத்தை மாற்று மகா நெடுங்கொடியு

மல்லனவுமோங்கி யழகாரத் - தொல்லுலகி

லேந்த வெழிலார் பதியாகி யிப்புவியிற்

போந்த தெனலாகும் பொங்கொளிசேர் - சேந்தை

யணியார் கொடிநுடங்கு மம்பொற் சிகர

மணிமாட வீதி வரலு - மணிமலர்த்தாள்

சேருந் தவத்தோர் சிரமுந் தெரிவையர்மேன்

மாரன் சிலையும் வளைந்தா - னேராக

வச்சங்க மற்றுர்க ளச்சங் கழற்றினார்

ரேச்ச

கைச்சங்க மாதர் சழற்றினார்

விடையார் வடிவழகோ வெல்லா வழகு

முடையா னிவனென் றுரைப்பார் - வடிவடைய

தலா லந்த வனங்கவே னென்றிவனை

யோதலா காவென் றுரைத்திடுவார் - போதப்

பிரம னேயென்பார் பித்தேற்ற வந்த

பரமனே யென்று பகர்வார் - பரமனே

யென்றும் பிறந்தாலு மெம்போல வீன்றாளா

லொன்றும் பிறவா துனக்கென்பா - ரின்றிவனைக்

கண்டாலுங் காணா திருந்தாலும் யாமென்ப

துண்டோ நமக்கென் றுரைசெய்வார் - கண்டே

யுருகியா ராமே யுயிரெல்லாம் வாரிப்

பருகினா னென்பார் பதைப்பார் - தெரியுங்கா

லாவி முழுது மளிப்பா னழிப்பானித்

தேவனே காணென்று செப்புவா - ரோவியமே

நேரென்ன நேரே நெடுங்க ணிமையாமல்

வீரன் பதத்தே விழிவைப்பார் - நீராய்க்

கரையாநின் றேமென்பார் கண்ணாநின் கண்ணிற்

கரையோ வெழுதுயிர்க ளென்பார் - பரவி

வருமாத ரிப்பரிசே மாலுழந்து செல்லச்

செருமா மதன்வெ குண்டு சென்று - னெருமடமா

தேது முனிவர்க் குவம மொருமுன்றி
 னாதி யினிதா மறிவருப்பு

வேதம்

பகரு முரைபயிலும் பண்டிதர்போற் றுயர்
 புகலு முரைபயிலும் புவை

வகைய

வயலொன் றறியா தவர்போ லுலகத்
 தியல்பொன் றறியா வயல்பாண்

மயலின் றி

மாண்ட துறவினர்போன் மன்மதன்னைக் மாமலர்க

மண்ட மிகவுஞ்சுஞ் சீரடியாள் வேண்டுநாட்

செல்லு மளவுந் தெரியா துடனுறையுந்

தொல்லை வினைபோற் றுணைமுலையா ணல்லன்பா

லீசற்கா ளாகார்போ னெஞ்ஞான்தும் பந்தத்தே

பாசத்தாற் கட்டப் படுங்குழலாள் பேசங்காற்

காம மடையார் கருத்தேபோற் கள்ளமெனு

நாம மடையா நயனத்தா

னாம

மயல்காட் டெல்பிறந்து மாய்ந்து வருகின்ற

வியல்காட்டு கின்ற வெயிற்றா

ளயனீ த்து

திது நலன்கடந்தோர் போலச் செழுஞ்சார்ந்தும்

பூதியு மொன்றாகப் பூசுவாள்

போதமிலாப்

பேதை யருச்சனைபோற் படுகெழு மாமலர்கொண்

டாதேரிச பர்வைக் கணிகுவாள்

யாதுங்

கடவு ளறிவதனைக் காணாமே கண்ணின்

மடலா மறைசெய்கை மாள்

வுடனிருந்தார்

கண்கண் டிடாமற் கரந்தாளாய் கைமலர்கொண் [ட்
டொண்கண் புதைத்தங்கொளித்திடுவா-ளொண் கரந்த
சற்பமெனக் காணவாற் றற்பரங்கா னாதுசகம் [தர்
பொற்பமையக் காண்பவரே போல்குவாள்- கற்பிதத்

தாமறித ஞுனறித லாகின்ற தன்மையாற்
றாய்மறையே யொக்கின்ற சொல்லிஞ - ளர்மதனுக்

காசைப்ப டாதே யழுங்கி யருள்செய்யு
யீசற் பணிவுற் றிரப்போர்போற் - பரசத்தான்

மம்ம ருழந்து மதியழைக்க வாராவென்
றம்மனைநீ தாவென் றழுங்குவான்- மெய்ம்மைபோல்

விண்ணும் வளியு மொனியும் விரிகதிரு
மண்ணு மதியு மறிகடலும் - பண்ணி

யழித்து விளையாடு மண்ணல்போற் சிற்றி
விழைத்து விளையாடு மெல்லை - வழுத்த

மதவா ரணங்கண் மதவா ரணத்தின்
மதவா ரணம்போல வந்த - விதமான

வண்டத்தோ னப்புறத்தோ னால முண்டிருண்ட
கண்டத்தோ னன்முகத்தோன் கார்நிறத்தோன்-ஞ
[ண்டுற்ற

விண்ணுளர் நிற்ப வினையேனை யாண்டருளுங்
கண்ணுளன் றன்பவனி கைதொழுத - வொண்ணுத

ஞாயரை நோக்கியிவர் தர்மா ரெனவியம்ப
 நாயனார் காணாநு நான்முகனு - மாயவனும்
 பண்டை மறையும் பரவுங் கடவுள்கா
 ணண்ட மைமத்த தளித்தழித்துக் - கொண்டு
 விளையாடும் வித்தகன்காண் வேதனையில் யானின்
 றனையாமல் வந்த வருள்கா - னுளவாறு
 காட்டுங் கருணைக் கடல்காண் கலந்தன்பர்
 நாட்டந் தரவந்த நாதன்கா - னாட்டு
 மவனிமுத லாறுறுக் கப்புறமாய் நின்ற
 சிவனிவன்காண் டேவர்க்குந் தேவா - மிவனைநீ

பெண்ணமீர்தே கைதொழா யென்றிரப்பப் பெண்ண
 மீர்துங், கண்ணெதுரே கண்டவனைக் கைதொழுதும்
 [வண்ண

மிழவாடன் பேதைமையி னேதுங் குறையா
 ளழுவா ளவனருள்கண் டல்ல - வழுதாருந்
 தன்னை யவர்க்களிக்கத் தானல்ல தத்துவன்றாள்
 பின்னை யவன்பாற் பெறவல்ல - பொன்னணியு
 மாலையும் வேண்டியதே யாதலான் மற்றவனைச்
 சால நகைத்தகன்றான் றம்பிரான் - மேலோ
 ருருகின்பம் போல வொருநாட் கொருநாட்
 பெருகின்பத் தாளோர் பெதும்பை - யருநூல்

விரித்த பொருட்கு விவேகம்போல் வேணூல்
 விரித்த பொருட்கு விவேக - முரித்தாக
 முந்தைமேற் காணிபெறின் முர்க்கர் சிறிதொழில்போ
 லிந்த வுக மிடரெய்தச் - சிந்தை
 யுறுநான் சிறிதா லுருவிலான் கைவிற்
 சிறுநா னெறியச் சிறப்பா - னிறைவன்மேற்
 றன்னன்பு மேன்மேற் றழைக்கத் தழைக்கவிதை
 யின்னன்பு மேன்மே லெழுதல்போன் - மன்னுங்
 கரும்புருவ வில்வளைப்பக் காம னுதலிற்
 கரும்புருவ வில்வளைப்பக் கற்பாள் - குரம்பை
 கடிய நினைந்தவர்போற் காமவேள் காதன்
 முடிய நினைந் தோதி முடிப்பாள் - படியோர்
 மனனே யியல்பு மருவித்தான் சேர்ந்த
 வின்னே யியல்பா மியல்பா - ளெனவேனிற்
 கோமான் மகரக் குழைகூடி நாடோறுங்
 காமாக மங்காட்டுங் கண்ணினு - ளாமா
 றறியாது தாங்குபவர்க் கல்லல் விளைப்பார்போற்
 குறியாது தோன்றுங் குயத்தாள் - வெறிமலர்ப்பூங்
 கண்ணார் பாவக் கனகமணிப் பந்தர்க்கீழ்ப்
 பெண்ணு ரமிர்தம் பெறற்கரிய - கண்ணுளன்
 ருரணிநீர் தீக்கால்விண் டானன்றி வேறின்றி
 யோருணர்வாய் நின்ற வொளியொன்றுஞ் - சேர்ப்

பிடித்தென்னை யாண்ட பெரியோ னருளர்
 விடித்த வினைக்குன் றிரண்டு - தடுத்தென்று
 நாட வரிய நளினமலர்த் தாளிணையா
 லோட வுதைத்த குணமுன்றுந் - தேடுமறைக்
 கேலாது நின்ற விருபத்தி னுன்கொழிய
 மேலாகி நின்ற வெறுநான்கு - மேலாழிப்
 பாய வுலகம் படைப்புமுதல் பரமா
 காயத் தொழில்க ளைவையந்து - மேயாமற்
 கூறுபடு மாறுறிற் கூடர்மை நாயேனை
 யாறும் வகைசெய்த வவ்வாறும் - வேறிலா
 வண்ண லடியை யடையா ரடைவரென
 வெண்ணு மெழுமை யெழுபிறப்பு - மெண்ணிக்
 கழலா வினைகழலக் காசினிக்கண் வந்த
 கழல்பாடிப் பாடிக்க களித்துக் - கழலாட
 மாலு மரனு மலரோனு மாமரைக
 னாலும் பரவரிய நாயனார் - ஞாலத்தே
 யென்னை யடிமை யுவந்தருளி யென்னிலே
 தன்னை யளித்தருளுந் தம்பிரான் - பொன்னித்
 திருநாடுங் கன்னித் திருநாடும் வாழக்
 குருநாத னுங்கோலங் கொண்டு - வருநாதன்
 போதக மேற் கொண்டுவரப் பொங்கொளிசேர் சித்தர்
 - கருஞ், சாதகரும் வாரேனாருந் தானேரு - மோது

மறையோரு மாதவரு மால்கொண்ட வாறு
 துறையோரும் போற்றித் துதிப்ப - விறையோன்
 வரும்பவனி கண்டு மலர்சே ஈளகச்
 கரும்பினமும் வண்டுந் தொடரக் - கரும்பினய
 சொல்லா ஈடிவணங்கத் தூய்நகையுந் தேர்மறுகிற்
 செல்லா வணங்காச் சிவனிருதோ - ணல்ல
 மலர்நோக்க நோக்க வருபா னு நோக்க
 நிலேனுக்கு வாள்போல நின்று - சிலநோக்கிச்
 சொல்ல வதரந் துடியாத் துணைவியரா
 முல்லை நகையார் முகநோக்க - மெல்லவொரு
 காதல் கலந்தமையுங் கண்ணிணைகள் பண்டையிலே
 ருதலையுங் காணு தமர்செய்ய - வீதொன்று
 பெற்றோ மெனமதனன் பேரின்பமெய்தியிரு [ருத்தி
 பொற்றோளும் பார்த்துடனே போயினான் - மற்றொ

ம ந் தை க

மங்கை யிறைவன் வடிவுபோன் மாமுனிவர்க்
 கெங்குந் திகழு மெழிலினான் - சங்கை
 துணிக்கு மொளிக்கொளியாஞ் சோதிபோற் சோதி
 யணிக்கு மணியா மணங்கு - கணிக்கின்ற

கந்தமுற் றைந்து முள தாய்க் கருமையாய்
நந்துஞ் னத்தியல்பு நாடரி தாய்ச்

சந்தி

வகிலா லயமாகி யந்தா ரணிசேர்

நிகிலா வியுமயக்கி நீண்டு

புகல்கின்ற

விஞ்ஞால மெல்லாம் பெறுகின்ற வின்னியல்பா

லஞ்ஞானம் போலு மணிசுழலா - ளெஞ்ஞான்றுஞ்

சீரார் குணனில் சிறியோர்போற் றுள்வளைந்து

போராடா நிற்கும் புருவத்தா

டேராப்

புலவ ரருளிலரைப் போற்று முரைபோ

லிலவையே காட்டு மிதழா

ணலன்மிகவே

தித்தியா நிற்குஞ் சிவனடிசேர் பத்திபோன்

முத்தியா தென்னு முறுவலாள்

சுத்த

வுணர்வோர் மதிபோன் றெளிர்முகத்தா னல்ல

புணர்வேபோ னானும் புதியா

டணிவிலர்போற்

காதளவாய் நின்றகயற் கண்ணாள் கலர்போலச்

சூதளவாய் நின்ற துணை முலையாள்

போத

வொருக்குங் கலரையுந்த முச்சிமேற் கொண்டு

பொறுங்குந் தபோதனரே போல - விறக்கொண்டு

தீங்கு விளையிலோர் செந்தனத்திற் கென்றுமிக

வேங்கி வருந்து மிடையினு

ளங்காசை

பேதளவுண் டவ்வளவுண் டாதலா னிப்பிறப்பி

னிதி பெனலா நிதம்பத்தாள்

போதம்போற்

பல்லவத்தை வென்று படிமந்த விர்த்தறிஞர்
வல்லபத்தை மாற்றி மருவாசைச் - செல்லுற
வையம் புதுத்தி யடைந்தோரை நெஞ்சருக்கி
வையம் பணிக்கு மலசடியா - னையம்பான்

மைம்மலருஞ் சிந்தையர்கொன் மைக்கண் மடந்தையர்
ரோ, டம்மனைகொண் டங்குவினை யாவொண் - மெய்ம்
[மைதா]

னென்றோ பலவோ வருவோ வருவோமற்
றன்றோ பொருண்முழுது மங்குமோ - வென்று

முளதோ விலதோ வொளியோ விருளோ
வெளிதோ கரிதோ விளங்க - வெளிதோவென்

ருதி மறையு மானுந் திருமாலும்
போதி னுறைநின்ற புத்தேளு - மோதுங்

பெருமா னுலகிற் பிறந்தவர்கள் போலே
வொருமா னுடவேட முற்றிங் - கருளாள்

வழங்கிய வின்ப வளநாடு முன்னு
முழங்கிய நாத முரசுஞ் - செழுங்கழுநீர்த்

தாருந் தருமக் கொடியுந் தரணியெனு
முரு முடையா னுலப்பிலாப் - பேருங்

கருணைமுகில் சேர்மலையுங் காதன்மிகு மன்ப
ரருவியெனக் கண்ணொரிந்த வாறு - மருவிவரும்

போதகமு ஞானப் புகர்வாளும் பொற்றொடியான்
 மேதகவே பாடி வியந்தாடும் - போதி
 விருபடியு மிரத்தினப் படியு மிடையில்
 வருபொழுது வச்சி ரப்படியும் - பருதித்தே
 ரேறிற் றரளப் படியு மிவையனைத்து
 மாறின் மாகதமு நீலமும் - வேறும்
 வடிவுள தாகி வருபவ னாகப்
 படிபல சாத்தும் பகடு - கடமுதவி
 வந்து சொரியு மதசலதிக் கெண்ணவரு
 மெந்த வுத்திகளு மென்போதுஞ் - சிந்திக்
 கதிக்கும் பதினா லுலகுங் கணியாற்
 றுதிக்கை வழங்கிவிடுந் தூளி - பொதிக்கும்
 விழியால் வடவையோ விண்முதலா வேது
 மழியாத வெல்லா மழியு - மழியா
 ஷயரா வகலா ஷுவெல்லை யெல்லா
 மயிரா பதத்தி ளளவே - பெயரா
 வடக்கெல்லை தெற்கெல்லை வரன் குணக்கி னெல்லைக்
 குடக்கெல்லை போதுமே கூடந் - தடக்கைக்
 கவள மகிலாண்டங் காரோ ஷுருவம்
 பவளமோ பச்சையோ பொன்னோ - தவளமோ
 வெக்கோல மென்றயர்வ தல்லா லிமையவரு
 மக்கோலந் தன்னை யறிவரோ - சக்கிர

கிரிகிம் புரியக் கிரிசேர் கிரிகள்
 சொரியுங் கடத்தைச்சூழ் தும்பி - யொருபகலே
 ஞாலவட்டஞ் சூழிசவி நானூறு கோடியுகத்
 தாலவட்டஞ் சூழாத் தனியானே - மேல்கொண்டு
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடுங்
 கூத்த னிமையோர் சூழாம்வணங்கி - மேத்தி
 வருமா றுணர்த்தும் வலம்புரியின் முன்னி
 வருமா மறையொலிவந் தார்ப்பப் - பெருமான்சீர்
 பாடினா ரெய்தும் பயனிதுவோ வென்றுநினைந்
 தோடினாள் கண்டா ளுடையானைக் - கூடித்
 தொழுதாடன் னுள்ளுள்ளே தூய்மறைகள் காணா
 வெழுதாத கோலமே யென்றாள் - பழுதாசுங்
 காணாத கண்ணென்றாள் கைவளையு மேகலையும்
 பூணாணும் போகவிறை போகுதலும் - வானையனஞ்
 சிந்திய நித்திலமுஞ் செந்தனத்தின் மேலிறைவன்
 றந்த தமனியமுந் தானணிந்தாள் - கந்த
 மலர்தொடுத்து மாலை யளித்தான் மதவே
 ளலர்தொடுத்து மாத ரழிந்தார் - நலனாச்

ம ட ந் தை

மடந்தை யொருத்தி வடிவார் மதியைக்
 கடந்து கமலத்தைக் காதித் - தடங்கடலும்
 பூவுஞ் சிலையும் புலப்படலாற் பொற்பமைந்த
 தேவென்றாள் போலுந் திருமுகத்தாள் - பாவஞ்சேர்
 வாழிகண் மாலை மருவி மயல்கமந்து
 மாமதம் பட்டு மணங்கமழும் - வீமருஷ
 கள்ளுண்டு ஞான மயங்கிக் கருத்தழியக்
 கொள்ளுந் திறங்கொள்ளுங் கூந்தலா - ளுள்ளத்
 திருக்கு மறையை யியல்பிலரர் மாட்டு
 விரிக்கு மவர் பேசல் வெளிதாய் - விருப்பிலப்
 பண்டையோர் நெஞ்சிற் கருகிப் பரன்பாத
 புண்டரிகம் போன்று பொலிவெய்தி - யண்ட
 னளிபோ லகன்றவன தாராள் போற் றார்போற்
 களிமேவிக் காரணமாய் நின்ற - வொளிபோன்று
 நேயமி லாதவஞ்சர் நெஞ்சத் தவஞ்செய்யு
 மாயமென வஞ்ச வினைமருவிப் - போயெங்கு
 மாடு மனத்தை யறுக்க வருண்மறக்கக்
 கூடு மவரிற் கொடிதாகி - நீடுபுலன்
 மாறு முனிவர் மனம்போன் மகரத்தைச்
 சீறி யரியாற் சிறந்திலங்கி - வேறுந்தான்
 காவி நிறத்தாற் கமலத் துறைதலா
 லாவி முழுது மழித்தலாற் - சேவின் மிகை

பண்ணலு மந்த வலரோனு மாருள்சேர்
 கண்ணனும் போலுங் கயற்கண்ணு - ளெண்ணும்
 வளமையின் மிக்கார்போன் மதனைந்தும் போக்க
 விளமையின் மிக் கான வெழிலா - லுளமொன்றின்
 மாலுற்று மீள வறியாத மம்மரே
 போலுந் துடிக்கும் புருவத்தாள் - சாலத்
 தமைவென் றவர்போலச் சாந்தங் கெழுமி
 யமைவென் றணிசிறந்த தோளா - ளமுதொன்று
 செப்பெனவே மாதவர்கள் சேர்தலாற் றேசிகளே
 யொப்பென வோங்கு மொனிமுலையான் - மெய்ப்
 [பொருள்டோ

லையஞ் செறிந்தே யமர்வஞ்சி யையகற்றிப்
 பெய்யென் றினையோர் புகலலுற - வைய
 மடங்கப் பயக்க வசைந்தும்பர் விஞ்ச
 நுடங்கி நுடங்கு நுகப்பா - ளடங்கிய
 யோகீச ருள்ள முடைத்தலா லுண்மைதிகழ்
 வாகீசர் வாக்கனைய வார்த்தையா - ளர்கத்
 துரையழிய மன்னு முணர்வழிய வைய
 மரபழிய வானந்த வாரி - கரையழிய
 வன்புமீ தூரு மவர்பா லிறையவன்போ
 லின்பமே செய்யு மியல்புடையான் - முன்பாவை
 மன்னுவா னன்னமுமாய் வானவர்க்கு மாமறையைப்
 பன்னுவா னேனப் பசங்கிளிக்கு - முன்னைமறை

சொல்லப் படாத சுடசென்னீர் சிந்தையுஞ்

செல்லப் படாத சிவமென்னீர்

நல்ல

வருளே திருமேனி யென்னீர் ரமலப்

பொருளே யிவனென்று போற்றீர் - மருணீங்கத்

தென்சேனத யென்னீர் திருவார் செழுந்தரணி [ம்

மன்சேர்ந்து ஸந்திருந்த வாழ்வென்னீர் - பொன்சேரு

பூங்கோயி லென்னீரப் பொய்யற்ற மெய்யடியார்

பாங்கோடு மேத்தும் பரிசென்னீர் - பூங்குழநீர்

மாலை யு மந்த வரைமாசுப் மென்னீரக்

காலை யெழுந்த கதிரிரவி

போலே

யிருக்கும் படியேயென் றேத்தீரென் னெஞ்சை

யிருக்கும் படியேயென் றேதீர் - திருக்கடைக்கண்

வைத்தவா றென்னீரென் மாமயலை வேரோடுங்

சைத்தவா றென்னீரக் கண்ணென்னீர் - சித்தந்தா

னெங்கே யொளித்ததுவோ வென்னீ ரெனையாண்ட

பங்கே ருகப்பொற் பதமென்னீர் - ரங்கைக்

கனியே யெனத்தன்னைக் காட்டினு னென்னீ

ரினியோனே யென்றென் றியம்பீர் - துனியார்

பவநோய் மருந்தென்னீர் பார்வாழ்வந்த

சிவனே யவனென்று செப்பீர் - சுவையாருங்

கன்னலே பாலே கனியே தெளிதேனே

யன்னையே யன்னைபெயன் னொருயிரே - யென்னீரென்

றுண்ணீர் பெருக வுரோமஞ் சிலிர்த்துரைத்துக்
 கண்ணீர் பெருக்கெடுக்குங் காலத்து - விண்ணோரும்
 பாரோடுஞ் சூழ்ந்து பரவப் பறவைமிசைக்
 காரோத வண்ணலுங் கார்மயின்மேற் - கூரிலேவேற்
 சேயு மவர்பயந்த சேவின் மிசையோனும்
 பாபு மயிரா பதத்தின்மே - லாயிரக்கண்
 ணிர்திரனுந் தேர்மே லினனும் விமானத்துச்
 சந்திரனு மன்னமேற் றுதாவும் - வந்தடிகள்
 போற்ற மறைபோற்றப் போதகத்தின் மேல்வடிவாய்
 மாற்ற மனன்கடந்த வள்ளலார் - தோற்றுதலும்
 செங்கிசர் கண்ட செழுந்தா மரைமலரு
 மங்கு முகில்கண்ட மாமயிலு - மங்கங்
 கெடுமளவி றுங்கவெர்ரு கேன்கண்டோர் நெஞ்சம்
 படுமளவி னீர்காண் பயிரு - மிடுமுவம
 மெல்லா மொருபடி மான்புற் றெழுந்தபடி
 சொல்லாட வெண்ணுத சோதிபாற் - செல்லா
 விழுந்தாடன் நெஞ்சாலே வேட்டபரிசே
 செழுந்தா ரணியகலஞ் சேர்வுற் - றழுந்தத்
 தழுவிக்கொ ளாநிற்குந் தம்பிரா னென்னுந்
 தொழும்தித் தகமெல்லாஞ் சொல்லு - மழுநெக்குத்
 தன்னிலையை நோக்குந் தனிநா யகனுடைய
 வந்நிலையே நோக்கு மருணைக்கு - முன்னர்

நிறையு மடநாணு நெஞ்சு நிறனு
பிறைவன் கழலிணைக்கே யீந்தாள் - மறையால்

அ ரி வை.

தெரிய வரிய சிவனடிபோற் றேவர்க்
கரிய வமுதா மரிவை - வரைமடந்தை
யண்ட நிறைஞ்சு மடிபோல நல்லதிருப்
புண்டரிகத் தைமருட்டும் பொன்னடியா - ஞாண்டாய்
வண்ணந் திகழு மதியோர் முனமறையோ
ரெண்ணும் பொருள்போ லிடையினா - டிண்ணமுற
வோது மறைப்பொருள்போ லொன்றிரண் டென்றோ
நீதி யறிய நெறியின்றி - நாதன் [ருவர்
புகழ்வுபோற் செப்பிற் பொலிந்திகழ்வு போல்
வகிலமைந் தார மருவு - நகிலினா
ளேத மகல வெனையாண் டவனடியே
யாதி மறைப்பொருளை யாங்களிக்கு - நீதிபோ
லஞ்சன முண்டங் கயலழித்து ஞாலமெலாந்
துஞ்சல் விழித்துமிசூந் தொல்காவி - யெஞ்சு
வருகமல பாற்றி மானங் கடந்து
வெருவ வெருவேலை வேரு - வெருவிற்
சிவந்தங் கொளியாய்த் தெளிவாய்க் கரிதாய்க்
கவர்ந்து சுகமொளிக்குங் கண்ணாள் - பவஞ்சேரு

நீங்கரும்பை நீக்கு நெடியோர்போற் காமவேள்
 பூங்கரும்பை மாற்றும் புருவத்தா - னோங்கு
 குலநான் குலவிக் குருநாயாய்க் கோதி
 னலனார்ந்து நாவி பரித்துப் - பலபணியும்
 பூண்டு திருவை நயந்து புகையகத்து
 நீண்டு குறுநெறிசேர் நீதியா - லாண்டவனே
 பென்றொருகா லோதா திடரே யுறுகின்ற
 வொன்றறியா ரொக்கின்ற வோதியா - ணன்றாக
 வந்த மறைப்பொருளை யந்தச் சடகோபன்
 செந்தமிழே யொக்கின்ற செவ்வியா - டந்தப்
 பவளத் திரளதுகாற் பைம்பொற்பீ டத்திற்
 றவளத் தரளப்பூந் தாமந் - திவளுமணிப்
 பந்தர்க்கீ முன்னத்தைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்து
 கந்தர்ப்ப னுற்பட்ட கண்கலக்கஞ் - சிந்தித்து
 மோன மடைந்து மொழியா மொழியாலே
 நானவனென் றோதுகின்ற நாமத்தான் - னானமுற
 வான வருவிருபத் தேராயிரத்ததுநா
 னான மறவுரைப்ப துன்னையே - யானாலுன்
 பேரோ தினரும் பெறுதற் கரிதாய
 சீரார் பரம்பொருளைச் சேர்வரே - நேரேயென்
 னங்கையிலே நீயிருக்க வாரமிர்தை யானடையச்
 சங்கையிலேன் முன்னித் தவப்பயனே - தங்கும்

பெரும்பாவி யேன்மன னும் பித்தேறி யந்த
 வரும்பாவி பின்போன தன்றே - விரும்பினர்
 மீட்டிங்கு வார ரென முன்னே வெவ்வினையேன்
 கேட்டும் விடுத்தங் கெடுத்தேனே - நாட்டம்
 பொருந்திலேன் பூவணைமேல் புத்தேளிர் தங்கண்
 மருந்தினோ டின்புற்று வாழேன் - பெருந்தகையைப்
 பெற்றவர்கண் டஞ்சாமை பேசுவர்கள் பேறிலா
 மற்றவர்க்குங் கண்டுஞ்ச வாராதோ - முற்றொளியா
 யெஞ்சாம லெங்கு முளனா கினுமிறைவன்
 றுஞ்சா தவர்கண்ணிற் றேன்றுமோ - நெஞ்சன்பாற்
 றீராத காதலுடன் சென்ற மனந்திரிந்து
 வாராமை கண்ட மதியிலே - னோராதே
 யீசன்பா லுன்னேவிடற் கெண்ணுகே னெய்துவன
 வாகைப்பா டுற்றா ரறிவரோ - நேசத்தி
 னோதா ரணங்க ளுயிர்க்கெல்லா ின்னையே
 யாதா மென்ப தறுதியே - வேதாவைத்
 தாங்கும் பெரும்புகழாய் தத்துவன்பாற் சென்றருளி
 யிங்கென் றுயர்களையா யென்றிரப்பத்-தீங்கெவையுங்
 காயும் பெருமான் கமலத் தயன்பெருமா
 னாயன் பெருமா னரன்பெருமான் - றாய்
 மறையின் பெருமான் வளைந்தோ ளுளத்தே
 யுறையும் பெருமா னுடம்பாஞ் - சிற்றையவிடப்

பேசும் பெருமான் பெறநினையில் வானவருங்
 கூசும் பெருமான் கொடிமறுகி - நேசமுடன்
 முத்திக் குழந்த முனிவர்களு முன்னமே
 சித்தித் தகமகிழுஞ் சித்தர்களு - மெத்திக்கும்
 பாதார விந்தம் பாவ வரும்பவனி
 வேதாக மங்கள் வியந்தொலிப்பக் - காத
 லுரைக்கவா வோதிமம்விட் டண்ணீர்மை யெல்லாங்
 கரைக்கின்ற வானந்தக் கண்ணீர் - திரைக்கொண்டு
 வீச மணிமாட வீதியெலாம் வெள்ளமிடத்
 தேசன் றிருமுன்பு சென்றிறைஞ்சி - நேசர்
 பெருமானடியவரைப் பித்தேற்று கின்ற
 மருவாரு மாலையு மார்புந் - திருவான
 கண்ணிலே யுள்ள கருணையுங் கண்காண
 மண்ணிலே வந்த மலரடியுங் - கண்ணிற்
 கினிய வடிவு மிருதோளு மென்று
 முனிய வறியா முகனுங் - கனிவாயுந்
 துய்ய நகையுஞ் சுரக்குஞ் சுராலுஞ்
 செய்ய முடியாத சேவகமுந் - தையலா
 னோக்கி னோக்கு நுணங்கிடையை வேணோக்கு
 நோக்க வரியானே நோக்குமோ - பூக்கொண்டு
 சிந்திப் பரவினாண் மேலொழியச் செஞ்சரம்வேள்
 சிந்திப் பரியான்மேற் சிந்துமே - சிந்தி

மடவரலை வெய்ய மதனனோய் செய்ய
விடனமீர்து செய்தான் விடுமே - தடமார்பிற்
சாத்தியதார் நல்கினான் தாமசையா டானிற்க
வேத்தியநாமாது மேமாப்ப - மூர்த்தி
யருளினை யான்பெற்ற தார்பெற்ற ரென்று
சுரிகுழன்மேற் சூடின டோகை - செருமாரன்
செல்லல் செயநினையான் செய்யா னருள்பெற்ற
வல்லியென நோக்கி மருங்ககன்ற - னல்ல

தெரிவை

தெரிவை யொருத்தி சிலைமதற்கு நேரே
யுருவங் கொடுக்கு முருவந் - தெரியின்
மருவா ச்கமறுத்த வாதவூர்வள்ள
றிருவா சகம்போலுந் தேற - லுருவம்
பழுதற்ற வந்தப் பரம்பொருளே போல
வெழுதப் படாத வியல்பான் - முழுது
மணியுடையுஞ் சூழ்ந்தகன்ற வல்குற் பரப்பு
நுணுகிய வந்த நுகப்பு - மணிநிறத்த
பாரப் பயோதாமும் பைம்பொற் பணிமணியு
காரமுஞ் சோதி யணிமுகனும் - வர்குழலு
நீரம் பாமு நிலனு மதனும்பார்ச்
சாரம் பாமுந் தரிக்கின்ற - சோந்

பயோதரமு மெங்குந்தன் பல்கதிர்கள் வீசும்
வியர்பகனும் வெய்யவனு மேலாய் - நியாயமுறுந்
தாரகையுஞ் சோதிசேர் சந்திர மண்டலமுங்
கூரிருளுந் தாமான கொள்கையாள் - பேரொளிசேர்
புண்டரிகத் தோனிந்தப் பூதலத்தே யெவ்வுலகுங்
கண்ட தெனத்திகழுங் காட்சியாள் - பண்டு
முழுவிய சங்கை முனிதனா லெந்தை
கழலினையே போலுங் களத்தா - ளழிவிடாப்
பண்டை நிலையடையப் பட்டோர்போற் கோபமுந்
தொண்டையு மாறுந் துவர்வாயா - ளண்டராற்
பேண வரியான் பெருமைபோற் றன்னளவு
காண வரியதடங் கண்ணினுள் - பூணு
முறையி னணிந்தனிசேர் மொய்மலர்ப்பூங் காவி
னிறைவி யெனவந்த வெல்லை - நறைகமழு
மிந்து நுதலா ரியம மதுவேந்தி
வந்து தொழுதிறைஞ்சி வாழ்த்தெடுப்ப - வெந்தை
கருணை முதலாகக் காதன் முளைத்துப்
பரிணமித்துப் பத்திப் பணைத்துப் - பெருகவே
யுண்ணீ ரரும்பி யொளிமலர்க்கை மொட்டிப்பக்
கண்ணீர் பெருகுங் கமலத்து - நண்ணு
நளின மலர்தந்த நாடரிய வின்பத்
தெளிநறவை நெஞ்சாரத் தேக்கிக் - களிசிறந்த

மாதவர்கள் போல மலர் தூவிவ ள்ளத்திற்
சீத மதுவுண்டு தேக்கிட்டு

நீதி

யயரா நினையா வகலா வணுகா
வுயரா விழியா வொழியா

பெயரா

கலுழா களியா கரையிலா விற்ப
மொழியா தொளியா துருகா

வொளிசே

ரணியார் கலைநெகிழா வஞ்சனஞ்சேர் கண்ணு
மணிவாயும் வண்ணமும்வே ருகிப் - பணிவார்க்கு

மாறு வருளுடையாய்! வாராயோ வென்றொருமா
லேறு வழிகின்ற வெல்லைக்கட் - கூறுகின்ற

வுண்டு மிலதுமா யொன்றுந்தா னன்றியெலாங்
கண்டு தனையொருவர் காணாத - வண்டன்

காசா னாதி யவயவியாக் காணத்

தரணி மிசைவந்த தன்மை

முரசமுங்

காகளமுஞ் சங்குங் கவியுங் கவின்கிறந்த

வாகமமு மாரணமு மார்த்திசைப்பத் - தோகைதா

னுண்ட களிமயக்கு மோர்வரியா னொருருவாய்க்

கண்டு கொளவந்த கண்களிப்புங் - கொண்டபோய்ச்

சேர்த்து வணங்கித் தெருளு மருளுமாய்

வார்த்தை கலந்து மனக்கவலை

தீர்த்த

புயலி னியல்பு புகழ் மகிழு

குயிலின் மொழிகள் குழற

மயிலின்

விழியு மிறைவன் விழிகொள் கருணை
மொழிய வருவி பொழிய

வொழிய

வழகு குடிகொள் வடிவை யடைய
முழுகி யயில முயல

வொழுக

வுரையு முளனு முடலு முடைய
நிறையில் வருகை நிகழ

வடையில்

கழலி னருமை கருகி யருகி
யழலின் மெழுகி னழிய

வெழில்கொ

ளளக முகிலு மடியு மளவு
புளக மருவு பொழுதி

ளளகேச

னன்ப நமரேச நம்புயத்தா நம்புயத்தா
னின்ப னனைவர்க்கு மீசானன்

றுன்ப

மொருக்கி யடியே னுளங்களிகூர்ந் திங்ங
னிருக்கும் படியளித்த வெங்கோன்-றிருக்கடைக்கண்

வைத்த வளவிந்த மானளவோ வைத்துமிவள்
சித்த மறவி தெளிவுறு

ளத்தனுறக்

கூடியும் வாடாமை கூடாள் குரைகழற்றூள்
சூடியும் விம்முந் தொழிலொழியாள்

சூடிய

தாரை யணிபக் கொடுத்தூந் தடங்கண்க
டாரை யொழுக றவிர்வுறுள்

வீரனைக்

கண்டு முருத்தெரியக் காணாள் கடவுண்மா

லுண்ட களியி னொருகோடி - கொண்டொழிந்து

நாணு மிடனு முதலா நலஞ்சிறந்த
பூணு முரையினையும் போக்கினுள்

— சேணுலா

பேரிளம்பெண்.

ஹோரொளியுந் தன்னொளியை யொவ்வா னொளிபேர
பேரொளியே றில்லாத பேரிளம்பெண்-ஞராத [லும்

பத்திக் கடலிற் படுமமீர்து போலெனர்க்குந்

தித்தித் தினிதாசுந் தெள்ளமீர்து — சுத்தமா

வாண்டா னடியை யடைவார் பெறவேண்டும்

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் — பூண்டவென

திச்சை யறவருளி யேழையே னெஞ்சறிய

வச்ச மறுத்தாண்ட வடியிணையை

— யுச்சி

மிசைக்கொண்டு கண்ணீரு மெய்ம்மலருஞ் சிந்தி

யிசைக்கின்ற கீதத் திரத

— மிசைக்கின்ற

வேதுக்கள் செல்லா வினறவ னருணலம்போற்

போதுக்குப் போதும் புதியநல

— னாதி

முடிவேது மின்றி முதலாகு மின்ப

வடிவே யனைய வடிவம்

— வடிவி

னுணர்வி னுணரமை யொப்ப வுரோமப்

புணர்வின் வெளிப்படுத்தும் பொற்பா

— ளிணையி

னுடைகொண்ட தோல்கு லுண்டேமே லுண்டே

புடைகொண்ட கொங்கைப் பொருப்பு — மிடையுண்

டெனுமானந் தோற்று மிபல்பா னுலகத்

தனுமானம் போலு மணங்கு

— பனுவலான்

மெய்ம்மை தருமுகு குணன்போல வெண்மையுடன்
செம்மை கருமைதருஞ் சேல்விழியான்—மம்மர்தரும்

வம்பஞ்சு கொங்கை மறந்தோர்போற் காமன்மல

ரம்பஞ்சு மஞ்சு மடியினு

— னம்பெரிய

கோச நிலைமை குறியா தவர்குறிப்பி

னாச யெனவகன்ற வல்குலாள்

— பேசங்கா

வேதுவே காட்டு மிறையா கயம்போல

வேதுவே காட்டு மிருதோளாள்

— வேதம்போ

லோங்கார மேவி யொளிகோர்ந் திருந்தோர்போ

லாங்கார மாற்றி யமலனைப்போற்

— பூங்கருட்பு

மன்பதைத்து வீழும் வகைகண்டு மாறிலாத்

தன்பதத்தை நோக்குந் தனத்தினு

— ளன்புடனே

ஃவிற் றிருமாதா போலும் பொலங்கொடியார்

சேவித் தினிதிருந்த செவ்விக்கட்

— பூவைமீர்

காதலித்த வப்பொருடான் கையகத்தே வந்தாலு

மாதவமி லார்கட்கு வாய்க்குமோ

— வாதி

முடிவிடைதா னாகுவான் மூவர்க்குந் தோன்ற

வடிவுடையான் மாமேல் வரலு

— மடியவர்கள்

பாங்கோடு மேத்தப் பருமணிப்பூந் தாமஞ்சேர்

பூங்கோயி லுள்ளே புகுதவு

— மோங்கிய

நன்பொன் மணித்தவிசி னேறி நலன்சிறந்த
 வுன்ப முறவுற் றிருக்கவு - முன்பயனு
 மோதத்தே மன்னு மவனு முணராத
 பாதத்தே யான்போய்ப் பணியவு - நாதனுடன்
 கோதாட வெல்லங் குறித்தருள்சேர் கண்ணினுற்
 பாதாதி கேசமுறப் பார்க்கவுங் - காதலித்த
 மாகத்தார் கூசு மலர்த்தாளென் சென்னியினு
 மாகத் தினும்பா ளைக்கவும் - யோகத்தி
 னும்பரா நன்னற் கரியதிரு மேனியிலே
 தம்பிரா னென்னைத் தழுவவு - நம்பனை
 வீடாமற் கூட விரும்ப விரும்பவுங்
 கூடானம யான்கூடக் கொள்ளவு - முடிய
 வள்ளமும் யானு முருக வொருமாற்றம்
 வள்ள றிருவாய் மலரவு - மொள்ளிழையர்
 நாணமல் யானு மவனு நலன்வேறு
 காணுமற் கூடிக் கலக்கவுங் - காணும்
 பொழுதிற் புரிசங்கம் போகாத கங்குற்
 பொழுதுந் துயிலுமுடன் போக - விழிதுறந்து
 விட்டதே யிக்கண் வினையேனுக் குண்டாகப்
 பட்டதே யென்று பரிவெய்திக் கெட்டேனெஞ்
 சென்றும் பாணுருவங் காண்பார்க்கிவ் வுன்கண்க
 ளென்றும் பகையா யிருந்ததே - நன்றறியார்

யானே வெனைப்பயந்த யானே விரங்காத
 கோனே கொடியா சொனக்கூறி — மானனையார்
 வெய்ய முலைமேல் விடும்பனிநீ நஞ்சாந்து
 நெய்யு நெருப்பு நிகசென்றூண் — மெய்யேவந்
 தெல்லாமா யல்லா நெனைப்புல்லா னானக்காற்
 கொல்லானே மாசனெனக் கூறின — எல்லன்
 முடியாதோ வெங்கோமான் முன்னின் நெனக்கு
 விடியாதோ வென்று வெறுத்தே — யடியிணைகள்
 சூட்டுமேற் றன்னைத் தொழுவார் பெறும்வடிவு
 காட்டுமே லிக்கண்ணுங் கண்டிருக்கக் — சூட்டுமேற்
 கூடென்று கூட லிழைப்பக் குதிகொண்டு
 நீடும் பெருந்தடங்க ணீரழிப்ப — வாடி
 யழியும் பொழுததனி னாய்கிற் ற நெஞ்சு
 மொழியுங் கடந்த முதல்வ — நெழிவின்றி
 நின்றான் முழுதுமா நின்றாலுந் தன்னதரு
 னொன்றாலு மன்றி யுணர்வரியா — நென்றதை
 யெம்பிரா நெண்ணப் படுமீசன் யாவர்க்குந்
 தம்பிரான் வீதிவரத் தாள்பரவி — யும்பரார்
 போற்று மொலியும் பொலன்கழனின் றுரணங்கள்
 சாற்று மொலியுந் தடங்கடல்போ — னுற்றிசையும்
 பல்லா கமவொலியும் பாடாந் தரங்களால்
 வல்லார் வகுத்தொலியும் வாச்சியங்க — எல்லா

முழங்கொலியுங் கேட்டங்கு முன்வந்த தெல்லா
 வழுங்கலும்போ யானந்த மெய்தித் - தழங்கு
 முடிமே லடிச்சிலம்பை முத்திழையாள் சேர்த்தி
 யடிமே லலர்மலை யார்த்து - முடிய
 மறந்த வணியுடனே வாணுதலாள் சென்று
 சிறந்த மலர்பலவுஞ் சிந்தி - யிறைஞ்சி
 மலைமாத பங்கயத்தின் வாழ்மாத ஞானக்
 கலைமாதஞ் சேராகங்காண - மலையாகம்
 புல்லாது போகவிடேன் போர்மதனன் செய்பூச
 லெல்லா மினிவெல்லே னென்றெண்ணி - நல்லொளி
 பாதா விரந்தத்தைப் பாராத்திருமாலும் [சேர்
 வேதாவுங் காண ரெனவியவாப் - போதா
 நகையா வருள்பெறுவே னானேதா னென்னுத்
 திகையா வருள்காணுத் தேரு - நிகரிலா
 வானந்த நாட ரவர்க்கும் பிரமற்குங்
 கோனந்தன் மைந்தற்குங் கோமானே! - ஞானந்தான்
 வேறு கியசமய மெல்லாம் விரும்புகின்ற
 பேறுகி நின்றருளும் பெம்மானே! - யாருத
 நஞ்சொத் தமர்நாடு நேரே நடுங்கவரும்
 வஞ்சப் பிறவிக்கு மாமருந்தே! - நெஞ்சத்தா
 னோருந் திறனு மரிய வுனைநல்கச்
 சாருங் கருணைத் தடங்கடலே! - பேரொளிகேர்

கண்ணே கருத்தே! கலையே! கலைப்பொருள்சேர்
பண்ணே! யதனிற் படுபயனே! - விண்ணோர்
சூரவா! நந் தாவமுதே! கோற்றேனே! பாலே!
சொருபானந் தா! துணைவா! தோழா! - பெருமானே!
திங்கணையா வண்ணந் திருமேனி கண்டேனைப்
பூங்கணைவே டான்முனியப் போதுமோ - நீங்காத
திமதியைப் போக்குந் திறனிந்தத் தீயுமிழ்
மாமதியைப் போத்குதற்கு மாட்டாதோ - நாமமிகு
காயமயன் மாற்றுகின்ற கண்ணனே! பண்ணறையுந்
தீயமய லெய்துதுயர் தீராதோ - தீமையான்
மந்தக்கால் வந்தக்கான் மால்பிரமர் தேடுகின்ற
வந்தக்கா றந்தக்கா லாகாதோ - சிந்தைக்
கமையாத காதலளித் தாயிழையான் மாட்டு
மிமையா விழியளிப்ப தென்றோ - சமய
மயலா வரமெலா மாற்றியநின் மாற்ற
மயலா வார மருதோ - செயலொன்றுஞ்
செய்யாத விணையிசை தேவே செவிக்கினியான்
கையாத விணையிசை காணேனோ - வையமெலா
முள்ளொடுங்கப் பண்ணு மொருவா வுயர்ப்பனையிற்
புள்ளொடுங்கப் பண்ணுவிக்கப் போகாதோ = வுள்ளி
தாயில்லை யாக்குந் தலைவா! வித் தாயுடைய[னர்க்குத்
வாயில்லை யாக்குதற்கு மாட்டாயோ - தீயபவப்

பேராழி மாற்றும் பெருமானே! பேரோத
 நீராழி மாற்றுதற்கு நில்லாதோ - போரேறே!
 நின்னணிய யானு நினையனுகா தாரைப்போற்
 பொன்னணியு மொன்றாகப் பூணவோ-வின்னணியைக்
 கண்டா தரிக்குங் கருத்தெலா நேராகக்
 கொண்டா யறவுங் கொடியைகாண் - பண்டேயு
 நோலா வெமையொழிய நோற்றார்க டங்கனையு
 மாலாக்க வல்லையே யென்றென்று - மாலாகி
 நின்றா ளிவள்போலு நேரிழையா ரியாவர்க்குந்
 தன்றாள் பணியுந் தடோதனர்க்கு - மொன்றாகத்
 தீராத பித்தனித்துச் செய்யாச் செயலளித்து
 நீரா விழியளித்து நின்றதெலா - நேராகக்
 கொண்டபிரான் மெய்யின்பங் கூர்ந்தென் புலனைநது
 முண்டபிரான் போந்தா - னுலா

—
 நேரிசை வெண்பா.

சேரா வரிவையர்க்குஞ் சேர்ந்த வரிவையர்க்கு
 நீரா விழிதுறந்து நின்றதே-நேரா
 வருவிலா நேரா வுணர்வுடையா நேரே
 திருவுலாப் போந்த தெரு.

சிலேடையுலா - முற்றிற்று - ஆக-கூராக.

பதினொன்காவது,

நெஞ்சுவிடு தூது.

தத்துவநிச்சயம்.

படைப்போனும் காப்போனும் பண்ணியவை முற்றும்
துடைப்போனும் தோத்திரஞ்செய் தேத்திக்-கிடைப்
[பரிய

செய்யசொரு பானந்தன் சீராரம் போருகத்தா
னைய மறப்புணரு மன்புடையாய் - வெய்ய

கொடியேன் றனையிக் குரம்பையினின் றேற்ற
வடியே னுடன்பிறந்த வன்னே! - முடியாத

வென்பிறப்பை மாற்ற வெழுந்தருள்வா யெப்பொரு
[ளும்

பின்பிறக்க முன்பிறந்த பேரிசையா! - யென்புருக்கி

யாண்டகோன் மாறு வருளா லவனடியை
மீண்டுநீ பார்க்கும் விரகுடையாய் - நீண்ட

கருக்கடல்விட் டசன் கருணைக் கடலுட்
டிருக்கறவே நின்று திளைப்பா! - யொருக்கியவ

னானந்த வாரியெலா மார்வா யவயவநீ
தானந்த மில்லாத் தரம்பெறுவாய் - மேனந்து

தேவரே யாகமிகு தேவேந் திரராக
முவரே யாக முடிவதனிற் - சாவதுவுந்

தாமீண் டெத்ப்பதுவு மாகின்ற தன்மையா
னீமீண்டு பாராக்கா னீங்குமோ - கோமானைத்

தேட்டுவிப்பா யுண்மை தெளிவிப்பாய் தீயோரை
 யாட்டுவிப்பா யெல்லாநீ யல்லையோ - வீட்டுநெறிக்
 கேகாந்த மாய்நீ யிராதபோ தெவ்வுலகு
 மோகாந்த காரத்தான் மூடாதோ - யோகியர்க
 ளுன்னையே கோக்குவதிங் கோதுகின்ற வெப்பொருட்
 கு, மன்னையே யாக வறிந்தன்றோ - வென்னுடைய
 தாயே! யெனது தடுமாற்றந் தானொழிப்பாய்
 நீயேகாண் வேறில்லை நெஞ்சமே! - நாயனார்
 சுந்தரர்க்குங் குந்தி சுதர்க்குந் துணிவுடனப் [திடவே
 பைந்தொடிபால் வேந்தர்பாற் பைம்பொனடி - நொந்
 யன்றுதா தானா ரவர்பா லடியேற்கா
 வின்றுநீ தூதா யெழுந்தருளா - யொன்றொழியா
 துண்டான சேவடியா லோரேனை நேராகக்
 கொண்டாளை யாமளவுங் கூறக்கேள் - கண்டார்க
 ளுளுங்கோ லந்தன்னை நாடவில தேனும்வந்
 தாளுங்கோ லந்தா னழகியா - னீளுங்
 கலையளவா வண்ணங் கடந்தாலு மென்புன்
 றலையளவா வந்தவிரு தாளான் - கலைவலோர்
 பாபாலை சாத்தப் படாமே யுயர்ந்தாலும்
 பூமாலை யான்சாத்தும் பூமுடியான் - மாமறைக
 ளெல்லை திசையின் புறம்பெனினும் யானாரப்
 புல்ல விசையும் புயத்தினு - னல்லலற

நெஞ்சுவிடு தூது.

உகுக

முன்னைத் தவத்தாலே முன்னின்றார்க் கந்நிலையே	
தன்னைக் கொடுத்தருளுந் தம்பிரான்	பன்னு
முரையு முணர்வு முணர வரிய	
கையில் பரம கருணை	பெரிய
சொருப னெனது துணை வ னிணையி	
லெருவ னருவ னுலகின்	மருவி
யுரிய பழைய வடிய ருடைய	
வரிய சரண வருமை	தெரிய
விரிவி லெனையு மனைய வினைய	
சிரமு மழகு திகழ	வருளி
யிருளும் வெளியு மிதமு மகமு	
மருளு மகிழ்வு மடிவும்	வெருளு
முரைசெய் பரமு முயிரு முலகும்	
வரைசெய் தெருளு மருளு	நிரைசெய்
யருவு மருவு முளது மிலது	
மருவும் வகையில் வடிவை	யருளு
மருளை நினைய நினைய வருவி	
புரளும் விழிகள் பொழிய	வருகி
யருகி யுளமொ டுடல்கள் புளக	
மருவி யதிசயித்து வாழந்	திருவுடையா
ரைம்புலனு மாரு மயோகமன மாரணமு	
மும்பார்களுஞ் சிந்தைசெய வொண்ணாது	னம்புய

நெஞ்சுவிடுதாது.

ஞாண னீசன் மனதீத ஞாய
வாரண மோது மகோசர

னேரணி

ஞான விலோசனன் ஞான பராயணன்
ஞான திவாகரன் ஞானகன

ஸுமிர்தன்

ஞான விபூடணன் ஞான சிகாமணி
ஞான வினோதனோர் நாசமில்லன்

வானவ

ராதி யனாதி யகாரண காரணன்
வேத சிராதனன் மேதகு

மாதவர்

நேச மருவுள நீண்மல ரான்மிகு
பூசைகொண் மாபரி பூரணன்

மாசுறு

சோதி யனாதசு கோததி மாநிரு
பாதிகன் மோது பவாசனீ

தீதில்

சராசர னீறில் சதோதித னாதி
புராண னோ ராசறு போத

னிராமயனிங்

கோர்போது மோராத போது மொழிவின்றி
யார்போது நல்கு மடிப்போத

னோர்போதும்

வாராமல் வந்தபிரான் மாபூத வல்லபந்தா
னேரா விழுங்கிவிடு நிட்டே

னோராமற்

றற்குஞ் சமயச் சவலைக் கவலைநூல்

கற்குஞ் சளனறுத்தென் கண்முனே

நிற்கின்ற

ஞானதீ தன்ஞான கெம்பிரன் ஞானமய

மாண னளவில்பா மாணந்த

னா

நெஞ்சுவிடுதூது.

நாக

வருளர் பரண னருளா சுரனென்
 றெருளாகி நின்றபரந் தேறல் - பொருளாக
 நாயான வென்னை நயந்திங் கருள்சுரந்த
 தாயா னெனையாண்ட தம்பிரான் - வாயாரத்
 தோத்திரஞ்செய் தேத்துஞ் சொருபானந் தச்சுடரெ
 ன், னுத்திரங்க வேத்தி நயந்துருகப்- பார்த்தபெருங்
 கண்ணன் சிவப்பிர காசன் கருதரிய
 வண்ணந் தரவந்த மாமேக - மெண்ணுங்
 கரணமா யானாய்க் கலந்தெங்கு நின்ற
 புரணமா பெல்லாமாம் போதன் - றரணியிலே
 யென்று முளவடிவ பெப்பொழுது மிப்படியே
 நின்றபடி நிற்கத்தன் னேயத்தா - லென்றுமுளத்
 தன்பர் புலனா வாராத பேரமிர்த
 நன்பொ னுருவாய் நயந்தருளி - யின்பமிகு
 மானந்த மாமிசையே யாயருளி யன்பர்களும்
 வான்வந்த தேவர்களும் வாழ்த்தெடுப்பத்-தான்வந்து
 தன்னைத் தருங்கற்ப கம்வந்தான் றுடொழுவார்
 பின்னைப் பிறவா வகையளிக்க - வுன்னியொரு
 மானுடனாய் வந்தபிரான் வந்தான்மற் றெப்பொருட்
 குந், தானிடனா நின்றபிரான் றுன்வந்தான்-வரனிடஞ்
 [சேர்]

தேவர்க்குந் தேவாகச் செப்புகின்ற வப்பழைய
 மூவர்க்குந் தேவா முதல்வந்தான் - யாவர்க்குஞ்
 சிந்தைக்குந் தேர வரியானோர் தேசிகளு
 விந்தப் புவியி னெழுந்தருளி - வந்தானென்
 றாதுந் திருச்சின்ன மோரா யிரங்கோடி
 வேதம் பலவொலியின் மேல்விளங்க - நாதப்
 பறையே முதலியங்கப் பத்தரெல்லா முத்திக்
 கறையே யெனநின் றறையச் - செறிகடல்சூழ்
 ஞாலவட்ட முத்தி நெறிவீச நன்பொற்பட்
 டாலவட்டம் வீச வணிகொடிகள் - ஞாலமுற்று
 மால்காட்டி யந்த மயறீர் மருந்தான
 கால்காட்ட வாருமெனக் கைகாட்ட - நூல்காட்ட
 வொண்ணாத மேனி யுடையா னுலகத்தோர்
 கண்ணாரக் காணவருங் காலத்திற் - புண்ணியத்தைச்
 செய்யாத யானுந் திருவீதி யிற்சென்று
 கையாற் றெழுவார் கருத்துப்பின் - புய்யாமற்
 பண்ணா விடுமந்தப் பாவனைய நாவதனை
 யெண்ணாதே வாளா விறைஞ்சினேன் - வண்ணமிது
 கூற வரியேன் கொடியே னுடையமதி
 மாறு மறுவின் மதிமுகனுஞ் - சீறு
 மரணம் வெருவார்கண் மல்கு தொறுநின்று
 கருணை பொழிகின்ற கண்ணும் - வருபிறவி

நெஞ்சவிடுதூது.

நாந

சாருவதற் கஞ்சி வந்தார் தடுமாற்றந்
 தீர வமைத்த திருக்கரமு - மோருங்காற்
 றானே தனக்கு நிகராகி யானந்தத்
 தேனே பொழியுந் திருவடியு - மேனியி
 னங்கழகு செய்ய வணிந்த களபமுஞ்
 செங்கழுநீர் மாலையுமத் திண்டிடாளுஞ்- சங்கையெலா
 மாற்று மொருவா சகமு மறந்துமெனக்
 காற்ற வெணாத வருள்வடிவு - நோற்றிலேன்
 சிந்தை யழிக்குந் திருவான கோலமுமென்
 புந்தி யகலாத புன்சிரிப்பு - முந்தையே
 நோரா தே னோரா தே நோக்கினேன் முன்னர்நிற
 நோராகி நின்றே நிறைவழிந்தேன் - போரேறே
 பொன்வடிவு சாத்திப் புகுந்தவெலாம் போதமிலா
 வென்வடிவு நேரா யிழக்கவோ - நன்மைமிகும்
 பூங்கோயி றன்னிற் புகுவதென் பன்குரம்பை
 யாங்கோயி லாக வமரவோ - தேங்கமமுஞ்
 செங்கழுநீர்த் தோண்மாலை சாத்தியது தீயேன்க
 ணிங்கழுநீர் மாறு விருக்கவோ - வங்கமார்
 காணாகீ நாணா திக் காசினியில் வந்ததுவே
 ணாணா தெல்லா நழுவவோ - வீணாக
 வெண்ணையு நோக்கி யெழுந்தருள்வ திங்கினியா
 னண்ணையு நோக்காதற் காகவோ - வெண்ணைப்பார்த்

தொன்று மொழிந்தருளிற் றுன்வார்த்தை யல்லது வே
 ரென்று மொழியா திருக்கவே - வென்றென்று
 செப்பு மொழிக டிருச்செவியிற் செல்லாதோ
 தப்பு மொழிந்தேனோ தானறியே - னொப்புவெறுந்
 தன்னே ரனையா னொருமாற்றந் தாராதே [ல்
 யென்னே ரனையோனே யீங்கொழித்தான்-பின் னுமுட
 கொண்டுழல்வே னளவருங்கோலம் பிரியாதே
 கண்டுருக நேராத கள்வியேன் - பண்டே
 யுலரானின் றேனை யொறுத்தீரு மார
 னலராலே சால வலந்தேன் - புலராத
 பாலை யொருகாலு மாறு தனுமாற்றுங்
 காலை யொருகாலுங் காண்கிலென் - வேலை
 யலையிலே சால வலைவேனைச் சொல்லுங்
 கலையிலே சாலக் கலைந்தேன் = றலையாய
 காலாலே யன்றிக் கழியானோய்க் குக்கட்டு
 நூலாலே யானுணங்கி நூலானேன் - கோலவடி
 வாயத்தா னொட்டாத வாயத்தா ராழிந்தே
 மாயத்தாய் மாயத்தே மாய்வுற்றே - னேயத்தா
 னெந்தைபா னீசென் றெனைக்கூடு மாறறிந்து
 வந்தநா ளன்றியிடர் மாறுது - சிந்தையா
 னெட்டா தவனெங்கே யெங்கேயென் றெவ்விடத்துந்
 தட்டாதே செல்லுமிடஞ் சாற்றக்கேள் - சிட்டர்கண்
 [முன்

நெஞ்சுவிடு தூது.

கூட்டு

நெள்ளிப் சீரார் சிவலோகம் வைகுந்தம்

வெள்ளிமலை பாற்கடல் வேத

முன்னும்

பரமபதமிந்தப் பார்மிசையே நாதன்

வரந்தரு தென்றில்லை மன்று

திருவரங்க

மண்டர்பர வாணைக்கா வாருந் முதலிறைவன்

பண்டிருந்த கோயிலெலாம் பாராதே

தண்டலைசூழ்

பொன்னித் திருநாடு நிற்கத்தன் பொன்னருளாற்

கன்னித் திருநாடே காதலித்து

முன்னேயத்

தென்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்கிடு

னென்பா னியம்பு முரையிலங்க

வன்பதனும்

புண்ணியநீர் கங்கு புரள வரும்பொருளைத்

தண்ணதியும் பண்டைச் சதுர்மறையும்

விண்ணவரும்

வந்துசூழ் சேந்தை வடகுடபால் வந்திப்போர்

சுந்தைநோ யெல்லாஞ் சிதையும்வகை

யெந்தைபிரான்

மெய்யன்பர் தற்சூழ வீற்றிருக்கு மெய்ம்மையிதிற்

பொய்யொன்று மில்லை போகுங்கான்

மையறநு

மங்கைபர் மாட் மருங்கணைந்தான் மற்றவர்கால்

பங்கய மென்று பதையாதே

செங்கையைக்

காந்தண் மலராய்க் கருதாதே யல்குறனைப்

பாந்தளினைக் காட்டு மெனப் பாராதே

மாந்தளிர்

மேனி யெனவே விரும்பாதே மென்கிளவி

தேனி னினிதென்று செல்லாதே

கூனிய

கார்முக மாப்புருவங் காணாதே கண்ணினை
 கார்முக வம்பென்று கொள்ளாதே - சீர்முகர்
 திங்களெனவே திகையாதே செவ்விளநீ
 மாங்களபக் கொங்கையென வாராதே - செங்கனிவா
 யாம்ப லெனச்சென் றணையாதே வெண்முத்தே
 யாம்ப லெனநின் றயராதே - காம்பெனவே
 மென்றோ ளினைக்கண்டு வீழாதே மேகக்கா
 டென்றோ தியைக்கண் டிரங்காதே - யொன்று
 விறைச்சியு முனையு மென்பு நரம்பு
 மறைத்திடு தோலு மயிரு - நிறைத்த
 மலமு மொழிய மடமா திலதென்
 றலமல மென்றங் ககன்று - நிலமன்னர்
 திண்டேர் மறுகதனிற் சென்ற லவர்செல்வம்
 வெண்டேரி னீரென்றே விட்டகன்று - உண்டத்து
 மாத ருடனிருந்து மாலாய் மகஞ்செய்ய
 வாதரவு செய்யு மருமறையோர் - வீதி
 கடந்து பிறனிக் கடல்கடக்க யாவுந்
 தொடர்ந்து வரவே துறந்தோ - ரிடன்குறுகி
 யோது மறுசமயத் தொத்தொர்வ்வா நூல்கொண்டு
 காது மவருடனே கத்தாதே - யாதுந்தா
 னுகியவொன்றை யளவுபடப் பர்விக்கும்
 யோகியர்க டம்மு னொதுங்காதே - யேகன்பர்

கூட்டத்தோ டேநீயுங் கூடிப்போ யானென்று
 கேட்டக்காற் றீவினையேன் கேளென்று - காட்டிக்
 கொடுத்தா லவர்நின்னைக் கூட்டார்க ளென்னை
 முடித்தாய்நீ யாவை முடிவி - லடிக்கடியு
 மாங்கவரை யேத்தி யடியார்க் கடியேனப்
 பூங்கழற்கு யானுமுடன் போதுதற்குப் - பாங்கோவென்
 றோதினா னின்னை யுடையா னடியார்கள்
 போதுபோ தென்னுமற் போகார்கள் - வாதவர்க்குப்
 பாங்கா ஷ்வந்து பணிசெய்து நீயும்போய்ப்
 பூங்கோயில் வாய்தற் புறஞ்சென்றா - லாங்கமடர்
 தங்கோனு மாலுஞ் சடாதானு நான்முகனு
 மங்கோடிங் கோடங் கலமந்து - நங்கோ
 னிடன்பார்த் தொதுங்கு மிவருடனே நின்று
 துடங்காதே பூங்கழற்கு நோற்றோ - ருடன்போய்த்
 திருவாய்த லிற்றடையச் சீரியார் தங்கட்
 கொருகாலு மில்லை யுடையா - னருகளவும்
 போகலா மென்றுநீ போகாதே பொங்கொளிசேர்
 மார்கலா வல்லியார்கள் வாழ்த்தெடுப்ப - போகமா
 மாரா வமிர்தோ டடியார்கள் வாழ்ந்திருக்குஞ்
 சீரார் திருவேலக் கந்தன்னைத் - தூரத்தே
 கண்டார்த்து நீயும் பணிந்தேத்திக் காயமுறுந்
 திண்டாட்ட மெல்லாஞ் சிதையும்வகை - பண்டை

யடியா ரடியா ரடியர்சங் கேவன்

முடியாலே செய்தவர்க்கு முந்தி -

மடைவெள்ளந்

தானெடுத்த வெல்லையினிற் றத்துவனே யித்தலத்தின்

மானிடத்து வந்துதித்த மாமணியே! - மானடுக்கத்

தஞ்சலெனுந் தேவேயென் றேத்தி யடியவர்கண்

மஞ்சன காலமென வந்திப்ப

-

விஞ்சிய

வேடவிழ் செங்கழு நீர்மல ரின்னிதழ்

பாடல நீடலர் பைம்பொழி

-

லுடலை

புகம் விரிந்தலர் பாளைகள் பொன்மலர்

நாக நசந்தை செருந்தியோ

-

டாகிய

கேதகை சாதி கிளர்ந்தெழு சண்பக

மாதவி மௌவன் மாமகி

-

-

ழாதிசெய்

கொந்து விரிந்து சொரிந்தலர் கொங்கவிழ்

கந்த மலசெல்லாங் கட்டியபின்

-

னிந்துநிகர்

சத்தாய கர்ப்புரஞ் சந்தனஞ் சாந்தமொடு

கத்தூரி மெத்தக் கலந்தமைத்து

-

வித்தரித்த

தெண்பனிநீர் கொண்டு திருமஞ்ச னஞ்செய்து

வெண்கலிங்கஞ் சாத்தி விரைகமழுந்

-

தண்பளித

நல்லகிவ்சார் தாற்புகைத்து நாவி மிகக்கமழ்வித்

தல்லி மலர்சாத்தி யன்புற்றார்

-

வல்லுயிரை

நோர்க ஷுண்டு நிரம்பத் திருப்பவளத்

தேரா ரறுசுவையு மின்புற்றுச்

சேரா

தெஞ்சுவிடுதூது.

நாநக

தமீர் துகா லஞ்சமைந்த ணப்பொழுது கிட்டா
 விமையவர்க்குக் கோவுக்கும் யார்க்குஞ் - சமயமீது
 சென்று தொழும்பின்க னென்று செழுமறைக
 ணின்று முரசு நெடிதியம்பக் - குன்றூத
 மூவர் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி
 தேவர்களும் மற்றுஞ் சிறந்தவர்கள் - யாவர்களுந்
 தம்பிரான் பேற்றி சயசயபல் லாண்டென்றே
 யெம்பிரான் பொற்றாளுளினையேத்திக் - கும்பிட்டி
 நின்றசே விப்பளவி னீண்மறைகள் உண்டையினு
 மின்றசே வித்தீ ரிரட்டிபொழு - தொன்றி
 மிடையு மமசர்களு மிக்கவரு மெல்லா
 மடைய விடைகொண்மி னென்ன - விடைகொண்டு
 போளளவி னெங்கோனைப் போற்றுதார் போக்குமுயிர்
 தானளவா நின்ற தனியாழிப் - பாணுவும்போய்
 மேற்றிசையி னெல்லை மறைய விளங்கிழையார்
 நாற்றிசையும் பொன்விளக்கு நன்கேற்றிப் - போற்றித்
 திருவந்திக் காப்பெடுப்பச் சீரடியார்க் கென்றும்
 வெருவந்த வாராமை வேண்டித் - திருவார்ந்த
 நெற்றிதனிற் காப்பிட்டு நேய மிகுமடியார்
 சுற்றி முறையாற் றொழுதிறைஞ்சி - முற்றக்
 களப மணிந்து கழற்கா றொடங்கி
 யளக மளவு மருளே - கிளரொளிசேர்

யடியா ரடியா ரடியர்ரங் கேவன்
முடியாலே செய்தவர்க்கு முந்தி - மடைவெள்ளந்
தானெடுத்த வெல்லையினிற் றத்துவனே யித்தலத்தின்
மானிடத்து வந்துதித்த மாமணியே! - மானடுக்கத்
தஞ்சலெனுந் தேவேயென் றேத்தி யடியவர்கண்
மஞ்சன காலமென வந்திப்ப - விஞ்சிய
வேடவிழ் செங்கழு நீர்மல நின்னிதழ்
பாடல நீடலர் பைம்பொழி - லுடலை
புகம் விரிந்தலர் பாளைகள் பொன்மலர்
நாக நரந்தை செருந்தியோ - டாகிய
கேதகை சாதி கிளர்ந்தெழு சண்பக
மாதவி மௌவன் மாரமகி - ழாதிசெய்
கொந்து விரிந்து சொரிந்தலர் கொங்கவிழ்
கந்த மலரெல்லாங் கட்டியபின் - னிந்துநிகர்
சத்தாய கர்ப்புரஞ் சந்தனஞ் சாந்தமொடு
கத்தூரி மெத்தக் கலந்தமைத்து - வித்தரித்த
தெண்பனிநீர் கொண்டு திருமஞ்ச னஞ்செய்து
வெண்கலிங்கஞ் சாத்தி விரைகமழுந் - தண்பளித
நல்லகிவ்சாந் தாற்புகைத்து நாவி மிகக்கமழ்வித்
தல்லி மலர்சாத்தி யன்புற்றூர் - வல்லுயிரை
நேராக வுண்டு நிரம்பத் திருப்பவளத்
தேரா ரறுசுவையு மின்புற்றுச் சேரா

தெஞ்சவிடுதூது.

நாந

தமிர் துகா லஞ்சமைந்த ஷப்பொழுது கிட்டா
 விமையவர்க்குக் கோவுக்கும் யார்க்குஞ் - சமயமிது
 சென்று தொழுமின்க னென்று செழுமறைக
 ணின்று முரசு நெடிதியம்பக் - குன்றுத
 மூவர் முதலாய முப்பத்து முக்கோடி
 தேவர்களும் மற்றுஞ் சிறந்தவர்கள் - யாவர்களுந்
 தம்பிரான் போற்றி சயசயபல் லாண்டென்றே
 யெம்பிரான் பொற்றாளுளியேத்திக் - கும்பிட்டே
 நின்றுசே விப்பளவி னீண்மறைகள் பண்டையினு
 மின்றுசே வித்தீ ரிரட்டிபொழு - தொன்றி
 மிடையு மமசர்களு மிக்கவரு மெல்லா
 மடைய விடைகொண்மி னென்ன - விடைகொண்டு
 போளளவி னெங்கோனைப் போற்றுதார் போக்குமுயிர்
 தானளவா நின்ற தனியாழிப் - பாணுவும்போய்
 மேற்றிசையி னெல்லை மறைய விளங்கிழையார்
 நாற்றிசையும் பொன்விளக்கு நன்கேற்றிப் - போற்றித்
 திருவந்திக் காப்பெடுப்பச் சீரடியார்க் கென்றும்
 வெருவந்த வாராமை வேண்டித் - திருவார்ந்த
 நெற்றிதனிற் காப்பிட்டு நேய மிகுமடியார்
 சுற்றி முறையாற் ரொழுதிறைஞ்சி - முற்றக்
 களப மணிந்து கழற்கா ரொடங்கி
 யளக மளவு மருளே - கிளரொளிசேர்

மாணிக்கச் சோதிக்கு மாணிக்க நன்முகத்தோ
 டாணிப்பொன் னாலு மலங்கரித்துப் - பேணிமிகக்
 கொங்கார் திருமலை சாத்திப்பூங் கோயிறனுட்
 சிங்கா தனத்திற் சிறந்திலங்க - நங்கோ
 னெழுந்தருளி வீற்றிருந்த வெல்லைக்க ணன்பா
 லழுந்தி யடித்தா மரையார் - செழுந்தேனின்
 முழ்கி யுருகு மடியார் முகம்பார்க்க
 வெள்கி நீ விண்டு விளியாதே - யுள்கனிந்து
 காம்பற்ற தீங்கனிபோன் றுண்ணெகிழ்ந்து காதலிக்கிற்
 ரும்பெற்ற தெல்லாந் தரநின்று - கூம்புற்ற
 கையினராய் மெய்யடியார் காதலிஞ்ஞே டேநினையச்
 செய்பிரான் றுளில்விழச் செய்வித்தெம் - மையனே
 பார்த்தருளா யென்பார்கள் பங்கே ருகக்கடைக்கண்
 சாத்தியபோ தென்னிலைமை தான்மறந்து - தீர்த்தனைக்கண்
 டென்பட்டெ னுங்கவளென் றின்பத் திருத்தோண்மே
 லின்புற் றிறையுடனென் றுகாதே - யென்பாவ
 மங்ஙனே செய்ய வடுக்கி னடியேனு
 மிங்ஙனே மாண்டுவிடு மித்தனைகா - ணெங்ஙனே
 துன்புறுவ துன்பிறவித் தொன்னெடுங்கா லந்துணிந்தா
 யின்புறுவ தப்படியே யின்புறுவா - யன்பதன
 னென்று மடியருட லில்லாணே யோருங்கா
 லென்று மடியருட லில்லாணைப் - பின்ருமல்

வெய்ய திரிபுரமுஞ் சுட்டாணை மெய்ப்படவே
 துய்ய மறையா லுஞ் சுட்டாணை - மெய்யாக
 வாணு மடிமைபுகுந் தாளாணை வல்வினையேன்
 றுணு மடிமைபுகுந் தாளாணை - வேனில்வே
 னெய்யப் படுக்கேகாலஞ் செய்தாணை - யென்னையிங்ஙன்
 செய்ய திருக்கேகாலஞ் செய்தாணை - யையமற
 நேராகச் செய்தொன்றுஞ் செய்யாணை நின் றுருக்குஞ்
 சீரார் திருநிறனுஞ் செய்யாணை - யோரிடத்துந்
 தோராணை யாவர்க்குந் தோன்றுணை யென்னவலம்
 பாராணை யாளவரும் பார்ப்பாணை - நேராக
 வாளுரை யையம்புக் கஞ்சாரை வெம்பிறவி
 யாளுரை மாற்றவருண் மன்னுணை - வேருவென்
 மெய்யாணை மெய்யர்க்குப் பொய்யாணை யஞ்சலெனுங்
 கையாணை யென்னையிங்ஙன் கையாணைப் - பொய்யருளத்
 தாயாணை யொன்றுந்தா னுகாணை யென்பிழைக்குக்
 காயாணை யங்கைக் கனியாணை - யாயிரமாம்
 பேராணைக் கண்ணினின்றும் பேராணைச் செங்கழுநீர்த்
 தாராணை மீண்டென்னைத் தாராணை - யோமாதே
 னூரு யிரங்கோடி கால்வணங்கி நோக்கியகண்
 னூரு வொழுக வழுதரற்றி - மாருதே
 போற்றி யடிபோற்றி போற்றியென் றுந்தலைமே
 லேற்றிய கைகளொடு நின்றேத்திப் - போற்றினு

லென்னுடைய நெஞ்சென் றறிந்தாலு மெம்பெருமான்
 றன்னுடைய காருணியத் தாலிரங்கி - நின்னையும்பார்த்
 திங்ஙனே போதென் றருளும்போ தென்னளவங்
 கெங்கனே சொல்வா யியம்பக்கே - ளிங்ஙன்
 விரியுந் துயர்தீர மெய்யன்பா லையன்
 பரியும் பெருங்கருணை பார்த்துச் - சொரியுங்க
 ணப்பினைக்கொண் டாட்டாதென் னுட்டியநீ ரவ்வேடன்
 கொப்பளித்த நீரிற் குளிராதோ - வெப்படியு
 மச்சனை செய்ய வறியே னடுமமிர்த
 மெச்சி லிறைச்சியினு மின்னாதோ - பிச்சியேன்
 பத்தி நெறியறியேன் பாதத்தே தூவுமலர்
 புத்த னெறிகல்லிற் பொல்லாதோ - வத்தன்முடி
 தேன்கட் டவிழ்மலை சாத்தினுற் றேர்விசையன்
 னுன்கைக்கொள் வில்லிற் றழும்பாமோ = வான்குலத்துக்
 கொன்றாய பிள்ளையென வோராதே தாம்பிழைக்கக்
 கொன்றூரிற் சாலக் கொடியேனோ - தன்னுதை
 வீழும் படிவெட்டி வீழ்த்தாரின் வேறாக
 வாழும் படிவைக்க மாட்டாயோ - வேழையேன்
 சாவி விழிபார்பாற் காற்றாதாய் நள்ளிருளி
 னேவ விடுவாரி னின்னேனோ - பாவியேன்
 மாளும் வகையறியேன் மாளா வகையுன்கண்
 மீள வெருகால் விழியாதோ - மாளாமே

நெஞ்சிவிடு தூது.

நகந

காட்டாய் கமலக் கழலென்று மக்கழனிற்

கூட்டாய் பிரானே குறித்தென்றும்

காட்டாய்

பாடத்தா வென்றும் பணிந்தென்றும் பாதமே

சூடத்தா வென்றுந் தொழுதேத்தி

யாழிக்

குறைகால முமடியார் குற்றேவல் செய்ய

விழைவா வருளென் நென்றின்னே

முறையோவென்

முற்றா தழிவானை யஞ்சேலென் முருளாற்

தேற்றாய்நீ செய்தகன்ற சிந்தைநோய்

மாற்றையென்

நெல்லாப் படியு மிரந்தான் மறுமாற்றஞ்

சொல்லா திரானிருந்தாற் சொல்லுதற்கு

நல்ல

மதிசொல்லக் கீகணின் மலையிக்கு நோற்க

விதியிலார் செய்குவதென் மேலென்

நிதுவேநீ

விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப்

பண்ணத் திருவுள்ளம் பற்றுவித்தங்

கண்ண

லருண்மலை வாங்கிக்கொ டாயேனைக் காய்

மருண்மலை வாராமுன் வா.

நேரிசைவென்பா

அல்லா லயனா லனங்கனா லன்னையாற்

பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய

பொல்லாஞ்

சொருபான்ந் தற்குத் துயாறுத்தாட் கொள்ளும்

பெருமாற்கு நெஞ்சமே பேசு.

நெஞ்சிவிடு தூது-முற்றிற்று

பதினேந்தாவது

கலி மடல்.

தத்துவத் துணிவு

பெருவான் முதலாய்ப் பிறங்குகின்றபேத
வுருவா யருவா யுளபொருள்கட் கெல்லாங்
கருவாகிய பெருமான் கண்டநா டொட்டுப்
புரையார் புடவியினும் பொன் னுலகத் துள்ளு
மருநான் மறைநூலோ டாகமநான் மற்று
முரைசான்ற நூலெல்லா மோதுகின்ற தோளிற்
பொருணான்கே யந்நான்கும் பொய்ம்மையற மெய்ம்மை
தெரிவார் தெரியுங்காற் றீங்கொன்று மேவா
நிருபா திகமொன்றே நேரே தருமம்
பொருளா வதுமென்றும் பொன்றாப் பொருளை
யிரியாத வின்பமே யின்பஞ்சென் றெய்தற்
கரிதாய வீடு மதுவேயாய் நின்று
லுரையாடுவெவல்லா மொன்றாய வின்பப்
பெருமானே யல்லவோ பேதமா வேறே
பொருணா டி நின்று புலம்புவோர்க் கந்தப்
பரமான்ந் தத்தைப் பகரப் படுமே
திருவிலீர் வெவ்வேறுச் செப்புகின்ற வந்தத்
தருமமு மின்பந் தருமன்றே யன்றே
பொருளு மதன்பொருட்டே பொன்றாத வீட்டி
னுருவு மஃதே நுமக்கேற வொத்தா
னெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யறிந்தும் பெறுதற் கரிய

கலிமடல்.

வருமந்த வின்ப மவமே கழித்துத்
திரிநின்ற தென்கொலோ தேரீர் தெனிந்தார்
பரவின்ப மைம்புலனு மாரப் பருகி
யுருகுந் திறனை யுணரா தே யுண்மை
தெரியுந் தெரிவிலார் செத்துப்போ யங்கே
பிரமன் றனையடையப் பித்துப் பிதற்றிக்
கரனார் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்து கண்முன்
விரையார் விளக்கிருப்ப மின்மினித் தீக்காய்ந்து
கரனார் முயலைவிட்டுக் காக்கைப்பிற் போகி
நரையா வழுகிருப்ப நஞ்சுண்டு நாடா
தெருதீன்ற தென்பவரை பென்னகன் றென்று
திரிபவரை யானோ தெளிவிப்பேன் செய்த
பெருமா தவத்தாலே பேதையர்களுளோடே
விரிவேது மில்லேன் வினையாடப் போன
தெருவின் கணையொருவன் றேவா திபருஞ்
சுருந் தொழுதேத்தத் தூய்மறைக னான்கும்
பரவ வருமாவம் பாவியேன் கேட்டுத்
தெரிவை யொருத்தியையான் சென்றனைந்து சீரா
ராவ மிதுவென்கொ லென்றேற் கவருங்
குரவன் கழலிறைஞ்சக் கோல்வளாய் போதென்
றுரைசெய்ய யானு முடன்சென் றிறைஞ்சிப்
பரவ நினைபளவிற் பாவியேன் கண்ணீர்
சொரிய முரைசூழறுஞ் சூழ்கலையு நெஞ்சஞ்

சரியும் வளைகழலுஞ் சாயலுநா ணும்பேர
 யரிய வுயிரு மவனதா யாக்கை
 யுருவு திரியு முரைப்ப தெவ்வே
 பிரியும் வகையறி யென் பித்தேதற் றிபது
 சுரபுங் கவர்மகுட ஞ்ளா மணி யோ
 கரபங் கயங்குவித்துக் கண்ணீ ருகுமன்பர்
 சிரம்வந் தமிழ்நூறித் தித்திக்குஞ் செவ்வ
 யாவிந்த நாண்மலரோ வள்ளு றடியார்
 பருகும் பராவமுதோ பாவியே னெஞ்சு
 முருகும் படிக்கோ வுலகுப்ப ஷோவந்
 தருளுந் துணைக்கழலோ வம்பரமீ தன்றி
 யிரவுந் தவிர வெறிக்கு நிலவோ
 திருவுடையோ செங்கமலை வீற்றிருக்குஞ் செம்பெரன்
 வரையோ திருமார்போ வந்து பலவா
 விரியு மிளநிலவோ வெண்ணகமோ முத்தித்
 தருவோசெந் தாமரையோ சங்கோ தனது
 கரிய நிறன்மாற்றுங் காரோ சுரபி
 யுருவு கவர்ந்ததோ சார்ந்தவர் தம்முள்ளம்
 வெருவுத றீரும்வகை மெய்யே யபய
 வரத மருளு மலரோ வவர்த
 மிருவினையும் வாங்கவோ விற்பமாந் தன்ன
 துருவ மவர்பெறவோ வுச்சிமேல் வைக்கு
 மிருகைம் மலரோ விருவரையோ முன்னை

ஷரிய தவமுடையார் சாகம் பொருந்த
 ஷரிய புயமோ வொளிமணியோ முத்தி
 னிரையோ வெனது நிலைகண் டரும்புந்
 திருமுறுவ லோபாதஞ் சேர்ந்தார் பிறவிக்
 கருமாற்றுங் காலமோ கன்னலோ பாகோ
 வொருமாற்ற மேம்லரு மொண்கமலப் போதோ
 பெருநான் மறையின் பிறந்தக'மீமா செய்ய
 மருவாருந் தொண்டையோ வையமெலா முண்ட
 திருவாய் மலசோவென் சிந்தைமணங் கொள்ளுங்
 குருவார் குமீழோ குழையோவென் குற்ற
 மொருகாலுங் கேளா வுரைப்பதெலாங் கேட்குந்
 திருவான செவ்விச் செவிமலரோ சென்று
 பொருமாசூ விவ்வுடம்போ பொன்றாம னில்லாத்
 திருவோ கெடுமென்று சென்றவர்கட் கெல்லா
 முரையாடுபவோவென் னுள்ளமும் பண்டை
 விரகா னதுமொருங்கே மீளாத வண்ணம்
 குரவன் பிறகே கொண்டிபோ கார்க
 ளொருமனையிற் கொண்டிபோ யும்பர்க் கரிய
 திருவடியிற் சேர்த்தார்தஞ் சீரமளி சேர்த்திப்
 பரவரிய புண்ணியஞ்சேர் பாதோ தகத்தைச்
 செரியார் பனிநீர் செரிந்தெங்கோன் சென்ற
 திருவீதி யிற்பொடியைச் சேர்த்தார் செழுநீர்
 விரையார் பனிதஞ்சேர் வெண்களபம் விம்மும்

வரையார் முலைமீதே மாறாம லப்பித்
 திருமார்பிற் சேர்த்திய செங்கழுநீர் மாலை
 சுருளார் குழன் டிசையே சூட்டார்கள் வேறே
 யொருமாலை சூட்டியிறைக் குள்ளருகு மன்பர்
 திரளோ டிருத்தாதே தெண்ணிலவின் வைத்துக்
 கருமாற நாமுமெலாங் கண்காண வின்னே
 வருகா லொழிய மலயக்கான் மாறா
 வொருசா ளரத்தருகே யோவாம லிட்டுப்
 பெருமான் றிறனன்றிப் பேயேறி நூறா
 யிரமாகச் செய்தார்க ளின்றெனக்க தெல்லா
 மெரிமே லிழுதா விருப்பதனைக் காணா
 வரியார் மழைத்தடங்க ணம்மனைபுந் தன்கை
 நெரியா விதுதணிக்க நேராத வில்லை
 யொருகோடி நோவொருநாட் கொருநாள்
 பெரிதா வறிமயலும் பீர்நிறம்போய் முன்னை
 யுருவா னதும்வாரா வாகந்தா னுட்கா
 பரிவோடு மென்னைப் பயந்தாளிப் பார்மேன்
 மாணா னதுவறியு மாதரார் தங்கட்

குரையாடி யென்செய்கே னென்றாளுக் கோரா
 நிரையார் வளையார் நிமித்தங் குறிகேட்
 டருள்பே சினரா லணங்குற் றுவந்த
 வரலா றறியலா மென்றார் மயலார்
 நிரையாகக் கேட்டா ணிமித்தங்க ளெல்லாம்

வருமா நிமித்தமாய் மன்னுங் குறிக்குக்
 குருவார் குறியாய்க் குவலயமாங் கோப்பின்
 கருவான கட்டிற்குக் கட்டாய்க் கடவு
 ளருளான துக்கெல்லா மாரருளா யுள்ள
 பெருமா னிவராலே பேசப் படுமே
 தெரியாமை யாலென்னிற் சிந்தைநோய் கூர
 வொருநாளு மென்க ணுறக்கத்து மென்வாய்
 வருவா யெனையாள் வாரா யிமையோர்
 பெருமா னெனக்கேட்டுப் பெண்ணேநீ யுற்ற
 வருமா லெனக்குரையா யென்றாளுக் கன்னே
 பெருவே தனைக்கிடனும் பேதையே னாகந்
 தருவா யொழியத் தவிர்ப்பாயு நீயே
 வருமாயிற் கேளாய் மயலான வுங்க
 டெரிவா லறியுஞ் சிறுதெய்வ மல்ல
 விரிகாய் கதிர்ச்செல்வன் வெண்டிங்கள் பார்நீ
 ரெரிவளி வானிய மானனென் றெட்டும்
 வருநாள் வருமெவனா ல் வந்ததிதவ னாலிங்ஙன்
 சரியாது நிற்குந்தான் வாணோர் தலத்தி
 னரராதி யெண்பத்து நான்கடுத்த நூறு
 யிரமா யளவிறந்த யோனிபே தத்தாற்
 சரமா யசரமாய்த் தானென்று போலே
 விரிவா மெவனா லிவ்வெவ்வே றுடம்பு
 பரியாப் பரமெவனாற் பாத மெவனாற்

சரியாது நிற்கின்ற தாதுதி யாராற்
 கரனா னதுவழங்குங் கற்றதெலாம் வாக்கு
 முரையா வெதெவனா லுண்கின்ற விர்த
 விரதா திகளெல்லா மெவரா லறியும்
 புரையார் செவியும் புரைதீ ருலகி
 னுரையா வெதுணர்வ தாரா லுருவங்
 கருமா மலர்க்கண்ணுங் காண்ப தெவனா
 லுருவோ வெனவறியே னுன்மத்த மாகிப்
 பரவுந் திறனறியேன் பாவியே னிற்கக்
 கரியுண் விளவின் கனிபோல வென்னைப்
 பருக வறியாதே பண்டையே னாகக்
 கருதி யெனைவந்த காட்சிக் கினிய
 குரவனெழுந் தருடல் கும்பிட்டாயாகி
 லரிவை யகம்புகுதென் றன்னைமார் சொல்லத்
 திரிய வறியேன் றிகைப்பேறி நிற்பச்
 சுரிகுழலார் தம்முடைய குடகஞ்சேர் கையா
 லொருவ ரொருவ ரொழியாமற் பற்ற
 வெருவி யுளன்மயங்கி வீழ்ந்தேனை மீண்டுங்
 பருகா விடுகின்ற பங்கயமோ கண்ணோ
 செருவார் சிலையோ திருப்புருவ மோசந்
 திரபாக மோதனது தெய்வக்கண் காண
 வறியார்க்குத் தோன்ற வெளித்திங் குதித்த
 திருநுதலோ தாளமுது செய்தருளி விட்ட

வருவினையே னுள்ளமோ வல்லோ முகிலோ
 சுரிசுழலோ வோங்கு சுடரோ திருவா
 பாணமோ பாதாதி கேசாந்த மாக
 வருளே - வருளோ தயமோ மறையின்
 பொருளோ வுரையிறந்த போதந் திரண்ட
 வருவோ வெனவறியே னுன்மத்த மாகிப்
 பரவுந் திறனறியேன் பாவியே னிற்கக்
 கரியுண் விளவின் கனிபோல வென்னைப்
 பருக வறியாதே பண்டையே னாகக்
 கருதி யெனைவந்த காட்சிக் கினிய
 குரவ னெழுந்தருடல் கும்பிட்டா யாகி
 லரிவையகம்புகுதென் றன்னைமார் சொல்லத்
 திரிய வறியேன் றிகைப்பேறி நிற்பச்
 சுரிசுழலார் தம்முடைய சூடகஞ்சேர் கையா
 லொருவ ரொருவ ரொழியாமற் பற்ற
 வெருவி யுளன்மயங்கி வீழ்ந்தேனை மீண்டுங்
 குரவன் பிறகே கொண்டுபோ கார்க
 னொருமனையிற் கொண்டுபோ யும்பர்க் கரிய
 திருவடியிற் சேர்த்தார்தஞ் சீரமளி சேர்த்திப்
 பாவரிய புண்ணியஞ்சேர் பாதோ தகத்தைச்
 சொரியார் பனிநீர் சொரிந்தெங்கோன் சென்ற

பதினொருவது.

அஞ்ஞவதைப் பாணி.

தத்துவக் காட்சி.

[கடவுள் வணக்கம்.]

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப்
படையானும் படைத்தனிக்கப் பட்ட வெல்லாந்
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந் தொழுது போற்றுஞ்
சொருபானந் தச்சுடரைத் தொழுதல் செய்வாம். (க)

அழிந்துபிறந் துழல்வதுவே தொழிலா யானின்
றழியாம லெழுந்தருளி யமையா விற்பம்
பொழிந்தபெருங் கருணைமுகி னாளு நாளும்
ஃதலத்தின் றுயர்தீரப் பொழிக வென்றே (உ)

தலைபலவார்ப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்லாஞ்
சாகரத்தி னொருநீரான் தன்மை போலப்
பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டவொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம். (ங)

அழியாத விடென்னும் பழைய லூர்கண்
டறியாதர் ரதுகாண வேண்டி யாறு
வழியாகுஞ் சமயங்கள் கொண்டு தம்மில்
வழக்குப்பே சுஞ்சுழக்கு மாழ்க வென்றே. (ச)

வேறு.

ஈராகியாதி முதலாவிரண்டு வகையாகி மூன்றுவடிவா,
வேழுதாதவேத மொருநாலுபூத மிவைதானொ ளைந்து
சுவைதா, ஈராகியோது மிசையேழுமான திசையெட்
டு மாகியெவையு, பாகாமலாகுஞ் சொருபங்கலந்த வரு
ளான வாறுமொழிவாம். (௩)

ஒர்வொன்றிலேனொர் பொருளாகநல்கி யிருபாத மூ
ன்றுகுணநான், குள்ளிந்தியங்க னுறுகோசமைந்தொ
டறுபாவ னுதியுணர்கா, லோர்வொன்றிலாத பவமேழறு
த்து வடிவான வெட்டுமுடையா, நெழிலிருநான மய
மாகவாரு மியனொளும் வாழ்கவெனவே. (௪)

வேறு.

சினமான மாயை யினமான மாக
செறியாம னூறியறி வாகவே
மனமான தீய பகைவீய மோதி
வருநான யானைவலி பாடுவாம். (௫)

ஒழியாமலீச னெனியாகிமேவ
வுணராமன் முடுமொரு மாயையால்
விழியாத லோக ரழியாத னான
விழிமேவ லானவழி மேவவே. (௬)

வாழ்த்து.

இறைவாழி நாத னருள்வாழி தானி
னிசைவாழி யாருமியல் வாழியே

மறைவாழி மோன மொழிவாழி யாறு
வழிவாழி ஞானவிழி வாழியே.

(௯)

வேறு.

தறுகண்வினை வழிசரிய வருகலைவன் வாழியே
தனதுசர னெனதுதலை தாவலவன் வாழியே
யுறுகணற் புணர்வுவிழி யுதவுமவன் வாழியே
யுணர்வறமெய் நிகழவரு னொழி வில்பரன் வாழியே.

(௧௦)

நினைவயர்வு கெடநிகழு நிகரிலவன் வாழியே
நிரதிசய சுகவடிவி நிலைசெய்பரன் வாழியே
யெனையழிய வரும்விழியி னிகைசயுமவன் வாழியே
யினிமைதரு சரணபத மருளுமிறை வாழியே.

(௧௧)

கடவுள்வணக்கம் முற்றிற்று.

——

வேறு-கடைதிறப்பு.

தனிநாடியர் பொருளோடு தலைநாடியர் நிலைபேர்
துனிநாடிய தலைதீர்வதோர் துறைநாடியர் திறமின்
மறைநாடியர் மனுநாடியர் மதியால்வரு சமயத்
துறைநாடிய ரிறைதாளினை தொழநாடியர் திறமின்.

(௧௨)

0

வேறு.

அருவ மன்றியவ ருருவ மன்றியவ
சடைய வுன்றியவ ருடையசீ
ருருவ மொன்றுபட வுடைய நெஞ்சடைய
வருகு கின்றவர்க டிறமினே.

(௧௩)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௩௯

வேறு.

புனலினமி ழாது ககனமிசை யூதை
புகுதவசை யாத பொருளதா
யனலினெரி யாது படையினழி யாத
வறிவையறி வார்க டிறமினே.

(ச)

வேறு.

ஐய மொன்றுமற வந்த கோனடியி
னன்பொ டொன்றியக மின்புற
மைய ழிந்திட மணந்தி லங்குவிழி
மல்கு வீர்களுக்கடை திறமினே.

(ரு)

வேறு.

பாருமெறிவனியும் நீருமெ ரியும்வெளி
பாணு மதியுமிய மாணுநே
சோரும ளவினுணர் வாகவொ ருமொழியி
னேதும வார்களுக்கடை திறமினே.

(சு)

கருகு கலியின்வலி தொலைய வுலகின்வரு
கருணை யலையினருள் பாவினே
பெருகு மதிசயமொ ருருகிய ருவிசொரி
பெரிய விழியினவர் திறமினே.

வேறு.

உளவலி முனிவர்க ளொழியவா
ருயிர்விட விழிகொள வருகிவ்

முளவினி னெருதிரு மொழியதா
மமீர்தருள் பவர்கடை திறமினே.

(அ)

களவினு மமரர்கள் பெறலறக்
கலியுக மிதிலொரு நினைவறத்
தனையருள் செயவிறை நினைவறத்
தமைநினை யவர்கடை திறமினே.

(ஆ)

வேறு.

வனைதரு வினைகழல் வறவரு ளிறையடி
மருவுதொ றுளனுடல் புளகம தெறியவு
மலர்தரு குவனைக ளருவிகள் சொரியவு
மறிகட லொலியென வலறியு முலறியு
மனைதரு புலனவை மடிதர மனமிற
வறிவெழு மதுவற மருவிய வெளியினி
னழிதர வொழிவற மிகுவிழி நிகழ்தரு
மமீர்தது பருகடு மவர்கடை திறமினே.

(இ)

சிறையு மெனவுடன் முதல்வரு பொருள்களுந்
திரியு மெனவுயர் பதமுறு வினைகளுஞ்
சிலுக தெனவலை யலைவரு சமயமுந்
தெளிவுத ரவிவை முழுதைய நழுவிநின்
றிறைய மலர்செய வுருகிடம் மிறைவர்தந்
திடுமடி யினைமலர் முடிமிசை யணியவந்
திழிவு கழிவித மகமறு மமீர்தமுண்
டெமது சுகவடி வெனுமவர் திறமினே.

(ஈ)

மருவு குணமொடு மலமது கழியவு

மலரு மிருவினை மயலது பறியவு

மகிழ்வு மடிவற வொருபொறை யணையவு

மன்னு நினைவரு மிடமது நினையவு

மருவ வருவன தடிதலை யமரவு

மயர்வு நினைவறு மறிவது நிகழவு

மடைய வொழிவுறு மதநிலை திதிபெறு

மமிர்து பருகிடு மவர்க்கடை திறமினே.

(௫௨)

வேறு

உலகம னித்தமென வுணர்வது நித்தமென

வருவரு வற்றவரோ ருருவுத னைக்கொடுநங்

கலகம னத்திடையே யிலகமு தற்பகருங்

கலைகளை விட்டெறிவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

(௫௩)

ஒதல றக்கணியா வொப்பிப்ப ரம்பொருளே

யொருவடி வாகியெழுந் தருளுத லுன்னுதொற்றுங்

காதல்மி குத்துவாக் கண்பனி கொண்டுவாக்

கரையழி யன்புடையீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

(௫௪)

ஆவியி னுக்குயிரா மாண னேருருவா

யவனியில் வந்தருளும் பவனிவி ரைந்துதொழா

வோவிய மொத்திடநின் றுரையுணர் வொன்றொழியர்

தும்மை யொழிந்திடவே யொழிவறு வீர்திறமின்

(௫௫)

வேறு.

பொருளேயே கருதிவெம் புலன்வழிச் செல்லுமென்

புன்மையே கண்டுவிந் திம்மையே யருள்பெருங்
கருணையே யுடையவன் கழனினைந் திடுதொறுங்
கசையழிந் துளநெஞங் காதலீர் திறமினே.

(௨௬)

நம்மையா னுடையநா யகனையே நனவினுங்
கன்வினும் நவினுமா றன்றிவே ரெண்ணுநஞ்
செம்மையா னதுதெரிந் திடுதல்கண் டிலமெனத்
தெரியுமா தரவினீர் கடைதிறந் திறமினே.

(௨௭)

வேறு.

விழியாலுல கழியாவெறு முணர்வாய்விடும் வகையா
வொழியாவமிர் துண்பீர் தும துயர்பொற்கடை திறமின்

வேறு.

அளவுகண்டிட வரியபங்கய நயனம்வந் தும தாவியைக்
களவுகொண்டிட வருகுகின்றவர் கனகநன்கடை திறமினே
அழந்தவாகமி ரண்டுமொன்று வழிவினாநெடு தழுவி
முன், பிழந்தநாளை நினைந்துபோத விரங்குவீர்கடை திற
மினே.

(௨௮)

வேறு.

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய
வொழியா வொருவன் வருமளவும்
விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீர்
மேவுங்கபாடந் திறமினே.

(௨௯)

வேறு.

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருணை கரணென்னுந்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நூலுந்

திருநாமம் பெறவந்த திறன்பாடத் திறமினே. (22)

வேறு.

தரணியில் வந்த பெருமானார் தாளினைக் குடியஞ்ஞவதைப்
பரணியை யின்றென் டவாயாசப், பாடக்க பாடந்திற
மினே. (23) ஆ நச.

~~~~~

வேறு—காடு.

குறியுரு வறிவுதா னிறைவிதன் கோலமே
குறுகுவா ருளமெலா மவள்பெருங் கோயிலே
யறிஞர்வா ழிடமலா தழனெடுங் கானமே
யறிவிலா வவையெலா மடையவும் பேய்களே. (24)

மறையெலா மறைவதா கியபரஞ் சோதியோர்
வடிவதா யருளுமச் பொருளெனுந் தேசுதா
னுறைவதா மகமுரு தலம்வரும் பேயெலா
முழல்வதா முலகமா மொருபுறன் கூறுவாம். (25)

வேறு.

கல்லுங் கயமேவார் மனமே யவர்தங்
கண்ணே மரமு மவர்தண் மையறச்
சொல்லு முரையே சுடுதீ யிடர்சேந்
சூரு வளிமற் றவர்தந் தொழிலே. (26)

செய்யரைச் சடவல் லவர்தம் மளவுஞ்
செயிர்செய் பவார்சேர் வுறுதீ வனம்

துயிரைச் சடவல் லதுவெவ் வழலோ
வோரா விவர்தம் முரையன்றி யுமே.

(ச)

வேறு.

வெருவ வெரிசொரியும் விழியுமழன் பொழியுமால்
வெகுளி யெரிவிரவி மிகமிகவு மெரியுமா
லருவ வுயிருமிற் வெரியுமன லதனில்வே
றனலு மிலதகில வுலகதனி னழலதே.

(ரு)

தருவர் தருவதில ரெனநினைபு மனமொடே
தமது தலைமுகெட வவரவர்கள் கடையிலே
யொருவர் தருமுணவு கருதியுழல் பவையிலவே
றுழலு ஞமலிகளு முளவுமல வுணரிலே.

(சு)

வேறு.

அணிகொ ஞும்பர் தருவுநே ரருகர் பிண்டி மரனுநேர்
கணிக பங்க தரசுநேர் கடிய கான வனவிலே.

(எ)

வேறு.

நீளத்திற் சோலையதாய் நெடுந்தா பத்தா
னிழலெனவந் தடைந்தவர்க்கு நெருப்பேயாகி
வானொத்த முட்சரித்து வறிதே காய்க்கும்
வன்பாகுங் கருவேலை வளர்க்குங் கானம்.

(அ)

ஆராத வருந்துதலும் புணர்ப்பு மாகு
மாயாமல் வருந்தோற்ற மம்பென் றோடிப்
பேரானை மான்செல்லச் செல்லப்போகும்
பேப்த்தேரே பெம்மருங்கும் பெருகுங் கானம்.

(ஈ)

செத்தபிண மிகொடு சுகொ டென்று
செப்புவர்க ளறியாதார் சிலர்தன் னெஞ்சத்
தொத்ததுதா முணராதுண் டிடுத்து வாழு
முயிரோடும் பிணம்பயில்கா டொழிய விட்டே. (௨)

வேறு.

அறங்காட்டி னிருசெவிமீ தழற்காட்டி னுற்போலு
மலகை வாழும், புறங்காட்டிற் கொப்பதுமிப் புறங்காட்டி
வேறுண்டோ புறம்பு கூற. (௩)

வெய்யமற மறப்பெருத்த விடயமெனி னெப்பொ
ழுதும் வெறுத்து மெய்யை, யையமறத் துறந்தவர்க ளரு
வருத்த திதுசுகொ டாகை யன்றோ. (௪)

தின்ற லுஞ் சிலாரிந்து தீற்றினாலுந் தீமையுறத் தீக்குள்
ளே தள்ளினாலுங், கொன்ற லு மஞ்சாதார் தங்க னெஞ்சிற்
சூலைசூலைந்த திக்காடு கொழிதா யன்றோ. (௫)

கரையற்ற நீராருங் கனன்றெழுவ திக்காட்டின் கடுமை
யன்றோ, புரையற்ற பெரியோர்கள் போயகல்வ திவ்வெ
ம்மை பொருமை யன்றோ. (௬)

மேலாய வாணோரும் விண்டிருப்ப துடம்புற்ற வெய்
மையன்றோ, மாலாரும் பாலாழி வைகுவது மிவ்வழலை
மாற்றவன்றோ. (௭)

இன்ன மும்பாம் வேறுசில வியம்புவதெ னிவ்வுலக
மெல்லாமீன்று, னன்னமுமாய்ப் பறந்ததுமிவ் வாரணியத்
துறுவெம்மை யாற்ற வன்றோ. (௮)

வேலு

ஒதவ ரியவெரி கானமி திலொருவ ரூடுவ ரநினைய லர்வ
தோ, போதவு ருவநினை யாதவ வரையடு பூதக ணமணவி
மோர்துமே. (௧௮) ஆ. நிக.

—O—

வேறு-பேய்.

ஏதம ளவுதெரி யாதகொ டியவன
மேவும் வகை மருவு பேயரோ
பேதம ளவுதெரி யாதுபெ ரிதறிவு
பேசும லகைசில பேசுவாம். (க)

வேறு.

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில
வுபயத்து நின்றசிலபே
யன்றென்று நின்றதனை யாமென்று சொல்லியுட
னலகட்டு விட்டசிலபேய். (உ)

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில
விறைதன்னை நெஞ்சி னுணரும்
வலதின்றி மங்குமல வுடறங்கு கின்றதவ
வடிவங்கள் கொண்ட சிலபேய். (ஈ)

தண்டைப்பி டித்தசில சிகையைத் தரித்தசில
சடையைப் பரித்தசிலவே
முன்டித்து விட்டசில முடியைப் பறித்தசில
முசுவிற்பொ றித்தசிலபேய். (சு)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

நசுஎ

அலைகெட்டி ராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழகி
யதுமுக்கிய மாகமிகவே
கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட் டொவுவன
கரையற்ற பேய்களுளவே.

(க)

வேறு.

வறிய வர்ன வுரைபல கேட்பன
மாண்டு மீண்டினி வாராவ ழியினைச்
செறிப லான பொருள்க டெரிந்துரை
செய்யு மெல்லை செவிடுக ளாவன.

(க)

வம்பு கூறி னுடம்பெ லாம்வெறும்
வாய்க ளாகி வடித்தற்கு வல்லன
வும்பர் கோனடித் தாமரை போற்றிதின்
றுரைக்க வென்னில்வெற் றுமைக ளாவன.

(எ)

பொய்மை யாகமெய் போலவி ளங்கிய
பொருடெ ரிக்கினற் புற்புதக் கண்ணின
மெய்மை யான பொருளை யுளத்தினின்
மீண்டு பார்க்கின் வெறுங்குரு டாவன.

(அ)

பருகு ளத்தமிர் தம்பொழி நூல்களைப்
பக்க மோதிப் பழித்துக் கழிப்பன

திருகு ளத்தொடு தர்க்கங்க ளேயுரை
செய்யு நூல்கற்றுத் தெற்றர்க ளாவன.

(க)

ஆவ தொன்றிலை யாயினுந் தன்னைமே
லாகவுன்னி யறக்கடை யாவன

நகசுஅ அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பாவ கத்தொன்றி லாதமை காட்டவே
படபடத்துத்தன் பாழ்வாய் திறப்பன.

(௮)

ஆறு ஞான முடையார் பிணக்கற
வாறு ஞான நெறியென் றறிந்தவர்
கூறு ஞானக் கரும்புகொள் ளாதுபோய்க்

குருடர் சொன்னசொற் கோதுகொண் டாடுவ (௮௧)

உண்ண லானவி டந்தொறு மற்றவர்க்
குற்ற நட்பவர் போலுற வாடுவ

கண்ண ஞர்சில சாயினுங் கைப்பொரு
ளில்லை யாகிற் கழலக் கழல்வன.

(௮௨)

கண்ட மட்டி னிதுவன்றி வேறென்றுங்
கண்டி லங்கதியென்னுங்க ருத்தினுற்
பிண்ட மிட்டவர் தம்பிற கேளுஞ்ஞ
பிஞ்ஞ யென்றுபி தற்றித் திரிவன

(௮௩)

வயிறு சாணும்வ ளர்த்தற்பொ ருட்டந்த
வானஞ் சென்று வாக்கா லுடையன
கயிறுங் கம்பையு மேடும்பி றர்க்கொரு
காட்சி பேர்ல்வரும் புத்தகக் கையன.

(௮௪)

வேறு.

சுவலைச் சர்கர மாகிய சமயத் தேநிலை யாவன
தமைமெய்ப் பாலுண ராதன தலுவைத் தானென நாடுவ
கவலைக் காகர மாவன கடைகட் கேட மாடுவ
கலைவிற் றேயுண வாவன கருவிப் பேய்பல கோடியே (

அஞ்ஞவதைப் பரணி

நட்சக

அடைகட் டாவுக கோடிக ளளவிற் கர்மச னுதியை
யமைவற் றேநிலை யாமையு மறைவுற் றேயறி யாதன
சடைகட் டாமழி யாவுட றலைகட் டாநினை யாவொரு
தமைமெய்ப் பாலுண ராதன சமயப் பேப்பல கோடியே

உழலத் தானினை யாதன வுணவிற் காவன தேடுவ
வுணர்வைத் தானுண ராதன வுலகத் தார்நக வாழ்வன
கழலத் தானுரை யாடுவ கதறத் தான்முசி யாதன
கனகத் தேமன னுவன கருவிப் பேப்பல கோடியே. (௧௭)

வேறு.

மெய்வருந்திக் குரவனருள் விரும்பா தென்றும்
விட்டிடமுந் தொட்டிடமு மறியா தேநின்
றவ்வருகுப் பட்டனவாய் மிகவுந் தம்மை
யகமதித்துத் திரியும்பே யனந்தங் கோடி. (௧௮)

கவலையுற்ற தம்பசியைத் தணிப்ப வேறோர்
கதியின்மை யானறந்தாங் காட்டு வார்போற்
சுவலயத்தோர் பொருள்விரகால் வாங்கிக் கொண்டு
ஞ்ஞக்கொடுக்கும் பேய்களொரு கோடி கோடி. (௧௯)

வேறு.

தன்ம னந்தனை வெருட்டுமே பிறர்
தனும்பு நெஞ்சு க டெருட்டுமே
வன்ம னங்கொடு கிளிகள் போலறம்
வடிக்கு மேபட நடிக்குமே. (௨௦)

நீ னு கின்றசடை தன்னி னுசைமிக
நீ னுமே வினையின் மூளுமே
மீ னு கின்றநெறி தன்னி னுதரவு
மீ னு மேயொழுநாளுமே.

(௨௧)

வேறு.

பஞ்ச படுகலைக டன்னை யும்பல
படிக்கு மேதலை வெடிக்கு மே
பிஞ்ச படுகலைக டன்னை யுந்துவர்
பிடிக்கு மேபட நடிக்குமே.

(௨௨) ஆ. எ. ௩.

பேய்முற்றும்.

உவமை.

சொல்லா லு மனனா லு மறியா வொன்றைச்
சொல்லாலே தோற்றுவிப்பத் துணியுஞ் சொற்கள்
புல்லாலே யெரிசுடுதல் போலும் போலும்
போலாதேற் புகையினெழுங் கனலே போலும்.

(௧)

ஒளிதருநா லோதிமுடி பொருளைக் காணா
தோதியநூல் பலவுணர்ந்து பிணங்கும் பேய்கள்
கனிதருமயா னையைக்குருடர் கையாற் கண்டு
கண்டகண்ட வளவுகொடே கழறல் போலும்.

(௨)

கலைபகருஞ் சமயிகள் கண் காணிற் பீலிக்
கண்ணென்றைக் காணுமெனக் கையிற் கொண்டு

தலைபறியே சமயங்க ளென்று தத்தந்
தலைபறித்துச் சிவசமண்பேய் சாற்றல் போலும், (௩)

அன்புறுநற் குருபானுக் கன்பு செய்யா
தருவுருவைப் பெறவிருக்குந் தன்மை யையோ!
வின்புறுநற் கனிபாறே னினித ருந்தா
திரதறுகர் புறவிருப்பா ரியல்பு போலும். (௪)

அருவாய பானுருவா யருள்வ தொன்றை
யஞ்சாதே சிவவளவை கொண்டு தாமுங்
குருவாகிச் சிவகுருப்பேய் கூறுந் தன்மை
குருடர்க்குக் குருடர்நெறி கூறல் போலும் ஆ எஅ (௫)

வேறு-உட்சோலை.

போகாத துயர்மேவு பொல்லாத விப்பேய்கள் புகுமா
றிலா, யோகால யத்துள் விருப்பா டிருச்சோலை யுட்சோ
லையே. (௬)

ஆகாச நீர்பூமி யனல்காலி ரவிசோம ரவியாதுமு
டேகாச தரநாத னடியார்கள் பயில்வார்க ளினிதாகவே (௭)

ஆறுமிலகலை நீருமறிஞர்க ளாறு நிறைவுமவ் வருளுமே
வேறுமிலகலை கூறுபதினறு நாலுமலதுவி ளம்பிலே (௮)

நிலவியகிளிக ளுலவியகுயில்க ணிறைபயிலியல்ப திறை
வர்தாள், குலவியமறைக ளிறைவிதனருகு குழறுவகுழறுவ
மழலையே. (௯)

அழலுறவுடலு மயர்வுறவுயிரு மலம்வர வெருவி யயரும்தா
ணிழலிலபிறிதவ் வழகியகருணை நிகழ்வறு நிழலொர்நிழ
லுமே. (௫)

என்றிவ்வுலகுள தன்றுமுதலெதி ரின்றுவரையிதினொ
ன்றுதா, னின்றதெனவிலை யென்றுமழிவற நின்றதொரு
பொரு ளொன்றுமே. (க) ஆ. அச.

வேறு-கோயில்

ஆதிநாலுமா மறைகள் சூழ்வதற் கரியகோயிலுக் கள்
வுகூறவோ, வோதுநாலிரண் டெனிரண்டுதிக் குண்ட
மேனியக் கோயிலுள்ளதே. (க)

சமயமாறுதா னறைவதேயலாற் சதுமுகாதிகா
ணரியதார்கொலோ, வமையுமாறுதா னறியவோதுவா
ரரியகோலம்வாழ் பெரியகோயிலே. (உ)

வேறு.

மெய்விளக்கினார் மேவுகோயிலுக்
கெவ்விளக்குவே றினிவிளக்குமே. (ங) ஆ. அள

வேறு-பெலிபீடம்.

அண்டகோடிநா ளுயிரங்களோர், பிண்டமாவிடும்
பெரியபீடமே. (க)

பவத்தினூர்பொடி படப்பராவிய, தவத்தினூர்பலி கொடு
ப்பர்தம்மையே. (உ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

௩௩

வேறு.

தமதுரு விறைவடி வுறுதலி னிதநிகர்
தருவது மொருபொரு ளிலமிது தகவில
தெமதுயி ரெனினுமி தழுதுசெய் வதுகட
னெனவடி தொழுதிடு பலிபல பலவே. (௩)

உடையன வுடலுமி ருறும்வினை யுளனுணர்
வுலகது தனிலின முரைசெய வருபொரு
ளடையவு மமிர்துசெய் தனையினி யமிர்துசெய்
வதுமில தெனுமொலி யவைபல பலவே. (ச) ஆ கக

வேறு-ஆல்

மருவிதய கமலமுறை வாளைன்றும் வாழ்வதொரு
வடமுமுள ததனளவை யாமிங்கு நாடளவி
னொருவிதையி னளவளவி லோரண்ட மாருமதி
னுளகனியி னளவையினி யார்கண்டு கூறுவதே. (௧)
அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி
னருளியறி வரியபர யோகொன்றி மாறுபிக்கொள்
சயனமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்பின் மேவுகிறு
தளிரினொரு தலைபினுனி யேதென்பர் சாகையையே. (௨)
செறியும்வகை யரியதென வேதங்க ளோதுபொரு
டெரியவிர கொருவாறி யாதன்பி னொரனொ
டறியும்வகை யகிலவுல காய்வந்து கூடியது

மதனில்விடு சிறியதொரு வீழ்நின்ற நீழலிலே
 இரையுமெழு கடலும்வளை யாநின்ற வேழ்புவிபு
 மெழுமலையு முலகுபதி னாலந்த னாடுருவும்
 வரையுமிரு சுடரடைய வேரண்ட மாகுமிது
 வடவிதையி னளவுமில் தாலென்கொ லோதுவதே (ச)
 நெரியமுய லகன்முதுகு நாகன்ப னாமகுட
 நெறுநெறென முரியநடனா டஞ்ச டாதரனு
 மரியமல ரவனுமதி லேநின்ற ஆசல்மிசை
 யுணையவரி னவர்கள்விசை போயன்றி மீள்விலரே. (ரு)

வேறு

மாளுத வருளுடையான் மாறென்ற லன்றிவிசை
 மாளுத வவ்வூச லதினூச லல்லவோ. (சு)

மேனோக்கி வீழோட்டி விரித்சையே கவடோட்டிக்
 கீழ்நோக்கிக் கிளையோட்டிக் கிளரவளர் வடமிதுனே. (ஃ)

ஆசையெனுந் தனையிட்டே யமையாமற்பறந்திந்தப்
 பாசம்விடப் பறவாத பறவையதிற் பறவைகளே. (அ)

ஆகக் கூக

தேவி.

ஆன்னையென வெழுந்தருளு மருளுடைய திருமேனி
 ஆன்னையினி யாமறியுந் தன்மையினிச் சாற்றுவாம். (க)

வேறு.

மதுரவாரி யாய்ஞான மயமதாகி வாடாத
மலரதாகி நாடாத மணமதாகி யானாத
சதுமுகாதி வாணோர்கள் சகலவேத கீதாதி
தகுமனாதி யான்மீது தடவொனாத தாளானே. (௨)

தொழுதெழா விழாவாறு சுழலுமாற ஞமாயைத்
துபரினாவி டாதாறு சொரியவாய்வி டாநாளு
மழுதபாலர் சீரும லமிர்தவாரி யாயுறி
யருள்பயோத ரீயாகி யமிர்தபான மீவானே. (௩)

கதியிலாத நாயான கடையனேனை வாளுடு
சுழலெனாவெ னூறே கருணைவாரி போர்கோல
மதியிலாமை யான்ஞான வடிவைவேறு கூருக
வகைசெய்தேறு மாருக மலைவதோடு காதானே. (௪)

மருவுமாக மான்மேவி வருகுனாதி நேராக
மன்னின்மாறி மீளாத மன்னமாதி வேரோடு
மொருவமாறி மேனாடு முணர்வுநானு நேராகி
பொழியஞான மேயாக வொருசொலோதும் வர்பானே
விகடநாம ரூபாதி விததியோரொ ரோர்கோடி
விரியுமாக மீதோடி விரிவொனாத மேலான
மகுடநாடி லோர்கோடி மலருதாள் க ளோர்கோடி
மன்னுநாவு மேவாத வடிவமான மாயானே. (௫)

வெருவராம னாடோறும் வினையின்மூழ்கி வர்ளாறும்
விழியினார்கள் பாலோடி வினைவதோர்வு றுதேனை

யருவராம னாயேனு ளமரரானு மாரானு
 மறிவொணுத தோர்கோல மருளுகாதல் கூர்வாளே. (௧)
 அவனிநீரி னுன்மாள வனலின்மாள நீர்காலி
 னனலுமாள வாகாய மதனின்மாள ஆடாடு
 பவனன்வான மேலான பரமதேசி லேயான
 படியின்மாள மாளாத பழையபாழின் வாழ்வாளே. (௨)
 ஒருவிகார மோர்காலு முறநிலாமல் யாதானு
 முளதுமாசி லாமேனி யொழியவேறொ டாதார
 நிருபியான வேர்போது நிருபியாத வேர்போது
 நிகழ்வுறும் வேர்போத நிலையதாக நேர்வாளே. (௩)

வேறு.

அனுபவந்தனி னறிவதன்றியொ ரளவைகொண்டறிவுறு
 வதோ, தனுபவந்தனை யொழியின்றிய தகமைநின்றதொர்
 தனியையே. (௪)

உருவமென்பது மருவமென்பது முணர்வுகொண்டு
 னார வெண்ணுமோ, வருவமிங்கொரு வடிவுகொண்டது
 விதுவெனும்பொரு டன்னையே. (௫)

வேறு.

பொருதுதிரிபல சமயமதிவழி புரிவதருகலை புகல்
 வதோ, கருதுபொருடொறு மருவியவையவை கழலநில
 விய கண்ணையே. (௬)

தத்தமதிக்கொடு தர்க்கசமயிகள் சத்தமறிவதொர் தத்

வமோ, சித்தமயலது கெட்டவவர்தெரி சிக்கவரியதொர்
சித்தையே. (௧௩)

வேறு

மருவுரு ததற்குரைக்கும் வடிவமில்லை யென்னவோ
கருவுரும லாவந்த கருணைமேனி கண்டுமே (௧௪)

தொல்லையாகி நின்றதுய்ய துணைமலர்ப்ப தங்களுக்
கெல்லையான தில்லையோவென் னுச்சிமீ திருக்கவே. ( )

விளம்புமெப் பொருட்குமேல் மிகுத்தநீண் முடிப்பரப்,
புளம்புகுந் திருக்கவெல்லை யுன்னவிலையென்னவோ (௧௫)

அடையமாதி ரம்படைத்த வப்புறம் புடுப்பதோ
நுடையுமில்லை யென்னவோவென் னுள்ளடங்க லுற்றுமே
அன்ணையாகி யத்தனாகி யஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்
தென்ணையாளு கோலநீர்மை யென்னதா வியம்பவே. (௧௬)

வேறு.

மாசுணமோ மறைத்தலையோ மயானமோ வாக்கிறந்த
தேசுணந்த மெய்யடியார் சிந்தையோ திருந்தமளி. ( )

சாத்தும்பு மாலையினுந் தமைபுணர்ந்த மெய்யடியா
ரேத்தும்பா மாலையிலே யெப்போதுந் திருவுளமே. ( )

பாதாதி கேசாந்த முவந்தணியும் பணியருளே
நாதாதி யாமுன்று முவந்தயி லு நல்லமிர்தே. (௧௭)

வேறு.

வேதமவ டிருவாயி லோது கீதம்
வேறுநினை விலர்காணு. மேனி. மேனி

செற்றவர்க டம்முடனுஞ் செறுதற் கென்றுஞ்
 சிந்தைசெயுந் திறன்மறந்து சிறப்பே செய்யக்
 கற்றவர்தம் முடனான பிறப்பை யெல்லாங்
 கரிசுறுத்த பெரியசினங் காண்மின் காண்மின்.

(அ)

வேறு.

பழிப்பர்கு யொருகாலு மிதுகொண்டு கௌவுற்ற
 பயனற்ற பொருள்விட்டெலா
 மழித்தாலு மழியாத பொருள்பேணி யிவருற்ற
 வாராமை காண்மின்களோ.

(க)

ஒராக மேபண்டு வடிவென்றி ருந்தார்க
 னுணர்வுற்று மொழிவுற்றதோ
 நேராக வந்தங்கள் வடிவான திவர்கேதி
 நேதித்தல் காண்மின்களோ.

(ம) ஆ ச.ந.க.

களங்காட்டல் முற்றிற்று.

கூழடுவார்.

இந்தக்க ளன்பட்ட பாட்டிற்கு நீரொப்பி டத்தேடி டாதீசு
 னார், சந்திக்க விதுபட்ட தொப்பப் பெருங்குழ் சமைப்பா
 ரை யழைமின்களோ.

(க)

வேறு,

சாந்தீ யுள்வரு தாந்தீவந்தடி தந்தார்திருவரு டன்னோடே
 மாந்தீநல்லறி மாலாய்குழுட வாரீர்குழுட வாரீரே.

(உ)

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சகக

வேறு.

பொறையே மிகவரு நிறைவீ புகழ்புனை பொன்னீ யரு
ளினை யுன்னீயக், குறையா நிறைவுறு திருவீ கூழட வாரீர்
கூழடவாரீரே. (ங)

மேலா ரொடுமிகு முறவீ தீவினை மிகுவாரொடுவிடு துறவீ
யம், மாலாரொடுவரு கருணைக்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.
முடிவேதிதுவரு முதலேதெனவொரு மொழியானளவிட
முடியாத, வடிவேயடைவதொர் மதியேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே. (ரு)

தன்போலெவரொடு மன்பேவினைவதொர் தாயேபவமெனு
மாயாவீவ், வன்பேகெடவரு மன்பேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரே. (சு)

பணியேகுடிய வணியேபாடிய பத்தீகூடிய சித்தீநிர்க், குணி
யேகோமள மொழியேகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே. (சஙஅ)

வேறு.

ஒருமையென முன்வகுத்த சித்ரமாகிய
வுலகவுர லையமைத்து லக்கையாகவிவ்
வுலகர்பழு வையொடித்தொ டித்துநீளையி
லுதிர்செய்தரி சிபுடைத்தி டித்துமேலவர்
பெருமைமுடி யையடுப்பு வைத்துமேலுறு
பிணிசெய்யு டல்கடத்து லைச்செய்தாருயிர்
பெரியவிரு னைநொரித்தெ ரிப்பதாய்வினைப்
பிதிர்செய்தமிர் தம்மினிச்சு மைக்கவாருமே (க)

சகசு

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

தினிதி நிப்படிசு மைத்த போனக
மெடுத்து மெத்தென விருத்துமே.

(அ)

கூழ்வார்ப்பு.

தண்மை யாரும்வகை மீளு மாளுடைய
தம்பி ரானரிய தாஸ்கடா
முண்மை யானுரிய வன்ப ரீன்புறு
முளக்க லங்களை விளக்கியே.

(ஆ)

கடங்க ளோடுமுள மான மெய்ப்பரி
கலங்க ளோடு முளவாவிதா
னடங்க நீயமிர்து செய்க வென்னவரு
ளையை தானமிர்து செய்யுமே.

(சு)

அணங்கு தன்றிரு வுள்ப்பிர சாதமது
வடைய வேநிறைய வயிலுவி
ருணங்கு கின்றவுட லான பேய்களையு
முடைய நீரைழியு முண்ணவே.

(எ)

வேறு.

வெந்தவுடலம் விடும்பரிசு வீடுவினவி மிகப்பசித்து
வந்தபேய்க்கும் பசீதீர வாரீர்மெத்த வாரீரே.

(அ)

நசித்தேனிந்தக் கணத்துள்ளே நசியாவண்ண நல்குமிகப்
பசித்தேனென்று பதைக்கின்ற பதைப்பைத்தணிக்க வா
ரீரே.

(சு)

துரியாதீதம் பதினாவிற் றேன்றியெவர்க்குந் தோன்றாத

பெரிபார்தம்மை யானென்னும் பிரமப் பேய்க்கும் வாரீரே.
ஒளிதங்கியமா மறையோதி யுள்ளபொருளை யுணராதே
பனிதஞ்சுமந்த கழுதையதாம் பனவப்பேய்க்கும் வாரீரே. (௮௦)
படித்துமறைகள் பொருட்படுத்திப் பயனினெட்டிப் பா
ராதே, வடித்தகிளிபோல் வருமாயா வாதப்பேய்க்கும்
வாரீரே. (௮௧)

வேதாகமங்கள் சொன்னபொருண் மெய்மையறிவார் போன்
றிருந்து, பேதாபேதஞ் சாதிக்கும் பெரும்பேய்தனக்கும்
வாரீரே. (௮௨)

சுத்தப்பிரம மதுநிற்கத் தொள்ளைச்செவியி னுணவான
சுத்தப்பிரம மென்றோதுஞ் சளப்பேய்தனக்கும் வாரீரே.
பண் டப்படுவா ருள்ளிருக்கும் பரதேவதையைப் பாராதே
உணியைத்துலக்கிக் கிணுகிணைன வரும்பேய்தனக்கும்
வாரீரே. (௮௩)

ஞானம்போலச் சிலசொல்லி நாடற்கரிய முத்தியினுந்
தானுஞ்சிவமும் பாசமுமென் னைவப்பேய்க்கும் வாரீரே.
எட்டுக்கரும முட்டறச்செய் தெட்டுக்குணத்தோ டெழின்
முத்தி, எட்டத்திருக்கப் போமுத்தை வாய்ப்பேய்தனக்
கும் வாரீரே. (௮௪)

வெறுவாய்கொண்டு மென்றுமனவிகாரங்கொண்டு சிலபிதற்
றிப், பெறுவான்றி முத்திபெறும் பிடகப்பேய்க்கும்
வாரீரே. (௮௫)

சுதகர்

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

உடலை விடுகை முத்தியென வுரைத்தவுண்மை யுணராதே
முடலையுடலை நானென்னு முழுப்பேய்தனக்கும் வாரீரே.
தியக்கந்தீர்வார் நன்முத்தி சேர்வாரென்னுந் திறன்கேட்டு
மயக்கஞ்செய்யும் வாமப்பேய் வாய்க்கேடுருப்பைவா
ரீரே. (உடு)

அச்சந்ததிக ளெல்லாமா யல்லாதிருக்கு மறிஞரையு
மெச்சந்ததியுந் தமக்கன்றென் றியம்பும்பேய்க்கும் வா
ரீரே. (உக) ஆக சஎடு

கூழ்வார்ப்பு முற்றிற்று.

வேறு - குணலைவாழ்த்து.

நின்மலன்கருணை யானடங்கவு
நெஞ்சறிந்திட * நினைந்தபின்
பொன்மலர்ந்தவிரு தாளினல்லவருள்
புகழுவாருளன் மகிழவே. (க)

வேறு.

பாவிடை நூல்படு சிந்தைதனிற்
‡ பதைப்பற வந்துப ராபரனார்
சேவடி தந்தமை பாடரே
செய்ப கருணை யைப் பாடரே (உ)

* நினைந்தனை எனவும் பாடம்.

‡ பரப்பற எனவும் பாடம்.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

சுகள்

மீட்டவி ரகணைப் பாடரே
விளம்பிய தொன்றென்று பாடரே
நாட்ட வருளினைப் பாடரே
ஞானவி னேதனைப் பாடரே.

(ந)

என்னையொழித்தமை பாடரே
யென்னுபி ருண்டமை பாடரே
தன்னைய ளித்தமை பாடரே
தத்துவ நாதனைப் பாடரே

(ச)

துன்னிநி றைந்தொழி யாதுநின்ற
சொருபா னந்தச் சடர்வையந்
தன்னி னடந்தமை பாடரே
தானெனை யாண்டமை பாடரே.

(ரு)

ஞானமு னேயமு ஞாதுருவு
நாடிட வென்றின்றி நின்றதுநா
மான முழுநலம் பாடரே
யல்லதில் லாதமை பாடரே.

(சூ)

மதியிலி யாவுழல் கின்றநமை
மாநுட னாயவ னாவந்த
வதிசய மேதினைந் தாடரே
யார்த்தெழுந் தார்த்தெழுந் தாடரே.

(எ)

என்றினைவ யேமிகப் பாடிப்பாடி
யெழுந்து விழுந்தெழுந் தாடியாடி
நன்றித் ருங்கண மானதெல்லா
நானாவி தம்பட நட்பமிட்டே.

அ)

வேறு.

வரவுசெல வுறுபழைய வழியொழிய மொழியுங்
குரவனடி பரவியிடு குணலைபல பலவே.

(க)

உரைகழிய ஷளமழிய ஷணர்வழிப வணையுங்
குரைகழல்கள் பரவியிடு குணலைபல பலவே.

(க)

மதமதென விழிசொரிய மயிர்புளகம் வரவே
குதுகுதென வுளமுருகு குணலைபல பலவே.

(க)

கொடியபவ முடிவுசெய்த குரைகழல்கள் பரவா
முடியவிவ ரிடுகுணலை மொழியமுடி விலக்த

(க)

வேறு.

பிணக்குறு மாறுச மயங்கத்திப்
பேரிருள் சேர்மனங் கொண்டுநின்று
கணக்கிடு மாறுத விர்த்தபிரான்
கழலிணை பாடிக்க களித்தனரே.

(க)

வேறு.

பார்சமல மறவருளு பார்வையான் வாழியே
பாடுமறை முடிவினட மாடுவான் வாழியே

வாசமல ரெனமுழுது மேவினான் வாழியே
மாகரறி வரியவிரு தானினான் வாழியே.

(கச)

கோசமொடு முழுதுமற நூறினான் வாழியே
கூறவிர கரியமொழி யோதினான் வாழியே
நாசமறு மறிவுருவ மாயினான் வாழியே
நாடினது கழலநிகழ் மேனியான் வாழியே.

(கடு)

வேறு.

கிணையுமாற தின்றிறின் றிலங்குசோதி வாழியே
நேசமொடு மீசனென்ன நெஞ்சிலாத வஞ்சனா
மெனையுநீதி யன்பரோ வெந்தநாதன் வாழியே
யென்னையாள வந்தகோல மென்றும்வாழி வாழியே. (கக)

வேறு.

பந்தபாசம் வேரொடும் பறித்துவிழ வென்றலை
தந்தபாதம் வாழியே சமைந்தபார்வை வாழியே

(கஉ)

வேறு.

வைத்த வைத்தக ணழித்தவடி வாழியே
வைப்பி லாதக ணளித்தவடி வாழியே
யெத்தி முத்தியரு ளீசனடி வாழியே
யென்னை யாளுடைய வெந்தையடி வாழியே.

(கஅ)

சுத்த மறை தொடர்ந்த தானினான் வாழியே
துற்றுவரும் பெரும்பவ நாசன் வாழியே

தத்துவ நெறிதிறந்த சேவகன் வாழியே
தற்க சமயசண்ட மாருதன் வாழியே.

(கக)

வாழிதங் குருபரன் மெய்ப்பத்த ரானவர்
வாழிமறை துணிபொருள் தித்தித்து வாழ்பவர்
வாழிபர மானந்தந் தித்தித்து வாழ்பவர்
வாழிசொரு பானந்தன் தத்துவப்பிரகாசனே. (உ௮)
தோத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—சுகந்

வெண்பா.

தாணிபுகழ் தத்துவஞர் தாமரைத்த ஞானப்
பரணிதனைக் கட்டவிழ்த்துப் பார்க்கிற்—கரணமுடன்
சேர்ந்துமண வாத சிவமணமே பூரித்த
சாந்தமண நாமமே தான்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி முற்றுப்பெற்றது.

பதினேழாவது

மோகவதைப்பயணி.

கடவுள் வணக்கம்.

மதிபரிதி யெரிநீச்சால் வானவனி யியமானன்
வடிவா பெல்லா

வதிபதியா யனைத்துமந யல்லாத வறிவுருவை
யகத்துள் வைப்பாம்.

(சு)

சொல்லாற்றம் மதிவிரகாற் றாயதினா தீயதினா
வென்னு * மாக்க

ளெல்லார்க்கு மதுவதுவா யிறையிருக்கும் பழியையா
யிருக்க வென்றே.

(உ)

விழுமதிரம் பாஷலகில் வீடுபெற முயல்பவர்க்கு
வேத நான்குந்

தொழுமதிரம் பாலதென விளமதியெநன் றணிந்தவரைத்
தொழுதல் செய்வாம்.

(ஈ)

பேதமதி யுளதாகிப் பிணங்குமதி யிருள்போகப்
பிறிதொன் றில்லா

வேதமதி சயமாக விளம்புநிர திசயமதி
விளங்க வென்றே.

(சு)

வேறு.

கடியவினைமேவு காயமனஞதி

கரணவசுரேசர் கணமெலா

* மார்க்கர் எனவும்பாடம்.

முடியமறமேவி முனியுமறவாழி
முதல்வனிநுதாள்கள் பரவுவாம்.

(ரு)

கலகமதனாதி படையதிபராவி
கழியவொழியாத கருணையா
னுலகமிடர்மாற வுளதுணர்விவேக
வொளிநயனவாழி யுதவவே.

(சு)

வேறு.

அகமுளரி தனினுதவு மகிலவுபி ரகமுளரி
யருமறைகனான்
முகமுளரி யெனமுனிவர் மொழியுமுனி பதமுளரி
முடியினனிவாம்.

(எ)

எழின்முளரி யொழியவரு மிருமுளரி யருளியிறை
யிருவினையெலாம்

விழிமுளரி கொடுபருகி மொழிமுளரி மலருநலன்
மிகவினையவே.

(அ)

வேறு.

துறைகூறு படுமாறு சுழலாறு கலவாந லொளியானநான்
மறைகூறு ம்தஞான மணநாற வரும்பாண வலிபாடுவாம்

கலமாக பலமாக மலையாதி லலையாது தமைநாடியே
நிலமாக வெண்பாளி கழல்கூடி யுளஞான நிகழ்வாகவே.

மோகவதைதப்பரணி.

சஉந

மதியாளி சமயாதி வலியாறு மிறுகாலின் மறுகாலறுங்
கதியாகு மெனவாறு முகமாகி யருள்காளை கழல்பாடுவாம்.
நலையாகு மதுசால நலனாகு மிதுவாத மெனுமாறு போ
யிவையாவு மெமதாகி யெவரோடு மவிரோதமிசைவாகவே.

வேறு.

வதையுரையில் வழநறவு விழைவுகள் வெனவொழுகு
மயல்கணினீவுங்

கதையுமற வறிவருளு கமலமலர் வருகமலை
மலர்கருதுவாம்.

(௨௩)

ஒழியவரு முடலினுட னெருகலவி யறவுதறி
யுயிர்களுணர்வோர்

மொழியவரு மறுகலறு பதமதெனு முலகுகளின்
முடிவுபுகவே.

(௨௪)

வேறு.

ஒன்றுமாய்வற நிற்பதில்லை
யுளத்தொழுங்கற யாவையும்
பொன்றமாய்வது முத்தியென்றருள்
போதியானடி யோதுவாம்.

(௨௫)

உரையுணர்ச்சியி னுனிகழ்த்துவ
தொன்றுமற்றது வாகவே

பாவு புகழ்ப்பழி பெறலிழ வுறவயல்
 பதுமைபு ணார்பவள் பிரிவுற லுகமுயிர்
 பலவு நிலைபெற னிதனமெ னிதினோரு
 படியு மடிமகிழ் வறநிக முளமுடை
 வரவு திரிவறு நிறைவுறு மறிவுதம்
 வடிவ தெனவனு பவமுள முனிவார்
 மதுர மொழியமிர் தினைநுகர் வுறவுள
 மகிழும் வனவா மகளிர்க டிறமினோ. (கக)

வேறு.

வீரஞ் சிறந்த சிலையநங்க வேளைவென்கண் டருளியவோங்
 காரஞ் சிறந்த கனதனத்தீர் கனபொற் கபாடம் திறமினோ.
 நல்லா தரத்து மைந்தர்க்கு நாவா லன்றி நயனத்தாற்
 சொல்லா தெல்லாஞ் சொல்லுவீர் சுடர்பொற் கபாடந்
 திறமினோ. (கஅ)

ஐயங் கொண்டு நடுத்தேடி யறிவோ ரறியப் போதமணஞ்,
 செய்யுங் கொங்கை யருளுவீர் செம்பொற் கபாடந் திற
 மினோ. (கக)

கன்னிநாடுஞ் சோனாடுங் கவலை தீரும் படிவந்தென்
 சென்னிநாடும் பதம்பாடச் செம்பொற் கபாடந்திறமினோ.
 வன்னி யன்ன விறன்மோகன் மாள வந்த மலர்ப்பதத்தென்
 சென்னி கொண்ட பிரான்வென்ற களப்போர்பாடத் திற
 மினோ. ஆ(உரு) ருடு.

மோகவதைப்பரணி

சுருத

காடு.

எனையாள வருவாகி வருகோல வருண்மாது
மிவள்பேயும்வாழ்
நினையாமுன் மனன்வேவ வழன்மேவு மொருபாலை
நெறிகூறுவாம்.

(க)

மண்மாளு நீர்மாளு மெரிமாளும் வலிமாரு
தம்மாளுமேல்
விண்மாளு மாளாத தொன்றில்லை நிலையாமை
யழல்வேவவே.

(உ)

இருடாவும் வன்னெஞ்சர் நன்னெஞ்ச ரென்றில்லை
யார்கண்களுங்
குருடாய்வி மந்தீய கடமண்டு கோபக்
கொடுந்தீயிலே.

(ங)

எத்தீயி லுங்காம வெந்தீக டஞ்சேரி மும்பைக்கெலாம்
வித்தீயு மதுசா டரத்தீயு மவ்வாறு மேல்கொள்ளுமே (ச)

நாசஞ்செய் பவவன்னி யழலாற வருண்மாதி மூமங்கனா
நேசஞ்செய் மொழிமாரி பொழிபோது
மொருகண்ணு நீரில்லையே.

(ரு)

காயத்தி லுயிர்கால வனல்வெளவு மழல்மாற
நிழல்கண்ணினன்

அரிமு னீடவுணு மமுதல விதுபெரு
தவனு மலம்வரு மமுதென வமர்தா
மெரிமுன் மெமுகென வருகினு மடியா
யினிய மொழியமீர் தருள்பவர் திறமினே. (சு
வேறு.

எஞ்சவுல கங்களமீர் துண்டகனி தன்னினிறை யோர்னிநு
கழற், கஞ்சமலர் கண்டகனி விஞ்சவரு வீர்கடைதி றந்தி
றமினே. (உ)

மெய்தமுவ வுங்கணிலை யுங்கலையும் வீழ்வுற விரும்பியிறை
முன், கைதொழுது நும்மையு மிழந்துவிடு வீர்கடைதி
றந்திறமினே. (கக)

வேறு.

சமய விதமள வறவுள துறைதொறுந்
தமா மிகவரு கலைபல மொழிதரு
சகல வினைகளு முதவிய வுருகுறை
சரமு மசரமு மெனவரு முய்சவை
யமையு முடல்கடொ றுவக முளரித
மமரு மகமென மருவிமு னறைதரு
மகில முதவிய வறிவன தடிபணி
யமாவ னிதைய ரணிகடை திறமினே. (உஉ
உணரு முனிகண மடிசய சயவென
வுரைசெய்து துதியொடு தொழவள வறுசிர

மோகவதைப்பரணி.

சஉக

முடைய வுபநிட முவகையொ நொசெய

யுளமெய் யுணர்வதி சுகமொரு கரையறு
புணரி யொருதன திடனென விதமுறு

புவன முமுதையு மமுதுசெய் தறிதுயில்
பொறிகொ ளாவணை மிசையமர் பானடி

புகழுபு னலர மகளிர்க டிறமினே.

(௧௩)

அசைய முடலினி னுரவிய நெகிழ்வன

வவனி புனல்கடு வனவசை வனவன

லனில மிடெவெளி ககனமு னுருவல

வறிய நயனமு முருவறி கருவிய

திசைய மொழிபுல னவைமன முதல்கரு

மினையவு யிரது முழுவது மறிவல

வெவையு மறிவறி வருனெனு மிறைகுண

ரசித வரையர மகளிர்க டிறமினே.

(௧௪)

உதய வரையர மகளிரெ மிரவிமு

னுடுவு மவாதி பதியெனு ம்தியமு

மொளிர்வ திலருல கிருள்கெடு வதுமிவ

னுதய முறிலிவ னலதில திறையென

விதய வெளியினி நிலைபெறு மறிவுரு

விரவு பகலறு மிரவிமு னிகழ்கில

னிவனு நிகழ்வதிவ் விறையொளி பினிலென

விவரை நஞும்வனி தையர்கடை திறமினே()

னேயத்தி னருள்செய்ய பாதத்த வர்க்கன்றி
நிழலில்லையே. (சு)

வேறு.

குறுகினண்ட ரழிவரென்று மொழிவதென்கொல் கொடிய
தீ; முறுகியண்ட முகடுகொண்ட முளரியாணு முனியுமே.

கருகியிந்து நிறனழிந்து கடமெழுந்த கனலிலே
யுருகியந்த வரியுமென்று முத்தியின்க ணுறைவதே. (அ)

கலையிலங்கு மாணையும்பர் கடவுளென்று விடுவதோ
மலையினும்பர் புகினுமண்டு மதனவங்கி விதனமே. (க)

தரையினின்ற வைவெனும்பர் தருவுமில்லை சுகதர்த
மாசுமில்லை யுரைசெய்பந்த வனலிலெங்கு மழியுமே. (உ)

அழியுமிந்த வனலினெந்த வலகுமென்ற வருகர்தா
மொழியுமந்த வருகர்பிண்டி மாமுமில்லை முடிவிலே (ஊ)

வேறு.

உள்ளிற் பாதிப் போதும் பிரிந்

திரேனென் றுண்பேய்க் குரைக்கும்பேய்க்

கள்ளிப் பாவை யல்லாலோர்

கள்ளிப் பாவை யில்லையே. (கூ)

பொருவி றந்த வானவரும் புகன்ற விர்தக் கடத்தீயை

வெருவி யன்றே ரிறப்பில்லாவெனியாம் வீடும்விரும்புவதே

வேறு.

உன்னவரி தாயதிரு வருவுதன்னை

மோகவதைப்பரணி.

சுருங்

யுணருமதி மாநொழிய மாநுமில்லை
பன்னுகலை யொழிய வெரு கலையுமில்லை
பரமாம்ஸ மென்பதல்லாற் பறவையில்லை (செ)

பெருகிவருந் திருவுள்ளக் கருணைநீரும்
பேணுமடி யவர்தமது பெருகுமன்பா
லுருகிவருங் கண்ணீரு மில்லையாகி
லுலகிலுயி ருய்வதற்கேந் ருபாயமுண்டோ. (ரு)

வேறு.

தம்பி ரானிரு செங்கம லப்பதந்
தங்கி டாமன னேயித்த ழல்வன
மெம்பி ரானையுன் னொதவு யிர்களே
யிவ்வ னத்தினி யங்கிடும் பேய்களே. (ரு)

காடு முற்றும் ஆகக் கூக.

தேவி-உட்சோலை.

துப்பி லாவல கைக்கணஞ் சேர்புறஞ்
சோலை யைச்சில சொல்லினஞ் சொல்லாதற்
கொப்பி லாளுறை கின்றவுட் சோலையை
யுரைப்ப தன்றது ஷஞ்சிறி தேர்துவாம். (சு)

தாயும் பூதலத் தென்னையு மந்நடுகொ
டம்பி ரானும டியரு மல்லது

பேயும் பூதமுந் தேவரு மற்றும்பி
றக்கும் யாரும் புகுதப்பெ றார்களே. (உ)

வேறு.

வெந்து தாபதர்க டாயுதர வெந்தீயினால்
வந்து தார்பமறு நீழல்வண் மந்தாரமே. (ங)

மெய்ம்மையேபெறவி ரும்பியடி மேவில்விரை
தம்மை யேபெற வழங்குமவன் சந்தானமே. [யத்

பாரி சாதமுட னும்பர்பல முந்தருதலாற்
பாரி சாதமென வும்பர்முனி வேர்பகர்வரே. (ரு)

ஏம நல்குர விரந்தவர்க ளெல்லையின்பரந்
தாம நல்குமரி சந்தனமெ னச்சொற்றருவே. (சு)

கற்ப கந்தருவ தக்கலைக டந்தபொருளே
கற்ப கந்தருவ தக்கலைக டந்தபொருளே. (எ)

வேறு.

பிறிவழி யின்றி யருகிய நெஞ்சு

பெருகிய வின்ப வருவையே

பொறிவழி யின்றி மலர்வன நின்று

புலனெனு மைந்து தருவுமே. (அ)

மலர்தரு பஞ்ச தருமது வின்ப

மறிகட லென்று மறையெலா

மோகவதைப்பரணி.

சுநரு

மலரவ னந்தன் மகனர னின்ப
மதினொரு விர்து வளவதே.

(க)

வேறு.

யாது நாசமு றவழி வென்றிலா
வின்ப மாய்வினைத் தென்றுந்த ருணமா
யோது நாலு மறையின் கொழுந்தின்மே
லுள்ள ஞானக் கொழுந்தொன்று மோங்குமே.
முடிவி லாப்பெரும் பாழாய்ச் சராசர
முற்றுந் தீயவு மற்றெனை யானவும்
வடிவி லான்வடி வாகிவ ருந்திரு
மாது பார்க்குங் கழுநீர் மலருமே.

(மக)

வேறு.

பத்தி யாங்கடற் றேன்றுமோர்
பாவை முன்றிலிற் சங்கநன்
முத்தி யாம்பெறவ ழங்குமே
முன்னை நான்மறைமு ழங்குமே.

(மஉ)

மொழியி னுலளப் பரிதென
முளரி நல்குமுத் தேவரு
மழியு நாளினு மழிவிலா

சுநசு

மோகவதைப்பரணி.

வளவி லாதமர் நிதியை'சீய.

(௦௩)

உட்சேலே முற்றும்

வேறு. தேவி கோட்டம்.

தொந்தமி லாவுள மென்றுமொ ழிந்தன

சுருதிகள் சொல்லளவா

வந்தமி லாதவ கண்டனொ டம்மை

யமர்ந்திடு மாலயமே.

(௦௪)

விடலில மேவரும் வேதவி முப்பொரு

டனைவிட லில்லடியா

ருடலில மேயென வேர்தினன் வாதநல்

லூரனு வப்பினொடே.

(௦௫)

வேறு.

அண்டமெலாந் தன்னுடைய வகத்தடக்குந் திருமேனி

யம்மைக்கேற்க

வுண்டெனலா வதுகோயி லன்பருள மல்லதுவே

றுலகத்துண்டோ.

(௦௬)

வாசல்

செழுந்தரள வடமன்றி யகிலாண்ட வடமணியுந்

திருவேர்வம்மா

தெழுந்தருளுந் திருவாச லிருசெவியா மடியவரோ

பெரியார்யாரே.

(௦௭)

மோகவதைப்பரணி

சுருள்

விளக்கு.

என்றுமதி யொழியலகைக் கிடும்விளக்கா மன்னைதனக்
கெல்லாநுள்ளு

மொன்றுமதி யாந்தன்னை யொழியவவி யாதவிளக்
குலகத்துண்டோ.

(௮) ஆ. அச.

தேவி கோலம்.

தாயிலும்வந் தெனையாண்ட தம்பிரான் மலர்ப்பாதந்
தரித்தோருள்ளக்

கோயிலுவந் தருளியுறை கோமளத்தின் றிருமேனி
கூற லுற்றும்.

க)

வேறு.

முதியலோக மீரேழின் முளரிவாழு முதாதை
முதல்பிபீலி காத்தேக முடிவதாக மேல்கீழ்செய்
மதியும்வாழ்வும் வாணாளும் வலியும்வேறு வேருகி
வருமநேக மாகோடி வடிவிலேக மாயாளே.

(உ)

நகிலுமாதர் வேல்போலும் விழியும்வாணி லாவீசு
நகையுமோர்வி டாதோதி நாகினாளும் வீழ்வேனை
யகிலமாத ரார்சேத மகலவாள வோர்மேனி
யகிலநாதர் தாமேவ வருளுகாதல் கூர்வாளே.

(ங)

நயனநீரொ டோவாது நதிசெய்நாதர் சீர்பாத

நளினகீத நாவார நவிலுவார்க டாமார
வயனுமாலு மேருளு மவனுநாளு மாராயு
மழிவிலாத வோர்போத வயிர்த்பான மீவாளே. (சு)

நிலனில்வானில் வாழ்வோர்க ணிலையிலாமை தானாடி
நிகரில்விடு சேர்போத நெறிகள்போல ஷேகூறு
சலனவாதில் வீழாது தமையலாது தேடாது
சமதமாதி சேர்வார்க டலையின்மேவு தாளானே. (ரு)

வேறு.

அடியவ ரளவறு பிறவி யச்சம
தறவரு ளியபத மறியு மித்தனை
முடியறி வுறமுயல் பணிய வர்க்கலை
மொழிமுடி வெனமறை முடிவு ரைக்குமே. (சு)

அலர்மண முரைபொருண் மணிய திற்பிரபை
யவையிவர் நிகரென மிகவு ரைப்பதோர்
கலவிசெய் தொருவடி வுறம தற்செறு
கடவுளை மருவிய கனத னத்தனே. (எ)

அருவென வருவென நிகழ னைத்துமோ
ரணுவென வவளொரு திருவு ருக்கொரு
முருவினை யணுவினி னணுவெ னக்கொரு
முணர்வரி தவள்செயு மொருந டத்தையே. (அ)

மோகவதைப்பரணி.

சங்க

வேறு.

நிகழுமுல கினிலகில வுயிர்விழியு நிகழ்வொளியே
 திகழுமொரி மதியிரவி திகழுமொளி திருநயனமே (கூ)
 கனியுமிசு ககனவொலி யுலகினுயிர் கருதும்வகையே
 செவியினுறு திசைகளையு முதவுமவள் செவிமலர்களே. ( )
 நவமணியு மிறைவிதிரு வருவினொளி யுடனவிலலா
 முவமமல வுலகமுயி ருணர்வுணரு மொளியவொளியே. ( )
 கருமுதலை கவரவொரு கரியதுயிர் கழிபொழுதிலே
 யொருமுதலை திணையவிருள் கிழியவரு மொளிகிகிரியே ( )
 கருமிடைசெய் பலகாண வவுணர்நிசி சரர்கண்ணெலா
 முருமிடியி னாவின்முடி வுறமுழவு மொலிபணிலமே (கௌ)

வேறு.

கறுக்குநிசி சரன்செவி வாய்முதல ஞானகரு மங்களெனவே
 யொறுக்குமொரு பதுசிரமு முருளவொரு கணையிறைவி
 தனுவுதவுமே. (கசு)

வேறு.

ஊனவடி வாளவுணர் கோடிபடை சாயவொழி
 யாதொளிநுமெய்ஞ்
 ஞானவடி வாடனது ஞானவடி வர்ண்மிசு
 நலன்பெருகியே (கரு)

முத்தண்டு மொருதண்டு மலவெய்ய விறன்மோக
னெனுமந்தக

னுத்தண்ட மொழிவிப்ப துணர்வின்ப வருவான
வொருதண்டுமே. (கக)

வேறு.

ஒழிவி லுலகெனு முருவினிறையவ
ளுகவணைமிசை யணைவதே
யழிவிலறிவெனு முருவினலமிசு
மடியாகமல ரமளியே. (கள)

எந்தவளவறு மண்டமணுவென
வண்டமெனவணு விசையுமா
தந்தவளவமை கின்றதடியவ
சம்பொனகமல ரமளியே. (கஅ)

அயர்வுநினைவறு மகமென்மலரினி
லகிலபுவனமு மில்லைபே
யுயிருநிகழ்விலை பாமுநிகழ்விலை
யிறைவியுணர்வொளி யுள்ளதே (கக)

வேறு.

அடிசூடு வாசடியா
ரமரர்முடி யவர்கோவின்

மோகவதைப்பரணி.

சூக

முடிசூடப் பெறுவதுவோ
பெறிற்பெறுவார் மூவருமே.

(௨௦)

மொழியின்மொழி மொழியினருண்
முதல்வியடி யாரொழியப்
பழியின்மறை யறியுமோ
பதம்பணிந்து பாடவே.

(௨௧)

வேறு.

நாரணனே முதலாக நவைதீர வுலகங்காப்

பவரைக்காக்குஞ்

சீரணங்கின் பதமொருகாற் பிரியநல் லன்பர்களே

திருமெய்க்காவல்

(௨௨)

ஒன்பதுதீர்த் தழுமன்பர் தம்பாதம் விளக்கியநீர்க்

கொவ்வாதென்றே

யன்பர்கடங் கண்ணீர்கொண் டம்மைக்கு மஞ்சனநீ

ராட்டுவார்கள்.

(௨௩)

வேறு.

யாப்புச் செய்ய வலங்கலு மரடையு

மெனது நெஞ்சசெஞ் சாந்த மிருகங்

கூப்புச் செய்கை யணியென்று கூறினன்

குருகை யாளிமற் றார்வல்லந் கூறவே.

(௨௪)

புகலு மாறரி தாகிய பூவைக்குப்

பூத பௌதிக மாகிப்பொ லிந்திடு

மகில மாவி ப்ரமிவை யன்றியே
யண்ட ருண்ணு மமுதேதா வமுதமே. (உரு) ஆராக
ஆல்.

சிவனி டங்கொடிரு மாத மர்ந்தருளு
தெய்வ வாலமுள தென்றுமுன்
னுபநி டங்கல்பல வேரதும் யானும
துரைக்க லாமள வுரைப்பனே. (க)

வேறு.

ஆனமுதலின்க ணையடைய வாதிபிறைபண்டை நர்லுமறை
யாயவரி தென்ற வீடுவினை யாடிபருள்கின்ற தோர்மொழி
யில், வானமுதலைந்து பூதமிய மானனிகழ்சந்தர் சூரியரு
மாயவருமென்று மோதுமொரு வாதையறநின்று நீடிபது.

ஆயபலவும்பர் வானமிடை யானநிலனம்பு ராசிபலை
யாழமுறநின்ற பாதலனு மாகவிவையைந்தி னேழுமவை
மேயபலவும்பர் ராதியென வேறுபடவந்த யோனிகளு
மேவுசுகதண்ட கோடிபலம் வீழுவெழநின்ற சாகையது. (ங)

நர்லுமறையங்க மாறுசிவ ஞானன்விரிஞ்ச னாமகில
நாயகர்விளம்பு மாகமமு நாடுபதினெண்பு ராணமிறை
கோலமறைகின்ற கீதையிதி காசமுடனன்ப ராவிகளி, கூர
மொழிசெஞ்சொன் மாலைபல கூறுகிளிதங்கு கூடுளது. (ச)

ஒருவமையின்றி மேவுபர லோகமுறு கின்ற வீடுமிறை
யோனையெதிர்கண்டு வாழவரு மோரளவிலின்ப வீடுமவ

னேருவமைமென்ற வீடுமொருநீர்மையுறவொன்றும்
[வீடுமெவை
நீதிபெறவெம்பி ரானருள நேயமொடிருந்த நீழலது. (ரு)

வானு மிறைவன்ச தாசிவனு
மீசனுமியங்கு மாருதமும்
வாளெரியு மும்ப னாமரனும்
வார்புன் லும்வெங்க னாகணையி
னானுநிலனும் பிதாமகனு
மாகவரு மைந்து க்தமிவ
ராவ தனுவின்பா மாணமினி
யாலி னளவென்கொ லோதுவதே. (சு)

வேறு.

சொன்னவாலி னின்னவூச லெல்லெசொல்ல வில்லையா
மன்னவாக னத்தரெல்ல சொல்லவாகி னாகுமே. (உ)

ஆராகு.

வேறு பலிபீடம்.

அண்டபல கோடிகளா லாரணபண் டிதரமைத்த
பிண்டபலி யிடும்பெரிய பீடிகையார் பேசுவார். (சு)

ஏத்தாநின் றிடுநாவோ டிணையடியின் விழத்தலைகள்
கூத்தாட வுடலமுயிர் பலிகொடுப்பார் கோடியே. (உ)

வேறு.

தம்பிறவி வேரொடு தறிக்குமிறை தேவியிரு

தாடலைகடாங்

கும்பிட லொழிந்துபய னின்றி விளை யாடுவ

குறைத்தலைகளே.

(ந)

வாளெரியி னிட்டபசு வாவிமகிழ் வுற்றிறைவி

வாணலகை கைக்கொளுமதே

யாளநல னுற்றறிஞர் ஞானவெரி யிட்டபசு

வாவியிவள் கைக்கொளுமதே.

(ச)

நிலாவரு முகத்தினி னிலாவிய விழிக்கடை

நிலாதுயி ரறப்பருகியே

யுலாவர வரத்தனி யுலாவருவர் மெத்தென

வியோகினிகள் சிற்சிலவரே.

(ரு)

வேறு.

மருங்கிலா வகைவளர்ந்த தனங்கொண்டு வையமுயி

ரொருங்கெலர் மொருங்கும்வகை யோகினிக ளுலாவுவரே.

அப்பொழுதைக் கப்பொழுது மதிசயமா மதுவேகொண்

டெப்பொழுது மதிசயமா யிருப்பரிடா கினிகளே.

(எ)

வேறு.

இருணகைக் கிரைகொடுத் தெழிலுருக் கொடுசகத்

துருணசைக் கிடனறுத் தொளிர்வரீயோ கினிகளே

(அ)

மோகவதைப்பரணி.

சுசுநு

பகலுமத் தழுமறப் பரமதத் துவமுறச்
சகலவத் துவமெடுத் தபில்வார்சா தகர்களை.

(சு)

வேறு.

அகிலமு மறவிழிந்த தாளுடையா
ரளவறி வறவுயர்ந்த நீண்முடியாச்
பகலிரு ள்றநிறஞ்செய் மேனியினர்
பலிகொள வுலவுமந்தர் பைரவரே.

(ம)

ஆணிமுடி யளவிறந்து மேவினரா
லணிமலர் பெரிதுவந்து சூடுவர்நீள்
பணிமுடி தரவிழிந்த தாளவர்சேர்
பரிசுற வருள்வர்மந்தர் பைரவரே.

(கக)

கரியினு நிறனிருண்ட பேய்தொழுவே
கருணையி னிரவியிந்து தாரகைவா
ளெரியொளி கெடவிலங்கு பேரொளியா
யிலகுற வருள்வர்மந்தர் பைரவரே.

(கஉ)

கலகலெ னணிசிறந்த பைரவர்நீள்
கலைகளி னொலியடங்க வீவகைபூ
தலகலி கெடவியைந்த கீதமொடே
தமருக விசைவழங்கி யாடுவரே.

(கங)

பழகிய வுடலமிந்தி யாதியினர்
பணியற மதிவழங்கு நா தார்கள்பே

ரமுகிய கருணைகண்டு நீள் விழியா
லருவிகள் விடுவாரின்று சாதகரே.

(கச)

வேறு.

அகிலசக மறையும்வகை யளவில்சக மதுநிறைய
வழுதுசெய்துதாம்
பகலிரவு தெரிவதற விலகுமுரு வுடையார்சின்
பைரவர்களே.

(கரு)

எம்மையருள் செய்கென விரந்தவவர் கட்கினிய
பைரவர்கடாந்
தம்மையருள் செய்குதலி னெப்பந்தமை யாளுடைய
தத்துவனையே.

(கக)

ஏறுமயி டன்றலை துணித்தியமன் வென்றசிவ
யோகினிகண்முன்
சீறுமயி டன்றலை துணித்தவொரு தெய்வமயி
லிற்றிகழுவரே.

(கௌ)

வேறு.

சாலவரிதென்று நாலுமறை யாயிரமுகங்க ளானவுயர்
சாகைபலகொண்டு தேடநனி தாரணியுள் வந்து தாமனிதர்
போலவெளிவந்த நாதனிரு பாதமுடி கொண்டு பூமியிடர்
போகவெனநின்றி டாகினிகள் போதமதுவுண்டு பாடுவரே.
நூலமமீர்துண்டு வேகபுல னாகநடநின்று கால்வளைய
நாடிமனவன்கன் மேவுமுயிர் நாசமுறுமந்த காரமதி

மோகவதைப்பரணி.

சுசுள்

யாலம்மிர்துண்டு நாடரிய வாதிபிறைபண்டை நீதியிவை
யாகுமெனவன்பர் காணவினை யாடுவர்கணங்க னாயகரே.

பெலிபீடம்முற்றிற்று.

ஆகநடு.

பேய்.

போதமாம்வடி வுள்ளவாறறு போகமாசுத லின்றியே
பேதமாகிய வாதமேபகர் பேங்களைச்சில பேசுவாம். (க)

வேறு.

நீதிகணபங்க மேநிலை யானவுயிரும்பன் வானிலை, நீரின
தொழுங்கு போன்மதி நேருறவியம்பு வீடிறை, போதிநி
ழலின்க னோதிய போதநெறியென்று வாதிசுள், போரின்
மிகவென்று சீலா போர்வைபுனைகின்ற பேய்சில. (உ)

ஏசுமுளதின் றநேகம தேகமெனநின்றி டாதுட, லேதனள
வின்ப வீடுல கேழின் முடிவென்ற மாறுகள், பேசுமருகன்
ற னூனெறி பேணியுடையின்றி நாடவர், பேயெனவியம்ப
வோர்துடை பீலிகொடுநின்ற பேய்சில. (ங)

நாடுபரனன்றி தீவினை நாகநிரயங்க ளாருயிர், நாசபவபந்த
வீடெனு ஞானமவமென்று மாம்வழி, தேடுபொருள்
கொண்டுநாரியர் சீரடிபொருந்தல் வீடிது, தேவர்குருவின்
றன் வாய்மொழி தேறுமெனநின்ற பேய்சில. (ச)

நாதனறிவென்று மாமறை நாலின்முடிவெங்கு மோதிய
 ஞானநெறிகண்டும் வீடுற நாளுநினைவின்றி நீள்வினை
 வேதநெறியென்று மீள்வறு வீடுபிறிதின்றி வானக
 மேவுமிதுவென்று நாடொறும் வேள்விசெயநின்ற பேய்
 சில. (ந)

ஆனவுடலிந்தி யாதிக ளாகுமெனபுந்தி மானக
 மாருபிர்கள்பந்த வீடுக ளாதியிறையென்ற போதமும்
 வானமுதலைந் துபூதமு மாகர்முதல்வந்த யோனியும்
 வாழுமயனண்ட கூடமு மாயையென நின்றபேய்சில. (சு)

ஆழிவளைகண்ட தேகுறி யாகவிழிகின்ற சாதிக
 ளானுமவருண்ட சேடம தார்வமுடனுண்டும் வேறில
 னாழியுலகுண்ட கோன்முழு தாகுமெனுமின்ப மார்குரு
 கூரன்மொழிகண்டும் வேறுற வோதிமயல்கொண்ட. பேய்
 [சில (எ)]

நாதனருள்சண்பை யான்மறை ஞானமுனிபண்டு பாடிய
 நாலுமறையந்த நீதியை நாடினொருகிஞ்சின் மானிகழ்
 பேதமதுகண்ட போததி பீதியெனநின்ற தாமொரு
 பேறுமிழவுங்கொ ளாமிகு பேதமறைகின்ற பேய்சில. (அ)

ஆதிமறையந்த நீதியை யாயவறிகின்ற போன்முன
 மாயவறிவின்மை யால்வரு மாகதிசைநின் றனேகமு
 மோதுபாடுஒன்று வீடுறு மியோகதிசையின்க ணேகமு
 மோதிமறையெங்கள் பாலவி ரோதமெனநின்ற பேய்சில.

மோகவதைப்பரணி

சசக

ஆழியுலகங்கள் வீடுற வாரணம்விளங்க வேர்திய
வா தியிறைசந்தர மௌலிபை யாடலதுகண்ட கோமளம்
வாழிசுகதண்ட நாயகி வாழி ரெபனவிற்ப மாமகிழ்
வாசநறவுண்டு தாமதி மாறிவிழுகின்ற பேய்சில. (௦)

மேலிரவியிந்து சேய்புதன் விபாழன்வெளிமந்த நீரறு
மேடமுதல்வந்த ராசியை வேறுபடலின்றி நாளெழு
நாலில்வருகின்ற வாறுக னூசநிகழ்சிந்த னாதிக
னூடியறைகின்ற சோதிட நாளுமறைகின்ற பேய்சில. (௦௧)

வேறு.

முனிக்கண மௌமனிதர் பந்தமுற வீடுபெற
மூலமிது வென்றுபகரு
மனக்கடவு ளானசெழு மதியொழிய வேறுபா
வத்துவில தென்றசிலபேய். (௦௨)

விண்ணவ னியாவையும் விளங்குவது மற்றவ
னெழுந்தருளின் மேவுமுயிரின்
கண்ணவ னலாதுபிறி தில்லைகதி ரோனலது
கடவுளில தென்றசிலபேய். (௦௩)

மாலய னுருத்திரன் மகேசுரர் சதாசிவரு
மற்றுமுள தேவருமௌங்

சுருய்

மோகவதைப்பரணி.

காலவச ராயழித லா'லழிவி லாமலுள
காலமிறை யென்றசிலபேய்.

(௨௪)

யாவருல கத்துவினை வெல்லவுரி யாரமரர்
யாவரு மிறைஞ்சுமொ ருமுத்
தேவரு மொழித்திலர்கள் செப்தவினை யன்றியொரு
தெய்வமில் தென்றசிலபேய்.

(௨௫)

அந்தர மியங்குநரும் வருவாரி யாஸிபர
வாதிகளு மஞ்சமுலகு
மந்திர வசத்திறைவ ரென்பதுவு மற்றதனை
பென்றுமய லுற்றசிலபேய்.

(௨௬)

முத்திதர வோதுமிரு முச்சமய நூலுமறை
நாலுமுழு துந்தருவதாஞ்
சத்திதரு மந்திரமு மெப்பொருளு மாகுவது
சத்தமென நின்றசிலபேய்.

(௨௭)

வேறு.

வழுத்தித் தற்பசி யாற்கவி பாடுநர்
வழுச்சொற் சொற்றறி யார்த்தன மோதுதற்
கெழுத்துச் சொற்பொரு ளியாப்பலங் காரமென்
றிவற்றைக் கற்றிறு மாப்புறும் பேய்சில.

(௨௮)

படித்துப் பற்பல தூல்களுந் தாழுறு
பசிக்குக் குத்திர ராயிரந் தார்கையிற்
பிடித்துப் பிச்சையி டாசகம் போயவை
பிதற்றிப் பயக்கமு னாவரும் பேய்கில.

(௧௯)

வேறு.

ஊழைக் கழியச் சிலகா லமிருந்
ஊண்ணக் கருதாற் றுடலத் துளவங்
கூழைக் குமிழிட் டெழுகந் ததனைக்
கும்பித் துவிடுஞ் சிலக ளிகளே.

(௨௦)

கடவா ளரினோ முகம்வீ ரமலர்க்
கமலம் மயில்பத் திரசோத் திககுக்
குடவா தனமென் றிருநைக யொடுகால்
கோணப் பழகுஞ் சிலக ளிகளே.

(௨௧)

தீதர் மலமென் றுணரா துடலைச்
சேமிப் பவைதா னதினா வலசிக்
கோதா மலமும் மெனநல் லறிவேரார்
கூழத் திரியுஞ் சிலக ளிகளே.

(௨௨)

மூலந் திகழங் கியுருக் கவிழு
மூடிசே ரமிர்தத் துளிமுத் தொருசெங்

கோலந் திகழ்தந் துவினுற் றநெனக்
கோள்கொண் டயருஞ் சிலக ளிகளே.

(உ௩)

தோயத் துலவச் சுடுவெங் கனலிற்
ரோயச் சுர்ச்சா திகள்போ கிபவா
காயத் துலவக் காயத் தைவிடக்
காயத் திலுறக் கற்குஞ் சிலபேய்.

(உ௪)

ஆடம் பரமா மறுமைத் துணைபா
மரணைத் தமகத் தொழியப் புறனே
வேடம் பலகொண் டெடித் துழலும்
வேதா ளகணங் கள்விதம் பலவே.

(உ௫)

வேறு.

கடிய வர்ய வினைபல கத்துவ
கொடிய வாயன கொள்ளிவாய்ப் பேய்களே.

(உ௬)

ஆ ராகுக.

தொழில்.

ஏது கோடி யளவென்றிப் பேய்களுக்
கோது கோமிவற் றின்செய லோதுவாம்.

(௭)

வேறு.

அமையக்கற் பதுவிட்டுச் சிலதர்க்கித் தமையாச்
சமையக்கத் ததுகத்தித் தலைமுட்டிக் கொளுமே.

(௮)

- பொருதர்க்கப் பரபட்சச் சமயத்தைப் பொரவே
விருதிட்டுப் பொருதிட்டுத் தனைமெச்சிக் கொளுமே (ங)
சயமுற்றப் பொருண்முற்றத் தமிழிட்டுச் சொலவா
ரியமிட்டுச் சொலவொட்டொட் டெனவட்டித் திடுமே (ச)
சொனவத்தத் தினைமுட்டத் தொடர்க்கெட் டிளையான்
வினவத்தட் டிலதைக்கத் தெனவெட்கிச் சொலுமே (ரு)
உனதர்க்கப் பொருள்பத்தெட் டெதட்டிப் படியே
யெனதர்க்கப் பொருளிற்றட் டிலமுத்திக் கெனுமே. (க)
பரிசுத்தப் பொருளெத்தத் துவரித்தத் துவமே
துரிசுற்றுக் கெடுமித்தைத் துணிசித்தத் தெனுமே. (எ)
தலைபிற்சொற் கடையிற்சொற் பொருளொக்கத் தழுவா
மலைபச்சொற் கெட * வத்தத் தினசொற்கட் டிடுமே.
துணிவுற்றத் துவிதத்தைத் துவிதத்தைச் சொலவே
பணிவுற்றுத் தணிவற்றிப் படிதுக்கப் படுமே. (க)
குருதர்க்கத் தினில்வெற்றிக் கொடியிட்டுக் கொளுமே
யொருதர்க்கக் கழுதைச்சொற் ரொருதர்க்கக் கழுதே.
தெரிசித்துப் பரிசுத்தப் பொருள்சித்தத் துதவா
தெரிசித்தத் தொடுதர்க்கித் திடுமற்றிப் படியே. (கடு)

வேறு.

அறவுரைக ளவையெனவு மிவையெனவு மலகையுட்
னலகையி சுவிற்

சுருசு

மோகவதைப்பரணி.

செறவுரைசெய் பலகலையி னெலியி னுயர் ககனமுடி-
செவிடுபடுமே.

(கஉ)

ஆ. ஈ. எ. டு)

தொழின் முற்றிற்று.

உவமை.

கன்றின வுளத்தொடு களத்தினி னரம்புகள்
பரம்பவமையர்

தொன்றிலுரை யொன்றுரைசெ யாதகலை யோதல
கை யொப்புரைசெய்வாம், (க)

வேறு.

நன்னலத்தபா ஞானநிற்கவினை
நல்லறப்பயனை நச்சுபேய்
கன்னலைக்கழிய விட்டதற்றகழி
கோதுகொள்பவர் கடுக்குமே. (உ)

உட்கிடந்தமல னெழிவுறு துபுனல்
கொண்டிடம்புகழு வற்றபேய்
மட்குடந்தனின் மலத்தைவைத்தது
புறந்துடைப்பவனை மாலுமே. (ஈ)

அறங்கொணஞ்சொழிய வலகை யன்பிடுகொடு
கட்டுகின்றவழ கார்மடம்

மோகவதைப்பரணி.

சுருதி

புறங்கொள்செஞ்சடை யகங்கொள் காமவெரி
போதருந்தகைமை போலுமே. (ச)

தன்னினுன்றிய நின்றமான்மவை
கொண்டுதன்னதுரு நாடுபே
யுன்னினுலுவமை பாதவங்கொடெரி
பாவகற்சுடுத லொக்குமே. (ரு)

துதித்தலென்குருவும் யாமுமேமாரறிவ
தரகுமென்றுவினை சூழுவே
மதித்தபேயுதவு நன்றிகொன்றவள
வற்றபாதகனை மாணுமே. (சு)

கள்ளையுண்டுமுன் புள்ளபோதமு
மிழந்திடுங்கழுது கையின்முன்
புள்ளதுங்கெட வவாவினாலிரத
வாதமுதபவ னொக்குமே. (எ)

அருந்தலும்புணர்வு மாதரித்துழலு
மலகைவலையரிடு கண்ணியிற்
பருந்தின்வாயரவின் மண்டுகங்கொள்சிறு
பறவை நுகர்நறவை யொக்குமே. (அ)

பந்தமுத்திபெற வெருவரின்றிவரு
பவமறுக்கமுயல் வுற்றபேய்

மோகவதைப்பரணி.

சுருதி

புறங்கொள்செஞ்சடை யகங்கொள் காமவெரி
போதருந்தகைமை போலுமே. (ச)

தன்னினுன்றிய நின்றமான்மவை
கொண்டுதன்ன துரு நாடுபே
யுன்னினுலுவமை பாதவங்கொடெரி
பாவகற்சுடுத லொக்குமே. (ரு)

துதித்தலென் குருவும் யாமுமேமாரறிவ
தரகுமென்றுவினை சூழுவே
மதித்தபேயுதவு நன்றிகொன்றவள
வற்றபாதகனை மாணுமே. (சு)

கள்ளையுண்டுமுன் புள்ளபோதமு
மிழந்திடுங்கழுது கையின்முன்
புள்ள தூங்கெட வவாவினாலிரத
வாதமுதபவ னொக்குமே. (எ)

அருந்தலும்புணர்வு மாதரித்துழலு
மலகைவலையரிடு கண்ணியிற்
பருந்தின்வாயரவின் மண்டுகங்கொள்சிறு
பறவை நுகர்நறவை யொக்குமே. (அ)

பந்தமுத்திபெற வெருவரின்றிவரு
பவமறுக்கமுயல் வுற்றபேய்

பேத மன்னுபூ தங்களின் பெருமைபார் சொல்லும்
பூத மைந்தையும் பெற்றது மவற்றிதோர் பூதம். (கௌ)
ஓத வெல்லையுண் டாதலி னுய்ந்தில வலகை
போத மெல்லையி லாமையின் மெலிந்தன பூதம். (ஆ) ஊ நகக

விச்சை.

எக்க ணங்களு மெத்துதி யுங்கொடு
தொக்க ணங்கினைச் சூழ்ந்தடிபோற்றவே. (க)

உம்ப ராதிப ராமும்பர் கைதொழ
வெம்பி ராட்டி யிருந்தரு ளெல்லையில். (உ)

விச்சை யாவையுங் கற்றவிச்சாதர
னிச்சை யாம்பர விச்சையை நெஞ்சிலே. (ஈ)

ஆய காலமி துவென வங்கொரு
பேயை வா வென்று பேய்த்தனம் போக்கவே, (ச)

வேறு.

ஆணுடன்பெணலி யாயுடம்புக
ளநந்தமாயதனி லொன்றினெண்
சாணுடம்பினள வாவிருந்தநின்
றன்மைபாரதனி னன்மைபார். (ரு)

மடக்குமாறுமிகும் வானவர்க்குமரி
தாயறக்கடிய வாயுவிற்

கடக்குமாமன னடங்கல்பாரஃ
தடங்கிநின்றதொரு கருமைபார்.

(க)

புக்கபூமிதெரி யாதவாறுமுன்
னின் கணின் றபுரை யொன்றிலா
மிக்கபேரிரு ளொளிக்களு னநல்
விளக்குவந்துகண் விழித்தல்பார்.

(எ)

விழித்தியாவையும் விழித்திமைத்துல
கமைத்தளித்தகில மீளவு
மழித்துழுவர்களு மாகிநின்றவது
வாதல்பாரதுவ லாழைபார்.

(அ)

இட்டதீபமு மிலங்குமெப்பொருளு
மெண்ணும்யாவைகளு மின்றியே
விட்டதீயென விளங்குமாறுமற
விட்டிருந்தவொரு விரகுபார்

(க)

களிக்கயாவையு மிறந்ததென்றலு
மிறந்ததோர்கரிய கங்குல்போ
யொளிக்கயாவையு முணர்ந்துநின்றபா
மானவொண்கதி ருதித்தல்பார்.

(உ)

எண்ணவாருமிசை யாதவண்டசத
கோடி-யுந்தரமு னேதுவாம்

மோகவதைப்பரணி

சடுக

விண்ணையார்திவரு பூதமைந்தினையும்
விழியினானது விழுங்கல்பார்.

(கக)

காட்சியாவுமொரு கண்ணதானபடி
பார்கவின்தெற வினந்ததோர்
மாட்சிபார்வசன மானகோசர
மலர்க்கையுற்றமணி யாதல்பார்.

(௧௨)

மறப்புமின்றியொர் நினைப்புமின்றிமலர்
வதுவுமின்றிமலர் வற்றதோ
நிறப்புமின்றிக நின்றியிப்பொரு
ளிருத்தல்பாசென வியம்பவே.

(கங)

அலகையாயுழலு மென்னையேயுள
வனந்தவின்பவறி வாக்கின
யுலகையார்தமி னெருத்தனமென
வுனைக்கருத்தினி னினைப்பதே.

(கச)

முன்னையானெனது கண்டிலென்மொழி
யிறந்தவின்பவறி வாயினே
னென்னையானினி வியம்புமாறென
விறஞ்சிநின்றவனை யேத்தியே.

(கரு)

இந்தவிச்சையுல கத்திலியாருள
ரெனக்குநின்றிரு வுளத்தினால்

வந்தவிச்சையென வவனுநாயகி
மலர்ப்பதங்களில் வணங்கவே.

(கக)

அன்னையாதாவி னோடவன்றலையி
னம்புயப்பத மளித்துவந்
தென்னையாளிபா விச்சைவல்லவனை
யாவரும்பணிமி னென்னவே

(கௌ) ஆக உராய்.

பேயிரங்கல்.

விச்சைகண்டவர்க டொழுதைககண்டில
மிகப்பசித்துவிழி சுழலுவேம்
பிச்சைகொண்டுணவு மிடுகிலார்களிவை
பேய்களென்றிகழ்வு பிபசியே.

(க)

அண்ணலாடியார் கொண்டநல்லவற
வேடமாகுமவை கொண்டியர்
முண்ணலாமென நினைந்துகொண்டன
மறிந்துகொண்டதிவ் வலகமே.

(உ)

எந்நிலங்களும் வளைந்தவேழ்கடலு
மெப்பொருப்புமுள யாவையுந்
தின்னிணும்பருகி னுங்கெடாதுபசி
யென்னருந்தியிது தீருமே.

(ஈ)

வேறு.

தாகமோ கர்தியெலாந் தணிக்குமொரு தனிமருந்திங்
கேகமா முணர்வென்ப ரெங்கள் கணிற் காண்கிலமே. (ச)

அந்தவொரு மருந்தினைப்பெற் றநந்தமா பிரத்தொருவ
ருய்ந்தவருண் டிலையென்ன வோதுவதும் வேதமே. (ரு)

மகனாரப் பெற்றமறை வல்லவரும் பெற்றிலார்
சுகனார்பெற் றனரென்று சொல்லுவதும் வேதமே. (சூ)

அப்படியே யரியபொருள் பெறுமவரா ரலகைகளா
யிப்படியே யிப்படியிற் றிரிகின்ற யாங்களியார். (எ)

கற்றெல்லை யறப்பிதற்றிக் கண்குழிந்து கடைகடொறுஞ்
சற்றல்ல யாம்பசித்துத் தடுமாறுந் தடுமாற்றம் (அ)

மழித்துநீட் டியும்பறித்தும் வற்கலைகள் பலபுனைந்து
மொழித்துங்கோட் டிகள் கொண்ட தெத்தனையா முண்ண
[வே. (கூ)

கருக்கொடுப்போ முங்களைநாங் கழல்கூட்டி யென்றுபோய்க்
குருக்கொடுப்போ மெனிற்கண்டு குதித்தோடிப் போவார்
களே. (ம)

பேசிலோ வல்லவாய்ப் பேயென்பர் பேசுதற்குக்
கூசிலோ ஆமனெனக் கொச்சையெனக் கூறுவரே. (கக)

துதிப்பாரைத் துதிப்பதுவுந் துதித்தாலுந் தம்மையவ
மதிப்பாரை மதிப்பதுவும் வயிரொருசாண் வளர்த்தற்கே,

மிகையாகும் பகையிதனில் வேறுண்டோ வற்றவரும்
பகையாகப் பண்ணுவதும் பாழ்வயிறே யல்லவே. (க௩)

இந்தவயி றோபெரிய தேழ்கடலோ பெரியதுதான்
வெந்தவயிற் றுள்ளெரியோ வேலையினில் வடவெரியோ
வந்தனைசெய் துனைவாழ்த்த வைத்தருளாய் வயிற்றினெரிக்
கிந்தனந்தே டிச்சுழலப் பண்ணினைநீ யெங்கனையே.

உடலெழுசா னாப்பண்ணி யொருசாணு மொழிப்பதற்குக்
கடலுலகி னுடலமொங் காண்பானைக் காண்கிலமே. (க௪)
பிழைத்தக்காற் பொறுத்தருள்கை பெரியோய்நின் கடன
ன்றோ; யுழைத்தக்கா லடியோங்க னுனக்குறுதி யுரைத்
தருளே. (க௫) ஆ ௨௨௫.

வேறு-கனவு.

எனவிளைப்பெ லாம்விளம்ப யிரவுகண்ட தொருகனா
நனவெனத் திகழ்ந்ததென்ன வொன்றுநின்று நவிலுமே.
இமைத்ததோர்க ணில்லையோவொ ரெல்லையற்ற வல்லையிட்
டமைத்தவோர் மகாந்தகார நின்றியா னழுங்கவே (௨)
விட்டிலங்கு தீபமேற் றிசைக்கணை விளங்கவோர்
மட்டலங்கன் மார்பினு னொருத்தன்வந் திருக்கவே. (௩)
எல்லையற்ற வன்பதம் பணிந்தியா னிறைஞ்சவே
தொல்லையுற்ற வன்பொன்னை யாளவென்று சொல்லவே. (௪)
புலன்களிப்ப வந்தசெய்ய பொற்பதங்க ளன்றியே
நலன்களிப்ப தென்னையென்று நான்மிகக் களிக்கவே (௫)

தேனுமிக்க பாலுமென்ன நின்றிதித்தி யாவென்முன்
மோனமுத்தை தன்னிலே யிருக்கவந்த மூர்த்தியே. (க)

மெய்யென நலத்தொடே விழித்ததென் கணிப்பய
னையைநாடி யருளுகென்ன வறியவோது மன்னையே (எ)

அந்தகார மோர்கனின்னை யானவந் திருந்தவ
னெந்தைகார ணன்ப்ரகாச ஞான மிட்டதீபமே (அ)

மோனமா யிருந்ததன்மை மொழியிறந்த விற்பமெய்ஞ்
ஞானமா யிருந்தவேறி லாததன்மை நாடவே. (க)

மேற்றிசைக்கண் வானவர்க்கு மேலனாத லாலுடன்
போற்றிசைக்கு மன்பர்பாத முற்றபுண்ணி யத்தோ: (டு)

கருத்தினு டொணாதவெந்தை கண்ணினுட மண்ணின்மே
லொருத்தனாகி வந்தளிப்ப னென்றுவேத மோதுமே. (கக)

வேறு.

மாண மும்பிறப் பும்மறு மாமணி
காண மெல்லாங் கடந்த கடவுளே. (கஉ)

வினவி வந்துநீர் வேண்டிய தேதருங்
கனவு முந்துருக் காரிய மில்லையே. (கங)

என்ன வன்னை யிறைவி மறையெலாஞ்
சொன்ன வன்பிற வானென்று சொல்லுமே. (கச)

விண்மு தற்பொரு ளெல்லாம் விளைப்பவன்
கண்மு தற்புலன் காண்டற் கரியனே (கரு)

முந்தை மூவர்க்கு மூலமு னிவர்தஞ்

சிந்தை யானுந் தெரிதற் கரியனே.

(கக)

வரவு போக்கற்ற வான்பொரு ளென்றுமுன்

பரவு மாமறை யெல்லாம் பகருமே.

(கௌ)

முடிவு மாதியு மற்ற முழுமுதல்

வடிவ மாகி வரும்படி யெங்ஙனே.

(கஅ)

சொல்லு கோலஞ் சுருதிவி ருத்தமோ

வல்ல வோவென வன்னை யருளுமே.

(ககூ)

அருவ னாகிலு மன்பர்க் குருவனாய்

வருவ னென்றது மாமறை காணுமே.

(உ.௦)

பத்தி யாம்வலை யிற்படும் பார்மிசை

புத்தி யாலறி யொண்ணாப் புராணனே.

(உக)

தேவி யிப்படிக்கூறத்தி ருவருள்

பாவி யேற்கில தென்றுப தைக்கவே.

(உஉ)

ஆ. உசள.

சசிவன்னபோதம்.

அலகை யச்ச மறவக வர்ன்களு

மூலகின் முத்திபெ றும்பரி சோதுவாம்.

(க)

புணர்ந்த பர்வமெ லாம்பரி பூரண

முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

(உ)

வேறு.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற
வுயர்வீ டிவன்சொல் வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கை யதுகேளு முன்னை
யிதிகாச மொன்றுசொலவே. (௩)

தந்தாப மற்ற பானேவல் செய்த
வவனுற்ற பேறுதனைமுன்
செந்தா மரைக்கண் முதல்வர்க்கெம் மண்ண
றிருவாய் மலர்ந்ததிதுவே. (௪)

உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்ற வெய்ய வினையே புரிந்த
சசிவன்ன னெய்துகதையே. (௫)

வேறு.

எமம் புகுவா நுளபா தகரா
மியாவர்க் குளுமிக் கவனா குமிவ
னாமம் புகல்வார் குலமும் மெரிவாய்
நாகம் புகுமா றுநடந் தனனே. (௬)

மலமே வியதி வினையின் வலியால்
மகிழும் பர்பதத் திலிருந் தவிவன்

குலமே வியதென் புலவா ணர்களுங்
கொடிதா நாகங் குடியே றினரே.

(ஏ)

மிகமே வியபுண் ணியபா வமெனும்
வினையின் பயன்மே லொருகா லமுற
திகமே வருமென் பதனா லுளனோ
யெல்லா மிவனைச் செறவெய் தினவே.

(அ)

தன்புத் திரனே யம்விடா மையினுற்
றவறுற் றவிவற் பெறுதந் தையுளந்
துன்புற் றினியென் னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர் வகையென் றுகழன் றனனே.

(க)

ஒன்றா லும்வினைத் துயர்துய்ப் பதலா
லொழிவிக் குமுபா யமுனக் கிலதே
யென்றா லுமறிந் தவனன் புவிடா
திவனைக் கொடுமுன் றனனெங் கணுமே.

(ஈ)

ஒருமா தவன்மற் றிவன்வே தனைகண்
டொழிவற் றுளவொன் றையுளத் துணரும்
பரமா கியஞா னிகள்கண் ணுறலே
பரமௌ டதமென் றுபகர்ந் தனனே.

(ஊ)

தானந் தமிழா ததனைத் தருவான்
சத்தீச் சரமென் லுமிடந் தனில்வாழ்

மோகவதைப்பரணி.

சுசுஎ

மானந் திபரா யணனென் பவனின்
மைந்தர்க் குறுநோய்க் குமருந்தெனவே. (௧௨)

முடியா வுபதே சமிதென் றவனு
முனிவன் பதமெய் திமொழிந் தன்னிக்
கொடியான் வெருவா துகுயிற் றியநோய்
கூறற் கரிதா யகொடுந் தொழிலே. [௧௩]

ஈங்குன் றிருமுன் பகரும் படியோ
விவனெய் தியதீ வினையென் னவெலா
நீங்கும் படிதன் னனுபூ தியினு
னிகழும் விழிவைத் தன்னின் மலனே. (௧௪)

கணியா தபவக் கடுவா னதிருக்
கணவைத் தலும்விட் டனகா துகடும்
பிணியா வைபுநல்ல பிதா விறைதாள்
பேணிப் பணியென் றுபெயர்ந் தனனே. (௧௫)

இடனே முதலா கவுவந் திறையோ
னேவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநா
ளுடனே யிவனே திருமே னிதனக்
குரியா னெனவுற் றனனும் பனொடே (௧௬)

நன்ற முனிதாள் வழிபா டதனா
னா விதமா னபிறப் பினைவிட்

டொன்றா கியவீ டெனருத் தமர்கட்
குளசா தனநா லுமுதித் தனவே.

(௧௭)

முனிவன் றிருமுன் புளதன் குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ் சலிகுஞ் சியதாய்ப்
பனிவந் திருகண் கள்பதங் களிலே
பலகால் வலம்வந் துபணிந் தனனே.

(௧௮)

அருளே வடிவா கியமா முனிதா
னறியா தவர்போ லவமுங் கலுறும்
பொருளே தெனமைந் தனடுங் கினனிப்
பொல்லா தபவப் புணரிக் கெனவே.

(௧௯)

வெருவும் பிறவிக் கடல்வித் தரமுன்
வேதா கமகீ தைவிளம் புமதைக்
குருவுந் தனதன் பன்மனத் தளவிற்
கொளுமா றுதொகுத் திதுகூ றிடுமே.

(௨௦)

வேறு

மரண பவங்களான புனலை யுடையது
மதியை விழுங்குகாம வரவு பெரியது
கரண வெரழுங்கறது விடய விரைநுகர்
கணமொ டியங்குமீன மிகவு முகள்வதே.

(௨௧)

பெருமித மென்றுகூறு பெருமை யுடையது
பிணிகளெ னுங்கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிட ரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்சராஜ மகர முறைவதே. (௨௨)

அளவி லகந்தை யாமை யபரிமிதமுள
வவாவெ னிறைந்தவாழ மறிய வரியது
களவு நெருங்குபாரு மலையு முடையது
கல்க விடங்கண்மேவு கிருமி நெனிவதே. (௨௩)

துகளெ னு நன்கலாத நுரைத் தருவது
துறவினி னின்பமான கரையை விடவகன்
மகளிரெ னுந்தவாத வலிய சுழியது
மறலியு மஞ்சகோப வடவை யெரிவதே. (௨௪)

வெருவரு கின்றபோக முதலை யுடையது
விவித மனந்தமான துறையு மறிபவ
ரொருவர் கடந்துபோக விரகி லெழுபவ
வுததி விளம்பயாவ ருலகி னறிஞரே. (௨௫)

பொறிவழி சென்றுமீளு மவல மதிகொடு
பொருசம யங்களாறு மறியவி முமதி
லறிவழி வென்றிலாத பொருள தெனவுள
வனுபவ வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரே. (௨௬)

புணரி கடந்துபோக விரகி ஸெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறு முன
முணர்வெனும் வங்கமேறு மறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கிநாத னுவகை யருளவே, (௨௭)

வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதுவரு பவமா
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. (௨௮)
பாவறிவு மபாவறி வெனவுமிரு பரிசாத்
திரவறிவை யறியுமவர் மொழிவர்தெளி வறவே. (௨௯)
அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில கலையு
முபரமம தறவுதவு முணர்வுடா வுணர்வே. (௩௦)
ஆகமவி தங்களறி வாரபா மறிவார்
யோகமொ டிறங்குமவ ரோபா முணர்ந்தோர். (௩௧)
புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு ளனைத்தின்
பிராணனறி யாதுள விடத்திவை பிதற்றே. (௩௨)
இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளதா
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. (௩௩)
நனி லுக்கலை யறுபத்து நாலுமுணர் வாரும்
பவலபம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. (௩௪)
ஆகவறி வாளாறி வாரிவை யனைத்து
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. (௩௫)

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனு

மெய்யறிவி லாதவர்கள் வீடது பெறுகே. (௩௬)

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்

தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. (௩௭)

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு

மீசனையும் வேறதற் வறிவதறி வெனவே. (௩௮)

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு

யானெனு மருத்தமுள தோவருளு கெனவே ()

வேறு.

எனதாடை பொன்பு மகன்றையல் பாய்மா

விபங்கண் முகங்கால்கை மெய்யென்ன வென்றுந்

தனதா யுரைப்பான் வகுத்திந்த ஆனைத்

தானென் றயார்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே. (௪௦)

தாளாக ஆராழி யாவெந்நில் வீணை

தண்டாக வன்மார்பு தட்டாக மொட்டா

நாளா மலர்ச்சென்னி கூந்தற் கொடித்தேர்

நாணாளு முர்வானில் வேறுக நாடே. (௪௧)

கடக்குஞ் சரம்பண்ணி யுண்ணின் ரெருத்தன்

கைபாத கன்னங்கள் மெய்போ லியக்குங்

கிடக்குந் நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புங்

கிடக்கும் மொருத்தன் னடத்தா விடத்தே. (௪௨)

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடம்பாகு

மொருகூறு ம்னமாகு முண்டற்ற வன்ன

மிருகூறு நீயாகி நொருகூறு நீயா
மிழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்ட வுடலே. (சஉ)

கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சடக்கை
கிட்டப் பொருதே யிருந்தார் முனிந்தார்
தளரா துறுப்பொன்று முயிர்போக வன்றே
தழற்பள்ளி மீதே துயின்றார் சகித்தே. (சச)

நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகா
னிமிர்க்கும் முடக்கும் மிவன்செய்யு மெல்லாந்
தொழிற்பால வாமற்றிவ் வுடலஞ்செய் தொழிலுஞ்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே. (சடு)

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே
யாறாவிவ் ஆனாகநா னென்ன லாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூழ்வ் வகையே
செடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே. ( )

நிலனாகும் வற்பென்ற நெகிழ்கின்ற நீரா
நெருப்பா மிதிற்குட்ட வெல்லாமு மனிலஞ்
சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ்
சடமான வைம்பூத வருவங்க டாமே. (சஎ)

விழியைப்பு மாநென்னில் ரவியாதி யாலே
விளங்கின்ற தல்லால் விளங்காமை யாலே
யொழியப்படுங்கன்ன முதனாலு முன்ற
னுருக்கண்ட கண்டன்கை யொப்பங்க வுன்னே. (சஅ)

வேறு.

அழலுண்பொருள் களிநுண்பவை முக்கூறதின்
 றணிபென்பு நடுக்கூறது மச்சைக்கணி யாகு [முற்கூ
 மெழில் கொண்ட சுடைக்கூறது வாச்சாயெழு மென்
 யெழினுன்மறை யந்தங்க ளிசைக்கின்றன வாமே[தே
 உண்ணும்புனன் முக்கூறதின் முற்கூறுவர் நீரா
 முகிரந்நடு விற்கூறு கடைக்கூறு பிராண
 னெண்ணும்மிதி லிருகூறவை நீயாயிடி னன்னேரு
 விறுகின்ற பிராணன்னது நீயாகுவை யிசையே. (ரு)

வேறு.

பிராணனு மல்லதுஞ்சி னுணர்வின்மை யாலஃ
 துணரும் புலன்களொழிவாற்
 பிராணன தென்னின்மன்னை யொழியாது சேனை
 நகர்கூழ் வலஞ்செய் பொழுதே. (ருக)

கரண மொடுங்கவாயு நிகழ்வென்கொ லென்னி
 னுடல்காவ லாகுமலதேன்
 மரண மடைந்ததென்று தமர்கூட்டி டர்முன்
 வளைவாலின் ஞாளிகொளுமே. (ருஉ)

இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத்தி லொன்றி
 தெனலாவி தென்னதெனலான்
 மனமுன மன்னமென்ற வதனாலு மல்ல
 மதியல்ல வந்தவகையே. (ருங)

வேறு.

இடரின் புளதாய் கிலையற் றறிவற்
 றெண்ணுங் கரணங் களிலா யெவரு
 மடரும் பிறவிக் கடியென் றுணரு
 மாங்கா ரமுநீ யலவென் றறியே.

(ருச)

ஐயப் படலோர் பொருணிச் சயமா
 யறியப் படல்யா னெனதென் றுமதஞ்
 செய்பப் படல்செய் வதுசிந் தனையாஞ்
 சித்தம் மதுவன் றெனநீ தெளியே.

(ருரு)

முன்னு கவுடம் பதுசித் தமதே
 முடிவா கமொழிந் தபொருட் டிறடான்
 நின்னு கிலநீ யறியும் பொருளாய்
 நிகழ்கின் றதனா லெனநின் மலனே.

(ருசு)

உன்னு லறியப் படும்பா வையுமுன்
 னுருவன் றெனவோ தினையொக் குமெனக்
 கென்னு லறியா தொழியும் பொருளோ
 யானா சுவதென் றனெனன் றலுமே.

(ருஎ)

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்
 தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிந்
 நெறியாற் நிகழ்நான் மறையந் தமெலா
 நீயன் றெனவோ துநிரந் தரமே.

(ருஅ)

அறியும் பொருளன் றறியாப் பொருளன்
 றறிவா கியநீ யெனுமப் பொருடான்

மோகவதைப்பரணி.

சுஎரு

பொறியின் வழிநின் றறியும் பொருளோ
போதக் கண்விழித் தறியும் பொருளே.

(ருக)

வேதப் பொருடா னிதுவே றுசொலும்
வினையா-வையுமன் றொருவே றுமீலாப்
போதப் பொருளந் தமறைக் கணியாம்
புனிதப் பொருடத் வமசிப் பொருளே.

(கடு)

வேறு.

நீமலமாம்பர மதுவெனும்பொரு ணீயெனும்பொருள்
சீவனே, யமலமான விரண்டயிக்கிய மசிபதப்பொரு ளா
வதே.

(கக)

அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர் பின்னிலை
யிருமையான விரண்ட யிக்கிய மெய்துமாறெவ னென்ன
வே.

(கஉ)

உபாதிபால்வரு பேதமேயிவர் பேதமன்றுரு வுயிரினின்
கபாதிபாமுடல் போலிறைக்குள காரணாதிகள் கடியமே.
நசன்முற்றறி வான்வியாபி யெவைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிரு பாதிபாவனை காரணாதிக ளாவதே.

(கச)

நீதியானிரு பாதிநீக்கிட நீயெனச்சொல் பதத்தினு
மாதியாகிய தற்பதத்து மசுத்த சுத்த முரைத்துமே.

(கரு)

ஆகமுன்றிக மேமுநானென றொம்பதத்தி னசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானென றொம்பதப்பொருள் சுத்த
மே.

(ககூ)

அகிலகாரண மாதிரானென றற்பதத்தி லசுத்தமே
 சகலகாரண சான்றுநானென றற்பதப்பொருள் சுத்தமே
 செறிந்தகாரண காரியங்கள் சிதைந்துமே லுறு சித்ததா
 யறிந்தவாதனை தானுமற்றதவ் வசிபதப்பொரு ளாவதே.
 அசுத்தமாகிய விருபதத்தினு முக்கியப்பொரு ளாகுமே
 விசுத்தமர்ன விலக்கியப்பொரு ளென்றுசொல்லுவர் விமல
 ரே. (சுசு)

முரண்டசீவ பாங்கடம்முடன் முக்கியப்பொரு ளாவதே
 யிரண்டின்வேற்று சிற்சொருப மிலக்கியப்பொரு ளாவதே
 ஊக்கியப்பா சீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு மிலக்கண
 வாக்கியப்படி நீக்கினாலொரு வத்துவேபா வத்துவே- (எக)
 ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மென வுணர்வு
 ளோர், தேரிலக்கண திரிவிதத்தி னிசைப்பர்மற்ற தியம்
 புவாம். (எஉ)

மஞ்சுகூப்பிடு தென்றல்போலவும் வடபகீரதி யுள்ளதே
 விஞ்சுகோஷம் தென்றல்போலவும் விட்டலக்கண யாவ
 தே. (எங)

சிவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெப்புதல் போல
 வே, கவலையின்றி விடாதலக்கண யென்றுநீகொள் கருத்
 தினே. (எச)

மேவும்விட்டு விடாதலக்கண மெய்ம்மையாதெனி லந்க
 வித், தேவதத்த னெனும்பொருட்படி சிந்தைசெய்திடு தீர
 வே. (எடு)

விட்டலக்கணை தனையும்விட்டு விடாதலக்கணை தனையும்
விட்டுவிட்டு விடாதலக்கணை யால்விளங்கு விளங்கவே. ()

போதுமேவிய தேசம்விட்டொரு புருடனைக்கொளுமாறு
போ, லோதுமீருடல் கண்டுவிட்டதி னுண்மைகாண வுணர்
ந்திடே. (எஎ)

வேறு.

பிரியர் வுபிர்கா ரியமா முடலும்
பிரமத் துறுகா ரணமா முடலுங்
கரியா கியவா தனையும் கழியக்
காட்டும் படிகண் டுகொள்கண் ணுறவே. (எஅ)

கரணத் திரணிற் பினுமப் பொருளைக்
காணக் கிடையா தவைகை யறவே
மரணப் படினும் மதுகண் டுகொளும்
வழியில் லையெனும் படிநீ மதியே. (எஆ)

எந்தக் கரணங் களுமே வனனா
விதன்வா தனையால் விடயங் கொளே
யந்தக் கரணங் கள்பொருந் தல்கனா
வவைமாய் தல்கமுத் தியவத் தையதே. (அஅ)

வேறு.

வினவிற்பாத்தையறிவுறுதற் கவத்தைபுலன் வினைமாறியே, நனவிற்புழுத்தினிலை வரினப் பொருட்டிகழு நலனாகவே. (அக)

துவிதத் தவத்தைகளை யறிவுற்ற வத்தூரிய நிலைசீவனையிவிதத்தி னப்புருட னனவுற்ற வத்தூரிய நிலையீசனே

அகிலக் கரிப்பரம தூரியப் பொருட்டுரிய மதுவாகையே புகலுற்ற தத்வமசி யெனுமுப் பதத்தின்முடி பொருளாவதே. (அங)

நிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை நிதிசூறவே யநிலப் பொருட்பெறுத லருமைத் தெனக்கழறி யடிவீழவே. (அச)

தமரக் கலைக்களவு தெரிவற்ற தற்பொருள தனையீசுவா னமார்க் களப்பரிய பதநற் புனற்கொடுசெய் தபிடேகமே.

பவளத்தில் வைத்தவமிர் தினி ன்மிச்சி லிட்டினிய பரிவோடுமா, தவளப்பொ டிக்கவச மெனவிட் டெற்பகைக டலைசாயவே. -(அசு)

உதகத்து டற்பொருளொ டியிர்கைக்கொ டச்சிமிசையொருபோதோடே

பதகத்த லத்தைவிட விருகைத்த லத்தொடிரு பதமேவியே. (அஎ)

மோகவதைப்பராணி.

சுளக்

ஒழியப்பு லக்கணுப நிததப்பொ ருட்டெரிய

வுளஞானமாம்

விழியைக்கொடுத்துமொழி யெனமுப்ப தப்பொருளும்

வெளியாகவே.

(அஅ)

நனைவத்து வக்கிமுடி துரியத்தை முற்றவிறை

நவின் தியே

மனவர்க்க மற்றவனு பவமுற்ற சிற்றகன

வலியோதுமே.

(அக)

புரணமாகவே புறப்புள புலன்களு மந்தக்

கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக் கண்டேன். ()

புரண மாகிய புறப்புள புலன்கெட வந்தக்

கரணம் யாவையும் வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன் ()

மரண மாகிய திசையிது வெனும்படி மனதி

கரணம் யாவையு மிறந்துள சுழுத்தியுங் கண்டேன் (கூஉ)

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறந்திருண் டிருந்த

துஞ்ச லங்குணர் போதமாந் துரியமுங் கண்டேன்.

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற் றனைத்தின்

கரிய தாயிருந் திடம்பர னனவெனக் கண்டேன். (கூச)

புணர்ந்த விச்சகத் தொழித்துணர் போதமாந் தனையே

புணர்ந்த மற்றது பரன்கன வெனும்படி புணர்ந்தேன்

சான்று சாக்கிய மிறந்திடத் தானிருந் தமையுந்
 தோன்று ரூவிடம் பரன்சுமுத் தியதெனத் துணிந்தேன்
 மரித்த தென்றுணர்ந் துரைத்தது மரித்திடந் தனிலே
 தெரித்த போதமே ததுபான் றுரியமாய்த் தெளிந்தேன்
 இறையெ னும்பொருட் டிரியமே யென்னையான் டவனே
 மறையி னந்தநற் பதப்பொரு ணனவென மதித்தேன் (1)
 பண்டை விச்சுவ வாதனைப் பழுதுபோய் முழுதுங்
 கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவதுங் கண்டேன். (கூக)

காட்சி யாவையுங் கண்ணதா யக்கணுங் கரைந்த
 மாட்சி யாகிய வகோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். (கா)

அருந்த வாமறை யந்தமா மகோசரந் தனின்
 யிருந்த வாறறி வித்தவா றெங்ஙன மிசைப்பேன். (காக)

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது வதுவாய்த்
 தம்பி ரானடஞ் செயும்வகை சாற்றுமா றறியேன். (காஉ)

ஆவி யேயடி யேன்செய்கைம் மாறுனக் கென்னெனிற்
 பாவி யேனது தானுநின் னுடையதாம் பண்டே (காங)

ஆவல் செய்தென தாக்கையுள் ளளவுநின் னடிபார்க்
 கேவல் செய்வதே யன்றிமற் றென்றுநா னறியேன் (காச)

இறவி லெப்பத மும்பெற வேண்டிலே னென்றும்
 பிறவி வேண்டுவ னின்றிருப் பணிசெயப் பெறினே. (காரு)

மோகவலதப்பரணி.

சுஅக

வேறு.

என்றுபல கால்விழு மெழுந்தொழு மழும்புரியு
மென்னையினியா
னின்னுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பிடுனாடு
நெஞ்சருகியே.

(நாக)

எட்டினறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ்வு டம்பினா
டனே, வீட்டிலுறை வாணையினி வீடுபெறு மென்பது விளம்
புகிலமே.

(நாள்)

வஞ்சவலி யான்ரகில் வீழ்பிதிர ரந்நரகு பாழ்படமிகா
விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர்க ராகிபர்கண்மேலுலக
மே.

(நாடி)

தேவரு மனித்தரு மிவன்றொழில் வியந்துரை செயப்படு
வதோ, மூவரும் வணங்கிமுடி யாலவன தேவல்செய முந்
துறுவரே.

(நாக)

ஞானியை நரன்சுர னெனாதொழிக ஞாலமுய
நாதனருளான்

மேனியது கொண்டதனை நல்கவரு மென்றறையும் வேதமு
டிவே.

(நாடு) ஆ நடுள.

திருமுடியடைவு.

மூல மான மறைப்படி மூலமே
கோல மான பரிசுகள் கூறுவாம்,

(க)

வேறு.

தன்னாக நல்க வருளே நிறைந்த திருமேனி கொண்டு தன
தாள், முன்னான தேவ ரொருமூவர் சூட விறையா யிருந்த
முதலோன்.

(உ)

மாதுற்ற பாகனெனவந்து வெள்ளி மலைமே லிருந்துமறை
நா, லோதுற்ற ஞான வடிவைத் திகழ்த்தி யுலகைப்பு ரந்த
வரவோன்.

(ங)

ஆலத்தி நீழ லறநல்கி ஞான
வநுபூதி யாகவழியா
மூலத்தை நாலு முனிவர்க்கு மோன
மொழியால் வழங்கு முனிவோன்

(ச)

வெளியார்ய விசம்பி னிருண்மாற வந்த
வெயிலோன் விளங்குமுனநா
ளொளியா யுனக்கு மொளியா னெனத்த
னொளிதான் விளங்கு மொளியோன்,

(ரு)

தேனெனத்த தன்ன தநுபூதி தேவர்
குருவைத் தெளிக்க வெள்ளிசேர்

மோர்னத்தி ருந்த படியே யிருந்து

மொழிவற்ற வென்றை மொழிவேவான் (௬)

மகனார் தமக்கு மிகநல்கி யெந்தை வருகென்று தந்தைப
ணியச், சுகனார் திருத்த முறனான நல்கி யிடர்தா னொழி
த்த சுடரோன். (௭)

பேராழி யேறி யடலாழி யேவி யருளாது பொன்றுபிற
விப், பேராழி யேற விசையற்கு நெஞ்ச மிசையப் பகர்
ந்த பெரியோன். (௮)

தேனொக்க மன்னு மமிர்தொக்க வேத

சிரமே மொழிந்த குருகைக்

கோனுக்கு வந்து பெருகன்பு நெஞ்சு

முருகக் கொடுத்த குரவேவான். (௯)

ஊழிக்க மிழந்த வறன்மேன் மிதந்த வயனிற்சி றந்த ம
றையோர், காழிக்கண் வந்து சிறுபால கன்க னுறுமாறு
நின்ற கழலோன். (௧௦)

இல்லுரு வந்த மடவார் தனங்க ளிடர்நஞ்சு தஞ்ச மிறை
யோ, னல்லூரில் வந்த பதமென்று நாவி னரசன் றுதிக்க
நவிலேவான். (௧௧)

இனையாது பூணு மணவாளர் போல

விளமாதர் கொங்கை யிடையே

வினையாட வீடு மிகுசுந் தாற்கு

வினேவிக்க வல்ல விறலோன். (௧௨)

மோகவதைப்பரணி

உரைசெய்ய வின்றி யுளவொன்று வந்த
தெனவாத லூர னிருகண்
டிரைசெய்ய நீர்கொ டிரைசெய்ய வன்று
திருவாய் மலர்ந்த திறலோன்.

(௧௩)

சித்தான வேட மதுகொண்டு செம்மை
மிகுசோதி சித்த வடமா
மத்தான மேவி யறிவான தன்னை
யறிவித் திருந்த வறவோன்.

(௧௪)

தானந்த மற்ற வருண்மேனி நின்ற
படிநிற்க வன்று தனதா
மாநந்த நிர்த்த மறிவித்த தில்லை
நகர்வந் தளித்த வருளோன்.

(௧௫)

அமரா திபர்க்கு மயன்மா லரர்க்கு
நிகரான வாதி மறையோர்
குமரர் பதிக்க னொருமேனி கொண்ட
வருண்மேனி நல்கு குரவோன்.

(௧௬)

நல்லேன முன்னர் வருமங்கை தன்னை
நகரா வுவந்து பிறிது
மல்லே னெனாம லழியந்த தன்னை
யொழியார்மை சொன்ன வறவோன்.

(௧௭)

புரந்தாளு கென்ற மறைவல்ல பூமி
காரசொல்ல நல்ல புகழ்சேர்

பரந்தா ஞவந்து பரமாம் பதத்தை
யறிவித்தி ருந்த பழையோன்.

(௦௮)

தன்செப்பு மாறில் பதமன்பர் தங்க
டலையிற் பதித்து மதுரம்
புன்செய்க்கண் மேவி யொழிவற்ற தேச
புகழுற்ற தூய புகழோன்.

(௦௯)

சீலம் பொருந்து முனிவோர் கணங்கள்
செயவென் றிறைஞ்ச வறவோர்
கோலம் பொருந்தி நலமார் திருப்பை
நகர்வந் திருந்த குரவோன்.

(௧௦)

புயமாதர் கொங்கை பெறவேறில் போத
கனமான பாத மலர்பெற்

றுயர்மா தவத்த ருலகுய்ய வந்த
விறையாய் வருக்கை யுறையோன்

(௧௧)

பாரார் வருத்த முறுபந்த பாச

மறவந்து பாத மருடற்

கோரார் வருக்கை யிடமா வுவந்த

நடராச னென்னுமிறையோன்.

(௧௨)

வெருவந்த தொண்டர் கருவெந்து வீழ

நிறையந்து வேள்வி மறையோர்

திருவிந்த ஞரி லுருவந்திவ் வைய

மகிழ்வித்த செய்ய திறலோன்.

(௧௩)

ஆவத்தை மாற வுலகன்பர் தன்னி
னருண்மேனி கொண்டு திருவார்
கோவத்தை மேனி யமுதைச் சுரந்த
நிகர்வேறி லாத குரவோன். (உச)

வேறு

அரணிதரு கனவினொளிர் புரணமொரு கணமற
வயிலவொரு மொழியருளவே
தரணிவரு சொருபனென திடரகல விருகழல்க
டருகருணை பெரியகுரவோன். ௨௫) ஆநயஉ

— — — — —

வேறு திருவபிடேகம்.

ஆகியழி யாவண்ண மன்பர்க் கெல்லா
மரியதனைக் கொடுத்தருளு மந்தவாதி
யோகி சொரு பானந்தன் மோகற் காய்ந்திட்
டுங்கள்பசி தீர்த்தருள வுள்ளஞ் சென்றே. (க)

குருவடிவ மாகிவந்த சொருபன் றானே
மைந்தனென வேறுமொரு கோலங் கொண்டான்
றிருவருளா லவன்கொண்ட கோல மான
திருவுருவஞ் செர்தசெயல் செப்ப லுற்றும். (உ

மோகவதைப்பரணி.

சுஅள்

வேறு

குருவரு ளொழிந்தறிவு கூடலரி தென்பது

குறிக்கொடுலகந்

திருவருளை நாடுமவகை தன்றிருவு ளத்தினருள்

சென்றருளியே.

(ந)

தந்தைசொரு பன்கழல் பணிந்துபிற வாதநெறி

தான்வினவவே

மைந்தனுள் மன்புகொளல் கண்டருளி யெந்தையு

மகிழ்ந்தருளியே.

(ச)

செப்பரிய வீடருள்செ யத்திருவு ளத்தினருள்

சென்றுமிகவே

ரொப்பரிய வெந்தைபெரு மாணுவகை யோடும

துரைத்தருளுமே.

(ரு)

வேறு.

மாறிலொளி யாய்நிக முனந்தவறி விற்பம்

வாய்மைவடி வாகிமன் வாசகமி றந்தோர்

வேறில்பொரு ளாயதனின் வேறுபடு பற்றும்

வீடுமில தாகுமது வேதநெறி வீடே.

(ரு)

கண்ணைமுத லாகியபு லன்களு மியங்குங்

கால்களு மாளுதிகா ணங்களு முடம்பும்

விண்ணைமுத லாகவரு பூதமு மனைத்தும்

வேறிலறி வாய்நிகழ்தல் வேதநெறி வீடே.

(சு)

கூறுபல பேருடைய வாறுபல வும்போய்க்
கோத்தபா வைக்கனொருத் ÷ தீர்த்தமெனு மா
வேறுபல வானசம யங்கண்முடி விற்போய் [போல்
வேறறவ டைந்தவது வேதநெறிவீடே. (அ)

ஆண்டொரு குலம்மொருப ரிச்சினவு டம்பு
மந்நிய சு கங்களும ருந்துதலு மற்றான்
மீண்டொருவ லுந்தவிர வேறுமொரு சூழ்கீழ்
மேலறநி றைந்துளது வேதநெறி வீடே. (ஆ)

காலையிறை தன்றலையில் வைத்தருளு போதே
கண்டுகொள லாயுடலி லையுடலம் விட்டான்
மேலையொரு வீடுபுக வென்றுகரு தாமே
வீட்டினி னிருக்குமது வேதநெறி வீடே. (இ)

நடுபடு மிப்பிறவி தீரவிறை யோன்வந்
தெழிற்பத மளித்தினி தியம்புமொழி யொன்றால்
வீடுபெறு மப்பொழுது னெப்பொழுது முண்டே
வீடென விளங்குமது வேதநெறி வீடே. (ஈ)

களங்கவுட லானபொழுதியாவரு முடம்பாய்க்
காணுமது போலொருவன் வீடது முளத்தே
விளங்குபொழு தெவ்வுலகி னுள்ளயுயிர் கட்கும்
வீடுநனி காணுமது வேதநெறி வீடே.

வேறு.

(102)

காதும்வாசியர்க டாநினைந்தபடி கட்டுரைக்குமது வல்லவீ
டோதும்வேதமுடி வோதலாநுபவ முற்றஞானிக ளுரைத்
தலே. (103)

நாதனந்திபெற நல்கியம்முனிச னற்குமாரர்பெற நல்கவே,
சூதனன்குற வியர்ததேதைவவ னோதும்வீடடைவு சொல்
லிலே. (104)

ஞானநீ தியொடு பெற்றமாதவ ரனேகர் நாளுமள வில்லைசோ
பானநீ தியை யறிந்தினிப்பகரு மாறுதானரிது பாரிலே (105)

வேறு.

உவந்து நாமுனக் கோதிய வீட்டிய
லுபநி டத்தொரு கோடியு ரைக்கிலென்
சிவன்ற னாலுணர் வுற்றதீ தென்னநற்
றேசி கன்றன் றிருவடி போற்றியே. (106)

இருக ரந்தலைக் கொண்டருள் செய்கென
வேத்து மைந்தனார் கண்ணீர் வரவா
வருக வென்றவர் தம்மி னுருகியே
மகிழ்வி னெந்தை திருவாய் மலரவே. (107)

மக்கு கண்ணினீர் கொண்டிறை மேனியை
மைந்த னுரும்கி ளக்கினர் வள்ளலார்

புல்கி மைந்தனார் மேனிவி ளக்கினார்
போத மாகவொருகணப் போதிலே.

(௧௮)

உத்த மாபர மானந்த நாடுநீ
யுடைய தேயென் றுரைத்தருள் செய்தினை
சுத்த மாநம் பதனின ிதெயென் று
தூய பண்டைப் படியை விளக்கியே.

(௧௯)

உவப்பி னுலிவ்வு லகினை யாள்வதற்
சூரிமை யிற்றிரு வுள்ளத்த டைத்தினை
சிவப்பிர காசனெ னுந்திரு. நாமத்துச்
செய்யபாத மணிமுடி சூட்டியே.

(௨௦)

வேறு

தன்பினுதியி லாதகோன்முடி யாதிதாண்முடி வாருயிர்க்
கன்பினுரருள் கருணைநல்லற மணியுமாபர ணங்களை (௨௧)

கோட்டமொன்றறு முள்ளமாமலர்
கொண்டுகட்புனல் கொண்டசெய்
வாட்டமொன்றறு மன்பர்வாசக
மாலையேதிரு மாலையே

(௨௨)

ஒன்றுமோதுவ மம்பெறுவிறை தந்தவாகம வுபநிடத்
தென்றுமோதுச துஷ்பதத்தரி யாசனத்தி னிருப்பவே

மோகவதைப்பரணி.

சுகக

வேறு

அவனி யிற்சிவந் தருசி வற்கதிர்ந்
துபநி டச்சலஞ் சலமொலிக்குமே.

(உச)

வருபி றப்பறப் பருதி யிந்துவந்
திருபு றத்தினுஞ் சுடரெடுப்பரே.

(உரு)

குணங்க ளெந்தைநா மங்கள் கொண்டோள்
வணங்கி நின்று நாடங்கை வாழ்த்துமே.

(உசு)

பங்க யஞ்செறு பதநி னேந்துபு
மங்கை நின்றுபொ ண் மாரி தூவுமே.

(உஎ)

தான சக்ரமற் றுயிர்த னைப்பெறு
ஞான சக்ரமெங் கணுந டக்குமே.

(உஅ)

மங்கை பாகநன் மகுட மேறும்வண்
கங்கை யாதிவெண் கவரி வீசுமே

(உக]

வரர்க ணங்களு மறைக ணுலுமச்
சுமர்க ணங்களுந் தொழுது போற்றுமே.

(உடு)

வேறு.

ஞான கேதனந் தன்னைவ ழங்கிட
நாலு திக்கினுங் கட்ட வைவயுமக்
கான கேத மறுக்குமம் பொற்கழ
லடைய வாருமென் றுலித்த னைக்குமே.

வேறு

ஆரு ரைக்கவ லாரவன் றன்பத
மப்பெ ருந்தகை யிப்புவி மேவிய
கூரி ருட்டன வாகத்து மோகனைக்
கொன்று நுங்கள் குறைதீர்க்கு மென்னவே.

திருவபிடேக முற்றும். .

மோகன்சரிதை

மோக னாகுமவ னாரென வவன்றன்வரவு
முனிவ ருய்ந்திட வவன்குல னடங்கமுனியு
மேக னாமிறை யுவந்தருள்வி வேகன்வரவு
மிருவர் செய்தியும் விளம்புமறை யென்றருளவே)

உண்டு மில்லையு மிரண்டுமல வாகிமனவாக்
குன்ன லோதலரு மாயையுள வுண்மை யுணர்காற்
பண்டு மில்லையிது வந்தபடி சொல்லவுளதோ
பகரு தாகரண மோர்புடைய தேபகர்வதே (உ)

வெய்ய வன்கணுள தாயவன்ம றைந்திடவெழும்
மேக மேயென விளம்பவிர கின்றிமனனஞ்
செய்ய வின்றியுள வெண்குடர்முன் மாயைசனனஞ்
செய்து முடுமதன் மேனிதெரி யாதவகையே. (ஈ)

ஒசை யாதியுல கானபரி சொன்னவொருதன்
 னிலேயி னின்றுணர்வின் மாயையொட விஞ்சைபு
 லீச னாகியுயி ராகியுயி ரானவவனோ [ணர்வா
 டின்ப மாகியறி வின்மையெனு மாதிரைசயவே . (ச)

அறிவி லாமைபெறு மைந்தன்மன மந்தமன னுக்
 கர்ன பன்னிய ரபேட்சையு முபேட்சையுமெனப்
 பிறிவின் மோகன்முதல் வந்தனரபேட்சை மடவாள்
 பெறவி வேகன்முதல் வந்தன ருபேட்சையறவே. ( )

பந்தமா நெறியை மேவிய வபேகைக் கையமனம்
 பற்றி முற்றுமவன் பெற்றவர்கள் கொள்கவெனவே
 யந்த மோகவசு ரேசனா சானவதனா
 னறிவி வேகன்முத லானசுர ராறுவார்களே. (க)

அவுண ரென்பதடன் மோகன்முத லாமறவரே
 யமர ரென்பது விவேகன்முத லாமறவரே
 யிவண மிங்கிருவர் வம்சவர லாறுமெனவே
 யென்னை மோகனா சாளவுல கெய்துதுயரே. (எ)

வேறு

ஆனகேத மெல்லைசொல்ல வறிஞரில்லை சிறிதியான்
 மீனகேத னுதியால் விளைந்தவா விளம்புகேன். (அ)

குடர்வமும்பு தொடர்நரம்பு குருதியென்பு குழுமவுங்
கடல்வழங்கு மமிர்தமிந்த மகளிரென்பர் கவிகளே (க)

வேரிவாரி யுண்டிவண்டு ஞிமிறுமிண்டு மடையவேழ்
வாரிவாரி யுண்டவம்பு வாகமென்பர் மயிரைபே. (௨)

மயல்கொடம்பை யுமிழிநின்ற குமிழியென்று மதிக்கொளார்
கயல்கொளன்பர் பிணைக்கொளன்பர் கணைக்கொளன்பர் கண்ணை
யே. (க௨)

துரிசுதுன்று கபம்வழங்கு துளைசெய்துண்ட மதனையே
பரிசில்கொண்டு கவிசனங்கள் குமிழ்தென்று பகர்வரே (௨௨)

மலவொழுங்குண் மலியநின்ற வதரம்விஞ்ச மதனனே
விலவதன்று தளிர்நின்ற திந்திர கோப மென்பரே. (௨௩)

பல்லையென்று மென்பெனாது பவளமுட்பொ திந்தகூர்
முல்லையென்று முறுவலென்று முத்தமென்பர் பித்தரே ( )

கலர்நிறஞ்செய் வதனம்விஞ்ச கபம்விளைந்த கவினெனார்
மலர்நிறைந்த மறுவொழிந்த மதியமென்பர் மயல்கொடே

மருவி சந்து தொறுமெலும்பென் மதியதின்றி வளைகொ
டே, டருவுலந்த விளகுமுய்ந்து தழுவிவென்று விழு
வரே. (௨௪)

பிணிசெய்கின்ற கழலையென்பில் பிசிதபிண்ட முசிதமா,
யணிசெய்கொங்கை யமிர்தஞ்சும்ப மெனவிரும்பியணைவரே

அபசதங்க ஞபயாந்திர மவை சொரிந்த வறியினு
மிபசிரங்க டடநிதம்ப மெனவியம்பி யிடுவரே. (௨௫)

அரிபரந்த விழியிலன்ப ரதிபயஞ்சொ ளளவதோ
பரிபுரஞ்செய் பதயுகங்கொள் பணியுவந்து பணிவரே.()

வேறு

ஒராத வன்ப ருறுகாத லென்னை யுரைசெய்தல் யாதுமு
ணர்வோ, ராராத வன்பு மடவார்தி றத்தி னலையாழி யே
ழினளவே. (உய)

உளஞ்செய்து கொண்ட மடமா திருக்க
விலைமாதர் தாழு முளராக்
களஞ்செய்வர் காதல் பெரிதாகி யேதில்
குலமாதர் தங்கள் கவினே. (உக)

வேறு

வார்த்தை வேறுசெயல் வேறு வஞ்சமா
மனனும் வேறுபட மாதர் வைகலுந்
தூர்த்த சேவைசெய வன்பு செய்வரே
சுத்த மாமவர சுத்த மாகவே. (உஉ)

உருவ நங்கனனை யார்வ னப்பிலா
ரும்பர் நீசரென லற்று ளன்கொள்வா
ரிரும னஞ்செய்மட வார்த னத்தையே
யினையர் முப்பரிவ ரென்று மில்லையே. (உங)

வேறு,

கிறியினிப் பாவையங்க ஞுறுதுவக் காடவர்கள்
கிளரவொட் டாதநாகென்
ற்றியவுற் றுருமுற வணைவதப் பாழுருவி
லருவருப் பானவிடனே. (உச)

இறுகவப் பாவையர்க டழுவனித் தாசைபக
 லிரவுழைத் தாவியிறவே
 யுறுகவுற் றுலுமிவ ரொழியநிற் போமெனுணர்
 வெருகணப் போதுமில்லே. (உரு)
 வேறு.

சீறுவர் யாவரோடு மடவார்கள் காதல்
 பொருள்காதல் சிந்தைசெயவே
 கூறுவர் வாய்மையல்ல படிதே நினைப்பர்
 கொலைசெய்வர் கோபமிகவே. (உசு)

பாகுதி வந்தொருண்டி பரிவோடு நல்கு
 மவரோடு செய்வர்படிதே
 யாகுதி பண்ணவன்பொ டணைகின்ற வன்கை
 யடுகின்ற வங்கியெனவே. (உஎ)

புற்புத மென்னவிந்தர தனுவென்ன வந்திவ்
 வுடல்பொன்றல் கண்டுநிறைபொன்
 வெற்பதன் விந்துவென்னும் வகைதேடி னுலு
 மமையாம லாசைமிகுமே. (உஅ)

நொந்தொரு குன்றி குன்றில் விலைசெய்வர் தம்மை
 நுகர்வே நினைந்து நூர்கவர்
 வந்தொரு குன்றையொன்றின் மதிசெய்வர் தம்மை
 யொருவச்சு பாணியெனவே. (உக)

வேறு.

புலையரிந்த குலணைநின்று புகழ்வதுஞ்செய் துவகையாற்,றலை
சரிந்து தொழுவமொன்று தருவனென்று தமதுளே (௩௮)

வேறு.

அருந்தலும் புணர்ப்புமன்ப நானவான வாசையால்,வருந்த
லென்று முள்ளதாப மாதவத்தி னில்லையே. (௩௯)

வேறு.

பிறன்பொருள் கவர்ந்துகொளு மாறது
நினைந்தறிவு பேசும்வகையே
யறம்பொருளெ னுங்கலைகள் கற்பது
மதற்கிசைய நிற்பதுவுமே. (௪௦)

அருந்தவ ரொழுந்துல கடங்கலா நடந்தணி
நடஞ்செயலினே
ரிருந்தவ வுடம்புகொ டிடந்தொறு மிடந்தொறு
மிசைந்திடுவரே. (௪௧)

வேறு.

தெளிய மாதிமுத லெட்டி யோகமுஞ்
செய்து செய்வர் பொருடி வரவிரா
வெளிச மாம்சமது நிதனை மைதுனம்
விடியு மெல்லையினி யோக மேகவே. (௪௨)

சிந்தை மாதரைய லான்ம றந்துமொரு
தெய்வ சிந்தனைசெ யார்களே
தந்தை தாயர்முது குரவ மேவ்ஸெய
மைந்த ரானவர்க டவிர்வரே. (௩௩)

கொண்ட கேள்வனை யொழிந்தொ ருத்தனெடு
கூடி வாழ்வார்குல மாதரே
பெண்டிர் காதலொடும் வாட வாடவர்கள்
பிறனில் வீழ்வாற்பிழை பெருகவே. (௩௪)

ஒழுக்கி லாதவ ரொழுக்க முள்ளவர்
தவங்க னைப்பழு துரைப்பரே
வழுக்கி லாவறிஞ ரறிவி லார்களென
வறினின் மானிடவ ரறைவரே. (௩௫)

அரசர் நீதுகெட வாழ்வர் தங்களை
யடைந்த வார்க்கருள்செ யார்களே
புரைசெய் தர்ணையர சரைய மைச்சரடு
போர்க்க ளத்தி னிறை போவரே. (௩௬)

உறுப யன்சிறிது மின்றி யும்பிற
நீடும்பை கண்டிட வுவப்பரே
பெறுப யன்கருதி யுறவு கொண்டவர்க
னிரவு கண்டுநனி யிரிவரே. (௩௭)

வேறு.

குடும்பச் சிந்தை யொழியக் குரம்பைகூ
ரிடும்பை சிந்த நினைவென்ப தில்லையே [சடு]

ஊக்கக் கேட்டி னுளத்த நலன்பிற
ராக்கக் கேட்டி னெரியு மவியுமே. (சக)

பட்ட வாகம் பதைப்பது பார்க்கவே
விட்ட வாவென்ன வேலை விடுவரே. (சஉ)

சுமத மெங்க னு மானது கோதறு
சமத மங்க னொளித்தன தப்பியே. (சஃ)

மோக முட்டி மொழியிய மாதியா
மியோக மெட்டு மொளித்தன வோடியே (சச)

வீட்டின் மேவும் விருப்பம் வெகுண்டுபோய்க்
காட்டின் மேவிக் கரந்து திரியுமே. (சடு)

காந்தி வெஞ்சினக் காயெரி போனது
சாந்தி தாந்தி யிழந்துயிர் தன்னொடே. (சஈ)

வேத நான்கும் விளங்கிய வாகம்
பாத நான்கும் வழங்கில பாரிலே. (சஎ)

எங்கு முள்ள திறையரு ளின்றியப்
பங்க முள்ளபெய்யப் பாடாண்ட நூல்களே. (சஅ)

வர்க்கம் விட்டவெம் மார்க்கமும் வாதுசெய்
தர்க்கம் விட்டுத் தடியடி யானதே, (சக)

வேறு.

அந்தரமிகவி னேந்தது வன்பருளறம கன்றன
மந்தரமலை மறைந்தன மந்திரவுபதி டங்களும். (௩௦)

இந்திரவுலகெ னும்படி யெங்கணுமதன னின்புறு
தந்திரநலம டந்தையர் தங்குலமிக வினேந்தது. (௩௧)

மங்கையர்செயும்வ ரம்பறு மங்கலகலக மெங்கணுஞ்
சங்கையைவிடநி லம்பல சங்கரகுலம்வி னேந்தது (௩௨)

அந்தியுமரபி றந்தன ரந்தணர்குலகு ளப்புகக்
குந்தியகுளிபி றன்பொருள் கொண்டிடு மபிம தங்கொடு
முந்தியமறைமொ ழிந்திலர் முன்றொழும்வகையொ ழிந்தி
டப், புந்தியினிடைபு குந்தது பொங்கெரிதிரிவி தங்களும்.

வேறு.

உரைசெய்முறை யன்றிமற் றுழவருண வொன்றறுத்
தரசர்பொருள் கொண்டிடற் கமைவாவர் நின்றழ. (௩௩)

புனகவா வழிந்திடப் பொருண்முழுது கொண்டுவெம்
புனகவா வழிந்திடப் படர்வாரு வெஞ்சரம். (௩௪)

ஆரிகளுநில் வெஞ்சமத் தவரையட லின்றிநற்
யரிகரி யிழிந்துகைப் படைவிடுவ ரஞ்சலில் (௩௫)

குலவணிக ரன்புடைக் குரவர்பொரு ளென்றிலைச்
சிலவணுகி லங்கதிற் சிறிதுகொளல் சங்கையில் (௩௬)

வேறு.

வஞ்ச மொன்று மொழிய வணிகர்த
வெஞ்சி மொன்று பிறிதில்லை நிற்பதே. (௩௭)

மோகவதைப்பரணி.

மோக

ஆவம்பு ரிந்து திரிவார்க ளந்தணர்
தவம்பு ரிந்து திரிவார் சதூர்த்தரே.

(கூடு)

வேறு.

பாதமோதி யேவல்செய்த பனவரைப் பழித்துநால்
வேதமோதி நீசசாதி விப்ரசாதி யானவே,

(கூடு)

மறையவுண்கை தவிரவின்ப வகுளகந்த மதுவென
நிறையவுண்டு விப்ரசாதி நீசசாதி யானதே.

(கூடு)

மோகன்சரிதை முற்றிற்று.

வேறு.

சொல்லு வானரிது மோக சேனைசெய
லென்ன வேசுருதி சொல்லுவான்
வெல்லு வானவனை நிறைவ ரும்படி
தவஞ்செய் வான்விறல்வி வேகனே.

(கூடு)

தவத்தி னாற்பெறு விவேகன் முன்பிறைவி
தான்மொழிந்தருளு தம்பிரான்
றிவத்தி னார்தொழு சிவப்பிர காசனிநு
செய்ய செம்பொனடி சேரவே.

(கூடு)

வேறு.

தோர்வி வேகங் கொடுபொரு மோகன்
சுராசரே சருந் தேயத் தொலைப்பதுந்
தோர்விவேகன் சிவப்பிர காசன்
பதத்தின்விண் ணப்பஞ் செய்யும ளவே,

(கூடு)

வேறு.

அடிவழங்கி னறிஞர்க டம்பிரா
 னமரின் மோகனுஞ் சேனையு மாருயிர்
 மடியு மென்னு மளவோ வவற்றரு
 மனமு மாயுமா மாயையு மாயுமே.

(௧௧)

ஒன்று கூறு முபநிட மெம்பிரா
 னுருவு கொண்ட துறுதுயர் தீர்க்கவே
 பென்று கூற விரும்பசி தீர்ந்தபோ
 லின்ப மெய்தி யிருந்த வளவிலே. (௧௨) ஆ. ச. ஆக.

வேறு—ஏகன்றிருப்பவனி.

ஆண்டானடி யருளெய்தவி வேகனடன் மோகன்
 மாண்டானுயி ரென்றங்கொரு விச்சாதரன் வந்தே (௧)
 பாதந்தன தலையிற்றொடு பரவப்பழ மறைதேர்
 பாதந்தமி லிறைசேவடி வந்தித்து மகிழ்ந்தே. (௨)

வேறு.

என்ற வப்பயனெ னெம்பி ரானருளின் மோக னுருயிரிழக்
 கவே, வென்ற வப்பரிசெ லாம்வி ளம்புகென வேதொடங்
 கினன்வி ளம்பவே. (௩)

வான நாடரும் னித்த ராகவழி தேட வீடுபெற மண்ணி
 லே, ஞான நாயகன்ம லர்ப்ப தந்தனை வழங்கு நாளினொரு
 தாளிலே. (௪)

மோகவதைப்பரணி.

ருள்க

வேறு.

ஒடிவில்பர வின்பமுற வுரியபர விஞ்சைமகள்
கலவியை யுவந்தவுரவோ
னடியவர்கள் சங்கதுதி யதிரவணி சங்கமெழ
வறிதுயி லுணர்ந்தருளியே. (ரு)

சுண்புன லு மார்வமும் வழத்துமிசை மாலைபு
மழுத்தமுறு காதலடியா
ரொண்புன லு நாண்மலரு மொக்கவிர விப்பாவு
மர்ச்சனையு வந்தருளியே. (சு)

வேறு.

சிவேக நாதசிவ போற்றி செம்பொனடி
போற்றி போற்றிசய சயவென
விவேக னாதிகளு மடியர் தம்மொடு
முனிக்க ணங்களும் விரும்பியே. (சி)

புவியு ளார்மகிழ நீதி ருப்பவனி
போத நின்கழல்கள் போற்றவே
யவியுண் வானவர்கள் யாரும் வந்தனர்க
ளெந்தை காட்சியரு ளென்னவே. (பு)

வேறு.

மேதகு சந்தும் பனிதழு மேயு
மிர்கம தழுஞ்சேர் விடுபனி நீரின்

சேதக முந்தற் சேர்ந்தவர் நெஞ்சிற்
சாந்தமு மெய்யிற் சேரவ ணிந்தே.

(க)

செங்கழு நீர்கொண் டன்பர்செ யும்பு
மாலையொ டுள்ளஞ் சேரநு ராகத்
தங்கழு நீர்கொண் டன்பர்செ யும்பா
மாலையு மார்பத் தாரவ ணிந்தே.

(௨)

ஆருற வாரிங் கயலென வுள்ளத்
தறிஞரு மாயா வகையவ ரோடுங்
போருறு மீமாகன் கிளையொடு பொன்றிப்
போக மிதிக்கப் பொற்கழ லிட்டே.

(கக)

குடிமுழு தாளக் குவலய மேவுங்
குருபா னூர்தங் கருணையொ டுஞ்சே
வடிமுத லாகத் திருவபி டேகத்
தளவும ணிப்பொற் பணியும ணிந்தே.

(கஉ)

சேமிசை யானுந் தூய்மறை நாலுந்
திருநெடு மாலுஞ் செவ்வர விந்தப்
பூமிசை யானுங் காமுறு ஞானப்
போதக மேலேபோதரு போதே.

(கங)

வேறு.

நடுமதி வரப்புவனி தலமதி சயிக்கவொளிர்
நலன்மருவு முத்திவரவே

யுடுமதி யொளிக்கவடி யவர்மதி களிக்கவுய
ரொருகுடை நிழற்றிவரவே. (கச)

சாமர முழக்கவுயிர் சாமர பொழிக்கவல
தாமரையு கத்தினலனார்
சாமரம் னுக்கருகு தாமரை முகத்தியர்கள்
சாமரமி ரட்டிவரவே. (கரு)

விடைகருட னன்னமுத லாகவெழு துங்கொட்டிகள்
பின்புலா விண்ணவரெலாந்
தொடரவரி தென்று * மறை மொழியறிவெ னும்
பெரிய, துவசமுழு யர்த்துவரவே (கசு) ஆசுகள்

பரவுதல்.

இரவிமதி பிரமன்முதல் சுராவனி சுரர்முனிவ
ரெழின்மறைகள் சயசயவெனப்
பரவிவரு மாவமொடு பரவையென வடியவர்கள்
பரவிவரு பரிசுபகர்வாம். (க)

வேறு.

காதலினைத் துருகியழு மடியார் தங்கள்
கண்ணினின்றும் பேராத கண்ணே போற்றி

* தொடர்வரிய தென்றுபல சுருதிமொழி வீடுதரு
துவசமுனுயர்த்து வரவே. எனவும்பாடம்

போதலையும் வருதலையு மொழித்து ஞானப்
பூரணமாய் வேதிக்கும் புனிதா போற்றி. (உ)

பொய்யர்க்குப் பொய்யான பூத பேதப்
பொருளாயு மிருளாயும் புரிந்தாய் போற்றி
மெய்யர்க்கு மெய்ஞ்ஞான வநந்தா னந்த
வொளியாகி வெளிப்பட்ட வேந்தே டோற்றி. (ஈ)

ஆதியுமா யந்தமுமாய் நின்றாய் போற்றி
யாதியந்த மில்லாத வமலா போற்றி
சோதியுமா யிருளுமாய் நின்ற தூய
சொருபானந் தச்சுடரே போற்றிபோற்றி. (ச)

அனைத்துலகு நிற்பாலா நின்றாய் போற்றி
யழிவாக்க மறநிறைந்த வாதி போற்றி
நினைத்தவடி வாய்நிகழ்ந்து நின்றாய் போற்றி
நினைவிறந்தா ருள்ளத்து நிதியே போற்றி. (ஊ)

காரணத்தின் காரணமாய்க் கழன்ருய் போற்றி
கண்களிக்கும் படிவந்த கழல்கள் போற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மறியே போற்றி
படியவரங் கைக்கனியா மமிர்தே போற்றி. (கூ)

கல்லமை கற்பித்த தாளா போற்றி
கண்ணிற்ருங் கண்ணான கண்ணே போற்றி

சொல்லாமற் சொல்லிற்றந்த பரமானந்தச்
சுடர்திகழ்ச் சொல்லவல்ல சோதி போற்றி. (எ)

ஆனியா யனைத்துயிர்க்கு நின்றாய் போற்றி
யறிவறியா மையைக்கடந்த வறிவே போற்றி
பாவியாப் பாவகத்தி னிருந்தாய் போற்றி
பற்றற்றார் பற்றநின்ற பற்றே போற்றி. (அ)

போகமும்வீ டிம்புாக்கும் புனிதா போற்றி
போதுக்குப் போதுநலம் புதியாய் போற்றி
யேகமுமா யநேகமுமா யிருந்தாய் போற்றி
யெல்லாமா யல்லாத விறைவா போற்றி. (க)

பாவுமவ ருளத்திருந்த பதியே போற்றி
பந்தமும்வீ டிம்படைத்த பானே போற்றி
யிரவுபக லறவருளுமெந்தாய் போற்றி
யிப்பரிசென் றியம்பரிய விறைவா போற்றி. (உ)

முத்திக்கு வித்தான முதல்வா போற்றி
மொழியிறந்த வானந்த மூர்த்தி போற்றி
தித்திக்கு ஞானகனத் தேனே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (கக)

வேறு,

அன்னையை யினிக்கா னாமே யடைந்தவர்க் கமிர்தாய் நின்ற
தன்னையே யளிக்க வல்ல தம்பிரான் போற்றி போற்றி. (உஉ)

துய்யசே வடியான் மாயைத் துகளறத் துகைக்க வல்ல
செய்யசே வகனே போற்றி சிவப்பிர காசா போற்றி. (க௩)
இப்படி மறைக னாலும் யாவரும் போற்ற வீச
னப்படி யிலாத பொற்றா ளணங்கனார் வணங்கி வாழ்த்தி
வேறு,

அன்றல முண்டா னிவன்காணு மென்பா
ரருளல்ல வோவுள்ள தெல்லா மவன்பாற்
சென்றா லிரங்கா திரானென்று செல்வார்
தெரியாது பெரியோர்க டிருவுள்ள மென்பார். (க௪)

அளியொன்று தோண்மலை தரவேண்டு மானே
யஞ்சாது பின்செல்ல யாமார்கொ லென்பா
ரெளியன் கிடர்நல்ல மெய்யன்ப ரோடே
யேத்திப் பணிந்தா லிவன்சால வென்பார், (க௫)

அங்கண்ண னென்பார் திருக்கண்க ளன்றோ
வடிபேணு நம்மாவி யடுகின்ற தென்பா
ரங்கண்ணின் முன்னேயிவ் விறைவன்க ணின்று
லெங்கே யொளிப்பே மிவர்க்கென் றுரைப்பார். (க௬)

தனுக்கல்லை முன்செய்த தனிவீர னென்பார்
தன்காலின் வீழத் தடங்கண்க ளாலே
மனக்கல்லை யெல்லாம் வளைத்தா ளநேரே
பல்லான்மு னெனக்கல்லும் வளையாத தென்பார் (க௭)

நாமாது முற்செய்த தவமென்கொ லென்பார்
நாமாதி தன்றன்னை நாவார வாழ்த்திப்
பாமாலை சாத்தும் பதம்பெற்று நின்றான்
பாரீரி தார்பெற்ற பதமென்று பகர்வார்.

(கக)

பொன்மேனி கண்டார்கட ன்மேனி யாகப்
புரக்கும்பி ரானென்றல் பொய்யன்று மெய்யே
யென்மேனி பொன்மேனி யாய்விட்ட தென்பா
ரிப்பேறு பெறுவார்க ளியாரென்றி சைப்பார்.

(உ௦)

வேறு.

முடியாதப தத்தை யளிக்கு
மொழியாமொழி யாளிப தத்தே
கடியார்மலர் தூய்த்தொழு கிற்பார்
கையென்னத வஞ்செய்த தென்பார்.

(உக)

மரணப்பிற வித்துயர் தீர
மருந்தென்று வணங்கி வணங்கிச்
சரணப்பது மந்தலை வைப்பார்
தலையென்னத வஞ்செய்த தென்பார்.

(உஉ)

புரணப்பரி பூரணபோதப்
பொன்மேனி புலப்பட நல்குங்
கருணைக்கழல் கண்களில் வைப்பார்
கண்ணென்ன தவஞ்செய்த தென்பார்.

(உங)

பேயாகிய வெம்மையு மாளும்
பித்தாவென வெத்தன பேசி
வாயாவும் வாழ்த்தியி சைப்பார்
வாக்கென்ன தவஞ்செய்த தென்பார். (உச)

காயாலய மேவியி ருந்துங்
காணாமன் மறைந்துறை யுங்கண்
மாயாவெளி வந்தனை யென்பார்
மன்னுவெளி வந்தனை யென்பார். (உரு)

நீராயு கு வர்துதி செய்யா
நிற்பாருளை யிப்படி காணில்
வாராத பதம்பெற வேண்டேம்
வாமீதென வாழ்த்தியி ரப்பார். (உசு)

வேறு.

தேனனைய சொல்லியரு மாதவரு மிங்ஙனிரு
சேவடிந யந்துசெலவே
வானனைய வன்குமரை மாநகர்வ லஞ்செய்திறை
மாளிகை புகுந்தருளியே. (உஎ)

வடிவுகொடு வந்தவருள் கருதுதொறு மன்பரிரு
மலர்விழி வழங்குபுனவே
படிவதுவு மன்றிமிசு பரிமளக் கந்தமுறு
புனலிடை படிந்தருளியே. (உஅ)

இனியவடி யார்துதியெ னமுதுசெவி யுண்ணவிழி
யிவர்களுயி ருண்ணு மிறையோன்
கனிபவள வாயுலக வமுதொழிப வின்சுவைகள்
கமழடிசி லுண்டருளியே.

(உசு)

மருடரு பவஞ்சிதைய வந்தனைசெய் பூசுரரு
மாதவரும் வேதமெனுமா
புருட னும் விவேகஞாடு பொன்மலர்கள் சிந்தியடி
போற்றிட விருந்தபொழுதே. (ஊடு) ஆ. ௫௨௭.

(ஒற்று.)

நியதியுரைத்தல்.

தீர்த்தனை யாளிதரு முன்பிறை பதங்கடுதி
செய்துபணி செய்பவரையு
மேற்றநினை யாரையு மியம்பென விவேகனதி
காரியை யியம்புமவனே.

(சு)

வேறு.

சுருதி யாயிரமு கங்கள் கொண்டிறைவ
தூய நின்கழல்கள் பாடுமே
மிருதி யாகமபுராண கீதையிதி
காச மப்பரிசின் மேவுமே.

(உ)

அமையு மாற்றியு முனிவர் பேணுவது
நின்னை யேயயலி லாமையால்

சமய மாறுமொரு நின்னை யேயிறைவ
தாழு வந்தபடி தாழ்வதே.

(௩)

நாளு நாளுநினை யஞ்சி வானமிசை ஞாயி றுதிவரு கின்ற
வெக், கோளு நாளுமுன நீவி தித்தவழி யேந டப்பர்குலை
யாமலே.

(௪)

உழலு மாருதமு மிறைவ நின்றவலி
செய்வ துன்வலியை யுட்கொடே
யழலும் யாவுமடு வதும டைத்தபணி
யென்று நின்னடி களஞ்சியே.

(௫)

வருண னின்றுபணி செய்ய நின்னைமிக
வஞ்சி நெஞ்சினிடை வள்ளனின்
சுரண பங்கயமி லாரை யேகொடுமை
செய்வ துந்தரும ராசனே.

(௬)

ஏத்தி யெண்டிசையி லமார் யாவருநின்
னேவல் செய்யுமவ ரின்பமா
மூர்த்தி நிற்பணிய லாது வேறிலது
மூவ ருஞ்செய்துமு டிப்பதே.

(௭)

விண்ணு ளாருமவர் கோவு மற்றுமுள்
வேறு வேறுலகினி யாவரு

மோகவதைப்பரணி.

நடுந

பண்ணு ளாருநினை யன்றி யாவரை
வணங்கு வார்கருணை வள்ளலே.

(அ)

வேறு.

ஏகநின்கழ லேவல்செ யாதவ ரில்லையே
மோக னின்கழ லேவல்செ யானென முர்த்தியே.

ஆ. நடுந.

தூது.

மோகனெனு மைந்தனைந மேவல்செய வென்றுநல
மொழியவல நியாயமகனைப்
போகவென வங்கவனை யெய்தியவ னோதுமருள்
செய்தவைபொ ருந்தும்வகையே.

(க)

உன்னில்வலி மிக்கவர்கண் மோகவர் சேயொரு
சுராசுரரு மில்லையுலகத்
தென்னினு நீனக்குறுதி யர்வதுவி ருப்பினொடி
யான்மொழிவ தற்கிசைவதே.

(உ)

வேறு.

அழியாத நீதி யறியாத மோக
னவன்வந்து சேர்வ னெனவே
அழியாறி னென்றின் மதியான நீதி
மகன்முன்னி யேவன் மொழிவான்.

(ஈ)

வேறு.

மங்கையெயர்நு பாகனெடு மாலயன தாலயமு
மாதவர்கண் மன்னுவனமுங்
கங்கைநதி பொன்னிநதி கன்னிநதி யின்னுமுள
நன்னதிக ளின்கரைகளும்

(சு)

இயமநிய மாதியெனு மெண்வகை யியோகமு
* முயற்சியொ டியற்றியிடர்தீர்
சயமுனிவ ரானவர்கள் சாந்திமுத லாரொடு
தனித்தனியி ருக்குமிடமும்.

(ரு)

பாதமிறை யோனருளி லேயகில வுயிருருவு
பழையவறி வாவதெனுநால்
வேதமிறை யர்கம புராணமிதி காசமுடன்
மிருதிகள்வி ளங்குமிடனும்.

(சு)

தூரதா மானகலை சாரதா மானவை
தொகுத்துமுனி சொல்லியமகா
பாரதமும் வேறுமுள வேதநெறி மாதவர்
பகர்ந்தனவ ழங்குபதியும்.

(எ)

சார்தனச துட்டய நலந்தனை யலம்பெற
வடைந்தவர்க டன்னையறியும்

* அருத்தியொடு எனவும் பாடம்.

வேதன விருப்பினர் பொருந்துமிடம் யாவையும்
விவேகனர சாளுமிடமே.

(அ)

என்னுடைய நாதனருள் செய்தவீவை விட்டிதர
பூமிபுகின் மோர்கவரசே!
யுன்னுடைய வாவியுன தாகுமுரை செய்ததி
னுணர்ந்துகொ ளுனக்குறுதியே.

(ஆ)

காதிவரு மாறுசம யக்கடவு ளாகுமிறை
கண்ணுதல்மு குந்தனயனென்
றோதிவரு தேவர்களு மாகநினை யாதவர்க
ளும்பனவ னென்பதுணரே.

(இ)

உதித்தகுல னென்றிறைவ னுக்கிருதி றத்தவரு
மொக்குமென வோர்பொழுதுநீ
மதித்தலொழி யோர்குல மறம்பெருகு மைவரு
மறம்பெருகு நூற்றுவருமே.

(க)

வேறு.

சுவனை யார்ப்பலா வீந்த முற்பல குலங்களேதருச லங்களே
தவனை யாமைசட முதலை நீராவு தன்னை யுந்தருவ தன்னி
லே.

(கஉ)

தெருளு றும்படி விசும்பின் மீதுலவு திங்க னாயிறுங்கோ
ள்களே, யிருளு றும்படிய தன்க ணையுலவி ராகு கேது
வங் கோள்களே.

(கங)

கறுத்த தர்யினு நிகர்க்க நின்றிலது
கோகி லத்திஞெடு காகம்வெண்
ணிறத்த தேனுமட வன்ன முங்குருகு
நீரில் வாழினுநி கர்க்குமே.

(கச)

மலைய முங்கயிலை யிமைய மந்தரமு மலைய னேபிறவு மலைய
ளே, மலையின் மங்கைகலை திருவ ருந்ததியு மகளி ரேபி
றரு மகளிரே.

(கரு)

வேறு.

கங்கை கர்விரியு நதிகளே கானி யாறுகளு நதிகளே
மங்கை பாக்கனுங் குரவனே மற்று ளார்களுங் குரவரே.

நந்த கோபன்மகன் மனுடனே நாட்டி னுள்ளவருமனுட
ரே, யிந்து சேகரனு மீசனே யேனை வானவரு மீசரே.

வேறு.

சொல்லே மறையும் பிறவுஞ் சொல்லே
சுடர்மா மணியுஞ் சுரனார் மலையுங்
கல்லே யிறைபே னும்விவே கனையுங்
கருதா நினையுங் கருதிப் படியே.

(கஅ)

கீழ்மே லுளதோ விறைவர்க் கெனினீ
யவருக் கிலகே ட்றுசெய் யமலர்த்
தாண்மேல் விழுமா தவர்மே லவர்கீ
ழவரார் குவர்தா ளில்விழா தவரே.

(கக)

மோகவதைப்பரணி.

நிறுள

நீயும் பெருமா னடிபே ணுதியே
னெடுவா னுலகங் களுதின் னரசே
யாயும் பருதின் னைவணங் குவார்நீ
யறிகின் றிலையெந் தைதனா ரருளே.

(உ௦)

வேறு.

என்று நின்றவ னியம்பவழ லென்னவிழியா
வேக னேவல்செய்வி வேகனா சாளவாவே
நன்று நன்றினிவி வேகனல நம்பகைவனன்
னாத னென்றிவன்மொ ழிந்தவன மக்கெதிரியே.

மோகன் யானெனது தந்தைமன னிந்தவுலக
மூன்று மென்றனா சாக்கினன்மொ ழிந்தவிறை
னேக னாமவனி னென்னிலிக லிற்சுவலியார் [யோ
யாவ ரென்றினி யியம்புகவெ னக்கிசையவே. (உ௧

வேறு.

ஓதியொ ருத்தனல்க வதனத்தை நல்க
வரைமார்பொ ருத்தனுடலிற்
பாதியொ ருத்தனல்க மகளிர்க் கொறுத்த
படைமாரன் யாவர்படையே.

(உ௩)

அரியா னென்றுகூறு மறிவோ ரரக்க
ரசுரேச ருர்க ளமர்செய்
தெரியெழு வித்தகோப னெனதேவ லன்றி
யெவரேவல் செய்வதிசையே.

(உ௪)

சிறியனு மாயிரக்க நெடுமால் சிறந்த
பரமீச னானசிவனே
வறியனு மாயிரக்க வடலோப னின்ற
வவிசெய்வ தார்சொல்வழியே.

(௨௫)

வேறு.

அதமன் னசமன் னதன்மன் னசுபன்
னதபன் னபரன் னகிர்பன் னயமன்
மதனுன் மதன்வஞ் சகன்விஞ் சிபதுன்
மதிசம் ப்ரமன்மந் தனென்வம் சுகனே.

(௨௬)

ஆகா தனசெய் பவன க்ரமனா
பாசன் னபிமா னியபா யனகன்
சோதா் கரனா குலிதுக் கசுகத்
தொந்தந் தருவிப் ரமனார் துணையே.

(௨௭)

குரான் குருநிந் தகனந் தன்மகா
குபிதன் கிர்பணன் குவிர்தன் னவிர்தன்
சோரன் பரிவா திசுகிர்ப் பிசிதன்
சுரவிர்த் தனதி ப்ரமனார் துணையே.

(௨௮)

தேகன் பரதுக் கசுகன் கபடன்
செடிலன் குடிலன் டம்பன் விடயோச்
சாகன் னதிசா கசிகன் னசுகன்
சபலன் விபலன் னிவரார் தமரே.

(௨௯)

மோகவதைப்பரணி.

நூல்க

கோரன் வெகுமா னிகுடும் பதரன்
குணநிக் ரகன்விக் ரகமே வியசிங்
காரன் னவசன் விவசன் கலகன்
கலன்மத் யமனார் படைகட் டிரையே.

(௩௦)

வேறு.

அஞ்சன சங்கமனு மார்யசன நிந்தகனு
மந்தரனு மந்தணர்மகா
யெஞ்சுபரி யாசகனு மான்மபரி மோசகனு
மெங்கள்படை யென்றுகருதே.

(௩௧)

விந்நியத ராசதனு முன்மத்த தாமதனு
நிட்டுரனு மித்ரசடனு
மந்நியப்ர தூஷகனு மதன்மப்பிர சஞ்சகனு
மப்ரதனு மியாவர்படையே.

(௩௨)

அநர்த்தவிட யத்திலநு மோர்தனெனு நீசனு
மநர்ச்சகனு மிந்திரியகனு
மநித்தியசக சங்கதனு நித்தியசக வர்ச்சனனு
மாகுமிவர் யாவர்படையே.

(௩௩)

பயப்ரதன் மகாசனப ராயணன் மலன்பா
தனக்கிரகண பண்டிதனொடே
யயக்யனு மெசப்பரி நிவர்த்தகனு மஞ்சனு
மகூச்சனனு மியாவர்புடையே.

(௩௪)

மனோரதனு மத்ருவனு மாதூர்பிதிர் வஞ்சகனு
மச்சரனு மாதருடனே
வினோதனு மசற்பரனும் விவாதனும் விகற்பனும்
விதர்மகனு மார்விதயரே. (௩௫)

வேறு.

அதிப்ர தாபனு மதிப்ர மாதனு
மநர்த்த யேதுவு மபத்தனு
மெதிப்ர கோபனும் வெகுப்ர லாபனு
மிருக்க யாரெனே யெதிர்ப்பரே. (௩௬)

சினேக சாகசன் னித்திய வர்ச்சன
னீதி வர்ச்சன னித்திய சேவகன்
றேக பேரஷணன் போக பூடணன்
வேத தூடகன் யாவர் ஷேனையே. (௩௭)

வேறு.

சுற்பி பாசா பரவசன் றுர்ச்சனன்
சுத்ர கன்மன் குதர்க்கன் கிருதகன்
னற்ப சார னனந்ததுக் காகர
னநிர்த னிந்தக னுர்துணை யாவரே. (௩௮)

அப்ர சன்ன னசுசிய சாந்தக
னசற்ப்ர லாப னநித்ய நியமிதன்
விப்ர தூடகன் வேதப ராமுகன்
விடய சம்முகன் யார்படை வீரரே (௩௯)

பிராண யிம்சா பரன்பா தார
 பரன சூயா பரன்கா னசவாக்
 கிராண னசா பரன்பா தந்திர
 னாட்சே பன்னாத்தி கன்னார் கிளைஞரே
 தூட ணன்னதி கண்டக னிட்டுரன்
 றுர்க்க மன்றுக்க சிந்தகன் றூடனா
 பாட ணன்பா போகவி வர்ச்சகன்
 பஞ்ச பாதகன் யார்படை வீரரே.

(சக)

நிலையி லாமதி மானவி வேகியா
 நிதம்ப னிஷ்ப்ரியன் விக்ரக னிக்ரக
 னலைய றுதசம் ப்ரமனா ரம்பக
 னவய வத்தித னார்படை யாவரே.

(சஉ)

வேறு.

உய்ந்து போக வுபாயமுண் டே நுமக்
 கைந்து பூதமு மென்படை யல்லவோ
 வேறு.

(சங)

தேவர் வென்றிலர்பு லன்க னேந்தினையு
 முனிவர் வென்றிலர் சிறந்துளோர்
 மூவர் வென்றிலர் சகத்திச் வென்றவர்கள்
 யாவ ரென்றினி மொழிந்திடே.

(சச)

வேறு.

என்ப டைப்பெருமை தானுழிறை யோனுமுனி
 யாரு மிங்கறிவ ரெண்ணமில் விவேகவாசன்[வே

றன்ப டைப்பெருமை யானறிசு லேனதறியான்
 றுன்வ ரச்சொலிறை யைக்கொடுபொ ரச்சமரமே
 தூது முற்றிற்று. ஆ. ௩௮௧.

மோகன்படையெழுச்சி.

அறிவி லாமதிவி வேகடுடை வன்றலைவனுக்
 கறிய வேரென விடுத்தவனை மோகவரசன்
 குறியி லாமை கிளர்காமனுட னெண்ணவருவெங்
 கோபலோபார்படை கொண்டெழுக வென்ற பொழுதே.

வேறு.

எமைவிடு மெமைவிடு மெனவு ரைத்துவே
 லெனவிரு கணையென விழிசெ லுத்தியே
 சமைவர்க ளரிவைய ரொருக ணத்திலே
 சதுமறை முனிவர்க * டவம ழிக்கவே.

(௨)

ஒடிபட முனிவர்தம் விரத முற்றுரு
 துலவுவ ரொருகையொ டொருகை தட்டியே
 வெடிபடு திருநகை நிலவெ றிக்கநீள்
 விழிசுட ரிருகைழ வெயிலெ றிக்கவே.

(௩)

துடியிடை யினுமிசு மிருத வத்தினோர்
 துணிபுற விணைமுலை மலைதொ லைக்கவே

* தவமிழக்கவே எனவும்பாடம்.

யடியிணை பணியுமி தழகு மக்கென
வணிபரி புரவரி யொலியழைக்குமே,

(சு)

சடைசில புனையினென் மயிர்ப் நித்திது
தவமென வுடைதவி ழினென்ம ழிக்கினென்
னுடைசில புனையினெ னுடைநெ கிழ்த்துமுன்
னுலவிய மகளிர்நும் முளன ழிப்பரே.

(ரு)

புலவிய லொருவிய புனிதர் புத்திகூர்
புலவியி லழிவகை புரித லுற்றுநீள்
கலவியின் விழவடு கரிம ருப்புநீர்
கனதன வரிவையர் கலக மிக்கதே.

(சூ)

குருகெழு தடமல ருகும ணற்குவால்
குயிலக வியபொழி விசையினைத்தகா
லுருகெழு மலரணை நிலவு முற்றுமே
ரொருபடை முனிவரை யுணர்வ ழிக்குமே.
வேறு.

(எ)

கோங்கரும்பு முலைமடவார் சூழ்போக வேண்மகரக்
கொடிமுன்போகத்
தீங்கரும்புச் சிலைமலரும் படையெடுத்துத் தென்றற்றேர்ச்
சென்றபின்னே.

(அ)

இடிபோலு மிகற்றேர்மே லெழிற்படைகொண் டெரியெங்
குங் கொளுத்தித்தூமக்

கொடிபோகக் கொடுமைகொலை பழிபாவஞ் சூழவெழக்
கொடியகோபன். (௯)

வேறு

ஒழிவறு முணர்வை யுளத்துளே
யுடையவர் தமையு மிமைப்பிலே
யொருவரொ டொருவர் சலிக்கவே
யுடலடு மமரை விளைக்கவே
வழிவறும் விரத மழிக்கவே
வருமறை நெறியை யழிக்கவே
வணைபவர் தமையு மொறுக்கவே
வதிபய மிகவும் விளைக்கவே. (௧௦)

அகலிட முடிய விடிக்கவே வசலமு மலைய வலைக்கவே
வலைகடல் சுவற வெரிக்கவே வமரர்க ளுலக மழிக்கவே
விகலெனு மெரியி லழற்றியா றிருபரு திகளு மொளிக்க
வே, வெரியினு மழல விழிக்கவே வெனவிங னினைந்
ரிசைக்கவே. (௧௧)

வேறு,

ஆசையின்ப மேவிமீள்வி லாதகாத லாகுதே
ரோசைகுன்ற லோபனைகு மாண்மையாவ ரோதுவார்
புகைப்புகா விடங்களும் புதுந்துதன்னை யாவருந்
திகைக்குமாறு நிற்கவல்ல தீரனிந்த வீரனே. (௧௩)

செய்தவங்கொ டைக்குலஞ் சிறந்தகல்வி செப்பல்போய்க்
கைதவங்க ரப்பிரப்பி வன்படைக்க லங்களே. (௧௪)

வேறு

மதமாச் சரியா திமகா ரதரோ
 ரொருவற் குளதாம் வலிசேர் படையின்
 விதமார்க் கியலுஞ் சொலமே லெழின்மேல்
 விண்ணொன் றிலேநிற் பதுமே தினியே. (௧௩) ஆ ௩௬௬.

வேறு.

மோகனெழுச்சி வஞ்சி.

எள்ளின் றுணையும் புரையற் றுலக
 மெங்கும் மிருண்மு டவெழும் படையின்
 வெள்ளம் பகரும் படியோ வினியவ்
 விறன்மோ கனெழுச் சிவிளம் புதுமே. (௧)

ஒண்முத் தன்மலர்க் கழலிற் பணியா
 வெருமுத் தனுவந் தமடந் தையர்தங்
 கண்முத் தணியத் தடமார் பணியுங்
 கதிர்முத் துவடங் கள்கவின் பெறவே. (௨)

காலிற் கழியா முனநாள் பரமன்
 காலிற் கழியாது கழிந்துயிர் போங்
 காலிற் கழுகுண் டிவிடப் படுதன்
 காலிற் கவினக் கழல்கட் டினனே. (௩)

மன்னுந் தவழும் புகழும் மாபு
 மாரு வருளும் மணியா தழியும்

பொன்னுந் துகிரும் மணியும் பணியும்
பூணென் றுநினைந் துபுனைந் தனனே.

(ச)

வேறு.

அத்தற்ப தப்பொருளி னற்பொற் பதத்தையறி
வற்றுப் பொரக்கடவனா
மத்தப்பிர மத்தனினி மற்றுப்பொ ருப்பிலதென்
மத்தக்க ளிற்றின்வரவே.

(ரு)

வேறு.

வருபிறவி மாறவல குரவனடி பேணுமிது
வொழியமதி மாறுபடுவோ
னிருபுறமு மாவரு கமுகிறகு போலவரு
மிருகவரி வீசிவரவே.

வேறு.

மதித்தொரு தனக்குள நலத்தினையு மற்றவர் வழக்கினையு
மே, கதித்திரு புறத்தினுமெ டுத்துள தனிக்குடை கவித்
துவரவே.

(எ)

அழக்கினை ரு ரின்புறு மணப்பறை கணத்தது பிணப்பறை
யுமா, முழக்கினை யறிந்துமறி யாவரசன் முற்பனை முழக்கி
வரவே.

கூற்றன மதக்கரி கொடிப்புய லணிந்துவரு குன்றனைய
தோர், காற்றன கடும்பரி நெருப்பென வமைக்கடல் கடுப்ப
வரவே,

(சு)

வேறு

எச்சில் காண லாவடிசி விட்டவாழி தான்மனைய
விட்டநீறு மார்நிறைய விட்டபூண நூலினுடன்
மிச்சிறுனு னாவிரத விப்ரதீப னாமனென
வித்தைசால வேகுலவு விப்ரர்கோடி சூழ்வரவே. (௦)

இட்டவேசி மார்கன்பெறும் வித்தையாசை யாலகல
வெக்யசாலை கோலியதில் யக்ஷமாண ராப்வடிவு
சிட்டவேட மாகமுடி தர்ப்பமாலை யோடுவெகு
செற்பவாய ராகிவரு விப்ரர்கோடி தேவர்வர (கக)

அப்ரகாச மாகவிடு மக்குமாலை யாபரண
வச்சிமார்கள் பானமதி லப்ரபோக ராயதிக
சுப்ரகாச நாமமொடு சுத்தமான ஞானபரி
சிட்டர்போல வேவருவர் கட்டசேர வாழிகளே. (கஉ)

உட்கியாரு மோடும்வகை துட்ககுல வேலரிண
முற்றகோடு தாமிருகை பற்றியோடு வார்மனிதர்
கட்கிஞாத கோலமொடு கட்குவாலு னாவதெதிர்
கக்குவாய ராகிவரு கட்டவேட தாரிகளே. (கங)

சித்தியாகு மாகநல செக்கராடை முடியுடல்
சிட்டராகி மேவினவர் சித்ரநாரி மார்ககளாடு
புத்தியாகி யேபுலவு புத்திநாடி வீடுதொறும்
புக்கபூசை போல்வருவர் புத்தகூட வேடர்களே. (கச)

இட்டநீறு காணிலெதிர் முட்டெனாவ டாவகைசெய்
யட்சசாத னாமுகம திட்டுவாதி யாமுதிய
கட்டமான் நாரியர்கள் பக்கலாசை கூரவதி
கட்டமாக நாமரு கத்துரால் சூழ்வரவே.

(கரு)

ஆக கூறிக.

விவேகன்படையெழுச்சி-காஞ்சி.

இப்பரிசு மோகவா சன்படை யெழுக்கடிது
சென்றிறைவர்தஞ்
செப்பரிய சேவடி பணிந்திறைவர் தூதனுரை
செய்தபொழுதே.

(க)

வேறு.

சிறிது சிவந்தில திருநய னங்களோர்
சிறுகை கொண்டிறையோ
ன்றிது மவன்படை யெனவுல குண்டருள்
பவள மலர்ந்ததுவே.

(உ)

அதிரத முங்கட கரிபரி யும்பரி
வாமும ணிந்தெழுமே
யெதிரெதிர் முந்தியொ ரேதில வன்படை
யெழுகவி ரைந்தெனவே.

(ங)

இறைவன் விடும்படை யுடன்மன மைந்தனு
விவனெனெட மும்படையு

முறைபீட நின்றில வளவறி கின்றில
வுபநிட தங்களுமே.

(ச)

வேறு.

பாகென்மொழியவ ராகமுறவரி பாசமிறவற வீசியே
காகமவருட லேறவி றுவகை நாதன்மதகரி காணுமே. (௫)
உலகினொருவரு முணரும்வகையற வுயர்வதறவுயர் வுடை
யவா, யிலகுமொருபது திசையுமிகலற விமெவ்விறையவ
சிரதமே. (௬)

வேகமிசூடகை வீரரிகலற மீளவடியினில் வீழவே.
மாக்குடியினும் வீரர்கிணைவினில் வாளிவிடுமிறை வாசியே
தாவுபலபரி வீரர்பொரவெதிர் சாரிலவந்தலை சாயவே,மேவி
யிமையுறு போதினுடலுயிர் வேறுசெயவல வீரரே. (௭)

இருமை பையுமிற வெறியு மிறையடி
யவர்கள். குணவணு லேசினுற்
பெருமை திறல்பொறை வலிமை யளிவெளி
யொளிமண் வளிபுனல் பெறுவதே. (௮)

வேறு.

வினையை நீறெழவி ழிப்பரோபிறிதில் வினையெ லாமிற மிதி
ப்பரே, வினையு மாற்றவெ தீர்ந்த வாருயிரு நீரெனப்பரு
கி நிற்பரே. (௯)

வகலு மெல்லியும்ன எம்பிரிசுவுலக னைத்தைத யுந்திசைகள்
யுத்தையு, மகில பூதரையும் வாரியேயயில வல்லோரொரு
வர் தாமுமே. (கக)

அண்டகாரணமு மாகிகாரணமு மாதி காரணமு மகிலமுங்
கண்ட காரணா டங்கவேரொடு மறுப்ப ரேயொருக னைத்
தினே. (கஉ)

ஒரொ ருத்தருணர் னிற்குரைக்களவி டப்படாதவுரு வுடை
யரே, யாரொ ருத்தரின ரொப்பர்தம்முடைய நாயனொரு
வ ரன்றியே. (கங)

வேறு.

கூற்றையோ விலக்குவது கொடியவர்வெங் கூற்றினையே
காற்றையோ நிறுத்துவதுங் கடியமனக் கூற்றினையே. ( )

சிலைகளையோ வளைப்பதுதான் வன்னெஞ்சர் சிரங்களையே
அலைகடலோ தூர்ப்பதவ ரளவில்பவக் கடல்களையே (கரு)
அல்லையோ பகல்செய்வ தறிவிலா ருளத்தினையே
கல்லையோ கனிசெய்வ தவர்கண்மனக் கல்லினையே (கசு)

கொல்விடமோ நுகருவது கொம்பனையார் தம்போக
வல்விடமே நுகர்ந்தாலு மயங்காம விருப்பர்களை. (கன)

படநாக மோபுண்பார் பாசவைமுத லைம்பொறியாம்
விடநாக மைந்தினையும் பூண்டுவினை யாடுவரே. (கஅ)

மோக்வதைத்ப்பரணி.

நிசு க

கொழுங்கனலோ வவிக்குமது கோபமெனும் கொடுங்கன
லே, வழங்குவது மழிபொருளோ மறைதேடும் வரன்பொ
ருளே. (கக)

அடவின்வரு மவமொழியத் தாழ்விப்ப தடியரைபோ
முடலைபுட லோவறுப்ப ததன்மூல வுழிநினைவே. (உ௮)

உரியநல வடியவர்க டம்பெருமை நம்முணர்விற
றெரியமென யாஞ்செல்லிய சிறுமையே சிறுமையதே. (உ௯)

வேறு.

ஆல்ல தங்கவர் பெருமையை யருமறை மொழிய
வல்ல தன்றன் முகூந்தனும் பிரமனு மாட்டார். (உ௯)

இடையி லாரறிந் துரைப்பவர் தாமினி யிவரை
யுடைய நாயகன் பெருமையை யோதுவர் ருளரே. (உ௯)

வேறு.

நம்ப னல்லடி யார்புடை சூழ்வர நாப்பணை
செம்பெரன் மாமணி வைதிகத் தேர்மிசைச் செல்லவே
என்ன ரந்தைகெ டும்படி செய்தரு ளெம்பிரான்
முன்ன ரந்தா துந்துமி பெங்குழு ழங்கவே. (உ௯)

கலைக் டந்தம துநிக ரல்ல கவிசைகயவ்
வலைக டந்த மதுநிறை வேநிக ராவதே. (உ௯)

இவண மென்றெழு தற்கரி தாமெழி லன்னமே
றுவண முந்தொழு ஞானநெ கிங்கொடி யோங்கவே. (௨௭)

காம னும்படை யுங்கெடக் கண்ணுநி ருபக
நாம னும்படை யுஞ்செலு மெங்கணு நாடியே. (௨௮)
பொறையு மின்சொன் முதல்வரு தானையும் போகுமே
யறையும் வெஞ்சின் மும்படை யுங்கட் டழியவே (௨௯)
வேறு.

தோஷா கரண கியலே பனுடன்
றுயரப் படையுந் தொலையும் படிசந்
தோஷா திகன்செல் மமதா திகளுந்
தொலையப் படைசெல் வகைசொல் னுதுமே. (௩௦)

அமதன் சுகன்மொள னியசுந் தகனப்
பிரதிசு லனதிட் டபரன் னியமன்
யமனின் மமனின் மலனித் தியபரன்
யஞ்ஞன் யதிபூ தகிதா கர்ணே. (௩௧)

பிட்சா சனன்னை திகதன் மன்மகா
பெலனிந் தியதிக ரகனுக் ரதபன்
னட்சா சனவே கனகொர் னியநா
யாசன் கிர்தகிர்த் யனநிந் தகனே. (௩௨)

தன்மன் சுகிர்தன் சுகிர்தஞ் ஞனசஞ்
சலன்வீ ரியனபிஞ் ஞனசம் ப்ரமனிட்

மோகவதைப்பரணி

௫௩௩

கன்மன் கவிசந் திகிர்பன் சுகுணக்
கிரகணன் பலகன் மவிவர்த் சிதனே.

(௫௩)

வேறு.

அவர்தியப யனசுலப னாத்திக னவிக்ரகன்
சின்மய னித்தியவிரதன்
சிவாதிபரி பூசதர தனகிர்பண னாதி
சீலனதி தாகசமனே.

(௫௪)

பாவகன யிஞ்சுகனி வர்த்தனன கனவிசன
வாசிசுரு பத்மபதசச்
சேவகன நிட்டுரன் விரத்தனவ தானனதி
தீரனதி நிச்சலனுமே.

(௫௫)

உத்தமன் சேவகனு தாரனல சாசனி
சுதாரனப ரிக்ரகன்மகா
சத்தியபர னிற்பிருகன் மிதாசன னடம்பனவி
காரிகுணி சத்யதபனே.

(௫௬)

சுமந்திர னசலன் னகலன நபிமானி
சுகதன்சு மனசன் சமன்
நமனமச் சான்விசத் தன்னநக னற்குடா
நானமிர்த சங்கிர கணனே.

(௫௭)

வேறு.

அருபன் னித்திய னித்திய நிருபணன்
சொருபன் சுத்தன் சுதந்தரன் சுவசனே.

(நா)

வேறு.

விபரீத பரன்னந குயன்
விவகார பராமுக மீதரன்
னபராத கீனன தொந்த
னசோகன்பல சாதன னப்ரமனே.

(நக)

வேறு.

எந்தப் படையுண் டிகன்மோகர்க் கெழிலார் விவேகர்க்
கேசரொருவ, எந்தப் படையைத் துணித்ததிக்க வல்ல
ரிவ்வா றநேகமே.

(சம)

வேறு.

பாதமுதல் வன்றர நிகழ்ந்தபரி பூரண பதந்தனிலொமைம்
பூதமு மறைந்தற நிறைந்துபடை நின்றநிலை யென்புகல்
வதே.

(சக)

செடிதரு முடற்கொடு மனித்தர்கடி வத்தன
மெனக்களி மிகுத்தனார்சிவ
னடிதரு நலத்தன மெனச்சுரர் களித்தனர்
நிலத்தவ ரடித்துகளினால்

(சஉ) ஆகநக.

விவேகன் படையெழுச்சி முற்றும்.

மோகவதைப்பரணி.

௧௩௩

தொந்தயுத்தம்-தும்பை.

சந்தி யாதமு னிரண்டுபடை யுஞ்சுறுபு
ஷண்டர் சங்கமதி ரச்சகல வேதமுடனே
நிந்தி யாமிருதி யாகமபு ராணவிதிகா
சாதி சங்கமொரு கோடிபெய்திர் நின்றதிரவே.

(அ)

வார மாகவொரு மோகனர சாளவெனவே
வைத்த வந்தமன மன்னனைபு மாயையுடனே
யார மார்முலை யவிஞ்சைமுத லாக்கினவரே
யழிய வும்படை வகுக்கும்விர னாரறிவரே.

(ஆ)

சூய மாறரிய மாயைமுத லெண்ணவரிதா
மகில சேனையுயி ராதிபவை யங்கொழியவே
வீயு மாகினும் விவேகன்விடு சேனைபொருதா
வெற்றி கண்டுவினே யாடலை விரும்பிமிசுமே.

(இ)

மாளு மோகனை விவேகனழி யென்றுமன்னு
மாயை யுந்துணிய வானுமிரு தானுமுடையான்
வேளும் வேகனு முலோபனு முனாபடைபோய்
வீய வேநிருப காதிபடை யேவிவிடவே.

(ஈ)

இலங்கு மெய்ம்மைகொடி யாகவுள தேரினபன
மென்னும் வாள்கொடு நிருபக னடக்கவெதிகே

கலங்கி நம்மடியில் வீழும்வகை சூழ்சூவமெனக்
காம வேள்விடு கொடிப்படைக ளித் தூவரவே

(௫)

ஊன முள்ளன வொழிப்பவர்க ளாகியுடன்மே
லுள்ள சூற்றமுரை யாமலுரை செய்வாதன
ளுன முள்ளவர் விளங்கவரு நம்படையினின்
னா மார்படை நமக்கென நகாமொழியுமே.

(௬)

வேறு.

தூற்றி யவர்கர்ட்டி னுனுமது தோன்றாமற்
பேற்றி யவர்ப்பேணும் புல்லர்க்குச் சொல்லுவாம்.

(௭)

நீரர்ட்டி வந்தவர்க ளன்றோ நிரந்தரமா
வேரர்ட்டி வந்தமண மெல்லாம் வெளியிட்டார்.

(௮)

கரம்பட்ட தோளியர்க ளன்றோவிக் காயத்தைப்
பூம்பட்டி னுன்மறைத்துப் பொல்லாங் கறிவிப்பார்

(௯)

நாவி யொழுக வருவார் நடைப்பிணமென்
ருவி யொழுகுவதன் முன்னே யறிவிப்பார்.

(௧௦)

காயிலை கத்தூரி கருப்பூரங் கொண்டன்றே
வாயின் மணத்தை யறிவிப்பார் மாதரார்.

(௧௧)

புல்லித் துறக்க வறியாரைப் புல்லியவே
சொல்லித் துறப்பிப்பார் தூய்மொழியா ஸல்லீரா.

(௧௨)

பந்தக் குரம்பைப் பழுதெல்லாம் பாரோர்கட்
கெந்தக் குரவ ரிவர்போ லறிவிப்பார்.

(௧௩)

வேறு

இலகுமுத்துச் சுடுபுறத்துப் படுபெற்புத் தொடர்களே
கலகமைக்கட் கணைகளப்பிற் குமிழியொத்துக் கழிபவே.

முருகுபுத்தப் புதுமலர்ப்பொற் புறமுடிக்கிற் கமழ்வதே
கருகுகற்றைக் குழலொடுக்கிற் பழையசுக்குக் கமழ்வதே ()

அணியின்மிக்குத் திகழ்தனப்பொற் பதுகிகழ்த்திற் நசை
களே, துணியினத்தொக் கணுவிழிற்சற் றதுபுழுத்துச்
சொரிவதே. (கக)

உடைமறைக்கப் படுமழுக்கப் புடனொழுக்குத் துளைகளே
கடகளிற்றுச் சிரமென்மத்தக் கவிகள்கத்தக் கடவரே. ()

அடிதொடக்கிச் சுரிகுழற்கொத் தளவுபுத்திக் கருவரா
விடமொரெட்டுத் தளவுகிட்டிப் புகழும்ற்றெத் தனையுமே.

புலவுகக்குப் புழுமலப்பைப் புறமறிக்கிற் புவியிலார்
கலவியுற்றுப் பெரி துவக்கக் கடவர்கற்றிக் கழுகலால். (கக)

துரிசுரைத்திப் பரிசின்மைக்கப் படையைமுட்டத் தொட
ரவே, தெரிசனப்பொற் றிகிரியுட்குற் றனர்கருப்புச் சிலை
யரே- (உடு)

வேறு.

புணர்விற் கானதி லாமதி புகுதக் காணுயர் மேனிலை, புன
ன்மிக் கார்தட மேவிய புளின்ப பூதா நாண்மலர், மணமிக்
கார்குளிர் சோலைகண் மகிழப் பாடிய வேழிசை, மலயக்
கூலிவை யாவையும் வரவிட் டானிகள் மாடனே. (உக)

சீதத் தாலினி தேயழ நீமிக் காலினி தேகுளிர்
தேனித் தார்வன வேபசி தீர்வுற் றுனில தேசுவை
யேதெத் தாலினி தாமென வேர்வற் றேயவி வேகிக
ளேமத் தாமல மாமிவை காமுற் றுரென வோதியே,
வேறு.

வேனி னுதன்வர விட்டபடை வீயநலன்மெய்
விழியெ னுந்திகரி யைக்கொடு நிநுபகன் வெறுங்
கான னீரினி லெழுந்ததி னெழுங் குமிழிமின்
கனவி னிற்கனவு போலழிவு கண்டுவிடுமே. (௨௩)

விட்ட விட்டபடை யாவையு மழிந்துவிடவேள்
வெறுங்கை யோடுபொர மேனிகொடு செல்லவிருதோன்
முட்ட விட்டெழி னிருபகன் விளங்குமறிவா
முளரி யங்கையின் முருக்கினன் முடித்தலையையே (௨௪)
வேறு

பாப ராசிமுத லானபடை கொண்டுபொரு பாதகக்
கோப ராசனை யரும்பொறை யழிக்கும்வகை கூறுவாம். ()
வேறு

இனத்தையறுத் தறுத்தெறியக் கறுத்தெறியிற் சிவத்தே
சினத்தவகத் தினைச்சிதையப் பனிக்கதிரிற் சிரித்தே. ()
கதிக்குமொழிக் கனற்கடுகக் கெடக்குளிரக் கதித்தே
கொதித்தமனக் கனற்கினிமைப் புனற்குளிரக் கொடுத்தே.
அறுத்தழலிட் டருத்தில்வினைப் பலத்தைநினைத் தசித்தே

மோகவதைப்பாணி.

நகக

யோறுத்தகனைப் பொறுத்தநலத் தினைப்பெரிதுற் றெறுத்
தே.

(உஅ)

வேறு.

கேபனைப்புறன் காணக் கொலைபழி
மாப முற்றுந் துகளெழப்பட்டதே.

(உக)

தாபந் தீர்தரு சந்தோ டன்கொலும்
லோபன் பட்ட பரிசு முரைத்துமே.

(உம)

வேறு.

தெருகுத்தநிதி பலகோடி யுண்டெனினுந் தொல்லையிலே
வகுத்தவகை யல்லாது துய்ப்பவசார் மண்ணினிலே.
ஒன்றிசண்டே யுடுப்பதுவு முன்பதுவு நாழியே
யென்றுமொரு வன்கிடையு மிருசாணுக் கெண்சாணே

வேறு.

சுட்டியிழத்தல் வெங்கான மெங்குஞ் சென்று மங்காமற்
கூட்டியிழைக்குந் தேனீயைக் கண்டார்பின்னுந் கூட்டு
வரோ.

(உங)

ஆமீம்பரத ரவைபோல வாரும்படியு மதுபோலத்
தேடும்பொருள்கள் போம்படியுங் கண்டுந்தெனியார் சிலரு
ண்டே.

(உச)

வேறு:

மாநிதி கோடிதேடி யும்மா காணியுமின்றி
போனவ ரல்லாதொக்கப் புசித்தவசார் புவிக்கணே, (உடு)

வேறு.

அலங்கொண்டு லோபன்ற னொசாபி சாசு
மிரப்புங் கரப்பு மசத்யாதி யஞ்சஞ்
சலங்கொண் டிழுக்கு மொழுக்குந் தவாவச்
சந்தாப முஞ்செற்ற னன்பற் றறுத்தே.

(நசு)

உம்பன் புவிக்கன்றி வானுங் டும் யானே
யெனத்தன் மனத்தே நினைத்தங் கரிக்குந்
தம்பன் பெருங்கர்வ முந்தா னு மாண்டான்
சத்யா யுதங்கொண் டதம்பன் றிறத்தே.

(நௌ)

வேறு.

வேறி லாவகை விருப்பொடு கலந்துநலனே
வினைய வின்மொழி விளம்பியு முளந்தெளியவே
மாறி லாதசெயல் செய்துமொரு காலுமழியா
மச்ச ரன்றனை யமச்சான் வதைத்து விடுமே.

(நசு)

மந்த ரக்கிரிய நிற்குதல வேழுகடலும்
வற்று மேழ்புவியு மாளுமுயர் வானவுலகு
மந்த ரப்படுமெ னும்படி தெளிந்துடலின்மே
லாத ரன்றனைய நாதர னழித்துவிடுமே.

(நசு)

நெஞ்ச மொன்றுசொல் லொன்றுசெய லொன்றுடையதாம்
வஞ்ச கன்றனை யவஞ்சகன் வதைத்துவிடுமே.

(சுடு)

மோகவதைப்பரணி.

நிசுக்

சுர மொன்றிகிழ் சாந்தியெதி ரேறியவகங்
கார மும்படையு மாண்டதோர் கணப்பொழுதிலே. (சக)

வேறு,

மொழிந்தவாச கத்தினன்று தீங்குகாணு முன்னமே
யெழுந்தவேக னுவியோர் விவேகனா லிறந்ததே.

மடக்குமாறி லாதவாத ராசகோடி மாளுமே
யடக்கமான வீரன்வானி னற்றதார வாரமே. (சஉ)

சுபாடிதன் குபாடிதன் சிரந்தனைத் துணிக்குமே
யபாடிதன் வெகுப்பிரலாப னுவிதன்னை வெளவுமே. (ச)

மாயையிச் சுகத்துவத்து சித்துவீச னெயெனுந்
துயசுப்ர புத்தனப்ர புத்தனைத் துணிக்குமே. (சச)

வேறு.

சுகனசு கன்றனைத்து ணிக்குமே
சுபனசு பன்றனைத்தொ லைக்குமே
யகனுயிர் பொன்றமெய்ச் சீர்த்திவா
ளதினந கன்றுணித்த டுக்குமே. (சரு)

உடவின கந்தையைத் தனைச்சுதா
வுணருப வன்கெடுத்து வக்குமே.
படருறு சிந்தையைச்ச மத்தனோர்
பாமப தந்தனிற் படுத்துமே. (சக)

வேறு.

கன்னின்பம்மறு கருத்துமே
வநலச ன்லசனை யழிக்குமே.

(சௌ)

பரமன தருளிகைப் பரந்தபன்
கரமென் வந்துயிர் கழிக்குமே.

(சா)

வேறு.

சுவசன் றுயர்வெரன் செழன் றுவரும்

விவசன் றுகளாம் வன்கவென் றன்னே. (சக)

வேறு,

வர தாரம கர்வரதன் வரளியினிற்

பர தாரப ரிகரகன் பட்டனனே

(ரு)

அதி மாசுறு பந்தனை பெற்றினனே

மதி மா னுயிர் வெளவினன் பந்தனையே.

(ருக)

வேறு,

பவந்தந் தன்னிற் படுத்திப் பரந்தெழுந்

துவந்தன் றன்னைநிர்ந்த தொந்தன் றெழுலைக்குமே.

(ருஉ)

இன்பஞ் செய்யு மிறைவ னிணைபடி

யன்பன் கையில நாத னழியுமே.

(ருரு)

உசாவன் றிண்படை பெரண்டி றற்றீர்க்க

விசாரன் சாகசி கன்றனை வெல்லுமே

(ருக)

சீறு மப்ரதி கூலன் சிதையவே

யாறு மப்ரதி கூல னழிக்குமே.

(ருஎ)

குடும்பச் சிந்தையுங் கோலா கலங்களு

மிடும்பை யுந்துற வின்க ணிறந்தவே.

(ருஅ)

மோகவதைப்பரணி.

நெடுநகர்

பிராந்தி சத்திய வான்கையிற் பட்டதே
சாந்தி பாலதி சம்பந்தமன் பட்டனன்.

ஏக ஞர்படை யகலிப்ப டியினின்

மோக ஞர்படை முற்று முடிந்தவே. (கூடு)

(கூடு)

ஆ. எரடுநகர்

மோகசமன்வாகை.

கிடமன்ன காமன் முதலான சேனை

விறலாச்சி வேகப் படையாற்

படமன்னன் மோகன் மிகவேவே குண்டு

படைகொண் டெழுந்து செலவே.

(க)

இகன்மோகன் முன்ன ரிருண்மீ தெழுந்த

ரவிபோல் விவேக நெழுவே

பகலோ நெதிர்த பணிபோ விறந்த

படுமோகன் விட்ட படைபே.

(உ)

ஒருகோடி யம்பு விடமோகன்மீள

வொருசண்ட வாயுவுடனே

சருகோடு மென்ன வெழிலார் விவேகர்

தனியம்பு தன்னிவிடுமே.

(உ;

வேறு.

மாளமாள விவேகனெய்ய மனத்தின்மந்திர வலிமின்ன

மீளமீள வெழுந்துமோகன் விடாதுபூசல் வினைக்கவே (சூ)

வீயுமோகினை வேரோமல் விடஞ்செய்மோகன் விவேகனால்
மாயுமோவுயிர் மாயையாரு மனத்தினுந் மிருக்கவே. (௫)
வகனாகிய வீசனந்த மனப்பசாசற வெய்யிலே, மோசனாரு
யிர் மாயுமென்றன துண்ணைநான்மறை முடிவதே. (௬)

மோகனாருயிர் மாள்வதெந்தை மனப்பசாசை முடிக்கி
லென், தேகநாதர் துணைப்பதத்தில் விவேகராச னியம்
பவே. (௭)

வேறு.

புலகதிகள் யாவையு மரிக்கவே புகலிடமி லாமனநடுக்குற
வுலகுபதி னாலுமொ ரிமைப்பிலே யொழியுமறி யாமைபி
னெளித்ததே. (௮)

மனமுமறி யாமையு மரிக்கவே

மதிபெனொளி வாள்வொடு துணிக்கவே

முனமுதவு தாயெனும விச்சைதான்

முடுகமதி வாண்முக முழுத்தியே. (௯)

பரவுணர்வு வாளினைவி திர்க்கமா

பருதிபென வேயொளி செறிக்கவே

யிரவுவடி வாகிய வவிச்சைதா

னிகலழிய வாருயி ரொளித்ததே. (௧௦)

அகலிடமி யாவுமத னைக்கொடே

யடையவெறி யாவனு பவத்தினுற்

புகலவரு மாயையை யறுக்கவே

புரண்பரி பூரண மெறித்ததே. (௧௧)

மோகவதைப்பரணி.

௩௪௩

மரணபவ வீடுயிர் பரத்தொட்டே
மன்னனிநு சேனையு மனைத்துமோர்
கரணமது வாதலின் மிகுத்ததே
கருணைநிதி யாருள மகிழ்ச்சியே,

(௧௨)

இப்படி யொன்று மில்லா வகையெலா மிறந்த பின்னு
மப்படி யொன்று மில்லா னமைந்தில னமர் னுசை (௧௩)
பின்னரும் வான மாதிப் பெரும்படை யெழுப்ப ஞானப்
பன்னரும் படையில் யாதும் படும்படி பரமன் பார்த்தே.

வேறு.

வரவி யோமவொலி கோடிசெவி யோடுமடிய
பரவி யோமவிசை ஞானவொலி பண்ணியதுவே.

(௧௪)

வாத ஓறுபல தொக்குவா மன்னுபரமன்
பாத ஓறுணர்வு பற்றியிற் வெற்றியிடுமே.

(௧௫)

ஊன நாட்டமொளி வந்தன வனந்தவுருவ
ஞான நாட்டவொளி வந்துற நசித்துவிடுமே.

(௧௬)

மங்கு நாவிற னிறந்தவிர தங்கள்வரவே.
யெங்கு ஞானாத வின்பமிடை யின்றியெழவே.

(௧௭)

நாசி நின்றபுவி சேர்மண நடக்கநலமே
வீசி நின்றவறி வாமணம் விழுங்கிவிடுமே.

(௧௮)

ஆக்கை யுற்றபொரு ளென்றக மதித்தமகியைத்
தாக்கை யுற்றபொரு டன்னின்மதி தள்ளிவிடுமே. (உ௦)

யே மேயமைவ தானமன னங்கழியவே
வைய மேயமைவ தானமன னங்கழியுமே (உ௧)

யாது மாயறிவி றந்தபொரு ளொன்றுமில்லதே
யாது மாயறிவி றந்தவொளி யொன்றுமுளதே. (உ௨)

ஊன மாகிய வகம்பிரம் மாகியதுபோய்
ஞான மாகிய வகம்பிரம் மாகியதுவே. (உ௩)

வேறு.

ஞான நாடகங் கண்டுள மகிழ்ந்தன னாதன்
வான நாடரும் வணங்கினர் வந்தடி மகிழ்ந்தே. (உ௪)

தேத மாயையும் புதல்வரும் கிளையுடன் மடிந்தார்
போத மாகிய சேனையும் பரன்பதம் புகுந்தே. (உ௫)

சச னிங்ஙன மழிக்கவெண் டிசைகளுங் கீழ்மேற்
பேசநின்றிடு மகிலலோ கங்களும் பிணமே. ஆ ளாக.

களங்காட்டு

ஈது தானியம் புவதென விறைவியுண் மகிழ்ந்து
போது நாடுமென விரை வொடும் படுகளம் புகுந்தே. (க)

வேறு

துய்யமாசில் சோதியாகு மேகனைச்சொ லப்படும்
வையமாவி யீசனாக்கு மாயுமாய்தல் பார்மினே. (உ)

மோகவதைப்பரணி.

நீசுள்

ஆவியாக்கி யெல்லையற்ற சன்னமாக்கு மப்பெரும்
பாவினாமம் மரையமாது பட்டபாடு பார்மினோ.

(ந)

வேறு.

அயர்ந்துபொரு மோகனை யளித்தவனை முன்னம்
பவந்தவறி யாமைபொடி பட்டபடி பாரீர்.

(ந)

மங்குமிட னின்றியொரு மர்த்திரையி னுள்ளே
எங்குமுல வும்மண னிறந்தபடி பாரீர்.

(ந)

ஆகவள் வாகியுல கரண்டவறி வில்லா
மேர்க்வர் சிங்ஙன் முடிந்தபடி பாரீர்.

(ந)

வேறு.

தூமங் கலந்த குழன்மடவார் குழக் கிடப்பத் தூயனெழிற்
காமன் கிடந்த கிடைபாரீர் காகம் பிணங்கு மியல்பாரீர்.

கரும்பார் கன்ன லெனமொழியுங் கனிவாய் பட்ட படிபா
ரீர், கரும்பார் குமிழே யெனப்புகமுந் துண்டம் பட்ட
படிபாரீர்.

(அ)

ஆரக் கள்பச் சேருடி யறிலோர் தமையுந் திறலழிக்கும்
பாசக் கலசப் பபோதரங்கன் பட்டுக் கிடந்த படிபாரீர்.

வேறு.

தவளத்தி னித்திலமோ தண்புறவின் முல்லைமுகை
தானோ செய்ய

பவளத்திற் பொதிந்ததெனும் பூல்லைன்பாய் முடிந்தபடிபா
ரீரின் பார்மின்.

(ய)

கிணையென்ன மலரென்ன பெரியதபோ தனஞளனும் பே
தஞ் செய்யுங்
கணையென்னக் கற்றவருந் துதிக்குங்கண் பட்டபடி காண்
மின் காண்மின். (கக)

வேறு.

பரிபுரப தங்களவை பாரீர் பரிமள மணஞ்செய்குழல் பா
ரீர், நரிபொருது கொண்டபடி பாரீர் நலன்மருவு மன்பர்
மதி பாரீர். (கஉ)

வேறு.

கலைகுழறிஞர் தஞ்செவியுங்
கண் ணுஞ் செவிடுங் குருமொய்க்
கொலைகுழ வகைசெய் திடுங்கொடிய
கோபன் கிடந்த கிடைபாரீர். (கங)

வேறு,

ஆகமுமா வியும்பொருளு மளித்து நாதற்
கவனருளா லானந்த நாடா ளாதே
காகமுநாய் கருநமனும் பிறவு முண்ணக்
கைவிட்டுக் கிடந்தநிலை காண்மின் காண்மின். (கச)

முன்புமிகப் பொருள்பலருந் தேடித் தேடி
முந்தையுடன் கொடுபோகா திறக்கக் கண்டும்

பின்புமிகப் பொருட்டேம வாவன் செத்துப்
பிணத்தினும்வா யங்காந்த பெருமை பாரீர்.

(கரு)

வேறு.

அடித்தலை வணங்கநர பால
சமைச்சரொ டிருந்தநிர்ப ராசன்
முடித்தலை கிடந்தபடி பாரீர்
முனைச்செயன் முடிந்தபடி பாரீர்.

(கக)

உனவரு மகந்தையபி மர்ன
முளவிருண் மனம்பொய்கள வாதி
யனைவரு முவந்தகிளை யோடு
மடையவு மிறந்தபடி பாரீர். (கக) ஆ. எருகூ

கூழடுவார்.

என்றுதனி நாயக ரீகற்கள மியம்பிக்
குன்றுதனி லாவினிய கூழட வுரைத்தே.
ஆங்கினி திருந்தன ளணங்கடு மடைக்குப்
பாங்கினிய பேய்மகனிர் பற்பலர் திரண்டே.

(க)

(உ)

வேறு.

அகமாற்புற முகமாறீயறி வறிவாளேபிறி தறியாதாய்
மகமாறீசக வடிவாய்கூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

(ங)

நெடும

மோகவதைப்பரணி.

நதீதெனநிகழ் வெல்லாமறிவுரு வல்லாலிவதென நல்லேக
வாதீயறிவுரு நீதீகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே. (சு)

முறவீதீயவை மறவீயினியவை சொல்லீதுனியறு செல்
வீநல், லறவீநலன்மிகு முறவீகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே.

வேதீவினையொடு காதீயழகிய மேதாய் விண்முதல் யாதிற்
கூ மாதீயணிமிகு சோதீகூழட வாரீர்கூழட வாரீரே. (சு)

திருவீஞானநல் லுருவீயழிவறு சித்தீபகிர் வறுபத்தீசுந்,
மருவீயுலகிய லொருவீகூழடவாரீர்கூழட வாரீரே. (சு)

வேறு,

உயர்ந்த வாசனக் கொம்பேயு லக்கையா

யோங்கு போதகக் காலுர லாக்கியே

பயந்த மாயையின் மக்களின் பற்களைப்

பசும னொருள் பாடியி டித்துமே. (அ) ஆ. எகசு

~~~~~

சும்முலக்கை.

உகைக்குமனத் தாருடைய வுரனெல்லாங் குரவனடி

துகைக்குமள வானதுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்

ஊன்றுவும் புறக்கரண முட்கரண மொடுங்கிடவே

தோன்றுமை தோன்றியதே சும்மேலோ சும்முலக்காய்

சான்றொமன் றறிந்திலையோ சுகலமுமாய் விடத்தோன் துந்

தோன்றுமை தோன்றியக்காற் சும்மேலோ சும்முலக்காய்

சான்றாகு மறிவொழியச் சாக்கியமாஞ் சகத்தென் றுந்
தோன்றாது கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௬)

விரியுமிடக் துலகறியும் புரியுமிடத் துணர்வறியுந்
துரியமதிற் றுரிசளகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௭)

ஆங்குனாரா மையமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து, துங்
கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௮)

தெரியாதென் பதுந்தெரிந்த விடத்தல்லாற் றெரியாத்
துரியாதீ தம்மி துகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௯)

துரியாதீ கந்தன்னிற் புரிந்தாலுந் தொல்பிறவித்
துரிசான் தொழியாகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௧௦)

துஞ்சுதல்கண் டாயதிதம் பிறப்பதுகண் டாய் துரியந் துஞ்
சல்பிறப் பொழிந்திலகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௧௧)

தொல்லையிறை யாகமஞ்சொற் றுரியாதீ தஞ்சருதி, சொல்
லுகின்ற பசவுடல்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௧௨)

கேட்டதென் றறியாத வதீதத்தைக் கேடின்னிச், சூட்டி
னது பரவுடல்காண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௧௩)

நீங்குதலில் லாவற்றே நிகழ்ந்தக்கால் விழிப்பதுவுந், துங்
குதலு முண்டாமோ சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௧௪)

சத்தமர் திகளுமெலாந் தற்சொருப மானபரி சத்தமாய்
விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய். [௧௫]

கருதவொண்ணு வெண்ணிறந்த காட்சியெல்லாங் கண்ணுன
சொருபமாய் நிகழ்ந்ததுகாண் சும்மேலோர் சும்முலக்காய் ()

தோன்றியகிவ் வுலகமெலாஞ் சொருபமாய் நிகழ்ந்ததெனத்
தோன்றியதுந் தன்கண்ணே சும்மேலோர் சும்முலக்காய். []

எல்லாவண் ணமுமின்றி யிருந்தபடி யேயிருக்கச், சொல்
லாமற் சொல்லியவா சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (கக்)

எல்லா மா யல்லாத விழையியல்பை யின்னதென்று, சொல்
லாட விரகுண்டோர் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (கௌ)

புலனறுபாழ் வருஞ்சீவன் போதப்பாழ் வருமீசன், சொலவ
றுபாழ் வருஞ்சொருபன் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (கஅ)

வையமுயிர் பாமாக்கு மாயைப்பாழ் மூன்றுமறத், துய்யசு
டர் தானேயாஞ் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (ககூ)

இடரின்பஞ் செயுமாயை யிருளின்ப வறிவாகுஞ், சுடரின்
கண் டோன்றுமதோர் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (உ௦)

சொருபன்விழி மலர்கண்டு சும்மாவி ருந்துவிடச், சொருப
பரி பூரணமாஞ் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (உக)

வாயுணர்வு மாண்டிடத்தே வாயிலா மட்குடத்திற், ரோய
மென நிறைந்ததுகாண் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (உஉ)

ஊமைமொழி கொடுபிரம மோதவுணர் வற்றபடி, தூய்மறை
யின் முடிவுரைக்குஞ் சும்மேலோர் சும்முலக்காய். (உங)

தற்பதத்தின் றன்னிலைமை தானறிய வோதுதலால்
 சொற்பதத்தில் வாராகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய் ()
 உற்பதத்தி னழகுமண முருப்போல வென்றின் கண்.
 சொற்படுசத் தியமாத் சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௨௫)
 அல்லேயுங் குழன்மாயை யவன்பயந்த வகிலம் வெறுஞ்
 சொல்லேயாய் விட்டதுகாண் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
 அலைந்துவரு முளவிகற்ப மழிந்துவிடப் பிறவியெலாந்
 தொலைந்தபடி கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய். (௨௬)
 இன்னதென மறைமுடிக்கு மியலாத விப்பரிசைச்
 சொன்னபடி கண்டாயே சும்மேலோ சும்முலக்காய். ()
 சொல்லாத மறைமுடிவைச் சொல்லாமற் சொன்னதனைச்
 சொல்லாட விரகுண்டோ சும்மேலோ சும்முலக்காய்.
 சாத்திரமென் செயநமக்குத் தர்க்கமய லறுத்தபிரான்
 றோத்திரமே வேண்டுவது சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

ஆ. எகச.

கூழ்சமைப்பு.

ஏகன தடியிணை யிங்ங னேத்தியே
 மோகர்தம் பல்லெலர் முறியக் குத்தியே. (க)
 புண்ணிய னடியிணை போற்றி போற்றியே
 திண்ணிய போதகச் செவியிற் றெள்ளியே. (உ)

வேறு.

பாதமா மலர்க ணல்கும் பரமனைப் பாடிப் பாடிப்
 போதமா விடித்தீ ராகிற் போனக மாக்க வாரீர். (௩)
 செம்பொ னன் மகுடஞ் சூடித் தேசிக னாக வந்த
 வம்பொ னு ரடிகள் சூடா முடிகளை யடுப்பு வையீர். (ச)
 வாழ்வுமா டென மயங்கி வள்ளலார் கழலின் வந்து
 தாழ்வுறா வறிவிலாளர் தலைகளைத் தடாக்க ளாக்கீர் (௩)
 சொற்பதங் கடந்த விற்பச் சொருப னார் துணித்து விட்
 ட, வற்பவ வுததிச் சேரி யடையவு முலையிற் பெய்யீர்
 தொந்தவன் பாசத் தா லே சுற்றிவன் சமையாய் வந்த
 யந்தவீந் தனத்தான் ஞானப்பாவகன் றன்னை மூட்டீர்.
 தீதண்டம் பெருக மோகஞ் செய்யுமக் காமராசன்
 கோதண்ட மிரண்டாய் வெட்டிக் கூழுடத் துடுப்புக்
 கோடர். (அ)

இராப்பகல் பசித்துப் பட்ட விடரினை நினைத்து நெஞ்சி
 ற், பராக்கினை யொழித்து நல்ல பதத்திலே யிறக்க
 வாரீர். (க)

வேறு.

என்ற நந்தக டத்தி னுக்கிய வின்னமு
 தொன்றி னென்றுவி ரைந்தெ டிக்கவு வப்பொடே. (௩)
 தொடைத்து நடிந் தெளித்துத் தொழுது முழுதையும்
 படைத்த மாதின் புரிக்கலம் பார்த்துப் படைக்கவே. (கக)

எமதி யாமென வெண்ணின் ராவியெலா மெடுத்
தமுது செய்து திருக்கைவி ளக்கின ளன்னையே. (கஉ)

பஞ்ச பாசமி லேயெனக் காயெனப் பண்ணியே
பஞ்ச பாசமடைக்கா யமுதுப டைப்பரே. (கங)

பத்த ராவிப ருகுகி ருப்பவ ளத்திலே
வைத்த வாடிமு தத்தினின் மிச்சில் வழங்கவே. (கச)

வருக வென்றுக ணங்களை வள்ளல்க ளெள்ளுஞ்
ருருகு தெஞ்சொ டழைப்பர்க டம்முட னுண்ணவே. ()

ஆக ஆரக.

இலகும் போதக் கண்விழித்தங் கெல்லாம் போத மெனக்
காண, துலகும் போத மாயையென வேளும் பேய்கள்
வாரீரே. (க)

காணுஞ் சித்துத் தான்பரமன் காட்டுஞ் சித்தென் றுள்ள
படி, பேணு முண்மைப் பொருட்பேதம் பேசும் பேய்கள்
வாரீரே. (உ)

வேதா விரோத மறவொன்றும் வீட்டிற் பலவா நாட்டிலெ
னப், பேதா பேத நிலைநிற்கப் பேசும் பேய்கள் வாரீரே.

கருதுங் பொருளெல் லாமழியுங் கருத்தற் றதுவே வீடெ
ன்று, 'கருதி சொன்ன பொருட்சொல்லுஞ் சுகதப் பேய்
கள் வாரீரே. (ச)

எல்லா வுலகங் கருமுடிந்த விடத்தே முத்தி யெல்லா

யல்லா தென்றப் பொருள்சொல்லு மருகப் பேய்கள் வாரீ
ரே. (௫)

பொன்று முடல்போ வதுமுத்தி யின்பப் பொருளே பொ
ருளல்லா, தொன்று மில்லை யென்றோது முலகா யுதப்பேய்
வாரீரே. (௬)

பானத் தந்தக் கரணத்தின் பதைப்பை யறுக்க வெனக்
கேட்டும், பானத் தந்தப் பதைப்பறுக்கப் பார்க்கும் பேய்
கள் வாரீரே. (௭)

அறவே தனைப் பட்டருந்துவது தேடித் திரியா தாமுதம்
பெறவே விம்மி யலமாக்கும் பேய்க ளெல்லாம் வாரீரே.
இருக்கு முதலா மெக்கலையு மிதனோக்குறலா லகனோக்கி
யொருக்கும் வகையே முயல்கின்ற யோகப் பேய்க்கும்
வாரீரே.

துன்புற் றுழல வமையுமெனிற் றுரத் திரிமி ஞாமுதுண்
டின்புற் றிருக்க வேண்டுதிரே லெல்லாப் பேயும் வாரீரே.
வேறு.

பொல்லாத வுடலமெலாம் பூரணமா கும்பரிசு போத கத்
தால், வல்லாளன் வென்றகளக் கூழுண்ணும் வகையடங்க
வாரீர் வாரீர். (௮)

வேறு.

நினைத்து மறந்திச் சகத்தை யெல்லா நேரே யொறுத்துப்
பாராண்ட, மனத்தை யறுத்து மறுமாற்றந் தின்று கொள்
ள வாரீரே. (௯)

போக்கும் வாவு மறுத்தகழல் போற்றிப் போதக் கூழுண்
டு, வாக்கு மனனு பிறந்திடத்தே வானா விருக்க வாரீரே.
ஆக்கை யறுத்துக் காணங்க ளறுத்துச் சீவ பரமறுத்து
வாக்கை யறுத்தா னந்தக்கூ முண்ண வாரீர் வாரீரே. ()

வேறு,

விடாயெல் லாமென்று பொன்னடி சூட்டியே
வேதகஞ் செய்த வீரனை வாழ்த்தியே
விடாயெல் லாங்கெட வுண்ண வரும்படி
மீளு முள்ளக் கலத்தை விளக்கியே. (கச)

இல்ல றந்துற வென்றிலை வேண்டினார்
யாவ ரேனும் வருகென் றிடுவதே
நல்ல றமென யாவர்க்கு நல்கினார்
நாதர் வெல்களக் கூழுண்ண நல்கியே. (கரு)

வேறு.

அலகைகள் கூழிற் கலமாலற்ற ரமுதைப்பெற்
றுலகுயி ரீசற் பகிர்வற வெல்லா முடனுண்டே. (கசு)

மெத்தித் தாகங் கெடநுகர் மெய்ஞ்ஞா னனந்தந்
தித்தித் தாக மயிர்க்கா றேறுந் தேக்கிட்டே. (கசு)

திருகறப்போதப் பேப்பசி யேயோ; திருஞானம்
பருகப் போகப் படுவது பண்டைத் தாமுண்டோ (கஅ)

வேறு.

துஞ்ச லின்றியுணர் லின்றிமய லின்றியயலுந்
தொடர்வு மின்றியிட ரின்பமுத லின்றியெவையு

மெஞ்ச வின்றியிது வென்னுமியல் பின்றியுள்தர்
மியரவை யும்பிரம மாகியதி நுந்துபடிபென்.

(கக)

அஃ அஃ அஃ.

வேறு - குணலைவாழ்த்து.

ஆலைமிசையானு மயன்முதலா
மண்டநுந் தேடற் சுருப்பதமென்
தலைமிசை யானமை பாடரே
தன்கரு ணைத்திறன் பாடரே.

(க)

ஒருநய மின்றி யானுழைக்கு
முற்பவ நோய்கெய்ப் பார்த்தருநுந்
திருநய னங்களைப் பாடரே
செய்ய கருணையைப் பாடரே.

(உ)

ஒழிவற்ற சோதி யுணர்வுதன்னை
யுளங்கைக் கனியெனக் கண்டுகொள்
வழியிட்ட வீரனைப் பாடரே
வார்த்தை யொன்றிலென்று பாடரே.

(ங)

மாண பவங்கண் மடிந்திடவே
வடிவு புனைந்து வரும்பெருமான்
சாண நிகழ்ந்தமை பாடரே
சந்தத மப்பதம் பாடரே.

(ச)

உன்ன வரிதென் லுபநிடங்க
 னோனும் பொருளை யொருமொழியிற்
 சொன்ன விரகனைப் பாடரே.
 சொருப நந்தனைப் பாடரே.

(ரு)

பவமாயம் வேறப் பார்த்திறைவன்
 பதத்திலும் பண்டை நாமொழிந்து
 சிவமா யிருந்தமை பாடரே
 சிவப்பிர காசனைப் பாடரே.

(சு)

புத்திக்கு மெட்டரி தாய்பொருள்
 புவனியில் வந்தைத் புலன்களி னுந்
 தித்திக்கு மாறினைப் பாடரே
 தேசிக ராசனைப் பாடரே.

(எ)

ஊன நடங்கண்டு முன்னநம்மை
 யோருரு வாய்வந்து ணர்த்திக்கண்ட
 ஞானந டந்தனைப் பாடரே
 நடரா சன்றனைப் பாடரே.

(அ) ஆ. அநக.

மங்கலவருழ்த்து,

புரியும்விழி தந்தகழல் வாழியே
 புறமகமி ருந்தபொருள் வாழியே

துரியமு மிறந்தசுடர் வாழியே
சொலவற விருந்தனகம் வாழியே.

(௧)

வேறு.

பேதம பேதம றுத்தவன் வாழியே
பேதமை தீரவ ளர்த்தவன் வாழியே
போதம போதம றுத்தவன் வாழியே
பூரண போத சமுத்திரம் வாழியே.

(௨)

துறந்தவர் கைப்பட்டி ருந்தவன் வாழியே
தொடர்ந்து பிடித்துப் புரந்தவன் வாழியே
யிறந்த வுளத்திற் றிகழ்ந்தவன் வாழியே
யிரங்கி யெனக்குத் தருங்கழல் வாழியே.

(௩)

மறந்து நினைக்கப் படாதவன் வாழியே
மயங்கு மனத்தர்க் கிலாதவன் வாழியே
பிறந்து மரிக்கப் படாதவன் வாழியே
பெருங்க ருணைக்கற்ப காடவி வாழியே.

(௪)

வேறு.

உருவருவொ ளெதிலது மொழிவிப்பான் வாழியே
யுளபொருளை யுணரிலவை யுதறுமவன் வாழியே
கருவழியை யழியவரு காசரணன் வாழியே
கழலும்விழி கருணையுட னருள்சொருபன் வாழியே.

(௫)

அழகுபெறு மௌனபத மருளுமவன் வாழியே
யடியருள் முருகவரு மருளமுதன் வாழியே
பழகிவரு பவதுயரை யழிசெய்பான் வாழியே
பாகருணை வடிவினிகழ் பசமகுரு வாழியே.

(க்)

அறிவுதனி லுருகுமறி வருளுமவன் வாழியே
யகமிகழு மறுவிழியி னமருமவன் வாழியே
பிறிவதறு புலனுருக வருளுமவன் வாழியே
பெருவிழியி லுருவழிசெய் பெருநிலையன் வாழியே.

(ள்)

வேறு.

அன்னையெ னக்கய லாக்கினான் வாழியே
யல்லல றுத்தெனை நோக்கினான் வாழியே
யென்னை யெனக்குற வாக்கினான் வாழியே
யின்னமு தத்துரு வாக்கினான் வாழியே.

(அ)

வேறு.

தொழுமவ ராவி வாங்கிய வங்கனான் வாழியே
சுகமக மான சாந்தி ரெஞ்சினான் வாழியே
யெழுபவ நாச மாஞ்சொல் லொன்றினான் வாழியே
யிமையவர் மூவர் தாந்தொ மும்பிரான் வாழியே.

(க்)

சுருதிய கோலமாந்திரு மேனியான் வாழியே
சுதிசுவர் சோதி தாம்பெறுஞ் சோதியான் வாழியே
சுருதிகடேடு வான்பொரு ளாயினான் வாழியே
சுகமக மாக யாம்பெறுஞ் சோதியான் வாழியே. (க)

வேறு.

தொழுகுலம்வி ளங்கவிமை யோரென் றும் வாடநீள்
சுருதிகள் நந்தமுக மாய்நின்று தேடமு
வெழுகுலம் விளங்கவடி யேனின்று சூடவே
பிணையடி வழங்குசொரு பானந்தன் வாழியே. (கக)

வேறு.

மூவர்தேவர் வாழியென்று முடிவணங்குமிருகழற்
றேவதேவன் வாழியே சிவப்பிரகாசன் வாழியே. (கஉ)

வேறு.

அலைவா மென்றங் கலையிடு தர்க்கப் பசாச மோசகன் வாழி
யே, யதுநீ யென்றங் கருமறை யுச்சத் தினோது மோர்
பொருள் வாழியே, சொலவர வென்றுந் தொடர்வரு சற்
சிற் சுகாதி காரணன் வாழியே, சொருபானந்தன் கலை
புனை தத்துவப் பிரகாச மரமுனி வாழியே. (கங)

ஆ. அசக.

மோகவதைதப்பரணி.

தத்துவநிருபகம்—முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

அ மி ர் த ச ர ம்.

தத்துவதரிசனம்.

வெண்பா — கலைக்கட்டளை.

கடவுள்வணக்கம்.

ஞானக்கண் ஞானர்க்கு ஞானனந் தச்சுடரா
பூனக்கண் ஞானர்க் குலகமாய்-வானந்
தனக்குப் பெறவரிய தற்சொருபன் பெறற்கு
ளெனக்குப் பெறவெளிதே யின்ற.

(க)

அருளிற்றவணக்கம்.

அறியாமை யாந்திமிரத் தந்தனாய் வீட்டி
னெறிகாண லின்றி நிலையற்-றியுவேற்கு
ஞானஞ் சனத்தாலே நாட்டந் தனைத்தந்த
கோனந் தொழக்கடவ கோ.

(உ)

வேதச்சிறப்பு.

இதினுள்ள தெல்லாக் கலைகளினு முள்ள
திதினில்லா தியாவையினு மில்லை-யதினாலே
யாது மறிய விரும்பினுன் யாதுமுள
வேத மறிவான் விரைந்து.

(ஈ)

ஆகமச்சிறப்பு.

கற்பவர்க ளெப்பொருளுங் காண்பவர்க்குக் கண்ணாது
முற்பவனோய்க் கெல்லா மொருகடுவாந்-தற்பொருடான்
பாதா வுணர்ந்தா ரவர்க்கதுவா மெக்கலையு
மோதா துணர்ந்தா னுரை. (ச)

அறிஞருரைச்சிறப்பு.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக் கவியாயென்
னெந்தச் சமயத் தெவராயென்-சின்தைத்
துறவிதருஞ் சொல்லே தூய்தரவ தல்லாற்
பிறவிதருஞ் சொல்லே பிற. (ரு)

நூற்பெயர்.

வேதா கமமோதி மெய்ம்மை விளங்குதற்குப்
போதா தெவர்க்கும் புருடாயு-வோத
வுறுமமிர்த சாகாத் தே யுள்ள மதனாற்
பெறுமமிர்த சாரமெனும் பேர். (சு)

அவையடக்கம்.

வேத மொழிப்பொருளை விண்ணவர்கண் மூவருமுன்
போத வுணரா வுலகறிய-வோதுகேன்
வானின்ற வல்லிருளை மாற்றாநின் றேனொழிப்பன்
யானென்ற மின்மினியே யான். (எ)

நன்னெறியுரைத்தல்.

இம்மை மறுமை நிலையன் நெனவிடுக
செம்மை நெறிநடக்க சித்தந்-தமைமீட்க
தம்மை யுணர்ந்தோர் தலைப்படுக தத்துவத்தின்
மெய்ம்மை யறிக விரைந்து.

(அ)

அருமையுரைத்தல்.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றுலு
மறிவுநூ லாய்த லரிதே-வதினுந்
துறவுடைய னாத லரிதே யதின்மெய்
யறிவுடைய னாத லரிது.

(க)

ஞானிலகூதணம்.

அறிவுள்ள தல்லதில தென்றறிவான் ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவா-னறிவ
னறிவறி யாமை யறவிருந்த வண்ணல்
மறையோது வான்பொரு டான்.

(உ)

ஞானிசீலம்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருள்ளம் பிறிதே-திருந்து
மனத்தின்வே நேபதியு மைந்தனுமம் மாதின்
றனத்தின்வே றல்லவே தான்.

(கக)

நிசுகர்

அமிர்தசாரம்.

ஞானிசரிதை.

திதென நன்மெனச் சிந்திப்ப ரோதெளிந்தோர்க்
கோதன மன்றோ வுலகெலாம்-பாதவத்திற்
றீதாத னன்றாதல் சிந்தித்தி டச்சாத
வேதாவிற் குண்டோ விதி.

(கஉ)

ஞானிபெருமை.

விண்ணே பெரிது மிகவீசன் கைவழியா
மண்ணே யதுபெற்ற மாமாயை-யெண்ணிற்
சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவனிற் பெரியா ரவர்.

(கங)

ஞானியேவற்சிறப்பு.

எங்கே வெளிப்படுக வென்றா னெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே-யெங்கும்
பாமனவ னேவல்செயப் பார்த்திருக்கும் யார்தான்
றாமவ னேவ றனக்கு.

(கச)

ஞானிபூசைச்சிறப்பு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்ட தயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டார்-சிவமென்று
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணாரக் கண்டு.

(கரு)

ஞானியை யிகழ்ந்தவர்கேடு.

எழின் ஞானி யையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டமுலா ரனுமதித்தார் நால்வர்-கழலுதன்
மேதக வென்றவரை விட்டகலா தார்பஞ்சு
பாதக ரென்னப்படும்.

(சுருதி)

கூடாவொழுக்கம்

யோகத்தி னுண்மை யுணர்வின் றி யுண்மொருட்டா
லேகத்தி னின்றே மெனவியம்பி-மோக
மனத்தவல மாற்றாத வல்வேடர் தம்மை
நினைத்தவருங் காணார் நெறி.

(சுருதி)

கனனவிதி

நன்ஞான ஞானி மரியா னொருநாளு
முன்னா னமோக விருண் முருக்கித்-தன் னுருவைக்
கண்டபொழு தேகழியுஞ் சூக்கவுடல் கன்மபல
முண்டுபோந் தூலவுடல்.

(சுருதி)

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகத்தி னும்பரா-முத்தன்
நிருக்கேசாயில் கொண்டவிடந் தேவா லயமென்
நிருக்கேசா து கின்றவிடம்.

(சுருதி)

உலககாசனம்.

அணுவென்பர் மாமாயை யென்ப ரணுவின்
புணர்வென்பர் பூதமே யென்பர்- குணெனன்ப
ரெவ்வே துவுமோ துகவிதற்கே தேதுவென்னு
வவ்வேது வேயேது வாம்.

(உரு)

காசனகாரியவேழின்மை
மன்னு முதற்பொருளின் மன்னுத விவ்வுலகம்
பின்ன மெனுமாறு பேசற்க-பொன்னே
புணியா வதன்முன்னு மப்பொழுதுங் காய்ச்சி
புணியர்ன போது மறித்து.

(உக)

ஞானந் தச்சுடராய் நன்றாகி யொன்றான
தானு கியபடத்திற் றுன்றன்னு-ஒருவா
யார்த்த கடலுலக மாமோ வியமெழுதிப்
பார்த்து மகிழ்ந்தான் பான்.

(உஉ)

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுநர்
மனிடநீர் வாழ்பறவை மாகிருமி-ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபமென் றேழாய் வரும்பவநா
றெண்பத்தி னன்கா யிரம்.

(உச)

ஊர்வ பதினென்று மொன்பாறு மாணுட-ஊர்
நீர்ப்பறவை நாற்காவி நேர்ப்பத்தாஞ்சி-திசுமு

அமீர்தசாரம்.

(நிகுகை)

மூவாருந் தாபரங்கண் முப்பத்து மும்மையோ
ராவா ரொருப தாளும்,

(உச)

அணுப்பிரவேசம்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற் றுட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாறெஞ்ஞம்-போனிகளெண்
பத்துநான் காயிரநா றுகப் படைத்தவற்று
ணித்தனார் நின்ற நிலை.

(உரு)

அழிப்பு.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும்
வாறாதி பூதமிறு மாயையினி-னாறா
வொழிந்தமா மாயவிரு னுள்ளொளியா ரிம்ப
ரொழுந்தனா னத்தா லிறும்.

(உகூ)

பவகாசனம்.

செறிபொருள தாகித் திகழ்பளிங்கு பேரல
வறிபொருள தான வறிவன்றான்-றன்னை
யறியப் பிறவி யறலாற் பிறவிக்
கறியாமை யாகு மடி.

(உ௭)

உடலுற்பத்தி.

ஆதபன்வா னாகுதியா னல்குமதி னோடதியா
மோதனமுண் டாயிருநீ குண்டாகு-மாதுடனான்

௫௭௦

அமிர்தசாரம்.

டன்னுருவா மிக்கநீர்க் கண்டஞ் சமங்கவிழ்தல்
வன்னிபுழு ஷண்டேன் மலடு.

(உவு)

பிண்டகோசம்.

சுவர்செய்து மண்டசையாச் சோரிநீ ராக
விவரங்கள் காலியங்க விட்டுக்-கவர்கால்க
ணட்டுக்கை வைத்து நரம்பிட் றிரம்பெறவே
கட்டித்தேரல் வேய்ந்தவகங் காண்.

(உக)

பிண்ட வருவிற் பிறத்தலாற் கொர்ப்பத்திற்
பிண்ட வருவா யிருத்தலா-னா னும்
பிண்ட மீடவேண் தெலா லுடற்பிண்டம்
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும்.

(ங௦)

அண்டகோசம்.

நிலனைழு சூழவரு நீரேழு கீழ்பர்
தலனைழு வானேழு தம்பக்-குலகிரிக
னெட்டுநடு மேருகிரி யேமகட கஞ்சூழப்
பட்டுளதோ சண்டப் பரிசு.

(ஙக)

அண்டபிண்டவேறின்மை.

வெளியசைவு வெம்மை தெகிழ்வுரமாம் விண்கர்
வெளியுனன்மண் கண்ணுதய லுள்ளங்-குளிர்மதியங்

கொண்டிய்த் தவனறிவு கோசபரம் பிண்டத்து
மண்டத்து முண்டோ வயல்.

(௧௨)

வீடுபற்று.

நெடுந்தூர மண்மை நினைவுபோ மாறுங்
க்டும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்-படங்களைந்தோர்
புட்டகம் வேறே புனைத லிவைபோலும்
விட்டுடலங் கொள்ளும் வினை.

(௧௩)

உற்பத்தி யாந்தரதை வாயு வுடன்கூடிப்
பொற்புற்ற கொங்கையர்தம் போகத்தே-கொர்ப்பத்தைக்
கொண்டீதை செல்லுமெனக் கூறுவீர் கூறீர்கண்
மண்டுகஞ் சென்ற வழி.

(௧௪)

உடலிழிவு.

மணனென நியமாந்தர் வாயுப்போங் காட்டிற்
பிணனென்று பேரிட்டு பேர்த்தக்-கணன்வந்து
புட்கொத்து மிவ்வுடலிற் பொல்லாங் கொழிந்திருப்ப
தெட்குத்து முண்டோ விடம்.

(௧௫)

குடும்பவிழிவு.

திடன்படு சீலந் திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசீ ரெல்லாம்-பசுமட்

குடம்படு நீர்போற் குடும்பியைக் கைவிட்
டுடம்போடு கூட வுகும்.

(௩௬)

போகவிழிவு.

சின்தா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா
மைந்தானு மீடழிவ ரல்லரோ-வைந்திலொரு
வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டு
கேட்கைமுத லோரொன்றிற் கேடு.

(௩௭)

மகளிரிழிவு.

எரிகொண்டு மல்ல வெறிபடைகொண் டல்ல
வருநஞ்சங் கூற்றுங்கொண் டல்ல-கருகிறெஞ்சத்
தம்மாதர் தம்மைப் படைத்த தணியிழையார்
தம்மாலே யாகத் தகும்.

(௩௮)

பொருளிழிவு.

இன்னலா மீட்டுங்கா லீட்டினா வியாவரையு
மொன்னல ராக்கு முயிரிறுக்கு-மன்னு
மனத்தைவே ருய்மயக்கு மானடுக்கஞ் செய்யுந்
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

(௩௯)

அரசிழிவு.

முரசு விளங்குதம் முற்றத்திற் றெற்றி
அரசு வணங்குங் கழலா-ரொருசுணங்கன்

அமிர்தசாரம்,

௭௭௩

கவ்விய காவீற் கடைகடோ றஞ்சுழல்வர்
வெவ்விய சொல்ல வெறுத்து.

(௪௦)

சுவர்க்கவிழிவு.

பொதுமாதர் தோளே புணர்வ தமிர்த
மதுபான முண்டே மகிழ்வ-தெதுகோடி
சாவார் பிறப்பார் சதுமுகனோர் நாளினிது
தேவா திபரெய்துஞ் சீர்.

(௪௧)

நிலையாமை.

உலகி நிலைநிற்ப தொன்றில்லை யென்றே
தலைவர்கண் மூவருஞ் சாற்றினு-ரஃதே
மலைவுறு மார்க்கர் மதமு மதனா
நிலையின்மை யொன்று நிலை.

(௪௨)

துக்கத்தொகுதி.

கருக்குழவி கௌமாரங் காளைப் பருவம்
விருத்த மழைவெய்யில் விசும்-பனிக்கால்
கருத்தி லுறக்க முணர்ச்சியெக் காலத்
தொருத்தனின் பத்தை யுறும்.

(௪௩)

துறவு.

மடம்படு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுந்-நடங்கத்

(நிஎசு)

அமிர்தசாரம்.

துறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே துஞ்சிப்
பிறவா நெதியைப் பெற.

(சச)

புத்தன்.

ககனமு மான்மாவங் காரணனு மில்லை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார்-பிறவி
வகைவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல்
சுகத்தன்றன் முத்தித் துணிவு.

(சரு)

காணமே யான்மாக்க் கணபங்கி நித்தப்
புரணமே வீசன்வான் பொய்யே-பரணமே
வீடென்ற ஞாத்திகரின் வேறேவிப் புத்தனெனு
முடன்றன் சொன்ன மொழி.

(சக)

சமணர்.

உருவருவுண் டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியல்ப தூனளவே போத-மருகர்க்
குறுவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக் குணம்

(சஎ)

வேனியிற் பறந்துபோய் வீடெங்குப் பெற்றாய்
குளிர்வெம்மை கண்டாயோ கூட-வுள தில்லை
யொன்று பலவென்று யூனளவென் றுயுணர்வை
யென்று மதிகண்டா ரியார்.

(சஅ)

உலோகாயதம்.

இறந்தார் பிறவா ரிஸதுவா னீச
னறம்பரவ மாயிழையார் கூடல்-சிறந்த
நன்னார் சுவர்க்க நரகம் பிரித
லுலகா யதன்ற னுணர்வு.

(சக)

சடவுடரு நன்மைசாக் காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாட்டுங் கண்ணுங்-கரும
முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவகீத காட்டு மளறு.

(௩௭)

மீமாஞ்சன்.

நரகுசுவர்க் கந்தீங்கு நன்றங் கருமத்
தருமிறை தானன்றி யில்லை-பிரமமொலி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணம்போல்
வீடென்றான் மீமாஞ்ச கன்.

(௩௮)

சித்துச் சடமாகை யோழுத்தி செய்வினைகள்
சுத்தச் சடமீய வற்றோ சுகதுக்கம்
புத்தி குணமாயிற் பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சுத்தப் பிரமமோ தான்.

(௩௯)

௫௭

அமீர்தசாரம்.

நியாயம்.

அணங்குற்ற வான்மா வநேகம் வியாபி
குணம்புந்தி யாமுத்தி கூறிற்-பிணம்போல்கை
மெய்யா மிறைவனையும் வீடுகட்டுக் கேதுவா
நையா யிகநா னலம்.

(௫௩)

செயாது வினைச்சடமாய்ச் சென் மத்தைச் செய்யிற்
றயாவிலா மவ்வீசன் றானும்-வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுக்கம்
பிணமாகை யோவீடு பேறு.

(௫௪)

வைசேடிகம்.

முத்தியி னிர்க்குணனாய் முன்னங் குணங் குணியாய்ப்
பத்தியினன் முத்தியுறும் பாவனையாற்-சுத்தச்
சடர்ப்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கடனென்றான் வைசேடி கன்.

(௫௫)

ஆவ சடலங்க ளானமாவே யாம்னம்போ
லோவு மவத்தையுறு முன்னுணர்விற்-பாவனையாற்
கூடுமோ வீடு குணம்போய்க் குணியுண்டோ
கூடுபோய்த் தீயுண்டோ சொல்.

(௫௬)

சாங்கியம்.

பகுதி புமான்மெய்ப் பகுதிப்பா லேவிசுதி
சுகலந் தனதென்கை பந்தமாம்-விசுதியாம்.

யாதும் பகுதி யுடையதெனக் கில்லையெனும்
வேதனஞ் சாங்கியன்றன் வீடு.

(௫௭)

முன்னரே யுண்டேற் பகுதியதான் முத்தியிலே
பின்னுஞ் சடமாம் பகுதி-பெறக்கூடா
தன்னாலே வீடெய்து மாகினீ சற்குருவைக்
கொன்னே விரும்பியதென் கூறு.

(௫௮)

சைவம்.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ்
சடமா மியல்பு சமமா-முடன்வியாபம்
பண்டுளவை மூன்றும் பசுபாசம் போயிறையைக்
கண்டுறைதல் சைவன் கதி.

(௫௯)

நசனது தோற்றமே தெல்லாம் வியாபித்தாற்
பாச மிலாதான் பதியென்னிற்-பாசமெனில்
விண்டிடா தாம்பதியால் மெய்கரணம் வேறுண்டாங்
கண்டிடா நின்ற கதிக்கு.

(௬௦)

சம்மேளித சைவம்.

பாசமாம் பந்தம் பசுப்பெத்த முத்தொ
மீசனநாதி யிவாஞானம்-ஞ்சையா

மம்மோக மாற்றி யவரொன்றல் வீடென்றான்
சம்மேனி தச்சைவன் றான்.

(௬௧)

பெத்த மநாதி கெடுமான பின்கெடுமே
முத்தியும் பாசந்தான் முன்னுள-தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் றமுலுண்டோ
வுத்தி யிலதிரண் டொன்றாகா தொன்றுகெழின்
முத்தி கெடலோ மொழி.

(௬௨)

பாசபதம்.

ஆகில மிறைமுன் பணுத்திரள் செய்யுஞ்
சகலாத்து மாக்க டளையா-மலங்க
னாகமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
யகர்கின்றான் பாச பதன்.

(௬௩)

சகம தணுவாஞ் சடஞ்செய்யு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்றோ-வகமில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போக்கி
விரியு மிருளா லிருள்.

(௬௪)

வாமம்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக னெவ்வுருவும்
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறப்பதெலா-முண்ணறவே

புத்தியு முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சத்தி யிலாதவெலாந் தான்.

(கூடு)

மேதினி யொன்றை விளைக்குமோ வித்தின் றி
மாது தருகு வமையற்-பிறப்பன்றோ
போத மழிபுலேநீர் புத்திக்கு முத்திக்குஞ்
சாதன மானதோ சாற்று.

(கூசு)

பைரவம்.

ஏகமாம் பைரவமெண் டத்துவமா யெண்கலையா
யாகிய ஞாலந்த னார்ச்சனையாற்-போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா னால்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணறவால் வீடு.

(கூஎ)

ஏகத்து வங்கெடுமே யெட்டானுன் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்லா தாயழியும்-போகமுனக்
குள்ளதோ வன்றோ தருவா ருகுகருத்தோ
குள்ளதோ நல்குங் கதி.

(கூஅ)

காளாமுக மாவிரதம்.

வேணியென் பக்கு முதறித்து மெய்விரதந்
தாணு வுரைப்படியிற் றப்பாமற்-பேணிப்
புரைதங்கர் தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன் வீடு.

(கூ)

தவவேடங் கொண்டவுட ழுனழிந்தாற் போமே
யுவையோநின் றீடேற்று முன்னைச்-சிவலோக
மெங்குமெனக் காணாதே யோரிடத்தே யேறினார்
சங்கையில் வீழ்வதற்குத் தான்.

(௭௦)

சிவாத்துவிதம்.

அனாதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனாருவைத் தானே பகுத்துத்-தனாலாழியப்
பேறிழ வில்லை பெறுவானு மீவானும்
வேறில தென்றறிவை வீடு.

(௭௧)

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றுனாழிக்கிற்-ருனேதன்
கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முற்சிவம்போய்
வெண்ணைக் கழுமோ விளம்பு

(௭௨)

வைஷ்ணவம்.

நாராய னாயதிரு நாமந் தரித்தலா
லாரா தனையா லடிமையெனப்-பேராழி
கோயிற் பொறியால்வை குந்தப் பதந்தந்தை
தாயிற் றருஞ்சீ தான்.

(௭௩)

மண்ணு விடுநாமம் வாளெரியா விட்டகுறி
புணு முடம்பொழிந்தாற் போகாதோ-விண்ணாழி

வைகுந்த மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ வீடு.

(௭௪)

மாயாவாதம்.

அவிகார மேபிரம மாயையினு லாகி
யிவிகார மெல்லா மிறக்கும்-பவமான
ஆனதும்பொய் ஞான முதித்ததும்பொ யஞ்ஞானம்
போனதும்பொய் மற்றுமெலாம் பொய்.

(௭௫)

அவிகாரத் தன்மை யவிகாரங் காணி
லவிகாரந் தானல்ல வாஞ்-மவிகார
மாயை யறியி லவிகார மாயையாய்
வீயும தாரறிவார் வேறு.

(௭௬)

சௌரவாதம்.

தோற்ற நிலையி றுதி செய்தலாற் றொல்லுலகி
லேற்றவிரு ளெல்லா மிரித்தலாற்-போற்றவருஞ்
சங்கரன்மா னுன் முகனாய்த் தற்பாறாய் நிற்கின்றான்
வெங்கதிரோ னல்லதிலை வேறு.

(௭௭)

ஈசன் முனிய வெயி று விழவிழுந்தான்
மாசுண வாயின் மறைப்புற்றான்-தேசினு
லுற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னோருருவன்
றற்பாற வல்லோ தான்.

(௭௮)

சேரமவாதம்.

பேர்தல் வருதலுளன் பூரணனு மல்லவிவன்
பாதிநா டோன்றான் பகலவன்றான்— சோதியா
லிந்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சந்திரனா லென்செயலாந் தான.

(எக)

ஊழ்வாதம்.

தனாகம் வினையே தரில்வினைதான் செய்ய
முனாக முளதாய் முடியு-மனாதிபெனி
லெஞ்ஞான்று முத்தி யிலதாகு மிவ்வூழிற்
கஞ்ஞான மாகு மடி.

(அடு)

மந்திர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வாச்த்தை
யந்தர வானின் குணனதுவே-வந்து
பலியா தருள்குருவைப் பாலியா னாகில்
வலிதா னவன்றன் வலி.

(அக)

மருத்துவாதம்.

மருந்தா னொருவரிம் மாநீ ருலகத்
திருந்தா ரெனக்கண்ட தில்லை-வருந்துவதென்
யார்க்கு மழிவு விளைப்பதாம் யாக்கையெனு
நீர்க்குமிழி பூண்கட்டி நீ.

(அஉ)

அமிர்தசாரம்.

நி அ

ஜாதிசங்கற்பம்.

ஆதிபேதந்தாநிலாமை யருந்தவர்கள்
சாதிபேதஞ்சிறிதுஞ் சாற்றுவரோ-சாதிசூல
நல்லார் தொழத்தக்க ஞான முடையவரே
அல்லா ரிழிசூலத்தா ராம்.

(அ)

தீர்த்தசங்கற்பம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுக்குப்
புறன்சாரு நீராலே போமே-திறன்சாரா
வோடுந்தீர்த் தந்தா னுடற்கே யுளம்விளங்க
வாடுந்தீர்த் தந்தா னறிவு.

(அச)

அருச்சுன சங்கற்பம்.

சலமுமுகி நீர்தேடிப் பூத்தேடிச் சாணி
நிலன்மெமுகி யர்ச்சியா நிற்பர்-புலமிலவ
ருள்ளத்தே நின்ற வுலப்பில்பர மானந்த
வெள்ளத்தே நின்று விடாய்த்து.

(அரு)

அத்துவாசங்கற்பம்.

இந்நெறி யிந்நெறியென் றெம்மார்க்க மும்பகர்க
வந்நெறி யெல்லா மறிந்தவறி-வெந்நெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தவா வீட்டி னெறி.

(அசு)

சாத்திர சங்கற்பம்.

ஓது முரையின் பொருளுணர்ந் துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவர்நா-லேரது
மொருகோடி நூறு யிரத்தானு முண்மை
யருகடு போகா ரவர்.

(அ௭)

பிரமாணசங்கற்பம்.

அறியப் படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக் கடவ வறிவை-யறிய
விருப்புற் றிடுவான் விறகதனைக் கொண்டு
நெருப்புச் சுவா னிகர்.

(அ௮)

தர்க்கவாதம்.

தர்க்கநெறி வென்றக்காற் றம்ப மிகப்பெருகுந்
துக்க மிகப்பெருகுந் தோற்றக்காற்-றர்க்க
நிலைபெறுவ தொன்றல்ல நெஞ்சுகன்றக் கத்துந்
தலைபறியே யெய்துபயன் றுன்.

(அ௯)

வாதத்தொகுதி.

உரைத்த துரையர் துரைக்குஞ் சமயம்
பாத்தை யறிவுற்ற பான்மை-மாத்தி
னவயவத்தி னோரொன் றறிந்தார் மாமா
வவயவத்தைக் கொண்டவர் றும்.

(௧௦)

அமிர்தசாரம்.

௫௮௫

கேடுகண்டிரங்கல்.

கருத்துகட். கீடாய்க் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென் றென்றுணர வொட்டா-புரித்திங்
கிலதுள தென்னு முளதில தென்னுங்
கலதியர்க டஞ்சமயக் கத்து.

(௬௧)

நன்னெறி.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவர்க்கு-மெய்தெளிந்தா
லெம்மார்க்கத் தோடு மிகலற் றிருக்குமதே
சன்மார்க்க மாசுநெறி தான்.

(௬௨)

அட்டாங்கயோகம்.

இயமநிய மா,கனம் வாயு விசையங்
கமையுறு பிரத்தியா கார-மமையுறு
தாரணை தக்க தியானஞ் சமாதியென
வேரணியும் யோகங்க ளெட்டு.

(௬௩)

ஏம முறுமியம மீரைந் திவைதன்னிற்
றாய்மை யருளுண் சுருங்கற்-பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளர்விப்ப வாற்றுவ
காமங் களவு கொலை.

(௬௪)

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
தீமையி லாதவெனச் செப்புவர்க-தீய்மைமிக

௫௮௬

அமிர்தசாரம்.

வோதும் பரமா முலப்பிலா வொன்றென்பர்
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய்.

(௯௫)

மம்மர்செய் யாமை வதையாமை யெவ்வுயிர்க்குந்
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை-தம்மை
யெறிபடை கானீ ரெரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால்.

(௯௬)

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள வென்பரறிஞர் - மதமோதிற்
றன்னதல் லாத வுடம்பைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று.

(௯௭)

அரிவையர் தம்மை யணுகாமை யாகும்
பிரம சரிய மதினும்-பெறுதற்
கரிய பிரமத்தொன் றுஞர் பிரம
சரிய முடையவரே தான்.

(௯௮)

தாயோடு தந்தைமகத் தாரந்தான் சத்துருவாந்
தீயவனு நேரொக்கக் காணுமது-செவ்வையாந்
தாய நிலைமை சுருதி நெறித்துணிவு
தாயர்போன் றன்பு தயர்.

(௯௯)

பிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம் வென்றுவிட வேண்டி
லிகல்செய்யா தென்றும் பொறுக்க-விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
னாபத்தை யெல்லா மறும்.

(௩)

அற்புத யோகிக் கனுகூல மானவூ
ணற்பலூ னாவ தெனவறிக-வாடுகின்ற
பொற்புறு நீரிற் புறத்தூய்மை யுட்யைமை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு

(௩௧)

நியமம்.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விரதஞ் சித்தாந்தக்-கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம்.

(௩௨)

தவநோன்பா லாண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவனான் பிறவியெனக் கெய்திற்-றெத்தாலே
சிவமான முத்தித் திறனென்தென் றோர்தல்
பவமாறப் பண்ணுந் தவம்.

(௩௩)

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
னாடு முதலா நவில்கின்ற-வெப்பதமும்
வீடிப் பாமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்ச்சிசந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

(௩௪)

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதரத்தோ
மத்தல் பயன்கருதா தீகையாங்-காத்திரத்தால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச்
சுந்தித்தல் பூசை செயல்.

(௩௩)

பிரமந்தா னாய்த்தெளியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்-குஞ் சித்தாந்தக்-கேள்வி
புரையில் புரணந்தான் பொய்யிலா மாதர்
சரதவே ளாளர்க்கு மாம்.

(௩௪)

மந்திரந் தாக மாதியா மன்னிருடிச்
சந்த மதிதெய்வந் தான்கொண்டு-முந்தி
புரைவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன் றோரா
யிரமாம் பயனுண் டிவை.

(௩௫)

வெருதே யரிதெனி னு மென்மேல் விருப்ப
மருதே யிதுவே யறம்பொரு-ளின்ப
மிருதான வீடு மெனக்குரவ னேவன்
மருசெயன் மாவிரத மாம்.

(௩௬)

ஆசின் மறைநெறியி னாதரவு தான்மதியான்
நேச வழக்கிற் சிறந்த-மறைநெறியி
வாசிது வென்னுங் கருமத் தருவருத்துக்
கூசுது நாணமெனக் கொள்.

(௩௭)

ஆதனம்.

பத்திரங் கோமுகம் பங்கேரு கஞ்சிங்கஞ்
சொத்திகம் வீரஞ் சுகாதனம்-முத்த
மயிலாசு னந்தண்ட மாயோ கியர்கள்
பயிலாசு னங்கனிவை பத்து.

(௩௦)

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
யெவ்வா தனத்தே யிருந்தவர்க்குங்-கைவந்தால்
வாத முதனோய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது.

(௩௧)

பிராணாயாமம்.

வாங்கிப் பதினாறு மாத்திரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற் பாதிதனைவிடக்-கால்வலத்தால்
வாங்கி லிடத்தி லிடத்தேல் வலத்திலிட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

(௩௨)

பிரத்தியாகாரம்.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிலே ருகப்
யிரி த்துணர்வைக் காண்டலும் பின்ன-வுபாதி
கரைத்துப் பருகிவெறுங் கண்ணாக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப் பேசு.

(௩௩)

தாரணை.

ஆய வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைத்த மாபூத-மாயை
பரத்திலே வைத்தப் பரமேதா னாகத்
தரித்தலே தாரணை தான்.

(௩௦௪)

தியானம்.

பொருளின்மெய் காண்டல் புலத்தியர்ன முள்ள
பொருணினை தல்புத்தித் தியானம்-பொருளறிந்த
போத மறிதல்போ தந்தியானம் போதமே
யாதல் பரத்தியான மாம்.

(௩௦௫)

சமாதி.

காய முதலையா காயா தியிலழித்து
மாய விருளினவை மாள்வித்து-மாயை
யொருக்கித்தன் னொற்று னுளபரத்தோ டொன்றா
யிருக்கை சமாதி யியல்பு.

(௩௦௬)

அணிமர் திபலவிகழ்ச்சி.

நல்ல வியோகெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனாச்
செல்வ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க்-கல்ல
விரும்பின் சுவர்கரும்பின் கோலா விடந்து
விரும்பித் தவிடுபெப்பார் வேறு.

(௩௦௭)

அழிந்தசாரம்.

நகுக

நருடல்.

வேய்ந்ததோல் சோரிதசை வெள்ளென்பு மச்சைசிறை
சேர்ந்த திரடீல தேகமா-மேய்ந்த
வகனாற் காணமீ ரைம்புலன் வாயு
பகர்கூக்கம் பத்தொன் பது.

(நடுஅ)

பஞ்சகோசம்.

அன்னம் பிராணன் மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையைந்தும்--பன்னுங்
கிரமத்தா லொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங் கேடில்
பிரமத்தா லாகுநிலை பேறு.

(நடுக)

பஞ்சாசயம்.

பந்திக்கு மாமா சயம்பக்கு வாசய
மந்த மலமுவர்நீ ராசயங்கண்-மைந்த
ருறைதரு கொர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க னேந்து.

(நடு0)

நரேழுநாடி

நரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழினை
வாருனை நாட்பூடா வைரி--யலம்புருடை
காந்தாரி பைசுனி சங்கினி யத்தி
சிசுவை குகுபுருடன் கூ.

(நடுக)

ஈரேழுவாயு.

பிராண னபான னுதானன் வியான
னராகிசையன் றேவதத்த னுமை-கிருதரனே
அந்தரி யாமி முக்கியன் பிரபஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி.

(௩௨.௨)

ஷடாதாரம்.

மூலாதீட் டான மணிபூ ரகம்விசுத்தி
யேலு மனாகத மாஞ்ஞை--யிருமூன்றின்
மேலாதா ரத்துமதி வெய்யோன் விசுத்தியிற்றீ
மூலாதா ரத்துறைய மூண்டு.

(௩௨.௩)

அஷ்டவிகாரம்.

உன்ன வருங்காம கோப முலோபமுடன்
மன்னுறு மோக மதமாச்--சரியந்
தன்னை மிகமதிக்குந் தம்பம் பொருமையெனு
மின்னல் விகாரங்க ளெட்டு.

(௩௨.௪)

ஷட்பார்வணை.

ஒன்றிற் பிறத்த லுளதாத லோங்கிவள
ரன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல்-பொன்ற
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமாந் தனக்கில்லை காண்.

(௩௨.௫)

அபிர்தசாரம்.

சூகூ

சட்கோடி.

வீடுபற் றில்லை பிறிதொன் றி னொற்றன்னை
வீடுபற் றில்லை பிறிதொன் னைறத்-தன் னொலும்
வீடுபற் றில்லைதன் னொற்றன்னை பிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு.

(ஈஉசு)

சுடீனம்.

அன்னபா னங்கள் பிராணன தேயாகு
மன்னு மகிழ்வு மடிவு-மனத்தன
வின்னலா மூத்த லிறத்த லியாக்கைய
ஞன்னுக்கு நாடி லிலது.

(ஈஉஎ)

மூக்காரகம்.

மயலுடல் வாக்கு மனனென்று மாந்தர்
துயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் - துய்க்கச்
செயலுரை சிந்தனை தீமையு நன்று
மூயல்வன கார்க முன்று

(ஈஉஅ)

மும்மலம்.

உருவுணர வெண்ணு வகையுணர்வை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை-கருமங்கண்
மூக்குந் தவிடு முழியு மிவையாக்கை
யாக்கும் பவவித்துக் காம்.

(ஈஉசு)

முக்குணம்.

னத்தமாஞ் சாத்திகமுந் தூய்மையி ழுமதமு
மத்திமராசதமு மாந்தர்க்கு-ரித்த
மறிவறி யாமை யவற்றின் புணர்ச்சி
குறியுடைய மூன்று குணம்.

(நாடு)

முப்பிணிக்குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம்
போத மனவயின்மை போரிற்-புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பழித்தல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக் குணஞ் சிறி.

(நாடு)

ஆறிவுடைமை யைந்தடக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொல்வண்மை நீர்மை-பெறவரிய
வத்து விதஞானத் தாதரவா மாண்மையிவை
பித்தகுண னுவதெனப் பேசு.

(நாடு)

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை-பொறைமேயார்
நிபமின் நியவிகை நெஞ்சத் துவகை
கபமொன் நியகுண னுக் காண்.

(நாடு)

முத்துக்கம்.

சுருதிபெள திகமாது தெய்விக மான்மிகமென்

மேது துயர்முன்றி ஓட்க வருமிடியின்
வாத மழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பௌதிக மாகும் படர்.

(ரஃச)

வாய் முதனோவு மாணுடர் மாப்பறவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங்-காயத்தின்
மானஞ் சினமவா மாச்சரிய மாகிமனத்
தானதுய ராஜியான் மா.

(ரஃச)

இடனில் கருப்புதுத லீங்குப் பிறத்த
னடையுடன் மூத்த நரைத்தன்-மடமை
சீரேவறச் சாத நிரயம் புகுத
லனையவை தெய்வீக மாம்.

(ரஃச)

மூவேடனை.

மகப்பற்ற தாகும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா-முகப்பற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் நிவ்வே டனைமூன்று
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும்.

(ரஃச)

முவவத்தை

காணுமது நேரோ நனவா நிலைபேறு
காணுமை காணு மதுகனவா-மொன்றையுங்
காணு தொழிகை சுமூத்தியாங் காணுமை
காணுங்கட் கில்லை யவை.

(ரஃச)

நிகுகள்

அமிர்தசாரம்.

நாற்காணம்.

ஐப மனஞ் மபிமான மர்ங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ்-செய்ய
வருசிந் தனைசித்த மாகு மவையே
யொருநான்கா முட்காண மொன்று.

(நாடக)

ஐம்பூதம்.

காசினிநீர் திகால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
றேசைமா பூத முறுகுணங்கள்-மாகில்
செவிமெய்வாய் கண்முகக்குச் செப்பிய நுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

(கசும)

ஓதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுரை
யீதனடை போர்க்குத வின்ப-நீதிவாய்
கையொடுகால் பாயு ருபத்தங் கருமங்கள்
செய்யும் புலனாகச் செப்பு.

(கசுக)

புத்திறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குரைக்கில்-நீதி
சதுர மதியாதி மூன்றாறு கோண
மதியமாம் வட்ட மவையாம்.

(கசுஉ)

உண்ணிலை.

புத்தி கருமப் புலன்பத்த தின்விடயஞ்
சத்த வசனாதி தான்பத்துச்-சித்த

அமிர்தசாரம்.

௩௯௭

மகமான வன்னான் கறிவா னெருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்தது.

(௧௪௩)

புறநிலை

தசைமயிர்தோ லென்புசிரை தண்ணினநீர் மூளை
யுதிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்
கதிகிடத்தன் மானபயங் காதல் கதநா
ணிதமாம் புறத்திருபத் தைந்தது.

(௧௪௪)

இருபத்தெட்டு,
விசுகி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாறுகண்ட புருடனுங்-கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா திதமென்
றியப்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

(௧௪௫)

தத்துவமுப்பத்தாறு.
தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம் வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன்-கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியைபைந்
தாறசுத்தஞ் சுத்த மரோ.

(௧௪௬)

தத்துவந்தொண் னூற்றுறு.

பூதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்.
வரத விகார மலங்குணங்க-ளாதார

நக அ

அமிந்தசாரம்.

மேக புருடவினே யஞ்சா லவத்தையென
வாக விவைதொண்ணூற்றறு.

(கசஎ)

தத்துவநிச்சயம்.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை-பலவாகக்
கண்ணிலவு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவொன் றல்லவே தான்.

(கசஅ)

குணசம்பந்தாவவத்தை.

முத்திற னான குணத்தன முன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திக மாமுணர்ச்சி-தான்கனா
மத்திம ராசத மாண்ட சுமுத்திதா
னத்தம தாமதம தாம்.

(கசக)

அவத்தாந்தாவவத்தை.

நனவு முதலவத்தை நாலவையோ ரொன்றின்
நனவு முதனாலுங் கண்டார்-கனவா
நனவு முதனாலுங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞர்ன கனம்.

(கரு)

நனவினனவு புலன்வழக்க மாகு

நனவிற கனவு நினைவா-நனவில்

மனநினை வின்மை சுமுத்தி நினைவின்மை

தனைநாடு தறுரியந் தான்.

(கருக)

அபிர்தசாரம்

(கருக)

கனவி னனவுபேரற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல்-கனவாங்
கனவிற் சுழுத்திகா னுமைகாண் பாணை
யனுமதித்த லாமற் றது

(கருஉ)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றுமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்தி-சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தி
துரியமாஞ் சொல்லிறந்த பாழ்.

(கருங)

துரிய நனவா மிதமுணர்ந்த போதந்
துரிய கனவா மகமுணர்ந்த-போதந்
துரியச் சுழுத்தி விபோமந் துரியந்
துரியம் பரமாகச் சொல்.

(கருச)

ஆதாரகெதாவவத்தை.
சந்தித் திடம்புருவந் தன்னினிலை சாக்கிரமாங்
கந்தரத்தி னிற்கை கனவாஞ் - சுழுத்தியா
விந்த மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நரல்விரலி னுலா வது.

(கருரு)

கரணகெதாவவத்தை
நனவிற் பதினாற் கரணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருத - லறமுன்றுந்

தனதாசை வேருகை தான் ஸூரிய மஹ்
தென தியா னற்ற விடம்.

(கருக)

அவத்தைக் கழிவு.

ஹுக்க நனாப்போங் கனாப்போ முளத்தை
தரிக்கத்தம் நியானத்திற் றற்சமுத்தி - போகு
மரிக்குஞ் சமாதி தூரிய மதீதம்
புரித்துப் பரம்விளங்கப் போம்.

(கருள)

தரிசனாவத்தை.

சமுத்திரன வின்வரிற் றேன்றியிடுஞ் சீவன்
பழிப்பினதீ தத்திற் பரமன் - விழித்தவனேற்
றீதொருங்க வாண்ட சூவன் றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென.

(கருஅ)

மாவாக்கியம்.

அதூயா னுயென்னு மப்பதங்கண் மூன்றி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் - பதுசீவ
னா யெனும்பதந்தா னவ்விருவ ரைக்கியமா
முனா முபாதி யொழித்து.

(கருக)

ஓங்காரம்.

புகலு மறையவத்தை காலம் புவன
மிகலுகுணந் தீயிறைவர் செய்கை - தகவே

யகாச வகாச மகாச மதனாற்
சகலமுந் தாசக மரம்.

(௧௬௦)

அசபை.

அஞ்ச வுருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநா
றெஞ்ச லறநின் றியம்பாமற்-ருனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றுன்வேறன் றென்னுமதே
அஞ்ச லொழிக்குந் துணை.

(௧௬௧)

ஸ்ரீபஞ்சாஷ்டரம்.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை-புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமெலா
மீசன் றிருவஞ் செழுத்து.

(௧௬௨)

ஸ்ரீ அஷ்டாஷ்டரம்.

நாராய னாய நமவென் பொருள்சீவ
னோர் றிறையேக மென்றறிகை-போர்வேறு
காரண காரிய காயத்தா னென்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

(௧௬௩)

வாக்கியவிவேகம்.

ஊக்கி யறுதியிட வெண்ணா வெருதன்னைப்
போக்கி யிளாத பொருடா-னருளாலே

பாக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதில்லை
வாக்கியத் தார்காணு மாறு.

(ககந)

சீவபரவேறுபாடு,

அறிவா னறிவனென வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர்-பிறியாச்
சுபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபாதிக்களா னல்லதுரு வென்று.

(ககச)

சீவலக்ஷணம்.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மதிய தவையறிந்த மாதிரமே- சீவ
னிதன் பவங்க டனக்கில்லை நித்த
னதனை யறிவா னவன்.

(ககரு)

பரலக்ஷணம்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசை
யெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா-வெப்பொருடா
னல்லா திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்லா மறிவா னிறை.

(ககக)

சீவபரவேறின்மை.

உபாதி யொழிந்தர் லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசுப ராய்நின்ற தோற்ற-முபாதி

கடர்கர்ய மாகரயம் வேருகக் காண்கை
யடர்கா ணறிவொன்றே யாம்.

(௧௧௮)

மாயாவிவேகம்.

அறியாத மாபைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொணு தாகு -மறியாமைக்
கேது வறியி லறிவா விருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

(௧௧௯)

உலகவிவேகம்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
போதக் கடா திப் பிறழ்வுகளிற்-போதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளியின்மெய் தோன்றப் படுக்கனவு
நித்திரையைப் பாரந் நிலை.

(௧௨௦)

அயலாக மெய்போ லனந்தபோ தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத்-துயில்போன
லெண்படு மிவ்வுலக முண்டாமா நெங்கனே
கண்படைபோ யுண்டோ கனா.

(௧௨௧)

வன்னி யிருக்கமாம் வன்மிசையு னானதே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேவித் தன்மையா-ஞன்னு
தன்னிகழ்ந்தா னுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால்
வன்னிகண்டா னுண்டோ மாம்.

(௧௨௨)

ஞானமுதன்மை.

யோகாதி முன்று முணர்வதனுக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயழியுந்-தேக
மொழிய வருமுத்தி பொன்றுதற்கு ஞான
விழியை பலதில்லை வேறு

(கௌந)

ஞானலக்ஷணம்.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக் காண
வறிவான வெல்லா மடங்கி-யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும் பொருளென்
றறியா தறிவ தறிவு.

(கௌச)

ஞானப்பெருமை.

அலையிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு-மலையா
தருமறை நூலே யறியு ஞானத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்

(கௌரு)

ஞானபூசை.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யமிர்தாக்கி-முன்புற்ற
சுற்சடமெல் லாஞ்சிவ மாகநோக் கல்சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது.

(கௌக)

ஞானயோகம்.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
 னேகப் பொருளதனா நெய்தியீடு-மேக
 மதுவா மிதுவன் நெருவகண்ட மான
 வதுவாகை மாயேர்க மாம்.

(கஎஎ)

ஞானவலி.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த தெல்ல
 முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ-வுணராம
 கூடவெந் தேருத துண்டோ குழைந்தமங்
 காடுவெந் தீப்பட்டக் கால்.

(கஎஅ)

யோகமுவுதல்.

யோகத்தா லேகத்தைக் கூடா திடையினுயிர்
 போகிற்றான் பொல்லா வுலகிற்-புகாநல்ல
 யாகத்தா நெய்து பயனெல்லா மெய்திப்பின்
 யோகத்தான் முத்தி யுறும்.

(கஎக)

ஊழ்வலி.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகா
 திந்த வுடனிற்ப தென்னென்னி-னுந்துங்
 குசவன்னை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
 விசைவந் திடாதே விட.

(கஎஇ)

முத்திசாதனம்,

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாந்தி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி-குருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெற்றற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன்.

(கஅக)

ஆசாரியலக்ஷணம்.

சிறையா முடன் முகல் சித்தமீ ருக
வினையோனே யானல்லே னென்று-மறைந்
யதுவா னு யென்ற தெனுவானே னென்ற
லி.துநீ கா னென்பா னிறை:

(கஅஉ)

ஆசாரியன் மகிமை.

உள்ளந் தனினின் ரெளித்தான் பரன்குவன்.
கள்ளந் தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான்-வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு.

(கஅங)

அனாசாரியலக்ஷணம்,

துயிற் புணர்ப்பாற் கெர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி-முயற்கோ
டெருத்தின்பான் மெய்ப்புணர் வில்லாதான் பண்ணுங்
குருத்துவமு நேராகக் கொள்.

கஅச)

அமிர்தசாரம்.

கூரா

பக்குவலக்ஷணம்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தீயி னடுவிற்புன் சித்தஞ்-சினவசவின்
வாயுறு மண்டுகத்தின் னெஞ்சம் வரியுழுவை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

(ரஅரு)

அபக்குவலக்ஷணம்.

தம்பாற் றவந்தூய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்பு னடிபேணு ருள்ளபொரு-ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போக நினைவா
ரருள்செய்ய லாகா தவர்.

(ரஅச)

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே-சுத்தமாம்
பானீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சீனு
மானீய நல்ல வமிர்து.

(ரஅத)

சீஷசரிதை

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்கேர் மெழுகி னழிவெய்த-யாக்கை
யெழில்கேர் குருபுரன்ற னேவலே செய்க
கிழல்போல முன்பினு நின்று.

(ரஅஅ)

சந்தனந் தாம்பூலந் தாராத நஞ்சயன
மந்தனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள்—சின்தைக்
கரவபி மானங் கலுழ்ச்சி களிப்பின்ன
சூரவன்முன் மேவாது கொள்.

(ர அக)

சம்பிரதாயலக்ஷணம்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் னாற்கொண்டு பண்டைவினைச்—சங்கையற
பூத மலமுழுதும் போத மெனநிகழ்த்தப்
பாதமலர் வைத்தான் பரன்.

(க கூடு)

ஊனுயிர்வேறுபாடு.

ஆக்கை முதற்சித்த மீறாக வெப்பொருளு
நோக்கு மவன்றன்னை நோக்கா—தனவசடமாச்
சாக்கியா நின்றவவன் சற்குருவா வந்தபரன்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து,
கலைக்கட்டளை முற்றிற்று.

(க கூக)

அநுபவக்கட்டளை,
சீவதரிசனம்.

போக்கு மனனொருக்கிப் போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந் நோக்கத்தை—நோக்கென்னான்
நேரன்றாத! வண்ணம்போய்த் துஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சாரன்றாகி நின்றேனான் ருன்.

(க)

வினைப்பய னென்னை யினிமேவா விண்ணுதி
யனைத்து மழிந்து மழியே-னெனக்கின்று
முன்பக்கங் கீழ்மேன் முதலிடையீ றென்றனவு.
மென்பக்கற் காணே னியான்.

(உ)

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனா
னெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா-னெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக் காத்துணர்வா யொன்று
யிலகும் பரமீசன் யான்.

(ங)

துரியதூஷணம்.

விரிந்தார் லுலகறியு மேனோக்கா துள்ளே
புரிந்தாற் றனையுணரும் போதமருந்தவா
மாட்சி யுடைய பரமெனவே மற்றிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு.

(ச)

கரணங் களிர்கலந்து காணுமை நின்றான்
கரணங் களையொருக்கிக் கண்டான்-றனைத்தான்
கரணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால்.

(ஊ)

அதீததரிசனம்.

அறிவென் பதனா லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும்-பிறிதின்றிச்

சுராய

அமிர்தசாரம்

சொல்லாட் வில்லாத் துரியாதீ தம்பிறக்க
வெல்லா மவிழ் விரு.

(சு)

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையில்லை மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மஃதொழிய
மாய்ந்த விடத்தில்லை மற்று.

(எ)

வியோம தூஷணம்.

அடங்குகை யாலே யதீதமு நின்னை
மடங்கொள் சுழுத்தியை மாணுந்-திடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலவத்தை யாம்.

(அ)

பரதரிசனம்.

அதீதம் பொருளென்ற லப்பொருளே தென்ற
னதீதம் பொருளா வறிந்த-புதனொருவ
னுண்டாங்காணென்றென் றுரைத்தா னுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண்.

(க)

பிறிதுக் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா விருந்த-வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேனு மில்லை பிறழ்வு.

(உ)

அகமிதங்க ளில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யிகபாங்க ளென்றறிய வில்லை-சகமு
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விழைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு.

(கக)

ஐக்கியவிருப்பம்.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம்போர்தமா
யாது மறிந்தவறி வீசனும்--பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளிர் கோக்கண்ணீர்
மல்கித்தான் வீழ்ந்தான் மகன்.

(கஉ)

பின்ன மறிந்த செயல்போலப் பின்னமே
தன்னை யறிந்த துவுந் தற்செயலாய்-நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்ற னீச
னயன்மா லறியா லவன்.

(கங)

ஒருக்கவே றில்லா வுணர்வாம் பாழும்
பருக்க விடயமெனப் பண்ணி-யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்கா னாதிருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு

(கச)

இலங்க வறித னன்வாகு மெங்குங்
கலங்க வறிதல் கனவாம்-புலன்கெட்ட

தெல்லாஞ் சமுத்தியா மிம்முன் றவத்தையினு
மல்லா ததுகா ணறிவு.

(கரு)

ஊனு முயிரு முணர்வு முடனிறந்து
யானு மிறந்து பானிறந்து-கோனே
வடிவோது மாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி.

(கரு)

திரண்ட சமவாயந் தீர்பாழிற் சீவ
னிரண்டாம்பா ழிற்றோன்று மீச-னிரண்டும்போய்
மூன்றும்பா ழிற்றோன்று மூன்றும் பதப்பொருளாஞ்
சான்றரு மில்லாத் தனி.

(கரு)

சொருபதரிசனம்.

ஆவபா வாபாவந் தீர்ந்த வகோசரமு
மோவு மவத்தைகளி னொன்றுக்கிச்-சீவபரந்
தானற் றிருந்த தனிப்பதங்கா ணீடுதென்று
மோனத் திருந்தான் முனி.

(கரு)

நோக்கினுன் றுறாய் நிகழ நுனிதமறை
வாக்கினுற் கூறிய வான்பொருளை-நோக்கிச்
செயிர்தீரந்தே னென்றெழுந்தான் மைந்தன் சிணையின்
றுயிரீந்த மீனதனுக் கொப்பு.

(கரு)

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை
யறிவித்த வாறறிய லாகா-நிறைய

மூழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே
யழுத்துமு மைக்குடத்தி னும்.

(உ௦)

அறுபுதி.

இருந்த படியே யிருந்தபடி காண
விருந்த படியே யிறைவ-னிருந்தபடி
யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வப்படியை
யெப்படியே யென்றுரைக்கே னியான்.

(உ௧)

ஊனா னு யூனிற் குயிரா னு யுள்ளுணர்வு
தானா னுய் போதத் தமமா னு-யானா னு
யென்னா னு டொண்ணு விறையா னு யாதுமாய்
நின் னா னு யென்னா னுய் நீ.

(உ௨)

காண்டகையே யென்கைக் கடனன்றே யில்லெனின்
னாண்டகைதாள் சூடார்க் கயலன்றே-மாண்டேன்
சயம்புவே யென்னி னுரை தானுண்டோ வெவ்வா
றியம்புவே னென்றறியே னியான்.

(உ௩)

நாரண னு நான்முக னு நாடப் பெருரின்ன
மாரண முஞ்சொல்ல வறிகுதிலை-காரணநின்
செம்மா மலர்ப்பா தஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
கைம்மாறு காண்கிலேன் காண்.

(உ௪)

ஒல்லை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
வல்ல சொருபாவென் வஞ்சமனக்-கல்லைத்

திரித்தருள வேண்டியொரு தேசிகனாங் கேர்லந்
திரித்தருள வேண்டியதே தான்.

(உரு)

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டி
லிருவரு நேரொப்பே மென்றோ-வருளாலே
நின்னே ரணையானே நீயு மருளாலே
மென்னே ரணையே னிரான்.

(உசு)

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மன்னுருக
விந்தக் திருக்கோலத் தெம்பெருமான்-வந்தெனக்குப்
பொன்னங் கழலருளிற் பூரணபோ தச்சொருப
வின்னம் பிறப்பே யினிது.

(உஎ)

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
னென்கை பணியாக வென்வாக்கு--நின் கீர்க்கி
கற்றென்றும் பாடக் கனியமனங் காணிழைவா
மற்றொன்றும் வேண்டேன் வரம்.

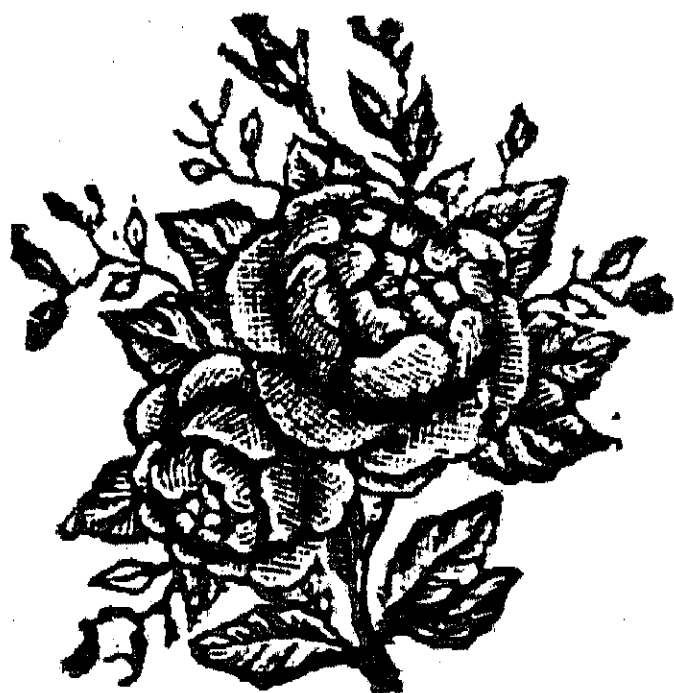
(உஅ)

அளித்தான் திருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர்-சூளித்தான்
சூளித்தானம் பாடுவென்றுங் கூர்ந்தன்பான் மீண்டு
மனித்தா னருட்சே வடி.

(உக)

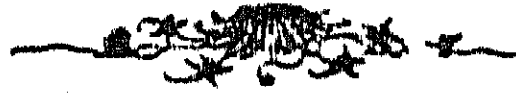
ஆ திருவெண்பா உாஉடு.

அமிர்தசாரம்முற்றிற்று.

அடங்கன் முறை

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

அகமாற்	அ	549	அஞ்சொண்பு	32
அகமுளரி		422	அஞ்சுசன	519
அகமிதங்		611	அஞ்ஞவதை	336
அகலிடமி		544	அஞ்ஞானமெ	404
அகலிடமு		524	அஞ்சவுரு	601
அகலிடத்து		456	அடங்காமற்	405
அகிலக்க		478	அடங்குகை	610
அகிலகார		476	அடலின்வ	531
அகிலசக		446	அடலோப	378
அகிலமிறை		578	அடித்தலை	549
அகிலமு		445	அடிதொட	537
அகிலபுல		427	அடிசூடுவா	440
அகிலவுலகு		424	அடியவர	438
அங்கண்ண		508	அடியறிகி	365
அங்கையுற்ற		608	அடியாரடி	100
அசுத்தமாகிய		476	அடியமுடி	64
அசையுமு		429	அடியேமு	403
அச்சந்த		59	அடியேனை	177
அச்சந்ததிகளெ		416	அடியேனென	96

அடிவழி	502	அதிரேக	398
அடுத்தன	364	அதிமாசுறு	542
அடைகட்டா	349	அதிப்ரதா	520
அடையத்	427	அதீதம்	610
அடையமாதி	357	அநுநீயா	600
அணங்குற்ற	576	அதுவே	87
அணங்குற்றொரு	70	அத்தற்ப	526
அணங்குக	414	அத்தனையா	89
அணிகொளு	344	அத்தனொட	388
அணிமுடி	445	அநர்த்த	519
அணியின்மி	537	அந்தவுபாதி	4
அணுவென்பர்	568	அந்தகனாகு	370
அண்டகார	530	அந்தகார	463
அண்டகோடி	352	அந்தக்கரண	404
அண்டகோடிகளனை	48	அந்தரமிக	500
அண்டமி	43	அந்தரமிய	453
அண்டமுண்ட	363	அந்தமுத	113
அண்டமெலாந்	436	அந்தவானோ	114
அண்டபல	443	அந்தவொரு	461
அண்டரொலா	363	அந்தியு	500
அண்ணலா	460	அபசுதங்	494
அதமன்ன	518	அபரவுணர்	470
அதிரத	528	அபாவபாவ	5

அப்ரகாச	527	அரியர	517
அப்ரசன்	520	அருகேசெ	407
அப்படியே	461	அருணாறு	207
அப்பார்க	110	அருந்தல்	565
அப்பொழுதை	414	அருந்தலும்	455
அமதன்சு	532	அருந்தலுப்புணர்	497
அமராதிப	484	அருந்தவ	497
அமருமுடம்	389	அருந்தவா	480
அமையக்கர்	452	அருபன்னி	534
அமையுமா	511	அருமையா	475
அமையுமினி	92	அருவரையா	412
அயர்ந்து	547	அருவமன்	338
அயர்வுதி	440	அருவமாப்	147
அயலாக	603	அருவனாகி	464
அயனை	553	அருவாய	351
அரசர்	498	அருவிபா	161
அரணிதரு	486	அருவெண்	438
அரணே	358	அருளேநிறை	68
அரிகளுறில்	500	அருளேயரு	94
அரிபரந்த	495	அருளேயமை	83
அரிமுனிட	428	அருளேவடி	468
அரிவை	168	அலகற்ற	369
அரிவையர்	586	அலகைகள்	557

அலகையச்ச	464	அவனிவா	359
அலகையா	459	அதனியிற்	491
அலங்கோ	540	அவிகாரத்	581
அலராயின	197	அவிகாரமே	581
அலர்மண	438	அவிழாத	409
அலைகெட்டி	347	அவுண	493
அலைந்து	553	அழக்கிளை	526
அலைமிசை	558	அழகிதென்	366
அலைபொரு	360	அழகுபெறு	561
அலைவாமெ	562	அழலுண்	473
அலையிலே	604	அழலுற	352
அல்லதங்	531	அழிந்தற	402
அல்லாலயனா	313	அழிந்தன	90
அல்லாக்க	100	அழிந்துபிற	336
அல்லாதா	57	அழியாதநீ	513
அல்லும்பக	96	அழியாத	336
அல்லேயுங்	553	அழியுமிக்	398
அல்லையோ	530	அழியுமிந்த	432
அவனியினன்	28	அழியுமெ	366
அவப்ரகாச	372	அழிவதும்	366
அவம்புரி	501	அழுந்தவிரு	4
அவனுண்ட	566	அழுதகண்	366
அவனிநீ	356	அழுக்கில	396

அழுதன்மா	359	அறிவன்	394
அளவாயி	144	அறிவானறி	602
அளவுகண்	342	அறிவானு	175
அளவிலக	469	அறிவிலன்	394
அளவில்லை	374	அறிவிலா	522
அளித்தான்	614	அறிவிலானு	402
அளியுநெ	366	அறிவிலாமை	493
அளியொன்று	508	அறிவிலனெ	397
அறங்காட்டி	345	அறிவுகனி	561
அறங்கொணை	454	அறிவுவடி	99
அறஞ்சுரு	371	அறிவுடைமை	594
அறவுரை	453	அறிவுள்ள	565
அறவேதனைப்	76	அறிவென்	609
அறவேதனைப்பட்ட	556	அறுதகழ	538
அறனழிக்த	397	அறுதி	62
அறன்சாரா	583	அறுதிபட	367
அறிகின்ற	472	அறைகின்றே	124
அறியப்	584	அறையாகின்	194
அறியாத	603	அற்பமில்லை	371
அறியாப்	474	அற்பதயோக	587
அறியாமையா	563	அற்றார்	79
அறியும்	474	அற்றவர்	214
அறிவறியா	401	அனுகசிவ	583

அனிச்சமஞ்சு	377	ஆகமுன்றி	475
அனுபவ	356	ஆகமேவடி	371
அனேத்துலகு	506	ஆகவளவா	547
அனேத்துத்	2	ஆகவறிவா	470
அன்னைத்தா	1	ஆகாசநீர்	351
அன்பதனாற்	111	ஆகாதன	518
அன்பாலொரு	67	ஆகியழியா	486
அன்புறு	351	ஆகியு	152
அன்பே	209	ஆக்கைமு	608
அன்றாமென்	57	ஆக்கையற்ற	546
அன்றிய	181	ஆக்கையறு	557
அன்றால	503	ஆங்கரிப்	397
அன்றென்று	215	ஆங்கினி	549
அன்னமபி	591	ஆங்குணரா	551
அன்னபான	593	ஆங்கோயி	2
அன்னையங்	407	ஆசையின்ப	524
அன்னையாத	460	ஆசையெனுந்	354
அன்னையை	507	ஆடம்பரமா	452
அன்னையென	561	ஆட்டினமா	5
அன்னையெனவெ	354	ஆடும்ப	539
ஆகமவி	470	ஆனுடன்பெ	457
ஆகமுமா	548	ஆண்டகைய	393
ஆகமுடை	206	ஆண்டவிய	63

ஆண்டவனிங்	80	ஆயுமாற	535
ஆண்டவனே	85	ஆரக்களப	547
ஆண்டானடி	502	ஆரணமறி	131
ஆண்டுகொண்	77	ஆரணமும்	113
ஆதனம்	589	ஆரவார	425
ஆதபன்வா	569	ஆராதவருந்	344
ஆதலாகாமை	106	ஆராதவன்பு	109
ஆதாரகெதா	599	ஆராதவூணு	365
ஆதிநாலு	352	ஆராயுகெஞ்சு	66
ஆதிபேதந்	583	ஆராவமிர்	372
ஆதிபெனதிக	594	ஆரானுமெய்	64
ஆதிமறை	448	ஆருரைக்க	492
ஆதிமூல	361	ஆருநவா	504
ஆதியனே	93	ஆலஞ்சேர்	378
ஆதியுமா	506	ஆலநீழவி	361
ஆக்தமறை	2	ஆலத்தி	482
ஆக்திகம்	588	ஆவசடல	576
ஆமராகும்	388	ஆவத்தை	486
ஆமேபிசம	74	ஆவதொன்றி	347
ஆயகால	457	ஆவல்செய்	480
ஆயர்தம்	362	ஆவாவிரு	3
ஆயபலவும்	442	ஆவியாய	567
ஆயவுடம்	590	ஆவியாக்கி	547

ஆவியேயடி	480	இசையவைய	362
ஆவியை	397	இசையான	94
ஆழியிலக	449	இடக்கரு	165
ஆழிவளை	448	இடரின்ப	552
ஆளும்படி	68	இடரின்பு	474
ஆறுசமய	105	இடனில்	595
ஆறுஞான	348	இடனேமுத	467
ஆறுமிலக	351	இடிபோலு	523
ஆனகடங்க	569	இடுகின்றி	212
ஆனகேத	493	இடும்பையோடு	456
ஆனசந்தோட	396	இடுவாராரென்	188
ஆனந்தவெள்	5	இடையிலா	531
ஆனமுத	442	இட்டபீப	458
ஆனவெட்டம்	569	இட்டநீறு	528
ஆனவெட்டி	448	இட்டம்பெரு	69
ஆனேனது	199	இட்டவேசி	527
இகழாவ	386	இணைப்பரிய	409
இகன்மோக	543	இணையாய்	181
இக்களேபர	456	இதமகமெய்	602
இங்கமுநீர்	2	இதயலாய	78
இங்கியாது	380	இதினுள்ள	563
இங்கேவந்	62	இந்தக்கள	410
இங்கேசர்	59	இந்தமன்ன	371

இந்தவயிரோ	462	இதாப்பகல்	554
இந்தவிச்சை	459	இருகரந்	489
இந்தவுலக	383	இருக்கமுடி	402
இந்தவுலகத்தி	398	இருக்குமுதலா	556
இந்திரவுல	500	இருக்கும்படி	76
இந்நெறி	583	இருடாவும்	431
இப்பரிசு	528	இருணெந்	397
இப்பரிசே	365	இருணகை	444
இப்படி மறை	508	இருணைறி	360
இப்படி யொன்று	545	இருத்தேசிக	124
இமைக்குள்	72	இருந்தபடி	613
இமைத்ததோர்	462	இருந்த	4
இம்மற்கு	19	இருபத்தெட்டு	597
இம்மை மறு	565	இருப்புக்கன்	176
இயம நியமாந	585	இருமையை	529
இயம நியமாதி	514	இருளெலா	42
இயலறிவ	470	இரையுமெழு	354
இயலாதவே	87	இலகுநாயகி	408
இயலுமிசை	181	இலகுமுத்து	537
இரட்டைமணி	120	இலகும்போத	555
இரதமரான	394	இலங்கவறித	611
இரவிமதி	505	இலங்குமெய்	535
இரவுபகல்	189	இலதுள	199

இலதென் று	346	இன்பக்கண்	604
இல்லறந்	557	இன்பஞ்செய்	542
இல்லாததில்	85	இன்னமும்யாம்	345
இல்லாத வொன்றை	78	இன்றடைந்தா	60
இல்லாதுமுள்	609	இன்றவாவிது	196
இவணமென்	532	இன்றுளேனின்	186
இவ்வாறறி	5	இன்னதென	553
இழைக்கும்	413	இன்னதென	97
இளமையும்	371	இன்னலாமீட்டு	572
இளையாது பூணு	483	இன்னொனியா	369
இறந்தார் பிற	575	ஈங்குன்றிரு	467
இறுகவப்	496	ஈசனதுதோற்ற	577
இறைநெஞ்ச	70	ஈசன்முற்றறி	475
இறைவன்முன்	386	ஈசன்முனிய	581
இறைவன்விடும்	528	ஈசனிங்ஙன	546
இறையெனும்	480	ஈசனெனது	115
இறையோனே	62	ஈசனென	378
இனத்தையறு	538	ஈடுபடு	488
இனமுறவெண்	473	ஈட்டியிழ	539
இனிதினல்வாழ	374	ஈதிதென	550
இனியவடியார்	511	ஈரமொன்றி	541
இனியனவான	383	ஈரமு நாடி	591
இனியார்தம்	65	ஈருகியாதி	337

உசாவன்	542	உண்மையி	372
உடம்பே	140	உண்மையனே	92
உடலாயுயி	99	உதகத்துடற்	478
உடலிழிவு	571	உதயவரை	429
உடலின	541	உதிப்பதெல்	5
உடலெழுசா	462	உதித்தகுல	515
உடலையார்	207	உத்தமன்	533
உடலையொ	366	உத்தமாபர	490
உடலேவிடு	416	உபாதித்யால்	475
உடைமறை	537	உபாதித்யொழி	602
உடையசோதி	408	உம்பராதி	457
உடையன	353	உம்பரான	373
உடையானென	203	உம்பரிம்ப	398
உட்கிடந்த	454	உம்பன்	540
உட்கியாரு	527	உயர்ந்தவா	550
உணர்ருட	136	உய்ந்து	521
உணருமுனி	428	உரியநல	531
உணர்வத	171	உரியவடி	122
உணவினிற்	43	உருகுவா	360
உண்டுமில்லையும	196	உருநாம	342
உண்டுமில்லையுமி	492	உருபக	396
உண்ணலான	348	உருவருவு	574
உண்ணுப்பு	473	உருவநங்	495

உருவமென்ப	356	உலோகாய	575
உருவருவொ	560	உவந்துநா	489
உருவாயிந்த	179	உவப்பிநா	490
உருவாய்வரு	427	உவமிப்பின்	465
உருவுணர்	593	உழலாத்தானி	349
உரைகழிய	418	உழலுமாரு	512
உரைக்குந்தோ	69	உழறிவிட	101
உரைசெய்	192	உழந்துரு	152
உரைசெய்முறை	500	உழுந்துருளும்	402
உரைசெய்ய	484	உளஞ்செய்	495
உரைத்தது	584	உளம்படு	387
உரையிறந்து	359	உளவலி	339
உரையுணர்	423	உள்ளங்கா	93
உலககாரணம்	568	உன்னத்திரு	56
உலகவிவேக	603	உள்ளமழின்	395
உலகத்தி	77	உள்ளிற்பா	432
உலகமயக்	362	உறவாடு	390
உலகமனி	341	உறவாயி	59
உலகமார்	137	உறவேயமை	88
உலகினுட	175	உறவேயுயிர்	186
உலகாகியு	413	உறவொடு	382
உலகுபதின	7	உறுபயன்	498
உலகாததத்	598	உற்பத்தி	571

உனதர்க்க	453	ஊஞாஞயு	613
உனவரு	549	ஊஞமுடம்பு	127
உன்னெரிதா	432	ஊனிஞானென்று	109
உன்னவரி	559	ஊனுமுயிரு	612
உன்னவர்தென்	592	ஊனுயிர்	608
உன்னுலறி	474	ஊனோநானெ	114
உன்னில்வ	513	ஊன்வரு	202
ஊக்கக்கே	499	ஊன்றுவும்	550
ஊக்கிய	476	ஊன்றுமடி	97
ஊக்கியது	601	எக்கணங்	457
ஊசலாடுமி	191	எங்குமுள்ள	499
ஊமைமொழி	552	எங்கேவெளி	566
ஊர்வபதினெ	568	எச்சரங்	380
ஊழிக்கமி	483	எச்சில்காண	527
ஊழைக்கழிய	451	எஞ்சவுல	428
ஊழ்வலி	605	எஞ்சாதிறை	111
ஊழ்வாதம்	582	எஞ்சலின்றி	479
ஊனநடங்	559	எடுத்தாய்	79
ஊனநாட்	545	எட்டுக்கரு	415
ஊனமாகிய	546	எண்காதல்	107
ஊனமுள்ள	536	எண்ணவாரு	458
ஊனவடிவா	439	எண்ணிலாத	384
ஊனாகமா	108	எண்ணுதபெரு	406

எதங்களை	103	எல்லையற்ற	462
எதிர்நிகழ்	456	எல்லையில்	405
எதுவெதுவா	98	எவ்வத்தே	370
எதுவெதுவாக	102	எவ்வளவு	404
எத்தன்மை	97	எவ்வுயிர்க்கு	380
எத்தியிலு	431	எழிலாரு	465
எந்தக்கரண	477	எழின்ஞானி	567
எந்தக்குல	564	எழின்புளரி	422
எந்தப்ப	534	எளிவந்த	67
எந்தவளவ	440	எளிவந்தரு	427
எந்நிலங்	460	எனக்கரு	68
எப்பொருட்டுங்	602	எனக்குநினை	69
எப்பொருட்குந்	179	எனக்கினிய	408
எமதியாமென	555	எனதாடை	471
எமையாரு	102	எனதேபிற	179
எமைவிடு	522	எனவிளைப்	462
எம்பெருமான்	381	எனைப்பொரு	28
எம்பிரானை	480	எனையாள	431
எம்பிரானிட	401	என்கைபணி	614
எம்மையருள்	446	என்செய்பி	71
எய்துவெ	585	என்படைப்	521
எல்லாமாய	552	என்பாமோ	108
எல்லாவுல	555	என்புன்றலை	208

என்றவப்பய	502	ஏகனாகிய	544
என்றவன்மொ	398	ஏகனார்ப	435
என்றநந்	554	ஏசாத	388
என்றிவ்வுல	352	ஏசமுளதி	447
என்றிவையே	418	ஏட்டினறி	481
என்றுபலகா	481	ஏதங்களை	103
என்றுபலபாலை	393	ஏதமளவு	346
என்றுமதி	437	ஏதுகோடி	452
என்றுதனி	549	ஏதுசெய்தா	67
என்றுநின்றவ	517	ஏதுதானியம்	546
என்றுநின்றுரை	381	ஏதுமறியே	60
என்றுமொரு	71	ஏத்தாய்	54
என்றும்பொ	387	ஏத்தாநின்	443
என்னதியா	3	ஏத்தியிறை	6
என்னவன்	463	ஏத்தியெண்டி	512
என்னளவீ	379	ஏமநல்கு	434
என்னின்றி	525	ஏமமுறு	585
என்னியமா	64	ஏமம்பு	465
என்னுடைய	515	ஏயாத	407
என்னையளி	108	ஏணவு	4
என்னையொழி	417	ஏழுபிறப்பு	96
(ஏ)		ஏறுமயிட	446
ஏகத்துவ	579	ஏறுவதிழி	152
ஏகநின்க	513	(ஐ)	
ஏகமாம்	579	ஐக்கியவிரு	611
ஏகமுத	392	ஐந்துபுல	424
ஏகனதடி	553	ஐம்பூத	596

ஐயங்கொண்	430	ஒழிந்தனவேவென்று	81
ஐயமனனா	596	ஒழிந்துபோ	367
ஐயமேயமை	546	ஒழியப்பு	479
ஐயமொன்று	339	ஒழியவரு	423
ஐயப்பட	474	ஒழியாத	405
ஐயப்பாடோ	367	ஒழிவறுந்	36
ஐயறிவறி	471	ஒழிவறுமுணர்	524
(ஓ)		ஒழிவற்றசோதி	558
ஒக்கவுரு	113	ஒழிவற்றதன்சோதி	406
ஒடி-படமு	552	ஒழிவிலருண்	426
ஒடி-வில்	503	ஒழிவிலுல	440
ஒண்பொரு	425	ஒழுக்கிலாத	498
ஒண்முத்தன்	525	ஒளிதங்கி	415
ஒருக்கநனா	600	ஒளிதருநூல்	350
ஒருக்கவே	611	ஒளியார்வளை	168
ஒருக்காலு	589	ஒளியேயென்	66
ஒருக்கிவி	400	ஒன்றுகூறு	502
ஒருகூறும	471	ஒன்றுமா	423
ஒருகோடிய	543	ஒன்றுமோ	490
ஒருநயமின்	558	ஒன்றும்பல்	456
ஒருமாசுவன்	466	ஒன்றும்பல	98
ஒருமையென்	411	ஒன்றும்பலவு	76
ஒருவடிவ	104	ஒன்றிரண்டே	539
ஒருவிகார	356	ஒன்றில்லை	374
ஒல்லையுலகு	613	ஒன்றிற்	592
ஒழித்தி	214	ஒன்றென்று	346
ஒழித்தேயுள்	342	ஒன்றோமன	73
ஒழிந்தனவேற	389		

(ஓ)

ஓங்காரம்
ஓங்குவிரி
ஓசைதந்த
ஓசையாதி
ஓசையினிற்
ஓடலின்றி
ஓட்டந்தவி
ஓதவரிய
ஓதலறக்
ஓதவெல்லை
ஓதலுமுணர்
ஓதாரண
ஓதியுணர்
ஓதியொரு
ஓதுகுணம்
ஓதுமுதலி
ஓதுமுறை
ஓராதமய
ஓராதவன்ப
ஓராதவாமுடி
ஓரில்விட்டதும்
ஓருவமை
ஓரொரு
ஓர்வொன்றி

600
179
196
493
379
394
113
346
341
487
371
25
96
517
596
393
584
408
495
369
476
442
530
337

(க)

ககனமுமா
கங்குலாமா

574
4

கங்கைகாவி
கச்சொருவு
கஞ்சமகளா
கடக்குஞ்
கடங்களோடு
கடம்படு
கடலெனகா
கடலுறுதி
கடவாளறி
கடியவாய
கடியவினை
கடுகவந்திடு
கடையதாகி
கட்டறுத்தே
கண் குளிர
கண்டகண்
கண்டமட்டி
கண்டவறிவை
கண்டவிரு
கண்டிருக்கு
கண்டுசுழை
கண்டுக்கட்டு
கண்டுங்க
கண்டுற்று
கண்டேசொரு
கண்ணாளனை
கண்ணுமன
கண்ணென்கோ

516
381
424
471
414
404
382
22
459
452
421
367
215
109
2
5
348
3
3
75
149
114
133
61
203
140
335
72

தெளிதரவு கெடவினிய பாதங்க ணீயருளி
யிதுவதென வொருசொல்மொழி யாயென்றுதாழு
முரியபழ வடியர்வெளி யேகண்டு வாழ்வதுவு [வது
மூலகரொரு வருமறியு மாறின்றி மாளுவது
முபநிடத மடையுநெறி யேநின்று பாடுவது
முருவொடரு வலதொர்பொரு ளாமென்று கூறுவது
நிரதிசய பரமசுக் மேயென்று நாடுவது

நினையவுரி யவர்கள்பிற வாரென்று பேசுவது
நிகழ்வடிவு கருணையென னேயென்று மோதுவது
நிறைவுகுறைவ றுமமிர்த மாயன்பர் மூழ்குவது
மரனொடரி யயனமரர் கோனின்று தெடுவது
மகிலபுவ னமுமுடைய கோனென்று பேணுவது
மறுசமய விததிபல வாதங்கொ டாடுவது

மறிவிலெனுள் புகுதுசொரு பானந்த நாதனையே ()
தனையா ருந்தெரி யாதென்று

தடுமா றும்படி தானொன்று
நினையா திங்குரு வாய்வந்து
நெறிதா னொன்றறி யாவன்பி
னெனையா னுஞ்சொரு பானந்த
னிருபா தந்தலை மேல்கொண்டு
புனையா வந்தக மேநின்று

புலையா மெம்புல னுமஞ்சே.

(௩௩)

வேறு-ஊசல்.

அச்சமறுத் தாண்டானென் றுடாமோ லுச
லாண்டருளுந் திறம்பாடி யாடாமோ லுசல்.

மெச்சியவன் கழல்பரவி யாடாமோ ஆசல்

வெறுமறிலே யானோமென் றாடாமோ ஆச
விச்சகத்தே மெய்ச்சொருபா னந்தனெனத் தோன்றி
யின்பவெள்ளத் தழுத்தியிட வென்னையுமாட் கொ
பிச்சனென வும்பாடி யாடாமோ ஆசல் [ண்ட
பெருங்கருணைப் பெருமானென் றாடாமோ ஆசல்]

விருத்தம்.

ஊச லாமெய்வ் வுடலுயி ரிதுதனை

யொருபொழு தொழியாதே

பூச லாடிடு பொறிபுலன் மனனொடு

புணர்வுறு குணன்முற்றுந்

தேச லாதன சிதைவகை யுருவொடு

திகழ்சொரு பானந்தா

பேச லாமள வலவென துளம்வரு

பெருகிய வருடானே.

(௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை

தானே வணங்குமென் சென்னியென் னாவனைச் சாற்று
தொறு, மூனே யுருகு முரோமஞ் சிலிர்க்கு முகுமென்
கண்ணீர், நானேது மொன்று மறிகின்றி லேன்வெறு ஞான
கனத், தேனே யருட்சொரு பானந்த நீதந்த செவ்வியே.

கண்புனலு	503	கருதும்பொ	555
கதத்தயாணை	380	கருத்தினு	463
கதறியவா	389	கருத்துகட்	585
கதிக்கு	538	கருமிடை	439
கதியதிது	14	கருமுதலை	439
கதியறியா	8	கரும்பார்	547
கதியிலாத	355	கரும்பெனினு	376
கதியொன்று	111	கருவிகடந்	27
கமலநான்	373	கரைத்தல்	363
கமையால்	186	கரையற்ற	345
கயிலைமா	361	கரையே	85
காக்குமு	401	கலகமதனா	422
காணகெதா	599	கலகலென	445
காணங்	609	கலந்திலெ	64
காணமேயா	574	கலர்நிற	494
காணத்தி	477	கலிப்பா	173
காணமொடுங்	473	கலிமடல்	314
காமறியா	178	கலுழ்ச்சி	400
கரியிறுநி	445	கலைகடந்	531
கரிகியிந்	432	கலைசூழ	548
கருசுகனி	339	கலைபகரு	350
கருக்குழவி	573	கலைமகள்	6
கருக்கெடு	461	கலையிலங்	432
கருணை	120	கலைபேறு	358
கருதப்படா	61	கல்லாமை	506
கருதவொண்	552	கல்லுங்க	343
கருதியகோ	562	கல்லையெலா	208
கருதுமொரு	370	கவலையுற்ற	349

கவியுமிசு	439	கன்றினவு	454
கழலார	129	கன்னிரா	430
கழற்போற்ற	607	(கா)	
கழற்பது	102	காக்கிலே	93
கழியநிலா	390	காசினிநீர்	596
கழியமொழி	34	காட்சியாவு	459
களங்கவு	488	காட்சியாவை	480
களிக்கயா	458	காணும்சித்	555
களிவாவை	95	காணுமது	595
களையுண்	455	காணும்பொருளாகி	55
கறுக்குநி	439	காணும்பொருளெல்	142
கறுத்த	516	காண்டகை	613
கறைசெய்	13	காதலித்த	124
கற்பகந்	434	காதலினை	505
கற்றவர்களா	201	காதும்வா	489
கற்பவர்	564	காந்தி	499
கற்றவரு	395	காப்புவு	53
கற்கநாறி	385	காமனும்ப	532
கற்றெறல்லை	461	காம்பட்டதோ	536
கனலன	542	காயத்திலு	431
கனவுநன	99	காயநிலை	607
கனவிலு	72	காயமதேயா	178
கன்னவிதி	567	காயமாகிவா	402
கனவினு	340	காயமுத	590
கனியே	54	காயாதிக	401
கனியென்	87	காயாலயமே	510
கனிதனக்	413	காயிலை	536
கன்மதிமு	108	காரணகா	568

பரியேறும்	376	பாதங்களே	75
பருகுள	347	பாததரிசனம்	610
பருதிகள்	147	பாதந்தலை	202
பருதியாய்	17	பாதமாமலர்	554
பருதியும்	205	பாதமாலுற்	115
பல்லாயிர	367	பாதமிறை	514
பல்லையென்	494	பாதமுடிதேடிருவர்பாத	29
பவகாரண	569	பாதமுடிதேடிருவர்பாலு	426
பவத்தினார்	352	பாதமுதல்	534
பவந்தந்	542	பாதமோதி	501
பவலையங்	105	பாதாதிசேச	357
பவளத்து	478	பாபராசி	538
பழகியவுட	445	பாரார்வருத்	485
பழிப்பாகி	410	பாரிசாத	434
பழுதுபடா	399	பாருண்டமால்	367
பழுதிலா	258	பாருமெறிவளி	339
பறைவதென்	392	பார்க்கினுமாம்	65
பன்னாந்தோ	116	பார்த்தாயெனை	68
(பா)		பாவகன்	533
பாகனையசெஞ்	118	பாவமேவு	377
பாகாயமொழி	365	பாவனுமிக	396
பாகுதிவந்	496	பாவிடைநூல்	416
பாகென்மொழி	529	பாவைமாருடல்	385
பாங்காமிருவர்	64	பானத்தந்தக்	556
பாசந்தெற	103	பானந்திய	204
பாசமலமற	418	(பி)	
பாசமாம்	577	பிட்சாசனன்	532
பாசபதம்	578	பிணக்குறு	418

பிணங்குவ	212	(4)	
பிணிசெய்	494	புகர்வெண்	379
பிணையென்ன	548	புகலுமறை	600
பிண்டகோசம்	570	புகலுமாற்றி	441
பிண்டவுரு	570	புகழுங்	60
பிரமந்தானாய்	558	புகழ்ந்தென்	84
பிராணயிம்சா	521	புகழ்பெறு	180
பிராணனபான	592	புகுந்தது	63
பிராணனுமல்ல	473	புகைப்புகா	524
பிராந்திசத்திய	543	புகைவாவழிந்	500
பிரியாவயிர்	477	புக்கபூமி	458
பிழைத்தக்காற்	462	புணரிகடந்து	470
பிறந்தும்	78	புணர்ந்தபாவ	464
பிறவிப்பகை	372	புணர்ந்திவிச்சகத்	479
பிறவியாலுள	183	புணர்பாவ	605
பிறன்பொருள்	497	புணர்வினோ	374
பிறிதுக்	610	புணர்விற்கா	537
பிறியா	100	புண்டரிகக்	3
பிறிவழி	434	புண்டரீக	2
பிறிவானவை	99	புண்டரு	53
பிறிவிலாத	399	புண்ணாமுடம்	107
பின்னரும்	545	புண்ணியம்மவன்	192
பின்னமறி	611	புண்ணியனடியினை	553
பின்னமொழி	412	புத்தன்	574
பின்னொபின்ன	159	புத்திகரும	596
		புத்திக்கு	559
		புயமாதர்	485
		புயமேகுன்ற	182
(5)			
பிணைசாரிய	385		

மகனூரப்	461	மதியிலென	213
மகனூர்தம	483	மதியுமில்	34
மங்கைகபாக	491	மதுகையில்	586
மங்கையர்	500	மதுரவாரியா	355
மங்கையொரு	514	மத்தமுறு	19
மங்குநாவிற்	545	மந்தரக்கிரி	540
மங்குமிட	547	மந்திரந்தா	588
மஞ்சுகூப்	476	மந்திரமான	582
மடக்குமாறு	457	மம்மரங்	374
மடம்படு	573	மம்மர்செய்	586
மடவன்பசு	577	மயலுடல்	593
மணங்கமழு	177	மயல்கொ	494
மணொனன்	571	மாணபவங்கண்	558
மண்டலம்	105	மாணபவங்களான	468
மண்ணுதா	50	மாணபவவீடு	545
மண்ணாவி	580	மாணப்பிறவி	509
மண்ணோரின்	375	மாணமாகிய	479
மண்மாளுநீ	431	மாணமும்பிறப்	463
மதமதென	418	மரித்ததென்	480
மதமாச்சரியா	525	மருங்கிலா	444
மதிக்கெடன	159	மருடருபவ	511
மதிக்கைமதி	204	மருத்துவாத	582
மதித்தல்	374	மருந்தாமவ	200
மதித்தொரு	526	மருந்தாய்	70
மதிபரிதி	421	மருந்தாஒரு	582
மதியாலுநா	139	மருவிச	494
மதியாளி	423	மருவிதய	353
மதியிலி	417	மருவியெங்	391

மருவுகுண	341	மனத்துணை	73
மருவுமாக	355	மனமுமறி	544
மருவுருத	357	மனனேமுத	83
மருளால்	195	மனனேமொழி	82
மலரின்மண	11	மனோரதனு	520
மலர்தரு	434	மன்னுந்த	525
மலர்தலை	12	மன்னுமித	96
மலர்பொற்	427	மன்னுமுத	568
மலர்மிசை	211	(மா)	
மலமேவிய	465	மாசாயநாவு	386
மலரோனு	375	மாசுணமோ	357
மலவொழு	494	மாண்டகைய	107
மலையமுங்	516	மாதாகமணந்	154
மலையாழி	106	மாதனைவழங்	45
மலையேது	118	மாதுற்றபா	482
மல்குகண்	489	மாநிதிகோடி	539
மழித்துநீ	461	மாயத்திலே	83
மழிப்பார்	82	மாயாக்கரு	92
மறந்துங்	62	மாயாபுர	369
மறந்துநினைக்	560	மாயைநாம	368
மறப்பு	459	மாயையிச்சக	541
மறவாவர	122	மாலயனு	449
மறுகவு	378	மாலாயவ	385
மறைநாடி	338	மாளமாள	543
மறையெலா	343	மாளுமோ	535
மறையவுண்கை	501	மாருத	354
மற்றாரினி	122	மாறிலொளி	487
மற்றிலைப்	72	மாற்றங்க	90